

Trùng Sinh Chi Dữ Lang Cộn̄g Chẳm

Contents

Trùng Sinh Chi Dữ Lang Cộn̄g Chẳm	4
1. Chương 1: Đau Triệt Nội Tâm	5
2. Chương 2: Chuyển Thế Thành	6
3. Chương 3: Tiểu Lang Tể Tử	7
4. Chương 4: Tiểu Lang Chặt Vật	8
5. Chương 5: Gãy Răng	9
6. Chương 6: Ăn Bằng Gì	11
7. Chương 7: Sắc Đắm Bao Thiên	12
8. Chương 8: Tìm Kiếm Mẹ Kế	13
9. Chương 9: Thương Thức Quái Dị	14
10. Chương 10: Loại Bỏ Mẹ Kế	15
11. Chương 11: Mặt Người Dạ Thú	16
12. Chương 12: Bánh Chưng Họa	17
13. Chương 13: Muốn Đem Chim Đi Đạo Ở Nơi Tĩnh Mịch	18
14. Chương 14: Sói Con Bị Vứt Bỏ	19
15. Chương 15: Nguy Cơ Biến Hóa	20
16. Chương 16: Thâm Tằng Tuyệt Vọng	21
17. Chương 17: Trả Thủ Nho Nhỏ	22
18. Chương 18: Tiểu Bạch Uy Vũ	24
19. Chương 19: Sắc Đẹp Hấp Dẫn	24
20. Chương 20: Tiểu Lang Đến Trường	25
21. Chương 21: Nhát Như Chuột	27
22. Chương 22: Nguy Cơ	28
23. Chương 23: Vườn Trường Tìm Cha	29
24. Chương 24: Thịt Trên Cái Thớt Gỗ (1183 Tự)	30
25. Chương 25: Cơn Giận Lôi Đình	31
26. Chương 26: Tranh Phong Tương Đối	32
27. Chương 27: Tính Tình	33
28. Chương 28: Nhân Họa Đặc Phức	34
29. Chương 29: Sùng Vật Nhi Tử	35
30. Chương 30: Quấy Rối Lớp Học	36
31. Chương 31: Phụ Thân Bị Phạt Đứng	37
32. Chương 32: Mâu Thuẫn Xung Đột	40
33. Chương 33: Hướng Quan Vi Nhi	41
34. Chương 34: Uy Phong Lầm Lầm	43
35. Chương 35: Một Cái Thí Vang	44
36. Chương 36: Tiểu Lang Tự Cứu	45
37. Chương 37: Đùa Giỡn Phụ Thân	46
38. Chương 38: Tiểu Lang Trọc Thân	47
39. Chương 39: Quần Áo Cho Cầu Cầu	48
40. Chương 40: Súc Sinh Không Bằng	49
41. Chương 41: Lửa Giận Phun	50

42. Chương 42: Tiểu Lang Gặp Rắc Rối	51
43. Chương 43: Bảo Vệ Trinh Tiết	52
44. Chương 44: Xích Quả Vô Tội	55
45. Chương 45: Lang Hình Công Nghệ	56
46. Chương 46: Một Cái Hôn Môi	57
47. Chương 47: Nguy Cơ Biến Hóa	58
48. Chương 48: Không Ai Nhường Ai	60
49. Chương 49: Thỏa Hiệp Bất Đắc Dĩ	61
50. Chương 50: Linh Hồn Xuất Khiếu	63
51. Chương 51: Đau Đớn Xót Xa Trong Lòng	64
52. Chương 52: Sinh Ra Hận Ý	65
53. Chương 53: Bắt Đầu Sinh Tử	66
54. Chương 54: Lấy Mạng Đổi Mạng	67
55. Chương 55: Bình An Vượt Qua	68
56. Chương 56: Vận Mệnh Thay Đổi	69
57. Chương 57	71
58. Chương 58: Mục Đích Của Hấn	72
59. Chương 59: Sinh Mệnh Đe Dọa	73
60. Chương 60: Linh Hồn Đánh Sâu Vào	76
61. Chương 61: Chuyển Nguy Thành An	77
62. Chương 62: Ôn Nhu Thẩm Vấn	80
63. Chương 63: Tiểu Tiểu Không Được Tự Nhiên	81
64. Chương 64: Ấn Kí Trái Tim	82
65. Chương 65: Hôn Mê Bất Tỉnh	83
66. Chương 66: Lang Tộc Cầm Kỵ	84
67. Chương 67: Song Hồn Đoạt Thể	85
68. Chương 68: Yêu Cầu Vô Sĩ	86
69. Chương 69: Không Kèm Chế Được Phản Kháng	87
70. Chương 70: Lấy Yêu Dưỡng Hồn	89
71. Chương 71: Thân Phận Nghi Ngờ	90
72. Chương 72: Không Biết Phụ Thân	91
73. Chương 73: Không Biết Làm Thế Nào	92
74. Chương 74: Tinh Thần Ngược Đãi	95
75. Chương 75: Vô Tư Yêu	96
76. Chương 76: Tiểu Châm Đánh Trước	99
77. Chương 77: Bình Sữa Tượng Trưng	100
78. Chương 78: Sinh Ra Hoài Nghi	101
79. Chương 79: Dần Dần Hé Lộ	102
80. Chương 80: Được Một Tắc Lại Muốn Tiến Một Thước	104
81. Chương 81: Quý Đạo Kiếp Trước	105
82. Chương 82: Mẹ Kế Đã Đến	106
83. Chương 83: Sinh Ra Mâu Thuẫn	107
84. Chương 84: Ý Nghĩa Trùng Sinh	109
85. Chương 85: Cầu Kết Với Nhau Làm Việc Xấu	110
86. Chương 86: Đứa Trẻ Đầy Mùi Vị	113
87. Chương 87: Thủ Đoạn Cường Chế	114
88. Chương 88: Lừa Dối	115
89. Chương 89: Rơi Vào Tay Lang	118
90. Chương 90: Đảo Khách Thành Chủ	121
91. Chương 91: Ai Lui Một Bước	124
92. Chương 92: Mầm Mống Nảy Mầm	127
93. Chương 93: Dấu Diêm Nguy Cơ	130
94. Chương 94: Nghịch Ngợm Gây Sự	133
95. Chương 95: Tiếp Cận Nguy Hiểm	135

96. Chương 96: Tìm Hiểu Nguồn Gốc	138
97. Chương 97: Bắt Đầu Mới	141
98. Chương 98: Đứa Trẻ Đái Dầm	144
99. Chương 99: Tiểu Tiểu Trả Thù	147
100. Chương 100: Nãi Ba Được Sinh Ra	149
101. Chương 101: Chút Vui Về Nhỏ	152
102. Chương 102: Hành Vi Dụ Dỗ	155
103. Chương 103: Thuốc Quán Chi Hôn	158
104. Chương 104: Nhất Tề Hội Tụ	161
105. Chương 105: Hội Trưởng Tới Cửa	164
106. Chương 106: Làn Đầu Kế Hoạch	167
107. Chương 107: Nhân Vật Mục Tiêu	170
108. Chương 108: Bị Lừa Bán	172
109. Chương 109: Một Khắc Nguy Hiểm	175
110. Chương 110: Một Lần Nữa Tẩy Bào	178
111. Chương 111: Thần Thần Bại Lộ	181
112. Chương 112: Bí Mật Theo Dõi	184
113. Chương 113: Hiện Lên Chân Tướng	187
114. Chương 114: Đứa Trẻ Bị Bỏ Lại	189
115. Chương 115: Con Rối Âm Thuật	192
116. Chương 116: Huyết Oa Oa Công Kích	195
117. Chương 117: Linh Thể Thoát Ly	198
118. Chương 118: Lâm Vào Mê Man	201
119. Chương 119: Một Âm Mưu	204
120. Chương 120: Một Phong Thư Tình	207
121. Chương 121: Thư Tình	210
122. Chương 122: Nữ Nhân Điện Cuồng	212
123. Chương 123: Trương Hoa Cận Kề Cái Chết	215
124. Chương 124: A Dưa Nịnh Hót	218
125. Chương 125: Người Thần Bí	220
126. Chương 126: Điều Tra Không Rõ	223
127. Chương 127: Người Mới Tới	226
128. Chương 128: Thành Ý Mời	229
129. Chương 129: Chuyện Quỷ Dị	231
130. Chương 130: Linh Độ Không Gian	234
131. Chương 131: Hai Người Thất Lạc	237
132. Chương 132: Thất Tình Không Khí	240
133. Chương 133: Nguy Hiểm Tiến Đến	243
134. Chương 134: Mượn Lực Dùng Sức	245
135. Chương 135: Nguy Tại Sớm Tối	248
136. Chương 136: Phượng Hoàng Niết Bàn (1)	251
137. Chương 137: Phượng Hoàng Niết Bàn (2)	254
138. Chương 138: Năm Năm Sau	257
139. Chương 139: Gặp Lại Không Quen	259
140. Chương 140: Không Muốn Bỏ Qua	262
141. Chương 141: Lời Nói Kịch Liệt	265
142. Chương 142: Yêu Phụ Thân	267
143. Chương 143: Điều Lùi Một Bước	270
144. Chương 144: Vô Hình Ấn Ý	273
145. Chương 145: Nữ Nhân Lửa Giận	275
146. Chương 146: Mẫu Thân Nhấn Tâm	278
147. Chương 147: Làm Ái Nhân Của Hắn	281
148. Chương 148	284
149. Chương 149	287

150. Chương 150: Tiếp Theo	290
151. Chương 151: Đoạn Tuyệt Quan Hệ	292
152. Chương 152: Lấy Người Đối Người	295
153. Chương 153: Đụng Chạm Nghịch Lân	298
154. Chương 154: Tâm Còn Nghi Vẩn Lự	300
155. Chương 155	303
156. Chương 156	306
157. Chương 157: Thu Thập Con Rối	308
158. Chương 158: Người Thần Bí	311
159. Chương 159: Bí Ẩn Không Hiểu	313
160. Chương 160: Tân Giới Hạn	316
161. Chương 161: Lựa Chọn Sai Lầm	318
162. Chương 162: Nhân Quả Kiếp Trước	321
163. Chương 163: Có Tâm Thăm Dò	323
164. Chương 164: Lời Đồn Phong Ba	326
165. Chương 165: Tái Hiện Gợn Sóng	328
166. Chương 166: Hai Người Gặp	331
167. Chương 167: Làm Bạn Trai Ta	333
168. Chương 168: Đạt Thành Giao Dịch	336
169. Chương 169: Biến Thành Người Cầm	338
170. Chương 170: Nguy Cơ	341
171. Chương 171: Hoàn Toàn Hoài Nghi	344
172. Chương 172: Xác Định Thân Phận	346
173. Chương 173: Chân Tướng Bại Lộ	349
174. Chương 174: Ước Định Hứa Hẹn	352
175. Chương 175: Khẩn Cấp	354
176. Chương 176: Không Khí Ái Muội	357
177. Chương 177: Phụ Thân Hiểu Lầm	360
178. Chương 178	362
179. Chương 179	365
180. Chương 180: Linh Hồn Dung Hợp	368
181. Chương 181: Tuyệt Đối Không Vứt Bỏ Người	370
182. Chương 182: Duy Nhất Thế Gian	373
183. Chương 183: Có Điều Bảo Lưu	376
184. Chương 184: Âm Mưu Sau Lưng	378
185. Chương 185: Địa Điểm Hội Nghị	381
186. Chương 186: Ngoại Lai Thăm Thấu	384
187. Chương 187: Gian Trong Yêu Tộc	387
188. Chương 188: Thiện Ý Nhắc Nhở	390
189. Chương 189: Yêu Tộc Phản Chiến	393
190. Chương 190: Cuồng Ngạo Sát Ý	396
191. Chương 191: Hủy Diệt Toàn Bộ	399
192. Chương 192: Sinh Cơ Cuối Cùng	402
193. Chương 193: Ngăn Hai Mà	405
194. Chương 194: Thần Bí Rừng Rậm	408

Trùng Sinh Chi Dữ Lang Cộng Chấm

Giới thiệu

Edit: Ly btMẫu chốt tự: trùng sinh cùng lang cộng chấm, mộng ảo chi ca, Phương Triệu Nhất, Phương Thần, niên thươ

1. Chương 1: Đau Triệt Nội Tâm

Máu, đập vào mắt chính là đỏ tươi nhan sắc, theo thân thể chậm rãi rơi xuống mặt đất, máu kéo dài thành rãnh như dòng suối nhỏ, mùi máu tươi tràn ngập không trung, mang theo hương vị khiến người ta buồn nôn.

Một khối thân thể đã đến mức nhìn không ra nguyên dạng, xương quai xanh có hai vòng sắt xuyên qua, hai cái vòng sắt đã bị nhuộm máu phai đi màu cũ. Khối thân thể này thoát phá bất kham, nơi nơi tràn ngập màu đỏ, hai tay vô lực mà rũ xuống, vừa nhìn thấy có thể nhận ra là bị đánh gãy.

Thân thể bị giăng ra như giá chữ thập trên mặt đất, hai chân vô lực mà mở ra, hai bàn chân cầm chủy thủ đỏ tươi, máu vẫn thông thả mà chảy ra.

“Răng rắc... Răng rắc...” Cửa sắt bị đập ra, phát ra thanh âm chói tai, nam tử bị đóng đinh tại cọc gỗ giống như không có nghe được, vẫn cúi đầu như cũ, cả người đều tản ra khí tức lạnh lùng.

Giày da dẫm tại mặt sàn xi măng phát ra tiếng vang thanh thúy, như là gõ trong lòng người in dấu mà đi.

“Phương Thần.” nam tử phun ra hai chữ, tiếng nói tràn ngập mỉa mai hoặc, chậm rãi tại mặt thất an tĩnh vang lên.

Hai chữ này nhượng nam tử hơi hơi mà chấn động, sau đó khó khăn mà nâng đầu của mình lên, “Chiêu Hoa?” Nam tử có đôi mắt tinh thuần như sao, lúc này có kinh ngạc, không giải thích được.

Nam tử gọi là Chiêu Hoa, có khuôn mặt xinh đẹp làm người ta thét chói tai, mắt xéch hơi hơi mà híp, mũi thẳng thắn bên dưới là đôi môi đỏ mọng vô số người đều muốn muốn hôn.

Đôi môi đỏ mọng đã từng được hôn vô số lần, lúc này lại phun ra ngôn ngữ lạnh lùng làm người ta chấn kinh, “Phương Thần, thông minh như ngươi, hẳn là nghĩ đến chuyện gì xảy ra rồi?” thanh âm hơi khàn khàn, đã có cổ vui sướng khi người gặp họa.

“Vì ngày này, ta cam nguyện thân phục dưới thân ngươi.” Trong ánh mắt nam tử thoáng hiện oán hận, sau đó từ đồng lửa bên cạnh, lấy ra bàn ủi đỏ bừng, trực tiếp hướng người nửa thân đã bị thoát phá mà đốt.

“Két két két... Két két két...” mùi da thịt bị đốt trọi tràn ngập, nam tử vận vẹo khuôn mặt đứng phía trước y khoái chí.

“Ngô...” trong lòng Phương Thần khiếp sợ không thôi, đau đớn làm tinh thần y phân tán, ánh mắt sáng ngời, lại gắt gao mà nhìn chăm chăm Chiêu Hoa.

Chiêu Hoa giống như hận ý bị mãnh liệt dọa đến, lui lại mấy bước, sau đó cố nén tâm thần chính mình, “Phương Thần!” Khóe miệng gợi lên, lộ ra độ cung tàn nhẫn, “Chờ ngươi chết! Ta đem tứ chi ngươi, cùng với trái tim đưa đến trên bàn cơm của phụ thân ngươi đi!”

Nghe được hai chữ phụ thân, thân thể Phương Thần chấn động, sau đó lại trở về bình tĩnh, giống như này hết thấy đều cùng y không quan hệ.

“Nhìn tại tình cảm của ngươi! Ta hiện tại sẽ đưa ngươi ra đi! Đối với ngươi, tra tấn như vậy, cũng đã được rồi!” Chiêu Hoa lấy ra một cây đao nhỏ, lưỡi đao chậm rãi kề với trái tim của y, “Phun...!” Một thanh âm vang liệt khắp mặt thất.

Phương Thần từ khi bắt đầu phẫn nộ, sau đó lại hiểu rõ, đến hiện tại thì tuyệt vọng, cuối cùng trở về bình tĩnh.

Phương Thần nhìn thân thể mình tàn phá bất kham, tứ chi bị bỏ xuống, bộ ngực cũng bị đào rỗng, trái tim bị đem ra, không có nhiều máu huyết lưu đi ra, đang ngả dần sang màu đen.

Y cười khổ một tiếng, một chút phục tùng, vì hắn, phản bội phụ thân, nhượng thể lực phụ thân bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, đổi đi để lấy lại những thứ nay sao.

Linh hồn y phiêu phù ở không trung, đi theo người kia, dĩ nhiên trái tim không có nhảy lên đi động.

Phụ thân, thời điểm nhìn đến nam tử cứng rắn kia, linh hồn Phương Thần không có cảm tình hơi hơi mà run rẩy, năm năm đi qua, năm tháng không có lưu lại bất cứ dấu vết gì trên mặt của hắn.

Trên tay Chiêu Hoa đang cầm trái tim máu chảy đầm đìa, “Nhìn đến không? Ta đem thứ y cho là lễ vật, tặng cho người!”

Trên mặt Phương Triệu Nhất không có bất luận cái biểu tình gì, chính là lạnh lùng mà nhìn nam tử phía trước hắn, mà người sau lưng bọn họ, thân thể đều căng thẳng, tùy thời đều có khả năng hành động.

” Y cùng Phương gia không có liên hệ gì.” Phương Triệu Nhất lạnh như băng mà phun ra những lời này.

“Phải không? Vừa nói như thế đó, A tam.” Chiêu Hoa hô, sau đó mượn một chủy thủ, bắt đầu cắt trái tim thành từng mảnh.

“Sẽ không đau lòng sao? Nó như là trái tim của ta! Ta yêu người, Phương Triệu Nhất!” trong giọng Chiêu Hoa có đắc ý, ánh mắt nhìn Phương Triệu Nhất không lộ vẻ gì, động tác trên tay không có dừng lại.

Phương Thần cho là mình sẽ không đau, bất quá nhìn đến cảnh tượng như vậy, nghe được lời nói làm người ta khiếp sợ, vẫn là cảm thấy rất đau, giống như toàn bộ linh hồn đều bị xé nát, thời điểm sắp sửa biến mất, trừ bỏ mặt phụ thân lạnh như băng, còn lại chính là lời của Chiêu Hoa đắc ý dào dạt khoe khoang.

Kiếp sau không thấy! Đây là một câu Phương Thần trước khi mất đi ý thức mà nói.

PS: mộng mộng khai hồ-hâm hại, trùng sinh văn, trở lại quá khứ, phụ tử niên thượng, cam đoan ấm áp, hơn nữa là thú thú...

2. Chương 2: Chuyển Thế Thành ...

Phương Thần là bị ghen tị, y không cam tâm mà mở hai mắt của mình, đập vào mắt chính là trần nhà thật lớn, màu trắng.

Y nhớ rõ chính mình chết, hơn nữa linh hồn cũng bị xé nát, vì cái gì bây giờ còn có ý thức đâu?!

Y cảm thân mình muốn đi tiểu, căn bản là nhịn không được, vì thế y vội vàng mà đứng lên, “Ai u...!” Đáng tiếc thanh âm phát ra tới, dĩ nhiên là “Ngao ô...” Nhưng y cảm thấy quái dị.

Y là một người, làm sao có thể tùy chỗ mà đại tiểu tiện đâu? Hơn nữa còn là trên giường mềm mềm.

Từ từ, đúng vậy, y là ở trên giường, nhưng ai tới nói cho y biết?! bốn phía, toàn bộ đều dùng dàn giáo vây quanh, ngay cả trên đỉnh đầu cũng có thể nhìn đến nhan sắc ánh vàng rực rỡ.

Phương Thần muốn đứng lên, chính là y phát hiện, hai tay chính mình khi nào thì biến thành móng vuốt?! Thịt bên trong thịt, còn có thể, có thể thấy được rõ ràng.

“Ngao ô...” Phương Thần cảm thấy bất khả tư nghị, người chết không thể sống lại?! Chẳng lẽ y chuyển sinh? Nhưng như thế nào sẽ biến thành một cái súc sinh đâu?!

Y muốn cuộn thân thể của chính mình, kết quả lại là khó khăn không thường thấy, cho dù toàn thân đều lông xù, nhưng y hiện nay còn không biết mình là cái động vật gì, mà móng vuốt tứ chi muốn đi động như thế nào? Đối với một nhân loại nói chuyện này, thật sự là khiêu chiến thần kinh của người ta đó.

Phương Thần không có cách nào, chỉ có thể là nhuễn toàn bộ thân thể nhỏ bé, nằm trên giường nhỏ, mà trông mất lại là không ngừng mà chuyển động, sau đó phát hiện gian phòng này rất quen thuộc.

Trong trí nhớ, cũng có căn phòng màu đen như thế.

“Ngao ô...!” Phương Thần ghen không nổi, vì thế nước tiểu trực tiếp đi ra, y thật sự không có biện pháp, sinh lý là không có khả năng kềm chế.

“Ngao ô...! (có ai không? Cho dù là súc sinh cũng tốt a?)” Phương Thần cảm thấy phía dưới chính mình ẩm ướt, phi thường khó chịu, hương vị khó nghe nhưng y không dám của động. Không phải sinh vật lông xù, sẽ làm toàn bộ thân thể y đều lay đĩnh đồ đặc của mình.

Y bị nhận nuôi?! Hoặc là sủng vật bị người dưỡng?! Đáng tiếc trừ bỏ hai móng vuốt, cái gì đều nhìn không tới.

“Răng rắc...” Một tiếng, cửa chậm rãi mở ra, Phương Thần vội vàng mà nhếch hai mắt của mình xoay qua chỗ khác.

Phụ thân?! Đây là ấn tượng đầu tiên của Phương Thần, phụ thân của y hiện nay vẫn là một thiếu niên, trên mặt phi thường ngây ngô, trên thân là sơ mi màu đen, phía dưới là quần tây màu đen, mặt không đối sắc mà ánh mắt lúc này lại đảo qua Phương Thần.

Phương Thần cả người chấn động, thẳng lăng lăng mà nhìn cha của mình hướng phía mình đi tới, hai mắt vô thần, không có để ý y tè ướt quần (có quần sao?), đã đem cả người y nhìn sững nước.

Phương Triệu Nhất đi tới, nhìn đồ vật màu trắng ngơ ngác, rõ ràng liền cau mày mao, vươn ra tay lớn, đem lông sắt trên giường tháo ra.

Phương Thần bị ôm lên, nhìn đến y ướt sũng, sắc mặt thiếu niên càng thêm âm trầm.

Phương Thần cảm thấy rất khó chịu, cho dù y hiện nay nhiều lông, nhưng là ngứa cũng sẽ đau?! Vì thế y giãy dụa suy muốn xuống mặt đất, “Ngao ô...! (buông ra!)” trong trí nhớ của y cho tới bây giờ đều không có một con vật tồn tại như vậy, chẳng lẽ là phụ thân chán nuôi sủng vật?!

Thiếu niên hiển nhiên phi thường chán ghét sự tình như vậy, hấn trực tiếp cầm đồ vật trên tay ném đến bên cạnh bồn rửa mặt, sau đó nước súc miệng, trực tiếp từ đầu Phương Thần chảy xuống.

“Ngao ô...! (làm gì?)” Phương Thần phi thường sinh khí, ngay cả hiện nay y là sủng vật, nhưng sủng vật cũng là có vật quyền, “Ta muốn không cáo người ngược đãi động vật!” Đáng tiếc thanh âm phát ra tới, trừ bỏ “Ngao ô...”, còn lại đều nghe không được.

Thiếu niên bị bắn một thân nước cả người đều tản ra khí tức lãnh liệt, môi chậm rãi phun ra một câu, “Phương Thần! Người tái quỷ rồi nói, ta trực tiếp ném người đi ra ngoài!”

Phương Thần nhất thời sững sờ, phụ thân, hấn gọi chính mình cái gì... Phương Thần.

3. Chương 3: Tiểu Lang Tế Tử

Phương Triệu Nhất phi thường vừa lòng về việc vật nhỏ bên trong bồn rửa mặt không có giãy dụa, vì thế động tác trong tay rất nhanh, bôi dầu tắm, toàn bộ thân thể đều tràn ngập bong bóng.

Phương Thần nhất thời liền nhắm lại hai mắt của mình, trong lòng phi thường loạn, chính là ánh mắt rất đau, bong bóng đều dính vào mắt, muốn dùng móng vuốt sát một chút, nhưng móng quá ngắn, hơn nữa một cái móng vuốt bị bỏ vào bên cạnh bồn rửa mặt, nhưng y muốn di động đều thực khó khăn.

Phương Thần biết mình chết, cũng biết mình chết mà sống lại, nhưng vấn đề là... y hiện tại vì cái gì sẽ biến thành một động vật?! Cho dù biết mình có bốn chân, nhưng bộ dáng còn chưa từng thấy qua, hơn nữa khuôn mặt kia đúng là cha của mình.

Ở trong ký ức của y, y vẫn là nhân loại, mà phụ thân cũng là như thế, chính là hiện nay hết thảy đều nói cho y biết, sự tình cũng không phải đơn giản như vậy.

Chiêu Hoa... Nhẹ nhàng mà hô hai chữ trong lòng, Phương Thần vẫn là cảm thấy tâm chính mình tràn ngập chua xót, người này mình yêu hết mức, cuối cùng lại tự tay tra tấn chính mình chí tử, hơn nữa, càng thêm đáng buồn chính là, người nọ yêu cha của mình.

Thẳng đến khi y cảm thấy hô hấp không thông, giống như có cái gì che cái mũi của mình, Phương Thần mới lấy lại tinh thần, nhất thời liền trừng lớn ánh mắt tròn xoe tối om của mình, một bộ dáng hung tợn.

“Không tồi.” Phương Triệu Nhất buông tay, đôi bộ dáng nhẹ nhàng trơn mắt như thế, hần vẫn tương đối vừa lòng.

Phương Thần nghiêng đầu, tử phụ thân ôn nhu như vậy, y vẫn là lần đầu tiên nhìn đến.

“Phần phật,nha...” gió không ngừng thổi trên người y, Phương Thần muốn tránh né, đây chính là mùa hè, người này thể nhưng lấy máy sấy còn đặt chế độ nóng thổi lông cho mình, hơn nữa y ngửi thấy mùi khét, quả nhiên ,nhìn xem móng vuốt chính mình, lông đều bị đốt trụi rồi.

Thiếu niên hiển nhiên cũng nhìn thấy hiện tượng như vậy, lông mày nhăn lại gắt gao, canh chừng điều chỉnh nhiệt độ, hơn nữa khoảng cách cũng xa ra một chút.

Phương Thần có thể cảm giác động tác của phụ thân đều phi thường ngốc vụng, nếu như là động vật khác, tuyệt đối sẽ không thuận theo lại còn tùy ý hần gây sức ép như vậy.

“Ngao ô... (gương)” y vươn móng vuốt ra, biểu đạt nội tâm mình vô cùng khát vọng.

Phương Triệu Nhất hí mắt, nhìn thoáng qua sinh vật trong lòng ngực của mình phi thường không phối hợp, trực tiếp túm cổ của nó.

Phương Thần bất ngờ, không kịp đề phòng mà chống lại đôi mắt cha mình tối đen như mực, bên trong không có bất luận tình cảm nào, thậm chí còn tản ra lãnh ý điểm điểm.

“Vật nhỏ! Cho dù ngươi là sói con, ta nhất định có thể lột da của ngươi.” Phương Triệu Nhất rõ ràng cũng cảm giác được cổ y rụt mạnh, tình huống như vậy vẫn khiến hần tương đối vừa lòng.

Hần vốn chán ghét hài tử, cũng không có nghĩ làm cho người ta sinh hạ con của mình, chính là trăm triệu thật không ngờ, gia tộc bọn họ dựng dục phi thường khó khăn, thế nhưng tại tình huống chính mình không cẩn thận, nhượng một nữ nhân có có bầu.

Người trong gia tộc không cho phép này tân sinh nhi khó có được bị hủy, cho nên nữ nhân được bảo hộ lên, thẳng đến khi sinh con sói nhỏ này. Trong ánh mắt của hần hiện lên một đạo châm chọc, nữ nhân kia biết mình sinh một con sói, thế nhưng chịu kích thích, trực tiếp điên rồi.

Thân hần hã, hần là cha, tự nhiên mà phải gánh vác trách nhiệm chiếu cố y, lão gia này mỹ kỳ danh viết là bồi dưỡng tình cảm phụ tử, đây quả thực là vớ vẩn, chính thời điểm mình sinh ra, cũng chưa từng thấy qua cái lão gia tử kia chiếu cố chính mình như vậy.

Phương Triệu Nhất cảm giác mặt mình có một vật mềm mềm, lập tức hồi thần, sau đó liền nhìn đến sói con mình mang theo, há mồm hôn liếm đến trên mặt mình.

Ánh mắt của hần hiện lên một đạo phức tạp, rất nhanh liền biến mất không thấy, sau đó lộ ra vẻ mặt tà mị, “Vật nhỏ, ngươi là lấy lòng ta sao?”

Phương Thần sau khi hôn xong, trong lòng hiện lên một đạo ảo não, nhìn đến người này cả người đều tản ra khí tức vắng lặng, y không có nhện xuống, lúc này mới có tình huống xấu hổ như thế.

“Ngao ô... (không)” Phương Thần lợi dụng móng vuốt chính mình biểu đạt ý nguyện, đáng tiếc cặp mắt kia trượt đi, còn có một đám lông trên trán đã bị đốt trụi, nhìn qua phá lệ buồn cười.

4. Chương 4: Tiểu Lang Chật Vật

Biểu tình trên mặt Phương Triệu Nhất nhu hòa đi rất nhiều, thời điểm lúc trước nhìn đến nó, vẫn là cả người đều là utor sững, hơn nữa cả mắt đều không có mở ra, nhưng móng vuốt lại phi thường sắc bén, không có cách nào, hần chỉ có thể là ngải đem nó nhốt tại giường úp lông sắt bên trong.

Hần cho tới bây giờ đều không có chăm sóc người khác, lại càng không biết phải cùng tiểu sói con ở chung như thế nào.

Trong lòng Phương Thần mao mao, y bị xách trên không trung, vì thể nhẹ nhàng mà giẫy dụa một cái, thật không ngờ lập tức bị thả xuống, y vô cùng đáng thương mà bị ngã sấp xuống sàn nhà màu trắng.

Phượng Thần không có một chút phản kháng nào mà chỉ rơi rụng trên mặt đất, thí thí của y phi thường đau đớn, muốn dùng móng vuốt sờ sờ, không làm gì được, không có hiệu quả, hơn nữa bởi vì dùng sức thật mạnh, trực tiếp lăn lộn một vòng trên mặt đất.

“Xi...” Một tiếng, thời điểm Phượng Thần thầm mắng, thanh âm để nghe lại từ phía trên truyền xuống.

Thanh âm pha lẫn thanh niên cùng thiếu niên tiếng khàn khàn, chính là hơi hơi gọi lên khoe miệng, lại làm cho Phượng Thần đang chống vó sững sờ.

Trong ấn tượng của y, phụ thân vẫn luôn đều là một kẻ lãnh khốc vô tình, người không nói cười cầu thả, mà hiện tại cười rộ lên, giống như hết thủy chung quanh đều ấm áp, cảm giác như là xuân về hoa nở nhất dạng.

Phượng Triệu Nhất nhìn vào bên trong đôi mắt tiểu sói con màu trắng, ánh mắt trong suốt ngốc lãng mà nhìn mình, mà móng vuốt tứ chi còn cuộn mình, nay xông ra khỏi đám lông thừa thớt, trên đầu một đám lông vàng vàng, bị đốt trụi, quăn thành một đám, trong nháy mắt lộ ra màu thịt trắng nõn.

Trong lòng của hắn mặt mềm mại đi rất nhiều, có lẽ nhiều một đứa con trai cũng không sao, bất quá hiện nay chỉ có thể trở đem nó coi như sủng vật.

Gia tộc bọn họ, mười sáu tuổi liền thoát ly bảo hộ của gia tộc, người có năng lực, lịch lãm bốn năm khi hai mươi tuổi liền kế thừa vị trí “Huyền hoa”. Đương nhiên, này gần như nhân loại bình thường mà thôi, nếu như là có máu lang tộc, thời điểm từ nhỏ đã bị ném đến rừng rậm không người, trừ bỏ ám vệ âm thầm bảo hộ, kẻ khác không can thiệp.

Lang là loài thích huyết, bọn họ dựa vào bản năng sống sót, cũng có đầy đủ năng lực sinh tồn.

Hắn hiện tại mới mười bảy tuổi, muốn thể nghiệm cuộc sống học sinh, cho nên trở thành học sinh trường phổ thông.

Phượng Thần là một vấn đề ngoài ý muốn, hơn nữa mẹ của y là nhân loại, mới có kết quả xấu như hôm nay vậy.

“Ngao ô... (người như thế nào có thể đùa giỡn ta?)” thời điểm Phượng Thần hoàn hồn, liền phát hiện chỉ tay thon dài kia, tại trên bụng của y, gãi không ngừng.

“Ngao ô... (ha ha... Ha ha...)” Phượng Thần đáng thương căn bản là không có cách nào kháng nghị, mà y hiện nay chán ghét muốn đẩy tay người nào đó ra cũng không có cách nào, chỉ có thể tùy ý hắn gãi bụng mình.

Nước mắt trong mắt Phượng Thần đều đến đây, y rất ít khóc, cũng thực lãnh tĩnh, đương nhiên trừ ra khi trước mặt Chiêu Hoa.

Phượng Triệu Nhất nhìn đến trong ánh mắt tiểu sói con chảy ra nước mắt, mà lông mao còn lay dính một ít nước mắt, “Rất đau?” Hắn là không có đi, hắn nhìn đến một ít người làm trong hàng bán thú nuôi, đều là đùa sủng vật như thế này, rồi sau đó không phải là rất vui vẻ sao.

“Người mới đau! Người cả nhà đều đau!” Phượng Thần phát hỏa, đôi mắt tối đen, hung tợn mà cắn tức nhìn người trước mắt, sau đó nhìn đến tay hắn đuổi hướng chính mình, mở răng nanh, dùng sức mà cắn xuống.

Lúc này lông cả người y đều dựng thẳng lên, một bộ vẻ mặt tìm người liều mạng, đáng tiếc bộ dáng y lúc này, căn bản là không có một chút uy hiếp, mà lại lộ ra đáng yêu.

Phượng Triệu Nhất hơi hơi mà híp hai mắt của mình, tay phải của hắn ách trụ miệng tiểu sói con, khiến cho y mở miệng ra, sắc huyết tiên hồng, theo ngón tay thông thả mà chảy xuống, “Người dám cắn ta?” Ngửi khí lạnh như băng tràn ngập.

5. Chương 5: Gãy Răng

Phượng Thần ngửi được mùi máu tươi, mới nhớ tới người trước mắt này tàn nhẫn thế nào, bất quá tính cách quật cường, lại không cho phép y lùi bước.

Vì thế y tròng một đôi mắt tối đen, thích huyết, đối diện cùng Phương Triệu Nhất.

Trong không khí có khí tức áp lực, mà Phương toàn bộ thân thể Thần đều bị hàn ý biến thành lạnh run, nhưng trong ánh mắt không có một chút lùi bước.

Đột nhiên, Phương Thần cảm giác thân thể của chính mình bay theo một độ cung, trực tiếp bị vút trên mặt đất.

Lúc này y đã có kinh nghiệm, rất nhanh lợi dùng móng vuốt với không xong mà cắm trên mặt đất, dù vẫn là bị đánh rơi thoi, bất quá lần này không có lăn lộn vài vòng trên mặt đất, tránh một ít thương vong.

“Quả nhiên là con ta.” Vốn là cho rằng Phương Triệu Nhất sẽ phi thường sinh khí, lại phát ra thanh âm cùng loại với cảm thán.

Nếu mẫu thân sói con không phải nhân loại, đã sớm bị đưa đến trong rừng rậm đi, làm sao có thể còn an toàn ở địa phương này.

Phương Thần cảm thấy kỳ quái, trí nhớ của kiếp trước, phụ thân cho tới bây giờ đều không có khen ngợi y, thậm chí một ánh mắt đều không có nhìn, thời điểm lúc đó vì chỉ có Chiêu Hoa tiếp cận chính mình, chậm rãi mở rộng cửa lòng, cuối cùng rơi vào vòng tay.

Cả đời này, y sẽ không hành tẩu giống vận mệnh trước kia, sẽ không bị Chiêu Hoa mê hoặc lần nữa, không bao giờ sẽ làm ra sự tình giết cha lại lật lọng.

“Ngao ô...” Phương Thần phát ra thanh âm thấp thấp mà tru lên, cho thấy y có áp lực.

Phương Triệu Nhất chậm rãi đi đến bên người Phương Thần, ngồi xổm người xuống, tóm cổ của y, lần thứ hai bỏ vào bên trong lồng giam tiểu tiểu lại tinh xảo.

“Ngao ô... (ta không là súc vật, đem ta buông ra nhanh lên!)” Phương Thần vẫn là bị uy hiếp với lực lượng của Phương Triệu Nhất, móng vuốt tứ chi dẫm tại thảm mềm nhũn thượng, trực tiếp kháng nghị.

Phương Triệu Nhất chống cằm, thâm tình mà cùng con trai của mình nhìn nhau, liếc mắt một cái, tái từ trong ánh mắt của hắn nhìn ra cái gì đó, xoay người liền ly khai phòng.

Phương Thần nhìn thực vật quen thuộc, nhìn nhìn lại y, đáng thương bị nhốt tại một chỗ như vậy, trong lòng âm thầm quyết định, nhất định phải sớm ngày thoát ly khổ hải. Vì cái gì đời trước không có ký ức khi làm sói, điều này làm cho trong lòng y tràn ngập bí ẩn, nhất định phải cởi bỏ, hơn nữa phụ thân cũng không giống y tưởng tượng, vô tình như vậy. Người nào đó cũng không biết, bởi vì y là một con sói nhỏ, mới không bị cảnh giác.

Cũng không có nhượng Phương Thần chờ bao lâu, Phương Triệu Nhất cầm một cái chén, mặt trên tản mát ra hương sữa.

“Đây là sữa thuần, tiểu tử, người thật có phúc.” Phương Triệu Nhất trước mặt những người khác, vẫn luôn trương cái mặt lãnh khốc, cơ hồ không ai dám trước mặt hắn nói ra ý tưởng khác.

Phương Thần bĩu môi, người này sẽ không để lại bên ngoài lồng sắt đi?! Đầu của y căn bản liền đuổi không ra đi, hơn nữa bụng cũng phát ra tiếng “Lộc cộc lộc cộc...” Kháng nghị.

Lần đầu tiên làm sói, vẫn là một con sói con không có thấy rõ ràng diện mạo chính mình, hắn là có thể hảo hảo học tập, miễn cho người trước mắt phát hiện mình không giống người thường, đến lúc đó có thịt kho tàu, vẫn là thịt đồn đều có khả năng được ăn (Không phải ăn đồ sống).

Lồng sắt được mở ra, Phương Thần tạm thời chiếm được tự do, hiện tại tứ chi của y đi đường đều lắc lắc, phi thường không xong, bất quá y không có hướng Phương Triệu Nhất cầu cứu.

Phương Thần nhẹ nhàng mà vươn đầu lưỡi chính mình ra, liếm một chút sữa, y chán ghét uống sữa, đặc biệt sữa không có hương vị, đáng tiếc lang dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, không có tư cách chọn thức ăn, may mắn người này không làm cho mình ăn đồ sống, nếu không nói... Thân y là một nhân loại, lại ăn vật kia, tuyệt đối muốn sống sống không bằng chết.

“Ngao ô...!” Phương Thần không cẩn thận đem chén đĩa cắn một chút, răng nanh quá mức yếu ớt, sau đó găm vào ...

Phương Triệu Nhất bài khai miệng mỡ sói, phát hiện răng nanh thế nhưng gãy một nửa, “Người...” Non nửa đoạn răng, còn bên trong cái chén.

6. Chương 6: Ăn Bằng Gì

Phương Thần khóc không ra nước mắt, trong ánh mắt cũng thoáng hiện nước mắt thản nhiên, hoàn toàn là đau nhức.

Mở ra miệng, trừ bỏ phần không có lợi, còn lại chính là cái răng gãy, nhìn qua phá lệ buồn cười.

Lãnh ý trong ánh mắt Phương Triệu Nhất giảm rất nhiều, “Ngốc.” ngay cả chén đĩa cũng trực tiếp cắn đi xuống.

Chân trước của Phương Thần không ngừng mà di động, muốn ngăn trở hai mắt của mình, y bây giờ là không mặt mũi nhìn người, vẫn là tại trước mặt phụ thân.

Y đã từng, bởi vì Chiêu Hoa cùng phụ thân đối địch, y muốn nghĩ cách mà giết hắn, kết quả lại bị đuổi ra, đồng dạng, đồng dạng những thứ phụ thân cho y dưới tình huống hữu ý vô ý, toàn bộ đều rơi vào trong tay Chiêu Hoa.

Thời điểm nhớ đến đây, cả người Phương Thần đều úp sấp, không có tinh thần.

Phương Triệu Nhất cảm thấy không nhiều ý tứ lắm, vì thế đem tiểu lang phóng tới phía trước cái chén, nhượng y tiếp tục ăn.

“Ngao ô...!” Ăn uống no đủ, Phương Thần cảm thấy ăn no quá, nhượng y hiện nay cảm thấy bụng mình phi thường khó chịu.

“Ô ô... Ô ô...” Phương Thần tru lên một cách khó khăn, y đã là người trưởng thành rồi, thế nhưng có thể đem bụng của mình ăn đến phá hủy.

Phương Triệu Nhất tắm rửa xong, liền nhìn đến chỉ tiểu sói con kia khó chịu mà cuộn tròn thân thể của chính mình.

Hắn rất nhanh mà xách tiểu sói con lên, tùy tiện xuyên rồi nhất kiện quần áo, ngay lập tức hướng về phía bệnh viện bên kia chạy tới.

Bác sĩ trong bệnh viện, nhìn đến cái cảnh này hung thần ác sát nhìn thiếu niên, “Người xem bệnh chính là nó?” Trời ạ... nơi này là chữa người, không chữa súng vật, người có thương thức một chút hay không?!

Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà gạt đầu, ” y uống sữa xong, liền biến thành cái dạng này, người nhanh lên nhìn xem!” Ngữ khí của hắn phi thường cứng rắn, hơn nữa chính mình hiện nay đang tự lực, cũng không khả năng nhượng thầy thuốc trong gia tộc đến.

Cho dù trên trán chảy xuống mồ hôi lạnh, bất quá vẫn là từ chối đạo, “Người hắn là đi bệnh viện thú y đi.”

Phương Triệu Nhất hí hai mắt của mình, cả người đều tản ra khí tức lạnh như băng, ngay cả trên mặt nhìn qua phi thường ngậy ngò non nớt, bất quá tản mát ra hàn khí, lại đủ để cho bác sĩ ngồi trước mặt, cả người đều lạnh run.

“Ta xem... Ta xem...” Trung niên nam tử cơ hồ đều đem mình thân thể mập mạp của hắn đều lui thành một đoàn, hắn như thế nào cũng không thông nổi, chính là một thiếu niên, thế nhưng sẽ phát ra khí tức kinh khủng như thế.

Phương Thần cảm thấy bị phi lễ, người này có thể nhìn chỗ khác hay không?! y rõ ràng ăn quá no, thế nhưng nhìn tiểu điều nhi. Của y.”Ngao ô...! (lẩn!)” y sinh khí, ngay cả bây giờ là súng vật, nhưng cũng là súng vật có tôn nghiêm.

Y là một cái tiểu lang, nhưng tuyệt đối sẽ không cấp bác sĩ này mập mạp đáng khinh này khi dễ, lông cả người đều dựng thẳng lên, mà móng vuốt sắc bén, cũng từ đệm thịt lộ, cho thầy thuốc béo một cái.

Thầy thuốc đang định sờ bụng chỉ lang trước mắt, thật không ngờ, trên mặt của hắn đau xót, vươn tay sờ sờ, trên tay đều là máu đỏ tươi.

“Này chỉ súc sinh!” thầy thuốc sinh khí, vươn tay, liền muốn trực tiếp cầm lấy con lang nhỏ trước mắt.

Cả người Phương Thần đều cảnh giác, y cũng không sợ người trước mắt, cùng lắm thì đồng quy vu tận.

Phương Triệu Nhất nháy mắt cầm lấy tay thầy thuốc béo, âm lãnh mà giảng đạo, “Ta không là cho người thương tổn y, mà là xem bệnh cho y.” Ngữ khí của hắn phi thường mềm nhẹ, lại tràn ngập sát khí.

Thầy thuốc nháy mắt hồi thần, hắn như thế nào quên cái suy thần này, trong lòng chuyển động một cái tâm tư, sau đó từ bình bình quán quán bên trong lấy ra châm đồng thô như ngón tay vậy, “Ta tiêm một châm sẽ không sao!” Ánh mắt của hắn âm trầm mà nhìn tiểu sói con.

7. Chương 7: Sắc Đảm Bao Thiên

Phương Thần tuyệt đối có thể từ bên trong đôi mắt người nam nhân này thấy được quang mang lực sắc, thần tình kia một bề mặt trương mặt, còn treo vài đạo vết máu, có vẻ dị thường buồn cười.

“Ngao ô...! (lang bẩm!)” Phương Thần không khách khí mà hừ lạnh, đối mặt châm đồng lớn như thế, hình như là không có nhiều cảm giác.

Thầy thuốc cho tới bây giờ đều không có bị ủy khuất như vậy, “Người bắt nó, đánh này châm đi qua, cam đoan sinh long hoạt hổ.”

“Ngao ô... (nếu người tin tưởng hắn nói, người chính là ngu ngốc!)” Phương Thần cũng không có đào tẩu, y biết, bất kể trốn như thế nào, đều tránh không khỏi cha của mình.

Một người một sủng -thâm tình mà nhìn nhau? Đây là suy nghĩ trong lòng của thầy thuốc mập mạp.

“Có thể sao?” thầy thuốc trực tiếp đánh gãy không chế hỏa hoa.

Phương Triệu Nhất cái gì đều không có nói, đưa, xách khỏi cảnh cổ Phương Thần, khi thầy thuốc mập mạp cho rằng có thể giáo huấn tiểu sói con không kèm chế được một chút, chính là nhìn đến chủ nhân tiêu sái mà xoay người, sau đó đi nhanh ra khỏi phòng chẩn đoán.

Phương Thần cho dù lảng không, bất quá trông mắt tối đen, lộ cộc mà chuyển động một cái, đặc ý dò dặt mà nhìn thầy thuốc mập mạp.

Thầy thuốc cầm châm đồng, tiếp xúc đến quang mang của tiểu sói con, trát trát hai mắt của mình, chính mình nên sẽ không xuất hiện ảo giác đi?! Nếu không nói, như thế nào sẽ nhìn sói cũng như người?! Bất quá thiếu niên này đường sủng vật liền đường sủng vật, thế nhưng xem như con mà đường, vẫn là không có thưởng thức cái loại này.

Phụ tử Phương Triệu Nhất đi ra khỏi bệnh viện, trải qua một loạt ồn ào, Phương Thần chống bụng, tiêu hóa không sai biệt lắm.

Y bị thiếu niên ôm vào trong ngực, nghe khí vị quen thuộc, Phương Thần dùng tiểu đầu cọ cọ...

Phương Triệu Nhất thần tình hắc tuyến mà nhìn con trong ngực, không ngừng mà cọ trong ngực chính mình, có đôi khi còn vươn đầu ra lưỡi liếm một chút.

“Ta không phải mẫu, người tái cọ như thế nào, cũng sẽ không có nãi.” Phương Triệu Nhất cũng không quản y nghe hiểu lời của mình hay không, trực tiếp xách y ra xa mà định khoảng cách, nhìn đôi mắt hạt châu của y giảng đạo.

Phương Thần cảm thấy phi thường không thỏa mãn nguyện vọng, trực tiếp “Ngao ô... (ta không có!)” một tiếng, vừa rồi chính là không kìm lòng nổi mà muốn giao hảo mà thôi, lần thứ hai thấp đầu, quả nhiên trong ngực phụ thân, ướm sủng một mảnh, y thật sự không phải là cố ý.

Phượng Triệu Nhất mị ánh mắt một chút, chính mình còn muốn đến trường, con nhỏ cần phải có người chiều cổ.

“Ta tìm cho người cái mẹ kế lâm thời đi.” Phượng Triệu Nhất ngữ xuất kinh người mà giảng đạo.

Phượng Thần trừng lớn hai mắt của mình, hình tượng phụ thân, hoàn toàn đảo điên với nhận tri đời trước.

Phụ thân không nói nhiều, nguyên lai khi còn bé dĩ nhiên là cái dạng này, hắc lãnh khốc vô tình, không phải là giả trang cho người ta xem đi ?! Nghĩ đến thời điểm đó, Phượng Thần vươn ra cái đệm thịt thịt của mình, lau một chút trên mặt phụ thân.

Thịt điểm cảm giác nhiệt nóng, cũng không có cái loại này khí tức lạnh như băng, bắt quá sau đó nghĩ đến chính mình giống như... Ra vẻ là đùa phụ thân, quả nhiên, một nhìn sắc mặt hắc, lãnh khí không muốn sống mà phóng ra bên ngoài.

“Ngao ô... (lãnh tĩnh... Lãnh tĩnh... Ta là ấu tể, chấp nhận không được lãnh khí).” Phượng Thần cảm thấy sau khi trùng sinh, liên chỉ số thông minh đều giảm xuống rất nhiều, nếu không nói, y như thế nào sẽ làm ra sự tình mất mặt như thế.

Phượng Triệu Nhất nhìn tiểu sói con khiếp sinh sinh, xúc giác vừa rồi, trả hết nợ tích mà khắc ở trên mặt mình, “Người có thể hiểu lời của ta?” Đem lang xách đến trước mặt của mình, đôi, gắt gao tập trung nhìn vào con trai nhỏ.

8. Chương 8: Tìm Kiếm Mẹ Kế

Lúc này Phượng Thần không biết phải là gặt đầu, vẫn là lặt đầu. Nếu gặt đầu, có thể bị hoài nghi là quái vật hay không? Sau đó bị thiêu chết trong lửa? Nhưng hắc hiện tại cũng không phải bình thường?! Coi như là một loại quái vật.

Phượng Triệu Nhất nhìn tiểu sói con ngốc lằng, bắt đắc dĩ mà hít một hơi, thời điểm về đến nhà, đồng hồ mới chỉ 6 giờ.

“Ngao ô... (làm gì?)” Phượng Thần bị ném lên ghế sa lông, sau đó nhìn đến phụ thân tuổi thiếu niên của mình trực tiếp tiến vào trong phòng.

Phượng Thần gãi móng vuốt của mình, sô pha mềm mại mặc móng vuốt sắc bén trảo phá, hắc vội vàng quay đầu, nhìn bên trong không có động tĩnh gì, trong lòng từng một hơi.

Cái phòng ở này so với tưởng tượng của hắc nhỏ lắm, hắc vốn cho rằng phong cách quen thuộc giống như là chỗ phụ thân ở, sau đó mới phát hiện, nơi này là một cái địa phương khác, cùng biệt thự trước kia hoàn toàn không giống.

Nơi này là hai phòng một thính, bên trong phòng ngủ có một toilet, mà một gian phòng tử khác, Phượng Thần hiện nay còn không biết nó nằm phía nào.

Phượng Thần một chút cảm giác đều không có, trực tiếp dùng móng vuốt- không ngừng bào sô pha, da thật đã bị trảo lạn ngược ra ngoài, lộ ra sợi bông bên trong.

Giữa chừng đột nhiên cảm giác đến một cổ khí tức cường hãn, vì thế Phượng Thần nháy mắt hoàn hồn, nhìn đến phụ thân nhà mình ăn diện cái gì ... Thiếu chút nữa từ sô pha rơi xuống đất.

Phụ thân của hắc xuyên sơ mi cổ chữ V, hạ thân là quần nâu nhàn nhã, bó sát hai chân thon dài lại hữu lực, mà mái tóc vốn mềm mại, cũng là bị biến thành quả đầu bom nổ, đôi mắt không còn có lãnh ý, cười như không cười mà nhìn tiểu sói con đang dùng hai móng vuốt gắt gao mà cào sô pha da.

Phượng Triệu Nhất thực vừa lòng với hiện tại hiệu quả, hắc đi đến bên người tiểu sói con, xách cổ của nó nhìn nhìn cái ghế bị cào nát phía dưới, “Người lại phá hư gia cụ?” nhiệt khí thở ra, trực tiếp phun bên lỗ tai mẫn cảm của Phượng Thần.

lỗ tai Phương Thần dời động một cái, lỗ chân lông hình như là co rút lại một chút, sau đó hắn cảm thấy kiếp trước dù thế nào chính mình cũng là một người thành niên, hiện tại lại ở trong ngực phụ thân, bị thổi một chút nhiệt khí, hắn liền trở nên mềm mại, rất không giống mình ...

Cho dù kiếp trước cũng chỉ có một người là Chiêu Hoa, nhưng người này cũng là thân kinh bách chiến không là?! Vì thế cảm thấy mỡ chỉ lang cảm thấy tôn nghiêm chính mình bị hao tổn, nâng đầu nhỏ lên, hung tợn mà cảm tức nhìn Phương Triệu Nhất. Hắn tự xem đó là biểu tình hung ác, nhưng thực chất trong ánh mắt người kia, đáng yêu đến cực điểm, rõ ràng không có một chút năng lực, lại quật cường mà không chịu thua.

“Ta không thời gian chiếu cố người, tìm một mẹ kế cho người.” Phương Triệu Nhất tà mị mà giảng đạo, trông mắt như sao đêm, như là muốn đem người hút vào, tràn ngập không nói gì dụ hoặc, khoe miệng gợi lên, quả thực nghe tốt nhất là làm sát thủ của nữ tính.

Phương Thần cảm thấy tim chính mình đập “Phù phù... Phù phù...” đập đến rất nhanh, cho nên căn bản liền không có nghe được cha mình nói như thì thào tự nói nói.

Một thiếu niên hoàn hảo lẫn hương vị thanh niên, trong ngực ôm một tiểu bạch lang đáng yêu, thấy thế nào đều cảm thấy quái dị, nhưng sẽ không ảnh hưởng đến độ hài hòa, có một loại khí tức hài hòa ấm áp.

Thời gian hai mươi năm, quả nhiên có thể thay đổi rất nhiều đồ vật, ít nhất Phương Thần cảm thấy rất nhiều vật có căn bản là mình nhìn không vào mắt thôi.

Tiến vào một quán bar, tiếng vang cùng tranh cãi ầm ĩ làm Phương Thần hơi hơi nhíu lông mày lại.

Hắn đặc biệt chán ghét hoàn cảnh như vậy, “Ngao ô... (lăn!)” Phương Thần nổi giận, hắn vừa rồi vụng hồ hồ, như thế nào vào thời điểm hồi thần, thế nhưng đụng chạm đến một địa phương mềm mại, mà mùi nước hoa đặc hơn, làm hắn muốn nôn.

9. Chương 9: Thưởng Thức Quái Dị

Phương Thần đúng là làm như vậy, trong miệng không ngừng phun ra sữa tươi ...

Trên đường đi, Phương Triệu Nhất đã cho tiểu sói con uống sữa, chính là sợ hắn sẽ đói bụng.

Nữ tử đang ôm hắn kêu lên, làm cho màng tai Phương Triệu Nhất thiếu chút nữa liền chịu không nổi, “Câm miệng!” Bờ môi của hắn trong lạnh lùng mà học ra hai chữ, mà nữ tử dường như ý thức được cái gì, lập tức liền trở nên nói cười yên yên oanh oanh.

Phương Thần chính là cạ đến hai chỗ mềm mại, hương vị quá mức dày đặc, nhượng thân kinh của hắn đều vụng hồ hồ, giống như hết thảy cũng không do mình nắm chắc.

“Ngao ô...” Chỉ có thể là phát ra ngâm thanh vô ý thức, lông xù bốn phía, toàn bộ đều là hương vị chua xót.

“Triệu nhất, người như thế nào nuôi một cái sủng vật như vậy đâu?” Nữ tử có thanh âm nhu hòa tràn ngập mê hoặc.

“Người mới là sủng vật! Người cả nhà đều là sủng vật!” Phương Thần “Ngao ô” mà phản bác, bất quá giọng điệu có chút suy yếu, duyên cớ đại khái là do bị nước hoa hun đến.

Thanh âm nữ tử, đối với Phương Thần, như là nguy hiểm bén nhọn, hắn hơi hơi nhíu lông mày lại, chính là sói con cả người toàn lông, tình cảm như vậy, căn bản là thể hiện không được.

Quả nhiên nữ tử gần Phương Triệu Nhất nói xong, khiến hắn hơi hơi mà chọn lông mày, “Người nói hắn là sủng vật?” Nếu nhi tử là sủng vật, vậy mình là cái gì?

Nữ tử hấp dẫn này là Tề Nạp, là chính hắn mới bắt đầu ra đời nhận thức, trừ bỏ tình cảm bằng hữu ở bên ngoài, cũng không có mặt khác.

Tề Nạp cảm thấy chính mình trái tim đều phải đình chỉ, thiếu niên này cho dù còn bị vây tại thời kì ngây ngô, nhưng cho tới bây giờ cũng sẽ không có người đem hắn trở thành là Tiểu Miêu, ngược lại hắn là một con báo tùy thời đều có khả năng vươn ra móng vuốt sắc bén.

“Ta... Ta...” thanh âm Tề Na có chút lắp bắp, dù sao là ai khi nói chuyện áp lực như vậy, vẫn có chút sợ hãi.

“Hắn là bảo bối của ta.” Phương Triệu Nhất tiếp lời của nàng, trong tròng mắt tối đen không có lãnh ý, ngược lại thay một loại ôn nhu.

Phương Thần cảm thấy da gà của mình bốc lên đến đây rồi, ánh mắt của hắn như là nhìn quỷ mà nhìn Phương Triệu Nhất, bộ dáng ngơ ngác, ngược lại khiến cho Phương Triệu Nhất tìm niềm vui.

Người này tuyệt đối không là cha của mình... Là ai giả trang?! Là ai giả mạo?! Phương Thần ở trong lòng không ngừng mà an ủi mình.

“Triệu nhất, nó như thế nào lại ngơ ngác, nên không phải là bị ta mê đảo đi?” Tề Na mang bọn họ đến một gian phòng, sự tình vừa rồi tiểu sói con phun sữa lệnh nàng phi thường khó chịu, hơn nữa trên người mình toàn bộ đều là hương vị khó ngửi, bắt quá bởi vì là “Bảo bối” của Phương Triệu Nhất, nàng nhin xuống.

Nghe đến câu đó, Phương Thần nháy mắt hồi thần, đối diện với Tề Na chính là một cái móng vuốt.

“A...!” tiếng hét cao đê-xi-ben, nhượng một người một lang đều tản ra cảm xúc không vui, tin tưởng bất luận kẻ nào đều không chịu đựng thanh âm như vậy.

Khóe miệng Phương Triệu Nhất lộ ra không vui thản nhiên nói, “Tề na! Ta như thế nào không biết người là người như thế?”

Tề na cảm thấy có khổ ngôn, tay nàng đều bị trảo phá, vài đạo ấn bằng móng vuốt đỏ tươi, rõ ràng liền xuất hiện tại trước mặt của mình.

“Triệu Nhất, bảo bối của ngươi, chính ngươi dưỡng tương đối tốt.” Tề Na có chút xấu hổ mà giảng đạo, nàng biết Phương Triệu Nhất vì cái gì sẽ đến nơi này, hơn nữa lúc mới bắt đầu, liền đem tiểu sói con ném đến trong ngực của mình, ý tứ phi thường rõ ràng, chính là làm cho nàng dưỡng sung vật.

Tiểu sói con trước mặt Phương Triệu Nhất đều là trong mắt vô chủ như thế, nàng một cái tiểu tiểu nữ tử, cũng không dám tùy tiện dưỡng một con lang, vẫn là một cái dã lang không biết cái chủng loại gì.

10. Chương 10: Loại Bỏ Mẹ Kế

Phương Thần phi thường chán ghét nữ nhân đại hung đang ôm mình, hắn không ngừng di động tiểu thân thể, muốn rời đi, chính là hắn tiểu thí thí lại không ngừng mà cọ xát bộ ngực của nữ nhân.

Tề Na nhất thời nở nụ cười, lần thứ hai dùng chính mình bộ ngực ba đào cọ tiểu thí thí của sói con một chút, “Đây là một cái tiểu sắc lang...” Ánh mắt của nàng, là nhìn Phương Triệu Nhất.

Phương Triệu Nhất tà mị mà nhìn thoáng qua Tề Na, nhìn nhìn lại tiểu sói con không dám động, “Nếu hắn thích ngươi như vậy, ngươi liền dưỡng hắn đi.” Hắn còn muốn muốn lĩnh sinh hoạt hội học sinh của mình, cũng không muốn bị một cái vật phẩm thác du (tự nhiên đưa đến)liên lụy.

Nghe đến câu sau, Phương Thần lập tức liền kháng nghị, “Ngao ô... (ta không cần! Phụ thân.)” quả nhiên phụ thân của hắn, đã muốn đã biến chất, nếu không phải trong tim của hắn, phụ thân thần thánh vẫn luôn lãnh khốc, như thế nào sẽ trở nên vô lại như thế?!

Tiểu sói con điềm đậm đáng yêu mà nhìn cha của mình, hơn nữa tự nhận là đã lộ ra ánh mắt thuần khiết nhất, mắt to ngập nước, ngạnh sinh sinh mà bài trừ một giọt nước mắt trong suốt đầy trong sáng.

“Chắc chắc... Tề Na, ngươi nhìn xem hắn đều cao hứng chảy nước mắt.” thiếu niên đồng hành Phương Triệu Nhất một chút đều không có đọc xuất ý tứ từ con trai bảo bối của mình, ngược lại là cười nói.

Phương Thần nổi giận, hắn cũng không quản hành vi của mình, có phải sẽ bị cha của mình hoài nghi hay không, hắn mạnh mẽ mà nhảy từ trong ngực nữ nhân đó ra, sau đó hai chân sau nhún một cái, liền bính đến trong ngực cha mình.

Dùng đầu nhỏ của mình cọ cọ đòi phụ thân ôm ấp, vẫn là khí vị quen thuộc, thuận tiện đem nước miếng đều cọ lên y phục của hắn, nhìn xem hắn tán gái như thế nào. Phương Thần biết mình hiện tại là cái dạng

này, căn bản là không có tư tưởng của người thành niên, bắt quá hần là một cái tiểu lang, cái gì cũng không cần e ngại, cho dù là tùy hứng lại như thế nào?! Trời biết đất biết, thêm hần biết mà thôi.

Phượng Triệu Nhất ngược lại đối với lực nhảy của tiểu sói con lấp bắp kinh hãi, sau đó liền phát hiện bụng mình ướt, vì thế đem tiểu sói con ôm cao một chút, sói con không khách khí mà đối với điểm trước ngực hần nhìn một chút, nhẹ nhàng mà duyên hút.

Tề Na trợn mắt há hốc mồm mà nhìn tiểu sói con, bắt quá nàng hồi thần rất nhanh, đối với Phượng Triệu Nhất cười nói, “Người sẽ không muốn nhượng ta làm vú em đi?” thanh âm duyên hút này, vẫn là rất lớn.

Phượng Triệu Nhất thần tình xấu hổ, mặc kệ hần giả dạng như thế nào, đều là một học sinh trung học mà thôi, trước mặt những người khác bị tiểu sói con coi là sói mẹ mà đòi bú, nghĩ như thế nào đều cảm thấy xấu hổ.

“Buông ra.” Phượng Triệu Nhất trầm thấp mà ra mệnh lệnh, mà Tề Na dưới ánh mắt của hần hạ, lập tức liền lui ra, cho nên cái gian phòng này, rất nhanh liền còn lại phụ tử hai người.

Không tha! Phượng Thần lập tức liền quật cường mà trả lời, sau đó hết sức chuyên chú mà hút sữa, cho dù cái gì đều không có, vẫn là dính đầy nước miếng của chính mình, nhưng người đang ôm mình, rõ ràng là có thể cảm giác đến hần cứng ngắc.

Trùng sinh tới nay, hần lần đầu tiên cảm giác đến vui sướng thắng lợi, vì thế càng thêm dốc sức, cũng không để ý thiếu niên tản ra hàn khí khủng bố.

Muốn tìm mẹ kế cho ta, không chỉ nói tìm của, ta ngay cả cửa sổ cũng không cho người mở ra! tiểu sói con biến thành cái dạng này sau, liên tư duy đều rơi chậm lại rất nhiều.

“Người...!” Phượng Triệu Nhất cảm thấy chính mình là cầm thú, hần thể nhưng có phản ứng, nhất thời mặt mày có thể so sánh với bụi đầy nôi, vì thế dùng khí lực lớn nhất trực tiếp đem tiểu sói con từ bên cạnh mình rút ra.

Phượng Thần cũng không phải thật sự đối cha của mình thế nào, vì thế thân thể không có khống chế tốt, bay nhanh sau đó đập mạnh vào tường ...

11. Chương 11: Mặt Người Dạ Thú

“Ngô...” Phượng Thần cảm thấy lực phủ ngũ tạng đều bị bài trừ đến đây, móng vuốt cùng tứ chi không có khí lực mà cuộn mình trên mặt đất, về mặt thông khổ.

trong ánh mắt Phượng Triệu Nhất, hiện lên một tia không được tự nhiên, “Còn không đứng lên?” Thấy tiểu sói con vẫn quỳ rạp trên mặt đất không có hành động, vì thế lạnh lùng mà mệnh lệnh đạo.

Hần là một cái thiếu niên huyết khí phương cương, cho tới bây giờ cũng không khống chế tình dục, chính là trăm triệu thật không ngờ, tại thời điểm đối mặt với nhi tử chọn đùa, hần thể nhưng có phản ứng, nhượng hần khắc sâu mà tỉnh lại, có phải hay không gần đây không có phát tiết, mới có phản ứng như vậy ?!

Phượng Thần lúc này trong lòng không ngừng mà mắng, mặt người dạ thú, chính là hình dung tình huống trước mắt của phụ thân hần, đáng tiếc, bất kể như thế nào, tiểu lưng của hần, phải là gãy xương, động liền tục đều không động dấy. Hần sợ hãi chính mình tiếp tục bị nam nhân này chăn nuôi, không biết có mấy cái mệnh mới đủ cho hần chơi.

Phượng Triệu Nhất thấy tiểu sói con không có phản ứng gì, này mới ý thức tới... Ra vẻ... lực độ mình có chút đại, hần mới sinh ra không vài ngày, là thừa nhận không được một kích tùy tiện của mình...

Phượng Thần ý thức dần dần mơ hồ, cuối cùng lâm vào lấy một mảnh hắc ám, cái gì cũng không biết.

Đau... Toàn thân đều đau... Trừ bỏ đau... Phượng Thần cái gì cảm giác đều không có, mở ra miệng mình, không ngừng mà duyên hút nước, thân thể dần dần mà có khí lực, vì thế khó khăn mở hai mắt của mình, chống lại chính là một đôi mắt hoa đào.

“Oa oa oa... Tiểu bạch, người rốt cục tỉnh?” thiếu niên mắt hoa đào có gương mặt oa nhi, mà cái tay kia, lại là không ngừng mà nắm bắt lỗi tai của mình.

Phương Thần không khách khí mà phiên phiên xem thường, hắn biết người kia là ai, thầy thuốc gia đình của Phương gia —— Tổng Gia Bảo, y thuật phi thường cao, là thuộc hạ số một của phụ thân, sau đó lại chết. Nghĩ đến cái chết của hắn, trong lòng Phương Thần âm đạm một mảnh, người nọ là bị chính mình tra tấn đến chí tử.

Hiện tại nhớ tới, hắn cảm thấy mình thật sự bị ma chướng, không phải chỉ là vì một câu châm ngôn của Chiêu Hoa, người này muốn đối hắn dùng cường, sau đó hắn liền làm ra sự tình như vậy... Kỳ thật khi Chiêu Hoa nói có rất nhiều điểm đáng ngờ, nhưng bởi vì thấy được một việc, cho nên không cố kị, trực tiếp giết thuộc hạ của phụ thân.

Trong ánh mắt Tổng Gia Bảo thoáng hiện tươi cười, hắn là bị phụ thân phái tới, chính là chiếu cố tiểu sói con trước mắt, thật không có nghĩ đến, thời điểm hắn nhìn đến, tiểu sói con bị trọng thương, hỏi cái tên mặt lạnh, đã biết sự tình, vì thế phi thường không khách khí mà đem người tổng ra khỏi phòng.

Hắn biết Phương Triệu Nhất phi thường lãnh tình, nhưng ra ngoài dự liệu của hắn là, thời điểm đối mặt thân sinh cốt nhục, hắn cũng có thể xuống tay như thế, nhưng Tổng Gia Bảo cảm thấy phi thường trở trên.

“Tiểu bạch, mấy ngày này ủy khuất người, cho người sinh hoạt cùng một cái động vật máu lạnh.” Tổng Gia Bảo thực thích cười, mỗi thời mỗi khắc trên mặt của hắn đều treo tươi cười, nhưng Phương Thần biết đó là phương thức hắn là che dấu cảm xúc của mình.

Phương Thần “Ngao ô... (ta không muốn là tiểu bạch!)” mà hô một tiếng, hắn lần đầu tiên nhìn đến Phương Thần, không có tươi cười sáng lạn, bên trong đều là chân tình thực lòng, không có một chút giả dối.

Tổng Gia Bảo căn bản là nghe không hiểu hắn nói, “Tiểu bạch, chúng ta cần hảo hảo mà giáo huấn phụ thân của người một chút, nhưng hắn tẩy tã cho người được không?”

Nghe đến câu đó, trên trán Phương Thần nhất thời treo đầy hắc tuyến, tã... Tã... Hắn nói, như thế nào cảm giác quái như vậy, cả người đều nhúc nhích không được, nguyên lai hắn trừ bỏ móng vuốt cùng tứ chi, toàn bộ đều bị bao bọc.

12. Chương 12: Bánh Chưng Họa

Ta xoay... Ta xoay... Ta tiếp tục vận vẹo... Phương Thần gian nan cử động thân thể của mình, như là một con sâu bò trên mặt ga trải giường.

Tổng Gia Bảo chống cằm, mở to một đôi mắt hoa đào, một bộ dáng chờ xem cuộc vui.

“Ngao ô... (cho người nhìn ta mà chê cười!)” Phương Thần vươn móng vuốt, tại thời điểm thiếu niên thả lỏng cảnh giác, nháy mắt liền huy đi ra ngoài.

Tổng Gia Bảo lập tức đã bắt móng vuốt đầy thịt của y, thậm chí còn lay động vài cái, thiếu chút nữa nhượng thân thể Phương Thần đều tan, “Ngao ô... (cấp bổn đại gia buông ra!)”

Thân thể y biến nhỏ, liên trí lực đều thành năng lực kém?! Hiện nay lại bị trở thành bánh chưng, còn di động thân thể của mình, đây gọi là tự ngược phải không?!

“Tiểu bạch, ta biết người nghi ngờ tâm ý của ta, yên tâm, ta sẽ hảo hảo đối đãi người.” Tổng Gia Bảo chớp chớp một đôi mắt hoa đào, trên mặt tản ra nét đỏ ửng thần nhiên, một bộ dáng thẹn thùng, nhượng tiểu lang nhìn muốn phun.

“Ngao ô...” Phương Thần cảm thấy khó chịu, toàn bộ thân thể đều căng thẳng.

Tổng Gia Bảo cũng là lần đầu tiên chiếu cố tiểu lang, bất quá hắn so với Phương Triệu Nhất ôn nhu hơn nhiều, đương nhiên trừ ra việc hắn muốn chơi nháo ...

“Ngao ngao ngao... Chẳng lẽ người nước tiểu nước tiểu?” Tống Gia Bảo một bộ bình tĩnh đại ngộ, sau đó kéo cổ họng kêu to, “Triệu Nhất, Triệu Nhất... Không tốt! ...” Vừa mới nói xong, cửa đã bị đẩy ra, quét theo một trận gió lạnh, sau đó liền có một thiếu niên cao lớn mặt mày lãnh khốc xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Phương Thần nâng đầu, đôi mắt trong suốt hắc thấu, đáng thương hề hề mà nhìn cha của mình, hy vọng hẳn có thể đem chính mình cứu chuộc ra khỏi nơi có tên miệng độc kia.

“Làm sao vậy?” Phương Triệu Nhất thanh âm khàn khàn, trên mặt vẫn không có bất luận biểu tình nào.

“Y nước tiểu nước tiểu ... Người nhớ rõ đối tã.” Tống Gia Bảo đại liệt mà giảng đạo, kèm theo bộ dáng giao cho người tới làm.

Phương Triệu Nhất hơi hơi nhíu lông mày lại, cúi thấp đầu của mình, nhìn nhóc con trên trán đã bị trụi lông, còn có tiểu sói con bị bao vây thành bánh chưng, hơi hơi gật đầu.

Phương Thần cảm thấy không hảo ý tứ, y thật sự là nhịn không được, chỉ cần nước tiểu nước tiểu, đều là tên thiếu niên này sai, nếu không mình tại sao xảy ra việc xấu như vậy, trong thời điểm nghĩ đến đây, liền hung tợn nhìn thiếu niên còn lại.

“Tiểu Thần Thần, ta biết mình có sức quyến rũ vĩ đại, đáng tiếc người lực bất tòng tâm đâu.” Tống Gia Bảo thậm chí còn hướng mũi chỉ không thể nhúc nhích vút một cái mũi nhọn.

Phương Thần thật sự là nhịn không được, trực tiếp phun ra sữa, kỳ thật bụng của y rất đói, chính là ai biết y tang thương tâm.

Phương Triệu Nhất thật cẩn thận mà đem tã mở ra, nhìn đến bên trong một bãi nước nhỏ, lại nhìn nhìn tiểu tiểu chim nhỏ, đỏ rực, một bộ dáng ử rử.

Bụng ứt sùng, long đều dán trên mặt, thậm chí còn có điểm đỏ thừa thốt.

“Đây là chuyện gì?” Phương Triệu Nhất nhíu lông mày lại, đem tã ném đến một bên.

Phương Thần thoải mái mà học ra một hơi, lỗ chân lông toàn thân đều mở ra, trừ bỏ bụng dưới cảm thấy thực ngứa, còn lại hết thảy đều là tốt đẹp.

Tống Gia Bảo tầm mắt nhìn thoáng qua, “Mẫn cảm.”

“Người mua tã không tốt.” Lần thứ hai tăng thêm một câu.

“Ngao ô...! (không cần tã!)” Phương Thần huy động móng vuốt tứ chi kháng nghị, muốn gãi ngứa, lại không có biện pháp nào, đặc biệt là chim nhỏ, thực dương, vì thế y liền cọ cọ bàn tay thiếu niên ...

“Quả nhiên có phong phạm của người...” Tống Gia Bảo mắt sắc mà nhìn đến hành vi của mũi thất lang, mà Phương Triệu Nhất vội vàng mà đem tay rút ra, nếu không nói... Hẳn...

13. Chương 13: Muốn Đem Chim Đi Dạo Ở Nơi Tĩnh Mịch

“Ngao ô...” Phương Thần căn bản cũng không có nghĩ tới địa phương khác, y chính là cảm thấy tiểu huynh đệ phía dưới rất ngứa.

Phương Triệu Nhất cảm thấy xấu hổ, bất quá trên mặt vẫn là không có thêm ít biểu tình nào, chính là con của hắn, cho dù là tiểu tiểu nhi cọ cọ, cũng sẽ không có vấn đề gì.

Tống Gia Bảo muốn nhìn xem là chuyện gì xảy ra, chính là lại bị người kia cấp chặn, “Người làm cái gì? Lang bảo bảo giống như xảy ra vấn đề.” Nhìn xem sói tru thê thảm, nhìn lại xem thanh âm hữu khí vô lực, nhất định là Triệu Nhất này làm phụ thân không tốt.

“Ngao ô... (người mới có vấn đề, người cả nhà đều có vấn đề!)” Phương Thần cho dù thực ngứa, bất quá là nghe đến thiếu niên mặt oa nhi kia nói, vì thế phi thường không khách khí mà phản bác.

Phụ thân của y là xảy ra chuyện gì?! tiểu tiểu nhi của y thực ngứa, liền cọ cũng không cấp cọ, thế nhưng đem mình xách trên không trung.

Tống Gia Bảo chuyển dời đến mặt khác một bên, trừ bỏ mùi nước tiểu của tiểu sói con , cùng với vết đỏ xuất hiện, “Như thế nào đến cả tiểu điều nhi đều mẫn cảm?” Trước trước có tâm tình vui đùa, cũng thật không ngờ sẽ biến thành cái dạng này, quả nhiên là cùng tã lót có quan hệ.

Phương Thần không ngừng mà an ủi mình, ta là một con lang, ta là một cái tiểu tiểu lang, tiểu điều nhi trông trơn bị người nhìn hết cũng không quan hệ...

“Giao cho người.” Phương Triệu Nhất trực tiếp đem tiểu sói con ném đến trong ngực Tống Gia Bảo, liền tính toán đi ra ngoài.

“Rầm...” Một tiếng, sơ mi Phương Triệu Nhất , nháy mắt đã bị xé một góc.

“Tiểu bạch luyện tiếu người, người liền lưu lại đi.” Tống Gia Bảo nhìn đến mặt cái thiếu niên cao lớn nhất thời liền đen, hình như là ai đắc tội hắn.

Phương Thần cho dù chim nhỏ thực ngứa, bắt quá nhìn đến người nào đó sơ mi bị lạn một góc, trong lòng không biết có bao nhiêu đắc ý.

Y đã sớm biết người nào đó muốn bỏ qua chính mình, cho nên đâu...

Phương Triệu Nhất yên lặng đứng, ánh mắt sắc bén, thật sâu nhìn tiểu sói con, rồi sau đó giả bộ muốn lộn một chút khí thế, nề hà chim nhỏ thực ngứa, y dung toàn bộ thân thể đều cuộn mình, thậm chí còn tội nghiệp mà nhìn hắn.

“Ta tẩy cho y.” khẻ miệng Phương Triệu Nhất gọi lên, lộ ra độ cung xinh đẹp, vì thể lạnh lẽo mà đề nghị.

Tống Gia Bảo tự hỏi một giây đồng hồ, “Àn, người là phụ thân, hắn là hảo hảo giao lưu tình cảm, ta lập tức liền đi chuẩn bị được tắm.” Hiện nay tiểu sói con vẫn là phi thường non nớt, uống thuốc là không thể được, chỉ có thể chỉ dùng nước để thoa ngoài da.

Phương Thần nghe hương vị hô hấp quen thuộc, lần thứ hai cảm giác đến an tâm, y cũng không biết vì cái gì sẽ cái dạng này, đại khái là có trí nhớ của kiếp trước, đối bộ dáng phụ thân hiện nay tương đối yêu thích đi.

“Ngao ô... (lưu manh!)” Phương Thần phát hiện tiểu điều nhi của mình bị bắn một chút, nhất thời liền không nhanh không chậm mà lên án, đáng tiếu thanh âm y phát ra, trừ bỏ thanh âm sói tru lên, còn lại cái gì đều không có.

“Hừ hừ...! Về sau còn dám dùng tiểu điều nhi của người cọ xát ta, liền không chỉ là búng một chút đơn giản như vậy.” Phương Triệu Nhất hừ lạnh mà giảng đạo, không hề biết hắn tiểu sói con có thể nghe hiểu được hắn nói hay không.

Phương Thần trừng lớn ánh mắt, một bộ bất khả tư nghị bộ dáng, “Ngao ô... (chẳng lẽ người còn có thể cất nó đi?)” lời nói thì thế, nhưng móng vuốt lại muốn ngăn trở tiểu điều nhi bị bại lộ ở bên ngoài.

“Cho người đem chim đi dạo ở nơi tĩnh mịch.” Phương Triệu Nhất lạnh lẽo mà nói, sau đó ôm tiểu sói con hướng toilet bên kia đi đến.

Lưu... Đem chim đi dạo ở nơi tĩnh mịch... Phương Thần trợn mắt há hốc mồm, quả nhiên là người song diện, không phải như thế nào sẽ quay người lại liền biến thành cái dạng này.

14. Chương 14: Sói Con Bị Vứt Bỏ

Phương Thần bị ném vào bên trong bồn tắm lớn ...”Ngao ô... móng vuốt không ngừng di động, hy vọng có thể quơ được một cái cọc làm điểm tựa bất quá bên trong lại bóng loáng đến mức không giống bình thường, nhưng y không có cách nào khác là tiếp tục chìm xuống, trong lòng vẫn đang suy nghĩ, chẳng lẽ mình sẽ chết nhanh như vậy?!

Đột nhiên không khí lại tràn vào buồng phổi.

“Thật vô dụng!” Phương Triệu Nhất chỉ là muốn muốn nhìn kỹ năng bơi của y, thật không ngờ cơ bản bơi lội cũng sẽ không.

Phương Thần nghe đến câu đó, phát hỏa, vì thế cũng không nghĩ mình đang trong trạng thái như thế nào, trực tiếp mở ra miệng, đối với mu bàn tay người nào đó nhiệt liệt yêu thương, lập tức liền hung tợn mà cắn đi xuống, trừ bỏ một cái răng nanh toàn vẹn, còn có nửa khối răng nanh mới gãy, còn lại đều là lợi, không có răng khác, cuối cùng tự y chịu đau.

Phương Thần buông ra, cho dù hai khối răng nanh cắn vào mu bàn tay, nhưng lợi lại bủn rủn khiến y vô cùng đau đớn

“Ngao ô...” Phương Thần đau đến nước mắt đều rơi xuống, nước ầm thấp mà dán tại lông mi.

Phương Triệu Nhất nhìn đến mu bàn tay mình còn có in dấu vết, ánh mắt ảm trầm xuống dưới, “Tổng Gia Bảo! Người chuẩn bị tốt chưa?!” Thanh âm của hắn không tự giác mà lớn rất nhiều, màu của tròng mắt, sâu không thấy đáy, cho người ta thấy một loại khí tức ảm trầm.

Phương Thần cái gì đều không có nói, y biết mình đã gây họa, là người thành niên, hơn nữa thời điểm rất sớm, liền đề cập sự tình bang phái, như thế nào đối mặt tiểu phụ thân của mình? Y thế nhưng sẽ dễ dàng phát giận như thế?!

Tổng Gia Bảo lập tức chạy vào, nhìn đến bộ dáng tiểu sói con, nhất thời nở nụ cười một chút, “Lạc thang lang... Chắc chắn... May mắn ta đến đây, nếu không tiểu sói con bị người như vậy, gây sức ép đi xuống, không chết cũng còn lại nửa cái mạng.”

“Ngao ô...! (người cũng không phải người tốt!)” Phương Thần ở một bên lên án đạo, y cảm thấy tương lai chính mình làm sói của mình phi thường bị ai, có lẽ còn có sinh mệnh kham ưu.(Khó giữ mạng)

“Nhìn, Ngay cả tiểu bạch cũng phi thường thích ta.” Tổng Gia Bảo đắc ý dào dạt mà giảng đạo, sau đó liền từ trong tay Phương Triệu Nhất tiếp nhận tiểu sói con.

Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà nhìn thoáng qua Tổng Gia Bảo, “Kia về sau nó giao cho người dưỡng đi, không là chuyện trọng yếu, không cần nói cho ta biết.” Từ trong thanh âm của hắn, nghe không được tình cảm dư thừa.

“Người như thế nào có thể như thế?” Tổng Gia Bảo mặt lập tức liền ảm trầm xuống dưới, “Nếu tiểu sói con không ở bên cạnh người, rất khó quản giáo, đến lúc đó người hối hận cũng không kịp.” Cùng với thời điểm biến hóa, hắn ở trong lòng âm thầm mà bổ sung.

“Ta làm việc gì cho tới bây giờ đều sẽ không hối hận!” Phương Triệu Nhất nhìn về phía tiểu sói con, thời điểm tiếp xúc đến đôi mắt tối đen kia, lại phát hiện nơi đó thoáng hiện ưu thương. Vội vàng mà đem tư tưởng chính mình không nên có vứt đến sau đầu, sự tình hắn cần làm, tuyệt đối sẽ không nhượng mình hối hận.

“Nếu người thật là có chừng mực như thế, vậy người nói? Nó là như thế nào sinh ra?” Tổng Gia Bảo phi thường không khách khí mà giảng đạo, “Nếu thân là phụ thân, vậy người nên làm chức trách một phụ thân.”

Thời điểm hắn vừa dứt lời, liền đem tiểu sói con ném trở lại trong ngực Phương Triệu Nhất, “Sống hay chết, chính người quyết định!”

Phương Thần cảm thấy thực thương tâm, nguyên lai phụ thân của y cũng không thích y, hơn nữa y sinh ra, xem ra là không được ai mong chờ nhìn thấy.

Phương Triệu Nhất ôm tiểu sói con, phát hiện cả người y đều tản ra khí tức đau thương, ủ rũ, một chút thần thái đều không có.

15. Chương 15: Nguy Cơ Biến Hóa

Phương Thần cuối cùng cũng không có bị ném ra bên ngoài, về phần nguyên nhân là cái gì, tiểu sói con căn bản liền không biết phụ thân mình rốt cuộc có tính toán gì không.

“Ngao ô... (không cần!)” Phương Thần cũng không muốn ngâm mình ở trong nước thuốc, cảm giác khó chịu dị thường, cả cái mũi cũng không có thể thở.

“Hắc hắc...” Tống Gia Bảo nhìn tiểu sói con đáng thương hề hề, trong ánh mắt xuất hiện trầm sâu, mặc kệ là cái sinh vật gì, đối tượng vị được vật đều phi thường chán ghét.

Phương Thần hít hai mắt của mình, bộ lông đều ướt sũng dán trên người, nhìn qua như là một con chó con rơi xuống nước.

“Tiểu bạch...” ánh mắt Tống Gia Bảo cơ hồ cười thành hoa, nhưng Phương Thần ngăm mình ở trong bồn không thể cắn hấn.

Chờ Phương Thần chịu không nổi ngắt xủ đi, y rốt cục bị xách ra

Nằm ở trên giường mềm mại, y đã không có nhiều ít khí lực mà cùng Tống Gia Bảo đi gây sức ép, dù sao bất kể như thế nào, người này cũng sẽ không làm gì mình.

“Triệu nhất...” đột nhiên cảm giác đến một cỗ khí hậu lạnh lẽo khác nhau ở trong cùng khu vực, nhưng Phương Thần có cảm giác mệt mỏi muốn ngủ, lập tức liền đã khởi hoàn toàn tinh thần, y chính là phi thường rõ ràng, thiếu niên cao lớn trước mắt, muốn vứt bỏ chính mình.

Kỳ thật thời điểm kiếp trước, y sẽ không có hưởng thụ tình thương của cha, không phải như vậy thì tại thời điểm gặp được Chiêu Hoa, y sẽ không làm ra việc như vậy. Lúc này ngay cả bản thân y cũng không biết vì cái gì, chẳng lẽ thật là vì Chiêu Hoa sao? Hay là vì trả thù?! Hết thấy đều nhưng y rất mê mang.

Chiêu Hoa phản bội chính mình, giết mình, nhưng thời điểm y chết, thân hình cũng không đầy đủ, hoặc là từ một khắc kia bắt đầu, y yêu Chiêu Hoa, đã như là không khí nhất dạng mà biến mất vô tung vô ảnh.

” Y khi nào thì có thể biến hóa?” Phương Triệu Nhất cũng không biết là chuyện gì xảy ra, vốn là hấn phải là nhưng tiểu sói con rời khỏi tầm mắt của mình, nếu không khẳng định sẽ ảnh hưởng đến sự quyết đoán của hấn. Hấn cho tới bây giờ cũng không phải một người có tình cảm phong phú, tương phản, hấn phi thường đậm đặc, đối với con nôi dòng, cũng không có cảm giác nhiều ít.

Lúc trước khi Phương Thần tiến vào, vẫn là có tò mò nhiều ít trong lòng, nói cách khác, cơ hồ không cần chính mình động thủ. Tuy rằng hấn bây giờ là học sinh, cũng không có cái năng lực gì, nhưng hấn từ nhỏ liền không khao gia tộc của mình, hấn đã muốn bồi dưỡng tâm phúc của hấn.

Tống Gia Bảo nuốt một chút nước miếng, này là có ý gì?! Cho dù hấn là nhân loại chính tông, bất quá nghĩ đến tiểu sói con biến hóa, hấn cảm thấy thực mới lạ, “Cho dù ta là bác sĩ của người, nhưng sự tình biến hóa, người phải hỏi phụ thân của người, hoặc là các trưởng lão.” bản thân hấn cũng không phải lang, làm sao có thể sẽ biết sự tình ngọn nguồn.

Phương Thần lập tức liền vánh tai, y thật sự không thích hình thái như vậy, nhưng y xoay người đều cảm thấy khó khăn, chẳng lẽ y thật sự sẽ làm lang cả đời sao?! Chính là y nhớ rõ đời trước mình bắt đầu có ký ức, đều là một con người, cùng lang không có một chút quan hệ nào.

“Đưa đến bể biến hóa, nhưng y biến hóa.” Còn không có chờ Tống Gia Bảo kịp phản ứng, tiểu sói con đã bị xách lên, sau đó rơi vào trong bờ ngực quen thuộc.

Tống Gia Bảo sắc mặt đều thay đổi, “Không được! Tiểu sói con chưa đến một tháng, người khiến cho y biến hóa?!” Cho dù chính mình không là lang, cũng biết thời điểm biến hóa, tiểu sói con phải có cái gì, một khi không thành công, vậy y vĩnh viễn đều chỉ có thể là làm một con lang phổ thông, thậm chí bị gia tộc của mình vứt bỏ.

“Nếu không thể, cũng không có tư cách làm con ta!” Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà giảng đạo, tự trọng thanh âm của hấn, không có biểu hiện tình cảm dao động.

16. Chương 16: Thâm Tầng Tuyệt Vọng

Phương Thần nâng đôi mắt lên, nhìn cha của mình, trừ bỏ căm, còn lại cái gì đều nhìn không tới.

Tống Gia Bảo giọng điệu cũng không được khá lắm, “Đúng vậy, không thể biến hóa nói, không xứng làm con của người.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục giảng đạo, “Theo ta được biết, biến hóa này ít nhất là một năm sau, người làm như vậy, không sợ áp lực gia tộc?!”

Phương Triệu Nhất có dao động trong nháy mắt, nhưng rất nhanh liền biến thành lãnh khốc vô tình, “Người có biết, y không nên...” Câu nói kế tiếp cũng không nói gì đi xuống, nhưng Tống Gia Bảo đã muốn biết ý tứ của hắn.

“Ta biết, y không nên sinh ra đúng không? y gây trở ngại kế hoạch kế hoạch của người? Tại sao không nói?” thời gian Tống Gia Bảo cùng tiểu sói con ở chung chỉ có một ngày, nhưng không biết xảy ra chuyện gì, hắn chỉ có thể cảm giác trên người tiểu bạch có khí tức đau thương.

“Phương Triệu Nhất, mặc kệ người đối đãi mẫu thân của y như thế nào, y đều là con người, là hậu đại lang tộc!” Tống Gia Bảo kia trương gương mặt oa oa, xuất hiện vẻ mặt nghiêm túc, “Có ta ở đây, người không cần thương tổn lang bảo bảo!”

Phương Thần không biết chuyện gì xảy ra, nhưng có thể xác định chính là, chính mình sinh ra, căn bản là không phải do phụ thân kỳ vọng, trách không được thời điểm kiếp trước, hắn sẽ đối với mình lạnh nhạt như vậy, thậm chí có thể nói là vô tình.

Phương Thần đem toàn bộ thân thể mình đều lui thành một đoàn, một chút tinh thần đều không có. Nếu cha của mình thật sự chán ghét chính mình như vậy, vì cái gì còn muốn nhượng y trùng sinh để biết chuyện này?! Nhượng y tan thành mây khói được không?!

“Tống Gia Bảo!” Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà nhìn mặt thiếu niên mặt oa oa trước mắt, cả người đều tản ra khí tức lãnh liệt, “Người cũng biết, người chỉ là chúng ta hạ nhân lang tộc mà thôi, có tư cách gì hỏi đến sự tình của ta?”

Đúng vậy, ngay cả thiếu chủ lang tộc có yêu cầu, nhưng tuyệt đối không cho phép những người khác can thiệp chuyện của mình. Lúc trước thời điểm nữ nhân mang thai, nàng đã bị người bảo vệ lang tộc kéo đến, lúc này mới làm cho mình không thể không tiếp thu cái hiện thực này.

Tiểu sói con đưa đến nơi này chỉ có vài ngày, mới vừa lúc mới bắt đầu, mềm mềm, thậm chí liên kêu to đều không tốt, một bộ dinh dưỡng không đầy đủ. Bọn họ lang tộc hậu đại, nhất định phải là cực mạnh, mà hậu đại hắn cùng nhân loại kết hợp, nói trắng ra, chính là nửa yêu, nửa yêu sinh hoạt chính là phi thường khó khăn, cùng với tình trạng như vậy, chỉ bằng bóp chết rụng trước.

Tống Gia Bảo trừng lớn hai mắt của mình, tựa hồ thật không ngờ Phương Triệu Nhất sẽ nói ra như vậy, hắn trào phúng mà giễu cợt, “Đúng vậy, ngài là thiếu chủ! Ngài phải như thế nào, là chuyện của mình ngài!” Sau đó hắn từ trong lòng ngực của mình lấy ra điện thoại, “Ta đây cũng có quyền lợi báo cho gia chủ, sự tình thiếu chủ muốn bóp chết tiểu thiếu gia!”

Phương Thần không nghĩ chính mình làm bọn hắn khó xử, vì thế y dùng đầu của mình cọ cọ Phương Triệu Nhất, “Ngao ô... (biến hóa đi!)” cho dù chết, y cũng là có tôn nghiêm.

Phương Triệu Nhất thấp đầu, nhìn song mâu kiệt ngạo cùng đôi mắt tối đen phía dưới này, nhượng tâm hắn hơi hơi run lên.

Một cái tiểu sói con vừa mới sinh ra không lâu, làm sao có thể sẽ có ánh mắt như vậy?! Mặc dù trong ánh mắt sói con lộ ra quật cường cùng bất khuất, nhưng tầng tuyệt vọng sâu nhất, lại làm cho tâm của hắn, đã bị hung hăng rung động, giống như lên án chuyện của mình là sai.

Phương Triệu Nhất giơ tiểu sói con lên, trong lỗ tai y nhẹ nhàng mà nói một câu nói, nhượng Phương Thần nháy mắt liền trừng lớn mắt lang.

17. Chương 17: Trả Thù Nho Nhỏ

Phương Thần đem mình lui ở trên giường, y đã tránh thoát nguy cơ bị vứt bỏ, nhưng câu chờ mình lớn lên tái thu thập mình là có ý gì?! Chẳng lẽ cha của mình đã biết mình trùng sinh? Biết bí mật của mình?!

“Ngao ô... (rớt cuộc xảy ra chuyện gì?)” Phương Thần dùng một cái móng vuốt không ngừng mà gãi lông mao, chà đến mức lông không ngừng mà rơi xuống, như thế nào cũng không thông ý tứ câu nói kia.

“Ai u! Tiểu bạch... Chẳng lẽ ngươi muốn biến thành đầu lang ngốc?” thanh âm Tống Gia Bảo trêu chọc, tại trong lỗ tai Phương Thần vang lên.

Phương Thần nâng đôi mắt lên, tròng lớn hai mắt của mình, rõ ràng mà viết: cùng ngươi có quan hệ gì đâu!

Tống Gia Bảo chọn chọn chính mình lông mày, “Ngươi... Thế nhưng học được câu.” Đôi mắt sáng trông suốt mà nhìn tiểu sói con.

Nghe đến câu sau Phương Thần, lập tức liền phá công, y bỏ nhào một cái ở trên giường lăn động thêm một cái, hoàn toàn là bởi vì kinh sợ. Y chính là thật vất vả mới học ngồi, không cần nằm úp sấp, thật không ngờ...

Y là một cái tiểu lang màu trắng, như thế nào liên quan đến việc không thể nói câu không liên quan đến ngươi?! y cảm thấy thẩm mỹ xem của Tống Gia Bảo khẳng định có vấn đề, nếu không nói, y nghiêm túc lên án như vậy, hẳn lại cho là dụ dỗ hẳn?

“Xi...” Một tiếng, Tống Gia Bảo nhìn tiểu sói con ở trên giường lăn lộn, không tự giác mà nở nụ cười ra tiếng, mặt oa oa thoáng hiện càng thêm sáng ngời sắc thái.

Hắn là không rõ ràng lắm vì sao Phương Triệu Nhất sẽ thay đổi chủ ý, nhưng hiện tại xem ra, tiểu bạch trước mắt, vẫn là phi thường thông minh.

“Ngao ô... (cười cai lông tai nhà ngươi!)” Phương Thần phi thường sinh khí, lông toàn thân cũng không tự giác mà dựng thẳng lên đến, không hề biết trên trán y một đám lông đã bị cháy không có, nhìn qua phá lệ buồn cười.

“Tiểu sói con, ngao ô... Ngao ô... Hai cái từ, ta cũng sẽ... Ngao ô...” Tống Gia Bảo học giả tiếng kêu Phương Thần, không ngừng mà kêu lên, nhưng Phương Thần cảm thấy lực nhấn nại của chính mình lực thẳng tắp bay lên. (Hãy xem WOFL của EXO để biết thêm chi tiết)

Phương Thần từ trên giường đứng lên, ngay cả bốn cái móng vuốt đều bám không xong bắt quá, y đối Tống Gia Bảo tràn ngập sát khí.

Đáng tiếc trong ánh mắt Tống Gia Bảo, bộ dáng này của Phương Thần thật sự là rất đáng yêu ... Rõ ràng chính là đứng không vững, lại còn muốn quật cường mà đứng lên , thậm chí còn bày biểu tình ta rất tuyệt.

Tống Gia Bảo vươn tay ra, thật sự là không đành lòng đã kích tự tin của tiểu sói con, vì thế sờ sờ đầu của y, giọng điệu ôn nhu mà giảng đạo, “Tiểu bạch, ngươi đã rất tuyệt rất lợi hại, bảo thức thức hiểu .”

Phương Thần lập tức liền phá công, móng vuốt trụ không xong lập tức liền ngã xuống, toàn bộ thân thể đều chống vó mà té trên giường, chỉ có cặp ánh mắt kia, vẫn là kiết ngạo không kém chế được mà nhìn Tống Gia Bảo.

“Yên tâm, mặc kệ tiểu bạch chặt vật cỡ nào, tình cảm bảo thức thức đối với ngươi đều sẽ không biến hóa.” Tống Gia Bảo tự cho là đúng mà giảng đạo, thậm chí trên gương mặt oa oa, còn bày ra một bộ ta hiểu, ta hiểu được.

“Nôn nôn nôn...” Phương Thần chịu không nổi, cũng không quản nơi này là chỗ nào trong, trực tiếp ói ra, y cảm thấy rằng nanh chính mình đều toan.

“Ngao ngao ngao... Tiểu bạch, ngươi thẩm ...” Tống Gia Bảo vui sướng khi người gặp họa mà hô.

Phương Thần cảm thấy mặc danh kỳ diệu, sau đó chợt nghe đến oa oa thiếu niên kêu lên, “Triệu nhất, này nhưng không phải lỗi của ta, ngươi vừa mới đổi sàng đan, lần thứ hai con trai bảo bối của ngươi làm ô nhiễm.”

Phương Thần cứng ngắc mà quay đầu lại, quả nhiên thấy thiếu niên cao lớn vẻ mặt hắc sắc, y trước chịu đựng không được , trực tiếp nước tiểu nước tiểu lên ga trải giường màu đen... Đương nhiên, cũng có một chút ý tứ trả thù hàm xúc như vậy.

18. Chương 18: Tiểu Bạch Uy Vũ

Phương Thần cũng hiểu được là chính mình không tốt, vì thế ngồi chồm hổm trên giường, giơ lên một cái móng vuốt, “Ngao ô... (ta cũng không phải cố ý, người đại nhân không chấp tiểu lang quá...)” trên mặt của y đều là ý cười, bất quá bởi vì đều là lông mao, căn bản nên cái gì đều nhìn không ra.

Tổng Gia Bảo lập tức liền hét to, “Tiểu bạch, người như vậy có được không? được không?” thiếu niên mặt oa oa, đỏ kị mà nhìn Phương Triệu Nhất, dựa vào cái gì mà cái tên mì đen chưa lên men than có thể giành được đến ưu đãi của tiểu sói con?! Mà chính mình bất kể lấy lòng như thế nào, tiểu sói con đều làm ra vẻ mặt người bị bệnh à. Được rồi, quyền rũ khi trước không tính...

Phương Thần cảm thấy, nếu như mình là người, khẳng định sẽ phi thường không khách khí mà phiên phiên xem thường tên này, bất quá y bây giờ là tiểu sói con, tiểu sói con mới sinh ra không lâu, cũng không muốn bị người ta cho là quái vật, huống chi cha của mình còn nói chờ đợi mình lớn lên khiến người ta mê hoặc.

Phương Triệu Nhất nhìn sàng đan mình vừa mới thay, lại nhìn chằm chằm vết nước phía dưới, “Bẩn chết...” Trên mặt đều là ghét bỏ, giọng điệu của hắn thực đậm đặc, căn bản liền không có cảm giác sinh khí.

“Phương Triệu Nhất ta như thế nào sẽ dưỡng ra một con lang bẩn như vậy?” đại thiếu Phương Triệu Nhất hiển nhiên không đồng ý hành vi không ngừng tiểu bậy của con trai mình.

khóe miệng Phương Thần run rẩy, móng vuốt cũng không có buông, bất quá cũng là tràn ngập lửa giận, “Ngao ô... Ngao ô... Ngao ô... (người nha nha! Đừng tưởng rằng người là phụ thân của ta, là có thể tùy tiện chửi bới ta! Ngay cả là ta nước tiểu nước tiểu, nhưng này là do hệ thống sinh lý còn không có thành thực, làm sao có thể có thể khống chế được?)” giống như là thị uy, Phương Thần ghen đến sổ chết, muốn kéo một bãi phân tại giường của hắn, đáng tiếc mặc kệ y dùng sức như thế nào, chính là không có ra cái gì.

“Ngao ô... Ngao ô... (vứt bỏ liền vứt bỏ! Ta cũng không tin ta là một linh hồn thành thực, ly khai người, còn sống không được?!)” Phương Thần dựng hết lông lên, đối Phương Triệu Nhất tràn ngập địch ý. Cho dù trước kia y sợ hãi cha của mình, cảm thấy người này mặt lạnh, tâm còn lạnh hơn, nhưng mỗi lần nhìn đến hắn thương tổn tới mình như thế, cho dù là một con lang, cũng là có hỏa khí không phải sao?!

Tổng Gia Bảo trợn mắt há hốc mồm, vốn đang liên tưởng tới một cái tiểu cầu cầu dụ ngoan, lại quên đây là một cái tiểu sói con, ngồi chờ dịp xuất phát, phi thường rõ ràng chính là muốn cùng Phương Triệu Nhất giằng co, được rồi, nếu xem nhẹ móng vuốt tứ chi của y đang run rẩy, có lẽ càng thêm có sức thuyết phục.

Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày, cả người đều tản ra khí tức lạnh như băng, “Người dám khiêu khích ta?” Không nên hỏi hắn vì sao hiểu, nhưng tiểu tử này sinh ra đến nay chỉ có một cuối tuần, cũng là phi thường an tĩnh, xem bộ dáng hiện tại, hình như là cùng muốn cùng mình đấu.

“Ngao ô... (ta là vì tôn nghiêm mà chiến đấu!)” Phương Thần cho dù nghĩ tới phụ thân trước kia rất khủng bố, bất quá mình mới là sói thể nào cũng không thua.

Tổng Gia Bảo tại một bên cổ động, “Tiểu bạch uy vũ! Áp đảo hắn... Áp đảo hắn...!” Trong ánh mắt của hắn, tràn ngập ý cười.

Phương Thần nghe đến, lập tức liền phá công, bốn chữ phía trước có thể xem nhẹ, nhưng áp đảo... Áp đảo... Vừa nghĩ tới thời điểm chính mình áp đảo phụ thân, y ... Tim của y liền không tự giác mà chuyển động gia tốc.

“Ngao ô... (đáng giận!)” thời điểm ánh mắt Phương Thần tiếp xúc đến đôi mắt thâm thúy của Phương Triệu Nhất, trái tim co rút nhanh một trận, chịu không nổi thẳng nằm nằm về phía mặt sau đảo đi...

19. Chương 19: Sắc Đẹp Hấp Dẫn

toàn bộ thân thể Phương Thần đều ngã xuống giường, y cảm giác đến có cái gì ươn sũng từ bên trong mũi của mình chảy ra...

Móng vuốt quá mức ngắn nhỏ, căn bản là không có cách nào xem xét, ánh mắt không ngừng mà hướng trước ngực nhìn lại, muốn thấy rõ ràng là cái gì vậy.

“Phương Triệu Nhất!” khi Tống Gia Bảo nhìn đến tiểu sói con đỏ máu, giọng điệu nhất thời trở nên siêu cấp kém, hần trước cổ động cũng là muốn dụ đi mâu thuẫn phụ tử hai người, chính là hiện tại lại...

Phương Triệu Nhất cũng hoảng sợ, “Thật vô dụng!” thiếu niên cao lớn lạnh lùng mà nói ba chữ.

Phương Thần còn muốn muốn đứng lên giằng co, bất quá chất lỏng trong lỗ mũi chảy ra, nhượng đầu của y vững hồ hồ, hơn nữa hương vị từ cánh mũi chảy ra, y biết đây là cái gì. Y cảm thấy dọa người, như thế nào nhìn ánh mắt phụ thân, sâu như vậy, hai người mà nhìn nhau trong chốc lát, y thể nhưng nghĩ tới áp đảo, cảnh sắc kiều diễm bày ra ở trước mặt của y, nhượng y không tìm lòng nổi mà khởi sắc tâm?!

Ngao ngao ngao... Nghĩ đến thời điểm này, Phương Thần đã cảm thấy xấu hổ vô cùng, đầu sói nhỏ không biết quay đi đâu?! Phụ thân của mình rõ ràng không là loại hình mình thích, như thế nào lại bị dụ hoặc đâu?! Chẳng lẽ trong tiềm thức chính mình, có luyện phụ tình tiết?!

Chính là... Y đối phụ thân chỉ có tôn trọng, trước kia cũng không phải chưa từng thấy hần lửa thể, lại đầu tiên bị khí thể của hần trấn áp thôi, còn lại cái gì đều nghĩ không ra.

Phương Thần cảm thấy đầu óc của mình rất đau, y phát hiện mình xem nhẹ rất nhiều rất đồ vật trọng yếu, y cho là kiếp trước, phải là thiếu hụt ký ức, nếu không ... Như thế nào sẽ... y là một cái sói con, vẫn là phi thường thuần khiết, như thế nào sẽ nổi sắc tâm lên đâu?!

Phương Thần nhìn đến ánh mắt cha mình lạnh như băng, còn muốn nhớ đến khi hần nói chờ đợi mình lớn lên, lại bắt đầu như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại ... xu thế máu mũi không có ngừng xuống dưới cũng không quản.

Phương Triệu Nhất hơi hơi mà nhíu lông mày lại, tiểu sói con này, không phải là nhìn ngu người chứ?!

“Tống Gia Bảo, nó như thế nào?” Phương Triệu Nhất thấy Tống Gia Bảo không ngừng mà cầm máu cho tiểu sói con, vì thể thần nhiên mà dò hỏi.

Tống Gia Bảo nhét hai luồng bông đến mũi y, sau đó phải trả lời “Y là phát nóng, caadfn phát một chút tinh lực.” Kiểm tra xong, mới phát hiện mình hiểu lầm mỗ mặt than mặt, nhưng hần dễ dàng như vậy liền xúc động đến cảm xúc của lang bảo bảo, trong lòng vẫn là phi thường khó chịu.

” Phát Hỏa?” Phương Triệu Nhất sửng sốt, sau đó ngẫm lại chính mình đã từng cấp tiểu sói con ăn cái gì?!

“Hư hỏa bay lên, cấp điểm trà lạnh sẽ không sao.” Tống Gia Bảo một bộ biểu tình không hề gì, vốn đang cho rằng thiếu niên cao lớn trước mắt không quan tâm con của mình, nguyên lai là nội liễm, chính là mạnh miệng mềm lòng, nói trắng ra là chính là thẹn thùng, này đó hần đều hiểu.

Người mới nóng tính, người cả nhà đều nóng tính! thời điểm Phương Thần lấy lại tinh thần, phát hiện mình căn bản thở không nổi, chỉ có thể bắt lực địa lợi dùng miệng ba ba hút khí, thật là, y rõ ràng liền là bởi vì phụ thân... Mới có thể như vậy...

ánh mắt Phương Thần không dám cùng cha của mình đối diện, y sợ hãi máu mũi căn bản liền dừng không được đến, rõ ràng khủng bố như vậy, thiếu niên cao lớn cả người đều tản ra khí tức sắc bén, y như thế nào có thể đối cha của mình đáng khinh đâu?!

“Nhìn ta!” Phương Triệu Nhất phi thường bất mãn, tiểu sói con này, cũng dám khinh thị chính mình?! Ngực khí mất tự nhiên mà lớn rất nhiều!

Phương Thần theo bản năng phục tòng mệnh lệnh, nhưng lập tức đã bị đôi mắt thâm thúy kia hấp dẫn, cái mũi có hai cục bông, nháy mắt đã bị nhiễm đỏ...

20. Chương 20: Tiểu Lang Đến Trường

Phương Thần cảm thấy hành động của mình thực dọa người nên làm bộ dạng ta là Lang thi (Tang thi Sói).

Y là kẻ đầu tiên chỉ cần nhìn thấy cha mình, sau đó sẽ trực tiếp tiến vào ảo tưởng vô hạn- tiểu sói con đáng thương...

“Ngao ô... (vì cái gì?)” Phương Thần mang bốn cái móng xà xuống giường quay mông đưa lưng về phía hai người Phương Triệu Nhất.

“Như thế, người nghe hiểu sao?” Tống Gia Bảo nhìn tiểu sói con không được tự nhiên, lại nhìn Phương Triệu Nhất đứng bên cạnh.

Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày, “Mang theo nó đến trường?” Trong thanh âm của hắn, nghe không ra cảm xúc nào.

“Đương nhiên, ta cũng muốn đến trường, chẳng lẽ người muốn tiểu sói con một thân một mình để ở nhà?” Tống Gia Bảo thấy hắn không nói gì, tiếp tục giảng đạo, “Nếu y xảy ra chuyện gì? Người gánh vác được sao?”

Bọn họ đều học phổ thông trung học, hưởng thụ một chút hứng thú thân là học sinh, đương nhiên không có khả năng vì một cái tiểu lang mà bỏ qua.

“Ta không phải ý tứ này, nhưng thời điểm tiểu sói con cần tình thương của cha, phụ tử các người cần hảo hảo giao lưu tình cảm, người cũng không muốn con của người thân với những người khác đi?” ý tứ rất rõ ràng, chính là chính mình mang theo y, đến lúc đó lang bảo bảo hãm ba ba, người cũng không nên cản trở.

Phương Triệu Nhất mặc giáo phục, nhìn nhìn lại tiểu sói con không ngừng dùng móng vuốt hoạt động, cái gì đều không có nói, hạ thất lưng, xách phía sau gáy y, đem y xách đứng lên.

Phương Thần đang trong trạng thái sợ hãi vì tình cảm của mình, thật không ngờ vụt một cái treo trên bầu trời, ẩn nhập trước mắt mình chính là khuôn mặt tuần tú phóng đại, nhất thời lông toàn thân đều dựng thẳng lên đến đây, đây tuyệt đối là bị dọa.

“Ngao ô... (làm gì?)” Phương Thần thấy cha của mình, mang theo mình xuất môn, mà Tống Gia Bảo còn phát phát tay, biểu tình tự giải quyết cho tốt, nhượng mặt y căn bản như là mặt than.

Phương Triệu Nhất nhíu lông mày, “Còn kêu liền đem miệng của người rọ lại!” thiếu niên cao lớn hơi hơi cảnh cáo.

Phương Thần thức thời mà nhắm miệng mình lại, cái ôm này chính mình đã quen thuộc, y đáng thương hề hề mà nháy hai mắt của mình, nhìn túi sách của phụ thân, đem mình ôm vào trong ngực?! Chẳng lẽ là muốn dẫn mình đến trường sao?!

Nhưng... Chính là... Nếu y không có đoán sai, trường học là tuyệt đối không cho phép súng vật tồn tại.

Quả nhiên không ngoại sở liệu của Phương Thần, đại khái là hơn mười phút sau, Phương Thần nhìn cha của mình đi đến vách tường, tiếp đó hai chân một đạp, bàn tay một cọ, phần eo dùng một chút lực, dùng lực lượng bản thân, trèo tường trong nháy mắt.

Phương Thần tròng lớn hai mắt của mình, y trước kia cũng không có nghĩ phụ thân là một học sinh ngoan ngoãn học bài, bất quá hiện tại lại trực tiếp trèo tường vào lớp.

“Lão Đại...” “Lão Đại...” Mới từ trên mặt đất đứng lên, liền nghe được tiếng nói thiếu niên thất chủ bát thiết.

Phương Thần nâng đầu lên, phát hiện ba thiếu niên đứng ở chỗ này, thời điểm nhìn đến phụ thân, trong ánh mắt thoáng hiện ánh sáng.

Nơi này phải là địa phương hoang phế trong trường, nơi nơi đều là một mảnh cỏ dại, còn có mấy cây đại thụ, nhìn qua có chút hoang vắng.

“Ân.” Phương Triệu Nhất thần nhiên mà gạt đầu, giảng đạo với một tên béo, “Giao cho người!” Hắn vừa mới dứt lời, liền đem tiểu sói con trong lòng ngực của mình, trực tiếp ném đến bên người đối diện.

“Ngao ô...!” Phương Thần nổi giận... Phụ thân của y cũng dám bỏ y, vì thế một cái móng vuốt theo tiếng gào thét đi qua, một đôi lông mắt tối đen, thoáng hiện liệt hỏa hùng hực...

Tiểu mập mập theo bản năng vươn tay đi đón, bắt quá nhìn đến mãnh cầu hung như thế, nháy mắt ngồi xổm xuống, hai tay ôm đầu, lớn tiếng kêu to, “Cứu mạng!”

21. Chương 21: Nhất Như Chuột

Phương Thần xoay tròn một cái, lưu loát đứng trên mặt đất, đôi mắt tối đen, khinh bỉ nhìn tên mập mập.

Những người khác sắc mặt cũng không được khá lắm, mà tiểu mập mập phát hiện không có sự tình gì, lập tức liền buông bàn tay của mình, gãi đầu, mặt cười ngây ngô.

“Ta... Ta đây...” Mặc kệ hắn nói cái gì, tầm mắt của mọi người, đều tràn ngập xem thường, ” sủng vật của Lão Đại quả nhiên cùng lão Đại lợi hại như nhau.”

Trong đó một người nhỏ gầy phản bác, “Ý của ngươi là nói, lão Đại cùng tiểu sói con này như nhau?” Nói xong câu đó sau, mới cảm thấy không thích hợp, vì thế lập tức liền ngậm miệng lại.

Phương Thần đứng trên mặt đất, quay tròn ánh mắt, nhìn cha của mình.

“Đây không phải là cầu sao?” Tiểu mập mập hí hai mắt, ngồi xổm xuống, muốn sờ sủng vật lông xù một chút, đáng tiếc người kia sau nháy mắt liền vung đầu, cho hắn biểu tình hung ác.

“Ngao ô... (ngươi mới là cầu, người cả nhà đều là cầu!)” Phương Thần phi thường bất mãn mà phản bác, nhìn nhìn lại thiếu niên bất lương này đó, chỉ cần là người có trông mắt, cũng biết bọn họ có cơ hội tránh được.

“Ngao ô... (cẩn chết người!)” Phương Thần thấy một người khác đùa chính mình, vì thế không khách khí mà mở ra miệng mình, lợi dụng răng nanh bén nhọn, nháy mắt liền cắn qua.

Người thiếu niên kia sợ hãi nhảy lên, lập tức sẽ thu hồi tay, “Lão Đại, ngươi có biết sủng vật là không thể mang đến trường học?” Nhìn qua đáng yêu dị thường, thật không ngờ hung mãnh như thế, quả nhiên là lão Đại, mới có thể chế phục nó.

Phương Triệu Nhất hơi hơi nhíu lông mày, ngồi xổm xuống, đem tiểu sói con thả lại trong ngực của mình, giọng điệu không vui mà giảng đạo, “Không thể tùy tiện cắn người...” Mặt khác các tiểu đệ nghe được lão đại của mình nói xong, trên mặt đều là vẻ sùng bái.

“Nếu cắn được người, sẽ bị lây bệnh độc của người, đến lúc đó phi thường phiền toái.” Phương Triệu Nhất nói cho hết lời, trên đỉnh đầu mọi người, đều cảm thấy có quạ đen bay qua.

Phương Thần vừa rồi cũng biết mình tức giận, y cũng không muốn tùy tiện cắn người khác, cũng không biết trên tay bọn họ có bao nhiêu vi khuẩn, y là một tiểu sói con sạch sẽ, tuyệt đối không cần ăn vật hư thối.

“Lão Đại...” Tiểu mập mập khóe miệng run rẩy, này không phải là cầu sao, nhìn qua phi thường không dễ chọc, chỉ có tại trước mặt lão đại của mình mới có thể ngoan ngoãn, nhìn xu thế vừa rồi, nếu không phải mình phản ứng nhanh, rất nhanh liền mặt mày hốc hác.

Tiểu mập mập —— Chương Bằng biết mình bộ dạng không dễ nhìn, nhưng là xem như một cái người bình thường, nếu như bị hủy dung mà nói, tiểu muội muội hắn thích, thậm chí liền một ánh mắt khinh bỉ cũng sẽ không cho mình.

“Quả nhiên là sủng vật lão Đại dưỡng, có phong phạm lão Đại.” Một người gầy —— Thọ Ti, lập tức liền tiếp tiểu mập mập giảng đạo.

Phương Triệu Nhất liếc mắt một cái thật sâu, sau đó tổng kết đạo, “Nhất như chuột, các ngươi còn cần hảo hảo huấn luyện!” Trên người của hắn, nháy mắt liền tản ra khí tức lạnh như băng, nhượng vài tên học sinh bất lương khác, rung mình một cái.

“Lão Đại, chúng ta đều là con chuột, bắt quá cầu này đánh con chuột...” Tiểu mập mập bản năng phản bác, sau khi nói xong, liền biết mình nói sai, nhất thời liền ngậm miệng.

“Ngao ô... (xem ra heo quả nhiên là ngốc tử!)” trong ánh mắt Phương Thần đều là tươi cười, thật không có nghĩ đến, này tiểu mập mập sẽ đem bản thân nói thành con chuột, đáng tiếc đâu, y không là cầu, chính là lang...

22. Chương 22: Nguy Cơ

“Ba...” Một tiếng, đầu của tên mập mập bị người nhỏ gầy đánh một chút, hấn lớn tiếng quát lớn đạo, “Người mới là con chuột, Lão Đại làm sao có thể là con chuột đâu? Cho dù là lão đại là con chuột, cũng là thử vương!” Thật là, chẳng lẽ không có nhìn đến sắc mặt nan giải đó sao?! Lãnh khí phóng ra bên ngoài, ngay cả bây giờ là mùa hè, nhưng thực dễ dàng cảm mạo lắm đó

Phương Thần căn bản cũng không có nghĩ tới, cha của mình trong trường chính là cái dạng này, nhìn xem đàn học sinh bất lương này, thật sự mà muốn bọn họ đi đánh nhau, khẳng định sẽ trở thành thốt gỗ cho người khác băm thịt.

“Hắc hắc... Lão Đại, ta cũng không dám nói người, ta mới là con chuột.” Chương Bằng nháy mắt lên đường khiếm đạo, thuận tiện rút cổ một chút, bắt quá lão Đại mang súng vật đến trường học, rốt cuộc muốn làm gì?!

Phương Thần cảm thấy từ trường của cha mình thật sự là quá lớn, nhìn xem đây là khí thế gì, căn bản liền không cần nói, đã muốn khiến người cảm giác được sợ hãi cùng với khủng bố.

Nếu những người này không là thiếu căn cân, Phương Thần sẽ cảm thấy bọn họ tương đối tốt.

Trong đó một nam sinh mang kính mắt vẫn không nói gì, “Lão Đại, người muốn xử lý tiểu sói con trong ngực người như thế nào?” Trải qua một thời gian quan sát, hấn tinh tường biết lão Đại đối với súng vật này rất sùng ái.

Ngay cả khi lão đại là mặt than, có thể nói, một câu hấn nói ra, đều sẽ bị mọi người coi là thánh chỉ, chính là thời điểm vừa mới qua hấn nhìn tiểu sói con, chợt lóe nhu tình, hấn chính là nhìn rất rõ ràng.

“Ngao ô... (người mới bị xử lý!)” Phương Thần cảm tức liếc nhìn, tên kính mắt này, vừa thấy liền không phải là người tốt, y mới không cần bị người này bình luận đâu.

Phương Triệu Nhất cúi thấp đầu, nhìn đầu lông xù của y, “Người để ý hấn.” Hấn vừa nghĩ tới mình ôm lấy một tiểu sói con tiến phòng học, liền thần tình rối rắm.

Như vậy thì sẽ ra sao, hình tượng của hấn ở trường học, toàn bộ đều không còn.

“Ngao ô... (không cần!)” Phương Thần lập tức liền phản đối, đáng tiếc y nói ngôn ngữ của lang, căn bản sẽ không có người có thể nghe hiểu được.

“Lão Đại, này...” kính mắt vẻ mặt khó xử, đáng tiếc thời điểm lời còn chưa nói hết, Phương Thần ở trong ngực của hấn, rất nhanh mà ôm hấn, không thì ngã xuống.

Phương Triệu Nhất không có nhìn tiểu sói con, lướt qua bọn họ, giao nhiệm vụ “Tan học cho ta!” Sau khi nói xong liền tiêu thất, còn lại một đám vài người không biết sai sở.

Phương Thần nháy mắt liền giãy dụa, phụ thân rất đáng giận, thế nhưng đem mình giao cho tiểu đệ của hấn, bắt quá nam kính mắt cũng không phải ngồi không, trực tiếp dè tiểu sói con xuống.

“Tiểu sói con, ta cũng không có cách nào, kỳ thật ta không thích mang theo súng vật.” Kính mắt thanh âm phi thường bình thản, nhìn thoáng qua Thọ Ti cùng Chương Bằng sau đó dặn dò, “Đi tìm cái gì cho tiểu sói con ăn.”

“Lão Nhị, này tiểu sói con ăn phân sao?” Chương Bằng thật cẩn thận mà dò hỏi, hấn biết chó ăn phân, kia lang cũng thế đi?!

Phương Thần nghe đến đó, nhất thời trừng lớn hai mắt của mình, “Ngao ô... (ta sát! Người mới ăn! Người cả nhà đều ăn!)” không thể tiếp tục ở trong này, phải rời đi, nếu không nói, người này đó không đầu óc, thật sự sẽ bắt chính mình ăn.

Kính mắt sưng sốt, nháy mắt đã bị tiểu sói con trảo một chút, sau đó Phương Thần dùng tốc độ nhanh nhất hướng một bên tiến lên...

23. Chương 23: Vườn Trường Tím Cha

Khi Phương Thần thân là người, cho tới bây giờ cũng không cảm thấy một cái trường có nhiều người, nhưng khi là lang, mới đi hai bước, liền tứ chỉ bủn rủn.

Phương Thần đem thân mình cuộn ở trong góc, lợi dụng một ít cành khô ngăn trở thân thể màu tuyết trắng, đôi mắt tối đen, nhìn học sinh lui tới, ở trong lòng nặng nề mà hít một hơi.

Lúc trước trốn thoát kính mắt, vì không mong bị quơ được, y chính là mất sức của chín trâu hai hổ, chờ thời điểm phục hồi lại tinh thần, đã muốn đến phía dưới đại thụ xanh um tươi tốt, hơn nữa một nam một nữ đang thân thiết.

May mắn bọn họ không có chú ý tới mình, thừa cơ hội này, y thật cẩn thận mà hoạt động thân hình, sau đó hướng mặt khác chạy.

Nhìn đến những học sinh này, y nhớ tới chính mình thời học sinh, ngoài học tập, còn có huấn luyện dày đặc, cho tới bây giờ đều không có hưởng thụ thời điểm thoải mái như thế.

“Ngao ô...” Phương Thần nhẹ nhàng mà kêu một tiếng, y muốn tìm cha của mình, mà hiện giờ y là một con lang, nếu bị nhân viên quản lý học viện phát hiện, kết quả khẳng định không tốt lắm, hơn nữa y phát hiện, trừ bỏ phụ thân, y đặc biệt chán ghét những người khác ôm mình.

“A?” Phương Thần tính toán chờ khi không có mọi chân nữa, liền tránh né một ít tầm nhìn, trực tiếp đi từng bước tìm kiếm.

Nghe được thanh âm xa lạ, lòng toàn thân Phương Thần đều dựng thẳng lên, nhìn đến hai nữ sinh chậm rãi hướng y đi tới, Phương Thần mào tức sức mạnh, nhảy dựng lên, rất nhanh liền chạy sang chỗ khác. Y cũng không muốn trở thành sủng vật giữa nmoojt đám nữa sinh.

“Ngao ô...” Phương Thần cho dù rất mệt, toàn thân lông mao trắng, đã dính đầy đất làm y phi thường không thoải mái, bất quá vẫn cố gắng tỉnh táo, trước tìm được cha của mình sẽ nói.

Học sinh trong trường, rất khoái liền phát hiện một thổ cầu màu vàng, ở trước mặt bọn họ bay qua rất nhanh, thời điểm muốn tóm nó, nó lại thông minh mà tránh né.

Chương Bàng cùng Thọ Ti nghe được tin tức này sau, nhéo cổ áo học sinh, bắt bọn họ cung cấp hành tung của tiểu sói con, đáng tiếc mặc kệ bọn họ phi phác như thế nào, cuối cùng đều chậm một bước.

“Thọ Ti, người nói lão Đại sẽ đối đãi với chúng ta như thế nào?” Chương Bàng khóc tang, đều là kính mắt sai, rõ ràng ôm vào trong ngực, thế nhưng có thể cho y chạy.

Trước kia hoài nghi là tiểu cầu kia hoàn toàn là ảo giác.

Thọ Ti mân môi, nhìn về phía bốn phía, “Không biết.” Hắn cũng là cùng mập mạp như nhau a.

Phương Triệu Nhất đối một ít bất quá cho tới bây giờ cũng không thích vô giúp vui, nhưng thời điểm nghe đến tiểu cầu màu vàng, hơi hơi mà nhíu lông mày lại.

“Ngao ô... (đáng giận!)” Phương Thần cảm thấy chính mình dậm thịt phía dưới dằm vào gì đó, cảm giác đến rất đau, thời điểm đi đường, cũng chỉ có thể là một quả một quả. Trường học đã đổi hai buổi, nhưng y vẫn là không có tìm được cha của mình.

Từ từ... y như thế nào như vậy ngốc, có thể nghe thấy một chút đi?! Chính là... Cho dù thân là lang, nhưng kiếp trước chính là người, căn bản sẽ không biết dùng mũi sói tìm người như thế nào?!

“Tiểu thổ cầu...” đột nhiên, thời điểm Phương Thần nghĩ làm như thế nào, chợt nghe đến một thanh âm lạnh lẽo mà vang lên.

Phượng Thần lập tức hồi thần, lông đều dựng thẳng, “Ngao ô... Người mới là thỏ cầu! Người cả nhà đều là thỏ cầu!” học sinh này, là người truy c mình hung tàn nhất, học cũng bỏ chỉ đuổi mình

“Thịt chó khẳng định ăn thật ngon.” Học sinh kia phi thường đáng khinh, vươn ra đầu lưỡi liếm môi một chút, ảo tưởng mỹ vị chảy ra.

24. Chương 24: Thịt Trên Cái Thớt Gỗ (1183 Tự)

Ngụy Tỏa Nghĩa vốn là lão Đại trưởng trung học 27, thời điểm mọi người nhìn đến chính mình, đều phải cung kính mà hãm một tiếng —— lão Đại, đáng tiếc... Từ một năm trước, có một người tên là Phượng Triệu Nhất đã đến, ngành sinh mà đem hắn từ vị trí lão Đại kéo xuống dưới.

Ngụy Tỏa Nghĩa không phải người lỗ mãng, hắn biết phải đợi cơ hội thích hợp, hơn nữa hắn trước kia đối đãi với huynh đệ của mình cũng không sai, không có làm khó hắn.

học sinh những năm 90, cơ hồ không có gì ăn, nhìn đến một con thỏ cầu ở trong này, nhượng nước miếng Ngụy Tỏa Nghĩa đều từ trong miệng chảy xuống.

trông mắt Phượng Thần lộc cộc cộc cộc mà chuyển, nghĩ biện pháp chạy trốn, nơi này không ngõ ngách, mà đường phía trước bị chặn, muốn phá vây, chỉ có cách chạy qua hang tên đáng khinh này.

“Tiểu thỏ cầu, người ngoan ngoãn mà chờ bị ta ăn đi.” thời điểm Ngụy Tỏa Nghĩa đang nhìn đến tiểu thỏ cầu, đã nghĩ đến cấp cho chính mình bữa ăn ngon, dù sao bụng của mình đã muốn thật lâu đều không có nước luộc.

“Ngao ô... (muốn chết!)” trong ánh mắt Phượng Thần, phát ra hàn quang, nếu như bàn chân mình không bị thương, thiếu niên bất lương, căn bản liền không phải là đối thủ của mình.

ánh mắt Ngụy Tỏa Nghĩa mị một chút, cả người đều tản ra khí tức lạnh như băng, sau đó thân thể toàn bộ hướng về phía Phượng Thần.

Phượng Thần dùng móng vuốt không bị thương, nháy mắt liền hướng mặt của hắn chớp tới.

thân thể Ngụy Tỏa Nghĩa lại đột nhiên xoay chuyển phương hướng, móng vuốt của Phượng Thần thất bại, mà cổ của y, nháy mắt liền đã bị Ngụy Tỏa Nghĩa xách lên.

“Ngao ô... (đáng giận!)” Phượng Thần thật không ngờ dễ dàng như vậy đã bị nắm chắc, điều này làm cho y mất hết mặt mũi?!

Ngụy Tỏa Nghĩa thấy tiểu sói con còn muốn muốn tiếp tục trảo mình, “Ta trước bấm móng vuốt! của người” Hắn muốn nướng ăn, thỏ cầu có thể cho hắn ăn hai bữa cơm.

“Ngao ô...!” Phượng Thần lập tức sẽ thu hồi móng vuốt, y cũng không muốn thật sự bị phân thây.

Ngụy Tỏa Nghĩa bắt tiểu sói con, liền hướng một kho hàng vút đi bên trường học đi đến, tránh được một ít học sinh, dù sao đây căn bản không phải sự tình tốt đẹp.

Kho hàng vút đi thật lâu, trống rỗng, trừ bỏ một ít cây khô ở ngoài, còn lại cái gì cũng không có.

Ngụy Tỏa Nghĩa đem tứ chỉ tiểu sói con trói chặt , sau đó mà bắt đầu nhóm lửa, giá khởi đầu gỗ, ánh lửa nhượng toàn thân Phượng Thần đều nóng lên.

Ngụy Tỏa Nghĩa trước kia cũng ăn quá trộm gà hoặc cua, nhưng thịt chó này vẫn là lần đầu tiên ăn, cũng không biết ăn như thế nào, rõ ràng cứ cột vào như vậy bỏ lên trên lửa nướng là tốt rồi

Kính mắt cảm thấy đây là đại sự vì thế đi vào phòng học lão đại của mình, nhờ người đem Phượng Triệu Nhất kêu lên.

Phượng Triệu Nhất hai tay sáp túi quần bên trong, mặt không đổi sắc mà đi đến trước cửa phòng học.

“Chuyện gì?” Nhìn đến thời điểm trong ngực kính mắt không có tiểu sói con, hắn có một loại dự cảm bất hảo.

Kính mắt đẩy một chút kính mắt, vẻ mặt thật có lỗi mà nói, “Lão Đại, sủng vật đào tẩu, hiện nay đang truy tung.” Đương nhiên, hắn cũng nghe sự tình tiểu cầu, nếu như không có sai lầm, kia phải là tiểu sói con.

ánh mắt Phương Triệu Nhất chợt lóe, “Người...” Sau khi nói xong, cũng không quản chuông vào học thanh đã vang lên vội vã chạy mất.

Phương Thần mắt mở trừng trừng mà nhìn mình bị một cây gỗ to cột vào rồi đặt trên lửa, cho dù chưa bắc lên giá, y đã thấy nóng rực, tin tưởng không cần năm phút đồng hồ, y sẽ trở thành tiểu sói con bị thục nhất trong thiên hạ lại phải trùng sinh, cuối cùng thể nhưng trở thành thịt trong miệng người khác.

25. Chương 25: Cơn Giận Lôi Đình

Ngụy Tỏa Nghĩa nhìn thoáng qua thổ cầu quật cường, trong lòng vẫn là rất bội phục, vì thế hắn vươn tay, vỗ vỗ đầu Phương Thần, “Người coi như là có cốt hiến, lấp đầy bụng của ta!” Sau khi nói xong, liền đem tiểu thổ cầu cột lấy, đặt lên giá trên đồng.

Phương Thần nháy mắt cũng cảm giác được lông mình bị đốt, nhẹ nhàng mà nhắm hai mắt lại, khí tức tuyệt vọng du đãng ở trong lòng, vốn tưởng rằng biến thành lang, sẽ không giống là kiếp trước, không thể tưởng được cuối cùng vẫn chết uất ức như thế.

“A...!” Giữa chừng đột nhiên truyền đến tiếng kêu thảm thiết, mà chính mình nháy mắt liền rơi vào trong một bờ ngực quen thuộc.

cả người Phương Triệu Nhất đều tản ra khí tức khủng bố, trong tròng mắt tối đen, không có một chút ít tình cảm của nhân loại, “Muốn chết!” Thanh âm của hắn, hình như là từ trong băng thiên tuyết địa bên trong đi ra, mà từng bước một đi đến bên người ôm bụng kia.

Ngụy Tỏa Nghĩa căn bản liền không biết mình làm sao, hắn cảm thấy dạ dày chính mình đều rút gân, một cước này, cơ hồ thiếu chút nữa khiến hắn té xỉu, thông khổ mà nâng lên hai mắt, nhìn đến chính là Phương Triệu Nhất.

“Người...!” thời điểm Ngụy Tỏa Nghĩa vẫn chưa nói xong, thân thể hắn liền nặng nề mà va vào đồng lửa, nhưng người sau thét chói tai.

Kính mắt —— Trương Huy chạy tới, liền nhìn đến lão đại của mình hiện ra khí tức khủng bố kia, ánh mắt chợt lóe, rất nhanh liền khôi phục thành bộ dáng ban đầu.

“Lão Đại! Không thể!” Chương Bằng cùng Thợ Ti cũng chạy tới, hai người lập tức liền ôm đui Phương Triệu Nhất.

Chê cười! lão Đại khủng bố của bọn họ, trường hợp huyết / tinh kia, ba người bọn họ là hoàn toàn đã lĩnh giáo qua, nếu tiếp tục nhượng lão Đại đi xuống như vậy, tai nạn chết người đều có khả năng.

“Buông tay!” Phương Triệu Nhất lạnh như băng mà nói hai chữ này.

Kính mắt vẫn tương đối lãnh tĩnh, “Lão Đại, người nhìn tiểu sói con!” Ngụy Tỏa Nghĩa xúng đáng đảo môi, đắc tội ai, thể nhưng đắc tội lão Đại?! Nhìn xem tư thế như vậy, hắn chỉ biết tên này tuyệt đối là muốn nướng chín tiểu sói con.

Lúc này Phương Triệu Nhất cúi thấp đầu, phát hiện lông trên lưng tiểu sói con đều bị thiêu hủy, mà cặp ánh mắt tối đen kia, lại đối với mình tràn ngập hận ý, cùng với phòng bị.

“Người...” Phương Triệu Nhất cảm thấy lửa giận bên trong lòng mình, toàn bộ đều biến mất, hắn không biết đối mặt với con trai của mình như thế nào. Nếu như mình muộn mấy phút đồng hồ nói, vậy y sẽ chết đi, nó vốn sinh ra là bán yêu, chết cũng không rõ ràng, nhưng hắn cũng sẽ tự trách chuyện xảy ra?!

“Ngao ô...! (giả mù sa mưa!)” Phương Thần muốn tránh thoát ôm ấp của Phương Triệu Nhất, nếu người này trong lòng thật sự có mình, vậy mình liền không gặp chuyện như vậy! Phương Thần, cho tới bây giờ còn không sợ chết, bất quá lại làm y chết vì bị ăn thịt thân đều bảo trì không được, tiến vào bụng con người?! Nghĩ đến đây y cảm thấy cảm thấy phi thường ghê tởm, phi thường buồn nôn.

“Nôn nôn nôn...” dạ dày Phương Thần chịu đựng không được run rẩy, y không ngừng mà nôn ói ra, thân thể cũng nhịn không được lạnh run.

Phương Triệu Nhất vươn ra tay chính mình, giọng điệu phi thường nhu hòa, “Thần Thần ngoan, là phụ thân không tốt, phụ thân không bao giờ khiến người phát sinh sự tình như vậy.” tiếng nói phi thường nhu hòa, liên biểu tình cũng là như thế.

vài người ở chỗ này, hình như là thấy quý, cuối cùng kính mắt đề nghị “Lão Đại, người vẫn là dẫn đến bác sỹ thú y đi, tình huống của y không tốt lắm.” Thật là, lão Đại thích làm việc trừ tình, cũng nên chờ tiểu sói con không có việc gì đã?!

26. Chương 26: Tranh Phong Tương Đối

sắc mặt Tống Gia Bảo có thể so sánh cùng với bụi đáy nồi, mặc cho ai khi đi học, nhìn đến một cái người hung thần ác sát, vọt vào phòng học của chính mình, sau đó lôi kéo chính mình đi đều sợ hãi.

“Tiểu sói con... Đã xảy ra chuyện.” Kỳ thật Thọ Ti phi thường chán ghét trung học 28, cùng với giờ phụ đạo, nhìn xem động vật hi hữu này, liền hiểu được là chuyện gì xảy ra.

Tống Gia Bảo vốn là tính toán cho người trước mắt một chút trái cây, sau đó nghe được vài lời về tiểu sói con, cũng không có giãy dụa, thậm chí chạy còn nhanh thêm về phía 27.

27 và 28 cách vách, một cái là tam lưu, một cái lại là trung học trọng điểm, về phần thọ ti là như thế nào đi vào, mà còn chuẩn xác không có lắm mà tìm được Tống Gia Bảo, chuyện này đã không trọng yếu.

Phương Triệu Nhất lúc này đang bên cạnh rừng cây nhỏ, ôm tiểu sói con lạnh run, ánh mắt phức tạp dị thường.

Phương Thần cho dù rất thông khổ, nhưng ánh mắt quật cường, vẫn là hung ác mà nhìn Phương Triệu Nhất.

Y biết mình như vậy không sáng suốt, nhưng khuất nhục trong lòng, không ngừng mà hướng y đánh úp lại, ngay cả cuối cùng cũng không sự tình gì, nhưng là tâm linh của y bị thương tổn.

Vài lời nói đơn giản, không có thể bù lại một lần bị thương. Phương Thần tự nhận là người không thích già mồm cãi láo, nhưng giờ phút này y chính là muốn phát tiết một chút lửa giận trong lòng mình.

“Ngao ô... (nếu chán ghét ta, vì sao không đem ta đưa đến bể biến hóa?!)” đáng tiếc đại khái là đã bị kinh hách lúc này thanh âm tiểu sói con phi thường nhỏ, như là anh nhi không có khí lực.

thịt đệm dưới móng y rất đau, còn nói là cha của mình, nhượng móng vuốt y đều cọ đến đại trên đùi hấn.

Tống Gia Bảo đuổi tới, liền nhìn đến tiểu sói con hấp hối mà dựa vào trong ngực Phương Triệu Nhất, mà vài người khác, trên mặt xuất hiện vẻ mặt luống cuống, nam nhân tản ra lãnh khí khủng bố này.

“Người...” Tống Gia Bảo nhìn đến hình dạng tiểu sói con, “Người rốt cuộc là chiếu cố y như thế nào?!” Sau đó nhẹ nhàng mà tiếp nhận Phương Thần, thật cẩn thận mà kiểm tra thân thể y.

“Như thế nào?” Phương Triệu Nhất sắc mặt tự trách, hấn thật không có nghĩ đến sẽ phát sinh sự tình như vậy , về phần Ngụy Tỏa Nghĩa, hấn sẽ cho tên đó biết cái gì là sống không bằng chết.

“Trên chân bị thương, mà lông cũng bị thiêu hủy, đại khái là kinh hách quá độ, cũng không có vấn đề khác.” Tống Gia Bảo tại kiểm tra song, trong lòng thở dài một hơi.

Hấn biết Phương Triệu Nhất sẽ không chiếu cố con trai của mình, nhưng là căn bản cũng không có nghĩ tới, hấn thể nhưng khiến tiểu sói con rơi vào nguy hiểm.

Tống Gia Bảo thấp đầu nhìn tiểu sói con, tiếp xúc ánh mắt phòng bị của y, trong lòng run lên. Tiểu bạch sinh ra không có một tháng, trước cũng sẽ không có dạng này, có thể thấy được phương diện này nhất định là đã xảy ra chuyện tình phi thường trọng đại.

“Về sau tiểu bạch ta chiếu cố, người không xứng làm phụ thân của nó!” Tống Gia Bảo nghiêm túc mà lớp học đối với họ, cũng chỉ là tiêu khiển nhàn chán mà thôi, không có trọng yếu trong lòng ngực của mình.

Phương Triệu Nhất mân môi, cứng ngắc mà phun ra hai chữ, “Không được!” nó là con trai của mình, làm sao có thể nhượng những người khác chiếu cố?!

“Không được! Phương Triệu Nhất, người không có tư cách nói như vậy, y mới sinh ra một tháng, người thể nhưng đem y biến thành cái dạng này?!” Tống Gia Bảo tức giận đến run rẩy, cũng không quản trước mắt có phải thiếu chủ hay không.

Phương Triệu Nhất lúc này khôi phục lại bộ dáng, “Cho dù là như thế, nó cũng là con ta, ta chiếu cố! Người một ngoại nhân, không có tư cách nói này đó!”

Kính mắt cùng những người khác mắt mà nhìn hai người kia, bọn họ như thế nào cũng muốn không thông, một con lang mà thôi, là có thể làm cho lão Đại bọn họ biến dạng, thậm chí còn nói là nó là nhi tử?! Một sủng vật lại nói nhi tử?! Thật sự là...

Tặng kèm tiểu kịch trường:

Phụ thân: đến, vì phụ liêm liêm cúc hoa cho người.

Tiểu sói con: cúc hoa của ta hảo hảo a;

Phụ thân: phải không? Chính là vết thương cũ còn tại đi?

Tiểu sói con: sớm khép lại.

Phụ thân: nước miếng có ba tác dụng, sau đó nhào qua...

27. Chương 27: Tính Tình

Phương Thần cảm thấy phi thường thống khổ, dù sao mặc cho ai bị băng vải buộc như là xác ướp, lưng y chính là bông mà thôi, dùng đến trận ý lớn như thế làm gì?!

“Ngao ô... (lẩn!)” Phương Thần nhìn đầu sỏ gây tội, vươn móng vuốt ra, cho hấn một cái.

Tống Gia Bảo nháy mắt liền né tránh, vẻ mặt ủy khuất mà nhìn tiểu sói con, “Tiểu bạch, này nhưng không phải lỗi của ta, là phụ thân của người.” Rốt cục có chút nhân tính, quả nhiên phép khích tướng vẫn là phi thường hữu hiệu quả.

“Ngao ô... (người là đồng lõa!)” Phương Thần chán ghét lang hình của mình, sự tình gì cũng không làm được, càng chán ghét chân mình vô lực, mới có thể để cho giặc xâm lược.

Tống Gia Bảo luôn cảm thấy tiểu sói con trước mắt, có thể nghe hiểu mình sau đó nghiêm túc, phát hiện trừ bỏ ánh mắt hung ác đề phòng, vẫn là cùng trước kia không có khác nhau.

Phương Thần bị bắt dựa vào sàng đan màu đen vì trả thù, y cũng không biết tại đây kéo bao nhiêu nước tiểu nước tiểu cùng ..., chẳng qua phụ thân nói một câu, y tiếp tục như thế, liền không đổi, nhượng y sinh hoạt cùng chúng.

Nếu như là một cái tiểu sói con cái gì cũng không hiểu, tuyệt đối sẽ không để ý tới, bất quá Phương Thần cũng không hy vọng mình sống bên trong cái ổ như vậy, coi như mình vốn là không có đại thương gì, cũng sẽ bị mùi huân chết.

“Vốn là không cần như thế, đáng tiếc hấn quá yêu người.” Tống Gia Bảo tiếp tục vô tội mà trát trát của mình hai mắt, kích thích quá lớn, liền biến thành cương chiều.

Lúc ấy chính mình nhìn đến nụ cười trên mặt hấn, thiếu chút nữa liền rụng trên mặt đất.

Phương Thần rõ ràng chuyển thân thể của chính mình, nhắm mắt làm ngơ.

Ngay cả xoay người cũng phi thường khó khăn, nhưng thời điểm đối mặt người kia, y cảm thấy hỏa khí, sẽ cọ cọ cọ mà đi lên.

Thời gian chậm rãi đi qua, Phương Thần cảm thấy phi thường kỳ quái, Tống Gia Bảo là một người huyền não, chính là lâu như vậy đều không có nói chuyện, điều này làm cho y cảm thấy có chút kỳ quái, chính là ánh mắt phóng tới trên người mình, thật sự là có chút cực nóng, cho dù là người chết, cũng có thể cảm giác đến đi.

“Ngao ô... (nhìn...)” Phương Thần muốn mở miệng mắng, lập tức liền ngăn ở trong cổ họng, tiếp xúc đến đôi mắt thâm thúy kia, tim không tự giác đập loạn, sau đó nghĩ đến nam nhân đối với mình như vậy, vì thế hung tợn mà cắn tức nhìn qua.

Ta cũng là có tính tình! Phương Thần ở trong lòng âm thầm kiến thiết.

Phương Triệu Nhất nhìn ánh mắt tiểu sói con hung ác, một chút cảm giác đều không có, đôi mắt như là sao liếc một cái, nhìn tiểu sói con nằm ở trên giường phi thường buồn cười.

Bụng thẳng tắp, tiểu điều nhi bên trong lòi ra, trên mặt còn có điểm đỏ.

nam sinh ngồi ở trên giường, vươn tay ra, nhéo tiểu điều nhi của Phương Thần một chút.

Phương Thần trợn mắt há hốc mồm, “Ngao ô... (phi lễ a!)” được rồi, y biết lòng mình không có dài, chính là... Chính là y cũng là có tôn nghiêm mà, đây là muốn khiêu khích.

Phương Triệu Nhất hình như là không có nhìn đến Phương Thần đang tru lên, từ lấy thuốc mỡ trong túi quần, ” tiểu điều nhi này, tiếp tục cất giấu, chính là muốn phế ...”

” chứng viêm tiểu điều nhi, trị liệu trễ nói, chính là sẽ phi thường nghiêm trọng.” thời điểm Phương Triệu Nhất nói những lời này, trong ánh mắt đều là ý cười.

Phương Thần cảm giác lương lương, tiểu điều nhi cũng bớt ngứa, u, “Ngao ô... (hắc hắc.)” y có thể nói thật có lỗi sao?! y tuyệt đối không phải cố ý, ai nhượng cha của mình bôi thuốc xong, liền bắn tiểu điều nhi của mình.

Tiểu điều nhi phọt nước, bắn xuyên qua..., hướng về phía phụ thân

Tiểu kịch trường:

Tiểu sói con: người liếm tiểu điều nhi của ta làm gì?

Phụ thân: vắt sữa...

Tiểu sói con: chính là chỉ có điều không có sữa.

Phụ thân: ta sẽ khiến sữa ra tới (âm trầm mà nở nụ cười một chút)

Tiểu sói con hét lên một tiếng, phát hiện tiểu điều nhi thể nhưng dựng thẳng lên đến đây, quả nhiên phụ thân công phu thâm hậu, sữa muốn đi ra ...

28. Chương 28: Nhân Họa Đắc Phúc

Phương Thần nhanh chóng nhắm mắt lại nó rất sợ, sợ phải nhìn thấy hình ảnh thô thảm của mình, thân thể nó hơi hơi run lên, nhưng mà nó vẫn không thể khống chế được nước tiểu của mình, trực tiếp tè ra rồi.

Sau khi tiểu xong, Phương Thần nhắm mắt đợi động tĩnh mà vẫn không thấy có gì khác lạ, nó từ từ mở mắt ra, hai mắt híp lại cong thành hình lưỡi liềm

“Như thế nào? Người cũng biết sai?” thanh âm Phương Triệu Nhất tiếp tục lạnh lùng, nhưng căn bản là hần không che dấu ý cười trong ánh mắt.

Phương Thần tự biết mình đuối lý, phẫn nộ mà nhìn thiếu niên cao lớn, trên người của hắn, chẳng có vết nước nào.

“Ngao ô... (thật có lỗi.)” Phương Thần có chút xấu hổ, nó tin tưởng không có một người nào con trym nhỏ của mình lộ ra bên ngoài, mà trên đó còn dính nước nữa chứ.

“Ha ha...” tiếng cười của Phương Triệu Nhất trầm thấp, vang lên trong lỗ tai Phương Thần, nó rất muốn che hai mắt của mình, đáng tiếc với móng vuốt này, căn bản không có cách gì mà che hết cả mặt được.

“Ngao ô... (không cần!)” Phương Thần vận vẹo thân thể của nó, thời điểm muốn di động, nó lại phát hiện có một bàn tay lớn tiến đến.

Phương Thần cho tới bây giờ đã không còn sợ chết, bất quá có thể sống, nó đương nhiên không muốn chết, cho dù tính tình của nó thực quật cường, nhưng phụ thân tùy tiện cấp cho nó một chút ôn nhu, nó liền đem kiên trì của mình vứt ra sau đầu. trong tim của nó, phụ thân không giống người khác, hẳn cùng những người khác không giống nhau.

Phương Triệu Nhất nhìn con sói nhỏ rụt cổ, dùng ánh mắt ngập nước mà nhìn mình, trong lòng tràn ngập ý tứ hàm xúc phức tạp, chẳng lẽ là do chính mình quá mức nghiêm túc! Hoặc là những việc làm trước kia, khiến sói con đối với mình có phòng bị.

Kỳ thật hẳn cũng không làm – rõ được tình cảm của mình, rõ ràng chỉ cần hẳn dùng tay niết một cái, tiểu sói con trước mắt sẽ quy thiên, nhưng tính nhẫn nại của hẳn, khi đặt trên người con sói này, có vẻ như nâng lên rất nhiều.

“Ngao ô...” Phương Thần lần thứ hai nhỏ giọng kêu một câu, hy vọng cha của nó giờ cao đánh khê, để cho nó tránh được một kiếp trước mắt.

Phương Triệu Nhất nhẹ nhàng mà vuốt đầu tiểu sói con, sau đó liền thật cẩn thận đem tiểu sói con ôm trong ngực của mình, thuận tiện cầm giấy vệ sinh, chà lau con trym nhỏ của nó cho sạch nước xung quanh, “Như thế nào? Người cho là phụ thân muốn giáo huấn người sao?”

hai chữ phụ thân khiến Phương Thần hơi hơi cau mày, cảm giác không đủ thân thiết, “Về sau người liền kêu ta là cha thì tốt lắm rồi.” Đối với hai chữ này, hẳn cảm giác phi thường vừa lòng.

Phương Thần ngây ngốc, phụ thân cười, tiền thế, nó chưa từng thấy qua, chính là kiếp này, hẳn se dùng nụ cười tràn ngập lo lắng này để dành cho nó.

“Ngao ô...” Phương Thần không tự giác mà kêu một tiếng, sau đó nó cũng không biết là xảy ra chuyện gì, nước mắt ào ào chảy ra

Tiểu sói con muốn lau nước mắt của mình, nó tuyệt đối không thừa nhận là mình cảm động, còn có sự sùng nịnh thần nhiên của phụ thân , nó là linh hồn của một nam tử đã thành niên, làm sao có thể sẽ bởi vì hai chữ “Phụ thân” mà bị dọa được?!

Phương Triệu Nhất cảm giác mình run lên, ánh mắt của hẳn lộ ra một tia đau lòng, hẳn đưa ngón tay lau nước mắt đang rơi xuống, bất quá nói đi nói lại, động tác này lại làm cho tất cả tình cảm của Phương Thần đều tiêu thất, “Ta biết biểu tình phiền tình như thế, cả một con sói cũng không chịu nổi, quả nhiên ta có sức quyến rũ khôn cùng!”

Nam sinh cao lớn bày ra vẻ mặt đắc ý, khiến cho Phương Thần muốn xé nát mặt của hẳn luôn, nhìn một cái, đây là cái thái độ gì?! coi như mình ngu ngốc thể nhưng biểu hiện vừa rồi còn cảm động

29. Chương 29: Sủng Vật Nhi Tử

Lần thứ hai quang minh chính đại mà đi vào cái trường này, đầu Phương Thần nâng đến cao cao, đối với ánh mắt một số người, lờ ra vẻ mặt đắc ý.

Lúc trước bọn họ chính là trèo tường vào, được rồi, bây giờ là từ cửa sau tiến vào, thậm chí còn lén lút.

“Lão Đại...” Chương Bàng nhìn thoáng con sói của lão đại, nhìn nhìn lại ánh mắt của hẳn, vẫn có chút mê hoặc bất giải. Dù sao lúc trước lão Đại có biểu tình như thế, làm cho bọn họ rất cảm, một thời gian liền không khép lại được.

Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà nhìn hẳn một cái, người phía sau lập tức tận lực mà thu nhỏ thân thể, chờ mong lão Đại không thấy mình.

“Ngao ô...” Phương Thần liếm môi của mình, nằm trong ngực cha mình, thoải mái mà nhìn những người đó mặt.

Thọ Ti hồ nghi mà nhìn mình tiểu sói con trong ngực lão Đại, “Lão Đại, ngươi muốn tự mình chiếu cố nó?”

Khi đó không phải bọn họ sai, ai mà nghĩ đến được, tiểu sói con thiếu chút nữa bị ăn.

Phương Triệu Nhất gật gật đầu, mà nam kính mắt lại đẩy kính mắt một chút, sau đó hần mới chậm rãi nói, “Lão Đại, bên trong phòng học không cho phép mang sủng vật vào.” lão Đại của bọn họ, rốt cuộc là yêu sủng con vật kia bao nhiêu mà lại om trong ngực như vậy.

“Không có việc gì.” Phương Triệu Nhất nói xong câu đó sau, liền biến mất trước mặt ba người khác.

Chương Bằng nhìn những người khác sau đó liếc mắt một cái, tiếp dò hỏi, “Lão Đại xem tiểu sói con là nhi tử sao?” Sủng vật như nhi tử?! Như thế nào mà thích một sủng vật đến thế, cũng không khả năng như thế đi?! Dù sao nội quy trường học trường học còn đặt tại chỗ đó mà

“Nhìn tư thế hiện tại, cũng giống.” Trương Huy híp hai mắt của mình, thì thào tự nói.

Thọ Ti không có phát biểu ý kiến gì, nếu lão đại nói tự mình chiếu cố, vậy nhóm hần cũng không nên làm chuyện gì.

Phương Triệu Nhất ôm tiểu sói con tiến vào đến phòng học, mà bên trong phòng học, nháy mắt an tĩnh, ai cũng thật không ngờ, Phương Triệu Nhất người luôn có thành tích học tập tốt nhất, cũng dám mang một sủng vật tiến vào.

Một ít nữ sinh, nhìn đến Phương Thần, ánh mắt lập tức liền chớp động quang mang yêu thích.

Trong đó một nữ sinh lớn mật một chút, trực tiếp đi đến bên người Phương Triệu Nhất, “Có thể cho ta ôm một không?” Lớn lên gần đây, cũng chưa từng thấy qua tiểu cầu nào khiến người yêu thích như thế. tiểu cầu này cả người đều là lông xù, đuôi vậy lộ cộc, vừa thấy chỉ biết nó rất nghe lời.

Phương Triệu Nhất còn chưa trả lời, lớp trưởng lớp hai —— Tống Gia Ô liền ngăn cản, “Phương Triệu Nhất đồng học, trường học không cho phép mang sủng vật tới!” Đúng vậy, cho dù người này được nữ sinh hoan nghênh, thì với tình trạng này, thì hần mới là người nắm tóc. Phương Triệu Nhất ngay cả mi mắt cũng chẳng thêm nâng, trực tiếp trả lời, “Hần là con ta, không phải là sủng vật.” Ngay cả thanh âm cũng nhẹ nhàng, nhưng những người ở chỗ này, cũng có thể cảm giác được nam sinh cao lớn này đang tức giận, ngay cả hần ý cũng không tự giác mà phát ra.

Sau khi nghe hần nói, sắc mặt mỗi người trong lớp học đều không giống nhau, họ thật không ngờ một đại nam sinh lãnh khốc, thế nhưng lại cưng chiều một con cún con.

“Ngay cả là như thế đi nữa, cũng thỉnh ngươi đem nó thả ra bên ngoài.” Tống Gia Ô lấp bắp nói, dù sao hần cũng là người đầu tiên phát giác tên này nổi giận.

“để cho nó ở chỗ bản như vậy sao?” Phương Triệu Nhất vươn tay ra, nhẹ nhàng mà vuốt ve lưng Phương Thần.

Phương Thần lúc này phi thường phức tạp, nó thật không có nghĩ đến cha của mình, thế nhưng có thể vì mình mà làm đến thế, “Ngao ô... (ta...)” nó giãy dụa nghĩ muốn đi xuống, lại bị thiếu niên giữ lại.

” Nó và ta cùng ăn cùng ở, học tập cũng là một phần trong đó.” Phương Triệu Nhất chút nào không để ý biểu tình cổ quái của những người khác, tự tin mà nói

30. Chương 30: Quấy Rối Lớp Học

Mọi người nghe hần nói như vậy có người lộ ra vẻ mặt vui sướng vì có kẻ gặp họa, Phương Triệu Nhất vốn là hoàng tử mặt lạnh nay nói như thế mà đối tượng lại là một con sói son, khiến cho vài nữ sinh lộ ra vẻ mặt đỏ kị.

Phương Triệu Nhất trong mắt bọn họ luôn là thần thánh không thể xâm phạm nay lại vì một con cún màu trắng mà nói thế ai mà không đỏ kị

“Ngao ô...! (nhìn cái gì vậy? Ta cũng biết thẹn thùng mà. Trong mắt sói con lộ ra ý cười nó còn không thèm dùng móng chân che lại, giống như con người mà chào hỏi

Tổng Gia Ô mở lớn miệng, thật sự là không biết muốn như thế sao hấn có thể nói thế chứ

“Linh linh linh...” tiếng chuông vào học vang lên khiến mọi người nhúc ớc.

Thầy giáo vào lớp, vẫn còn nhiều người không phục tuy nhiên Phương Triệu Nhất là đại ca của trường trung học 27 đứng vào hấn cũng không xong nên không ai ý kiến.

Thầy giáo thao thao trên bảng, Phương Thần cảm giác buồn ngủ rồi, không ngờ kiến thức cấp ba nó từng học qua nhảm chán đến vậy. Phương Triệu Nhất cũng thất thần, bất quá lợi dụng sách giáo khoa chặn phía trước, đầu tiểu sói con vừa vắn nằm gọn trong đó .

nam sinh cũng hiểu được lớp học nhảm chán, nhìn nhìn con cưng gật đầu như gà mổ thóc , nhẹ nhàng mà vươn ra một ngón tay.

“Đông...” hấn dí đầu Phương Thần, rồi sau đó giả vờ vì tác dụng lực quán tính, đầu con sói đập vào bàn, Phương Thần lập tức liền tỉnh lại.

Nó nháy mắt hai cái nhìn xuống gần kéo bàn, cặp sách, sách trên bàn có nội dung như lời thầy giáo nói, Phương Thần chuyển động đầu một chút, phát hiện không có gì phía sau, lần thứ hai mặt mày muốn ngủ, dù sao vừa rồi đập đầu không đau, chính là đánh nó dậy mà thôi.

Phương Triệu Nhất nhìn sói con đem móng vuốt dụi mắt lợi dụng thời cơ rút tay về nhưng thấy nó lại ngủ, hấn bắt đầu đưa dài.

Phương Triệu Nhất bởi vì có quan hệ lớn, nên ngồi ở hàng cuối nhìn hấn đùa cún con cũng muốn lên tiếng tuy nhiên bị đám cũng đau lắm nên hấn im lặng

đầu Phương Thần, lần thứ hai hướng về mặt bàn đập xuống, “Đông...!” Thanh âm, này khiến nó bị động, lần thứ hai tỉnh lại.

Phương Thần lần đầu tiên còn cảm giá do đầu óc để sai lệch, nhưng hiện tại xem ra, tuyệt đối không phải mình tự ngã.

Nó quay đầu nhìn, không có vấn đề, chỉ có người vừa nãy ôm mình là có vấn đề thôi

“Ngao ô...!” nó tru lên một tiếng, trực tiếp đạp chân, lực cánh tay lực lượng của người kia, nháy mắt cắn lên tay Phương Triệu Nhất.

Phương Triệu Nhất lông mày cũng không có nhăn, nhưng giữa lớp học an tĩnh, đột nhiên truyền tiếng sói tru? Khiến cho thầy giáo đứng ở trên giảng đường, nhất thời chuyển ánh mắt lên người Phương Triệu Nhất.

Người học sinh này, cho dù không nghe giảng bài, cũng sẽ không phá hư lớp học, chính là thanh âm vừa rồi, phát ra từ chỗ hấn, sau đó liền nhìn đến một vật màu trắng, lông xù xuất hiện trước mặt mọi người.

31. Chương 31: Phụ Thân Bị Phạt Đứng

Trương Kiều Sư hí hai mắt của mình, nàng có thể chịu đựng việc Phương Triệu Nhất không tiếp thu bài giảng, vì thành tích của hấn, cho dù tính trong ba trường nhất nước cũng luôn xếp thứ nhất, vì vậy nàng không có ý kiến .

động vật lông xù kia, nàng không có nhìn lầm, phải là một con cún đi. Trường học không cho phép mang súng vật vào vườn trường, cái này trường học đầy tương lai hy vọng, thế nhưng có người công nhiên làm trái với nội quy trường học.

Trương Kiều Sư cho tới bây giờ cũng không phải một người khó có thể ở chung, chính là lần này đã khiêu chiến tính nhẫn nại của nàng.

“Phương Triệu Nhất!” Trương Kiều Sư lớn tiếng, thanh âm bén nhọn, khiến lỗ tai người ta đều đau.

Phương Thần sau khi gây án, cũng hiểu được mình đã gây họa, dù sao cũng là lớp học, chính là mình lại tru lên như thế, tin tưởng không lâu sau, người nào đó sẽ bị phạt Kỳ thật không thể phủ nhận, Phương Thần vẫn có chút vui sướng khi người gặp họa, vốn là mình đang ngủ, ai bảo hần phiền mình bây giờ mới gặp họa.

Phương Triệu Nhất nhìn con sói đang gặm tay mình, sau đó đem nó ôm vào trong lòng, đứng lên, “Lão sư, có chuyện gì không?” Thanh âm của hần rất bình tĩnh, căn bản sẽ không có cảm giác sợ hãi.

“Chẳng lẽ hành vi của ngươi là đang tôn trọng thầy cô sao?” Trương Kiều Sư hét một hơi, tự nói với mình, trước mắt học sinh, đối với học sinh lễ độ là quan trọng, lớp trung học 27 luôn có thành tích thấp nhưng lần trước lại xếp thứ 10 khiến các vị hiệu trưởng rất vui mừng, vì thế nàng cần giảng dạy là chính.

Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày, nhìn trong tròng mắt sâu không thấy đáy, thoáng hiện mê hoặc thần nhiên, “Ta như thế nào lại không tôn trọng lão sư?” từ khi thi xong không ai đụng đến hần, không phải người này muốn đùa chứ

“Ngươi lên lớp không chuyên tâm nghe giảng, thậm chí còn mang súng vật vào đây, ảnh hưởng nghiêm trọng tới học sinh khác.” bên trong đôi mắt Trương Kiều Sư, có biểu hiện nghiêm túc, “Huống chi thời điểm ta gọi ngươi, ngươi thế nhưng ôm súng vật lên?” nếu là hành vi khác đây là lớp cấp ba nhẹ nhàng thì nàng sẽ không để ý. Chính là học sinh mũi nhọn này, thật là rất không đem nàng vào trong mắt.

Phương Triệu Nhất không có lên tiếng, chính là mân môi không chút để ý mà nhìn lão sư, giống như mọi thứ đều không vào mắt hần.

Trương Kiều Sư nhìn cái dạng này, chỉ biết hần là không biết hối cải, vì thế quát lớn đạo, ” đứng ở hành lang đi!”

Phương Triệu Nhất nói cái gì đều không có nói, hần ôm tiểu sói con, chậm rãi đi ra khỏi lớp học, sau đó đứng ngay tại hành lang bên ngoài phòng học.

Phương Thần nhú lại lông mày, nhìn đến trên mặt phụ thân cũng không có gì không vui, mới chậm rãi mà bình tĩnh nhịp tim, bất quá vừa nghĩ tới cha mình thế nhưng bị phạt đứng, trong lòng của nó liền phi thường cao hứng.

Trước kia, trong mắt Phương Thần, cha của mình rất lãnh khốc, mặc kệ ai đều cho họ nhìn một vẻ mặt duy nhất, mà học sinh thời đại hần, căn bản sẽ không biết nói cái mặt đó là cái dạng gì. Phương Triệu Nhất tựa vào trên vách tường, thấp đầu, nhìn tiểu sói con trong ngực, ý tưởng như vậy khiến hần thấy kì quái, nhưng hần luôn cảm thấy Phương Thần có thể nghe hiểu lời của mình.

Tiểu sói con khi này vừa lộ ý cười, còn ngoan ngoãn mà ghé vào trong lòng ngực của mình giả vờ giả vịt, đều là biểu hiện lấy lòng.

Hần vươn tay ra, sau đó cong móng tay, sau đó thần nhiên mà dò hỏi, “Ngươi làm sao có thể nghe hiểu lời của ta?” Vốn là tiểu sói con nửa tháng tuổi, làm sao có thể sẽ nghe hiểu lời của mình?!

Trước kia tiểu sói con làm gì, thời điểm chính mình uy hiếp nó, chính là tiến hành giáo dục mầm non mà thôi, ngược lại thật không ngờ Phương Thần thế nhưng lại ngoan ngoãn mà làm tốt.

Nghe câu hỏi xong, trong lòng Phương Thần một đột, sau đó lộ ra một đôi con ngươi của kẻ ngốc.

Dù sao hiện tại nó là một con sói, vẫn là tiểu sói con cái gì cũng không hiểu, một khi đã như vậy, phụ thân cũng sẽ không đối với mình làm gì đi. nó nghĩ vì mình suýt nữa thành thịt nướng nên cha thương mình vì thế nó cảm thấy lòng mình rất ấm áp Phương Triệu Nhất không nói chuyện, ánh mắt nhìn hư không, cũng không biết hần đang suy nghĩ gì.

Trên hành lang có vài học sinh đi qua nhìn thấy hai cha con nhà này có chút kinh ngạc, nhưng họ chỉ nhìn một chút lại đi ngay, dù sao bây giờ cũng là giờ học.

Chuông tan học vang lên, Phương Thần cảm thấy thật nhanh bọn họ mới đứng mà. Trương Kiều Sư đi ra cửa, nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất, sau đó thần nhiên mà nói, “Theo ta lại đây!”

Phương Triệu Nhất đi theo Trương Kiều Sư, đối với ánh mắt của một số người, hẳn trực tiếp xem nhẹ, vẫn là bộ dạng kẻo kéo đi theo cô giáo.

Đến văn phòng, Trương Kiều Sư trực tiếp nói với chủ nhiệm lớp hẳn, “Cho dù là đệ tử tốt, cũng không thể không nhìn nội quy trường học!” giọng điệu của nàng không tính là tốt, cũng sẽ không không quá nể tình.

chủ nhiệm lớp 2 là một lão nhân, hẳn vuốt râu mép của mình, “Triệu Nhất, nói xem xảy ra chuyện gì?” Ngữ khí vẫn rất hiền lành, ông nhìn thoáng qua tiểu cầu trong lòng ngực của hẳn, cũng không nói gì thêm.

Phương Thần cũng nhe răng trợn mắt, đối với lão nhân liên hung hăng một cái, bất quá bị Phương Triệu Nhất ôm vào trong ngực, cũng chỉ có thể nhe nanh một chút mà thôi “...” Phương Triệu Nhất mang về mặt đầu gỗ, không muốn nói chuyện “Ngao ô... (giải thích đi.)” Phương Thần dùng móng vuốt nhẹ nhàng mà cong một chút trong ngực hẳn, quả nhiên cảm giác được cả người hẳn run lên.

Chủ nhiệm lớp nhú lông mày nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất, người học sinh này, kỳ thật rất khó quản lý, hơn nữa bọn họ cũng biết hẳn ở trường học để làm cái gì, nhưng bởi vì thành tích học tập thật sự là rất xuất sắc, mới có thể mở một con mắt nhắm một con mắt.

“Triệu Nhất, có đôi khi không cần tùy hứng như vậy, hiện tại tất cả mọi người đang cố gắng ôn thi, người cũng...” Chủ nhiệm lớp hơi hơi mà hít một hơi, sau đó giảng, “Ta cũng biết người có thành tích thực tốt, nhưng phải nuôi sủng vật nói, có thể nuôi ở nhà, không cần đưa trường học đến.”

Kỳ thật ở trong lòng hẳn cảm thấy rất kỳ quái, dù sao hẳn cũng không phải nữ sinh, hơn nữa lấy tính cách Phương Triệu Nhất, làm sao có thể sẽ thích thượng một cái cầu đầu?! Thật là ra ngoài dự liệu của hẳn chẳng lẽ hẳn có bạn gái, bạn gái thích nuôi nên nhờ hẳn nuôi hộ con chó này.

“Ở nhà không ai chiếu cố.” Phương Triệu Nhất thản nhiên mà trả lời, bất quá bên trong đôi mắt có bùng binh, chỉ cần là người có ánh mắt, cũng có thể nhìn rõ nhất thanh nhị sở.

Nhâm Vi nhú lông mày, “Người có thể khiến cho nó nghe lời sao? Không quấy rầy đồng học khác?” Kỳ thật hẳn cũng rất khó xử, nhưng hiệu trưởng cũng đã tiếp đón, nhất định phải lưu lại đệ tử tốt này.

Phương Triệu Nhất lắc đầu, “Nó rất quái lạ.” Đương nhiên, thời điểm nhu thuận, chính là không có đái dầm thối, thậm chí có đôi khi cũng phát giận.

Phương Thần bĩu môi, nếu như mình thật sự ngoan như vậy, cha của mình liền không bị phạt đứng.

Trương Kiều Sư nghe việc này không đối chút ý vị, “Lão Lý, người cũng không thể nuông chiều học sinh như thế.” Vốn là mình không có ý kiến gì với Phương Triệu Nhất, nhưng người học sinh này, thật là rất không đem mình để vào mắt.

Lão Lý nở nụ cười một chút, “Nó gây trở ngại người lên lớp sao?” Hẳn biết Trương Kiều Sư là một lão sư nghiêm cẩn, cũng hiểu được nàng cũng không có ý gì, nhưng nghe vào lỗ tai của người khác lại có ý khác.

Các thầy cô giáo khác cũng nhìn nam sinh cao lớn ôm con sói nhỏ cọt cọt, không có ý kiến gì.

“Lão Lý, kỳ thật học sinh là không nên mang sủng vật đến trường học, như vậy sẽ ảnh hưởng nội quy trường học, điều này khiến cho trường học chúng ta như thế nào đây?!” có một giáo viên vì đổ kị thành tích của lớp 2 mà lên tiếng

Chính mình thật vất vả đợi cơ hội như vậy, sao có thể buông tha “Phải tìm hiệu trưởng xử lý chuyện này.” Trong đó một ít lão sư xem náo nhiệt, cũng biết lão Lý khó xử, vì thế mọi người đề nghị.

Phương Thần nhìn ánh mắt những người này, nháy mắt cũng biết là chuyện gì xảy ra, kỳ thật nó rất muốn biết cha mình là chuyện này đối mặt như thế nào, dù sao mang sủng vật là việc cấm mà.

khóe miệng Phương Triệu Nhất gợi lên, nhìn thoáng qua những người khác, “Không thành vấn đề.” Hừ hừ... Cái gốc đầu kia hận không thể đánh bại trường phổ thông 28 lại muốn đuổi mình đi, đầu óc có vấn đề sao. Kính mắt nghe được sự tình lão đại của mình, Thọ Ti thực lo lắng mà dò hỏi, “sẽ không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn đi? Đến lúc đó tiểu sói con nhất định bị nấu chín?” Được rồi, kỳ thật thời điểm nhìn đến tiểu sói con, hẳn cũng nghĩ đến việc ăn thịt.

Chương Bàng híp mắt “ Người nghĩ lão đại chưa chuẩn bị gì mà mang nó đến trường học sao. Cho dù ba người bọn họ cũng không biết lão Đại là ai, nhưng bởi vì khí thế của hắn, thật sự là rất làm người ta sùng bái.

Kính mắt không có nói gì mà đi mất, còn lại một béo một gầy chỉ người hai mặt nhìn nhau, không hề biết phải làm gì.

Phòng hiệu trưởng tụ tập toàn lão sư cao trùn, mấy người có giờ giảng, bởi vì không thể đến xem diễn, trong lòng vẫn có chút tiếc nuối.

“Sự tình gì?” thời điểm hiệu trưởng vừa nhìn thấy Phương Triệu Nhất, đã cảm thấy trán của mình thỉnh thoảng ngứa, không cần phải nói, lại là bởi vì Phương Triệu Nhất đã gây họa.

Học sinh bị đánh kai vừa trấn an xong, thật không ngờ lần này hắn thế nhưng quang minh chính đại mà dắt sủng vật đã đến. Ông cũng biết sủng vật này là bảo bối của Phương Triệu Nhất, nếu không, hắn cũng sẽ không thiếu chút nữa đánh chết Ngụy Tỏa Nghĩa.

Cuối cùng vẫn là đền tiền cho xong việc, ngay cả ông cũng không rõ lắm gia đình Phương Triệu Nhất là ai, nhưng này học sinh này rất có tiền, hơn nữa thành tích lại tốt nên ông bỏ thể nào được

“Ngao ô... (ha ha... Ha ha ha...)” kỳ thật Phương Thần đã tận lực nhẫn nại, bắt quá nhìn đến bộ dáng hiệu trưởng, nó thật sự là nhịn không được cười lớn tiếng, nhất thời ánh mắt mọi người vẫn phòng, đều tập trung vào nó.

32. Chương 32: Mâu Thuẫn Xung Đột

Phương Thần xấu hổ mà nhìn ánh mắt của mọi người, nó không phải là cố ý, thật sự hiệu trưởng hơi này nhì rất buồn cười. Trên đầu của ông ấy như thế nào lại hơi theo hình trái tim, không phải ông ấy định biểu đạt tình yêu với mọi người đấy chứ.

Nó mà nhịn thì sẽ chết đó, hắn là rất bình thường đi?! Bình thường đi?!

“Phương Triệu Nhất, tiểu sói con này?” mọi người nhìn con sói một giáo viên ghét thầy Lý mở miệng “ Người dạy sủng vật như vậy sao?”

Lý lão đầu nhì giáo viên mới nói cười cười “Thầy Triệu lẽ nào thầy có thể nói chuyện để cho chó cũng nghe hiểu?” Ngừ khí vô cùng bình thản nhưng ai có tai đều nghe hiểu.

Quả nhiên Triệu lão sư sắc mặt phi thường khó coi, chính là đưa ánh mắt nhìn về phía hiệu trưởng.

Hiệu trưởng đại nhân vượt đầu của mình, vẽ mặt ý cười, “Này cũng không có cái gì, sói con này chắc là thích ta nên mới cười.” tóc của ông như vậy đã không iist lần bị cười chê, nên cũng không để ý.

Huống chi mình mà đi so đo với súc sinh không phải là súc sinh cũng không bằng sao.

“Hiệu trưởng, Phương Triệu Nhất mang theo sủng vật đến trường, thậm chí còn ảnh hưởng những người khác.” Trương Kiều Sư chính là đem sự thật nói ra, ngay cả học sinh này có thành tích tốt nhưng nhân nhượng sẽ khó trị học sinh khác.

ánh mắt Phương Thần quay tròn, đôi mắt tối đen, nhìn vài người trong văn phòng, cũng ngoan ngoãn chui vào ngực cha mình. Kỳ thật nó không làm việc nào khiến cho người ta phải oán trời trách đất sự tình, nhìn sắc mặt lão sư, trong ánh mắt, rõ ràng chính là đồ kỵ.

Nhìn bộ dáng phụ thân đi học, địa vị hắn là không thấp, nói cách khác giáo viên cũng không làm gì được hắn “Triệu Nhất, ngươi có thể đem sủng vật về nhà không?” Thầy hiệu trưởng có vẻ thỏa hiệp.

Phương Triệu Nhất mân môi nói cái gì cũng không nói, mặt lạnh như băng, không có một biểu tình gì, bắt quá trên người hắn lại tản ra khí tức người lạ chỗ gần.

“Hiệu trưởng, học sinh như vậy, trường học của chúng ta không cần!” giọng điệu Triệu lão sư phi thường mạch lạc

Phương Triệu Nhất gọi khoe miệng lên, lộ ra xinh đẹp độ cung, “Không thành vấn đề, khai trừ liền khai trừ, ta đi sang trường 28 học.” Hẳn chính là một chút cũng không lo lắng không ai thu lưu, cho dù muốn thể nghiệm sinh hoạt của học sinh, cũng không thể khiếm tốn quá.

sắc mặt Hiệu trưởng nhất thời trở nên khó coi đứng lên, “Triệu lão sư, thân là một giáo sư, một chút suy nghĩ cơ bản cũng không có?! Có tư cách gì dạy học sinh?!”

Triệu lão sư cảm thấy chính mình sai, cúi đầu, hẳn cũng hiểu được, nhìn ý tứ hiệu trưởng, tuyệt đối sẽ không khai trừ Phương Triệu Nhất.

“Ngao ô... (ngủ!)” Phương Thần tuyệt đối không muốn lửa cháy đổ thêm dầu đầu, nó vươn móng vuốt, hướng Triệu lão sư làm một cái động tác ý nói người thực nhị. Tuy rằng như vậy quá kì lạ lại là một con sói con làm những thầy triệu cũng vô cùng hiểu ý nó

“Người con súc sinh này!” Triệu lão sư vốn tuổi trẻ khí thịnh, tiểu sói con khiêu khích, thì rõ ràng là Phương Triệu Nhất đối với mình bất mãn.

Phương Triệu Nhất biên mắt vô tung, thời điểm mọi người thấy bóng dáng hắn, họ đã thấy đôi tay thon dài kia bóp cổ Triệu lão sư, “Người muốn chết!”

33. Chương 33: Hướng Quan Vi Nhi

Cả khuôn mặt thầy Triệu đỏ bừng nhưng khi nhìn đến ánh mắt của Phương Triệu Nhất hẳn lại sợ hãi

Hiệu trưởng cũng mấy người bọn họ hiển nhiên thật không ngờ sự tình biến thành cái dạng này, học sinh trước mắt, không thể khuyên giải bằng ngôn ngữ nữa, chính là nói một câu “Súc sinh” mà thôi, hẳn liền muốn giết người, có thể thấy được hẳn không phải là người bọn họ có thể dạy.

sắc mặt Lý lão đầu cũng rất khó coi, căn bản cũng không có nghĩ tới, Phương Triệu Nhất bình thường rất an tĩnh, thế nhưng lại có thể giết thầy giáo.

“Phương Triệu Nhất đồng học, thỉnh buông tay!” sắc mặt Hiệu trưởng đen như đáy nồi,. Cho dù người học sinh này thành tích tốt, nhưng đe dọa đạo sư như thế, còn... Thật sự là không thể lưu lại.

Phương Thần trợn mắt há hốc mồm mà nhìn cha của mình, người ta nói là tức sùi bọt mép vì hồng nhan, mà bây giờ là tình huống thần mã thế nào?! Tức sùi bọt mép vì nhi tử?! Cho dù có chút , bất quá trong lòng nó lại thoải mái dị thường.

Phượng Triệu Nhất chậm rãi buông ra tay, hẳn cũng biết, mình căn bản liền không thể làm gì, nhưng bởi vì này người mắng con trai của mình, lập tức không có khống chế tính tình. Kỳ thật ở trong lòng hắn cũng hiểu được có điểm kỳ quái, tính cách của hắn cũng coi như dễ chịu, chính là vì sao...

“Khụ khụ khụ... Khụ khụ khụ...” Triệu lão sư được thả ra, trực tiếp té trên mặt đất, không ngừng mà ho khan, hình như còn chưa hoàn hồn.

“Hiệu trưởng! Người cảm thấy học sinh muốn giết chết lão sư, còn có thể ở lại sao?” Văn phòng an tĩnh, Triệu lão sư sau khi thông khí, lập tức liền hung ác chất vấn.

Hiệu trưởng rất khó xử, bất quá cũng biết, đây không phải điềm lành gì “ Triệu Nhất, em mau xin lỗi thầy Triệu đi”

Không chờ Phương Triệu Nhất nói lại, thầy Triệu đã lên tiếng “ Ta còn không đủ tư cách nhận lời xin lỗi của hắn”

“Coi như người còn biết nghĩ.” Phương Triệu Nhất lửa cháy đổ thêm dầu sau đó nhìn những người khác rồi quay người rời khỏi văn phòng

“Này... Này...” Triệu lão sư tức giận đến một câu đều cũng không nên lời.

Hiệu trưởng vươn tay, vỗ vỗ bả vai Triệu lão sư, an ủi, “Tiểu triệu đầu, người trẻ tuổi tính tình tương đối nóng nảy, người liền mở một con mắt nhắm một con mắt đi.”

Triệu lão sư nhìn thoáng qua hiệu trưởng, sau đó cười lạnh một chút, lập tức bước đi. Hắn bây giờ là thấy rõ ràng, hiệu trưởng cũng sợ Phương Triệu Nhất, một khi đã như vậy, liền dùng pháp luật cách để giải quyết.

Phương Thần cảm thấy cha của mình thật là rất suất, một đôi mắt tối đen, quay tròn mà nhìn hắn, giống như muốn từ trên mặt hắn nhìn ra cái lỗ.

Phương Triệu Nhất cúi đầu chạm phải ánh mắt của con trai “ Người vừa lòng chưa?” không ngờ lại vì nó mà mình bị đuổi khỏi trường học

Kỳ thật hắn đối với trường số 27 không có ấn tượng chỉ đợi nhóc con này 1 tuổi sẽ lên đại học luôn.

“Ngao ô...” Phương Thần tượng trưng kêu một tiếng, thậm chí dùng đầu của mình cọ cọ phụ thân của, lấy lòng hắn.

Trường 27 vốn định tự xử lý việc của Phương Triệu Nhất không ngờ thầy Triệu lại gọi cảnh sát. Cảnh sát cũng không muốn để ý chuyện này nhưng nhà thầy Triệu có người nên họ cũng miễn cưỡng làm.

Từ khi không có đi đến trường sau, Phương Thần cảm thấy rất buồn, cũng không biết phụ thân vì sao lại có thể ở trong thư phòng đọc sách nó cũng chỉ ở ngoài kêu vài tiếng để chứng minh nhà này còn có người

“Có việc?” Phương Triệu Nhất chọn mi, không phải là người ở trường đến sao hai cảnh sát trẻ mặc cảnh phục nói “ Triệu Đức tổ cái người muốn hành hung có ý đồ mưu sát, phiền người đi theo chúng ta”.

Phương Triệu Nhất ngược lại thật không ngờ Triệu Đức kia cũng dám báo cảnh “Được” đã thế ta để các người đưa ta đi

“Ngao ô... (ta cũng đi!)” Phương Thần vốn đang uống sữa trên ghế sofa leo xuống cọ cọ bên người Phương Thần.

Phương Thần thấy cha của mình không có phản ứng gì, vì thế dùng đầu của mình cọ cọ ống quần hắn, tiếp dùng móng vuốt thịt đập đập vào chân hắn.

trên trán hai cảnh sát chảy xuống một đồng mồ hôi, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy con sói có nhân tính như vậy, còn không ngờ nam sinh kai cúi xuống cười với nó.

Phương Triệu Nhất ngồi xổm xuống, ôm lấy tiểu sói con, “Đi thôi.” Cũng không yêu cầu chuẩn bị cái gì, thời điểm Tổng Gia Bảo trở về tìm không thấy hai người bọn họ, tự nhiên sẽ điều tra ra hướng đi của bọn họ.

Phương Thần cảm thấy mỹ mãn chui trong ngực cha mình, từ ngày hôm qua khi phụ thân anh dừng vì mình mà chiến đấu, tâm của nó toàn bộ đều hướng về phía phụ thân, mặc kệ phụ thân làm chuyện gì,. Đường nhiên, phụ thân đùa dai một ít, mà dùng trên người nó, nó sẽ vẫn phản kích.

“Nói đi, vì cái gì muốn mưu hại Triệu Đức?” Một cảnh sát phụ trách ghi khẩu cung Phương Triệu Nhất thấp đầu, cái gì đều không có nói, chính là một bàn tay thông thả mà chải vuốt sợi lông trên đầu sói con.

“Cho dù ngươi vẫn là học sinh, nếu không hợp tác, liền chờ trách chúng ta không khách khí!” Tiểu chung dùng giọng điệu không tốt lắm mặc dù hắn rất đồng tình với học sinh trước mắt, nhưng hắn cũng không muốn vứt công tác của cảnh cục.

Phương Thần bĩu môi, rất muốn huy móng vuốt, nhưng vừa nghĩ tới việc không nên khiến cha của mình thêm phiền toái, chỉ có thể là nhịn xuống.

Phương Thần đưa chân đẩy thịt vỗ tay cha an ủi.

Phương Triệu Nhất đầy hứng thú mà nhìn mình tiểu sói con trong ngực, nếu như mình không có đoán sai, con hắn, so với hắn tưởng tượng còn thông tuệ hơn. Như vậy thời gian biến hóa có thể đoán được.

Tiểu chung nhìn đến một người một sói tại không coi ai ra gì mà vô tư chơi đùa, sắc mặt trở nên khó coi, “Các người...” Tay hắn vươn ra, muốn đem tiểu sói kéo lại thì bị ngăn cản ” kiên nhẫn của ta cũng hữu hạn thôi.” Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà nói, đôi mắt không thay đổi như đang nhìn người chết Tiểu chung vẫn là lần đầu tiên nhìn đến một thiếu niên lại có ánh mắt như sói.

“Không được mang súng vật vào!” Tiểu chung lớn tiếng hô, bất quá Phương Triệu Nhất liên không nhìn hấn khôi phục lại bộ dạng cũ.

Triệu Nhân là cục trưởng cục công an, trên cổ cháu mình còn dấu vết sao hấn cở thể để yên, phải cho thẳng đó một bài học “Không cần thẩm, trực tiếp kéo vào đi!” Triệu Nhân nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất, sau đó lãnh mặt nói.

Những người khác nghe được, lập tức muốn đem Phương Triệu Nhất kéo tới hình thất, người tiến vào hình thất, không chết cũng bỏ nửa cái mạng.

Phương Thần là biết cái chỗ này, nhìn đến những người này, long toàn thân nó đều dựng thẳng lên đến đây, nếu dám làm như thế thì đừng trách móng vuốt của nó

Phương Thần dùng sức lao ra khỏi lồng cha mình, nhìn những người công kích cha mình lao đến

“A...!” Người kia quát to một tiếng, sau đó “Bính...” ngã trên mặt đất, có thể thấy được lực độ rút cuộc nặng bao nhiêu.

Phương Thần cũng không có chậm trễ, tiếp tục hướng một người khác tiến công, nơi nào móng nó vung đến nơi đó đầy máu tươi.

Những người khác vốn là muốn bắt Phương Triệu Nhất, chính là trăm triệu thật không ngờ, bị cào rách người vì thế đồng loạt xông lên

Phương Thần dù sao còn nhỏ, thể lực chống đỡ hết nổi, chạy mấy lần, không còn sức lực nữa chỉ còn nằm một chỗ.”Ngao ô...”

đau đớn trong dự đoán không có đã đến, ngược lại nó nghe được, “Răng rắc...” rất rõ ràng chính là thanh âm xương cốt bị gãy.

Phương Thần nâng lên đầu thấy một cách tay thon dài đang bóp tay một cẩu nhai sắt mà người bị bắt thống khổ vận vệp.

Phương Triệu Nhất đem người vung lên, người nọ như là lá rụng gió thu, trực tiếp ngã xuống.

xã hội này, ngay cả nói là pháp chế xã hội, nhưng không ai biết, phải là thực lực tối thượng, hơn nữa quan viên so xã hội đen càng thêm hắc ám.

Phương Triệu Nhất ngồi xổm xuống nhẹ nhàng mà ôm lấy con trai của mình, tán dương, “Không tồi.”

Phương Thần biết cha của mình đối với biểu hiện của mình phi thường vừa lòng, lắc lắc cái đuôi, đáng tiếc nó quá ngắn có rung cũng không nhìn ra

“Ngao ô...” Phương Thần nhìn một đám người vây quanh bọn họ, trong ánh mắt lộ ra quang mang hung ác.

“Phương Triệu Nhất! Người công nhiên đánh lén cảnh sát!” Triệu Nhân dùng giọng điệu âm trầm mà giảng đạo, sau đó hấn rút súng ra.

“Nếu còn làm loạn, ta đây liền nổ súng!” Nòng súng trực tiếp nhắm ngay bọn họ, hấn không cảm thấy cách làm của mình có vấn đề gì.

Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày, “Vậy người thử xem...”

“Ba...!” Một tiếng vang thật lớn, tiếng súng trong cảnh cục lập tức liên vang vọng toàn bộ không trung.

34. Chương 34: Uy Phong Lẫm Lẫm

Viên đạn lướt qua hư không, xuyên trên vách tường, Phương Thần nhìn thoáng qua, còn có thể nhìn thấy khói đang bay ra từ đó, nó ra một thân mồ hôi lạnh. Nó hiểu mọi chuyện ngay thời điểm bắt đầu, ngay cả khi tiếp xúc với rất nhiều hắc ám, cũng biết quan viên ít người tốt, nhưng cho tới bây giờ đều không có nghĩ quá, bọn họ cũng dám công nhiên nổ súng.

May mắn cha mình tốc độ nhanh, nếu không, mặc kệ là chính mình bị thương, vẫn là phụ than, tâm tình của nó cũng sẽ không tốt.

Phương Triệu Nhất sắc mặt âm trầm, cả người đều tản ra khí tức khủng bố, mà Triệu Nhân run run môi, giống như là lần đầu tiên gặp được phi nhân loại có thể tránh thoát viên đạn.

“Còn không mau bắt lấy bọn họ!” Triệu Nhân lớn tiếng mà gầm rú, nhưng một ít người bị khiếp sợ lập tức hồi thần.

Bọn họ liếc mắt nhìn nhau, con sói lúc này cắn vài người, mà thiếu niên cao lớn thể nhưng có thể né tránh nòng súng của bọn họ, có lẽ người này cũng không thể true vào.

Thấy những người khác không hề có động tác, Triệu Nhân cầm súng chỉ vào những người khác, “Các người muốn chết có phải hay không? Ta sẽ không để ý mà tiễn đưa các người một đoạn đường?”

Phương Triệu Nhất khước miệng gọi lên, lộ ra vẻ mặt châm chọc, “Chẳng qua là hổ giấy mà thôi.” Thanh âm của hắn thần nhiên, nhưng có thể nghe ra cảm xúc băng hàn bên trong.

Triệu Nhân nhìn hòng, hắn trước cũng chỉ là dọa người mà thôi, giận dữ, nháy mắt liền nổ súng, hắn cũng chỉ là một cục trưởng của tiểu khu mà thôi, trên kia còn có người.

Đối với hòng súng ngăm đen, Phương Triệu Nhất ngay cả ánh mắt cũng không có trát, “Ngao ô...” Phương Thần thậm chí chỉ liếc bọn họ một cái. Triệu Nhân cảm thấy bị một con cún xem nhẹ, nhất thời mỗi người đều cảm thấy bị vũ nhục, lao lên như gà chọi

“Dừng tay! Dừng tay!” “Ba...!” một tiếng súng nửa vang lên, trong phút chốc mọi thứ đều ngừng lại.

người béo đô đô chạy tới, hắn nói với Phương Triệu Nhất, “Phương tiên sinh, thật có lỗi, là người phía dưới có mắt như mù, thỉnh thứ lỗi!” Người nọ cúi thấp đầu, mồ hôi lạnh dần dần mà chảy xuống.

Mọi người như là bóng sắp nổ, nháy mắt đã bị đâm thủng, người này là bí thư, Phương Triệu Nhất bình tĩnh như vậy thật sự là có người.

Phương Triệu Nhất xòe tay, nhẹ nhàng mà vuốt ve tiểu sói con nhà mình, “bảo hắn quỳ xuống giải thích.” Khi mọi người đang thở ra hắn lại giảng đạo, “Thần Thần nhà ta đã bị kinh hách, người nói muốn thế nào đâu?”

Mập mạp tình mê hoặc bất giải, nhưng hắn cũng là người có ánh mắt, nhìn thoáng qua súng vật Phương Triệu Nhất ôm, trên móng vuốt tiểu cầu còn có vết máu, hắn cũng hiểu được là có ý gì, “Kia... Khiến cho người nọ hầu hạ nó được không?” Muốn một cục trưởng hầu hạ một súng vật, thiên đại ân sủng.

“Ngao ô... (mới không cần!)” Phương Thần nhìn thoáng qua cái gọi là cục trưởng đang không dám cử động, lập tức kháng nghị. Nó cũng không muốn đem cái mạng nhỏ của mình cho người vừa muốn hại mình.

Phương Triệu Nhất mặt không đổi sắc mà phản bác, “tên này ngay cả rách giấy cho Thần Thần còn không xứng” xấu xa như vậy sao có thể đi theo Thần Thần.

trên trán Triệu Nhân nổi gân xanh đáng tiếc nghĩ đến mình là người dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, ngay cả nơi này là địa bàn của mình, bất quá ai gọi người bên trên đến

“Phương tiên sinh, ta nhất định sẽ hảo hảo chiêu cố tiểu cầu của nhà ngươi.” Triệu Nhân giọng điệu nhu hòa giảng đạo, trên mặt biến hóa, thậm chí so thời tiết còn nhanh hơn.

lông mày Phương Triệu Nhất đều không có nhăn một, “Muốn tha thứ cho ngươi, có thể, lưu lại một chân đi.”

35. Chương 35: Một Cái Thí Vang

một câu của Phương Triệu Nhất, khiến sắc mặt mọi người hoàn toàn thay đổi, mà Triệu Nhân mặt xám như tro tàn. Hắn ở trong lòng không ngừng mà mắng, Triệu Đức rốt cuộc là đắc tội với ai?! Thậm chí có thực lực như vậy, làm hại đến hắn.

“Như thế nào? Không là muốn ta tha thứ sao?” Phương Triệu Nhất hình như là không có nhìn đến sắc mặt mọi người, vẫn nhẹ nhàng dò hỏi.

“Ngao ô...!” Vì trợ uy, Phương Thần trực tiếp trung khí mười phần mà hú lên, cục cảnh sát đang chìm trong áp lực đột nhiên trùng xuống, sói con lại rúc đầu vào lòng cha.

Nó cảm thấy mất mặt, sao lại biến thành cái dạng này nhỉ?!

Vừa rồi nó muốn kêu to để ra ngoài ai ngờ kêu xong lại có một thanh âm “ Bộp” theo sau, nó trung tiện rồi.

Phương Thần thế nào lại nổ một quả pháo vang như vậy, quá mất mặt.

Mập Mập quay đầu đi chỗ khác vừa rồi Phương Thần nổ pháo trên đầu hấn , không biết dấu mặt chỗ nào.

Nếu có cơ hội nói, hấn nhất định phải làm thịt chó, nướng thịt chó, hảo hảo trả thù một chút, đáng tiếc này đó đều chỉ có thể là tâm lý của hấn.

Phương Thần điềm đạm đáng yêu mà nâng đầu của mình, hai mắt đắm lệ ương ương mà nhìn cha của mình, “Ngao ô... (không cho cười!)” cái dẽm thịt thật dày, gắt gao mà cầm lấy ống tay áo cha mình, cho thấy cha thấy kháng nghị của nó.

cho dù trên mặt Phương Triệu Nhất không có gì biểu tình, bất quá trong lòng mắt thâm thúy, toàn bộ đều là ý cười, không khí nghiêm túc cũng nháy mắt biến mất.

“Phương tiên sinh, nhìn tình trạng này có thể xử lý nhẹ không.” Mập mập thấy không khí như vậy, vì thế chịu đựng thí thối, nhếch môi cười nói. Thiếu niên này quả nhiên là thích dương súng vật, nhìn xem này mùi này đều làm cho người khác ngất chính là Phương Triệu Nhất vẫn là không có biểu tình gì, giống như sở hữu hết thấy đều bình thường.

Phương Triệu Nhất nghĩ đến một biện pháp rất tốt, “Có thể.” Khóe miệng gợi lên, ác liệt mà nói, “Đi trở phân liền một tháng.” Hừ! ... dám ghét bỏ con hấn đáng rắm thối, cho các người chết.

“Ta chính là xử lý nhẹ, như thế nào? Một chân so với chớ phân liền một tháng, chính mình lựa chọn.” sắc mặt Phương Triệu Nhất hoàn toàn lạnh xuống dưới, cả người đều tản ra khí tức khủng bố.

“Vừa rồi người này nổ súng bắn ta.” Phương Triệu Nhất nói với mập mập Mập mập nghe đến câu sau, sắc mặt như đứng năm tấn phân, cuối cùng biến thành màu đen, “Triệu cục trưởng, chính người lựa chọn đi?” Thanh âm của hấn cũng lạnh xuống. trong đầu tên, ngoài thiếu óc ra còn thiếu thứ khác nữa sao? Hấn cũng dám hướng Phương Triệu Nhất nổ súng, thật sự là chán sống.

Triệu nhân thấp thỏm lưng, thanh âm khàn khàn mà trả lời, “Một tháng.” Hấn chưa khi nào thì đã bị quá ủy khuất như vậy, nhất thời một cổ hận ý, chậm rãi thăng lên.

Thấy tranh cãi giải quyết, Phương Triệu Nhất cũng không có lưu lại tất yếu, ôm tiểu sói con đi ra ngoài.

“Ngao ô... (ngu!)” Phương Thần không chút do dự ca ngợi cha của mình, bản thân nó không thể không nói, phóng thí thật sự rất thối.

“Người còn nổ phải thối như thế, ta trực tiếp cho người bay luôn.” Phương Triệu Nhất vẻ mặt đứng đắn mà nói, nhượng hảo cảm của Phương Thần với hấn, nháy mắt bay lên chín tầng mây.

36. Chương 36: Tiểu Lang Tự Cứu

khi họ về đến nhà, liền nhìn đến Tổng Gia Bảo bắt chéo chân, bộ mặt oa oa nghiêm túc, giống như là gia trưởng chờ đợi hài tử về để phẩm phán.

Phương Thần đang bực mình, cha lẽ cha sẽ không thí thí hay sao mà lại dọa nó như vậy

“Giải quyết?” Phương Triệu Nhất ôm tiểu sói con ngồi ở trên ghế sa lông, hỏi một câu vô nghĩa.

Tiểu sói con không ngừng giãy dụa, hiện nay là hoàn cảnh an toàn, nó tuyệt đối sẽ không chơi xấu không thích nằm trong ngực người khác.

Phương Triệu Nhất dung một bàn tay giữ nó “ Con muốn dung xong rồi bỏ sao” nếu không phải là hấn thì đầu nó đã nở hoa rồi

“Ngao ô...! (người mới ném ta đi!)” Phương Thần hừ lạnh một tiếng, trực tiếp cho quay ót lại không nhìn mặt cha mình.

“Đông...!” Một tiếng, Phương Triệu Nhất gõ đầu tiểu sói con, sói con cảm tức nhìn thiếu niên chỉ tại hấn cao lớn quá nên nó không làm gì được.

Tổng Gia Bảo thần tình hắc tuyến mà nhìn hành vi của Phương Triệu Nhất, “Triệu nhất, người đừng quên, nó là tiểu sói con mới vừa sinh ra không lâu, người thế nhưng so đo với nó?” Nếu không phải nhờ này mang thực lực của Triệu Nhất hấn sẽ nghĩ người này không phải thiếu chủ nhà mình .

” Nó là con ta, ta muốn như thế nào liền chơi như thế.” Phương Triệu Nhất kéo kéo bộ dáng, ngón tay phóng tới trước miệng Phương Thần, thời điểm nó muốn cắn, rất nhanh rút tay ra.

Phương Thần ngậm miệng mình, kiến thiết ở trong lòng mình, ta bắt hòa không cùng học sinh trung học vô văn hóa so đo, nói như thế nào, hơn nữa cộng cả tuổi kiếp trước, nó so với cha của mình còn lớn hơn ... Không cần làm hành động nhảm chán.

Chính là... Chính là... nó bây giờ là một tiểu sói con, phong độ thân sĩ cái gì, tuổi cái gì, nó vút đến sau đầu, vì thế trái xoay xoay, phải xoay xoay, “Cồ...!” Một tiếng, thả ra thí vang thật lớn, hùn mùi toàn bộ đại sảnh.

Tổng Gia Bảo trừng lớn hai mắt của mình, dùng tay mà che mũi của mình, vẻ mặt ghét bỏ.

Phương Triệu Nhất mặt không đổi sắc, giống như không thối đến hấn, không có một chút ảnh hưởng, hấn thấp đầu của mình, nhìn về phía tiểu sói con, rồi sau đó nhìn nó giả đắc ý dào dạt mà nhìn mình, ý tứ phi thường rõ ràng, tiểu dạng! Cùng ta đấu!

gân xanh trên trán Phương Triệu Nhất thẳng khiêu, hấn có thể xác định một trăm phần trăm, tiểu lang thời này, khẳng định có thể nghe hiểu lời của mình.

nam sinh gọi khỏe miệng lên, lộ ra độ cung xinh đẹp, “Thần Thần, người vì sao có thể không nghe phụ thân nói đâu?”

“Ngao ô... (hừ hừ...!)” tâm tình Phương Thần phá lệ thư sướng nó không tin tưởng nam nhân này làm gì được mình.

Phương Triệu Nhất đứng lên, sau đó từ một chỗ lấy ra một đồ vật, mềm nhũn, đại khái chỉ như ngón giữa vậy, mà Phương Thần nhìn đến, bất khả tư nghị mà trợn to hai mắt của mình, sau đó thân thể nó bị kéo lại đây.

Phương Thần dùng thủ đoạn kích liệt nhất giãy dụa, đáng tiếc hành vi của nó, với người kia chỉ như gãi ngứa trừng phạt nhét mộng bên kia của nó ...

Phương Thần biết mình không thể tự cứu, không có người có thể cứu được chính mình, nó cũng ghé vào trên đùi phụ thân, vì thế, nó một hơi liền cắn thứ nhô ra giữa hay bắp đùi của cha mình...

37. Chương 37: Đùa Giỡn Phụ Thân

Phương Triệu Nhất sững sốt, hiển nhiên thật không ngờ tiểu sói con thế nhưng sẽ phản kháng... Thậm chí còn dùng phương thức như vậy.

“Buông miệng người ra!” Phương Triệu Nhất nghĩ đến tình cảnh lần trước, tiểu sói con là muốn uống sữa, chính là sau đó lại lại... Hồi ức chấm dứt, mặt của hấn đã rất đen, cảm tình này chỉ từ thời điểm tiểu sói con sinh ra, hấn đã lừa dối chính mình?!

Phương Thần cắn chỗ nhô ra đó, trong lòng vô cùng xấu hổ, bất quá vì thí thí của mình mà suy nghĩ, để cho phụ thân thỏa hiệp trước. Nếu như là trước kia, nó tuyệt đối sẽ không làm ra sự tình như vậy, vì không tự cứu, không ai cứu, nó chính là một tiểu sói con đáng thương.

Tổng Gia Bảo ngay cả mũi cũng không bịt, nhìn hai phụ tử bọn họ hồ động, trừng lớn hai mắt của mình, một vẻ mặt giật mình.

“Ngao ô...!” Tiểu sói con dùng một chút lực, thiếu niên cao lớn nháy mắt liền gục trừu một hơi lương khí, mà ánh mắt cũng trở nên âm ngoan.

Tổng Gia Bảo nhanh chóng hoàn hồn, nếu không nói, sẽ xuất hiện án mạng, thật sự là không biết tiểu sói con gặp chuyện gì mà, thế nhưng có hành vi như thế

“Triệu Nhất, nó cái gì cũng đều không hiểu, người trước đem nhét trong miệng nó lấy ra /.” Tổng Gia Bảo nhanh chóng nói ngay cả khi con sói này bị nóng mới hay thả khí nhưng hấn nhét thuốc trực tiếp như vậy cũng hơi khó coi.

Phượng Triệu Nhất chọn chọn lông mày, “Người thật sự cái gì cũng không hiểu sao?” Hấn cúi đầu của mình, nhìn tiểu sói con, sau đó hơi hơi liếc, chống lại cặp mắt đen thùi mà lại trong suốt kia.

“Ngao ô... (hừ hừ)” nó cũng khó chịu, nghĩ đến sau này bụng mình bị tắc mà to ra nnos cũng khổ lắm

“Ta nói lần nữa, buông ra!” Lúc này cả người Phượng Triệu Nhất đều tản ra khí tức khủng bố, kỳ thật hấn thật không có nghĩ se làm gì sói con, nhưng sói con nậy lại dám cản huynh đệ của mình.

Được rồi, hấn cảm thấy chính mình thật sự cần phát tiết, nếu không nói, làm sao có thể bị cản ở chỗ nhảy cảm khiến nó thăng lên. Hấn thẹn quá hóa giận thôi.

Phượng Thần đương nhiên cũng cảm biết cha mình biến hóa, tuy rằng nó cũng hiểu được, nhưng hiện tại chỉ có thể tiến lên phía trước.

“...” Tổng Gia Bảo nhìn hai người giằng co, đây là tình trạng gì “Tiểu bạch đại khái bị nhiệt, chờ ta khai thuốc Đông y cho hấn ăn, sẽ không sao.” Hấn không thể không làm người hoà giải.

Phượng Thần vừa nghe đến, miệng buông lỏng, nó cảm giác sau gáy bị xách lên, sau đó nhìn cha mình trầm mặt.

“Người có năng lực? Ân?” khoe miệng Phượng Triệu Nhất gợi lên, lộ ra độ cung trào phúng, bất quá Phượng Thần rất rõ ràng, đó là dấu hiệu cha mình sinh khí, đáng thương cho cuộc đời làm lang của nó quá.

“Ngao ô... (quá khen!)” Phượng Thần cũng không yếu thế mà nhìn ánh mắt của phụ thân mình ngoài trừ nó đang run thì không có gì.

Phượng Triệu Nhất mang theo tiểu sói con, “Một khi đã như vậy, ta liền không khách khí ...!” Sau đó, liền đem nó ném đến trên giường của mình, sau đó kéo cầm lại đây, “Hừ hừ...! Cho người biết hậu quả của việc đùa ta.”

38. Chương 38: Tiểu Lang Trọc Thân

Phượng Thần bị ném đến trên giường, nhìn nhìn lại kéo trên tay phụ thân, có dự cảm bất hảo, móng vuốt tứ chi chống đỡ đứng lên, sau đó không ngừng lui vào góc tường Trước kia nó cùng “Địch nhân” chiến đấu, hao phí rất nhiều tinh lực, lúc này mới khôi phục một chút, không có biện pháp chỉ có thể dùng cố gắng lớn nhất đào tẩu.

tay Phượng Triệu Nhất thon dài cầm kéo sang lên, “Người thức thời nói, liền ngoan ngoãn mà về chỗ cũ nếu không, ta cũng không đảm bảo chính mình sẽ làm ra cái gì.” Ngữ khí phi thường nhu hòa, như là hồng tình nhân, nhưng lại khiến tiểu sói con cảm giác lông mình đều dựng thẳng lên đến đây.

“Ngao ô...! (không chạy mới là ngu ngốc!)” tiểu sói con ngược đầu nhìn cha, tùy thời đều chuẩn bị chiến đấu.

Phượng Triệu Nhất bỏ lại kéo trong tay, đang lúc Phượng Thần cảm thấy kỳ quái, liền thấy phụ thân đánh tới, nó đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, vì thế móng vuốt phía dưới hơi hơi nâng lên, hướng về khuôn mặt tuần của phụ thân.

Móng vuốt bị bắt lấy, m lên ông bị nhắc, mà cổ của nó hơi hơi nhếch lên, bị bắt nhìn vào nam tử trước mắt.

Phương Triệu Nhất cầm lấy móng vuốt kia, thấy mặt trên móng phi thường bén nhọn, vì thế...

kết quả cuối cùng Phương Thần bị trói thành bánh chưng, bắt quả bánh chưng vẫn rất nhanh chính mình di động lưng của chính mình, điều này làm cho Phương Triệu Nhất vẫn là thực vừa lòng.

“Quả nhiên là con ta...” thiếu niên cao lớn thì thảo tự nói, sau đó đem Phương Thần mắc trên giá treo đồ bên vách tường.

“Ngao ô...! (đáng giận!)” Phương Thần nén lửa giận trong lòng, cọ cọ mà đi lên trên, ánh mắt quay tròn, hung tợn mà cầm tức Phương Triệu Nhất. Ý tứ của nó phi thường rõ ràng, nếu cha dám làm gì nó, về sau nó sẽ trả thù tuyệt đối.

Phương Triệu Nhất cầm lấy móng vuốt, “Móng tay quá dài, phải tu bổ.” Sau đó “Rắc rắc... Rắc rắc...” Thanh âm vang lên, nhưng Phương Thần phá lệ không thoải mái, đây không phải là vấn đề chỉ giáo, là vấn đề tôn nghiêm.

Móng vuốt bị cắt sạch sẽ, mà Phương Thần thấy cha của mình còn không có ý tứ buông tha, nhất thời cảm thấy kinh tởm.

” long đều bị găm thành cái dạng này, rõ ràng liền...” Phương Triệu Nhất lời còn chưa nói hết đã mà bắt đầu hành động lên.

Phương Thần như là gặp được tận thế, thậm chí muốn chết tâm, chỉ có thể chỉ dùng ánh mắt để biểu đạt cừ hận, đáng tiếc bộ dáng của nó, trong mắt ông bố đang từng bừng rất đáng yêu. Dao cao long châm rải lia đi

“Ngao ô...! (người chờ đấy!)” Phương Thần cảm thấy đã bị vũ nhục thật lớn, phụ thân của nó, cũng dám làm như vậy với nó.

Phương Triệu Nhất buông dao, nhìn tiểu sói con trụi lủi, thịt đỏ tươi, vẫn có chút điểm áy náy, bất quá ngoài miệng lại nói, “Hiện nay là mùa hè, người nhiều lông như vậy, thực dễ dàng biến thành cảm nhiệt.”

“Yên tâm, về sau phụ thân mua quần áo cho người mặc, se không trơn tuột đâu.” Phương Triệu Nhất tự nhận là rất vừa lòng, không hề biết con hấn nghe đến câu đó, ngạnh sinh sinh mà rung mình một cái.

“Chẳng lẽ là không có thói quen mặc quần áo? như thế, ta đây hiện tại mang người đi mua quần áo.” Sau khi nói xong, Phương Triệu Nhất lấy chân mỏng chùm con mình lại chính là lộ ra cái đầu trụi lủi.

Khi Tổng Gia Bảo nhìn đến tiểu sói con trống trơn, hấn đang uống nước, “Phốc...” Toàn bộ đều phun vào hướng tiểu sói con

39. Chương 39: Quần Áo Cho Cầu Cầu

Phương Thần phi thường may mắn, ít nhất động tác cha mình rất nhanh nếu không nói, nó khẳng định sẽ bị Tổng Gia Bảo phun nước miếng.

“Ngao ô...!” Phương Thần nhe răng trợn mắt, thật sự là quá đáng , thế nhưng hấn trực tiếp nhỏ ra.

Phương Triệu Nhất hiển nhiên nghĩ như vậy, nhìn thoáng qua vết bẩn trên mặt đất, “Rửa sạch sẽ.” sau đó liền xoay người, tính toán mang con trai của mình đi mua quần áo.

“Từ từ.” Tổng Gia Bảo lập tức liền chắn trước mặt Phương Triệu Nhất, nhìn tiểu sói con bị bọc đi, “Người dẫn hấn làm gì?” Cho dù trên mặt oa oa phi thường nghiêm túc, nhưng có thể rõ ràng cảm giác đến ý cười trong ánh mắt hấn.

Tổng Gia Bảo như thế nào cũng không nghĩ ra, thì phải Phương Triệu Nhất co ham mê như vậy , tiểu sói con đáng thương, biến thành con lang trọc.

“Mua quần áo.” Phương Triệu Nhất như dung ánh mắt nhìn kẻ ngốc ngố thiếu niên ánh mắt Tổng Gia Bảo liền tản ra tinh quang, “Kia... Ta đây cũng đi...” Được rồi, hấn chỉ là muốn xem cuộc vui. Kỳ thật hấn một chút cũng không có đề nghị đem tiểu sói con biến thành cái dạng này, đáng thương đến lòng cũng không còn.

Không biết người nào đó có cạo sạch cả lông dưới của nó không nếu vậy se là mang chim trần đi dạo rồi.

Phương Thần bĩu môi, tên ác liệt, chỉ cần là người có ánh mắt, cũng có thể nhìn nhất thanh nhị sở.

Phương Triệu Nhất cái gì đều không có nói, vì thế hai người một lang lập tức liền hướng về phía siêu thị.

Trên đường rất nhiều người đều muốn nhìn, cái thiếu niên anh tuấn cao lớn này, trong ngực rút cuộc bế cái gì vậy, giữ bí mật như thế... Kỳ thật bọn họ đều cho rằng đó là một em bé, chính là... trong lòng tràn ngập các loại nghi hoặc, nhưng là không có tiến đến gần.

Người bán hàng cung kính mà đứng ở trước mặt hai người bọn họ, mặt mang tươi cười mà dò hỏi, “Xin hỏi hai vị tiên sinh nghĩ muốn cái gì quần áo đâu?”

Phương Triệu Nhất nhẹ nhàng mà khăn kéo ra, nói với người bán hàng, “Chọn vài kiện quần áo hần có thể mặc.”

người bán hàng tưởng là em bé, nhưng khi nàng xem đến cái đầu gối kia, nhìn ra đó là một con cún, nhất thời sửng sốt, “Này...” Nàng hai mắt của mình, không có hoa mắt đi?!

“Như thế nào? nơi này không phải là lớn nhất sao, không bán?” Phương Triệu Nhất hơi hơi nhíu lông mày lại, con hần nhất định phải có thứ tốt nhất.

người bán hàng trừng lớn hai mắt của mình, sững vật tới nơi này mua quần áo?! Là tinh thần nàng xuất hiện vấn đề, hay vẫn là trước mắt hai người xuất hiện vấn đề?!

Phương Thần lại mang vẻ mặt xem cuộc vui, theo tính phụ thân sẽ không nghĩ bộ dạng mình có gì lạ “Tiên sinh, người hần là nên mang cầu cầu đi đến điểm sững vật.” người bán hàng đối với chú cún trụ lủi đồng tình

Phương Triệu Nhất hơi hơi nhíu lông mày lại, “Kêu người quản lí của các người lại đây.” Thanh âm của hần phi thường nhẹ, nhưng có thể nghe ra hàn khí bên trong.

người bán hàng lập tức bỏ chạy đi rồi, nàng thật sự không biết phải ứng phó như thế nào với khách hàng như vậy.

Một số người cũng nhìn thấy sững vật trong ngực Phương Triệu Nhất, đều cảm thấy đầu óc hần có vấn đề, nếu không nói, như thế nào sẽ làm ra sự tình như vậy.

“Tiểu thiếu niên, người mua quần áo cho cầu, đến sững vật điểm cho cầu cầu đi thôi, đừng ở chỗ này ảnh hưởng những người khác.” Trong đó có một thanh niên đã đi tới, nói với Phương Triệu Nhất.

“Người nói Thần Thần nhà ta ảnh hưởng đến những người khác?” Phương Triệu Nhất híp mắt, cả người đều tản ra lãnh khí.

40. Chương 40: Súc Sinh Không Bằng

Một con cún thì có thể than mặt như thế nào?! Thật sự là thói đời ngày sau... Thói đời ngày sau... mọi người đều nghĩ như vậy dù sao cũng là hai thiếu niên nên họ xúm lại mà trêu chọc.

“Chẳng lẽ không đúng sao? Nơi này rõ ràng là nơi mọi người mua quần áo, người lại mang một cái cầu đến? Không biết là vũ nhục nhân cách con người của người, hay là vũ nhục mọi người đâu?” Thanh niên cười noai, bất quá trông mặt kia, nhưng không có nhiều ít ý cười.

Phương Thần phi thường mất hứng, ngay cả hiện tại nó là một cái lang, bất quá trong nội tâm nó thấy mình là nhân loại, hiện tại lại bị một người nhục nhã, khẩu khí này nó như thế nào cũng là nuốt không trôi đi.

“Ngao ô...! (một mình đấu!)” tiểu sói con ngược đôi mắt đen tối tràn ngập lửa giận mà nhìn thanh niên mặc đồ đẹp dễ kia

Tổng Gia Bảo lập tức liền chắn trước mặt Phương Triệu Nhất, “Nếu nơi này là điểm chuyên kinh doanh, vậy thì loại đồ nào cũng bán, không bán cũng đừng học chó sủa”

Nếu để tên kia rat ay hấn sẽ chết luôn ấy chứ.

trên trán Phương Thần treo đầy hắc tuyến, người này nói nó tru lên sao?! Sát! Hiện tại tạm thời buông tha cái mặt oa oa, sói con báo thù, mười năm không muộn.

“Xi...” Một tiếng, có một số đã âm thầm mà nở nụ cười ra tiếng, thiếu niên nhìn có vẻ đẹp, thể nhưng ăn nói lại.

Thanh niên, nhất thời trở nên phi thường khó coi, “Cẩu cũng mang đến đây, bắt quá chủ nhân cũng không ra tiếng, có thể thấy được này tên chủ nhân này ... cẩu cũng không bằng.” Nồng đậm ý tứ trào phúng hàm xúc, chỉ cần là người có một chút năng lực tự hồi, cũng có thể biết đến nhất thanh nhị sở.

Phương Triệu Nhất vươn ra một bàn tay, nhẹ nhàng mà đẩy Tống Gia Bảo, rồi sau đó hiểu được, chuyện này, căn bản là không thể dễ dàng.

“Người chán ghét sủng vật?” khoe miệng Phương Triệu Nhất gọi lên, từ trong ánh mắt của hấn, nhìn không thấy cảm xúc.

Thanh niên vốn là cho rằng cái thiếu niên cao lớn này nháy mắt sẽ bão nổi, ngược lại thật không ngờ hấn hỏi vấn đề này.

“Không.” Lấy lại tinh thần xong, hấn trả lời.

”Chuyện này đâu có liên quan đến người?” Thấy thanh niên không nói gì, Phương Triệu Nhất tiếp tục giảng đạo, “Hoặc là, người là đồ kỵ mà thôi, mặc kệ Thần Thần như thế nào, sắc mặt người như vậy, chỉ sợ ngoài sáng bóng, nội bộ đã muốn hừ thối đi?”

”nội tạng Hư thối, thậm chí súc sinh cũng không ăn đâu, huống chi miệng thối như thế, huân đến sủng vật cũng không muốn vào trong này.” Kỳ thật Phương Triệu Nhất nói lên thật sự không có ý gì, nhưng lại châm chọc thanh niên, liên sủng vật đều khinh bỉ.

Thanh niên sắc mặt trắng đến đỏ bừng, hấn vốn là cũng chỉ là muốn khuyên bảo mà thôi, chính là sự tình lại ra ngoài dự liệu của hấn, hai tay nắm chặt, nháy mắt liền hướng Phương Triệu Nhất...

Phương Triệu Nhất liên thân thể của chính mình đều không có di động, vươn ra một bàn tay, chặn nắm tay thanh niên, sau đó nắm cổ tay của hấn, “Răng rắc...!” Một tiếng, thanh âm xương gãy, vang lên rất rõ ràng. Thanh niên nam tử là người có tập luyện, chính là người này thể nhưng lợi hại như thế, mà lực lượng trên tay cũng không cần thận, hấn huy cái tay còn lại, lấy ra tiểu đao tử, hướng phía thứ trong lòng ngực của hấn, đang vươn đầu ra, cảm tức đâm tới...

Tách tách ... từng giọt huyết lưu tích đỏ tươi trên mặt đất, mùi máu tràn ngập toàn bộ hư không.

41. Chương 41: Lửa Giận Phun

Phương Thần trừng lớn hai mắt của mình, nhìn tiểu đao cắm ở bàn tay phụ thân, máu tươi dị thường chói mắt, nó cảm giác cả người đều như bị thiêu cháy.

Thanh niên nam tử cũng thật không ngờ chính mình sẽ nhất cử thành công, nhưng lực độ trên tay nhưng cũng không thấy, “Ngô...!” đột nhiên, bụng của hấn bị đánh trúng, thân thể như là thoát phá, chậm rãi từ không trung rơi xuống.

“A...!” Trong đó có người hét chói tai, vốn là chính là tính toán xem cuộc vui, chính là thật không ngờ sẽ nhìn đến huyết tinh, vì thế người đứng ở chỗ này, cơ hồ đều chạy trốn.

Tống Gia Bảo đá văng thanh niên, lập tức liền giúp Phương Triệu Nhất chữa thương, bắt quá trong lòng của hấn lại cảm thấy phi thường kỳ quái, thiếu niên cao lớn đối với động tác như vậy, hoàn toàn có thể tránh, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?!

Giám đốc xuất hiện, dương dương tự đắc nhìn tình huống, cuối cùng muốn hôn mê. Chính là ngăn ngừa mấy phút đồng hồ mà thôi điểm kinh doanh nàng phụ trách, thể nhưng xuất hiện tình huống như vậy. Vội vàng mà đi đến chỗ thanh niên kêu người đưa hấn vào bệnh viện.

Thanh niên đã muốn hôn mê, trên mặt đều là thống khổ, thoát nhìn, hẳn là bị thương không nhẹ.

Lý kinh lý luôn luôn thích giải quyết vấn đề trong hòa bình, về phần tổn thất công ty, còn có mặt khác, tự nhiên có đoàn đại luật sư biểu bọn họ ra mặt.

“Vị tiên sinh này.” Lý kinh lý nhìn đến là một thiếu niên một mặt không đối sắc, còn có một người mang gương mặt oa oa đang băng bó cho thiếu niên, ở trong lòng nuốt một chút nước miếng. Từ quần áo bọn họ có thể thấy được, hai người này tuyệt đối không phải thiếu gia nhà người thường.

Tổng Gia Bảo đã băng bó tốt lắm, hẳn nâng đầu, cười như không cười mà nhìn thoáng qua người phụ nữ trung niên, “Bàn tay của hắn đều bị cắt qua, người nói muốn thế nào?” Ngay cả thanh âm của hắn cũng mềm mềm, tựa hồ không có nghe được lửa giận bên trong, nhưng lại lạnh như băng mà nhìn Lý kinh lý.

Lý kinh lý lập tức liền xin lỗi, “Thật sự là không tốt, chuyện này, chúng ta sẽ cho các người một cái giao đãi vừa lòng.” tầm mắt không tự giác mà thấy được cao lớn tiểu cầu trong ngực thiếu niên, cầu trụ lủi như vậy, lại khó coi, cũng không biết bọn họ vì cái gì muốn tới nơi này quấy rối.

“Quần áo.” Phương Triệu Nhất thần nhiên mà nói ra hai chữ, bọn họ tới nơi này mục đích, chính là vì mua quần áo cho con trai. Hắn cũng biết, nhi tử hiện nay không có biến hóa, bị người như vậy tử nói cũng không thể tránh được, chính là khi nghĩ đến nhi tử đã bị khuất nhục, hắn liền phi thường không thoải mái.

khóe miệng Lý kinh lý run rẩy, nguyên nhân gây ra chuyện này, hoàn toàn bởi vì mua quần áo sủng vật.

“Tiên sinh, nơi này đều là người quần áo, ngài này...” Lý kinh lý đang nói nhìn thấy đôi mắt kia chỉ có thể im lặng. Phương Triệu Nhất gọi khóe miệng lên, lộ ra độ cung xinh đẹp, “Người đây là kỳ thị?” Lý trí có thể lý giải, nhưng tình cảm lại không chế.

Lý kinh lý mồ hôi lạnh đều chảy xuống, nàng phần nộ mà giảng đạo, “Tiên sinh, chúng ta cũng không có ý tứ này, như vậy đi, người chờ một vòng sau lại đến lấy quần áo.” Hiện tại đặc tội khách nhân là không sáng suốt.

“Hảo.” Phương Triệu Nhất sau khi nói xong, liền xoay người rời đi Phương Thần bị ôm vào trong ngực, lộ ra mỗi cái đầu, cái miệng của nó mở to

“Phi...!” Miệng mở ra, phun ra, một đường pa-ra-bôn, vừa lúc phun lên bộ quần áo quý nhất...

42. Chương 42: Tiểu Lang Gặp Rắc Rối

khuôn mặt giám đốc Lý vận vẹo cả thế giới chỉ có vào bộ quần áo như vậy, bây giờ bị một con cún làm hỏng ai se đến đây. Phương Triệu Nhất không nói gì cứ thế tiến về phía trước kết quả bị chặn lại “Tiên sinh, người xem này...” giám đốc Lý dùng vẻ mặt áy náy hỏi nhưng ý tứ trong mắt vô cùng rõ ràng.

Phương Thần cảm thấy miệng mình vận động quá nhiều, hiện tại bủn rủn vô lực, ngay cả móng vuốt đều bị cắt mất, bất quá nó vẫn rất là hữu dụng, nhìn một cái... hành vi này trừ mình ra, những người khác căn bản là không có khả năng bắn xa như vậy.

“Ngao ô...!” Phương Thần vẫn là có thể tru lên một tiếng, đây đều là tổn thất phí bồi thường tinh thần mà họ phải trả, ai kêu bọn họ nhục nhã mình, đây là xứng đáng.

Lý kinh lý hận không thể trực tiếp đem con cún trọc đầu này ném trong nôi sau đó đôn lên, thật chó vẫn là rất bổ, nàng ác liệt mà nghĩ trong lòng.

Phương Triệu Nhất mặc kệ người trước mắt, lướt qua nàng, trực tiếp chạy lấy người, chính là bảo vệ của hàng, đã là vây quanh bên người bọn họ.

“Tiên sinh, không phải chúng ta không nói để ý, mà là sủng vật trong ngực người, phá hủy quần áo của chúng ta, nói như thế nào cũng không có thể chối.” Lý kinh lý một bộ đáng giải quyết việc chung.

Phương Triệu Nhất thấp đầu của mình, chống lại ánh mắt đen lúng liếng, “Bán nó có thể lấy bao nhiêu tiền?” Thì thào tự nói, bất quá Phương Thần lại nghe được nhất thanh nhị sở.

Phương Thần hung ác mà căm tức cha mình, rõ ràng chính là chính mình giúp hắn hết giận, người này còn muốn bán mình, vì thế nó bắt đầu nghiêng rằng, sau đó sau hé miệng, đối với cánh tay của ai đó, nháy mắt liền cắn đi xuống...

Phương Triệu Nhất liên lông mày đều không có động một chút, tùy ý tiểu sói con xấu tính cắn mình, “Dem kiện quần áo kia làm y phục của nó.” Cái này thuyết minh ý tứ của hắn.

Lý kinh lý về mặt hắc tuyến, bất quá Tống Gia Bảo đã muốn cầm tạp, tiền trả, “Nhớ rõ bộ quần áo.” Thuận tiện nhắc nhở, sau đó bỏ chạy đi ra ngoài, xem ra thái độ phục vụ, cũng không được tốt lắm.

Mua quần áo vì trận phong ba này chấm dứt luôn mà mỡ sói con, vẫn là trụ lủi, toàn thân đều không có lông.

Tống Gia Bảo nhìn tiểu sói con trên giường trốn vào bên trong khăn mặt, âm trầm sâm mà cười nói, “Tiểu bạch, ngươi cũng sẽ thẹn thùng sao?” Chắc chắn... tiểu sói con này không giống những con sói khác, bất quá sau đó ngẫm lại không như thế sao nó sống được Phương Thần nâng lên đầu trụ lủi, nghe rằng trốn mất, “Ngao ô... (lăn!)” nó bây giờ khó có thể gặp người, người này cũng là đồng lõa thứ nhất của tên kia.

Cái gì gọi là tiểu sói con phải có một lần trụ lủi, như vậy tử về sau lông mới có thể đẹp, việc này khi một tuổi mới phải làm chỉ vì nó đông thiếu một đám lông, tây thiếu một đám lông nên giờ mới phải cạo sạch “Tiểu bạch, ngươi chính là một cái tai tinh.” Tống Gia Bảo tiếp tục lạnh lẽo mà nói, sau đó hắn đột nhiên vươn tay ra lấy gì đó “Tiểu bạch, đây là mủ cho ngươi, nhìn xem đáng yêu không?”

Phương Thần vừa nhìn thấy, dĩ nhiên mủ thỏ, hai lỗ tai thật dài, trên tay của bác sĩ rất đáng yêu hai lỗ tai hồng đung đưa.

“Đến, ta đeo lên cho ngươi.” trên mặt Tống Gia Bảo đều là tươi cười hòa ái, nhưng thấy thế nào đều là không có hảo ý.

Phương Thần lúc này cũng cố tránh ra hướng bên trái nhảy dựng, nhất thời liền né tránh tay người kia, “Ngao ô...!” Đáng giận! Làm người ta khổ cực như vậy, làm sói cũng không khá hơn chút nào, chân của hắn... Chân của hắn... Thế nhưng nhéo cái mủ (Phản xạ tự nhiên của cún, mèo khi thấy đồ vật đung đưa)...

43. Chương 43: Bảo Vệ Trình Tiết

Phương Thần điềm đậm đáng yêu nháy hai mắt của mình, tiếp tục chớp hai mắt của mình, đáng tiếc kháng nghị không hiệu quả, móng vuốt bị cố định trên tấm ván gỗ, mà trên đầu của nó, còn mang theo mủ con thỏ, đầu của nó vừa động, hai lỗ tai thật dài không ngừng mà di động tới.

Phương Thần cảm thấy mình là con sói bị thảm nhất trên đời này, xem nó hiện tại là dạng gì, mặc quần áo sủng vật, bị đặt ở trên giường cho trẻ em, bị gây sức ép, có kêu thế nào cũng không ai cứu nó, Phương Thần thực ủy khuất, muốn tranh thủ sự đồng tình, bất quá điều kiện tiên quyết là có người thương thức về mặt của nó.

“Ngao ô... (ai)” Phương Thần lần thứ hai mà hít một hơi, cũng không biết phụ thân mình giải quyết sự tình trên trường như thế nào, mấy ngày này, hắn căn bản sẽ không có đến trường, có thời gian sẽ đến chỗ mình. Đương nhiên, lúc này là phi thường hữu hạn.

“Răng rắc...” Một tiếng, cửa phòng tiểu sói con bị đánh bật, sau đó nó vội vàng mà chuyển đầu của mình, liền nhìn đến ba người tổ cực phẩm.

Cực phẩm là Phương Thần đặt tên, vài người này cũng đã là cao tam, lại không thích trốn học, thậm chí chẳng mượn danh lão đại bao giờ.

Chương Bàng bưng một chậu gì đó, tối như mực, căn bản là nhìn không ra bộ dáng ban đầu, “Tiểu sói con, ngươi có đói bụng không? Đến, nơi này có đồ ăn.” Sau khi nói xong, để lại đến bên trên giường.

Chiếc giường trẻ nhỏ này vô cùng phù hợp nó chỉ vieekc nằm yên lè lười cũng liếm được thức ăn, Phương Thần dung ánh mắt xem thường kẻ ngốc mà nhìn mập mạp.

Nó cam đoan nó mà đáp lại thì sẽ tự “Độc phát than vong “

“Tiểu sói con...” Chương Bằng vươn bàn tay béo đơ đơ, lay động cái mũ của nó, nó đang định mở miệng cắn hấn một cái. Tiểu mập mập rất nhanh mà rút tay của mình về, hấn tiểu sói con trước mắt, cũng không phải thứ mặc người trêu đùa.

“Tiểu sói con, trên tay của hấn dính đầy vi khuẩn, người cắn xuống, có lẽ sẽ cuốn hút bệnh độc.” Thọ Ti đứng một bên vừa nói vừa nhìn từ đầu đến chân nó cảm giác này khiến người ta run rẩy Chương Bằng lập tức liền phản bác hấn, “Người cho là mình thực sạch sẽ?” Hừ hừ... nói mình phi thường dơ bẩn, hấn so với chính mình sạch sẽ hơn sao?!

“So người sạch sẽ thì tốt rồi.” Thọ Ti không khách khí mà phản bác, mà nam kính mắt từ đầu đến cuối, đều không có nói một câu nói, khiến người ta cảm giác rất âm trầm.

Phương Thần không biết phụ thân mình vì sao phải nhượng ba người này vào nhà?! Chẳng lẽ hấn không biết, lang là ghét nhất những người khác xâm chiếm lãnh địa sao của mình sao?! Như thế nào phụ thân của nó, thể nhưng phạm vào sai lầm chết người như vậy?!

Được rồi, kỳ thật hấn không tính là lang, bởi vì hấn có trí tuệ nhân loại, chẳng qua bộ dáng chính mình nan kham như thế, thể nhưng bị bọn họ nhìn thấy.

“Vì cái gì lão Đại gọt trụ lông sói con?” Chương Bằng nói ra nghi vấn của mình ánh mắt của hấn rất nhỏ, phần lớn đều bị thịt béo chèn thành một khối.

“Kỳ thật ta cảm thấy...” nam Kính mắt Trương Huy lần đầu tiên ra tiếng, thấy những người khác đều nhìn mình, mới chậm rãi mà nói, “Thời điểm nó nhiều lông sẽ rất đáng yêu nhiều người muốn bế nhưng bây giờ nhìn nó như hung thần sẽ không ai quấy phá” “Có thể đuổi đi hết thấy ngư quý xà thần.” Trương Huy giọng điệu thản nhiên, bất quá lại làm cho trên trán những người khác treo đầy hắc tuyến.

Phương Thần nhe răng trợn mắt với kính mắt nam, chính là một kích, “Ngao ô...! Đáng tiếc mặc kệ nó sinh khí như thế nào, cũng chẳng làm gì được bọn họ, chỉ có thể trừng mắt, các người mới là hung thần ác sát.

Chương Bằng ngồi ở một bên, sau đó lấy ra một cha thuốc, “Lão Đại lại nói chúng ta mua thuốc mọc lông.” Kỳ thật thứ này, cũng không biết có dùng hay không, chỉ có thể là mong biến ngựa chết thành ngựa sống nhưng nó là lang không biết có hiệu quả không.

“Bởi vì nó ảnh hưởng thị giác những người khác.” Thọ Ti làm vẻ mặt người là đồ ngốc Những người khác đều yên lặng mà không có nói nói, đúng vậy, tiểu sói con bị biến thành cái dạng này, trụ lùi một mảnh, thực dễ dàng dọa đến mấy mỹ nữ bên cạnh lão đại

Phương Thần cảm thấy nội thương, trong lòng không ngừng mà mình kiến thiết ta không cùng trẻ con so đo, ta không cùng trẻ con so đo “Chúng ta đây muốn...” Trương Huy nhìn thoáng tiểu sói con trên giường chậm rãi, “ muốn sát được.”

Tiểu sói con trát trát hai mắt của mình, động một cái lỗ tai của mình, nó không có nghe lầm chứ?! Những người này sát được?! Không! Không! Tuyệt đối không! Hiện tại nó có quần áo xuyên, tuyệt đối sẽ không khóa thân trước mặt người khác.

“Ngao ô...! (lẩn!)” Phương Thần dựng hết lông lên đương nhiên chính là nó mình cảm giác, mà một cái chân không có bị thương, cũng tùy thời chuẩn bị tác chiến. Một khi bọn họ giở trò, nó sẽ không khách khí.

Tiểu mập mập nhìn những người khác một cái, sau đó dò hỏi, “ tiểu sói con không nguyện ý?”

“Nếu như bị nó quơ được nói, vậy hủy dung rồi đó.” Chương Bằng vẫn có chút phát hừ, móng vuốt sắc bén như thế, hấn cũng không dám ném thử lần thứ hai.

“Lá gan của ngươi, có thể to như thân thể ngươi thì tốt rồi.” Thọ ti tại một bên thản nhiên mà châm chọc, kỳ thật ba người bọn họ tình cảm đều rất tốt, nhưng tính cách có chút huỳnh dị mà thôi.

“Người uy phong như vậy, người đi? Vì cái gì đứng ở trong góc phòng đâu?” Chương Bằng nhìn đến Thọ Ti đã muốn đứng ở cửa, vì thể không khách khí mà phản bác nói mình sợ hãi, hấn cũng là cùng mình giống nhau như đực, “Thân thể của ngươi cùng lá gan của ngươi một dạng nhìn đã thấy yếu đuối.”

“Ta đây muốn cho ngươi cơ hội biểu hiện?” Thọ Ti không có một chút cảm giác, vẫn thản nhiên như cũ.

Phương Thần cảm thấy trên đỉnh đầu của mình, có một con quạ đen lớn mang theo một đám tiểu quạ đen bay qua, mà đầu bọn họ đổi thành cha của mình cùng ba người này, “Ngao ô... (xì...)” nó cảm thấy phi thường buồn cười, chính là lại muốn nhin xuống.

Vốn là hai người cãi nhau, nhìn đến tiểu sói con gọi lên khoe miệng, bên trong đôi mắt ngập nước, thoáng hiện ý cười, nhất thời cảm thấy không ánh sáng, bọn họ thể nhưng bị một tiểu sói con cười nhạo?! con cún trụi lông kia đang miệt thị, bọn họ cũng có thể rõ ràng mà cảm giác đến. Chẳng lẽ vì nó là sủng vật của lão Đại, nên mới thông minh như thế

“Chúng ta bắt đầu.” Trương huy ra lệnh một tiếng, những người khác cho dù có chút không nguyện ý, vẫn là đối với tiểu sói con như hổ rình mồi.

Phương Thần không ngừng mà lui về phía sau, tình thế kinh khủng, nó phải dừng trí, nếu không bị thương nói, nó sao lại chật vật như thế?!

Mặc kệ Phương Thần giãy dụa như thế nào, thì chút da trên gáy nó rất nhanh đã bị xách lên, mà móng vuốt đã bị đối phương tú, được, không có móng tay, tương đương là gãi ngứa, mà tiểu mập mập bọn họ cũng sẽ không nhượng tiểu sói con có cơ hội đụng tới bọn họ.

“Ngao ô...! (lẩn!)” thấy bọn họ muốn lấy tháo đồ của mình nó lập tức gằm gừ hai mắt đỏ lên Tiểu mập mập nhìn ánh mắt nó, trong lòng có chút phát hỏa, “Này... Hắn hình như là thực thẹn thùng, chúng ta vẫn là không cần...” Đáng tiếc lời còn chưa nói hết hắn liền phát ra một tiếng hét thảm.

trên trán Tiểu mập mập, rõ ràng mà xuất hiện ấn ký hồng sắc, máu đỏ tươi không ngừng mà từ trán của hắn thượng chảy ra.

lúc này cả người Phương Thần đều tản ra quang mang hồng sắc, trên móng của nó là những cái vuốt sắc nhọn.

Tiểu mập mập b bó trán của mình, nhìn tiểu sói con cả người đều tản ra hồng sắc, ánh mắt hoảng sợ mà nhìn nó, mà Thọ Ti đã sớm là dọa đến đi một bên, chỉ có nam kính mắt, vẫn túm cổ tiểu sói con, rất bình tĩnh.

“Ô ô... Ô ô...” Tiểu mập mập sợ tới mức đều khóc, hắn vốn là lá gan nhỏ, chính là lại thấy được sự tình quỷ dị như thế, đau đớn trên trán, đã không có chút cảm giác nào.

Phương Thần ánh mắt đỏ đậm, nó chỉ là muốn muốn muốn “Sát...! Sát...!” Trừ bỏ từ này, còn lại cái gì đều nghe không được.

“Ngao ô...! (sát!)” động tác của Phương Thần phi thường nhanh, mà địa phương nó bị thương, thể nhưng lập tức liền lại.

lúc Phương Triệu Nhất vội vàng tiến vào, liền nhìn đến con trai của mình biến thành cái dạng này, nhất thời gắt gao mà nhíu lại lông mày, nhìn nhìn lại những người khác, “Đi ra ngoài!” Là chính mình sai lầm, quả nhiên đúng như mình nghĩ, là Thần Thần tuyệt đối có suy nghĩ, trí lực, nếu không nói, như thế nào sẽ biết thẹn thùng cùng vũ nhục đâu.

Những người khác nhìn thoáng qua lão Đại bọn họ, sau đó rất nhanh bỏ chạy ra ngoài cửa, tình huống như vậy, vượt qua những gì bọn họ biết.

ôm ấp quen thuộc, lệnh Phương Thần dần dần mà yên tĩnh trở lại, mà trong ánh mắt Phương Triệu Nhất thoáng hiện điểm điểm tự trách, “Vì sao lại là nửa yêu đâu...” Cũng không biết là cảm than hay là như thế nào, nhưng là trên mặt cũng là phi thường phức tạp.

tròng mắt Phương Thần tối đen, dần dần mà khôi phục thanh minh, thời điểm nhìn đến cha mình, móng vuốt theo bản năng vươn ra đi, “Ngao ô...! (giả hảo tâm!)” ấn ký móng vuốt, in trên khuôn mặt tuần tú kia ba vạch thật lớn.

Phương Thần làm xong, mới cảm thấy chính mình có chút quá phận, nâng đầu của mình, cảnh giác mà nhìn cha.

“Hết giận?” Phương Triệu Nhất không có sinh khí, ngược lại là vẻ mặt ôn nhu mà dò hỏi.

Phương Thần không nói gì, nó lúc này không làm – rõ được phụ thân muốn làm cái gì, “Thần Thần, người có thể nghe hiểu lời của ta, không phải sao?” Quá mức thông tuệ chính là thực dễ dàng chết non.

trong lòng Phương Thần một đột, làm bộ như khờ dại bộ dáng, nó biết mình quá mức ...

44. Chương 44: Xích Quả Vô Tội

Phương Triệu Nhất nhìn Phương Thần bộ dáng mơ hồ ngẩng đầu, nhất thời chọn chọn lông mày. Một cái tiểu sói con, hẳn hiện nay là không có biện pháp gì, cũng không có thể thăm dò bằng cách hỏi nó là có nghe hiểu lời hắn nói không. Nếu là như thế khéo miệng gọi lên, lộ ra độ cung xinh đẹp.

Phương Thần thấy cha của mình không có tiến hành gia bạo với mình, còn lộ ra nụ cười quý dị như thế, nhất thời cảm giác lạnh lẽo trong lòng, mang tâm tình thấp thỏm bất an, tùy ý cha của mình ôm mình.

Phương Triệu Nhất ôm tiểu sói con, đi ra phòng khách, mà lúc này trừ bỏ tiểu mập mạp trên trán đỉnh bằng gạc, sắc mặt những người khác, đã khôi phục bình thường, điều này không khiến cho Phương Thần bội phục, nó cũng biết mình trong cơn giận dữ đã biến thành dạng gì.

“Lão Đại.” Ba người đều không hẹn mà cùng mà hô một tiếng, thời điểm nhìn về phía tiểu sói con, có sợ hãi, càng nhiều là tò mò.

Phương Triệu Nhất ngẩng đầu của mình, cái gì cũng không có nói, động tay một cái, trong phút chốc vài người đều mơ mơ màng màng té xỉu.

“Ngao ô...!” Phương Thần tru lên một tiếng, cha định làm gì vậy?! Hơn nữa lực lượng trên người hắn thể nhưng lợi hại như vậy?! Còn có... Còn có... Kiếp trước kia phụ thân cũng không có làm những việc như vậy? chuyện gì xảy ra?! Chẳng lẽ là nó đến không gian song song sao?!

Chính là... Chính là... Tổng Gia Bảo là thật, còn có... Hiện nay trong óc Phương Thần đều là tương, nó cảm thấy phi thường phức tạp, giống như mọi thứ là một mạng nhện, cuốn nó lên Phương Triệu Nhất không để ý đến ba người, đứng lên, sau đó liền ôm tiểu sói con đi vào trong phòng của mình.

Nó được nhẹ nhàng đặt trên giường, Phương Thần chớp chớp hai mắt của mình, giờ thăm vấn đã đến?!

tay lớn chậm rãi bỏ mũ thổ trên đầu Phương Thần xuống, sau đó mũ bị nhẹ nhàng rơi ra, lộ ra đầu nhỏ trụi lủi. Vài ngày rồi, vẫn là một sợi lông đều không có, có thể thấy được này tốc độ trưởng thành, cũng không được tốt lắm.

Phương Thần muốn đào tẩu, móng vuốt cũng muốn muốn xòe ra nhưng thấy việc phụ thân lợi hại như thế nào, nó chỉ có một biện pháp, là bán manh. Nó biết bán manh là đáng xấu hổ, bất quá vì cái mạng nhỏ của nó suy nghĩ, hy sinh một chút nhan sắc là tất yếu, huống chi đối tượng là phụ thân, cũng không có cái gọi là mất mặt.

Cuối cùng của cuối cùng mới là trọng yếu, nó là một tiểu lang, có mĩ mạo để bán manh sao?!

“Ngao ô...” Phương Thần huy khởi móng vuốt, chống đỡ tay của thiếu niên cao lớn, khổ ha ha mà nhìn hắn.

Phương Triệu Nhất không nói gì, nhiều cổ của nó, sau đó liền đem tiểu sói con ôm vào trong ngực, “Rầm...” Một tiếng, y phục trên người hắn, toàn bộ đều xé nát, hawsons vì sao phải mặc quần áo mỏng như vậy. Được rồi, hiện tại mùa hè, hắn cũng là sói chỉ là phải che giấu mới mặc đồ thôi. Cả người xích quả, đều là trụi lủi một mảnh, trên người Phương Thần, đều nhiễm hồng sắc, sau đó nó nghĩ thẹn thùng cái gì?! Cũng không phải không có xem qua?! Vì thế trừng lớn hai mắt của mình, cả tiểu điều nhi cũng hùng dũng oai vệ hướng về phía cha của mình.

Phương Triệu Nhất vốn đang muốn nhìn bộ dáng tiểu sói con đồ mặt, ngược lại thật không ngờ nó một bộ đại liệt, thậm chí nhìn qua dị thường khôi hài.

Tiểu sói con toàn thân đều không có lông, nuôi vài ngày, vẫn là như thế, trụi lủi một mảnh, không khỏi làm người nghĩ đến con heo.

“Đến đây đi...” Phương Triệu Nhất lấy ra một đồ vật, khui ra một tảng màu đen lớn, hướng tiểu sói con đi đến ...

45. Chương 45: Lang Hình Công Nghệ

Phương Thần cảm thấy lão cha trước mặt, tuyệt đối là cố ý.

Nó cảm thấy cái mũi không phải là của mình nữa rồi, “Ngao ô... (lẩn!)” thấy thiếu niên mặt oa oa bày ra thái độ vui sướng khi người gặp họa, vì thế nó nhe răng trợn mắt.

“Ai ô ô...nhìn con chó máy này tinh xảo như vậy khi bán đấu giá không biết giá bao nhiêu ra?” thời điểm Tống Gia Bảo về đến nhà, liền nhìn thấy tiểu sói con cả người đen đến tỏa sáng, ngay cả một cái quần lót cũng không mặc cho nó.

Phương Thần lúc này không ngừng hít sâu, nếu không nói, nó không biết mình sẽ làm ra chuyện gì tình đâu.

“Triệu Nhất, người làm gì mà chỗ này có mùi thú vị như vậy?” Mũi hắn còn nhét hai cọng bông mà khi mở miệng còn thấy nặng mùi.Phương Triệu Nhất nói cái gì cũng không nói, chính là nghiêm túc mà nhìn Phương Thần, phụ tử hai người, “Bùm bùm” pháo hoa không ngừng mà bay múa trên không trung.

“Ngao ô... (tẩy sạch sẽ cho ta!)” Phương Thần hung tợn mà cắn tức cái người gọi là phụ thân này. Rõ ràng là một người lãnh tình, cũng không biết rút phải cái gì mà điên rồi, thể nhưng xuất hiện tình huống đáng chết như vậy.

Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày, “Muốn tẩy mớ thuốc đi sao?” Thấy tiểu sói con gật gật đầu, hắn tiếp tục hảo tâm giảng đạo, “Trừ phi người chịu gọi ta một tiếng phụ thân.”

Tống Gia Bảo nghe đến câu sau, trên trán treo đầy hắc tuyến, tiểu sói con ngoài việc có thể kêu “Ngao ô...” làm cách nào kêu phụ thân?! Đây Triệu Nhất có phải do tiểu sói con gặp rắc rối không ngừng, thần kinh có phối hợp không kịp không? Có nên đi khám bác sĩ không?!

Phương Thần không khách khí mà phiến phiến xem thường, gờ móng vuốt đen tuyền, dựng thẳng một ngón giữa với hắn. Đáng tiếc hắn móng vuốt đều dính lại cùng một chỗ, trừ bỏ một cái nắm tay đen như mực, có ý nghĩa gì đều biểu đạt không được.

“Ngao ô...” Phương Thần vì biểu hiện chính mình bất mãn, còn phi thường có khí thế mà kêu một tiếng, bất quá hắn hành vi như vậy, còn không mặc gì mà ngồi chồm hổm trên giường, cả người đều không có một chút khí tức khủng bố, ngược lại khiến người xem có một loại cảm giác khủng bố hài hước.

Tống Gia Bảo đối với kháng nghị tiểu sói con, nói thật, một động tác hắn đều xem không hiểu.

“Triệu Nhất, tiểu bạch không có khả năng có thể nghe hiểu chúng ta nói.” Được rồi, kỳ thật Tống Gia Bảo cũng biết thời điểm mình nói những lời này ra, là sự biện minh vô lực cỡ nào, hành vi của sói con, vừa mới phản bác lời hắn nói.

ánh mắt Phương Triệu Nhất tối đen bên trong toàn bộ đều là ý cười, “Phải không? Người cảm thấy Thần Thần nhà ta, cùng những thứ ngu ngốc khác giống nhau sao?” Về phần nói tới ai, chỉ sợ chỉ có bản thân hắn mới biết được.

“Thiệt!” Tống Gia Bảo cảm thấy không nên nói gì, thần kinh người này, quả nhiên là đã bị thương nặng, không phải làm sao có thể xuất hiện ảo giác.

Phương Thần đã đổi hành vi của mình tỏ vẻ không có gì để nói đáng tiếc nó là một tiểu sói con, sẽ không biết nói , không có năng lực phản kháng, cuối cùng chỉ có thể dùng ánh mắt giết người.

“Át, Cha ... Ngao ô...” Phương Thần phát hiện mình như vậy thêm một lúc nữa, tuyệt đối sẽ cảm mạo.

“Đây... Đây...” Tống Gia Bảo vốn là tính toán xem cuộc vui, ngược lại thật không ngờ tiểu bạch sẽ hất xì lại còn nói .

“Quả nhiên...” Phương Triệu Nhất nghe đến đó, lập tức liền đem tiểu sói con ôm ở trong ngực của mình, thứ đen sì kia, một chút đều không có bị lây dính trên người hắn, mà tâm tư tiểu sói con không ngừng ngứa ngáy, lại phát hiện không chút nào dung được.

“Ngao ô... (vừa lòng đi! Bại hoại!)” Phương Thần trừng lớn ánh mắt tối đen, nhìn đôi mắt thâm thúy kia.

46. Chương 46: Một Cái Hôn Môi

Tổng Gia Bảo đối với việc tiểu sói con có thể nói chuyện, cảm giác bất khả tư nghị, ngay cả hắn không biết bán yêu có khả năng như vậy là thế nào, nhưng...”Triệu Nhất, người có biết đây là chuyện gì xảy ra sao?”

Nửa yêu có thể nói, điều này thật sự là rất không thể tưởng tượng. Đương nhiên, nếu như là lang yêu, cũng không có khả năng nhanh như vậy. Ngay cả bản thân hắn cùng lang không có một chút quan hệ, cũng không mang chút máu sói nào, nhưng hắn cũng có hiểu biết nhất định.

Phương Triệu Nhất vươn tay, nhẹ nhàng mà vuốt ve đầu tiểu sói con, sau đó thản nhiên mà trả lời, “Biến hóa.” Gia tộc quy định, một khi đến thời điểm có thể trở thành người, chính là biến hóa.

Nếu như là lang yêu, đều là một tuổi mới biến hóa, bọn họ sau khi thích ứng cái hoàn cảnh này, cũng có thể tự bảo vệ mình. Lang yêu ngay từ khi sinh ra đến khi đối mặt với nguy cơ thì sẽ biến hóa, đây là thiên tính, mà trước mắt Phương Thần cũng không gặp nguy cơ gì.

Phương Thần là nửa yêu, nhưng đối với lang tộc bọn họ, cũng rất trọng yếu, dù sao trừ bỏ Phương Triệu Nhất, lang tộc đồng lứa khác, đến hiện tại còn chưa có con nối dõi “Chính là...” khi Tổng Gia Bảo vẫn chưa nói xong, đã bị Phương Triệu Nhất đánh gãy.

“Người đối với lịch sử lang tộc hiểu biết nhiều hay ít?” Còn lại không cần phải nói, thiếu chủ khẳng định biết đến so với cái tên mặt trẻ con này biết nhiều hơn. Như tình trạng bây giờ cũng không phải có biện pháp, hơn nữa hắn còn phải đến trường, căn bản là không có thời gian dư thừa để chiều cố con trai của mình.

lúc mới bắt đầu, Phương Triệu Nhất là không đợi thấy nửa yêu, không phải bởi vì hắn không có một chút thân tình nào, chủ yếu là cảm thấy nửa yêu, căn bản là không có khả năng sống trên thế giới này, nếu để lãng phí thời gian, chi bằng sớm bóp chết nó.

Có lẽ đối với người thường, nửa yêu sống rất lâu dài, nhưng đối với tham lang thượng cổ bọn hắn mà nói, thì ... Ngay người của gia tộc bọn họ, tại thời điểm viễn cổ, cũng đã dung hợp biến thành nhân loại, nhưng vẫn là bảo lưu đặc tính lang.

lang tộc bọn họ cũng không phải không có kẻ địch, một khi nửa yêu bị địch nhân phát hiện, thậm chí là nhitử của thiếu chủ, kết quả kia có thể nghĩ, không chỉ có lực lượng của bọn họ bị phong sát, thậm chí cả linh hồn cũng sẽ bị hủy diệt.

Phương Triệu Nhất lúc này tâm tình phi thường phức tạp, chỉ có thể nhanh chóng biến hóa, mới có thể nhượng yêu khí mau chóng thu liễm. Lần này tiểu sói con đột nhiên tản mát ra yêu khí, sợ tới mức mấy tên thủ hạ kia chạy mất, hắn chỉ biết, thời gian không đủ để tiếp tục chờ.

Cảm xúc kích động, thực dễ dàng khiến người khác mất đi lý trí, đến lúc đó ngay cả Phương Thần cũng không thể khống chế chính mình, mà thân là phụ thân, cũng bất lực.

Trước kia Phương Thần còn nhỏ, lực lượng không mạnh, mới không làm phát sinh chuyện khác.

Phương Thần đối với cha mình, có mê hoặc bất giải thật sâu, chẳng lẽ kiếp trước khi nó còn bé bởi vì biến hóa thất bại? Nhưng thật sự thất bại, vì cái gì nó có thể biến thành hình người?! Rất nhiều chuyện, nó đều cảm thấy không thể tưởng tượng, nhưng việc duy nhất có thể xác định chính là, kiếp này tuyệt đối sẽ không như là kiếp trước, xu xẻo như vậy

Tiểu sói con di động tiểu móng vuốt của chính mình, vồ vồ lên người cha ình dùng đôi mắt ngập nước bối rối nhìn người cha thiếu niên của mình “Thần Thần...” Phương Triệu Nhất cúi thấp đầu, nhìn thoáng qua con trai của mình, sau đó ôm nó lên, hôn nhẹ lên trán nó, sợ tới mức trái tim Phương Thần thiếu chút nữa liền nhảy ra ngoài.

Phượng Thần nước mắt lưng tròng , không tự giác mà chảy xuống, kiếp trước đừng nói đến hôn mê, một ánh mắt ôn nhu đều cha đều không cho nó, hiện giờ lại...

“Ngao ngao... Triệu nhất, ngươi dọa tiểu sói con.” Tống Gia Bảo tại một bên ồn ào nói, quả nhiên khủng bố như vậy, biểu hiện dị thường như vậy nói, sẽ dọa người đi?!

Tặng kèm tiểu kịch trường:

Tiểu sói con: phụ thân, ngươi dọa đến ta.

Phụ thân: như thế nào?

Tiểu sói con nâng lên mặt mình, ngón tay chỉ mặt mình ngươi hôn nơi này

Phụ thân: ta càng thích nơi này.

Tiểu sói con: miệng phải là tình nhân thân.

Phụ thân: ta chính là trưởng phu của ngươi.

Tiểu sói con: hôm nay là lễ quang côn, ngươi phải quang côn (ngày lễ độc thân).

47. Chương 47: Nguy Cơ Biến Hóa

Phượng Triệu Nhất có chút luống cuống, chính mình cũng không có muông đối với tiểu sói con như vậy?! Chẳng lẽ con hân, có thể chất thụ ngược?! hai người đều nghĩ như vậy mới tốt khiến cho mọi thứ bối rối. Phượng Thần cũng hiểu được chính mình làm kiêu quá mức, muốn dùng móng vuốt lau nước mắt, nhưng nó ngắn quá, vì thế phi thường không khách khí mà đem nước mũi nước mắt của mình đều bôi lên trên quần áo cha.

ánh mắt Phượng Triệu Nhất bắt đầu dĩ lại sủng nịch mà nhìn mình nhi tử trong ngực, Tống Gia Bảo sợ tới mức thét chói tai không thôi, giống như thiếu niên cao lớn trước mắt, dường như đã bị thay đổi thể xác.

“Nơi này giao cho ngươi.” Phượng Triệu Nhất dặn dò Tống Gia Bảo, liền đi ra khỏi cửa. Phượng Thần cảm thấy phi thường kỳ quái, phụ thân là muốn đi đâu?!

Ngồi trên xe nhỏ xa hoa, tiểu sói con vẫn là mà tùy ý cha ôm nó vào trong ngực, cũng không nhúc nhích, không phải là nó không kháng nghị, chính là hiện tại bộ dáng nó tối như mực thì vẫn cần chú ý hình tượng .

“Ngao ô...” Phượng Thần kêu một tiếng, nó bị giằng co lâu như vậy, cũng phi thường mệt. Khi đó nhìn đến nam kính mắt cùng vài cái người không có kí ức khi mình biến thân, đúng là dọa mình nhảy dựng, không thể tưởng được lực lượng của phụ thân là lợi hại như thế.

Phượng Triệu Nhất đưa thon dài ngón tay, chậm rãi vuốt ve đầu tiểu sói con, nó sau cảm thấy thực thoải mái, bất tri bất giác mà tiến nhập mộng đẹp.

Chờ thời điểm Phượng Thần tỉnh lại, phát hiện mình hình như là đến cổ đại vậy, nơi nơi đều tràn ngập khí tức cổ hương cổ sắc, nhìn bức Hoa Điều này dường như là cạnh giường, còn có đồ vật khác, chắc chắn... Nếu đem đi bán, nhất định là vô giá.

Phượng Thần trở thân mình, dùng chính mình móng vuốt sờ sờ phía dưới, lẳng la tơ lụa, có vẻ thoải mái, hiện tại nó đã biết, lúc mới bắt đầu giường của cha mình đến từ đâu, nhất định là cùng một nhà.

Ngay cả là thứ phi thường quý báu, Phượng Thần một chút cũng không cảm thấy mình đắm chìm trên đó có cái gì đáng tiếc.

“Răng rắc...!” Một tiếng, cửa bị chậm rãi đẩy ra, mà tiểu sói con nhất thời liền hướng bên kia, người đến chính là một thanh niên, mà phụ thân của hân lại đi theo phía sau, sắc mặt hai người đều phi thường khó coi.

Phượng Thần chớp chớp hai mắt của mình, cái người đó và phụ thân như thế tương tự nhau, căn cứ ký ức kiếp trước, không có...

“Phụ thân, vì sao?” Phương Triệu Nhất cứng rắn lạnh mặt, nhìn không ra chút cảm xúc nào, bất quá cả người lại tản ra khí tức khủng bố.

Hắn cho dù là hỏi cha của mình, bất quá lại đi tới, mềm nhẹ mà đem Phương Thần ôm ở trong. Lúc này Phương Thần, lúc này mới phát hiện, lông mình dài ra?! Quả nhiên vẫn là có mặc quần áo thì thoải mái, nếu không xích quả như vậy để cho mọi người nhìn, thực không đúng tác phong.

Quả bôn vô tội, nhưng quấy rầy người khác, vậy tội ác tày trời.

Nghe được cha mình nói sau, Phương Thần bất khả tư nghị mà trừng lớn hai mắt của mình, thanh niên trước mắt nhìn qua chỉ có hai mươi tám hai mươi chín tuổi, là gia gia?! Thiên... Ai tới dung một cái tiếng sấm đánh chết nó đi, này quá trẻ tuổi, không biết có cái bí quyết gì để bảo trì thanh xuân?!

Kiếp trước, nó căn bản sẽ không có nhìn đến gia gia, ở trong ký ức của nó, cái từ gia gia này cho tới bây giờ đều không có xuất hiện quá. Đương nhiên, hiện tại Phương Thần không phải hình người, hiểu được không phải ký ức mình xuất hiện sai lầm, chính là một sự tình bị sửa chữa.

trên mặt Phương Thế Nguyên đều là tươi cười ôn nhu, chẳng qua trong ánh mắt lại không có chút tình cảm nào, hắn nhìn thoáng qua tiểu sói con, ” Nó mới một tháng, người cảm thấy khả năng sao?”

“Vì cái gì không có khả năng? Nó cũng có thể nghe hiểu chúng ta nói, vậy không có bất cứ vấn đề gì.” nam sinh có chút khàn khàn tiếng nói, mang theo sự không vui, rõ ràng chính là đối với việc cha mình can thiệp chuyện của mình cảm giác chán ghét.

Phương Thế Nguyên đối với nhi tử mình là cái gì thái độ, chính là thực hiểu nhi tử, “Lúc trước người không phải là chán ghét việc nó sinh ra sao? Thậm chí mấy lần đều muốn giết mẫu thân dưỡng dục nó.” Hắn có một đôi mắt xéch, nay lại tà mị mà nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất.

Phương Triệu Nhất cảm thấy trán của mình đập thành thịch, mỗi lần trở về, hắn đều chịu không nổi cha của mình, cũng không phải hắn dong dài cái gì, mà là người này, mỗi lần đều thích nắm nhược điểm của mình không tha rồi đem đến uy hiếp.

“Phụ thân, lúc đó không phải lúc này, tin tưởng ngài cũng rõ ràng nữa yêu có nghĩa là gì.” Phương Triệu Nhất hô hút một hơi, nhượng lửa giận bên trong lòng, dần dần mà trầm tĩnh lại. Đối với hắn mà nói, chỉ có tiểu sói con biến hóa, hắn mới có thể không bị ảnh hưởng quá lớn.

Cho dù nhóm thượng cổ tham lang cho tới bây giờ đều không có e ngại nhân loại, hoặc là yêu vật khác, nhưng là tiểu sói con lại không giống, hắn cũng không muốn Phương Thần trở thành quái vật, như vậy đối với nhân sinh về sau, sẽ có ảnh hưởng rất lớn.

“Triệu Nhất, người cũng biết, tiểu sói con còn không đến một tuổi, cơ hội biến hóa thành công thực nhỏ.” trong ánh mắt Phương Thế Nguyên, thoáng hiện cảm xúc nghiêm túc, “Hoặc là người muốn mang mạng của nó ra đánh cược.” Nửa yêu trong lang tộc không phải không có, nhưng kết quả cuối cùng có thể đoán được

Phương Triệu Nhất mân môi không nói gì, mà trong lòng Phương Thần lại là cảm thấy rất kỳ quái, thoát nhìn, biến hóa này chính là cử tử nhất sinh, chính là vì cái gì phụ thân của nó cấp bách như vậy muốn cho mình biến hóa, quan tâm mình thêm một ngày thì hắn chết sao. Nghĩ đến đây, cả người Phương Thần đều tản ra ảm đạm khí tức.

“Huống chi nó cũng không có cái loại khí tức hoạt bát. này ” Phương Thế Nguyên nặng nề mà hít một hơi, “Ta biết người không muốn nhìn thấy nửa yêu, cũng biết nửa yêu vận mệnh cũng không tốt, nhưng...” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục giảng đạo, “Người cùng thể hệ của người, trừ bỏ nguyện trung thành với gia tộc sinh ra đã giống con người, người cũng không có một cái cùng thể hệ nữa.” Đó cũng là tộc nhân bọn họ bị ai, ngay cả có được sinh mệnh dài lâu, nhưng sinh dục đối bọn họ đến, quả thực là khó như lên trời.

“Cho dù người là phụ thân của hắn, ta cũng sẽ không đồng ý.” Phương Thế Nguyên nói xong câu đó liền xoay người đi ra ngoài, còn lại phụ tử hai người.

Phương Thần nâng lên đầu của mình, mân môi nhìn phụ thân, tròng mắt hắn thâm thúy trong, nhìn không tới khí tức gì, nhưng Phương Thần lại cảm thấy tâm tư phụ thân rất kém.

“Thần Thần, người nguyện ý sao?” Phương Triệu Nhất biết con trai của mình có thể nghe hiểu lời của mình, “Dùng mạng của người đánh cược để biến hóa?” Một khi ý chí không kiên định, thì phải là tử vong.

Phương Thần không nói gì nó cũng không thích cái dạng này, vì thế nhẹ nhàng mà điểm đầu của mình một cái. Nếu thật sự là biến hóa thành công, cũng không cần dựa vào cha của mình. Nó cũng biết, mình là nửa yêu, đối với Phương gia bọn hắn, chính là một sự trời buột.

Phương Triệu Nhất mềm nhẹ mà ôm tiểu sói con, trong ánh mắt xuất hiện cảm xúc tán thưởng, “Chờ nghỉ ngơi vài ngày sau, người liền đi đến bể biến hóa.” Quả nhiên là con hắn, chết còn không sợ. Có lẽ Thần Thần căn bản sẽ không biết cái gì là sinh mệnh, nhưng nhìn ánh mắt quật cường của nó, cũng giống chính mình.

Lúc này hắn không biết, đó chính là nhi tử của hắn, một lần nữa dựng lên tường phòng ngự với hắn.

Phương Thế Nguyên nhìn con trai của mình, hắn thật sự không biết muốn nói gì, “Ý của người là, Phương Thần chính mình đồng ý?” Kỳ thật lang tộc có thể nghe hiểu sớm như vậy, cũng không phải không có khả năng, bất quá nhóm bọn hắn đã muốn nhiễm thói quen của nhân loại. Phương Triệu Nhất nghiêm túc mà gật đầu, “Đúng vậy, nếu là hắn chính mình đồng ý, phụ thân người liền không cần ngăn cản.” Ngay cả phụ thân là tộc trưởng, nhưng là không có năng lực ngăn cản. Bọn họ đều là rất độc lập, đồng thời cũng phi thường đoàn kết, một khi gặp được nguy cơ, bọn họ tuyệt đối sẽ không bỏ lại tộc nhân của mình.

“Triệu Nhất, người làm như vậy, rốt cuộc là vì cái gì?” trên mặt Phương Thế Nguyên không có một chút biểu tình, lúc này thân phận của hắn là tộc trưởng, cần biết nguyên nhân chân chính.

ánh mắt Phương Triệu Nhất chợt lóe, sau đó trả lời, “Nó ở bên ngoài rất khó không có phương tiện, hơn nữa người cũng muốn...” thời điểm còn chưa nói hết, liền bị phụ thân mình ngăn trở.

“Ta muốn nguyên nhân chân chính.” thanh âm Phương Thế Nguyên không lớn, lại tràn ngập áp lực.

sắc mặt Phương Triệu Nhất cũng không xinh đẹp, “Ta muốn nó làm người thường! Không muốn nó dính tới gia tộc.” Hiện tại hắn luyện tiếu để cho tiểu sói con đối mặt với đủ loại tại khảo nghiệm, hắn hy vọng nó có thể sinh hoạt bình thường.

“Người thường?” Phương Thế Nguyên cảm thấy châm chọc, “Người cảm thấy thân là nửa yêu, nó có thể trở thành người thường sao? Triệu Nhất, người cũng không nên quá ngây thơ!” Con hắn, quả nhiên không đủ lịch lãm, nếu không làm sao có thể sẽ nói ra những lời ấu trĩ như thế.

Phương Triệu Nhất mân môi, “Ta dùng một nửa tu vi, phong tỏa yêu lực của nó, lại ngăn khóa trí lực của nó, vậy hắn là nó có thể biến thành người thường.”

Những lời này lệnh Phương Thế Nguyên kinh ngạc trừng lớn hai mắt của mình, “Người... Người cũng biết chuyện này ý nghĩa như thế nào?” Ngữ khí của hắn nghiêm khắc, thậm chí liên lực lượng tự thân cũng không ổn. Một nửa yêu lực mất đi”Ta hiểu được.” Phương Triệu Nhất cho dù không thân với cha mình nhưng có chuyện gì, cũng sẽ không giấu diếm.

“Ba...!” Một tiếng, Phương Thế Nguyên đập tay trên bàn, nháy mắt cái bàn liền gãy nát trở thành mảnh nhỏ.

“Phương Triệu Nhất! Ta tuyệt đối không cho phép người làm như vậy!” Phương Thế Nguyên hút một hơi thật sâu, mới không chế được lửa giận, “Ai?!” Ánh mắt nhú lại, sau đó thân thể nhất thời biến mất không thấy...

Phương Thần vốn là đi ra ngoài tìm cha của mình, đáng tiếc thời điểm nó còn chưa tới, cổ đã bị xách trụ, sau đó chính là sát khí trải ra đến trời ...

48. Chương 48: Không Ai Nhường Ai

thân thể Phương Thần lập tức lạnh run, căn bản không chịu nổi sát khí như vậy có chút sợ hãi. Phương Thế Nguyên vốn là muốn giết người nghe lén, thời điểm quơ được người trong tay, mới phát hiện là tôn tử của hắn, tron thân, không có lông mảy, bất quá ánh mắt cuối cùng, ông nhìn rất rõ.

Hắn vốn muốn lưu hậu đại cho Phương gia, sau đó khiến cho nhi tử bồi dưỡng tình cảm cùng hắn, cuối cùng trở thành người phụ trợ cho gia chủ đời sau.

Nhi tử nghiêm túc, ngoài dự liệu của hắn, một nửa tu vi, vì con của mình đem sinh mệnh treo ở giữa không trung.

Lang tộc tu vi không đủ, duy trì nguyên hình đều khó khăn. Cho dù Phương Triệu Nhất tu vi cũng không tệ lắm, nhưng thời gian hắn tu luyện còn chưa đến hai mươi năm, ngay cả xuất sắc, nhưng mất đi một nửa tu vi, kia hậu quả cũng không được lý tưởng như vậy.

Phương Triệu Nhất đã sớm đi ra, nhìn đến con mình đã bị hôn mê, hơi hơi mà nhíu lại lông mày, “Phụ thân.” Hắn vươn tay ra, ý tứ phi thường rõ ràng, chính là đem nhi tử trả cho hắn.

Phương Thế Nguyên trực tiếp ném qua, Phương Triệu Nhất nhẹ nhàng mà ôm Phương Thần, “Nếu nó không làm người thường, thì phải chết, hoặc là yêu lực bị những người khác hút đi, chẳng lẽ ngươi muốn ta mất mở trường trường mà nhìn nó trở thành một con lang không oai lang người không phải người sao?”

Phương Thế Nguyên nặng nề mà hít một hơi ở trong lòng, đem mục đích của chính mình nói ra, “Ta muốn con của ngươi trở thành thư đồng! Nói rõ hơn một chút, chính là thể thân!” Đây mới là kết quả cuối cùng hắn muốn, bọn họ lang tộc nhiều năm như vậy, vẫn là một chút tiến bộ đều không có, thậm chí cả cơ hội sinh dục đều đoạn tuyệt.

cả người Phương Triệu Nhất đều tản ra lửa giận, hắn vốn tưởng rằng chính là đơn thuần sinh ra mà thôi, thật không ngờ dĩ nhiên là cha.. Trách không được...

“Phụ thân, vô luận ngươi có đồng ý hay không, ta đều sẽ làm như vậy.” Phương Triệu Nhất sau khi nói xong, xoay người liền rời đi.

Phương Thế Nguyên nhất thời liền che ở trước mặt con mình, lạnh như băng mà nói, “Ngươi là nhi tử của ta, ta tuyệt đối không cho phép ngươi làm như vậy!” Vì một cái nửa yêu, mất đi tu vi, mất đi phòng vệ, tùy thời cũng có thể bị yêu tinh khác chém giết, hắn là sẽ không đồng ý.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, nhìn gương mặt tuần mỹ kia, lạnh lùng mà cười nói, “Phụ thân, đúng vậy, ngươi là có thể ngăn cản ta, bởi vì ngươi có lực lượng như vậy.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục giảng đạo, “Đương nhiên, ta cũng có thể đem tu vi ta sở hữu đều hủy bỏ, trở thành một con lang.” phổ thông

Ngữ khí của hắn cũng không có lực uy hiếp gì, nhưng nói đi nói lại, lại làm cho khuôn mặt Phương Thế Nguyên trưởng đến đỏ bừng, rõ ràng chính là tức giận.

“Nó sinh ra, là do ngươi cho phép, nếu nó là con ta, ta đây liền tuyệt đối sẽ không biến nó trở thành vật hi sinh cho những người khác, cho dù ngươi là cha ta cũng vậy thôi.” Phương Triệu Nhất nhìn cha mình không nói gì.

“Quên nói, ta không có khả năng có con nữa.”

Phương Thế Nguyên hút một hơi thật sâu, sắc mặt hắn khó coi mà dò hỏi, “Ngươi là có ý gì?” kỳ vọng của tộc nhân, đều trên người của hắn.

“Thần Thần có chuyện gì, vậy không có đời tiếp theo!” Phương Triệu Nhất phi thường rõ ràng uy hiếp, nếu Phương Thần có chuyện gì nói, vậy hắn tuyệt đối sẽ không lưu lại con cháu nữa.

Phương Thế Nguyên tức đến mức cười lớn, “Hảo! Phương Triệu Nhất! Ngươi cứng rắn, cũng dám uy hiếp vi phụ?!” sát ý trong ánh mắt, không có một tia bảo lưu hướng

49. Chương 49: Thỏa Hiệp Bất Đắc Dĩ

Phương Triệu Nhất vội vàng mà dùng lực lượng của mình lúc trước chặn sát khí, trên mặt của hắn không có biểu tình dư thừa, “Phụ thân, là ngươi khiến nó sinh ra tới, ta đây muốn phụ trách!”

Hắn nói những lời này, nhưng cả người Phương Thế Nguyên chấn động, ” nói như thế, ta đây tự tay giải quyết nó ”

Hắn, Phương Thế Nguyên tuyệt đối sẽ không cho phép con trai của mình lâm vào trong nguy hiểm, nháy mắt lực lượng trên người, không ngừng mà phát ra, mà tu vi Phương Triệu Nhất so ra kém cha của mình, khoe miệng chậm rãi phun ra máu đỏ tươi.

“Buông ra!” Phương Thế Nguyên lạnh như băng mà quát lớn, tái tiếp tục như thế nói, con hắn căn bản là không có khả năng thừa nhận lực lượng của hắn.

Phương Triệu Nhất sắc mặt tái nhợt, nhưng không có để cho tiểu sói trong ngực bị một thương tổn chút ít, “Trừ phi ta chết!” trong tròng mắt, thoáng hiện kiên quyết cảm xúc.

Phương Thế Nguyên “Phốc...” Một chút, tức giận đến hộc máu, lực lượng trên người cũng thu trở về.

Phụ tử hai người tranh đấu, rất nhanh liền kinh động các trưởng lão lang tộc, mà một ít lang tộc không có sức mạnh, đã sớm né tránh. Chê cười ư! Bị tộc trưởng giận đến không chết cũng sẽ bị lột da.

quần áo Phương Triệu Nhất đều rách tung toé, sắc mặt cũng dị thường tái nhợt, “Ngao ô...” Duy trì không được nguyên hình, hắn nháy mắt liền biến thành lang.

Đại khái cự lang cao hai thước, cả người màu bạc, ảm đạm không có sáng bóng, nhưng ánh mắt tối đen, cũng là cảnh giác mà nhìn các vị trưởng lão đang vội vàng mà đến.

Tiểu sói con rơi trên mặt đất, cũng không có thức tỉnh lại, mà Phương Triệu Nhất nhẹ nhàng mà ngậm con trai của mình, ý tứ phi thường rõ ràng.

Đại trưởng lão Phương Hoành nhìn thoáng qua tình huống chung quanh, nhìn Phương Triệu Nhất cả người đều cảnh giác, nhìn nhìn lại Phương Thế Nguyên bị thương, nặng nề mà hít một hơi.

“Triệu nhất, trước chữa thương.” Hắn nói với những người khác, hiện nay bọn họ muốn khôi phục thương thế, cũng không phải là đơn giản.

“Hảo.” Cho dù biến thân thành lang, nhưng Phương Triệu Nhất vẫn là có thể phun ra ngôn ngữ nhân loại, “Không cần mưu toan động tác khác!”

Đúng vậy, lấy lực lượng của chính mình, căn bản liền bảo hộ không được con trai của mình, nhưng hắn có một cái mệnh, những người này dám đối với con hắn như thế nào, vậy đồng thời xuống địa ngục tốt lắm.

Phương Thế Nguyên mân môi, tình cảm trong ánh mắt, cũng đã bị chôn vùi, hắn lạnh lùng mà giảng đạo, “Phương Triệu Nhất, ngươi hảo, dám uy hiếp phụ thân của ngươi!” Thân là tộc trưởng lang tộc, còn không có một người dám áp chế chính mình, thật không ngờ người đầu tiên dĩ nhiên là con trai của mình.

Phương Triệu Nhất không nói gì, ánh mắt nhìn đại trưởng lão, hy vọng hắn cho một cái tin chính xác.

“Yên tâm, thời điểm ngươi chữa thương, con của ngươi sẽ không xảy ra vấn đề.” Phương Hoành nhìn qua là nam tử trung niên, nhưng hắn đã có mấy trăm tuổi, trong ánh mắt che kín tang thương.

Được cam đoan sau, Phương Triệu Nhất nhẹ nhàng mà đem Phương Thần phóng tới bên cạnh mình, dùng cái đuôi ngăn trở thân thể nó, sau đó mà bắt đầu chữa thương.

Lần này phụ thân động tay thật mạnh, hắn ít nhất muốn tu dưỡng một năm, mới có thể khôi phục bộ dáng.

“Tộc trưởng, an tâm một chút,chớ nóng, hắn thà chết cũng phải phải làm như vậy, vậy ngươi cũng có thể nói điều kiện.” Phương Hoành cũng biết, tộc trưởng sẽ như thế, hoàn toàn là bởi vì quan tâm sẽ bị loạn.

Phương Thế Nguyên nặng nề hít một hơi, “Ngươi không biết, hắn... Hắn muốn cho Phương Thần một nửa tu vi! Để cho nó trở thành người thường!” Nếu thật sự là như thế nói thì con hắn, ít nhất cần dùng thời gian mười năm, mới có thể khôi phục tình độ hiện tại.

” quyết định lúc trước, không biết là đúng hay sai!” sắc mặt Phương Hoành dị thường phức tạp, “Vậy làm cho phụ tử bọn họ trở thành người lạ.”

50. Chương 50: Linh Hồn Xuất Khiếu

Phương Thần cảm thấy linh hồn của chính mình không ở trong thân thể, nếu không nói, như thế nào lại nhìn đến cảnh sắc quen thuộc này?!

Nơi này phải là kiếp trước, là phòng ở mà hắn đã dọn ra Trong phòng vẫn giống như trước đây, bất quá lại tràn ngập khí tức yên tĩnh và lạnh âm lãnh.

Phương Thần phiêu đảng bên trong phòng, nó không biết là chuyện gì xảy ra, điều duy nhất có thể xác định chính là, nó bị cha của ba ba dọa đến hôn mê... Chẳng lẽ đã chết lần thứ hai rồi sao?! nó cảm thấy thực buồn cười, thật vất vả trùng sinh, thật không ngờ khi đối mặt chỉ là một loạt âm mưu tính kế.

Phụ thân của nó, tưởng như lãnh khốc vô tình lại dần dần mà cải biến thái độ.

“Răng rắc...!” Một tiếng, Phương Thần vội vàng nhìn về phía cửa phòng của mình, nếu như không có ngoài ý muốn nói, nơi này phải là thuộc về người khác, chẳng qua vì sao mọi thứ vẫn như cũ.

bóng dáng nam tử kia, khiến Phương Thần cảm thấy phá lệ quen thuộc, sau đó linh hồn nó run rẩy một chút.

Về ngoài như vậy, biểu tình đậm đặc, trừ bỏ phụ thân kiếp trước, còn có ai?!

thời điểm linh hồn nó bị xé nát, nhìn đến chính là Chiêu Hoa cùng phụ thân giằng co, song phương nói rất nhiều, chẳng qua sau đó lại xảy ra chuyện gì, nó đã không thể nào biết được.

Nam tử cả người đều tản ra khí tức thê lương, cùng ký ức của Phương Thần hoàn toàn không tương xứng, nó không biết phụ thân vì sao là thành cái dạng này, vì sao...

Phương Triệu Nhất nhẹ nhàng mà đi đến sofa, sau đó ngồi xuống, trong ánh mắt của hắn mặt, không còn có vẻ lạnh như băng giống ngày xưa.

Phương Thần không biết tư vị gì, lúc này tâm tình nó thực phức tạp, nó đã chết rồi phụ thân biểu hiện như vậy, là vì cái gì?!

Nam tử từ trong ngực của mình nhẹ nhàng lấy ra một cái hộp ngọc, trên mặt hộp tản ra rét lạnh quang mang, sau đó nam tử nhẹ nhàng mà mở ra, mặt trên rõ ràng xuất hiện chính là... Một trái tim khô héo.

Phương Thần bất khả tư nghị mà trừng lớn hai mắt của mình, nó như thế nào cũng không nghĩ ra, vốn tưởng rằng bị cầu ăn, hoặc là trái tim bị chôn trong đất, thế nhưng lại được tẩm bổ che chở thành cái dạng này.

Rốt cuộc trước kia phát sinh sự tình gì, phụ thân vì sao có thái độ như vậy, hết thấy, đều khiến nó phát hiện mình như bị tư nhện chế trụ, căn bản là không có khả năng tránh thoát.

“Rầm rầm ...” cửa bị mạnh mẽ mà mở ra có tiếng hét lên rồi tiếng ngã gục, người bị ngã vào là một cái thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi.

Ánh mắt đều là khí tức quen thuộc, mà Phương Thần gắt gao mà nhú lông mày lại, người này nó biết, là đệ đệ của nó —— Phương Nham.

“Người làm cái gì vậy?” Thiếu niên mở miệng phát ra thanh âm thanh thúy, lộ ra trào phúng nồng đậm, “Hắn đều chết hết? Người mới biểu hiện ra một bộ bộ dáng si tình? Không biết là đã quá muộn sao?!”

Phương Thần không biết phụ thân mình mang biểu tình gì nó cố gắng muốn biết, thì có một lực lượng thật lớn, đem linh hồn dọn cách, nháy mắt liền ngắt đi.

Phương Thần phát hiện mình cả người đều bủn rủn, không có nhiều ít khí lực, đối với mình nhìn đến cuối cùng một màn, còn có phương nham nói ra nói, nhượng hắn trăm loại tư vị thượng trong lòng.

Đầu của nó cảm giác đến một trận khí tức ảm áp, sau đó nó nâng đôi mắt, nhìn đến chính là sắc mặt tái nhợt của phụ thân, trong ánh mắt của hắn, thoáng hiện vẻ mặt sùng nịch, lại che dấu đau thương, “Thần Thần, cho dù thân thể quên phụ thân, linh hồn cũng không nên quên phụ thân được không?”

Lời hắn nói, khiến Phương Thần chấn động không thôi, đây rốt cuộc là ký ức hỗn loạn, hay đều là ảo giác.

51. Chương 51: Đau Đớn Xót Xa Trong Lòng

Phương Thần nháy hai mắt của mình, mê hoặc bất giải mà nhìn về phía phụ thân, phương diện này? Là chuyện gì xảy ra?!

Ký ức thu hồi, khi đó chính mình không có bị giết, phải là bởi vì có quan hệ với phụ thân.

ký ức kiếp trước, phải bị tiêu trừ, nếu như phụ thân yêu thương mình, vì sao còn muốn đối với mình như vậy?! Có cái gì chợt lóe mà qua, nhưng rất nhanh liền biến mất trong đầu Phương Thần.

“Ngao ô...” Phương Thần nhẹ nhàng mà hô một tiếng, móng vuốt đầy thịt, nhẹ nhàng mà vỗ mu bàn tay phụ thân. Ngay cả chính mình không biết chuyện gì xảy ra, nhưng phụ thân nói nói đến như vậy, thật là khiến nó kinh tởm.

Phương Triệu Nhất cười khổ một tiếng, thật cẩn thận mà đem tiểu sói con ôm ở trong ngực của mình, vì Thần Thần, hắn không thể không thỏa hiệp, ánh mắt nhìn hư không, giống như về tới khi chính mình thức tỉnh.

“Triệu Nhất.” Phương Hoành đại biểu cho mọi người gồm cả phụ thân của hắn cũng ở bên trong này.

Phương Triệu Nhất được những người khác chữa thương, rốt cục có thể lần thứ hai hóa thành hình người, nhưng sắc mặt lại trắng bệch khác thường, “Đại trưởng lão, vô luận như thế nào, ta cũng chỉ có câu nói kia!” Thanh âm phi thường lạnh nhạt, không chút nào có ý nghĩ quay lại đường sống.

Phương Thế Nguyên nhìn con mình gian ngoan như thế cảm giác phần nộ, nhưng cũng không biết làm thế nào.

“Triệu Nhất, chúng ta đáp ứng ngươi.” Thấy Phương Triệu Nhất có chút giật mình, Phương Hoành tiếp tục giảng đạo, “Điều kiện tiên quyết là nó không còn ký ức, hơn nữa ngươi cũng không được lưu luyến.”

“Còn có ngươi phải kết hôn với lang nữ, lưu lại hậu đại tiếp theo.”

Phương Triệu Nhất mân môi không nói gì, hắn phải bảo vệ tốt Phương Thần, thì cần phải trả giá đại giới nhất định.

“Triệu Nhất, chúng ta có thể cho ngươi thời gian ngẫm lại, chẳng qua, ngươi cũng có thể không đáp ứng, Phương Thần tuyệt đối không thể sống đương nhiên, ngươi có biết, lúc này đây là lang tộc chúng ta thỏa hiệp, nếu không ngươi có biết hậu quả là như thế nào.”

“Đúng vậy, ngươi có thể cùng Phương Thần cùng chết, nhưng không thể ngăn cản chúng ta tra tấn hắn, mà ngươi không có bất luận biện pháp nào.” thanh âm Phương Hoành phi thường ôn nhu, thậm chí không có một chút lạnh lùng nào lời nói ra, lại trực tiếp đem người nhốt vào địa ngục.

“Ta đáp ứng.” Phương Triệu Nhất thấp đầu, nhìn tiểu sói con đang hôn mê, thản nhiên mà giảng đạo.

Phương Triệu Nhất cảm giác có điểm đau đớn, nhất thời hồi thần, sau đó nhìn đến con trai của mình không biết xảy ra chuyện gì, thế nhưng dùng răng nanh cắn ngực của mình, trách không được có cảm giác ngứa ngáy.

Phương Thần phi thường không thích phụ thân rơi vào dạng, phụ thân kiếp trước, nhượng tâm của nó rất đau, mà hiện tại cũng thực xót xa trong lòng.

“Thần Thần.” Phương Triệu Nhất vươn tay, sờ soạng đầu của hắn một chút, “Về sau ngươi sẽ có một mẫu thân, nàng sẽ hảo hảo chiều cổ ngươi.”

“Ngao ô... (không cần!)” Phương Thần rất muốn biết chuyện gì xảy ra, lại hoàn toàn không biết gì cả. Nó chẳng qua là ngủ một giấc mà thôi, phụ thân liền muốn tìm mẫu thân cho nó?! Còn có linh hồn là chuyện gì? Nó cho tới bây giờ đều chưa từng nhìn thấy gia gia, hắn sẽ không từ bỏ ý đồ.

Nó đã biết cha của mình thỏa hiệp, về phần đáp ứng điều kiện gì, nó một chút cũng không rõ ràng, cảm giác như vậy, khiến nó cảm thấy rất đau rất đau... Cho dù kiếp trước bị Chiêu Hoa phản bội, cũng là khiếp sợ mà không đau đớn quá nhiều.

“Răng rắc...” Một tiếng, cửa bị chậm rãi mở ra, Phương Thế Nguyên đi đến, “Đã đến giờ, hy vọng người tự giải quyết cho tốt!”

Phương Thần bị cha của mình ôm lấy đến, “Phụ thân, người nói được thì làm được, không cần tìm Thần Thần gây phiền toái.”

“Yên tâm, chỉ cần người không vi phạm ước định, nó tuyệt đối sẽ không có việc.” Phương Thế Nguyên nhìn thoáng qua tiểu sói con, ánh mắt thản nhiên nhìn không ra chút cảm xúc nào.

52. Chương 52: Sinh Ra Hận Ý

thời điểm Phương Thần nhìn đến bàn tay Phương Thế Nguyên tới, vươn ra móng vuốt, trực tiếp vung lên, hung hăng mà trảo hấn một cái.

Máu từ mu bàn tay Phương Thế Nguyên thông thả mà chảy ra, tràn ngập mùi vị.

Phương Triệu Nhất cúi đầu của mình, nhìn ánh mắt Phương Thần, trong ánh mắt của hắn mặt tràn ngập lên án, còn có đề phòng cảm xúc.

“Phụ thân, tái nhượng chúng ta ở chung một chút đi.” thanh âm thiếu niên phi thường khàn khàn, thậm chí có một chút nghẹn ngào.

Phương Thế Nguyên lạnh nhạt mà nhìn thoáng qua Phương Thần, sau đó nhìn về phía nhi tử, tràn ngập bất đắc dĩ, “Này lộ là người tự lựa chọn, chẳng trách người khác.” Thanh âm của hắn thực lãnh, không có bất luận tình cảm gì.

“Ngao ô... (lẩn!)” Phương Thần không rõ ràng lắm chuyện gì xảy ra, nhưng nó phi thường chán ghét Phương Thế Nguyên. Nó hận chính mình không có thể nói chuyện, không thể chất vấn cha của mình.

Tiểu sói con cả người đều tản ra sát khí, lông đều dựng thẳng lên đến đây, kiếp trước là chuyện gì xảy ra, nó hoàn toàn không biết, chính là hiện tại lại không nghĩ nhìn đến phụ thân xót xa trong lòng như thế, khí tức vô cùng đau đớn.

Phương Thế Nguyên hướng một chỗ đi đến, “Thời gian không đợi người.” Thản nhiên mà nói một câu như vậy, sau đó cũng không miễn cưỡng tiểu sói con.

Phương Triệu Nhất vươn tay chính mình ra, nhẹ nhàng mà vuốt tiểu sói con, “Phụ thân thật cao hứng.” Thanh âm của hắn tràn ngập ôn nhu, tràn ngập quyền uy cùng cảm xúc bất lực không muốn buông tha.

Phương Thần nâng lên hai mắt của mình, trong tròng mắt trong suốt chậm rãi chảy xuống nước mắt, móng vuốt bỏ vào phụ thân mu bàn tay thượng, “Cha...” Khó khăn mà phun ra một chữ, sau lại lại biệt biến thành, Thanh âm “Ngao ô...”.

thần tình Phương Triệu Nhất đều là cảm xúc sùng nịch, hắn nhu hòa mà giảng đạo, “Rất nhanh Thần Thần là có thể hóa thành người, về sau chính là sẽ sinh hoạt thật vui vẻ, sự tình gì cũng sẽ không nhớ rõ.” Vuốt đầu của nó, tiếng nói thiếu niên, lộ ra thanh âm nồng đậm khàn khàn.

Mặc kệ đường dài bao nhiêu, cũng sẽ đi đến điểm cuối, Phương Thần phát hiện bọn họ đi tới một sơn động, mà nước nơi đó, lại để lộ ra hồng sắc quỷ dị.

Phương Triệu Nhất cùng vài vị trưởng lão cũng đã lưu thủ tại nơi đó, “Triệu Nhất, chính người một người là không được, chúng ta giúp người một tay.” người lang tộc bọn họ, đều là thực lực chí tôn.

“Hảo.” Phương Triệu Nhất biết, nếu có bọn họ tương trợ nói, cơ hội thành công sẽ lớn hơn nhiều.

“Ngao ô...! (ta không!)” Phương Thần nhìn Phương Thế Nguyên túm lấy mình không ngừng mà giãy dụa, nhưng cũng không biết bọn họ làm cái gì, cả người đều không nhúc nhích, chỉ có thể mở to đôi mắt, hung ác mà căm tức nhìn mấy người.

Phương Triệu Nhất ngồi ở phía trước ao, trên người bắt đầu tản ra năng lượng hồng sắc, tay cũng đánh kết ấn, mà Phương Thần bị ôm, sau đó một ném, liền tiến nhập bên trong ao hồng sắc nóng bỏng.

Phương Thần tràn ngập hận ý, nó chỉ có thể tùy ý khi mình rơi xuống ao hắc cảm thấy linh hồn của chính mình đều đã bị dày vò, cả người đau đớn không ngừng, mà thân thể nhưng dần dần về chìm. phía đáy hồ “Lộc cốc...” Cuối cùng có một bọt nước, sau đó tiêu tiểu bóng dáng, nhất thời biến mất không thấy.

Phương Thần cảm thấy toàn bộ thân thể đều không phải của mình, nó cảm thấy rất đau, xâm nhập linh hồn, ý chí đều chống đỡ không, muốn quay cuồng, lại phát hiện đủ loại hồ nước nóng bỏng, tràn vào thân thể hắc, xâm nhập linh hồn hắc.

Phương Thần gất gao mà chống, nó chỉ có một tín niệm, muốn báo thù, hắc tuyệt đối không cần chết đi như vậy, tuyệt đối sẽ không... Sẽ không...! Trên người thể nhưng bắt đầu tản ra đặc năng lượng màu đen hơn, mà người phía trên đang nhìn đã hoảng loạn.

“Không tốt!” Vài người nhất thời mà bắt đầu ngồi xếp bằng xuống dưới, bắt đầu đưa lực lượng vào.

53. Chương 53: Bắt Đầu Sinh Tử

tất cả mọi người thật không ngờ, đáy hồ bắt đầu không ngừng mà tản ra năng lượng màu đen, giống như muốn nuốt hết tất cả, đều phải cắn nuốt sạch sẽ dường như.

Các trưởng lão cùng Phương Thế Nguyên vẫn tiếp tục đưa lực lượng vào, nhưng như là thuyền nhỏ gặp được sóng gió dường như, một kích liền chìm vào dưới đi.

Cũng không biết quay cuồng bao lâu, mặt hồ một lần nữa khôi phục màu đỏ sắc thái, bình tĩnh giống như cho tới bây giờ đều không có xuất hiện cái gì

Phương Thần cảm thấy đau đớn đều tiêu thất nhất dạng, nhẹ nhàng không có nhiều cảm giác, sau đó hắc phát hiện linh hồn của chính mình đã muốn thoát ly thân thể, hắc phiêu phù ở không trung, nhìn hồ nước quay cuồng, nhìn phụ thân sắc mặt trắng bệch, nhìn những người khác sắc mặt thâm đậm.

“Người làm gì?” Phương Thế Nguyên nhất thời liền kéo con trai của mình.

Phương Triệu Nhất thần sắc thái khủng bố, “Buông tay!” Trên mặt của hắc không có một chút huyết sắc, thân thể giống như tùy thời đều có thể ngã xuống.

Phương Thế Nguyên là sẽ không nhượng con trai của mình làm như vậy, “Người đi xuống sẽ chết!” Hắc lớn tiếng mà quát lớn, nhi tử đầu óc cũng không thanh tỉnh, sâu không thấy đáy, chung quanh che kín khủng bố tơ máu hồng sắc.

“Chính là chết ta cũng muốn chết cùng nó!” Phương Triệu Nhất nói xong câu đó sau, nháy mắt liền tránh thoát, trực tiếp hướng nhảy xuống hồ nước bên trong.

Phương hoành lợi dụng lực lượng của chính mình, hạ một tầng kết giới, trên mặt hồ sau đó vài trưởng lão, cầm lấy tay Phương Triệu Nhất, tại cổ của hắc hung hăng mà đập một cái, thiếu niên cao lớn lập tức liền ngã xuống.

Phương Thần không biết linh hồn có nước mắt hay không nhưng hắc cảm thấy tâm chính mình rất đau, thời điểm kiếp trước, có phải hay không cũng đã xảy ra sự tình như vậy?! Phụ thân của hắc vì hắc, ngay cả mệnh cũng có thể không cần, liên linh hồn đều cho đi ... Như vậy, hắc như thế nào có thể hoài nghi? Như thế nào có thể?! Như thế nào có thể?!

linh hồn hắc đi theo cha mình mặt sau, các vị trưởng lão, cùng với đương nhiệm tộc trưởng —— Phương Thế Nguyên, sắc mặt của bọn họ đều rất khó nhìn.

“Đại trưởng lão, tiêu trừ ký ức của hắc!” Phương Thế Nguyên giữa đột nhiên khản cầu đối với đại trưởng lão.

Lúc này Phương Triệu Nhất nằm ở trên giường, trừ bỏ hô hấp rất nhỏ, căn bản là không – cảm giác được bất luận dao động nào.

Phương Hoành nặng nề mà hít một hơi, “Tộc trưởng, cho dù muốn tiêu trừ ký ức, phải chờ thân thể hần có thể thừa nhận nhiếp hồn mới thôi, nếu không nói...” Hần lắc đầu, ý tứ phi thường rõ ràng, chính là hậu quả không chịu nổi.

“Tộc trưởng vả lại không cần lo lắng, thiếu chủ sau khi tỉnh lại, chúng ta coi chừng hần, không cho hần đi đến bể biến hóa, liền không có chuyện gì.” Trong đó một trưởng lão nói thêm, bọn họ đều thật không ngờ, biến hóa một bán yêu mà thôi, thế nhưng sẽ phát sinh sự tình như vậy.

” trì bên trong bể cơ hồ muốn bùng nổ, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Phương Thế Nguyên đã muốn tỉnh táo lại, hần tuyệt đối sẽ không làm cho hài tử xuất sắc như thế, hủy vì một bán yêu.

Những người khác đều yên lặng mà không có lên tiếng, “Có lẽ, Phương Thần linh hồn không giống.” Phương Hoành thần nhiên mà giảng đạo.

linh hồn không có khả năng không có đã bị bị thương nặng.”

Phương Thần rất muốn giết người, rất muốn giết những người đó, bọn họ thế nhưng muốn tiêu trừ ký ức của phụ thân, nếu phụ thân thừa nhận được thì sẽ không có chút liên quan nào với nó “Nguy rồi!” sắc mặt Phương Hoành phi thường nghiêm trọng, “Hần không có ý chí cầu sinh, nhanh lên!”

Mọi người lập tức liền ngồi xuống, trên tay bắt đầu đánh kết ấn, duy trì sinh mệnh Phương Triệu Nhất.

Đưa lên tiểu kịch trường bù lại tâm, can bị thương của mọi người:

Tiểu sói con: phụ thân, người muốn chết?

Phụ thân: còn không có ăn người ta còn luyến tiếc.

Tiểu sói con: ăn thì con sẽ chết sao?

Phụ thân: ăn luôn sau đó chúng ta làm một thể, ta sống trong thân thể của người.

Tiểu sói con: đây không phải sẽ phải dùng phương pháp thủ công sao?

Phụ thân: vì cái gì?

Tiểu sói con: người dùng cơ thể của ta?

Phụ thân: vậy tự công tự thụ.

54. Chương 54: Lấy Mạng Đổi Mạng

trên người Phương Triệu Nhất, tản ra quang mang nhàn nhạt, sinh cơ, vẫn là chậm rãi bắt đầu mất đi...

“Các trưởng lão, kính nhờ!” Phương Thế Nguyên cắn môi, sắc mặt tái nhợt mà khẩn cầu, người thừa kế duy nhất của lang tộc, bọn họ tuyệt đối sẽ không nhượng hần có chuyện gì.

Phương Hoành cắn răng dùng tất cả lực lượng cứu Phương Triệu Nhất.

Phương Thần mặc kệ bọn họ vận dụng lực lượng của chính mình như thế nào, cũng không quan trọng lòng bọn họ nghĩ như thế nào, hần chỉ là muốn muốn phụ thân bình an vô sự mà thôi.

“Phụ thân.” linh hồn Phương Thần phiêu phù ở trên không, thanh âm thần kỳ nhu hòa, mang theo điểm điểm quyến luyến.

“Phụ thân...” Phương Thần cảm thấy linh hồn của chính mình run rẩy, hần có thể rõ ràng mà cảm giác đến sinh mệnh phụ thân chậm rãi tiêu hao.

Hần trực tiếp cùng phụ thân mặt đối mặt, nhìn nhắm chặt đôi mắt, trừ bỏ lông mi thật dài, cặp ánh mắt, làm hần run sợ kia lúc này lại biến mất không thấy.

“Phụ thân, Thần Thần không chết, Thần Thần ở trong này.” Linh hồn muốn cầm lấy tay phụ thân, lại xuyên thấu qua thân thể, cái gì đều bắt không được, giống như nhưng không khí.

Linh hồn là không có nước mắt, Phương Thần đau lòng khó nhin, một giọt tích khí thể linh hồn, chậm rãi rơi xuống trên mặt Phương Triệu Nhất, nháy mắt liền biến thành không khí.

Phương Thế Nguyên sắc mặt thảm đạm, đã muốn hết sức, nhưng đối Phương Triệu Nhất không có bất luận biện pháp gì.

“Triệu Nhất.” Phương Thế Nguyên thanh âm khàn khàn, trên mặt không có một chút huyết sắc, hẩn nhìn người trên giường không có một chút ít sinh khí, trong ánh mắt thoáng hiện tự trách, còn có hận ý vô hạn. Nếu không phải bán yêu Phương Thần thì con hẩn sẽ sống đến hảo hảo, con hẩn vẫn là giống như trước đây, tình cảm tự trách không ngừng mà phát ra.

“Tộc trưởng.” trong lòng Phương Hoành và mọi người dị thường trầm trọng, vì nửa yêu, thế nhưng hủy tương lai hy vọng của lang tộc bọn họ.

“Đã muốn hết thuốc chữa.” Người cuối cùng dị thường cô tịch mà tuyên bố.

Phương Thần nghe đến câu sau, nhất thời toàn bộ linh hồn đều run rẩy, “Không! Tuyệt đối không! Phụ thân, không cần chết!”

“Phụ thân! Nếu người chết tại nơi này, ta đây trùng sinh có cái gì ý nghĩa?! Có cái ý nghĩa gì?! Phụ thân! Phụ thân!”

“Ta tình nguyện chết! Tình nguyện cho tới bây giờ đều không tồn tại Cũng không nguyện phụ thân vì ta trả giá đại giới phẩm trọng như thế! Phụ thân!” Thậm chí sinh ta mang mệnh này đây làm đại giới!

linh hồn Phương Thần tản ra quang mang nhũ bạch sắc, hẩn lúc này thần trí không rõ ràng lắm, “Phụ thân! Ta nguyện dùng linh hồn của ta, đổi đến tân sinh của phụ thân!” Tê tâm liệt phế hò hét, xâm nhập linh hồn, tản mát ra ánh sang lớn hơn.

bên trong Biến hóa trì bình tĩnh vô sóng hồng sắc lực lượng nhất thời quay cuồng sắc thái khủng bố, giống như muốn đem hết thủy đều cắn nuốt.

“Phụ thân! Lấy linh đổi linh! Lấy hồn đổi hồn!” linh hồn Phương Thần xâm nhập gọi, lệnh biến hóa trì càng thêm sinh động.

“A...!” linh hồn Phương Thần bị rút lui khỏi bên người phụ thân, “Phụ thân!”

Phương Thần cảm giác đến toàn thân đều đau đớn, thân thể không cảm giác, lại làm cho người ta giống như chết đi lần hai.

thân thể Tiểu sói con, tản ra tử sắc quang mang, “Người nguyện ý sao?” tiếng nói tang thương, lại mang theo tình cảm tà mị.

“Cái gì?” Phương Thần bản năng hỏi ngược lại.

“Một mạng đổi một mạng! Một hồn đổi một hồn!” Cái thanh âm kia lần thứ hai giảng đạo, tràn ngập kiên nhẫn.

“Nguyện ý! Ta Phương Thần nguyện ý dùng tánh mạng của mình, đổi đến bình an của Phương Triệu Nhất!” Phương Thần lớn tiếng mà tuyên bố, sau đó ý thức tối sâu, cả linh hồn đều hoàn toàn mà hôn mê bất tỉnh, cho nên không có nhìn đến khủng bố bên trong biến hóa trì...

55. Chương 55: Bình An Vượt Qua

Phương Thần cho là mình chết chắc rồi, lại phát hiện thân thể còn có tri giác, đau đớn chung quanh, giống như đã muốn biến mất không thấy, phảng phất nhuwmoji thứ đều không có xuất hiện quá.

“Này...” Phương Thần phát hiện mình thế nhưng nằm trên mặt đất, cục đá nhỏ vụn, nhượng hẩn cảm thấy lưng rất đau, trát trát hai mắt của mình, cảnh sắc như vậy làm hẩn phá lệ quen thuộc, đây là bên cạnh ao biến hóa.

thanh âm phát ra, phi thường non nớt, mà Phương Thần nâng lên đầu của mình, nhìn đến chính là cánh tay anh nhi non nớt, “Ta biến hình thành người?” Hấn cảm thấy phi thường kỳ quái, lúc trước là một mạng đổi một mạng, hấn hấn là tử rụng mới đổi?! Chẳng lẽ là phụ thân...

Nghĩ đến đây, Phương Thần nháy mắt xoay người, cũng cố không quan tâm chính mình cả người xịch quả, trực tiếp hướng phía ngoài bỏ đi.

da thịt non mềm, đã là vết máu loang lổ, bất quá Phương Thần không quan tâm, hấn chỉ là muốn muốn xác định phụ thân hay không bình an vô sự.

đột nhiên, Phương Thần phát hiện mình bị người bế đứng lên, khí vị quen thuộc, nhượng hấn đang giãy dụa nháy mắt ngừng lại.

“Phụ thân...” Phương Thần nâng đôi mắt lên, liền nhìn thấy gương mặt quen thuộc kia, trong tròng mắt thâm thúy, tràn ngập khí tức sùng nịch. Mặc dù phụ thân của hấn, sắc mặt vẫn thực sự tái nhợt, bất quá Phương Thần biết, hấn không có việc gì.

Phương Triệu Nhất kiên cường, nhất thời liền nhu hòa xuống dưới, “Thần Thần.”

Hấn vốn là cho là Thần Thần của mình đã chết, chính là khi hôn mê cũng muốn theo nó, chợt nghe kêu gọi đến từ linh hồn Thần Thần, thứ yêu thương khắc cốt铭 tâm này, khiến hấn luyến tiếc, cuối cùng trở lại.

thời điểm thức tỉnh lại, hấn liền lập tức tới bên này, sau đó liền nhìn đến một cái anh nhi vô cùng đáng yêu, không ngừng mà hướng phía ngoài bỏ đi, không cần tưởng, hấn chỉ biết anh nhi này tuyệt đối là hài tử của hấn.

“Phụ thân.” Phương Thần đem đầu của mình chôn ở trong ngực phụ thân, nước mắt trong suốt, chậm rãi chảy xuống. tay Phương Thần tràn ngập huyết ô, gắt gao mà kéo lấy quần áo cha mình hấn không bao giờ muốn thừa nhận thêm một lần kinh hồn táng đảm, Phương Triệu Nhất vươn tay ra, nhẹ nhàng mà vuốt ve đầu hài đồng không có nhiều tóc cho lắm, “Thần Thần, người đều hiểu phải không?” thanh âm thiếu niên tràn ngập lại khàn khàn, còn có sự ảm đạm thản nhiên.

“Phụ thân?” Phương Thần có chút mê hoặc bất giải, phụ thân muốn mình biết cái gì?! Hấn biết phụ thân yêu thương mình, coi trọng mình, hết thảy kiếp trước, đều là lang tộc tộc trưởng, còn có các trưởng lão tiêu trừ ký ức của bọn họ, mới có thể tạo thành mọi việc.

“Ha hã...” Phương Triệu Nhất nở nụ cười, bất quá trong ánh mắt của hấn, đã có đau thương dày đặc.

“Phụ thân...” Phương Thần chán ghét cha mình mang cái dạng này, hấn đồ khởi môi của mình, trong ánh mắt đều là vẻ mặt lên án.

Phương Triệu Nhất ôm lấy Phương Thần, tại mặt của hấn hung hăng mà hôn một cái, ” thời điểm không có thực lực, chúng ta phải nhẫn nại, biết không?” Hấn nhẹ nhàng mà giảng đạo bên lỗ tai Phương Thần.

Đang lúc Phương Thần cả đầu óc đều là nghi vấn, liền nhìn đến Phương Thế Nguyên cùng vài vị trưởng lão chạy đến, “Hấn... Biến hóa ...” trong ánh mắt đều xuất hiện cảm xúc khiếp sợ, dù sao biến hóa trì xuất hiện màu đen liền đủ để chứng minh thất bại.

“Hấn linh hồn...” Phương Hoành cẩn thận mà quan sát Phương Thần, lại phát hiện trên người của hấn, thể nhưng quay chung quanh tử sắc năng lượng.

“Phụ thân, các vị trưởng lão, sở hữu hết thảy, đều do ta gánh vác!” Phương Triệu Nhất dứt khoát mà giảng đạo, trên người đồng dạng tản ra đậm năng lượng tử sắc.

“Thiên...!” Mọi người kinh hô, tựa hồ phát hiện sự tình. khó lường

56. Chương 56: Vận Mệnh Thay Đổi

Phương Triệu Nhất cũng mặc kệ thái độ của bọn họ, hấn chỉ biết, hấn muốn cố gắng mà bảo hộ hảo con của mình.

“Phụ thân...” tay Phương Thần nhỏ bé lôi kéo ống tay áo phụ thân, trong ánh mắt trong suốt, thoáng hiện vẻ mặt kiên định.

Phương Hoành nặng nề mà hít một hơi, “Triệu Nhất, chuyện ngươi đã đáp ứng.” Ngay cả trong lòng của hắn cũng vô cùng sợ hãi, nhưng có một số việc, vẫn là cần nói rõ ràng.

khóe miệng Phương Triệu Nhất gợi lên, lộ ra hô hấp trào phúng, “Đúng vậy, ta đã từng là đáp ứng rồi, nhưng Thần Thần biến hóa, là công lao của các ngươi sao?”

Hắn mơ hồ biết một chuyện, việc Thần Thần biến hóa, cùng những người khác không có quan hệ nào cả.

Những người khác ghen lời, mặc dù không rõ ràng lắm là chuyện gì xảy ra, nhưng họ biết, ký ức này không thể lưu lại.

“Phương Triệu Nhất, hắn là nửa yêu, ký ức phải tiêu trừ.” Phương Thế Nguyên nghiêm túc mà giảng đạo, “Hắn đã cùng chúng ta lang tộc không có bất cứ quan hệ nào.” Mặc kệ là bởi vì sao, hiện tại chính là cái dạng này.

Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày chính mình, nhìn về phía cha của mình, “Vậy phải xem các ngươi có bản lĩnh như vậy hay không!” Hắn không khách khí mà cùng cha của mình giằng co.

Kỳ thật Phương Thế Nguyên cũng hiểu được, trừ bỏ thỏa hiệp ở ngoài, căn bản sẽ không có bất luận biện pháp gì, nhưng hiện tại tuyệt đối không thể nhượng nửa yêu này bảo lưu ký ức.

Cho dù là đơn giản hai chữ “Phụ thân”, chẳng qua cũng biết là chuyện gì xảy ra, sau khi lớn lên sẽ trả thù lang tộc bọn họ, ký ức lang tộc, tuyệt đối không thể có.

Phương Hoành biết tộc trưởng là nghĩ như thế nào, ở trong lòng nặng nề mà hít một hơi, “Triệu Nhất, lang tộc thì phải giữ lời.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục giảng đạo, “Nếu ký ức tiêu trừ không được, kia chỉ có thể xem như mệnh!”

Chỉ sợ lúc này nửa yêu, đã muốn đổi lang tộc sinh ra hận ý.

“Là các ngươi không tuân thủ lời hứa trước.” Phương Triệu Nhất chút nào cũng không nhượng bộ, mà trên người đậm lực lượng, tử sắc lại càng ngày càng tràn đầy.

Phương Thần biết hiện nay không thể tự nói chuyện, nếu nó nói, những người ở trước mắt, căn bản không có khả năng buông tha nó.

Nhìn ánh mắt Phương Thế Nguyên, liền hiểu được hắn đối hận mình.

Trên người Phương Thế Nguyên cùng vài người bọn họ cũng bắt đầu tản ra năng lượng, giằng co rất rõ ràng.

“Phốc...” Phương Thế Nguyên trực tiếp ới ra một búng máu, vốn là đã bị thương thân thể, lúc này không chịu được áp lực trực tiếp học máu.

Phương Hoành lập tức liền giúp đỡ tộc trưởng bọn họ, nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất, giọng điệu có chút run rẩy mà giảng đạo, “Các ngươi... Các ngươi lực lượng...” Đây chính là lực lượng trong truyền thuyết mà thôi, yêu cầu trả giá linh hồn đại giới, vốn tưởng rằng chính là ảo giác, nhưng trăm triệu thật không ngờ...

“Thôi.” Phương Thế Nguyên nặng nề mà hít một hơi, hắn nhìn con trai của mình, nhìn nhìn lại Phương Thần, “Ký ức có thể không cần thiết trừ, nhưng về sau kế thừa vị trí tộc trưởng!”

“Còn có phải cưới vợ!” Phương Thế Nguyên nói vô cùng thận trọng.

Phương Triệu Nhất gật gật đầu, hắn cũng biết, nếu như mình không đáp ứng nói, kia lang tộc tuyệt đối sẽ tìm Thần Thần phiền toái. Hắn chỉ hy vọng con trai của mình khỏe mạnh khoái hoạt mà trưởng thành, về phần những chuyện khác, có thể tạm thời để qua một bên.

ánh mắt Phương Thần quay tròn, toàn bộ đều là biểu cảm của cha mình, trong lòng lại cảm thấy xót xa, vì mình, phụ thân của mình cũng trả giá đại giới nhất định.

57. Chương 57

mấy người Phương Triệu Nhất cũng không có lập tức trở về, chủ yếu là thiếu niên cao lớn này quá mức hư nhược rồi.

Trả lời Phương Thế Nguyên xong, phụ thân của hắn liền ngắt đi.

Phương Thần cũng rơi xuống trên mặt đất, Phương Thế Nguyên rất nhanh liền ôm lấy con trai của mình, mà Phương Hoành đại trưởng lão, lại ôm tiểu thí hài.

“Lả lướt nha nha...” Phương Thần phi thường lo lắng cho cha của mình, nhưng nó hiểu được, không thể tùy tiện lộ ra vẻ mặt có tình cảm.

Phương Hoành cúi thấp đầu, nhìn về phía hài tử trụ lủi trong lòng ngực của mình, cho dù cả bàn tay đều là vết thương, nhưng không có khóc.

“Phương Thần.” Đại trưởng lão nhẹ nhàng mà hô một tiếng.

Phương Thần làm như là cái gì đều nghe không hiểu dường như, trợn tròn hai mắt của mình, khờ dại nhìn người trước mắt. Ngay cả tâm trí của hắn cũng phi thường thành thực, nhưng là làm lang mấy tháng, hiểu được khi nào nên giả vờ.

Các trưởng lão khác nhìn thoáng qua Phương Thần, cũng không nói gì, mà Phương Thế Nguyên mân mê không nói gì.

Phương Thần trơn thân, cho dù thời điểm làm lang cũng là như thế, chẳng qua còn có một tầng lông mao chống đỡ?! Chính là hiện tại lại thật là cái gì đều không có, thậm chí bị người nhìn hết.

Phương Thần trong lòng không ngừng mà chuyển động tâm tư, tùy ý cho trung niên nam tử ôm chính mình.

Phương Triệu Nhất được đặt ở trên giường, mà Phương Thần cũng bị đặt ở bên người, kỳ thật hắn rất muốn trước mắt mấy nam nhân mà nói, có thể cho hắn một cái áo không chẳng qua cơ hội như vậy căn bản lại không thể có thể.

“Muốn tiêu trừ ký ức của hắn sao?” Trong đó một vị trưởng lão đối với Phương Thế Nguyên dò hỏi.

Phương Thế Nguyên ngẩng đầu của mình, khi chưa kịp nói ra ý kiến, đã bị Phương Hoành ngăn trở, “Không cần, huống chi chúng ta cũng không có năng lực như vậy.” Thanh âm của hắn mang theo cảm thán.

“Đúng vậy.” Phương Thế Nguyên nặng nề mà hít một hơi, “Hy vọng về sau có biện pháp giải quyết.” đồ vật truyền thuyết, lại bị tìm thấy, thậm chí hai người mới hợp làm một.

thời điểm Phương Thần còn chưa biết suy nghĩ hay xuất hiện nghi vấn, liền thấy những người này đều đi ra ngoài, trong phòng chính là còn lại hắn cùng cha của mình.

tiểu thí thí của Phương Thần không ngừng mà hoạt động, miệng vết thương cũng không có bị xử lý, chất lỏng đỏ như máu, vẫn là chậm rãi chảy xuống.

Phương Thần tùy tiện lau lau rồi một chút, không có cảm giác đến chút đau đớn nào, hắn kiên nhẫn, sau đó nhìn về phía mặt. phụ thân

khuôn mặt khi ngủ nhu hòa rất nhiều, không có cái loại này lãnh cảm cứng rắn, hắn vươn tay nhỏ bé của chính mình, nhẹ nhàng mà vuốt ve khuôn mặt. phụ thân

“Phụ thân...” Hắn ở trong lòng nhẹ nhàng mà hô, lại không dám lên tiếng.

“Chắc chắc... Chắc chắc... Quả nhiên trời cũng giúp ta!”, một thanh âm quen thuộc vẳng lại xa lạ xuất hiện.

Phương Thần lập tức liền quay đầu của mình, thời điểm nhìn người nọ, trong lòng khiếp sợ không thôi.

Người này dĩ nhiên là Chiêu Hoa... Nếu như mình không có đoán sai, tuổi hắn cùng phụ thân, xem ra...

“Người là Phương Thần?” mặt Chiêu Hoa phi thường non nớt, nhưng trong ánh mắt lại thoáng hiện vẻ mặt giảo hoạt, “Đụng tới ta, coi như số ngươi không tốt!” Sau đó liền ôm lấy Phương Thần, nhất thời biến mất ở bên trong phòng.

trong lòng Phương Thần rung động không thôi, chẳng lẽ thời điểm kiếp trước, liền phát sinh sự tình này, chẳng lẽ quan hệ này không thay đổi sao?! Trước mắt đều là gió gào thét đập vào mặt, mà Phương Thần có dự cảm không tốt.

58. Chương 58: Mục Đích Của Hắn

Thời gian không biết qua bao lâu, thời điểm, Phương Thần cơ hồ muốn ngất xỉu đi thiếu niên ôm hắn lại ngừng lại.

Tiểu hài tử trắng noãn ở trên mặt, vài nhánh cây có dấu vết bị gió thổi qua, điểm điểm tơ máu, từ phía trên chảy ra.

ánh mắt Phương Thần quay tròn, khờ dại mà chuyển động, giống như là một anh nhi cái gì cũng không hiểu, lúc này kì quái mà nhìn bốn phía.

“Người tiểu quỷ này.” Thiếu niên nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó tà mị mà nói một câu.

Phương Thần bị nhẹ nhàng đặt trên mặt đất, hắn không có mặc quần áo nháy mắt cũng cảm giác được hàn khí, khiến hắn ngạnh sinh đánh rùng mình một cái.

Phương Thần như là một đứa trẻ đối với mọi sự chung quanh cũng không rõ ràng, thậm chí còn nhặt một khối đá nhỏ, dung bàn tay nhỏ vân vê.

Chiêu Hoa cảm thấy kỳ quái, hài tử khác, gặp được sự tình như vậy hắn là sẽ khóc đi?!

“Quả nhiên là nửa yêu.” Chiêu Hoa thì thảo tự nói, cũng không biết hắn muốn làm cái gì, rồi sau đó chỉ có thể là yên lặng theo dõi kỳ biến.

Phương Triệu Nhất từ hôn mê thức tỉnh lại, phát hiện không có khí tức quen thuộc kia cả người đều tản ra hàn khí khủng bố, hắn cũng không để ý đến trên người mình bị thương, trực tiếp tìm cha của mình.

“Thần Thần đâu?” Phương Triệu Nhất lãnh mang gương mặt cứng rắn, ánh mắt sắc bén trực tiếp nhìn hắn. trong ánh mắt Phương Thế Nguyên, có cảm xúc mê hoặc bất giải, “Hắn không phải ở bên cạnh người sao?”

khóe miệng Phương Triệu Nhất gợi lên, lộ ra độ cung trào phúng, “Người không nên ở chỗ này giả bộ, Thần Thần ở nơi nào?!” Trên người bắt đầu tản ra lực lượng thần nhiên, giống như tùy thời đều có khả năng công kích đi ra.

Phương Thế Nguyên đối với thái độ của con mình như thế, trong lòng cũng tràn ngập lửa giận, “Người...! Vô liêm sỉ!” Thân là lang tộc tộc trưởng, hắn tuyệt đối sẽ không nói dối.

Phương Triệu Nhất nói cái gì đều không có nói, đã muốn công kích đi lên...

“Dừng tay!” Đang lúc hai người giao thủ, Phương Hoành quát lớn lên.

Phương Thế Nguyên cùng Phương Triệu Nhất đều đình chỉ, đồng thời thu hồi năng lượng trên tay.

“Triệu nhất, Phương Thần ở bên cạnh người.” Phương Hoành nhìn bộ dáng thiếu niên cao lớn, nháy mắt biết hắn bị làm sao.

Phương Triệu Nhất tương đối tín nhiệm Phương Hoành, “Kia Thần Thần đâu?” Trong thanh âm của hắn, che dấu lo lắng không trụ.

“...” Những người khác đều liếc mắt nhìn nhau, từ trong ánh mắt lẫn nhau, nhìn ra vẻ mặt không giải.

Phương Triệu Nhất nhìn những người khác liếc mắt một cái, thân thể nháy mắt liền biến mất không thấy.

Phương Thần muốn chạy trốn, chính là tiểu thân thể hiện tại, căn bản lại không thể có thể đi đi ra ngoài.

Phương Thần đi đến phía ngoài sơn động, dùng tay nhỏ bé phát một chút, lại phát hiện có kết giới, cũng không biết Chiêu Hoa xảy ra chuyện gì, đem hắn để tại nơi này sau, chạy mất?! Chẳng lẽ là muốn đem mình bỏ chết đói ở chỗ này sao?!

Phương Thần chán nản ngồi dưới đất, trong mắt to ngập nước, tràn ngập thất vọng.

“Không thể tưởng được...” Giữa đột nhiên, Chiêu Hoa thanh âm xuất hiện, “Xem ra là có sự lạ.” Thì thào tự nói, trong ánh mắt hần hiện lên một đạo tinh quang.

Phương Thần lúc này nhìn Chiêu Hoa có thể bình tĩnh mà đối diện với sự việc, cho dù tâm vẫn đau, nhưng sai phạm kiếp trước, kiếp này tuyệt đối sẽ không tái phạm.

Chiêu Hoa ngồi xổm xuống thân thể của, thật sâu mà nhìn thoáng qua Phương Thần, “Nhiep hồn thuật...!” Trong phút chốc, ánh mắt anh nhi trở nên khàn khàn đứng lên, giống như cái gì vậy đều không có.

“Khi chúng ta gặp mặt lần thứ hai, ngươi sẽ yêu ta!” thanh âm Chiêu Hoa từ nơi sâu thẳm truyền đến, mang theo cảm giác mỉa mai.

59. Chương 59: Sinh Mệnh Đe Dọa

Phương Thần cảm thấy đầu óc của mình mơ mơ màng màng, chính là cảm giác ánh mắt trước mắt vô cùng đẹp, đột nhiên muốn theo lời hần nói, trong đầu có một luồng không khí thanh lương, nháy mắt khiến cho hần tỉnh lại.

Trong lòng của hần vô cùng bình tĩnh, chẳng qua nhìn khuôn mặt Chiêu Hoa xinh đẹp lại âm lãnh, vẫn là giả bộ một bộ bị mê hoặc.

Chiêu Hoa hiển nhiên không biết nhiep hồn thuật bị phá, thanh âm của hần cực kì nhu hòa, “Ta nói một tiếng, sau đó thì ngươi cái gì cũng không nhớ rõ? Biết không?”

Phương Thần ngây ngốc điểm gập đầu, khiến Chiêu Hoa biết mình bị lừa, bên trong đôi mắt Chiêu Hoa tràn ngập ý cười, “Thuận tình!”

Hài đồng lập tức liền khờ dại trát trát hai mắt của mình, “Lả lướt nha nha... Lả lướt nha nha...” Phương Thần chuyển động gở trong lòng, sau đó liền biết, tiểu diệu nhi dựng thẳng khi nhìn Chiêu Hoa.

Đáng tiếc tại chỉ mảnh treo chuông, Chiêu Hoa trực tiếp đem tiểu hải ném sang hướng bên cạnh, Phương Thần nghe được một tiếng “Răng rắc...”, sau đó liền hoàn toàn mà ngất đi thôi.

Chiêu Hoa âm trầm hết cả mặt mày, sau đó nhìn thoáng qua hài tử té xỉu, nhìn nhìn lại một bãi nước tiểu trên người hần, vẻ mặt ghê tởm nháy mắt liền đi ra.

“Nếu không phải về sau hữu dụng, kia...” Thiếu niên không nói nữa đi xuống, sau đó liền qua loa mà dùng lá cây khuyếch đại baoláy hài đồng, nháy mắt trở về đi.

Chiêu Hoa cũng không dám trở về lang tộc, lúc trước hần đạt được cơ hội như vậy, là thừa dịp bọn họ nguyên khí đại thương, hiện tại chính là phóng tới bên ngoài lang tộc, nhất thời liền biến mất không thấy.

Lang tộc phái rất nhiều người đi tìm kiếm Phương Thần, dù sao cũng là hài tử của thiếu chủ, nói như thế nào mất tích liền mất tích rồi?!

thương thể Phương Triệu Nhất căn bản sẽ không có hảo, hần cũng cố không hơn, cũng cùng những người khác đi tìm con của mình.

Trong ánh mắt của hần mặt tràn ngập tự trách, nếu như không phải mình quá maule, vậy Thần Thần, liền sẽ không phát sinh sự tình. như vậy

đột nhiên, hần cảm giác đến một cỗ lực lượng quen thuộc vả lại mỏng manh, nháy mắt liền hướng một bên chạy tới.

“Là ai?!” thời điểm Phương Triệu Nhất nhìn đến con mình hấp hối, nằm trên mặt đất, trong ánh mắt thâm thúy, lần đầu tiên xuất hiện hận ý.

thân thể Phương Thần nho nhỏ, nơi nơi đều là vết thương, mà toàn thân cũng gập khúc không bình thường, hô hấp trong ngực phi thường mỏng manh, tùy thời đều có khả năng chết đi.

Phương Triệu Nhất giống như là không thể tin được hai mắt của mình, hấn thật cẩn thận mà ôm con trai của mình, cảm giác mềm nhũn, mà bờ môi của hấn cũng hiện ra tử sắc, vừa thấy chính là dấu hiệu sinh mệnh bị đe dọa.

“Thần Thần...” Một giọt nước mắt, theo khóe mắt Phương Triệu Nhất chảy ra, tích lại trên mặt hải đồng, sau đó biến mất trên mặt đất.

Phương Thế Nguyên nhìn đến bộ dáng nhĩ tử, cũng hiểu được tình huống Phương Thần cũng không tốt.

“Hấn toàn thân đều bị t chặt đứt, nếu như là anh nhĩ phổ thông, chỉ sợ sớm đã chết.” Phương Thế Nguyên kiểm tra rồi thân thể Phương Thần, sau đó nói rằng, “Đưa hấn đi bệnh viện đại hình đi.”

đầu Phương Thần ngược lại không có vấn đề gì lớn, chẳng qua phần eo, tay chân, đều là gãy, anh nhĩ nhỏ như vậy, thật là khó có thể thừa nhận. Nhìn trên người hấn đủ loại vết trầy, ánh mắt Phương Thế Nguyên nhu hòa xuống dưới.

Cho dù hấn là nửa yêu, cho dù con trai của mình vì hấn trả giá rất nhiều, mặc kệ nói như thế nào, hấn đều ngoan cường mà sinh còn sống, nếu lần này không có việc gì nói, thái độ của hấn cũng có thể thay đổi một chút. Lúc này hấn thật không ngờ, chính là bởi vì chuyện này, về sau Phương Thần nhìn đến hấn đều là phi thường không mong đợi.

“Dùng sức duy trì tánh mạng của hấn, còn lại liền giao cho thầy thuốc.” Phương Thế Nguyên thấy hận ý bên trong đôi mắt con mình, đột nhiên cảm thấy tâm tình phi thường phức tạp. Lần đầu tiên cảm thấy, lúc trước hấn kiên quyết như vậy, đều sai, cũng không có cách nào vãn hồi vết rách trong quan hệ phụ tử của bọn họ.

bên ngoài Phòng giải phẫu, Phương Triệu Nhất cả người đều tản ra khí tức người lạ chớ gần, mà Tống Gia Bảo vội vàng tới rồi, căn bản sẽ không biết chuyện gì xảy ra.

Hấn nhìn đến bộ dáng Phương Triệu Nhất chặt vật, mà đôi mắt trở nên vô tình lạnh như băng, trong lòng kinh ngạc đồng thời, nhìn nhìn lại phòng giải phẫu bên ngoài đăng, giống như hiểu được một ít, lại giống như không hiểu.

Nếu như là biến hóa thành công, cũng không yêu cầu tới phòng phẫu thuật ; nếu thất bại nói, tộc trưởng bọn họ hấn là có thể ứng phó, vì sao...

Tống Gia Bảo có rất nhiều nghi vấn, chẳng qua nhìn đến Phương Triệu Nhất thành cái dạng này, đem nghi vấn trong lòng đều bỏ vào trong bụng.

Thời gian chậm rãi đi qua, rốt cục bên ngoài phòng giải phẫu đèn tắt, mà Phương Triệu Nhất lập tức liền hướng về phía trước.

Bác sĩ Tống đi ra, nhìn thoáng qua con trai của mình, nhìn nhìn lại Phương Triệu Nhất, vì thế phi thường không tốt, “Thiếu chủ! Ta không biết hải tử bên trong rốt cuộc đắc tội người như thế nào, người thế nhưng ngược đãi hấn như vậy?!”

thời điểm nhìn đến miệng vết thương, hấn quả thực là muốn chọc giận nổ, người bên cạnh hấn, sắc mặt mỗi người đều phi thường khó coi. xương toàn thân cao thấp, cơ hồ đều bị chặt đứt, nếu không là còn có một đường sinh cơ, đứa bé kia liền...

Phương Triệu Nhất khàn khàn mà dò hỏi, “Hấn thế nào?” thời điểm nói đến Phương Thần, trong ánh mắt vốn vắng ngắt, mới có một tia sinh khí.

“Giải phẫu thực thành công, yêu cầu quan sát hai mấy giờ, nếu phương diện này bệnh tình không có chuyển biến xấu nói, vậy hấn liền không có chuyện gì.” Tống Nghĩa nhìn thoáng qua con trai của mình, người sau cũng là lộ ra sắc thái mê mang.

Phương Triệu Nhất cái gì đều không có nói, chính là mân môi của mình, nhìn con trai của mình trừ bỏ gương mặt, toàn thân cao thấp đều bị quán vãi.

Phương Thần nằm trong phòng bệnh đặc biệt, để không bị nhiễm khuẩn, trừ bỏ những người trọng yếu, những người khác đều phải canh giữ ở mặt sau.

Tổng Nghĩa hướng con trai nheo ánh mắt, cậu đi theo cha của mình đi ra.

“Hắn không phải là nhi tử của thiếu chủ sao? Như thế nào sẽ xuất hiện sự tình như vậy?” Tổng Nghĩa đem con trai của mình phải đến bên cạnh hắn, để thuận tiện chiếu cố Phương Thần, chính là mới mấy tháng, liền xảy ra sự tình như vậy.

Tổng Gia Bảo kia trương gương mặt oa oa, cũng xuất hiện vẻ mặt hoang mang, “Triệu Nhất tại một tháng trước, liền mang theo Thần Thần đi biến hóa, không biết bên trong chuyện gì xảy ra.” Bọn họ cho dù làm cho Phương gia, nhưng một ít chuyện cơ mật, trừ phi là bọn hắn nguyện ý lộ ra, nếu không nói, cơ hồ cũng không biết.

“Nếu ta không có đoán sai, được đưa vào là Phương Thần, nhưng đứa bé này bị thương quá mức nghiêm trọng.” Tổng Nghĩa nặng nề mà hít một hơi, hắn không thể chọn từ ngữ, “Nếu nhịn không quá đêm nay nói, vậy hắn...” Cậu nói kế tiếp không cần nói tiếp, nhưng ý tứ phi thường rõ ràng.

Tổng Gia Bảo bất khả tư nghị mà trừng lớn hai mắt của mình, “Ba ba, người nhất định phải cứu hắn.” Hắn cũng không muốn tiểu sói con đáng yêu như vậy, sẽ chết trên bàn mổ. Tổng Nghĩa vươn tay, sờ sờ đầu nhi tử, hắn cũng đã muốn lớn như vậy, “Hiện tại cũng chỉ có thể là mặc cho số phận!”

“Ba...” Tổng Gia Bảo bất khả tư nghị mà trừng lớn hai mắt của mình, nếu như mình ba ba như vậy nói nói, kia Phương Thần.

“May mắn đầu hài tử được bảo vệ tốt, nếu không thì xoay chuyển trời đất cũng vô lực.” Tổng nghĩa lần thứ hai nói một câu nói, sau đó ánh mắt nhìn về phía không trung, không biết đang suy nghĩ gì.

Phương Triệu Nhất vẫn luôn đều đứng ở thêm hộ bên ngoài phòng bệnh, ánh mắt lom lom mà nhìn Phương Thần bị bao thành bánh chưng bên trong.

“Thần Thần...” Khóe miệng mấp máy, chính là đơn thuần mà phát ra hai đơn âm, mặc kệ hắn hối hận như thế nào, hiện tại cũng chỉ là hy vọng nhi tử không có bất cứ chuyện gì.

Nếu mình biết là ai thương tổn Thần Thần nói, hắn tuyệt đối sẽ nhượng hắn sống không bằng chết!

“Triệu Nhất, ta ở trong này nhìn, người đi trước nghỉ ngơi một chút đi.” Không biết khi nào thì Tổng Gia Bảo đi đến bên người Phương Triệu Nhất, ôn nhu mà khuyên nhủ

Phương Triệu Nhất nói cái gì đều không có nói, chính là yên lặng nhìn hài tử nhắm mắt bên trong giống như thời điểm chính mình nhắm mắt, hắn sẽ biến mất không thấy.

Tổng Gia Bảo thật sâu mà nhìn hắn một cái, sau đó xoay người rời đi, tình huống Phương Triệu Nhất lúc này cũng không tốt, chính là dựa vào ý chí mà kiên trì

Từ bên ngoài mang bữa tối đến, “Triệu nhất! Ăn một chút gì, như vậy mới có thể duy trì!” thiếu niên vẫn là vẫn không nhúc nhích, giống như là một pho tượng, trừ bỏ người ở bên trong, chuyện gì đều dẫn không nổi hứng thú của hắn.

“Phương Triệu Nhất!” Tổng Gia Bảo thấy hắn cả người đều tản ra như vậy thì tức chết, vì thể giọng điệu không tốt mà giảng đạo, “Người cũng biết, Thần Thần biết phụ thân hắn như vậy, sẽ như thế nào?” Quả nhiên nhắc tới hai chữ Thần Thần thân thể, Phương Triệu Nhất chấn động một cái.

“Thần Thần.” thanh âm Phương Triệu Nhất khàn khàn, mà ánh mắt cũng đỏ đậm, cả người đều tản ra hàn khí lạnh như băng.

Tổng Gia Bảo vẫn luôn cũng biết Phương Triệu Nhất thực kiên cường, rất nhiều chuyện cũng sẽ không khiến cho hắn chú ý, nhưng lần này thật là xuất phát ngoài dự liệu của hắn rõ ràng hắn đối với Thần Thần không được tốt lắm, làm sao mà biết hắn như thế “Người biết Thần Thần là tốt rồi, vậy trước ăn một chút gì đi.” Tổng Gia Bảo cũng biết hiện tại hắn không muốn ăn cái gì, nhưng...

Phương Triệu Nhất cầm lên, một hơi khẩu mà nhét vào miệng mình “Nôn...!” Kết quả lại phun toàn bộ ra, thậm chí còn có máu đỏ tươi.

Tổng Gia Bảo giúp đỡ thiếu niên lung lay sắp đổ, “Chính người đều trọng thương, người...!” Hắn đối trung y có nghiên cứu, bắt mạch, lập tức nghiêm túc mà giảng đạo.

thời điểm Phương Triệu Nhất lắc đầu, tưởng muốn nói gì, lại phát hiện điện tâm đồ thành một đường thẳng, “Không tốt!” Tổng Gia Bảo mới vừa nói hai chữ này cho tới khi nói xong, Tổng Nghĩa cùng một đám nhân viên y tế, đã đi vào ...

60. Chương 60: Linh Hồn Đánh Sâu Vào

Phương Triệu Nhất nắm tay chặt lại khiến máu chảy ra, tiếng tích tích dọc theo ngón tay, thông thả mà rơi trên mặt đất, tạo nên một bãi máu, mùi máu tràn ngập trong không trung.

Tổng Gia Bảo trực tiếp nắm bả vai bạn tốt, “Nhất định sẽ không có việc gì!” Những lời này vô lực cỡ nào, cũng chỉ có thể kiên định suy nghĩ lặp đi lặp lại trong lòng.

Hai người đều nhìn bên trong, anh nhi nhỏ gầy, sắc mặt tái nhợt, nằm trên giường, có vẻ tịch liêu cùng cô đơn, giống như toàn bộ trong không gian chỉ còn lại hân.

Phương Thần phát hiện linh hồn của mình thoát thân thể lần thứ hai, nếu không, làm sao có thể sẽ một chút đau đớn đều không có cảm giác đến đâu?!

so sánh với lần trước, hân đã bình tĩnh rất nhiều, linh hồn tiếp tục phiêu đảng trên không trung.

Nơi này... Phương Thần phát hiện cái chỗ này rất quen thuộc, nơi hân vẫn luôn tiếp thu đủ loại huấn luyện, căn bản sẽ không có tự do, cảm xúc rất g áp lực.

Chiêu Hoa! Người này vì cái gì lại ở chỗ này?! linh hồn Phương Thần khiếp sợ, vì thế hân đi theo sau Chiêu Hoa.

khá với lần trước thấy Chiêu Hoa, hiện tại Chiêu Hoa có vẻ thành thực rất nhiều, thân thể hân phi thường linh hoạt, tại rừng cây trong rất nhanh mà chạy. Hân cảm thấy kỳ quái, trước kia Chiêu Hoa cũng là một thiếu chủ hắc bang, vì cái gì lại nhìn như công việc bề bộn như vậy?!

Phương Thần phát hiện linh hồn của mình như muốn phóng đi, tim đã muốn tê liệt. thời điểm Chiêu Hoa muốn dùng nhiếp hồn thuật khống chế mình, hân liền mơ hồ mà phỏng đoán, tình yêu kiếp trước, rốt cuộc là thật hay là giả?!

Chiêu Hoa lợi dụng mình, hủy cơ nghiệp của phụ thân, cuối cùng chính mình còn chết ở trong tay của hân.

sắc mặt Phương Thần phức tạp theo sát phía sau Chiêu Hoa, chính là nhìn đến hân tránh ở một bên, mà một cái khác, lại là một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi, trong tình cảnh cùng một lão hổ giăng co.

trên người thiếu niên không có một chỗ nào tốt, huyết tiên hồng sắc, đã lay dính quần áo.

Thiếu niên có một ánh mắt lạnh lùng và lại sắc bén, nhìn con mèo trước mắt, không có một chút sợ hãi, ngược lại là bình tĩnh, trên người lại tản ra khí tức người lạ chỗ gần lạnh như băng.

Phương Thần biết, mình trước kia , không có tình cảm dư thừa, chính là toàn tâm toàn ý mà muốn hoàn thành nhiệm vụ phụ thân cấp cho, hy vọng phụ thân có thể cho mình chính mình một ánh mắt cổ vũ.

dĩ vãng nguyện vọng, giống như dần dần mà trở lại.

Chiêu Hoa tránh ở một bên, khi nhìn thấy thiếu niên công kích lão hổ, trên tay hân tụ tập một luồng sức mạnh, trực tiếp hướng đui thiếu niên đánh xuống, thiếu niên không có phòng bị nháy mắt liền té trên mặt đất.

Phương Thần nhớ rõ, đó là lần đầu tiên hân cùng Chiêu Hoa gặp mặt, vốn là cho rằng sẽ chết trong miệng lão hổ, nhưng không có nghĩ đến sẽ được Chiêu Hoa cứu.

Cuối cùng ngất xỉu đi, trừ bỏ ánh mắt Chiêu Hoa xinh đẹp vẫn luôn trong lòng mình, còn lại toàn bộ đều biến mất không thấy.

Phương Thần thấy kiếp trước mình ngất xỉu đi, mà lúc này, lão hổ lại thân mật mà cọ cọ Chiêu Hoa, không có dũng mãnh như vậy.

“Làm tốt lắm!” Chiêu Hoa vươn ra tay, nhẹ nhàng mà vuốt ve đầu lão hổ, bên trong đôi mắt có tình cảm thản nhiên.

Phương Thần cho dù có thể đoán ra rất nhiều vật, nhưng là tận mắt nhìn Chiêu Hoa thiết kế chính mình, mưu hại mình, hết thấy đều là người này làm, thứ đánh sâu vào linh hồn hắn không phải là một chút...

“Đi thôi.” Chiêu Hoa cùng lão hổ đi rồi, mà Phương Thần mê hoặc, thời điểm lúc trước hắn tỉnh lại, lại phát hiện vết thương trên người mình đã được xử lý tốt, nhưng lại nằm ở trong sơn động.

linh hồn Phương Thần chưa đi cùng, thời gian chưa có bao lâu, một bóng dáng cao lớn xuất hiện bên cạnh thiếu niên hôn mê, ánh mắt của hắn phi thường ôn nhu, nhẹ nhàng mà ôm thiếu niên hôn mê, hướng đi nơi khác.

Phụ thân...! cả người Phương Thần đều run rẩy, phụ thân của hắn... Nguyên lai... hết thấy đều...

61. Chương 61: Chuyển Ngụy Thành An

thời điểm Phương Thần cảm thấy linh hồn sắp phải tản ra muốn nhìn lại rõ ràng một ít, liền phát hiện cảm giác xé rách quen thuộc lần thứ hai đánh úp lại, sau đó ý thức cũng hôn mê bất tỉnh...

Hắn cảm thấy đau, xương cốt cả người đều không phải của mình.

“Ân...” Phương Thần nhẹ nhàng mà ngậm một tiếng, muốn mở to mắt, lại phát hiện phi thường mệt.

“Thần Thần... Thần Thần...” Xen vào là tiếng nói của thanh niên và thiếu niên, thản nhiên vang lên trong lỗ tai hắn.

“Nhìn, ngón tay của hắn động?” Sau đó là một tiếng nói thanh thúy vui sướng, vang lên khiến Phương Thần muốn tiếp tục nghỉ ngơi cũng không khả năng.

Thật vất vả, Phương Thần một lần nữa mở ra hai mắt của mình, nhìn đến chính là một gương mặt lôi thôi, còn có đôi mắt đỏ đậm, “...” thời điểm muốn nói gì, khóe miệng mấp máy, lại nói không nên lời.

“Thần Thần...” bên trong đôi mắt Phương Triệu Nhất có một đạo quang mang hiện lên, sau đó hắn rất nhanh mà chuyển đầu của mình, chặn nước mắt rơi xuống.

Tổng Gia Bảo kia trương vẻ mặt oa oa, thoáng hiện vẻ mặt vui sướng, rốt cục hai mấy giờ đi qua, cứu giúp hai lần, cũng vượt qua nguy cơ.

Phương Thần trát trát hai mắt của mình, nước mắt của hắn, không tự giác mà chảy ra.

Kiếp trước hết thấy, đều là vì nam nhân này, mà hắn... Cuối cùng thế nhưng muốn giết y, nếu không phải tại thời điểm cuối cùng người lang tộc xuất hiện, thì phụ thân có phải sẽ bị chính mình giết chết hay không?! Chỉ cần nghĩ đến đây trong, nước mắt của hắn liền khổng chế không được.

“Kêu bác sĩ!” Phương Triệu Nhất quát, mà Tổng Gia Bảo lập tức bỏ chạy đi ra ngoài.

Phương Triệu Nhất không dám tùy tiện động hài đồng trước mắt, trừ bỏ cái mặt, địa phương còn lại đều bị bọc lấy, thậm chí liên cái mũi cũng cấm ống dưỡng khí.

“Thần Thần không khóc...” Phương Triệu Nhất thật cẩn thận mà chà lau nước mắt trên mặt hắn, vượt qua nguy cơ bọn họ mặc quần áo đặc biệt, là có thể tiến vào.

ánh mắt Phương Thần mơ hồ, trừ bỏ mặt phụ thân, còn lại đều thấy không rõ lắm, dần dần mà, hắn lần thứ hai tiến nhập mộng đẹp.

thời điểm Tổng Nghĩa tới, liền nhìn đến phụ tử hai người, “Triệu Nhất, người hiện tại có thể đi trị liệu đi?” Thanh âm của hắn phi thường nhu hòa, không muốn chấn động những người khác.

Phương Triệu Nhất vẫn là động cũng không động, ý tứ phi thường rõ ràng, hắn chính là muốn ở trong này cùng con trai của mình.

Tổng Gia Bảo hướng cha của mình nháy mắt, người kia trong lòng biết rõ ràng mà đi ra ngoài, “Ba ba, để họ như vậy đi, tính cách Triệu Nhất, tin tưởng người cũng phi thường rõ ràng.” Cho dù Phương Thần tỉnh, chẳng qua nhìn đến bộ dáng hẩn yếu ớt như thế, tin tưởng bất luận kẻ nào cũng không muốn rời đi.

Tổng Nghĩa hơi hơi mà cau mày mao, “Tính.” tính cách Thiếu chủ quật cường, đến tộc trưởng đều không có biện pháp.

thời điểm Phương Thần lần thứ hai tỉnh lại, phát hiện đau đớn trên người đều giảm bớt rất nhiều, mà tinh thần cũng như vậy .

“Cha...” hẩn đảo mắt, liền nhìn đến cái đầu ghé vào, thân hình quen thuộc, cho hẩn biết người trước mắt là ai.

Đại khái là lâu lắm không có nghỉ ngơi, thanh âm hài đồng, căn bản là không có đánh thức Phương Triệu Nhất.

Phụ thân... Phương Thần ở trong lòng âm thầm mà hô. Kiếp trước có rất nhiều chân tướng, đều bị che dấu, phụ thân sẽ đối với mình lạnh nhạt, toàn bộ đều là bởi vì lang tộc. Thân là nửa yêu, chỉ có thể thành công cụ của những người khác.

Năm đó hẩn chính là biết cha của mình đối với mình lạnh lùng, mà đối với đệ đệ rất ít nhìn thấy lại rất tốt, hết thấy đều là do lang tộc.

Phụ thân của hẩn, vì mình trả giá nhiều lắm, mà cuối cùng chính mình chết như vậy, hoàn toàn là gieo gió gặt bão.

Hẩn thích Chiêu Hoa, có phải hay không cũng do nhiếp hồn thuật ảnh hưởng?! Nghĩ đến Chiêu Hoa, tâm của hẩn vẫn là rất đau... Đau như vậy, liền hẩn bản thân cũng không rõ ràng là chuyện gì xảy ra. Cái nam nhân kia thương tổn tới mình như thế, chính là tâm của hẩn...

Nếu thật sự là như thế nói, vậy hẩn kiếp trước đã trung nhiếp hồn thuật, cũng liền nói, hẩn yêu ai cũng là nhiếp hồn thuật ảnh hưởng?!

“Thần Thần tỉnh?” Đang lúc Phương Thần suy nghĩ chuyện khác, lại nghe đến thanh âm cửa phòng bệnh bị mở, sau đó chính là Tổng Gia Bảo.

Phương Thần khờ dại trát trát hai mắt của mình, “Lả lướt nha nha...” Vì khác loại, hẩn biểu hiện ra bộ dáng hài tử.

“Ha ha...” Tổng Gia Bảo đi vào bên người bọn họ, cảm thấy được Phương Triệu Nhất có gì lạ, nhất thời cả kinh, “Triệu Nhất! ...” Đáng tiếc người đó căn bản sẽ không có bất luận phản ứng nào.

Tổng Gia Bảo lập tức liền đi lay động bạn tốt của mình, lại phát hiện hẩn cả người đều là nhiệt khí, hơn nữa rõ ràng là ngất đi thôi.

“Triệu Nhất!” sắc mặt Tổng Gia Bảo đều thay đổi, sau đó rất nhanh mà kêu bác sĩ Phương Thần nhìn đến cha của mình, bị một đám người tống xuất đi, trong ánh mắt của hẩn mặt thoáng hiện lo lắng, đồng thời dị thường tự trách, phụ thân là té xỉu, vẫn là ngủ, như vậy hẩn đều cảm thấy không được.

Thời gian quá đến phi thường thông thả, Phương Thần rất muốn hỏi tình huống cha mình, trừ bỏ Tổng Gia Bảo đến xem chính mình, còn lại đều không có.

thời gian Một ngày trôi qua, Phương Thần gian nan mà di động ngón tay của mình, lại vẫn là đau đớn khó nhin, mà lúc này của phòng bệnh bị đẩy ra, “Thần Thần...” Tổng Gia Bảo nhìn đến Phương Thần di động thân thể của chính mình, lập tức liền tới bên cạnh hẩn.

“Chờ bác sĩ lại đây, mang người đi đến chỗ phụ thân người bên kia.” Tổng Gia Bảo cũng không biết mình vì cái gì sẽ nói ra như vậy, từ bên trong đôi mắt anh nhi, hẩn đó có thể thấy được cảm xúc khẩn cầu. Hẩn vội vàng mà lắc đầu, nhất định là chính mình xuất hiện ảo giác.

Sau đó mấy phút đồng hồ, Phương Thần đã bị di động trên giường bệnh, trong lòng của hẩn t phi thường sốt ruột, lại oán hận thân thể của mình nhỏ như thế, sự tình gì đều không làm được, mặc kệ là kiếp trước, vẫn là kiếp này, hẩn chỉ có liên lụy phụ thân.

Phương Thần liếc mắt một cái liền thấy được phụ thân nằm ở trên giường bệnh, trên mặt của hắn không có chút huyết sắc nào, nếu không là hô hấp trong ngực mỏng manh, thật sự sẽ cho rằng hắn đã chết.

“Cha...” nước mắt Phương Thần, lần thứ hai mà chảy xuống.

Tổng Gia Bảo cảm thấy có một loại cảm giác quái dị, Phương Thần mới sinh ra mấy tháng, chính là nói rất rõ ràng, chẳng lẽ đây là chỗ tốt của nửa yêu sao!? Ngay cả là như thế, nhưng trên mặt cũng không có biểu hiện ra ngoài.

Phụ tử hai người đều tại trong một cái phòng bệnh mặt, mà tộc trưởng lang tộc thu được tin tức, còn có các trưởng lão, cũng chạy đi mà đến.

Nếu như là Phương Thần có chuyện gì nói, vậy hắn nhóm tuyệt đối sẽ không khấn trương, như thế nhưng Phương Triệu Nhất không giống, hắn là thiếu chủ của bọn họ, người thừa kế tương lai của lang tộc, tương lai hy vọng. Cho dù hắn nhóm lang tộc sống lâu, nhưng không có cái mới sinh mệnh, rất nhanh sẽ đi diệt vong.

Phương Triệu Nhất biết mình bị trọng thương, lại bởi vì lo lắng Phương Thần cuối cùng nó tỉnh lại, rốt cục chống đỡ không nổi ngất đi thôi.

Phương Triệu Nhất dù sao tuổi trẻ, hơn nữa lực lượng trên người hắn cũng dần dần mà khôi phục, vì thế tại thời điểm ngày hôm sau, hắn liền tỉnh lại, sau đó chống lại một đôi đôi mắt tối đen thanh thuần thấu triệt.

Thanh âm “Thần Thần...” Phương Triệu Nhất phi thường khàn khàn, bắt quả trong ánh mắt có vẻ lo lắng, đang nhìn đến con trai của mình lập tức liền biến mất không thấy, mà lãnh gương mặt cứng rắn, cũng trở nên nhu hòa lên.

Phương Thần liên ánh mắt cũng không dám trát, sợ xuất hiện ảo giác. Cho tới nay, hắn đều biết bộ dạng cha của mình phi thường anh tuấn, đáng tiếc hắn đều là một bộ dáng lạnh như băng, nhượng rất nhiều người cũng không dám tiếp cận.

“Phụ thân...” Phương Thần ở trong lòng đã muốn quyết định, trừ mình ra phụ thân, những người khác đều là không thể tin.

Phương Triệu Nhất muốn đứng lên, lại phát hiện mình đag truyền nước, thời điểm muốn rút ra, lại bị ngăn trở.

“Không cần phụ thân!” Phương Thần thấy cha của mình cái dạng này, vội vàng mà ngăn cản nói.

Phụ thân phải phẫu thuật, nội tạng hắn tổn thương thực lớn, lúc này còn bọc băng gạc, hơi di động, máu hồng lập tức liền chảy ra...

“Huyết...” trong ánh mắt, Phương Thần thoáng hiện vẻ mặt lo lắng.

Phương Triệu Nhất biết con trai của mình trưởng thành sớm, chính là nhìn đến hắn quan tâm chính mình như thế, trong lòng vẫn là cảm thấy phi thường ảm áp, vì thế hắn ôn nhu mà an ủi, “Phụ thân không có việc gì, nói cho ta biết, người chỗ nào đau?”

con trai bảo bối, thể nhưng bị ngã ở trên tảng đá, toàn thân xương cốt đều vỡ vụn, nếu không phải trên người của hắn có một cỗ lực lượng nói, kia kết quả có thể nghĩ. Vừa nghĩ tới có ai thương tổn tâm hắn, Phương Triệu Nhất cả người đều tản ra khùng bố khí tức.

Phương Thần cảm thấy phụ thân toát ra huyết khí nhượng thân thể hắn không kim nổi mà run rẩy, mà Phương Triệu Nhất phát hiện sau, lập tức thu trở về.

“Thần Thần không có việc gì, phụ thân.” ánh mắt Phương Thần tối đen, nghiêm túc mà nhìn cha của mình, đáng tiếc hắn hiện tại cái dạng này, căn bản không có một chút uy hiếp lực.

“Triệu Nhất!” “Triệu Nhất!” Phương Thế Nguyên bọn họ rốt cục chạy tới, thời điểm nhìn đến Phương Triệu Nhất bình an vô sự, khối đá trong lòng, rốt cục thả lỏng xuống dưới.

Phương Triệu Nhất khôi phục thành bộ dạng mặt không đổi sắc, “Có việc?” Thanh âm của hắn phi thường lạnh nhạt, không có một chút tình cảm.

“Triệu Nhất...” sắc mặt Phương Thế Nguyên phi thường phức tạp, cha con bọn họ, chẳng lẽ liền vĩnh viễn đều là như thế sao?!

Phương Hoành ở trong lòng nặng nề mà hít một hơi, “Triệu nhất, người cũng biết, vì sao hần có thể biến hóa?” Nếu không có hứng thú nói, vậy dẫn tới trên người Phương Thần.

Phương Triệu Nhất mân môi không nói gì, mà Phương Hoành tiếp tục giảng đạo, “linh hồn Hần, đã bán cho yêu tà thú trong truyền thuyết! Tùy thời đều có khả năng sẽ chết!” Một câu, nhượng Phương Triệu Nhất cùng bọn họ đều bất khả tư nghị mà trừng lớn hai mắt của mình.

62. Chương 62: Ôn Nhu Thẩm Vấn

trên mặt Phương Triệu Nhất không có biểu tình dư thừa, chính là chọn chọn lông mày, cũng không có nói ra câu hỏi.

Phương Thần lui cổ của mình, cho dù cha của mình không có gì thay đổi, nhưng nó có thể rõ ràng cảm giác được lửa giận.

“...” Những người khác nhìn thấy Phương Triệu Nhất không nói gì, trong lòng có rất nhiều lời muốn nói, lại không thể nào nói lên, hai bên đều an tĩnh mà giảng co.

Cuối cùng những người khác đều xám xịt mà đi ra, từ trên người Phương Triệu Nhất đoán không ra điều gì.

Phương Thần từ lúc bọn họ giảng co đã nhắm hai mắt của mình, chê cười ta! Chuyện này phụ thân tuyệt đối sẽ tính sổ với nó, nói như thế, chỉ bằng giả bộ ngủ.

Tổng Gia Bảo cười trộm trong lòng, nhìn tiểu bạch run nhè nhẹ lông mi, chỉ biết hần tại giả bộ ngủ, chắc chắc... Nhỏ như vậy đã giáo hoạt như thế, nếu như là lớn lên sau, còn phải nói sao?!

“Người đi ra ngoài.” Phương Triệu Nhất đầy hứng thú phân phó Tổng Gia Bảo

Hần cùng Thần Thần có bí mật, chỉ có hai người bọn họ biết, về phần những người khác, đều đi một bên đi.

Tổng Gia Bảo phi thường bất mãn, bất quá đối thiếu niên bá đạo cao lớn này, cũng hiểu biết đến rất rõ ràng, vì thế hần vươn tay, nhẹ nhàng sờ soạng một phen, chiếm tiện nghi của bé con, “Tiểu bạch, ta đi trước, nhất định phải nhớ ta.”

Phương Thần rất muốn vươn tay, đem móng vuốt tên đó chụp lấy, tên đó mà cũng dám dẫm trêu mình?! Đừng tưởng rằng không có lông móng thì ta không làm gì được người?!

Bất quá bởi vì phụ thân còn ở đây, hơn nữa hiện nay trừ há miệng, cái gì cũng không động được.

“Thần Thần.” tiếng nói của Phương Triệu Nhất trầm thấp, mang theo khí tức tuyệt đối nguy hiểm, vang lên trong lỗ tai Phương Thần.

Phương Thần rụt cổ một chút, làm bộ như đang ngủ.

“Nếu người lại không mở to mắt, kia...” Phương Triệu Nhất phi thường ôn nhu, bất quá khí tức nguy hiểm lại phá lệ khủng bố.

trong lòng Phương Thần bồn chồn, không biết phụ thân sẽ trừng phạt như thế nào, bất quá sau đó ngẫm lại, bây giờ nó là người bệnh mặc kệ hần sinh khí như thế nào, cũng không thể đem nó làm thịt. Nghĩ đến đây, hần nháy mắt liền mở hai mắt của mình.

đôi mắt trong suốt, quay tròn mà nhìn khuôn mặt tuần tú trước mắt. Ngay cả nhìn rất nhiều lần, cũng nhìn thật lâu, chẳng qua mỗi lần nhìn đến gương mặt này, trong lòng của hần liền bờ ngỡ.

“Thần Thần tiểu tử! Người hiện tại có thể báo cho phụ thân, linh hồn xảy ra chuyện gì đi?” Phương Triệu Nhất biết hài đồng trước mắt, phi thường thông minh, hần không có hỏi các trưởng lão chính là sợ bọn họ nhân cơ hội đề xuất càng nhiều yêu cầu.

Hắn, Phương Triệu Nhất cho tới bây giờ cũng không phải ngu ngốc, cũng sẽ không để người xâm lược. Chuyện này, hắn sẽ chậm rãi điều tra rõ ràng.

Phương Thần trát trát hai mắt của mình, tái trát trát hai mắt của mình, muốn tranh thủ sự đồng tình, đáng tiếc bên trong đôi mắt của phụ thân, một chút cảm xúc đều không có biểu lộ, vì thế bĩu môi, “Không biết.” thanh âm nhu nhu phá lệ rõ ràng.

Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày, “Người không biết?” Này nếu đổi lại là những người khác, tuyệt đối sẽ có được một trăm phần trăm tin tưởng, chính là hắn lại một chữ cũng không tin tưởng.

“Đúng vậy, phụ thân, người xem ta nhỏ như vậy, đương nhiên cái gì cũng không biết.” Phương Thần làm bộ người có thể lấy ta làm gì nào?

Từ trước ,khi cùng Thế Khai bắt đầu, hắn cho tới bây giờ đều không có nghĩ có thể cùng phụ thân sinh hoạt hài hòa như thế, trùng sinh tới nay, cũng cho rằng sẽ cùng phụ thân trời nam đất bắc.

“Phải không?” Phương Triệu Nhất lạnh lẽo mà hỏi ngược lại, mà Phương Thần nhìn đến phụ thân cái dạng này, không biết xảy ra chuyện gì, hắn tiểu thân thể cảm giác lạnh lẽo.

63. Chương 63: Tiểu Tiểu Không Được Tự Nhiên

Đã một tháng trôi qua, thương thế Phương Thần cũng đã khá nhiều, chính là...

“Phụ thân...” Phương Thần đáng thương hề hề mà nhìn cha của mình, đáng tiếc người kia căn bản liền không để ý đến, chính là kéo ngược người hắn lại.

Phương Thần tội nghiệp mà nháy hai mắt của mình, thực thật không ngờ, phụ thân của hắn thế nhưng giận dữ.

Đúng vậy, một tháng đi qua, hắn cũng có thể vận vẹo thân thể, đáng tiếc phụ thân thật lợi hại, bọn họ một câu đều không có nói qua.

Lúc ấy hắn còn cho rằng cha của mình sẽ đối với mình làm cái gì đấy, thật không ngờ là chiến tranh lạnh.

Tổng Gia Bảo ở giữa hai người, cả ngày sống trong khí hậu phân cực mà nơm nớp lo sợ. trên mặt Phương Triệu Nhất không có bất luận biểu tình nào, “Uống sữa!” bình sữa phóng tới phía trước Phương Thần, người kia cái miệng nhỏ nhắn một phiết, khuôn mặt nhỏ nhắn một chuyển, rõ ràng chính là bộ dáng không muốn mua sổ sách.

tình huống, như vậy vẫn là lần đầu tiên trình diễn, trước kia Phương Thần sẽ ngoan ngoãn mà uống sữa, chính là hiện tại cũng không biết chuyện gì xảy ra, tính tình quật cường lên một lượt đến đây.

Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày chính mình, ánh mắt thâm thúy, bí hiểm mà nhìn hài đồng cẩu kính trước mắt, “Uống!” Lần thứ hai cứng rắn mà giảng đạo.

Đứa nhỏ này, cũng là nó mà sao thái độ bây giờ, liên một chút biểu tình biết sai đều không có.

Nếu như là Phương Thần trước kia, khẳng định sẽ e ngại cha của mình, đáng tiếc hiện tại tiểu thí hài đã biết, cha của mình là một con hổ giấy. Nếu là con hổ giấy, chính mình liền không cần sợ hãi như cún con nữa.

“Người không uống đúng không?” Phương Triệu Nhất dùng giọng điệu không tốt mà nói, thời điểm trước kia, tiểu tử này không có biến hóa, vẫn là một bộ tính tình ngoan ngoãn, nhìn xem bộ dáng hiện tại, rất giống với việc tất cả đều thiếu nợ hắn

Phương Thần nâng đôi mắt lên, nhìn cha của mình, “Không uống!” tiếng nói hài đồng nhu nhu, lộ ra cảm xúc kiên định.

“Người muốn ăn cứng hả?” Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà nói, cả người đều tản ra hàn khí.

Phương Thần cũng cười lạnh theo, bất quá nhìn mặt nó, căn bản chẳng có uy hiếp gì, “Ta không muốn.” Không sợ chết mà giảng đạo.

Phượng Thần quay người cùng cha mình kêu gào.

Phượng Triệu Nhất đem bình sữa bỏ ra, sau đó liền đem tiểu thí hài ôm vào trong ngực của mình, lần đầu tiên sau một tháng họ thân mật tiếp xúc Phượng Thần đối với tính cách không được tự nhiên của cha mình, rất tức giận hẳn đúng là không biết, cũng không rõ ràng, vì cái gì cha lại bắt mình nói lí do?!

Tổng Gia Bảo nhìn đến tình thế này chỉ biết sợ ..., lập tức liền giảng đạo, “Triệu nhất, Thần Thần còn nhỏ, người...” Đối với việc tiểu bạch có thể nói lưu loát như thế, hẳn quy kết là do nó là bán yêu

Phượng Triệu Nhất cái gì cũng không có nói, chính là đem quần của Phượng Thần kéo xuống, lộ ra tiểu thí hài trắng nõn.

Phượng Thần kinh hãi, lớn tiếng mà hô, “Phụ thân, người không thể làm như thế!” Đáng tiếc hẳn lời còn chưa nói hết, cũng đã là “Ba...!” Một tiếng vang lên.

“Phụ thân...” Phượng Thần cảm thấy phi thường xấu hổ, hẳn đều lớn như vậy thế nhưng còn bị đánh thí thí, hơn nữa càng thêm quan trọng là ..., hẳn cảm giác đến có cái gì vậy từ mông mình đi ra.

“Lộc cốc...” Phượng Triệu Nhất lần thứ hai đánh tới, liền phát hiện bàn tay của mình xuất hiện một cỗ nhiệt khí, sau đó chính là khí vị huân thối..

“Xi...” Một tiếng, Tổng Gia Bảo đầu tiên bật cười, bất quá sau đó hẳn đã cảm thấy thực thật đáng buồn...”Này... Đây là...” Hẳn kinh hô, mắt mở trừng trừng mà nhìn thứ chui ra từ mông Phượng Thần

64. Chương 64: Ấn Kí Trái Tim

Phượng Thần nháy mắt liền đem đầu vùi trong ngực cha mình, thân là lang, hẳn thả khí thực thối, chính là biến thành người, kết quả không có bất luận biến hóa gì.

Bất quá trong lòng của hẳn mặt lại một chút cũng không hối hận, ai kêu phụ thân làm mình làm vậy, thế nhưng đánh mông mình, đây chính là phản ứng sinh lý, cùng hẳn không có gì quan hệ.

“Thực ngứa ...” Phượng Thần giống bé gái xấu hổ, hẳn không biết vừa rồi Tổng Gia Bảo hô to là chuyện gì xảy ra, hay là muốn dời đi lực chú ý của cha mình đâu?! nên nói, hẳn đánh rắm cũng làm Tổng Gia Bảo ngạc nhiên, nhưng hẳn ngạc nhiên?! Chẳng qua sau đó ngẫm lại cũng không đúng, hẳn không phải là người như vậy.

sắc mặt Phượng Triệu Nhất phi thường cổ quái, hẳn lúc này cũng quên sinh khí, trực tiếp kéo một chút, “Ai u...!” Phượng Thần trực tiếp thét ra tiếng chói tai, bất quá nhất thời cảm giác đến kỳ quái, hẳn như thế nào hình như là... mông hẳn có cái gì đó “Như thế nào lại hiện ra ?” Tổng Gia Bảo thật là không biết như thế nào hình dung tâm tình của mình. Nếu như là nửa yêu, hiện đuôi cũng có thể nhưng thế này là sao Đúng vậy, hai mắt của mình không có xuất hiện ảo giác, cái đuôi dài ra, hơn nữa nó tinh tế, như là một sợi vải bện, cái đuôi cuốn lại như hình trái tim khiến hẳn ngạc nhiên, Phượng Thần không biết chuyện gì xảy ra, chính là cảm thấy không khí bên trong phòng bệnh thật sự là rất quỷ dị, trừ bỏ tiếng hít thở ở ngoài, còn lại đều nghe không được.

” Mông ta có u ác tính sao?” tiếng nói trẻ con non nớt, mang theo sợ hãi.

Phượng Triệu Nhất nháy mắt trở về thần, vươn tay, nhẹ nhàng mà vỗ lưng con trai, “Không có việc gì.” Hai chữ này tái nhợt vô lực cỡ nào, đồ vật phía sau hẳn, còn theo hô hấp động đậy, mà trái tim nhỏ cũng phát ra quang mang phản hồng sắc.

Phượng Thần ngược đầu, nhìn phụ thân không đổi sắc mặt, thấy thế nào đều có một loại cảm giác vụn vụn, mà Tổng Gia Bảo cũng là một bộ biểu tình ngu si.

Hừ hừ... Thế nhưng bọn họ cũng không tự nói với mình, chẳng lẽ bản thân liền không sẽ nhìn sao?! Vì thế tay nhỏ, trực tiếp duỗi đến mặt sau, trước đụng đến đồ vật, thực nhuyển sau đó là tinh tế tuyến, vẫn luôn...

“...” sắc mặt Phượng Thần dị thường khó coi, hẳn có thể rõ ràng mà cảm giác đến cái kia là đi từ trong người mình ra Nói cách khác, hẳn phóng một cái thí, thế nhưng ra một cái đồ vật.

“Phụ thân...” nước mắt Phương Thần đều phải rơi ra đến đây, này chẳng lẽ là nửa yêu duyên có?! Chẳng qua cái đuôi đuôi dài như vậy còn từ trong cúc hoa đi ra! Phương Triệu Nhất cảm thấy đau lòng, “Không có gì trở ngại, chính là cái đuôi mà thôi.”

“Không phải là cái đuôi...” Phương Thần trực tiếp kháng nghị, này xem như loại đuôi gì. Đùng tưởng rằng hắc không có thưởng thức, là hài tử vừa sinh ra không lâu, kiếp trước chính là một nam tử thành niên.

Hai cái thiếu niên cùng một cái hài tử không có biện pháp, “Có thể là do di chứng biến hóa?” Tống Gia Bảo thật cẩn thận mà nói, sau đó liền đã bị không khí lạnh lẽo tập kích.

Phương Thần cảm thấy chính mình không nên rơi lệ, nhưng tuyến lệ tiểu hài tử rất tốt, hắc chính là không chế không chính mình.

“A...!” đột nhiên, sắc mặt Phương Thần tái nhợt, nhất thời hai mắt vừa lật, hôn mê bất tỉnh, mà đồ vật phần hồng, biến thành màu xám.

65. Chương 65: Hôn Mê Bất Tỉnh

Phương Triệu Nhất cùng Tống Gia Bảo đều bị bộ dáng của Phương Thần dọa đến, “Thầy thuốc!” Người phía trước lớn tiếng mà hô, rồi sau đó rất nhanh chạy về phía bên ngoài.

Tống Nghĩa rất nhanh liền tới, nhìn về mặt thống khổ của Phương Thần, nhìn nhìn lại Phương Triệu Nhất cả người đều tản ra hàn khí, nhất thời liền kiểm tra rồi đứng lên...

Một hồi lâu nhi sau, “Hắc không vấn đề gì, là do linh hồn thuộc loại .” Tống Nghĩa hiển nhiên cũng nhìn thấy ẩn kí trên móng Phương Thần.

“Linh hồn...” thanh âm Phương Triệu Nhất phi thường lãnh, cơ hồ là từ trong miệng lan khí lạnh đến toàn thân.

Tống Nghĩa có chút không xác định mà giảng đạo, “Phải là cái dạng này đúng vậy, thân thể hắc vẫn rất tốt.”

Phương Triệu Nhất sắc mặt âm trầm, sau đó nghĩ đến yêu tà thú trưởng lão nói qua, nhất thời hắc ôm Phương Thần, lập tức liền hướng phía ngoài chạy tới.

Tống Gia Bảo nhìn cha của mình, nhìn nhìn lại bạn tốt biến mất, trong lòng nặng nề mà hít một hơi, “Đây đều là tạo cái gì nghiệt đâu...”

Rõ ràng sự tình đã muốn viên mãn, hiện tại xuất hiện linh hồn. Hắc không biết bên trong lang tộc là như thế nào, nhưng nhìn tình huống của bạn tốt, thật sự không tốt.

Phương Thần về mặt thống khổ, lại căn bản sẽ không có tỉnh lại, như là đang bị giết dần vậy. phụ tử hai người vốn đang dưỡng thương, còn không có xuất viện, lần thứ hai đi ra, đối với Phương Triệu Nhất mà nói, thương thế tự nhiên sẽ tăng thêm.

Phương Thế Nguyên bọn họ, đối với việc nhi tử thực hiện, phi thường bất mãn, bất quá người hiểu biết, thì phải đến tìm bọn họ.

“Phụ thân.” Từ khi hai người nháo mâu thuẫn sau, hắc vẫn là lần đầu tiên gọi cha của mình, trong đôi mắt của thiếu niên cao lớn, thoáng hiện về mặt thống khổ.

Phương Thế Nguyên nhìn hài tử trong lòng ngực của hắc liếc mắt một cái, nhướng mày, “Hắc...” Xem ra, tình huống cũng không khá lắm.

“Cầu người!” Phương Triệu Nhất ôm Phương Thần, trực tiếp quỳ xuống.

Phương thế nguyên sắc mặt phi thường phức tạp, con hắc, vì một nửa yêu, liên sinh mệnh cũng có thể không cần, huống chi là tôn nghiêm?!

“Nhượng đại trưởng lão lại đây!” Phương Thế Nguyên đối với người ở phía ngoài phân phó, kỳ thật đối với nửa yêu như vậy, thân là tộc trưởng hắc, cũng không phải rất rõ ràng.

thời điểm Phương Hoành đi vào đại sảnh, cũng cảm giác được áp lực khí tức, “Đến biến hóa trì.” Bên kia có thể giúp nó bớt thống khổ Phương Triệu Nhất không nói hai lời, ôm Phương Thần, đi theo Phương Thế Nguyên, nhất thời liền tới biến hóa trì

“Bỏ vào!” Phương Hoành quát Phương Triệu Nhất, thấy bộ dáng hần do dự, vì thế hô.

Bể biến hóa từ khi họ đến, liền trở nên dị thường quỷ dị, trước đỏ tươi, hiện tại thể nhưng bắt đầu dần dần mà biến thành màu đen...

thời điểm Phương Thần đi vào, lập tức đã bị hồ nước quán vào đi vào, nhưng Phương Triệu Nhất gắt gao mà nắm chặt chính mình nắm tay.

“Chuyện gì xảy ra?” Thanh âm của hần như là từ băng thiên tuyết địa đi lên, cả người đều tản ra khí tức lạnh liệt.

Phương Hoành nặng nề mà hít một hơi, “Yêu tà thú, là kẻ phản bội, linh hồn nó bị nhốt trong ao.”

“Nếu là người phản bội, thời điểm biến hóa, còn muốn mượn dùng lực lượng của nó ?” khốc miệng Phương Triệu Nhất gọi lên, lộ ra độ cung trào phúng.

Sắc mặt Phương Hoành thật khó coi, dù sao chuyện này, đối với lang tộc mà nói cũng không vinh quang gì, ” linh hồn Phương Thần, đã không thuộc về mình, mới có chuyện như hôm nay.”

66. Chương 66: Lang Tộc Cẩm Kỵ

“Đại trưởng lão, lang tộc khác biến hóa đều không bị như thế, vì sao lần này lại?” Phương Thế Nguyên đánh vỡ một mảnh khí tức áp lực này.

Đối với việc tại biến hóa trì, hần cũng chỉ là nghe qua truyền thuyết mà thôi, cũng không biết nhiều ít tin tức.

Phương Hoành lắc đầu, “Việc này ta cũng khó hiểu.”

“Hần lúc trước là chết ở bên trong biến hóa trì, cùng lực lượng trong ao kết hợp, mới có thể hình thành tình huống hôm nay.” Phương Hoành cũng biết đây là cẩm kỵ của lang tộc, nhiều lời vô ích.

bên trong Biến hóa trì lực lượng bắt đầu quay cuồng, khiến người ta có một loại cảm giác mao cốt từng bừng, mà vài người liếc mắt nhìn nhau, toàn bộ đều ngồi xếp bằng, tính toán phong tỏa chung quanh lực lượng biến hóa trì.

Phương Triệu Nhất căn bản không có được tin tức hữu dụng, hần mặc kệ là yêu tà thú, hay là lang tộc cẩm kỵ, chỉ là muốn muốn biết con của mình thể nào mà thôi.

“Người muốn làm gì?” Phương Thế Nguyên ánh mắt đỏ đậm, lời kéo cổ áo con mình.

Phương Triệu Nhất nói cái gì đều không có nói, chính là tránh thoát tay cha mình, sau đó nháy mắt liền nhảy đi vào.

“Triệu Nhất!” Phương Thế Nguyên tê tâm liệt phế, cả người đều là tản ra năng lượng khủng bố.

Phương Hoành cho dù trong lòng phi thường phẫn nộ, vẫn là ổn định thanh âm của mình, “Chậm đã!”

“Con ta đi vào, người còn nhượng ta chậm đã?!” Phương Thế Nguyên lớn tiếng mà quát, “Hần chính là...!”

“Người nhìn kỹ hần nói!” Phương Hoành ở trong lòng nặng nề mà hít một hơi, “Có lẽ đối bọn họ đều có chỗ tốt.”

Phương Thế Nguyên lúc này mới nhìn đến bên trong biến hóa trì năng lượng màu đen, dần dần mà giảm bớt ...

“Đại trưởng lão, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” thanh âm Phương Thế Nguyên phi thường lãnh, hình như là từ băng thiên tuyết địa đến.

Thân là lang tộc tộc trưởng, đối với sự tình này căn bản liền không rõ ràng, nếu không là con trai của mình phát sinh sự tình như vậy không phải hẳn là đại trưởng lão, chuẩn bị đi?!

Phương Hoành thấy lực lượng biến hóa trì ổn định, nặng nề mà hít một hơi, “Yêu tà thú là chúng ta lang tộc cấm kỵ, hẳn vì một cái nam tử, thế nhưng giết cha sát huynh!”

“Cái gì?” Phương Thế Nguyên bất khả tư nghị mà trợn to hai mắt của mình, tựa hồ cho tới bây giờ đều thật không ngờ là sự tình dạng này.

“Yêu tà thú là lang tộc lợi hại nhất năm đó, khuyết điểm duy nhất chính là một người nam nhân.” Phương Hoành nhìn thoáng qua hư không, nhìn nước ao ” nam tử kia là người thường, bị năm đó tộc trưởng ném vào bên trong biến hóa trì.”

“Cuối cùng tên nam tử kia, ngay cả linh hồn cũng không đến chuyển sinh. Yêu tà thú mang theo oán khí khủng bố, muốn giết chết tộc trưởng năm đó cùng huynh trưởng, nhưng không có thành công nhảy vào nơi này.” thời điểm nói đến chuyện này, lòng hắn vẫn là còn sợ hãi.

“Ngay cả không có thành công, chẳng qua năm đó lang tộc nguyên khí đại thương, yêu thú khác thừa dịp, cuối cùng chỉ có thể là co đầu rút cổ tại cái chỗ này.”

Tất cả mọi người không có nói nói, Phương Thế Nguyên gắt gao mà nhìn chằm chằm biến hóa trì, “Yêu tà thú không chết?!” Hắn cơ hồ nghiêng rằng nghiêng lợi như địa chấn trong miệng học ra vài từ.

“Ha ha... Ha ha ha...” đột nhiên, một đạo thanh âm khủng bố lại quen thuộc vang lên mà mọi người lập tức liền hướng biến hóa trì nhìn lại...

“Ầm vang long...” Ao không ngừng mà quay cuồng, mà thiếu niên cao lớn từ ao bên trong lao tới, ánh mắt tràn ngập hận ý mà nhìn quét mọi người.

“Hôm nay chính là tử kỳ của các ngươi!” Thanh âm của hắn mang theo tuyệt đối lãnh khốc.

“Không tốt! thân thể Triệu Nhất bị chiếm lĩnh!” trong thanh âm Phương Hoành tràn ngập khí tức tuyệt vọng...

67. Chương 67: Song Hồn Đoạt Thế

Thiếu niên cao lớn bay trên không trung, âm lãnh mà nhìn mỗi người phía dưới, “Chết!” Trên người hắn bắt đầu tản ra năng lượng khổng lồ.

Phương Hoành cùng mọi người lập tức lập một cái kết giới, ngăn cản cỗ lực lượng kia tập kích.

bên trong đôi mắt Phương Thế Nguyên tràn ngập hận ý, nếu như không có yêu tà thú này, con của hắn cũng sẽ không bị chiếm lĩnh thân thể, hết thấy đều là do con bán yêu gây ra tai họa.

Rõ ràng biến hóa cũng đã thất bại, chính là vì sao tại đợi nhiều như vậy, vẫn cứ thức tỉnh lại, khiến con trai của mình chịu nhiều đau khổ. Lúc này hắn thật không ngờ, nếu không có Phương Thần , Phương Triệu Nhất cũng không có khả năng còn sống.

“Rầm rầm...” Mặc kệ lực lượng bên trong biến hóa trì quay cuồng như thế nào, bên ngoài bởi vì có hàng thượng cổ, cũng không có truyền ra đi.

“Đại trưởng lão!” thanh âm Phương Thế Nguyên khàn khàn, hắn nâng đầu lên, nhìn thiếu niên thống khổ trong không trung.

Phương Hoành ở trong lòng nặng nề hít một hơi, “Nhìn tình huống, khi tất yếu phải giết chết hắn!” Bọn họ là tuyệt đối không có khả năng để cho yêu tà thú đi ra gây tai họa cho lang tộc, nói cách khác, hậu nhân thượng cổ lang tộc từ nay về sau sẽ biến mất thế gian.

Những người khác đều mất sức, vừa thấy chỉ biết là chuyện gì xảy ra.

Phương Thế Nguyên muốn nói gì đó, khóe miệng mấp máy, muốn nói gì đều nói không nên lời.

Phương Triệu Nhất bị nhốt tại một chỗ, chỗ này nơi nơi đều là một mảnh tối đen, thời điểm nghĩ đến con mình, trên linh hồn, lần thứ hai bạo phát quang mang sáng lạn.

linh hồn hiện ra ý chí cường đại, “Trả con trai cho ta!” Thanh âm của hắn đến nhu tiếng linh hồn hò hét, cho dù yêu tà thú đang khống chế thân thể hắn, cũng không thể tránh khỏi việc phân tán nguyên thần của mình.

” linh hồn con của ngươi bị ta hấp thu!” nguyên thần trôi nổi, thoáng hiện ra khí tức tà mị, thậm chí cả linh hồn bên ngoài cũng nhìn không rõ lắm.

Câu này vừa nói xong, yêu tà thú liền phát hiện quyền kiểm soát cái thân thể này trong chốc lát mất đi một phần ba, “Ngươi...!” Vốn tưởng rằng khiến người này thương tâm tuyệt vọng, hắn liền không có hy vọng sống.

Dù sao lúc trước hắn đã chết, nếu không có tiểu tử kia dùng linh hồn của chính mình cứu hắn, hết thảy đều không tốt, chính là hiện tại lại...

Rõ ràng nguyên thần cực kỳ suy yếu, nhưng dần dần mà tăng nổi lên.

lực lượng trên người Phương Triệu Nhất, bắt đầu chậm rãi biến màu tím nhạt, chẳng trong màu tím đã có thêm ánh sáng màu đen, “Ngươi giết con ta, ta muốn ngươi đền mạng!” Nghe thanh âm thì phi thường mềm nhẹ, lại đủ để cho người cảm giác lạnh đến tận tim.

nguyên thần Yêu tà thú, trải qua vô số năm tu luyện, đã phi thường cường hãn, chẳng qua đối mặt một tên diên bị mất con, nhưng lại không có biện pháp.

Phương Thế Nguyên bọn họ đều rõ ràng mà nhìn thấy Phương Triệu Nhất hoang vắng khi mạnh khi yếu, thậm chí có hai loại lực lượng mâu thuẫn luân phiên.

“Đây là tranh đoạt quyền chủ động.” trong ánh mắt Phương Thế Nguyên, xuất hiện khiếp sợ.

Cho dù vài người nhóm hắn không có động tác gì, bất quá tại thời khắc chỉ mảnh treo chuông họ đều biết cuối cùng lựa chọn là cái gì.

trong lòng Phương Hoành có một khối đá lớn cuối cùng cũng thả lỏng xuống dưới, nếu triệu nhất thắng, liền không hậu quả xuất hiện khó có thể đoán trước.

“A...!” miệng Phương Triệu Nhất phát ra tiếng hét, làn da bắt đầu chảy ra vết máu hồng sắc, mà thân thể thế nhưng bắt đầu phình lên

“Toàn thể chuẩn bị!” Phương Hoành biết không ổn, vì thế lớn tiếng hô, mà Phương Thế Nguyên tuyệt vọng nhìn con trai của mình

68. Chương 68: Yêu Cầu Vô Sĩ

“Ầm vang..” một tiếng vang thật lớn vang lên.

“Ngươi làm gì?” Phương Hoành tràn ngập lửa giận mà quát lớn, nếu bọn họ không nhìn thấy Phương Thế Nguyên lao ra mà rút sức lại, thì lúc này bọn họ và tộc trưởng...

khóe miệng Phương Thế Nguyên chảy ra máu đỏ tươi t, sắc mặt cũng tái nhợt dị thường, “Ta không thể nhìn đến hắn chết.” Rất nhẹ mà nói một câu, liền chứng minh rồi tâm tư của hắn.

Phương Hoành nặng nề mà hít một hơi, lang tộc bọn họ tạo cái nghiệt gì?! Một cái hai cái đều là như thế.

Bỏ lỡ thời cơ, khiến thiếu niên bay ở không trung, lần thứ hai rơi vào bên trong biến hóa trì.

Phương Thế Nguyên ngồi ở một bên, trong đó một vị trưởng lão vì hắn chữa thương...

“Thôi... Thôi...” Phương Hoành liên tục hít một hơi, có lẽ đây chính là mệnh số của lang tộc.

Yêu tà thú cùng Phương Triệu Nhất tranh đoạt quyền khống chế thân thể, cuối cùng thế nhưng bị đánh bại, tại thời điểm máu chót, lần thứ hai tiến nhập biến hóa trì.

Nguyên thần của hắc phiêu phù ở bên trong ao, mà Phương Triệu Nhất lại là lạnh như băng mà nhìn nguyên thần trước mắt, giống như là muốn đem hắc vạn kiếm xuyên hồn.

“Người nhìn xem, con của người hôn mê, không có chết!” Yêu tà thú không thể không đem Phương Thần đang hôn mê nhéo đi ra.

Kỳ thật hắc ngay từ đầu đã nghĩ muốn chiếm lĩnh thân thể Phương Thần, chẳng qua tiểu thí hài này, chiếm lĩnh cũng không có cách nào để dùng, vừa vặn lúc này Phương Triệu Nhất xuống dưới, thân thể như vậy, chính là ký túc thể tốt nhất, lúc này mới có sự tình phía sau.

Hắc thiên toán vạn toán, đều không có tính đến linh hồn người nam nhân này, thể nhưng cường đại như thế.

Vốn là hắc chính là người xâm nhập, đối với quyền khống chế thân thể, đương nhiên không có linh hồn nào phù hợp hơn linh hồn của chính nó.

thời điểm Phương Triệu Nhất nhìn đến Phương Thần lãnh khí, trên người tán đi một ít, “Buông hắc ra!” Thanh âm tràn ngập băng hàn.

“Không được!” Yêu tà thú cảm thấy thực khổ bức, nguyên thần mơ hồ không rõ, lại tràn ngập năng lượng bạo động. Rõ ràng lực lượng trên người hai người này, đều là thuộc về mình, như thế nào thiếu niên này, hiện tại không chỉ có thu làm của bản thân để dùng, thậm chí còn trái lại đối phó chính mình, này đều là chuyện gì đâu?!

ánh mắt Phương Triệu Nhất như là lợi kiếm mà xuyên thấu toàn thân hắc, nhưng bởi vì Phương Thần, cũng không dám tùy tiện hành động.

“Cho dù ta thả hắc, người cũng không có thể cho hắc thức tỉnh lại.” trong thanh âm Yêu tà thú, tràn ngập vui sướng khi người gặp họa cảm giác. Rõ ràng hai người này là phụ tử, thấy thế nào cũng không giống, bất quá đâu... Hắc cũng không có hảo tâm đi nhắc nhở như vậy.

“Linh hồn nó là ta kiểm chế.” Hắc cũng không phải là ngu ngốc, chỉ có Phương Thần mới bảo mệnh phù của hắc, huống hồ hắc muốn đi ra ngoài phải mượn dùng lực lượng của Phương Thần.

Phương Triệu Nhất mân môi không nói gì, đôi mắt thâm thúy, nhìn không ra bất luận cảm xúc nào.

“Như vậy đi, ta có thể thả hắc, nhưng là người lại phải nuôi ta!” Yêu tà thú vô sỉ mà yêu cầu.

Phương Triệu Nhất suy xét đến chính mình hài tử của mình, “Làm sao nuôi người?” Trong lòng của hắc, hận không thể trực tiếp đem người nghiền xương thành tro, nhưng hắc hiểu được, hắc đối với nguyên thần không có một chút biện pháp nào, trước vẫn là bởi vì tâm thần chấn động, một lòng nghĩ vì nhi tử báo thù, mới có thể bộc phát ra lực lượng trước nay chưa có.

“Ta muốn linh hồn!” Yêu tà thú không khách khí mà giảng đạo.

“Không thể!” Phương Triệu Nhất không phải ngu ngốc, một khi cùng người trước mắt đạt thành hiệp nghị, thì về sao mình không phải chính mình.

Yêu tà thú lạnh lùng mà trào phúng đạo, “Phương Thần dùng hồn phách đổi lấy tánh mạng của người, người lại liên một chút điều kiện nhỏ này cũng không nguyện ý?!” Hắc chính là biết Phương Thần có thể nhìn thấy bọn họ đối thoại

69. Chương 69: Không Kềm Chế Được Phản Kháng

Yêu tà thú dùng phép khích tướng như vậy, với Phương Triệu Nhất là hoàn toàn không có biện pháp.

“...” Phương Triệu Nhất vẫn là mân môi, tùy thời đều vẫn duy trì trạng thái công kích.

Yêu tà thú đối với cái mặt lạnh của thiếu niên không nói gì, vì thế trên tay bắt đầu tụ tập lực lượng...

Phương Triệu Nhất cả người đều tản ra tử khí tức màu đen, năng lượng chung quanh ao, bắt đầu chậm rãi dao động lên.

“Ngô...” trong miệng Phương Thầnphun ra một chữ, mà sắc mặt càng thêm xám trắng.

Phương Triệu Nhất lập tức liền triệt rưng lực lượng trên người mình, “Buông ra!” Thanh âm của hắn khàn khàn, lại tràn ngập hàn khí.

Yêu tà thú vẫn là câu nói kia, “Ta muốn ngươi nuôi ta!” Trần ngập cảm giác vô lại.

Phương Triệu Nhất hút một hơi thật sâu, mới không chế được lửa giận.

“Hảo.” Về phần nuôi thế nào, trước mắt còn không biết, bất quá trong lòng Phương Triệu Nhất chỉ có con của mình, chuyện còn lại, đều để qua một bên đi.

Yêu tà thú nháy mắt liền đem Phương Thần ném đến trước mặt Phương Triệu Nhất, sau đó bóng dáng lại biến mất không thấy.

“Ầm vang ...” Biến hóa trì lần thứ hai khơi dậy bọt nước, mà Phương Hoành rất nhanh liền bố trí kết giới, miễn cho hại đến bốn phía.

Phương Triệu Nhất mang Phương Thần đang hôn mê trong ngực, hai người cả người không mặc đồ, trừ bỏ tử sắc lực lượng quay chung quanh bọn họ, cái gì cũng không rõ lắm.

“Triệu Nhất.” Phương Thế Nguyên nhẹ giọng hô, rồi sau đó không có phản ứng gì, điều này làm cho tim của hắn như muốn leo lên cổ họng vậy.

Phương Triệu Nhất buông lỏng đầu óc của mình, nhìn thoáng qua con của mình, sau đó lạnh như băng mà quét một vòng nhìn những người phía dưới, liền bay tới trên mặt đất.

Phương Hoành không có để ý, hiện nay bộ dáng Phương Triệu Nhất, ngay cả không có nổi giận, cũng không thể biết tình huống cụ thể.

“Quần áo.” Phương Triệu Nhất nói xong câu đó, liền ôm Phương Thần đi, còn lại vài người hai mặt nhìn nhau.

Phương Thần đối với tình huống bên ngoài cũng là biết một chút, hắn nhìn nguyên thần tà mị, trước mặt “Đi ra ngoài cho ta!” Thế nhưng lại theo thân thể của chính mình đi ra.

“Linh hồn của ngươi đã thuộc về ta, hướng chi là thân thể đâu?” Nguyên thần cười nói, bất quá giọng điệu lại lạnh như băng vô tình.

“Ngươi...” Phương Thần biết mình không có biện pháp gì, hơn nữa cũng biết, lúc trước là chính mình vì cứu phụ thân mà cam tâm tình nguyện.

“Ngươi tiếp tục cùng ta tranh cãi, có thể, ngươi rốt cuộc không tỉnh chính là một hoạt tử nhân.” Còn không có chờ Phương Thần nói xong nói, cũng đã phá hỏng đường lui của hắn.

Phương Thần thật sâu hô hút một hơi, trong ánh mắt tràn ngập lãnh ý, “Ngươi muốn như thế nào?” Hắn biết, ngay cả linh hồn của chính mình không thuộc về mình người trước mắt muốn lấy mình cũng không có biện pháp.

“Thu thập người, còn có linh hồn.” Trong thanh âm của hắn, tràn ngập thần nhiên sâu nào.

” Thứ sau mong ta là ngươi làm?” Phương Thần nghĩ đến đồ vật hình trái tim kia, đã cảm thấy ghê tởm, rõ ràng hắn đã biến hóa, thế nhưng còn cấp cho hắn một cái đuôi “Này chứng minh linh hồn của ngươi thuộc về ta.” tâm tình Yêu tà thú lúc này không tồi, “Nếu như không đủ nói, vậy dùng linh hồn của ngươi cùng tình yêu đến bổ sung.”

Phương Thần không chế không được linh hồn của chính mình, trực tiếp bay đến yêu tà thú bên người, tính toán đánh đến liên cha mẹ của hắn cũng không nhận ra hắn, “A...!” thời điểm Vừa mới mới hành động, hắn liền phát hiện linh hồn của chính mình hình như là cũng bị xé nát.

“Ngươi muốn giết ta, linh hồn sẽ phản phệ!” Yêu tà thú lạnh như băng mà nhìn linh hồn thống khổ.

70. Chương 70: Lấy Yêu Dương Hồn

Phương Thần cảm thấy chính mình phi thường suy yếu, kiếp trước có Chiêu Hoa nhìn hắn chăm chăm, kiếp này lại có nguyên thần của yêu tà thú.

“Ân...” Phương Thần cảm thấy linh hồn của mình, hình như là bị xé rách vậy, vô luận như thế nào đều không giảm bớt.

Thời gian không biết qua bao lâu, Phương Thần cảm thấy ý chí của mình lực đều tiêu tán, đau đớn đột nhiên biến mất vô tung dường như.

“Người có thể gọi ta là Phương Dịch.” linh hồn, Yêu tà thú lạnh nhạt mà nhìn linh hồn sắp sửa tiêu tán, “Đương nhiên, người cũng có thể tiếp tục có oai tâm, bất quá ta xin khuyên người, cuối cùng linh hồn bị nguyên thần ta cắn nuốt, chỉ có thể là người tự làm tự chịu.” Thanh âm của hắn thực đậm, bất quá nói ra, lại làm cho người ta lạnh đến trong lòng.

Hoãn một hồi lâu, Phương Thần mới hoàn toàn mà lấy lại tinh thần, hắn nổi lợ lửng, nhìn người trước mắt, cuối cùng nói ba chữ, “Kẻ đáng thương!” Cho dù chính mình so vũ kỹ không được bằng người, bất quá cái miệng này, xem đi, rốt cuộc là ai lợi hại.

nguyên thần Phương Dịch đều run rẩy một chút, hắn có chút bén nhọn mà chất vấn, “Người nói ai?!”

“Ta có nói ai sao?” Phương Thần vô tội mà trát trát hai mắt của mình, một bộ ta cái gì cũng không biết bộ dáng.

Phương Dịch rất muốn bóp chết Phương Thần, chẳng qua hiện tại không là thời cơ tốt nhất, nếu không nói, hắn chờ đợi cơ hội lâu như vậy, sẽ trở thành một trận gió, liền một chút dấu vết đều không có để lại.

Hắn bị nhốt tại biến hóa trì đã lâu rồi, nhờ có linh hồn Phương Thần hò hét, mới để cho hắn có thể giao lưu cùng ngoại giới, do đó tiến hành kế ước tập trung. Đương nhiên, trừ phi mình nguyện ý, nếu không linh hồn Phương Thần vĩnh viễn không thể thoát khỏi hắn, Phương Thần mê mải, hắn là một nam tử thành niên, mà không phải hài tử thật sự, “Như thế nào dưỡng người?”

Hắn trùng sinh, không phải vì lần thứ hai chết đi, vô luận dùng biện pháp gì, hắn đều phải còn sống, còn sống “Hiếu thuận” với phụ thân.

“Lấy yêu dương hồn.” Phương Dịch cũng có suy nghĩ, cho dù hắn có thể dùng thủ đoạn cường chế bắt Phương Thần làm việc, nhưng tất yếu nói, vẫn là hy vọng hai người có thể ở chung.

Năm đó hắn chính là phạm vào tội xấu quá mức kiêu ngạo, mới có thể làm hại ái nhân hồn phách đều tiêu tán, cuối cùng chỉ còn lại có một hồn hai phách có thể chuyển thế.

“Kỳ thật ta thực kinh ngạc, nhìn dáng vẻ của người, liền một chút yêu thương đều không có, thế nhưng còn muốn thu thập tình yêu?” Phương Thần đem lời trong lòng mình nói ra.

“Cái đó và người không quan hệ.” Phương Dịch lạnh nhạt giảng đạo, “Nếu người không chấp hành nói, liền dùng phụ thân của người đến gán nợ.”

“Người có tử bản linh như vậy sao?” Phương Thần xem thường mà nhìn mõ nguyên thần, hắn thật sự lợi hại như vậy, liền không chui vào cái thân thể bé tí của mình.

Phương Dịch khí cực, tiểu tử này, đến cả cái mạng nhỏ đều nắm ở trong tay của mình, còn dám kiêu ngạo như thế?! Từ từ... Hắn không phải là trẻ mới sinh sao? Như thế nào linh hồn lại biết nhiều thứ bề bộn như vậy?! Hơn nữa hoàn toàn không giống như là hài đồng?!

Nhưng sau đó lại muốn không thông, nếu hắn không phải trẻ con, sẽ không cùng thân thể này phù hợp?!

“Người rốt cuộc là ai?” Phương Dịch đôi, sắc bén mà nhìn Phương Thần.

Phương Thần đối với mõ cái nguyên thần chính là một chút đều không có sợ hãi quá, “Ta là ai?! Không nhìn ra sao?! Hay là, người bị nhốt lâu như vậy, liền chỉ số thông minh đều lui bước?!”

“Không cần cùng ta múa mép khua môi!” Phương Dịch lạnh lùng mà chất vấn, “Ta biết uy hiếp không được người, nhưng là phụ thân của người...”

Câu này nói vừa xong, Phương Thần liền nhìn đến cha của mình, thế nhưng sắc mặt bắt đầu trắng bệch... Mà thân thể bắt đầu bùng nổ năng lượng.

“Đúng vậy, ta là không chế thân thể hắc, cũng không nên quên, tử sắc năng lượng trên người hắc, chính là cùng phát ra với ta...” Phương Dịch rất vui vẻ mà nhìn Phương Thần biến sắc mặt.

PS: đi, mộng mộng cầu nhánh cây, cọ cọ mọi người.

71. Chương 71: Thân Phận Nghi Ngờ

“Hảo! Ta đáp ứng người!” Phương Thần cũng không hy vọng cha của mình thông khổ, vì thế nghiêng răng nghiêng lợi mà đáp ứng.

Phương Dịch buông tha Phương Triệu Nhất, “Nếu đã muốn đạt thành hiệp nghị, vậy người không nên ở trong này.” Còn không có chờ Phương Thần kịp phản ứng đã bị đẩy dờ đi.

Phương Triệu Nhất lo lắng mà nhìn con trai của mình, đã muốn hai ngày trôi qua, vẫn là không có dấu hiệu thức tỉnh.

Toàn bộ lang tộc đều không có bất luận biện pháp, chỉ có thể là chờ hắc tự tỉnh lại. Nếu có thể nói, Phương Triệu Nhất thật là muốn giết chết yêu tà thú.

“Ân...” Nhìn đến trong miệng hải đồng t nhẹ nhàng mà phun ra một thanh âm, Phương Triệu Nhất lập tức liền khẩn trương lên.

Phương Thần khó khăn mà mở hai mắt của mình, đối mặt chính là gương mặt tiêu tụy của cha, hắc trát trát hai mắt của mình, “Phụ thân...” thời điểm vừa mới dứt lời, cũng đã bị ôm ở trong ngực quen thuộc.

“Phụ thân...” ánh mắt Phương Thần t khô khóc, cái gì cũng lưu không được.

Phương Triệu Nhất cúi đầu, nhìn nhìn, “Thần Thần.” May mắn Thần Thần không có chuyện gì.

Đáng tiếc vừa nhìn thấy thứ phía sau con trai, lập tức liền âm trầm xuống dưới.

Phương Thần cảm giác cha mình tản mát ra lửa giận, vì thế vội vàng mà nâng lên đầu của mình, “Phụ thân...” Vươn ra chính mình tay, tay nhỏ bé nhẹ nhàng mà lôi kéo ống tay áo của hắc.

Phương Triệu Nhất cẩn thận mà quan sát con trai của mình, “Thần Thần, thú lắm!”

Nghe được cha mình nói, Phương Thần trên mặt nhất thời treo đầy ba dọc hắc tuyến, phụ thân hắc rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?!

“Người không phải là Thần Thần!” Phương Triệu Nhất lập tức liền đem Phương Thần đẩy khỏi trong ngực của mình, sau đó lãnh liệt mà chất vấn.

Yêu tà thú liên thân thể của hắc cũng có thể chiếm lĩnh, huống chi là Thần Thần...

Phương Thần phi thường không khách khí mà phiên phiên xem thường, “Phụ thân, ta là Thần Thần!”

“Vậy người thú lắm!” thả khí thối là thiên tài đặc sắc của con mình, rất nhiều thời điểm, bản thân hắc cũng chịu không được, bất quá đây mới là sự thật.

Phương Thần thực không nói gì, rất muốn gặp trở ngại, vì cái gì phụ thân của hắc cái gì cũng không nhớ rõ, liền nhớ rõ chính mình thú lắm?!

“Phụ thân, ta nghẹn không được.” Phương Thần điềm đạm đáng yêu mà nhìn mình phụ thân, ngập nước mắt to, trát cũng không trát, giống như tại lên người trước mắt.

Phương Triệu Nhất lúc này trên tay tụ tập gắng sức lực, “Người không là Thần Thần!” Trong thanh âm của hắc tràn ngập lạnh như băng, mà ánh mắt lại là đau thương.

Con hần nhỏ như vậy, cũng đã bị yêu tà thú... Nghĩ đến đây trong thời điểm, hần liền hận không thể đem người trước mắt năm ngựa xé xác.

Phương Thần nghĩ đến kiếp trước phụ thân nhìn chính mình với ánh mắt lạnh lùng, hần cũng chịu không được, không khách khí mà rống to, “Phụ thân! Ta không phải lúc nào cũng có thể thả khí, ta là Phương Thần, ngươi suy nghĩ cái gì!”

Đáng tiếc mặc kệ hần nói như thế nào, Phương Triệu Nhất đều là thờ ơ, “Đưa ta Thần Thần!” Trên tay hần lực lượng, tùy thời đều có khả năng đánh đi qua.

Phương Thần cực kỳ tức giận, hần nghẹn một hơi, vốn là bởi vì linh hồn ly thể, hần cũng rất lo lắng cha của mình, thật không ngờ hiện tại lại tỉnh lại, lại bắt hần thả khí

“Ngươi...” Hần vươn ra tay, run run rẩy rẩy, chính là cảm giác đến đan điền có một cỗ khí, sau đó “Lộc cộc...” Một tiếng khai hỏa, thối thí huân thiên, nhất thời liền tràn ngập toàn bộ phòng, mà Phương Thần lúc này hận không thể đem mình vùi vào chần bên trong.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất lập tức liền ôm hần, thậm chí tại Phương Thần trên khuôn mặt hôn một hơi, chút nào không để ý tới mùi hôi.

72. Chương 72: Không Biết Phụ Thân

Phương Thần thiết tình cảm thấy, phụ thân của hần thật sự rất đặc biệt coi trọng một chút, nhìn một cái, tại tình huống mùi hôi huân thiên còn có thể cao hứng phấn chấn mà hôn môi chính mình, hần tự nhận là làm không đến, bất quá trong lòng lo lắng, lại làm cho hần cả người đều thông thuận.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất đem hai tay ôm ra khỏi phòng, tránh khí thôi.

Phương Thần nâng đôi mắt, đôi mắt tối đen, phản chiếu gương mặt anh tuấn “Phụ thân...” tiếng nói nhu nhu lại non nớt, tràn ngập chậm rãi ỷ lại.

“Ngươi thả thí rất thôi, về sau không được uống sữa.” Phương Triệu Nhất nghiêm cẩn mà dặn dò.

Nghe được cha mình nói, Phương Thần cảm giác mình trên đỉnh đầu có một con c quạ đen bay qua, hần không uống sữa? Chẳng lẽ ăn thịt sao?!

“Ăn canh.” Phương Triệu Nhất bổ sung hai chữ, lúc này mặt của hần đã khôi phục thành mặt than, giống như bộ dáng vừa rồi, dường như không là hần.

“Ngươi ăn thịt, ta ăn canh?” Phương Thần cau mày mao, “Phụ thân, ngươi cũng quá khiếm tốn đi.” thịt cũng không cấp nhi tử ăn.

Phương Triệu Nhất vươn ra ngón tay của mình đầu, phóng tới khóe miệng hài đồng, “Liếm liếm...”

“...” Phương Thần quyết định không cùng tên không có kinh nghiệm này nói, mà bụng cũng hợp thời mà phát ra, Thanh âm. “Lộc cộc lộc cộc...”

” Cho đỡ thêm...” thanh âm Phương Triệu Nhất phi thường nhu hòa, ngón tay nhưng không có di động, mà đôi lại là ý cười tràn ngập.

“Phi...!” Phương Thần nói thẳng một tiếng, vô ý mà khiến miệng mình đụng phải ngón tay Phương Triệu Nhất nhìn con trai của mình nhú lại lông mày, gương mặt nhăn thành bánh bao, nhất thời cảm thấy thực buồn cười.

Đang lúc Phương Thần muốn phản kích, Phương Thế Nguyên lại từ xa đã đi tới.

“Triệu Nhất.” Phương Thế Nguyên nhìn con trai của mình, bởi vì bị thương sắc mặt có chút tái nhợt, Phương Triệu Nhất nâng mặt, cũng hạ tay, hình thức phụ tử hai người ở chung, tuyệt đối sẽ không khiến những người khác nhìn đến.

“Ngươi...” Phương Thế Nguyên sau đó thấy được cái đuôi của Phương Thần...

“Đây là cái gì?” Phương Thế Nguyên muốn đi thăm dò một chút, lại bị Phương Triệu Nhất rất nhanh mà né tránh.

Phương Thần cùng Phương Triệu Nhất cũng không muốn nhắc tới cái đuôi mà chẳng phải cái đuôi này, trong phút chốc trên trán phụ tử hai người treo đầy hắc tuyến.

“Cùng người không quan hệ.” Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà hồi đáp.

Phương thế nguyên thiết tình lo lắng an nguy của con trai, bất quá trải qua một loạt sự kiện, hẳn đối Phương Thần - nửa yêu tai họa không có một chút hảo cảm, thừa dịp hẳn còn không có hiểu chuyện, hẳn là lập tức cắt bước mới là thượng sách.

trong lúc nhất thời có chút lạnh, áp lực khí tức dần dần mà phát ra, “Triệu Nhất, hẳn chính là người bị yêu tà thú coi trọng.” ý tứ rõ ràng, chính là lấy thực lực của người, căn bản là không có khả năng đấu cùng hẳn, vẫn là sớm đề phóng nửa yêu này đi.

Nói như vậy, phụ tử hai người đều nghe được rất rõ ràng.

“Phụ thân...” Phương Triệu Nhất nghiêm túc mà nhìn nam tử trước mắt, “Người cảm thấy yêu tà thú có thể cướp đi Thần Thần sao?” Trong thanh âm của hẳn tràn ngập tự tin.

Phương Thế Nguyên thực thích con mình có tự tin, đồng thời cũng lo lắng, “Yêu tà thú cũng không phải là linh hồn... Hẳn...” Thật sâu hô hút một hơi, mới chậm rãi mà giảng đạo, “Muốn dùng linh hồn đến đường hẳn.”

“Nói cách khác, Phương Thần sẽ trở thành tội phạm giết người!”

Phương Thần chớp một chút hai mắt của mình, trùng sinh tới nay, một con kiến đều không có giết qua, Phương Thế Nguyên lớn như vậy, thế nhưng còn vu hãm hẳn – hài đồng một tuổi không đến, chẳng lẽ không xấu hổ sao?

73. Chương 73: Không Biết Làm Thế Nào

Phương Thế Nguyên cho con trai của mình một cái nhìn không được tự nhiên, vì thế có chút xấu hổ mà “Ho khan” một tiếng, ý muốn dời lực chú ý của thiếu niên.

“Lộc cộc... Lộc cộc...” bụng Phương Thần phát ra thanh âm đói khát, lần thứ hai đánh võ không khí đang có chút áp lực

Phương Triệu Nhất lướt qua cha của mình, trực tiếp đi ra ngoài, chuyện của Thần Thần, người tốt nhất không cần nhúng tay!” Nếu con hẳn đã không có gì trở ngại, vậy không cần phải tiếp tục ở lại cái chỗ này.

“Triệu Nhất!” Phương Thế Nguyên lạnh giọng mà quát lớn, người kia nghe cũng không nghe mà đi thẳng, cha con Phương Thần đều ầm ý mà tính toán về nhà.

“Phụ thân...” Phương Thần đối với việc cha mình hành động dị thường cũng không nói gì. Bụng của hẳn đã kêu không biết bao nhiêu lần, mà phụ thân của hẳn vẫn là thờ ơ, điều này làm cho hẳn rất hoài nghi, phụ thân thật sự yêu thương mình sao?! Vì sao còn lạnh nhạt như thế?!

Từ từ... Chẳng lẽ liên quan đến yêu tà thú?!

“Gọi là yêu tà thú?! Ta cũng có họ có tên mà .” Trong đầu đi ra một đạo thanh âm quen thuộc, Phương Thần cả kinh trợn to hai mắt của mình, một bộ không thể tin Chẳng lẽ chính mình suy nghĩ cái gì, hẳn đều biết được?!

“Đúng vậy, ta cũng biết.” thanh âm Phương Dịch thực bình thản, nhưng bên trong lời nói nghe như thế nào đều có một loại cảm xúc vui sướng khi người gặp họa ở .

Phương Thần cảm thấy chính mình thực khổ bức, chẳng lẽ ngay cả riêng cũng không có?! Bất quá sau đó ngẫm lại, hẳn nhất định là gặp phải hủ-hãm hại người, nếu không như thế nào sẽ tự hỏi linh hồn của chính mình, trong thời điểm nghĩ đến đây, liền bình tĩnh xuống dưới.

Phương Triệu Nhất thấy con trai của mình tẽ mi lộng mặt, sắc mặt một hồi xanh, lúc sau lại trắng, một con mắt hung ác, một con mắt nhu hòa...

“Ta mang người đi ăn cái gì.” Hấn bị sợ hãi, vì thế ôm nhi tử hướng đến nhà ăn gần đây chạy tới.

người bán hàng, tự nhận là phục vụ thái độ thực hảo, nhưng trước mắt một ba ba tuổi trẻ như vậy, cùng hài tử của hấn, thật là khiến nàng khó xử.

” không có sữa sao?” Phương Triệu Nhất lãnh mặt chất vấn. Nếu không phải là khoảng cách đến nhà quá xa nói, hấn làm sao có thể mang Thần Thần đến nơi như vậy.

người bán hàng lập tức liền gật gật đầu, “Có, ta đây liền đi lấy đến.”

Vật kia là trang sức sao? Đối với ba ba trẻ tuổi thường thức quý dị, thật là không dám gật bừa.

thời điểm Phương Thần hoàn hồn, ống hút đã đến miệng mình, mà từ trên đỉnh đầu của mình truyền đến thanh âm ôn nhu của phụ thân, “Người hấn là sẽ hút đi?”

Phương Thần không nghĩ nhiều như vậy, trực tiếp đem sữa uống. Hấn không phải là anh nhi chân chính, đối này đó vẫn là rất quen thuộc, nếu thật sự muốn hấn đi uống sữa người khác, khẳng định sẽ chịu không nổi.

Phương Triệu Nhất thấy hấn khôi phục thành bộ dáng cũ, một khối đá lớn trong lòng cuối cùng là thả lỏng xuống dưới.

Ăn uống no đủ Phương Thần, làm biếng dương dương mà nằm ở trong ngực cha mình, không phải là hấn già mồm cái lão, mà là hấn nhỏ như vậy, làm sao có thể sẽ ngồi ghế đâu?! Đương nhiên là phụ thân ôm ấp thực mềm mại, nhượng hấn dị thường thoải mái.

Thừa dịp lúc này, Phương Thần cũng không có nhàn rỗi, trực tiếp dò hỏi ở trong đầu, “Như thế nào lấy yêu dương hồn?” Trước chỉ nói bốn chữ như vậy “Còn có đem thứ sau mông ta xóa đi “Từ kiếp trước đến kiếp này, vẫn là lần đầu tiên dọa người như thế, nhìn ánh mắt một số người, giống như hấn bị bệnh nan vậy.

Nếu Phương Thần thật là hài đồng khẳng định sẽ bị Phương Dịch đùa giỡn đến xoay quanh, đáng tiếc hấn không phải...

“Chính là thu thập tình yêu của những người yêu nhau “Phương Dịch rất có kiên nhẫn, “Đương nhiên, nếu như là người nói, vậy càng thêm hữu hiệu quả.”

Phương Thần nghĩ đến một vấn đề, “Tương ái tình lữ, đem tình yêu đều cho người, vậy họ có phải sẽ trở mặt thành thù hay không?”

Trong đầu không có truyền đến thanh âm, một hồi lâu nhi sau, mới nghe được hấn thanh lãnh nói, “Đúng vậy.”

Đây không phải là thiếu đạo đức sao?! người tương ái, mà bị lấy mất tình yêu?! Thế giới này sẽ biến thành...

“Đương nhiên, người có thể dùng linh hồn một số người thay thế tình yêu.” Phương Dịch thanh âm không có cảm tình truyền đến.

“Giết người là phạm pháp, thu thập tình yêu càng bị người khinh thường!” Phương Thần nghĩa trên mặt chữ mà nói, “Hơn nữa ta một đứa bé, người cảm thấy ta có cái bản lĩnh kia sao?” Hấn liền đi đường cũng sẽ không đi nổi, đã nghĩ lợi dụng chính mình, không chỉ nói cửa sổ, đến cửa chính đều bỏ không nói .

Phương Dịch lạnh lùng mà hỏi ngược lại, “Giết người?! Phụ thân người lấy dính máu tươi cũng không thiếu, người thân là con hấn không phải biểu hiện tình yêu thương chứ”

“Đương nhiên, người thích dùng phụ thân người đối, ta không để ý!” Vừa nghĩ tới chính mình đã chiếm lĩnh thân thể Phương Triệu Nhất, kết quả bị đuổi ra đến, đã cảm thấy phi thường mất mặt.

“Người uy hiếp ta?” Phương Thần nghiêng răng nghiêng lợi, điều kiện tiên quyết là hấn phải mọc răng đã. Đương nhiên, hai nửa nanh sói đã bị gãy thì không tính.

“Này hiệp người thì thế nào? Chính là thân thể của người, ta tùy thời cũng có thể chiếm lĩnh.” Phương Dịch lạnh lẽo mà giảng đạo.

trong lòng Phương Thần tràn ngập lửa giận, rồi lại không biết làm thế nào.

Phương Triệu Nhất mang theo nhi tử về tới căn nhà không lớn của bọn họ, đem nhi tử phóng tới trên giường, Phương Triệu Nhất gọi điện thoại gọi Tổng Gia Bảo lại đây.

“Phụ thân... Ta muốn tình yêu...” khoe miệng Phương Thần gọi lên, phi thường quý dị mà yêu cầu.

Phương Triệu Nhất dừng bước lại, sau đó dường như không có việc gì mà làm sự tình khác.

“Phụ thân...” Hải đồng đáng thương hề hề mà nhìn cha của mình, nước mắt tùy thời đều có khả năng chảy xuống.

Phương Thần bị nhốt ở trong thân thể của mình, lại không thể khống chế thân thể, mắt mở trừng trừng mà nhìn yêu tà thú hướng cha của mình làm nũng.

“Yêu tà thú! Người buông!” linh hồn Phương Thần không ngừng mà tê hô, lại phát hiện không có bất luận cái biện pháp gì, mặc kệ hấn tiến lên như thế nào, đều không mở được trời buộc.

Phương Triệu Nhất nhìn đến Phương Thần rơi lệ, vì thế đi đến bên cạnh hấn, nặng nề mà hít một hơi, “Nam tử hấn đại trượng phu, như thế nào thích khóc như vậy đâu?” Nói xong câu đó sau, liền vươn tay đi lau lau rưng trên mặt hấn nước mắt.

“Phụ thân...” Phương Thần trực tiếp đem đầu của mình vùi vào trong ngực phụ thân, ánh mắt hiện lên một độ cung quý dị.

Phương Triệu Nhất ôm lấy Phương Thần, sau đó giúp hải tử tắm rửa, còn thực ngọc vụng, chẳng qua đã thuần thực rất nhiều.

“Yêu tà thú! Người buông!” Phương Thần muốn điên rồi, đây vốn là tình cảm hấn nên được nhận thế nhưng lại bị chiếm mất. Kiếp trước vì đạt được chú ý của phụ thân, hấn làm rất nhiều việc sai, chẳng lẽ hấn chuyển thế trùng sinh, mắt mở trừng trừng mà nhìn người khác chiếm lĩnh tình yêu của phụ thân sao?!

“Kỳ thật thân thể người thế này vẫn là rất tốt.” Phương Dịch nói với người trong óc, lúc này Phương Triệu Nhất đem người thả đến trên giường, mà hấn lại là đi ra ngoài chuẩn bị thực vật.

Đối với ba ba, yêu cầu thích ứng là trước tiên, trước kia nhi tử vẫn là lang cũng không có phí rất nhiều tâm tư, chính là hiện tại không giống...

“Hừ! Người cho là phụ thân không có nhận ra người sao?” Phương Thần hừ lạnh đạo, nếu thân thể của chính mình bị chiếm lĩnh, vậy hấn tuyệt đối sẽ đồng quy vu tận.

Phương Dịch biết Phương Thần đổ ỹ, dù sao này bản thuộc loại hấn yêu, lại bị chính mình đoạt lấy, “Hấn luyện tiếc người chết.” Rất đơn giản mà nói, ngay cả biết, Phương Triệu Nhất cũng sẽ không làm ra chuyện thương tổn hấn, dù sao mạng của con trai hấn còn trong tay mình, Phương Thần khí tuyệt, hấn lạnh lùng mà cười nói, “Không tồi! Cũng luyện tiếc ta chết, nhưng ta cũng có thể tự sát!”

Đối với kết giới giam cầm chính mình không có chút biện pháp nào, nhưng hấn nhưng có thể tự sát, làm cho mình hồn phi phách tán...

“Người làm gì?” Phương Dịch thật không ngờ xương hấn ngược lại cứng, thế nhưng nhượng linh hồn của chính mình thần nhiên mà biến đi

Phương Thần thừa dịp yêu tà thú khấn trương, nhất thời liền đoạt lại thân chủ động thể quyền, thậm chí lợi dụng chính mình cận có lực lượng, đem hấn vây ở một chỗ.

Vốn là Phương Dịch cùng thân thể hấn không có phù hợp tuyệt đối, Phương Dịch cũng không ảo não, chỉ có như vậy mà chết, về sau sinh hoạt mới của hấn sẽ không có vị không phải sao?!

“Phương Thần, người không chấp hành lời của ta, ta đây đem sẽ tình yêu từ phụ thân người đoạt lấy.” thanh âm Phương Dịch phi thường lãnh, mang theo tuyệt đối ngoan tuyệt.

Phượng Thần mân môi không trả lời Phượng Dịch vấn đề, “Ta đã biết.” Hắn đánh cuộc không nổi, cũng không muốn lấy cha của mình làm tiền đặt cược, lãnh khóc vô tình như vậy mà đối đãi chính mình, hắn cảm thụ được, không bao giờ hy vọng xuất hiện tình huống như vậy.

Đang lúc hắn trầm tư hai người Tống Gia Bảo cùng Phượng Triệu Nhất đồng thời tiến vào, mà trong tay họ, thế nhưng còn có một cái châm đồng.

Phượng Thần nâng lên đôi mắt, nhìn về phía cha của mình, phát hiện trong ánh mắt của hắn mặt nhưng không có một chút ít ôn nhu, nhất thời trong lòng căng thẳng, hắn nhu nhu mà hô, “Phụ thân...” Vươn ra hai tay của mình, chờ mong cha của mình ôm mình.

Phượng Triệu Nhất thờ ơ, đối với Tống Gia Bảo phân phó nói, “Động thủ đi!” Cặp mắt thâm sâu kia, thoáng hiện từng tia lạnh lùng tàn nhẫn.

“Phụ thân...” Phượng Thần cảm thấy tay mình một chết đi, chính là hắn muốn phụ thân ôm mình, mà không phải yêu tà thú vừa rồi.

Tống Gia Bảo nhắm mắt, mà trên tay động tác không có dừng lại.

“Động thủ!” Phượng Triệu Nhất chuyển đầu của mình, không đành lòng lại nhìn đứa trẻ đáng thương hề hề này. Cho dù hắn biết yêu tà thú chiếm lĩnh thân thể con mình, nhưng đây là con trai hắn, con trai Phượng Triệu Nhất...

Phượng Thần cho dù là ngu ngốc, cũng biết tình huống không đúng, “Phụ thân, ta không...” Đáng tiếc hắn chưa nói xong, liền phát hiện Tống Gia Bảo không biết khi nào đã đâm kim tiêm vào bắp tay trắng tròn của mình

“Ta...” ánh mắt hắn trong suốt, một giọt nước mắt chảy ra, cuối cùng chậm rãi nhắm hai mắt lại...

74. Chương 74: Tinh Thần Ngược Đãi

Tống Gia Bảo sắc mặt phức tạp mà nhìn Phượng Triệu Nhất, “Chẳng lẽ ngươi thật sự muốn làm như vậy sao? Dù sao cũng là thân thể Thần Thần?”

khi Triệu Nhất nói với y, linh hồn bên trong không là Thần Thần, trình độ khiếp sợ trong lòng của hắn có thể đo được.

ánh mắt Phượng Triệu Nhất thoáng hiện đau thương, “Ta biết, chỉ là cái dạng này đi xuống không là biện pháp, Thần Thần áp chế không được vật đó!”

Thần Thần còn nhỏ như vậy, đã bị ngược đãi, khiến tâm của hắn phá lệ khó chịu.

Tống Gia Bảo ngậm miệng mình không nói gì, hắn không biết yêu tà thú là dạng gì nhưng nhìn thần sắc Triệu Nhất, còn có kiên quyết, hắn cảm thấy khẳng định không là cái gì thứ tốt. Ngay cả sự tình lang tộc, bọn họ không rõ lắm, chẳng qua đối với lang tộc hành vi, hắn là phi thường bất mãn.

Chờ Phượng Thần lần thứ hai thức tỉnh lại thời điểm, lại phát hiện mình tay chân đều bị cột lấy.

Trên tay vải vóc, còn có trên chân đồ vật, đều là trải qua xử lý, cũng không có cảm thấy đau, chính là vì sao...

Hắn thế nhưng bên trong một cái lồng sắt, ngoại trừ một cửa nhỏ, lộ ra ánh sáng, còn lại cái gì đều thấy không rõ lắm.

trên trán Phượng Thần treo đầy hắc tuyến, hắn thật sự không biết mình phụ thân rốt cuộc trừ cái gì mà điên, thế nhưng làm cho mình...

“Răng rắc...” Một tiếng, lồng sắt nhất thời liền thay đổi cảnh tượng, mà mặt phụ thân anh tuấn, nhất thời liền xuất hiện tại trước mắt hắn.

“Như thế nào?” Trầm thấp tiếng nói, lộ ra chán ghét.

Phương Thần mê hoặc bất giải mà nâng đôi mắt, nhìn này khuôn mặt tuấn tú phóng đại, ánh mắt, trong suốt ẩn mặt phụ thân, “Phụ thân...” Nhỏ giọng mà hô một câu.

“Nếu người không ly khai thân thể con ta, vậy chịu nhốt tại đây đi ” Phương Triệu Nhất mặt không đổi sắc mà giảng đạo, đúng vậy, hắn không có cách nào với nguyên thần yêu tà thú, mà hắn cũng luyện tiến hành thi ngược với thân thể con mình, việc duy nhất có thể làm chính là tinh thần công kích.

“Phụ thân... Ta là Thần Thần!” Phương Thần vội vàng mà nói, trong lòng lại tại mắng yêu tà thú, nếu không là cái kia suy thần, chính mình liền không bị đối đãi như vậy Phương Triệu Nhất khóe miệng gọi lên, lộ ra trào phúng độ cung, “Người không là Thần Thần, Thần Thần ánh mắt không phải như vậy tử.”

Phương Thần không nói gì, hắn đều không biết mình liền ánh mắt là thế nào?!

Trước phụ thân nói thả khí, vậy hắn hiện tại cũng thả khí ... Vì thế đan điền bên trong tụ tập một cỗ khí, “Lộc cốc...” Một tiếng, để lại thí đi ra, “Phụ thân...” Phương Thần bình hô hấp, nhu nhu mà hô một tiếng.

Trước kia hắn thả khí, đều là đem cái mũi chôn ở trong ngực phụ thân, thật không ngờ, thế nhưng thú như vậy, hơn nữa là dày đặc không gian, đây không phải là nhượng hắn... Lúc này Phương Thần đã muốn cảm nhận được “Tự làm tự chịu” cái gì cảm giác.

Phương Triệu Nhất thờ ơ, “Yêu tà thú, người thực đã cho ta là ngu ngốc? Tùy tiện học tập một chút Thần Thần thú lắm, ta liền sẽ không tin tưởng người đi?” Sau khi nói xong, liền không để ý tới Phương Thần, không gian một lần nữa khôi phục đến hắc ám.

Phương Thần sinh lý chịu mùi tâm hồn bị phụ thân nói đâm bị thương, nhất thời khó thở công tâm, trực tiếp ngắt đi thôi.

Phương Dịch vui sướng khi người gặp họa, “Cạc cạc... Cạc cạc... Đa nghi phụ thân, sẽ làm người cảm nhận được thống khổ!” Cho dù hắn bị cáo chế ở trong đầu, nhưng tâm tình lại phá lệ thư sướng.

“Câm miệng!” Phương Thần cả người đều lộ ra nguy hiểm khí tức, mà thân thể của hắn ngoại năng lượng, lại bắt đầu bạo động lên...

“Ầm vang...” Lòng sắt thế nhưng bị chấn nát, nhắm mắt lại hài đồng, lúc này trên người lại lộ ra đỏ tươi huyết.

75. Chương 75: Vô Tư Yêu

Phương Triệu Nhất nháy mắt liền xuất hiện trong phòng đặc chế, “Thần Thần...” miệng của hắn mấp máy, trong ánh mắt thoáng hiện khí tức thống khổ.

Phương Thần tựa hồ không có nghe được cha mình nói, mà lực lượng đậm tử sắc trên người hắn, bắt đầu bạo động.

Phương Triệu Nhất cũng không quản cỗ lực lượng này hay không sẽ làm bị thương hại đến chính mình, trực tiếp nhảy lên trước, sau đó ôm con của mình, mà cỗ lực lượng kia thời điểm đụng tới Phương Triệu Nhất, đã từ từ mà dịu đi xuống dưới, nhượng Tống Gia Bảo mới vừa chạy tới bất khả tư nghị mà trừng lớn hai mắt của mình.

lực lượng trên người Hài đồng thế nhưng phi thường dịu ngoan, hình như là đụng phải cái gì dường như không dám hành động.

Phương Thần vốn là lực lượng căn bản là khổng chế, đại khái cùng khi hắn mới vừa sinh ra có rất lớn quan hệ, chính là lại bị Phương Triệu Nhất tuần phục.

Cả khuôn mặt Phương Dịch đều dị thường khó coi, vốn là bạo động như vậy đều là hắn cố ý làm cho, lúc này mới vừa lúc mới bắt đầu, cũng đã đình chỉ. Đương nhiên, sự tình như vậy, hắn sẽ không nói ra tới, dù sao hắn vẫn cần đến Phương Thần cùng Phương Triệu Nhất.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất lần đầu tiên cảm giác đến hối hận, hắn không nên thăm dò con trai của mình, không nên...

Tổng Gia Bảo sắc mặt phức tạp mà nhìn Phương Triệu Nhất, cuối cùng ở trong lòng nặng nề mà hít một hơi, sau đó nhẹ giọng mà giảng đạo, “Triệu nhất, ta cảm thấy đây là Thần Thần.”

“Nếu thật sự là yêu tà thú nói, không có khả năng không chế không cổ lực lượng này.”

Phương Triệu Nhất đã muốn hiểu được là chuyện gì xảy ra, hần nhẹ nhàng mà ôm con trai của mình, sau đó đem nhân nhi hôn mê phóng tới trên giường, rồi cầm khăn mặt, nhẹ nhàng mà chà lau vết máu trên người.

Mỗi một động tác đều dị thường mềm nhẹ, bất quá có thể là cảm giác đến đau đớn, cho dù không có ý thức, vẫn là cau mày.

Phương Thần cảm thấy mình ở bên trong không gian, về phần yêu tà thú ở nơi nào, căn bản là không có nhìn đến, bất quá quay chung quanh bên cạnh mình có đồ vật màu trắng ngà, lại làm cho hần phi thường thoải mái, vì thế rõ ràng cùng bọn họ dung hợp lên...

Thời gian chậm rãi đi qua, Phương Thần cảm thấy bão hòa, không hút được năng lượng vào bên trong, vì thế liền đem ý thức của mình một lần nữa trở lại trong thân thể.

Phương Thần cảm giác đến quen thuộc khí tức, vì thế khó khăn mà mở hai mắt của mình, “Phụ thân...” Hần nói những lời này, mới nhớ tới cha của mình đối đãi chính mình như thế nào, vì thế bên trong đôi mắt, nhất thời liền thoáng hiện vẻ mặt lên án.

“Người như thế nào có thể đối ta như vậy?” Hần vừa nghĩ tới phụ thân, chính mình đã cảm thấy xót xa trong lòng, sau đó nước mắt không ngừng mà chảy xuống, căn bản là không chế chính mình.

Phương Triệu Nhất phi thường đau lòng, hần vươn tay, nhẹ nhàng mà lau nước mắt trên mặt, Phương Thần khàn khàn mà nói khiếm, “Thần Thần, là phụ thân, là phụ thân hiểu lầm người.” Hần lần đầu tiên làm ba ba, đương nhiên là có rất nhiều chuyện không biết, cũng không rõ ràng xử lý như thế nào.

“Hừ...!” Phương Thần trực tiếp chuyển đầu của mình, đối với việc phụ thân nhận không ra chính mình, trong lòng vẫn là cảm thấy không thoải mái.

Phương Triệu Nhất cảm thấy con của mình phi thường đáng yêu, “Ba...” Một tiếng, trực tiếp hôn một chút trên khuôn mặt trắng nõn, nhạ đến Phương Thần phi thường không hài lòng mà chu môi của mình.

“Về sau phụ thân sẽ chú ý, người đã đói bụng đi, ăn một ít đi?” Phương Triệu Nhất ôn nhu mà nói, mà trong ánh mắt kia, lại thoáng hiện nhu tình.

Phương Thần đang muốn kháng nghị, bất quá bụng của hần căn bản là không nghe chỉ huy của mình, sau đó liền vang lên, khiến hần đỏ mặt.

Tổng Gia Bảo đã mang sữa tiến vào, “Khụ khụ... Khụ khụ...” Phương Thần thời điểm uống vào, liền phát hiện có một cổ phi thường quái hương vị.

“Đây là cái gì?” Phương Thần lập tức thấy lạ, cái này, cho dù có hương vị sữa, chính là...

“Bổ thêm một chút được liệu.” Tổng Gia Bảo vẫn là lần đầu tiên nói chuyện tiếu cùng hần, không thể tưởng được thời điểm biến thành người, dĩ nhiên là đáng yêu như thế. Đương nhiên, thời điểm hần là lang, cũng là thực khiến người thích.

Phương Thần cảm tức hai người kia, “Ta không uống!” Hừ hừ... Hần cũng không phải tiếu hài tử ba tuổi, muốn người dỗ dành?! Hần nhưng không có quên chính mình đã từng đã bị ngược đãi tinh thần, cho dù đây là bất đắc dĩ, bất quá hần còn nhỏ, tâm linh đã bị thương tổn.

“Không uống liền không uống.” Phương Triệu Nhất ngược lại phi thường sủng ái Phương Thần, vì thế nhượng Tổng Gia Bảo đi ra ngoài

Hần có hành vi như vậy, ngược lại nhượng Phương Thần rất hoài nghi, không biết phụ thân mình tính cái gì, thế nhưng đồng ý để chính mình tùy hứng?!

Hần cũng biết, những được liệu đối với mình đến tuyệt đối mới có lợi, đáng tiếc hần không linh tính.

Phụ tử hai người không nói gì, mà Phương Thần cảm bình, chậm rãi uống. không phải là không muốn ăn đồ khác chỉ là mới một tuổi còn chưa có răng đâu.

“Triệu nhất, thi vào trường đại học còn vài ngày.” Tống Gia Bảo nhắc nhở đạo, hẳn chính là biết Triệu Nhất muốn đi lên đại học, nhưng bởi vì tuổi chỉ có stheer học cấp 3 trước, Phương Triệu Nhất hơi hơi gật đầu, tỏ vẻ chính mình hiểu được.

“Ta đi ra ngoài một chút, Thần Thần giao cho người chiếu cố.” Phương Triệu Nhất nhìn thoáng qua ấn ký hình tim, ánh mắt hơi hơi mà mị một chút, rất nhanh liền khôi phục thành bộ dáng nguyên lai.

Tống Gia Bảo gật gật đầu, rất nhiều chuyện, hẳn đều không hỏi là chuyện gì xảy ra.

Phương Thần ngồi ở trên giường, hình xăm trên ngực hẳn, hẳn đưa tay nhấn, “Ồ ô...” Phương Thần sờ một chút, thật không ngờ đau như vậy, giống như trung tâm linh bị xâm nhập mà tiểu hài tử tuyến lệ tương đối phát đạt, không có không chế được, nước mắt như là mưa rơi xuống.

Tống Gia Bảo có chút luống cuống, hẳn cũng không biết như thế nào chiếu cố hài tử, chỉ có thể là tại một bên an ủi, ” cha người đi làm việc, rất nhanh sẽ trở lại, người đừng khóc...” Đáng thương hẳn trước kia có thể đùa bốn tiểu bạch, chính là nhìn đến tiểu bạch cái dạng này, vẫn là thực lo lắng.

“Ngu ngốc!” Phương Thần học ra hai chữ, quả nhiên thân thể tiểu hài tử chính là dùng tốt, nhìn hành vi người trước mắt sẽ biết.

Tống Gia Bảo hoài nghi lỗi tai của mình xuất hiện huyền thanh, hẳn xoa nhẹ một t lỗi tai Phương Thần, “Có phải hay không xuất hiện ảo giác?” gương mặt búp bê này “...” Phương Thần vươn tay, trực tiếp “Ba...” Một tiếng, mạnh mẽ mà đánh một chút.

Tống Gia Bảo phi thường ủy khuất, sau đó lập tức liền nâng mặt mình, nói, “Tiểu bạch, ta chính là ca ca của người, người nên tôn kính một chút.” Ngay cả là nửa yêu, bất quá này trí lực phát triển cũng quá nhanh đi?!

Phương Thần khờ dại trát trát hai mắt của mình, ngoan ngoãn mà kêu một tiếng, “Thức thức!” tiếng nói Non nốt, có vẻ phá lệ rõ ràng.

“Là ca ca...” Tống Gia Bảo trên trán che kín hắc tuyến, hẳn liên hai mươi tuổi đều chưa đến, thể nhưng trở thành thức thức?!

Phương Thần rõ ràng nhắm lại hai mắt của mình, một bộ ta cái gì cũng không biết bộ dáng.

Tống Gia Bảo không ngừng mà cùng Phương Thần nói chuyện, đáng tiếc người kia liên một ánh mắt đều không có vút cho hẳn, cuối cùng lấy ra tuyệt chiêu, trực tiếp đem người xách lên.

Phương Thần ảo não mà mở hai mắt của mình, trong suốt trong suốt trong tròng mắt, thoáng hiện vẻ mặt lên án

“Thần Thần...” Tống Gia Bảo muốn cùng Phương Thần thân cận một chút, nhìn nhìn cái đuôi hình tim “Đây là cái gì?”

“Ngô...” Phương Thần kêu lên một tiếng đau đớn, mà sắc mặt cũng trở nên tái nhợt, sợ tới mức Tống Gia Bảo lập tức liền đem hài đồng thả lại đến trên giường.

Lúc này Phương Thần là một oa oa, chính mình cũng phải cẩn thận làm việc, nếu không nói, thực dễ dàng tạo thành thương tổn.

Phương Thần hoàn một chút đau đớn, “Xảy ra chuyện gì?” Hẳn ở trong đầu mặt chất vấn đạo.

Phương Dịch vui sướng khi người gặp họa, “Bởi vì không có hấp thu được tình yêu cho nên đâu...” Câu nói kế tiếp cũng không nói tiếp, nhưng ý tứ phi thường rõ ràng.

“Vậy người như thế nào không có việc gì?” Phương Thần nghiêng răng nghiêng lợi mà hỏi ngược lại, vì cái gì thống khổ vẫn là chính mình?!

“Thu thập cùng dinh dưỡng không có quan hệ gì với ta.” Phương Dịch rất hảo tâm mà nhắc nhở đạo, “Phương Thần, một tát này rất đau, chính là cùng linh hồn của người có quan hệ rất lớn.”

“Người tốt nhất đi thu thập linh hồn, hoặc là nên yêu.”

Phương Dịch vẫn là cảm thấy chính mình rất hảo tâm, nói cách khác, hắn có thể giúp hắn chịu đau một lúc rồi nói cho hắn biết biện pháp giải quyết.

trong lòng Phương Thần phi thường oán hận, chính là không có biện pháp gì, dù sao lúc trước hắn phải cứu cha của mình, mới có thể dẫn đến chuyện này.

“Phương Thần, ngươi muốn biết rõ ràng, đây là người tình ta nguyện! Chẳng trách người khác!” Phương Dịch lạnh lùng mà giảng đạo.

Phương Thần có khổ nói không nên lời, mà đau đớn cũng tạm thời dịu đi xuống dưới...

Tổng Gia Bảo không biết chuyện gì xảy ra, mà lúc này Phương Triệu Nhất đã muốn trở lại.

“Này...” Nhìn đến trên tay hắn một cái hôn mê người, Tổng Gia Bảo bên trong đôi mắt, thoáng hiện mê hoặc bất giải cảm xúc.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất cũng mặc kệ những người khác chết sống, chỉ là muốn muốn nhi tử không có việc gì mà thôi.

Cái đuôi hình tim của Phương Thần lập tức liền sáng lên, mà Phương Thần vốn là sắc mặt tái nhợt, lại trở nên hồng nhuận lên.

Về phần người hôn mê sẽ như thế nào, cái đó và Phương Triệu Nhất cũng không có một chút quan hệ.

“Ta...” Phương Thần cảm thấy rất thống khổ, mà Phương Triệu Nhất lại là đem người giao cho Tổng Gia Bảo, “Trực tiếp ra bên ngoài!” trong thanh âm thiếu niên, tràn ngập lãnh khốc.

“Chắc chắc... Quả nhiên là Phương Triệu Nhất.” Phương Dịch thực vừa lòng.

trong lòng Tổng Gia Bảo một bụng nghi vấn, mà lúc này Phương Triệu Nhất đã muốn ôm con của mình, “Về sau chuyện này giao cho phụ thân!” ý tứ thực rõ ràng, chính là sở hữu sai, đều là hắn đến gánh vác.

Phương Thần nâng lên mặt mình, hắn không muốn giết người, chính là phụ thân lại... như thế

“Không! Phụ thân, ta cùng ngươi đồng thời gánh vác!” Ngay cả về sau cùng xuống địa ngục, hắn cũng tuyệt đối sẽ không hối hận.

Đời này kiếp này, hắn chính là vì phụ thân mà sống.

76. Chương 76: Tiểu Châm Đánh Trước

Phương Triệu Nhất vươn tay, nhẹ nhàng mà sờ soạng đầu con mình một chút, chẳng có mấy tóc, bốn cựa mà giảng đạo, “Trừ bỏ thả khí người sẽ làm cái gì? Còn muốn cùng ta đồng thời gánh vác?” Vốn là thâm tình chân thành, không khí phi thường nghiêm túc, nhất thời biến mất không thấy.

cả khuôn mặt Phương Thần đều trướng đến đỏ bừng, mắt của hắn như hạt châu chuyển động một cái, nháy mắt phản bác đạo, “Chẳng lẽ, phụ thân ngươi sẽ không tha thứ sao?” Thiết! Hắn thả khí thôi, còn những người khác

“Ít nhất không giống Thần Thần huân chết người.” Phương Triệu Nhất lạnh lẽo mà phản bác đạo, ánh mắt của hắn nhìn thoáng qua trái tim kia, tâm tình trên choker cũng tùy theo biến mất.

“Thật tốt, có thể giết người vô hình.” Tiểu thí hài không cam yếu thế mà phản bác đạo.

Ngay cả hắn hiện tại một tuổi cũng chưa tới, bất quá hắn sẽ lớn lên. Đến lúc đó, hắc hắc... Phụ thân già rồi, còn không phải tùy ý để mình vượt ve.

Tổng Gia Bảo xử lý tốt người đã hôn mê, mở cửa lúc tiến vào, liền nhìn đến phụ tử hai người thâm tình mà nhìn nhau, thậm chí trong không trung cũng có thể nhìn đến phần hồng sắc tình tình...

Hắn trát trát hai mắt của mình, “Bùm bùm...” Đánh vỡ không khí ái muội “Triệu nhất, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Tổng Gia Bảo thân là thầy thuốc, cũng giúp người kia kiểm tra một chút thân thể, phát hiện không có bất luận việc gì, cái đuôi của sói con hấp thu cái gì.

Phương Thần tay nhỏ bé, cầm lấy ống tay áo phụ thân, đáng thương hề hề mà nhìn thiếu niên cao lớn ôm chính mình.

Tổng Gia Bảo đối với bộ dáng tiểu thí hài thích bán manh cho khinh bỉ thật sâu, mà bạn tốt của mình, hẳn cho tới bây giờ đều không có nghĩ quá, thế nhưng còn có một mặt nhi khổng?!

Nhìn xem thời điểm trước kia vẫn là tiểu sói con, hận không thể nhanh lên biến hóa, thậm chí xách trên không trung đó thường như cơm bữa, chính là nhìn xem hiện tại cái dạng này, quả thực là thay đổi một người

“Khụ khụ... Khụ khụ...” Các người không cần xem ta như người chế được không? Tốt xấu hẳn cũng là cái bong đèn lớn như vậy hai người như thế nào đều không có chú ý tới mình đâu?! từ trường của hẳn cũng không tồi mà.

Phương Thần chuyển quá đầu của mình, nhìn đến thiếu niên dùng oa oa mặt lên án, miệng một biết, “Phụ thân... Thúc thúc sinh bệnh ... cần uống thuốc.” Hừ hừ... Hẳn nhưng không có quên, bỏ thuốc vào sữa của mình.

Vừa nghĩ tới cái loại hương vị này hẳn đã cảm thấy dạ dày chịu ngược đãi lớn.

“Thần Thần... Người nóng trong người yêu cầu điều dưỡng.” Tổng Gia Bảo ôn nhu mà giảng đạo, “Không phải tất xấu thả khí sao, như thế nào cũng không đổi được.”

trên trán Phương Thần treo đầy hắc tuyến, người này... Thật là, lớn như vậy, còn khi dễ hẳn cũng anh nhi chưa tới một tuổi, bất quá hẳn có tuyệt chiêu, “Ồ ô... Ô ô... Phụ thân... Hẳn khi dễ ta... Khi dễ Thần Thần.” Về phần tâm lý của hẳn tuổi đã là tuổi thành niên, việc này bị hẳn vứt sau đầu

“Giả khóc!” Tổng Gia Bảo thu được ánh mắt lạnh buốt của bạn tốt, trong phút chốc bất mãn mà lên án, nhìn xem, hẳn còn hướng chính mình chớp chớp mắt đâu?!

Phương Triệu Nhất cũng không có giảo hoạt như vậy, như thế nào có tên thích trêu sói con nhà mình Phương Triệu Nhất thấp đầu của mình, nhìn con trai của mình, sau đó nói một câu khiến người trợn mắt há hốc mồm nói, “mẹ kế của người muốn tới ...”

“Mẹ kế...” Phương Thần nói lắp, mà Tổng Gia Bảo há to mồm, đại ra nhìn bạn tốt.

77. Chương 77: Bình Sữa Tượng Trưng

Phương Thần nháy hai mắt, phát hiện khuôn mặt trên đỉnh đầu của mình vẫn không có biến hóa, việc này khẳng định hẳn không sinh ra ảo giác.

Mẹ kế, thời điểm kiếp trước, không phải hẳn chưa từng thấy qua, chính là một năm cũng không gặp được hai lần, ngược còn có đệ đệ kia, bởi vì phải huấn luyện, thời gian tiếp xúc tương đối nhiều?!

Chẳng lẽ chính mình trùng sinh một lần, tình cảm cùng sinh hoạt như cũ không biến hóa sao?!

Sau đó lắc đầu, dù sao trong cơ thể trước kia, cũng không có yêu tà thú, hơn nữa cũng không bao giờ gặp quỷ yêu...

Phụ thân của hẳn cũng không đối xử với hẳn như kiếp trước ...

“Triệu Nhất, người muốn kết hôn?” Tổng Gia Bảo vẫn là ngơ ngác mà dò hỏi, hình như thật không ngờ, hẳn là bạn tốt của y, khi còn trẻ liền tính toán tìm một nữ nhân trói buộc chính mình?!

Phương Triệu Nhất nâng mắt, trong ánh mắt thâm thúy kia, nhìn không ra bất luận cảm xúc nào, “Như thế nào? Người có ý kiến?” Nếu không là vì con trai của mình, hẳn sẽ không khiến một nữ nhân tham gia vào cuộc sống của họ sớm như vậy, nhưng hẳn cũng biết, hiện nay lông cánh còn chưa đón gió, cũng không khả năng lộ liễu phản kháng lang tộc.

“Không dám... Không dám...” Tổng Gia Bảo lập tức liền nịnh nọt mà trả lời, chê cười! Mặc kệ thiếu niên cao lớn trước mắt, muốn làm cái gì, hẳn đều không có quyền lợi hỏi đến.

“Triệu Nhất, có nữ nhân vào cửa thì Thần Thần...” Câu nói kế tiếp cũng không nói xuống, nhưng ý tứ đã là rất rõ ràng.

Phương Triệu Nhất có chút mặc danh kỳ diệu mà nhìn hấn, “Cùng Thần Thần có quan hệ gì?”

Không chỉ có Tống Gia Bảo, chính Phương Thần, đều chịu đựng không được trực tiếp mặt tròn trắng.

“Phụ thân, mẹ kế có thể ăn sao?” Phương Thần quyết định chủ động phóng ra, hiện nay hấn là tiểu thí hài cái gì cũng không biết, tốt nhất vẫn là không cần khiến cho cha mình mang lòng nghi ngờ.

Trùng sinh một lần, hấn liền muốn nắm chắc hết thảy, ngay cả khi bất lực trước yêu tà thú, nhưng này cái gọi là mẹ kế, vừa nghe liền không là thứ tốt.

“Xi...” Một tiếng, Tống Gia Bảo trực tiếp nở nụ cười ra tiếng, “Thần Thần, người có thể uống sữa, mẹ kế cho người cho người uống.”

Nữ nhân này phải là lang tộc, nếu không như thế nào sẽ cho phép cái bóng đèn lớn như Thần Thần tồn tại. Chính mình cũng còn không qua cửa, mà lão công đã có một hài tử, người bình thường cũng sẽ không có tâm tư tốt.

Phương Thần ra vẻ mặt ý cười, “Uống sữa? Đây chẳng phải là bình sữa sao?” hài tử bình thường nhất định sẽ hỏi như vậy, bất quá Phương Thần thật không ngờ, đó hấn không thuộc về phạm trù hài tử bình thường.

“Không tồi, mẹ kế cũng là bình sữa sống mà thôi.” Tống Gia Bảo cảm thấy Phương Thần biết nói, vẫn đáng yêu hơn sói con nhiều.

Phương Thần trát trát hai mắt của mình, “Ta đã có bình sữa rồi, vậy không cần mẹ kế.” ý tứ rất rõ ràng, hấn không thích nữ nhân.

“Đáng tiếc này bình sữa bằng da này, người không cần, nhưng phụ thân người cần.” Tống Gia Bảo dùng vẻ mặt trêu tức mà nói.

Phương Thần ở trong lòng mắng cái tên mặt thiếu nhi này, bất quá vẫn là vẻ mặt khờ dại dò hỏi, “Phụ thân cũng muốn uống sữa sao?” Nhíu lông mày nhỏ nhỏ, hấn làm một bộ khờ dại, “Kia bình sữa của Thần Thần, cho phụ thân dùng thì tốt lắm.”

“Ha ha ha... Ha ha ha...” Tống Gia Bảo bật cười lớn tiếng, mà yêu tà thú ở trong đầu Phương Thần, cũng không khách khí mà cười ra tiếng.

“Câm miệng!” Phương Thần quát lớn ở trong đầu, một lòng hai dạ, vẫn tương đối làm khó hấn.

“Thần Thần, bình sữa của cha người, chỉ có mẹ kế có thể cung cấp.” Tống Gia Bảo vừa nói chuyện, một bên phi thường đắc ý, sau đó nhìn đến gương mặt âm trầm nhất của bạn tốt, nhất thời ỉu rù ...

78. Chương 78: Sinh Ra Hoài Nghi

Phương Thần thầm mắng cái tên mặt trẻ con này, rõ ràng không cần hấn nhiều chuyện, nhưng hấn vẫn ở đây trêu nó, chẳng lẽ hấn cho rằng chiến thắng một đứa trẻ chưa đến một tuổi thì vui lắm sao “Phụ thân...” Phương Thần quyết định bắt đầu xuất phát từ chỗ cha – kế hoạch ngăn trừ mẹ kế, ánh mắt Phương Triệu Nhất như kiếm sắc nhìn trở lại Phương Thần, anh mắt nhất thời liền trở nên nhu hòa, “Ân?” ngón tay thon dài, chậm rãi vuốt ve cái đầu trụi lủi của Phương Thần.

“con không cần bình sữa.” tiếng nói trẻ con nhu nhu, tuyệt đối mang theo ủy khuất.

Phương Thần nói như vậy, ý tứ đã rất rõ ràng, hấn không cần mẹ kế.

Cũng không biết là cha có ăn ý với mình hay không, vẫn là Phương Triệu Nhất cố ý vụn vụn Phương Thần ý nói của con trai, hấn trực tiếp trả lời, “Người nhỏ như vậy, phải uống sữa.”

“Không thì người lại nói cha ngược đãi người, cha ăn thịt còn người phải uống nước.” Hấn trực tiếp trích lời Phương Thần lúc nãy.

Phượng Triệu Nhất cho rằng, Thần Thần nhà hắn rất thông minh, thậm chí không giống trẻ con tí nào, bất quá nếu là con của mình, đương nhiên không giống người thường.

“Ta tình nguyện ăn canh!” Phượng Thần miết môi, vẻ mặt tùy hứng mà nói.

Tổng Gia Bảo thấy không khí có điểm gì là lạ, vì thế xấu hổ mà nở nụ cười ra tiếng, “Thần Thần, người cần người chăm sóc.”

Đáng tiếc hắn nói những lời này không đúng thời điểm, nói xong câu đó, Phượng Thần lập tức chuyển đầu, lửa giận ngút trời mà nhìn cái tên mặt thiếu niên kia, “Đây là chuyện riêng của ta!” vó cùng chắc chắn nói với Tổng Gia Bảo, chẳng thêm cho hắn mặt mũi.

Cho dù kiếp trước nó giết Tổng Gia Bảo, cũng muốn bù đắp, đáng tiếc mặt oa oa rất là thiếu đánh, chuyện cha con bọn họ mà hắn cũng muốn chen vào

Tổng Gia Bảo nở cười như co như không, hắn nghiêm túc mà nhìn Phượng Triệu Nhất, nói một câu, “Thần Thần không giống trẻ con!” Sau khi nói xong, bước ra khỏi phòng.

Cho dù là bán yêu, nhưng cũng không có khả năng khai phá trí lực lợi hại như vậy, vừa nhận thức được điều hắn nói, hắn run rẩy.

Một đứa trẻ mê mang cái gì cũng không biết, mà lại có thể bày tỏ ý nghĩ của mình rõ ràng như vậy, một đứa trẻ ... chuyện phía sau Tổng Gia Bảo không muốn nghĩ xuống, dù sao đây cũng là chuyện nhà bạn tốt, dù nó có thông minh thì cũng là chuyện của cha nó.

Phượng Thần nhất thời hoảng hốt, nhưng vẫn làm bộ mê man, chỉ tại cậu bị một linh hồn bám vào người mà cha ngược đãi cậu “Phụ thân...” Phượng Thần đưa cánh tay nhỏ kéo cha cậu, điềm điềm đáng yêu nhìn đôi mắt thâm thúy kia.

lúc này tâm tình Phượng Triệu Nhất vô cùng phức tạp, nếu yêu tà thú thật sự chiếm thân thể nó, thì Thần Thần không thể có ánh mắt trong suốt như vậy.

“Thần Thần, người nói cho phụ thân, vì sao người sẽ biết nhiều việc như thế?” thanh âm Phượng Triệu Nhất rất mềm nhẹ, giống như không có một chút áp lực nào, nhưng Phượng Thần biết, phụ thân đang nghiêm túc.

ánh mắt điềm điềm như vậy, kiếp trước không biết cậu đã nhìn bao nhiêu lần, tim cũng đi theo hơi hơi co rút đau đớn.

Phụ thân của mình, vì mình, không biết đã trả đại giới lớn như thế nào, chính là mình ...

Kiếp trước rất nhiều chuyện cậu cũng không nhớ rõ, có lẽ là do lang tộc giấu kí ức của cậu, đáng tiếc cậu không thể trách người khác, cũng không biết chuyện khi còn bé.

“Phụ thân... Ta cũng không biết.” Phượng Thần quyết định áp dụng chính sách mơ hồ, đôi mắt thuần khiết, yên lặng nhìn cha của mình.

sắc mặt Phượng Triệu Nhất lập tức liền trầm xuống dưới, “Thần Thần, cuộc đời phụ thân ghét nhất nói dối người!”

Nhất thời, không khí bắt đầu nghiêm trọng.

79. Chương 79: Dần Dần Hé Lộ

Phượng Thần nhớ lại những chuyện kiếp trước mới phát hiện, cậu không hiểu rõ cha mình!

Lúc này trong lòng cậu có chút khẩn trương, không biết có nên nói cho cha ... Minh trùng sinh, hay không nói.

Phượng Triệu Nhất nhìn hài đồng trong lòng ngực mình, mân môi, ánh mắt chợt lóe mà qua đau thương, nhưng không có tránh được hai mắt hắn.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất thở dài một hơi trong lòng, cho dù thời gian cùng nhi tử ở chung rất ít, chẳng qua hắn vẫn hiểu được tâm tình cậu.

Phương Thần nâng đôi mắt, nhìn tròn mắt thán thúy kia, nhẩn tâm, bộ dáng cực bất cứ giá nào, “Phụ thân, Thần Thần là từ tương lai trở về.”

Quả nhiên câu này vừa xong nói, cha của mình cũng không có lên tiếng.

“Phụ thân...” trong lòng Phương Thần lo sợ bất an, kiếp trước, cậu căn bản là không biết cái gọi là lang tộc, càng thêm không rõ ràng việc mình đã từng bị nhiếp hồn, mất đi ký ức.

“Nói cách khác, người đã chết ở tương lai?” thanh âm Phương Triệu Nhất lạnh giống như băng dưới 0 độ vậy, đôi mắt gắt gao mà tập trung vào hải đồng trước mắt.

Phương Thần sửng sốt, hiển nhiên cậu thật không ngờ cha mình nghe được chuyện này lại hỏi mình sống hay chết.

“Àn.” Phương Thần cảm thấy có cái gì đó từ bên trong hai mắt của mình chảy xuống, theo khuôn mặt đến trong miệng, cảm giác ẩm ẩm .

Phương Triệu Nhất nhìn nước mắt trong suốt, cảm giác tim mình cũng nát rồi, hắn ôm lấy hải tử, liếm đi nước mắt trên mặt cậu, “Là ai?” Tương lai đã xảy ra chuyện gì, vì sao con trai của mình sẽ chết?!

Phương Thần không nói gì, mà Phương Triệu Nhất tiếp tục dò hỏi, “Tương lai, khi đó ta rốt cuộc ở nơi nào?”

Đứa trẻ đang khóc đột nhiên ngược mắt nhìn cha mình, “Phụ thân...” cậu không biết muốn giải thích như thế nào, vốn tưởng rằng chuyện đã qua, không thể tưởng được lại

“Thần Thần, người là nhi tử của ta.” Phương Triệu Nhất gắt gao mà ôm hải đồng, như muốn đem người nhét vào ngực mình

Phương Thần kiêu ngạo mà trả lời, “Ta vẫn luôn là hải tử của phụ thân!” Đáng tiếc bởi vì cậu mới khóc xong, thanh âm không thanh thúy như lúc đầu

Phương Triệu Nhất vươn ra tay, nhẹ nhàng mà nắm bắt cằm Phương Thần, ôn nhu mà dò hỏi, “Ta rốt cuộc ở nơi nào?” Hắn nhìn phản ứng của con trai, tương lai nhất định không tốt, nếu không thì làm sao có Thần Thần hôm nay.

Phương Thần gắt gao mà cau mày, cậu không hy vọng phụ thân biết chuyện của kiếp trước, dù sao mọi thứ đều đã qua đi, nhưng cậu cũng biết, phụ thân không phải người dễ lừa, hơn nữa trong lúc nhất thời cậu cũng không biết phải bịa chuyện như thế nào

“Thần Thần, có phải phụ thân giết chết người hay không?” Phương Triệu Nhất mặt không đổi sắc mà hỏi, ánh mắt kia ái muội không rõ, không biết đang suy nghĩ gì.

“Không! Không! Không phải là phụ thân!” Phương Thần nghe đến câu sau, lập tức liền phản bác, tình thương của cha với cậu, không có một người nào có thể sánh bằng.

Phương Triệu Nhất giống như đã khẳng định suy đoán của mình, “Thần Thần, lúc mới bắt đầu, người đối phụ thân phòng bị vô cùng, nhất định là phụ thân đã giết người.” Thanh âm của hắn dị thường trầm thấp, khiến tim Phương Thần đập loạn.

“Không phải là phụ thân! Nếu như là phụ thân, ta cam tâm tình nguyện!” Phương Thần vội vàng mà nói, nhưng bởi vì nói chuyện quá mức cấp bách ngược lại là “Khụ khụ... Khụ khụ...” Ho khan lên.

Phương Triệu Nhất vươn tay, nhẹ nhàng mà vỗ lưng cậu, “Thần Thần, người rời khỏi phụ thân đi.” Hắn nói một câu làm nổ mọi thứ.

80. Chương 80: Được Một Tắc Lại Muốn Tiến Một Thước

Phương Thần trừng lớn hai mắt của mình, dường như không thể tin, “Phụ thân, người đang nói cái gì?” sầm nảo lúc trước đã vụt ra sau đầu, cha đang nói đùa phải không

Phương Triệu Nhất cúi thấp đầu, nhìn trước mắt trong suốt của cậu, nghiêm túc mà nói, “Người rời khỏi phụ thân đi!” Tương lai ai cũng không có thể đoán trước, ngay cả hiện tại hắc tuyệt đối sẽ không thương tổn bảo bối hài tử của hắn, nhưng...

Nếu Thần Thần là từ tương lai trở lại quá khứ, nói cách khác, mọi chuyện cậu đều biết rõ ràng “Vì cái gì ta phải rời khỏi người?” thanh âm Phương Thần có chút lớn, cậu lúc này trong cơn giận dữ, thật vất vả cải thiện quan hệ cùng cha của mình, bây giờ còn muốn chia li như kiếp trước?!

“Kiếp trước ta giết người, kiếp này lại không thể biết trước!” Phương Triệu Nhất tuyệt đối không cho phép tình huống như vậy phát sinh.

Phương Thần không nể mặt mà phiên phiên xem thường, cho dù một đứa trẻ hành động như vậy, có vẻ phá lệ quỷ dị.

“Không phải là người giết.” Phương Thần cảm thấy vô lực dị thường, cũng không biết phụ thân của cậu có trí tưởng tượng phong phú như vậy, cho rằng hắc giết mình. so sánh như vậy, sự thật là chính mình muốn giết hắc, chẳng qua mấy lần đều không có thành công, đến lần cuối cùng ...

Nghĩ đến đây, bên trong đôi mắt Phương Thần, liền thoáng hiện vẻ áy náy. Kiếp trước phụ thân, vì cậu trả giá nhiều như vậy, mà cậu... Thân là con hắc, chỉ vì Chiêu Hoa mà thôi, đã nghĩ muốn giết hắc...

“Người không cần lừa gạt phụ thân, phụ thân rõ ràng.” Phương Triệu Nhất khẳng định mà nói.

Phương Thần trát trát hai mắt của mình, “Phụ thân, chẳng lẽ người không tin chính mình sao?”

“Kiếp trước ta bị người khác giết, tuyệt đối không là người!”

Chuyện Chiêu Hoa, cậu tạm thời không tính toán nói cho cha của mình biết, Chiêu Hoa có thể bắt cóc mình, lại quen thuộc với lang tộc, liền chứng minh lực lượng của người này không đơn giản. cậu không muốn cha của mình mạo hiểm, hơn nữa cũng rõ ràng, đó là tính cách của người này.

Phương Triệu Nhất nặng nề mà hít một hơi ở trong lòng, hắc vốn định điều tra Thần Thần kiếp vì sao lại chết, nhưng nhìn ánh mắt của cậu, lại phát hiện quật cường vô cùng.

Yêu tà thú giờ mới hiểu ra, như thế nào một linh hồn mới lại biết nhiều chuyện như vậy, thậm chí còn đánh thức người đang ngủ say như hắc.

“Phương Thần!” Phương Dịch nói, “Người đã không phải là trẻ con, chúng ta làm lại điều kiện một lần nữa nói.” Chỉ cần người có nhược điểm, mọi chuyện liền đơn giản rất nhiều.

Phương Thần mở lớn miệng mình, muốn nói lại thôi, lại phát hiện mình không thể nói gì, “Yêu tà thú!”

Phương Triệu Nhất nhìn đến nhi tử cái dạng này, nhất thời liền hiểu được là chuyện gì xảy ra, hắc khẩn trương mà dò hỏi, “Thần Thần, yêu tà thú uy hiếp người sao?” Đúng vậy, hiện tại địch nhân lớn nhất của bọn họ, chính là yêu tà thú, còn lại chính là thứ yếu.

“Phụ thân, không có việc gì, ta có thể ứng phó hắc.” trong ánh mắt Phương Thần, thoáng hiện cảm xúc kiên định.

Phương Dịch lại không cho là đúng, hắc là một nguyên thần, chẳng lẽ còn sợ nhân loại sao?! Đúng vậy, linh hồn cùng lực lượng của Phương Triệu Nhất rất lợi hại, vì hắc đang chiếm thân thể này, nếu không hắc không địch nổi.

“Phương Thần, ta muốn linh hồn!” Cho dù lấy yêu dương hồn nhưng nếu có linh hồn nói, hắc càng dễ khống chế hơn, huống chi hắc còn cần... Cũng không biết qua bao nhiêu năm, nhưng chỉ cần có một đường sinh cơ, hắc cũng sẽ không dễ dàng mà buông tha.

“Linh hồn?” Phương Thần nghiêng răng nghiêng lợi, “Người muốn linh hồn, chính mình đi hấp thu! Lão tử không phụng bồi!” Nếu hắn cũng biết, cùng lắm thì bắt chấp mọi giá!

81. Chương 81: Quý Đạo Kiếp Trước

Phương Thần muốn bắt chéo chân nhưng điều kiện đầu tiên là chân cậu phải đủ dài để bắt chéo đã.

Lúc này tâm tình Phương Thần vô cùng tốt, cậu đã đạt thành hiệp nghị với yêu tà thú. Vốn tưởng rằng chuyện sẽ không đơn giản như vậy, chẳng qua cậu làm bộ muốn phá một chút, ngược lại khiến yêu tà thú thỏa hiệp.

Không có thân thể nguyên thần, chuyện gì cũng không làm được, ngay cả phụ thân cũng phải dựa vào lực lượng bên trong biến hóa trì.

Hiện tại yêu tà thú đi theo chính mình, về chuyện lấy yêu dưỡng hồn, cũng không có biện pháp gì, chỉ có thể là từ từ sẽ đến...

Cậu bây giờ còn nhỏ, có thời gian sẽ bàn với yêu tà thú sau.

“Tiểu nhân đắc chí!” Phương Dịch bất mãn nói trong đầu Phương Thần, nếu không phải tìm kiếm hắn, cũng sẽ không uất ức như thế.

Phương Thần đắc ý dào dạt mà phản bác đạo, “Ta vốn là chính là tiểu nhân? Người làm khó dễ được ta?”

Cậu không biết Chiêu Hoa ở chỗ nào, vừa nghĩ tới kiếp trước mình yêu thượng Chiêu Hoa, có khả năng là nhiếp hồn thuật, trong lòng của cậu liền không được tự nhiên.

Phương Dịch đã không nói nữa, hắn vốn là định dùng Phương Triệu Nhất uy hiếp Phương Thần, chính là cũng không biết trên đường xảy ra chuyện gì, thế nhưng khiến Phương Triệu Nhất nhân họa đắc phúc, có sức mạnh mới mà Phương Dịch không khống chế được.

“Cạch ...” Một tiếng, cửa mở ra, mà Phương Thần lập tức liền nhảy từ trên giường qua, “Phụ thân...”

phụ thân nói, cho dù kiếp trước đã cậu đã thành niên, bất quá vẫn là một cái tiểu hài tử, mới bị người ta giết?! Trong tầng đo còn có ý tứ đúng là Phương Thần rất ngốc, còn duỗi đầu ra cho người khác giết, mà Phương Thần chỉ có thể là có miệng khó trả lời, đắng hết vả lòng.

Phương Triệu Nhất mặc đồng phục, hôm nay là ngày cuối cùng của đợt thi đại học, dù hắn không đi học, thầy hiệu trưởng vẫn đến nhà gọi hắn đi thi

Phương Triệu Nhất không là người già mồm cãi láo, hơn nữa hắn cần một thân phận rõ ràng, sinh viên là phù hợp nhất, thậm chí hắn còn cần chăm sóc nhi tử.

Trước kia tính toán mở rộng kế hoạch, bởi vì nhi tử, hắn tính hoãn vài năm, chờ hài tử lớn lên, khi đó hắn cũng tốt nghiệp đại học.

Phương Thần thấy cha của mình chưa đi đến, vì thế biết môi, một bộ bất mãn, dù sao cậu là tiểu hài tử cậu sợ ai?!

thiếu niên bỏ túi sách, trực tiếp đem nhi tử bế đứng lên, “Thần Thần hôm nay có nghịch ngợm hay không?”

Ngay cả khi biết Thần Thần đã thành niên, nhưng nhìn nhìn cánh tay nhỏ, bắp chân nhỏ của con hắn chẳng thể làm gì khác.

Phương Thần trát trát hai mắt của mình, sau đó đem đầu của mình gác trên vai cha, vẻ mặt buồn mà dò hỏi, “Phụ thân, người thật sự muốn kết hôn sao?” Luôn cảm giác như cha bị cướp mất.

Nghe được vấn đề sau, sắc mặt Phương Triệu Nhất trầm xuống dưới, “Thần Thần, người đã có linh hồn thành thực, vậy nên biết, đây là ước định của ta cùng lang tộc.” Nếu không thì mọi chuyện đâu đơn giản như thế.

Cho dù là chính mình, chống lại các trưởng lão, cũng chỉ có thất bại.

“Ta...” Phương Thần không biết nói cái gì cho phải, cậu cũng không thể nói mình ăn dấm? như vậy thì thùng lấm?!

“Yên tâm, nàng là một người thực ôn nhu!” Phương Triệu Nhất cho rằng con trai của mình lo lắng về thiếu nữ kia, vì thế ôn nhu mà giải thích.

“Ta cũng không cảm thấy thế!” Hừ hừ... Kiếp trước cho dù không gặp được mấy lần, nhưng cậu biết nàng tuyệt đối không là người lương thiện.

82. Chương 82: Mẹ Kế Đã Đến

Phương Triệu Nhất đối với lời của con có cảm giác kỳ quái, sau đó nhỏ giọng mà dò hỏi, “Tương lai ta như thế nào?” Đồng thời cũng có thể hiểu biết nhi tử trước kia như thế nào.

Phương Thần nhìn thoáng qua cha của mình, sau đó nói, “Phụ thân lạnh lùng vô tình, đối ta hờ hững!” cậu không có nói sai, hẳn chỉ yên lặng mà trả giá ở sau lưng, lại...” Là một người phải trả giá rất nhiều.” những lời phía sau, có vẻ phá lệ trầm trọng.

Trong không gian đầy áp lực, phụ tử hai người sau một hồi lâu đều không nói gì, thời gian chậm rãi đi qua, sau đó Phương Triệu Nhất nặng nề mà hít một hơi, an ủi, “Hết thấy đều đi qua!”

Đúng vậy, chuyện tương lai, chính mình cũng không có thể phỏng chừng, nhưng hẳn tuyệt đối sẽ không thương tổn con của mình.

Phương Thần cũng không nói gì, sinh hoạt của cha con bọn họ rất đơn giản, còn lại là chờ tin trúng tuyển, ngẫu nhiên yêu tà thú sẽ thường thường mà quấy rầy Phương Thần một chút, rồi sau đó lại nói, hẳn là quá mức tịch mịch, mới có thể tìm người trò chuyện.

Điều duy nhất khiến Phương Thần cảm thấy bất mãn chính là đồ vật phía sau, cho dù giấu đi, chẳng qua vẫn là có thể xuất hiện, điều này làm cho bọn họ không thể không bọc thật chặt.

Phương Triệu Nhất cũng không quen chăm trẻ con, may mắn Phương Thần không phải là anh nhi, cho nên cũng không quá khó xử.

Tổng Gia Bảo cùng bọn họ ở cùng một chỗ, mỗi lần nhìn đến hai cha con họ dính cùng một chỗ, hẳn sẽ cảm thấy vô cùng sợ hãi, khi nào thì bạn tốt lại lộ ra bộ mặt như vậy, hiện tại hẳn hình như biến thành nhi không rồi.

Mẹ kế đã đến thì cũng báo trước rồi mới đến, một ngày nào đó, khi Phương Thần mở hai mắt của mình, liền nhìn thấy một thiếu nữ đứng ở trước mắt của mình, cậu trừng lớn hai mắt của mình, bộ dáng không thể tin

“Đây là Thần Thần đi?” Thanh âm của thiếu nữ như trong như chim hót, mặt trái xoan nho nhỏ. đôi mắt có vẻ phá lệ sáng ngời, nhìn anh nhi đang nằm, cũng tràn ngập ý cười.

Phương Thần chu môi, quay đầu, nhưng không có phát hiện cha đâu, tâm sinh bất mãn. Trách không được thời điểm cậu ngủ, cũng có thể cảm giác đến ánh mắt, khiến cậu bất an “Lả lướt nha nha...” Phương Thần làm như là hài tử tỏ vẻ cái gì cũng đều không hiểu.

trên mặt La Y vẫn là treo đầy tươi cười, vươn tay ra, đem Phương Thần ôm vào trong ngực.

thân thể Phương Thần nháy mắt cứng ngắc, trên trực giác đã không thích nữ nhân này. Vừa nghĩ tới cha của mình, về sau sẽ cùng nữ tử này tình chàng ý thiếp, trong lòng của cậu mặt phá lệ không thoải mái, giống như vật trân quý của mình đang bị đoạt đi vậy. Lúc này, cửa được mở ra, mà bóng dáng Phương Triệu Nhất, xuất hiện trước mặt Phương Thần, “Lả lướt nha nha... (bảo nàng cute!)” cậu tính tình không tốt, cả khuôn mặt đều trương đến đỏ bừng.

trên mặt Phương Triệu Nhất không có biểu tình dư thừa, hẳn nhìn thoáng qua La Y, nàng cười nói, “Ta nhìn thấy Thần Thần tỉnh, cho nên liền ôm đến.” Cho dù trong lòng của nàng mặt có ý kiến gì, nhưng tuyệt đối sẽ không khiến thiếu niên cao lớn trước mắt nhìn ra.

Phương Thần bắt mắt nhìn hành động của nàng, vì thế ghen tức một hơi, cũng không quản như vậy sẽ mất mặt hay không, nhất thời nộ cười của nàng biến mất.

Ngay cả nàng là người lang tộc, nhưng vẫn là lần đầu tiên tiếp xúc với hài tử, thậm chí này đứa trẻ còn không khách khí như vậy, trong phút chốc xấu hổ không thôi.

Nàng có thể rõ ràng mà cảm giác được lòng bàn tay đã ướt sũng, không nghĩ, cũng biết là chuyện gì xảy ra, hơn nữa “Lộc tộc...” Một cái thí vang, hun nàng đến mức gần hôn mê.

83. Chương 83: Sinh Ra Mâu Thuẫn

Phương Thần phi thường đắc ý, mà nữ nhân kia tìm cái cớ rồi chạy biến cuối cùng một ánh mắt cũng không nhìn cậu.

“Phụ thân...” lúc này Phương Thần lắc lắc mông mình, duỗi tay, hy vọng cao lớn thiếu niên có thể thay quần cho cậu.

Bởi vì cậu là vậy có nguyên nhân, cho nên dựa theo yêu cầu của cậu, căn bản là không cần đổi tã.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, “Người đi tiểu? Còn đánh thí?” trước kia, hắn cũng không kiên nhẫn để hỏi như vậy, Phương Thần khờ dại trát trát hai mắt của mình, sau đó nói, “Phụ thân, đi tiểu cùng đánh thí, nếu là anh nhi bình thường không chế không được.”

“Phải không?” Phương Triệu Nhất lạnh lẽo mà hỏi ngược lại, từ trong tròng mắt thâm thúy kia, nhìn không ra bất luận cảm xúc gì.

tiểu anh nhi ở trên giường, trong lòng “Đông...” Một chút, vừa rồi nữ nhân kia đem mình phóng tới trên giường, sau đó liền chuẩn mất, mà phụ thân của mình, còn không biết đang nghĩ cái gì.

“Phụ thân... Người cũng biết, cho dù ta có người tư duy thành niên, chính là thân thể tiểu hài tử, cũng khó không chế Phương Thần chuyển mất một cái, sau đó nịnh nọt mà nói.

Phương Triệu Nhất nặng nề mà hít một hơi ở trong lòng, sau đó bước đi đến bên cạnh Phương Thần, nghiêm túc mà giảng đạo, “Về sau không được làm chuyện như vậy.” Hắn là sủng ái hài tử, nhưng tuyệt đối sẽ không cưng chiều, nói cách khác, sau khi lớn lên nó sẽ vô pháp vô thiên.

“...” Phương Thần cúi đầu, bộ dáng vô tình, chẳng qua trong lòng lại không đồng ý lời cha mình nói.

Cậu muốn hạnh phúc, cậu phải tự nắm chắc. Kiếp trước, chính là cậu quá mức bị động, vút mọi thứ ở sau lưng, chết thể nào cũng không rõ. Nếu không trùng sinh, cái gọi là sự thật kia, sẽ vĩnh viễn mà bị vùi lấp.

Lúc trước phụ thân của mình nguy tại sớm tối, cậu có thể dùng linh hồn của chính mình cứu hắn, chẳng qua tuyệt đối sẽ không tùy tiện thỏa hiệp. Cậu yêu cha của mình, nhưng mẹ kế vào cửa, cuộc sống của mình hắn sẽ không tốt.

Phương Triệu Nhất biết dạy trẻ con phải từng bước, không có khả năng lập tức liền thúc đẩy. Ngay cả khi hắn biết Phương Thần có trí nhớ của kiếp trước, nhưng lúc này nhìn xem hành vi của nó so với nam tử thành niên vẫn không được thành thực, cũng không biết trước kia được dạy dỗ thế nào.

Hắn trực tiếp thay quần cho cậu thuận tiện lau lau rồi một chút, mà tiểu thí hài vẫn luôn đều ngoan ngoan, không có phản kháng đều.

Trong phòng phi thường an tĩnh, trừ bỏ tiếng hít thở, không nghe được gì khác.

“Thần Thần, nàng có thể chăm người mà.” Phương Triệu Nhất nhìn người tương đối chuẩn mà LaY còn được chọn ra. Cho dù không có Phương Thần, đợi cho hắn trưởng thành, cũng kết hôn cùng nàng, chính là thời gian vài năm mà thôi.

Phương Thần lập tức liền nâng đầu, “Thì tính sao?”

Cho dù là như thế, cậu cũng sẽ không đồng ý có người chen giữa cậu cùng phụ thân.

“Thì tính sao?” Phương Triệu Nhất chọn chọn chính mình lông mày, hần cảm thấy chính mình quá mức sủng ái Phương Thần, mới có thể dẫn đến việc cậu nhỏ như vậy liền không xem ai ra gì.

Nếu là mình, còn có thể nhường nhịn nó, nếu đổi lại là những người khác đâu?! Kiếp trước có lẽ nó bướng bỉnh nên mới chết.

Phương Thần biết cha của mình sinh khí, bắt quá cậu vẫn không phục nhuễn, “Đúng vậy, dù sao ta không thích nàng!”

Nhỏ như vậy, còn không biết co thể sinh con hay không, hừ hừ...

“Xem ra! Ta thật là quá mức sủng ái người!” Phương Triệu Nhất nói xong liền đi ra ngoài, còn lại Phương Thần ở trong phòng.

Phương Thần mân môi của mình không nói gì, trực tiếp trở mình, liền chứng minh lúc này tâm tình cậu cũng không tốt.

Yêu tà thú Phương Dịch nói trong đầu Phương Thần, “Người thật là không hiểu chuyện.” Chậc chậc... tiểu thí hài, nhỏ như vậy chỉ biết độc chiếm, thậm chí vì đuổi đi nữ nhân kia, ngay cả mặt mũi cái gì cũng không muốn.

“Cái gì gọi là ta không hiểu chuyện? Như ta làm vậy có vấn đề gì sao?” Phương Thần bất mãn mà phản bác đạo, không biết là chính mình có sai, chính là ngăn chặn mẹ kế vào cửa mà thôi, nói như thế nào cậu cũng là trưởng tử của phụ thân, đều không có mẫu thân, phụ thân kia nên là của chính mình.

“Đương nhiên là có vấn đề, phụ thân của người trẻ tuổi như vậy, người liền muốn hần thủ tiết?” Phương Dịch một bộ vui sướng khi người gặp họa, “Lúc này đây người không cấp cho mẹ kế vào cửa, kia lần sau? Còn có lần sau nữa? Một người nam nhân, không có khả năng luôn độc thân, cho nên Phương Thần, người là một người phi thường vì tư lợi.”

Nếu nguyên thần của hần có bảo đảm, sinh hoạt bình thường quá mức buồn bực, có đôi khi tiêu khiển một chút với đứa trẻ này, khiến trong lòng hần phá lệ thoải mái.

“Ta căn bản là không có nghĩ như vậy.” Phương Thần phản bác rất nhanh, cậu không muốn người xa lạ sáp nhập tiến vào mà thôi, chỗ nào khiến cha của mình...

Phương Dịch nhìn cây từ trên xuống dưới, ngay cả hần cái gì đều nhìn không tới, bắt quá vẩn nên nói, “Phụ thân của người mới mười tám tuổi, người cũng đã sinh ra, có thể thấy được hần rất mạnh.”

“Đúng vậy, có lẽ người không nghĩ như vậy, người cũng do hai người tiếp xúc sinh ra mà thôi.”

Nghe Phương Dịch tiếp tục kể ra, trái tim Phương Thần đều run rẩy, “Ta không có...” Đáng tiếc ba chữ kia không thể biện bạch.

Phương Dịch cảm thấy dạy dỗ đủ rồi, cũng thu nói lại, dù sao chọc giận Phương Thần, mình cũng không tốt.

Thật sự là thói đời ngày sau, trước kia hần kiêu ngạo cỡ nào, giờ xung chỉ là một yêu thú. Lang tộc rất đoàn kết, lại dị thường chán ghét người ngoài đến, mà Phương Thần là bán yêu, sinh hoạt về sau, tuyệt đối sẽ không yên ổn.

Tổng Gia Bảo nhận được điện thoại của bạn tốt, vì thế liền vội vã chạy trở về, mấy lần đi chơi hần đều không đến. Ai, ngấm lại từ khi có tiểu sói con, hần sẽ không có sinh hoạt tự do.

“Tiểu bạch?” Tổng Gia Bảo nhìn đứa trẻ nằm trên giường lớn. Phương Thần không phản ứng gì, cậu biết mình sai, không nên ngăn cản mẹ kế vào cửa, nhưng tình cảm lại không thể tiếp thu.

Tổng Gia Bảo trượng về mặt trẻ con, hiện nét tò mò, mọi khi hần gọi như vậy nó sẽ xù lông, chính là hiện tại cái dạng này, thật là rất không tầm thường, lại nhớ lời bạn tốt dặn, hần phát hiện, hai người không được tự nhiên.

“Các người cãi nhau?” trong lòng Tổng Gia Bảo thán phục, đứa trẻ mới nửa tuổi này, thế nhưng có thể khiến cho bạn tốt biến sắc mặt, quả nhiên là là hai phụ tử, tính tình này đều như nhau.

Nghe được hai chữ “Cãi nhau”, cậu lập tức liền nâng lên hai mắt, “Không có!” Giữa bọn họ một câu nói nặng đều không có nói, nhưng không thể phủ nhận, đúng là phụ thân “Rời nhà trốn đi”.

Bình thường nhàn rỗi, cậu cũng thấy kỳ quái, thì phải là phụ thân lớn như vậy, thế nhưng còn chơi trò này, hẳn tự coi bản thân là trẻ con à?! Lúc này tiểu thí hài cũng không nghĩ nữa, cha mình, chân chính nói, tuổi còn nhỏ hơn mình đi.

“Thì thế.” Tống Gia Bảo trêu tức mà nói, trước kia bạn tốt mặt không đổi sắc dù ai cũng không chọc được, đều không có kết quả tốt, chính là hiện tại nhìn xem... Đối mặt với con trai của mình, hẳn cũng chỉ tự hờn dỗi được thôi.

Phương Thần vươn tay chỉ chỉ túi đồ của mình.

Tống Gia Bảo tự nhận là không thích bắt nạt trẻ con, cho nên đi đến pha sữa cho cậu uống. Phương Thần rất nghe lời mà uống, nghĩ chính mình tỉnh dậy, phụ thân khẳng định tại bên cạnh, vì thế yên tâm thoải mái đi ngủ

Cậu bị nước tiểu nghẹn tỉnh, mở hai mắt, căn phòng rộng lớn, trừ cậu ra không còn ai “Thần Thần, tỉnh? Người muốn đi vệ sinh không.” Tống Gia Bảo bước vào đầu tiên. Phương Thần hơi hơi mà nhú lông mày, “Phụ thân đâu?” cậu cũng không biết hiện tại mấy giờ, bất quá nhìn bộ dáng Tống Gia Bảo, hẳn là không còn sớm.

Tống Gia Bảo không trả lời, chính là ôm Phương Thần, tính toán giúp cậu tắm rửa.

Phương Thần ngoan ngoãn, cũng không có lên tiếng, đồng thời cũng biết là rạng sáng mười hai giờ.

Liên tiếp vài ngày, Phương Thần đều không có gặp cha mình ảnh, cậu vẫn là cứ theo lệ thường ăn, được người hầu hạ, chỉ bất quá hẳn trên mặt đã không có chút tươi cười nào.

“Thần Thần, người xem đây là cái gì?” Tống Gia Bảo lấy ra món đồ chơi, đùa Phương Thần, đáng tiếc cậu không nhìn đến hẳn, vẫn là cúi đầu nhỏ.

Tống Gia Bảo cảm thấy vô cùng buồn, Phương Thần ngoan hơn rất nhiều, thậm chí sau lần đó cũng không nói chuyện nữa.

Ngay cả không muốn thừa nhận, bất quá Tống Gia Bảo cảm thấy Phương Thần đã bị chứng tự kỷ của anh nhi, ngọn nguồn bệnh này, đại khái là cùng bạn tốt của mình có quan hệ rất lớn.

Phương Triệu Nhất chưa có trở về, bất quá hẳn vẫn là chú ý chính mình tình huống hài tử, biết cậu có thể ăn uống bình thường, trong lòng không khỏi hoài nghi, mình ở trong lòng Thần Thần, còn có địa vị hay không?!

Hài tử đều là dễ quên, chỉ là chuyện này không giải quyết được, kia mặc kệ là ai đúng, cũng không hảo.

“Triệu nhất.” Phương Thế Nguyên đã đi tới, lang tộc đang trù bị hôn lễ.

biểu tình trên mặt Phương Triệu Nhất không có biến hóa lớn, “Phụ thân.” Chính là thần nhiên mà kêu một tiếng, cho dù bởi vì Phương Thần, hẳn ly khai, còn có một chút lý do là hẳn cùng với La Y cử hành hôn lễ.

người Lang tộc, đổi hôn nhân rất trung thành, bất quá thời gian dài đã có thay đổi, giống Phương Triệu Nhất, chính là một việc khác.

” Nên cử hành nghi thức.” Phương Thế Nguyên chính là thần nhiên mà nói một, sau đó bóng dáng tiêu thất.

84. Chương 84: Ý Nghĩa Trùng Sinh

La Y là một nữ hài hiểu chuyện, từ khi được đề trở thành thê tử của thiếu chủ lang tộc, mặc kệ là làm mỗi một việc, nàng đều tính toán rất chuẩn. Lúc này đây, lại khiến cho nàng lần đầu nếm thử đến tư vị thất bại.

Cho tới nay, cho dù chính mình chính xa xa mà nhìn thiếu chủ vài lần, lại có thể nói là nhất kiến chung tình, thiếu chủ bên ngoài anh tuấn, còn có tính cách độc đáo, đều làm cho nàng vô cùng ngưỡng mộ.

Nàng nghe nói tuổi thiếu chủ đã còn trẻ có hài tử, nàng vừa buồn ;ại hận đứa bé kia, sau đó biết nữ nhân kia chết, lòng của nàng nhẹ nhõm.

Nàng cần làm thế tử lòng dạ rộng rãi của thiếu chủ, chỉ có nàng.

Tộc trưởng bảo nàng đến chỗ thiếu chủ, thuận tiện thấy xem nhi tử của thiếu chủ, lại trăm triệu thật không ngờ, cái tiểu thí hài này, nhìn qua nhỏ như vậy ngay lần đầu gặp đã ra oai phủ đầu Bất kể như thế nào, chính mình sắp cùng thiếu chủ cử hành hôn lễ, nàng cũng sẽ trở thành một cái hiền thê lương mẫu.

“La Y...” hôn lễ Lang tộc cùng nhân loại hôn lễ hoàn toàn không giống, bọn họ là lấy nguyên hình tiến hành phát thệ, mà còn trung thành với bạn lứa.

La Y chuyển đầu, trên mặt xuất hiện tươi cười, “Mẫu thân.” Nàng cảm tạ mẫu thân có thể đem nàng giáo dục thực tốt, nếu không, cũng sẽ không bị tộc trưởng cùng các trưởng lão coi trọng.

Mẫu tử hai người, nói vào chuyện khuê phòng khiến nàng vừa thẹn lại vừa mong Ánh trăng dần dần lên cao, “Ngao ô...” Nơi nơi đều tràn ngập tiếng sói tru, cho dù là lang không có trí tuệ, cũng sẽ đứng bên xem hôn lễ Phương Triệu Nhất.

dưới ánh trăng màu bạc, có thể rõ ràng nhìn đến một ngân lang thật lớn, đứng ở chỗ cao nhất, cả người đều tản ra khí tức lãnh liệt, mà đầu lại nhìn về phía ánh trăng.

Thời gian cũng không có đi qua bao lâu một con lang nhỏ màu trắng đi đến Đang lúc hai lang dùng phương thức thành kính cử hành hôn lễ thì con lang thật lớn kia, lại không nhìn ánh mắt kinh ngạc của chúng lang, nháy mắt bỏ chạy ...

“Ngao ô...” Lang tộc phát ra thật thanh âm tru lên, nhưng bóng dáng cự lang đã mất.

Lúc này trên giường lớn, một anh nhi tiểu tiểu, không nhúc nhích mà nằm đó không có hơi thở cả người đều tản ra tử khí.

Tổng Gia Bảo lo lắng mà nhìn anh nhi trên giường, hắn cũng không biết là chuyện gì xảy ra, đứa nhỏ này...chỉ trong chớp mắt, thế nhưng mất đi hô hấp... Hắn liều mạng mà cấp cứu, liều mạng gọi điện thoại, lại phát hiện di động của Phương Triệu Nhất căn bản sẽ không có người tiếp.

Mà anh nhi cũng không có chút động tĩnh nào, hắn muốn đưa đi bệnh viện, lại phát hiện quá xa, chỉ có thể đứng một bên.

Yêu tà thú cũng thực phần nộ, hắn bị nhốt bên trong vòng tròn vòng, chỉ có thể mắt mở trừng trừng mà nhìn linh hồn Phương Thần sắp sửa tiêu tán, “Người con heo này! Thế nhưng liên một chút ít hy vọng đều mất đi?! Heo heo heo!!” Phương Dịch lớn tiếng mà quát, muốn mắng tỉnh người trước mắt.

Hắn liền không hiểu, rõ ràng trùng sinh, nhưng không biết quý trọng, người không biết còn tưởng rằng là tình nhân của nó kết hôn đâu!

Thật sự là xui, thật vất vả tìm một cái ký túc thể như vậy, nhưng không có mong muốn sống, chẳng lẽ thật là trời muốn diệt ta?!

Chính là có một chút ít hy vọng, hắn đều sẽ không buông bỏ, vì thế lợi dụng lực lượng của chính mình, thúc dục năng lượng bên kia của Phương Triệu Nhất, chờ mong hắn có thể biết tình huống trước mắt.

linh hồn Phương Thần, tản ra khí tức màu xám nhạt, “Ta là vì phụ thân trùng sinh, nhưng không thể thay đổi mọi thứ,vậy ta sống lại để làm gì?”

85. Chương 85: Cầu Kết Với Nhau Làm Việc Xấu

Phương Thần cũng không muốn chết, chẳng qua việc phụ thân làm, thêm vào việc nghĩ đến chuyện của kiếp trước, mỗi bước đi lại dựa theo quỹ đạo của vận mệnh không thay đổi, nếu như vậy, hắn cùng kiếp trước có gì khác nhau, cuối cùng vẫn như thế Phụ thân đối với mình tốt, hắn rõ ràng, cho nên đời này kiếp này, trừ mình ra, hắn không muốn phụ thân còn có những người khác. Có lẽ ý nghĩ của hắn rất ích kỷ, đúng là bởi vì khó có được được, mới có thể sợ hãi mất đi.

“Làm sao lại không có ý nghĩa đâu?” Phương Dịch quát lớn, “Phụ thân của ngươi vẫn là thực yêu ngươi.”

Nghe được hai chữ phụ thân, Linh hồn Phương Thần có dao động nhẹ như chớp, sau đó hần cười khổ nói, “Hần hiện tại cũng không cần ta ... Còn nói yêu ta...”

Nếu không nhờ Phương Dịch sống chết mà ngưng tụ linh hồn của Phương Thần, chỉ sợ hiện tại đã tan thành mây khói.

Phương Dịch cảm thấy bản thân thực khổ bức, ban đầu nghĩ là tìm được một kí chủ thật tốt, chính là trăm triệu lần không ngờ, người này ngay cả ý thức sinh tồn cũng không có.

Tổng Gia Bảo đột nhiên nghe được tiếng vang thật lớn, sau đó cửa bị bật ra, nhìn đến con lang to lớn trước mắt, Tổng Gia Bảo trợn mắt há hốc mồm, sau đó con lang mở lớn miệng mình, ngậm quần áo đứa bé, lần thứ hai biến mất trước mặt tên mặt oa oa kia

“Rất dọa người...” Tổng Gia Bảo lẩm bẩm, trước kia mặc kệ hần đụng chạm Phương Thần như thế nào, đứa bé kia căn bản là không linh tính, chính là...

Ngay cả con lang lớn như thế, dọa hần nhảy dựng, nhưng hần lập tức kịp phản ứng, đây là bạn tốt của mình.

Phương Thần cảm giác được hơi thở quen thuộc, không có phòng bị, “Phương Thần, phụ thân của ngươi trở lại.”

Quả nhiên Phương Dịch vừa nói xong, linh hồn Phương Thần, lúc này hơi hơi dao động, không khí màu xám, giống như giảm bớt một ít.

Phương Triệu Nhất lợi dụng sức mạnh của bản thân trở về, nếu không làm sao có thể sẽ nhanh như vậy...

Nhìn đến nhi tử hấp hối, tâm của hần rất đau, đồng thời cũng biết, đây chính là nhi tử đang kháng nghị với mình. Lúc trước còn tưởng rằng hần không coi trọng mình, nếu không thì sao lại vẫn ăn vẫn uống, căn bản là không có đem mình để vào mắt.

Đem hài đồng đặt trên cỏ, lúc này ánh trăng dường như sáng hơn.

Phương Triệu Nhất hóa thành hình người, đứa trẻ đang phát ra ánh sáng.

Đây là một khu đất bằng phẳng giữa núi rừng, nơi nơi yên tĩnh vô cùng, còn có thể mơ mơ hồ hồ mà nghe được tiếng ve kêu.

May mắn là mùa hè, nếu là mùa đông, như vậy rất dễ dàng cảm mạo.

Đem hài đồng ôm ở trong ngực của mình, “Thần Thần...” tiếng nói trầm thấp, có vẻ vô cùng đau lòng, hình như là sắp sửa bị người vứt bỏ.

Lúc trước, hần đang cử hành hôn lễ, lại thu đến tin tức của yêu tà thù, thật sự thì bản thân không nên tin tưởng, nhưng hần không thể mạo hiểm, hần sẽ không để cho bản thân hối hận, may mắn hần rời đi, nếu không cho dù là bản thân chết đi, cũng không cứu Thần Thần lại được.

“Phụ thân không có vứt bỏ ngươi, phụ thân yêu ngươi.” Phương Triệu Nhất người rất ít thể hiện tình cảm, mặc kệ có tâm sự gì, hần đều giấu ở trong lòng mình.

Phương Thần có thể nghe được rõ ràng lời cha nói, hần là một linh hồn trưởng thành, bắt đầu quá trình sinh tử chí cũng bởi vì Phương Triệu Nhất vắng mặt.

“Ngươi có chuyện gì, vẫn là cùng phụ thân ngươi nói rõ đi.” Phương Dịch cảm thấy bản thân bị sợ hãi, không chỉ Phương Thần hồn phi phách tán, ngay cả mình cũng có khả năng biến mất.

Phương Thần mân môi không nói gì, luồng khí xám bên trong thân thể của hần, đã dần dần mà tiêu tán.

Phương Dịch thấy hần vẫn thờ ơ, vì thế không khách khí mà nói, “Ngươi vẫn là một người nam nhân... Thế nhưng vẫn còn già mồm cái lão, như con gái vậy!”

“Ngươi mới là nữ tử!” Phương Thần nháy mắt liên tục, hơn nữa hần cũng biết, tình trạng như vậy, bản thân khẳng định sẽ bị cảm mạo.

Ngay cả cái ôm của cha thật ấm áp, nhưng trong hoàn cảnh này, như thế nào cũng cảm thấy rất quý dị, vì thế hẳn quay lại kí chủ.

Phương Triệu Nhất không biết con trai mình có khúc mắc gì, chính là một mình rời đi, đối với nó, tuyệt đối là đả kích trí mạng.

Trước kia hẳn chưa chăm trẻ bao giờ, cũng thật không ngờ tâm linh chúng nó yếu ớt như thế.

Phương Thần thật vất vả mở hai mắt của mình, sau đó nhìn đến khuôn mặt tuần tú của cha, nhẹ giọng mà hô một câu, “Phụ thân...” Hẳn vốn không giận phụ thân, chỉ là lưu luyến mà thôi.

Phương Triệu Nhất nhìn thấy Phương Thần thức tỉnh, nặng nề mà hít một hơi, quả nhiên ánh trắng có tác dụng.

Cho dù là như thế, hẳn vẫn tung khuôn mặt bình thản, cũng không quản hiện tại là dạng gì, trực tiếp đem đứa bé bế lại đây, kéo quần của hắn, liền “Bốp bốp ...” Mà đánh nó.

Phương Thần cảm thấy trên mặt mình nóng bừng, mông cũng rất đau, nhưng vẫn cắn môi không nói gì.

“Người biết sai chưa?!” Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà nói, từ trong thanh âm của hắn, không nghe ra cảm xúc gì.

“Biết sai rồi sao?” Lần thứ hai lặp lại.

Phương Thần phát hiện mông mình đau đến mơ hồ, nhưng vẫn không nói lời chịu thua.

Phương Triệu Nhất không biết làm thế nào, mông cũng xanh tím, chính là Phương Thần vẫn là một câu cũng không nói, vì thế hắn nhẹ nhàng mà mặc vào quần cho cậu, sau đó đem đứa trẻ nâng lên đối diện mình.

“Thần Thần... Người cũng biết, phụ thân gặp cỡ nào?” Phương Triệu Nhất bắt đắc dĩ mà hít một hơi. Nếu như là chính mình trước kia, ai có thể đối xử với mình như vậy chứ.

Trên mặt Phương Thần đều là nước mắt, hắn cảm thấy rất ủy khuất, chỉ có thể chỉ dùng việc khóc đến phát tiết áp lực cùng với cảm xúc trong lòng.

“Người cũng lo lắng ư?” Phương Thần khàn khàn mà nói, mang theo thanh âm nhu nhu.

Phương Triệu Nhất hôn một cái mặt của hắn, cười nói, “Làm sao có thể sẽ không đâu? Người chính là con ta.” Cho dù linh hồn là thành niên nam tử, chẳng qua xem hắn hiện tại bộ dáng, căn bản là con một cái.

“Vậy người mấy ngày nay đi nơi nào?” Phương Thần không khách khí mà dò hỏi, tốt như là một cụ ông.

Phương Triệu Nhất đứng lên, tính toán trở về nhà bọn họ, về phần vấn đề của Phương Thần, từ từ lại nói tiếp cũng không có bất cứ vấn đề gì.

Lúc này lang tộc lại trở thành một truyện cười, đặc biệt là việc Phương Triệu Nhất kết hôn với La Y.

Vốn tưởng rằng hạnh phúc ngay tại trước mắt, nhưng trăm triệu lần không ngờ, tân lang giữa đường, trực tiếp chạy... Điều này làm cho nàng trở thành trò cười của toàn bộ lang tộc.

Phương Thế Nguyên liên hệ cho Phương Triệu Nhất, lại như là mò kim đáy bể, không có một chút ít tin tức, đồng thời cũng biết một ít tình huống của Phương Thần.

Lại là bán yêu này... Phương Thế Nguyên đối với Phương Thần càng mất kiên nhẫn, mỗi lần có chuyện gì, đều cùng con bán yêu kia phân không ra.

Phương Thế Nguyên híp hai mắt của mình, Phương Thần cái bán yêu này, đã muốn nhược điểm của con trai mình, phải nghĩ một cái biện pháp giải quyết, nhưng hắn cũng biết, hiện nay động đến Phương Thần, Phương Triệu Nhất thân là thiếu chủ, tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

“Tộc trưởng...chuyện La Y tiểu thư, nên xử lý như thế nào?” lang tộc thuộc hạ, thật cẩn thận mà dò hỏi.

“Trấn an một chút, nàng vẫn là người của thiếu chủ.” Phương Thế Nguyên thân là tộc trưởng lang tộc, không cần đi an ủi tức phụ tương lai, người phía dưới, tự nhiên biết phải nên làm như thế nào.

La Y đều khóc sưng cả hai mắt, nàng không biết mình làm sai chỗ nào, khiến thiếu chủ lang tộc đối đãi chính mình như thế.

“Mẫu thân.” La Y nhìn mẫu thân của mình, muốn biết nguyên nhân cụ thể.

mẫu thân La Y cũng là đại mỹ lang tộc nhân, nàng đối con gái của mình rất nghiêm khắc, hơn nữa La gia tại lang tộc cũng là nhân vật có uy tín danh dự, ngược lại thật không ngờ, sẽ phát sinh sự tình như vậy.

“La Y, chuyện này, người để xuống đi.” Á Hi an ủi nữ nhi.

La Y lập tức liền trừng lớn hai mắt của mình, “Mẫu thân, người để chota...” Câu nói kế tiếp cũng không nói nữa, nhưng ý tứ rất rõ ràng, làm cho nàng không cần rối rắm chuyện bị hôn?!

Á Hi thận trọng địa điểm gật đầu, “Đúng vậy, người vẫn là vị hôn thê của thiếu chủ, điểm này, tộc trưởng đã phê chuẩn.”

“Tại sao giữa chừng lại đột nhiên đi?” La Y gây sự mà dò hỏi.

Nàng yêu Phương Triệu Nhất, đồng thời đối với hành vi như vậy tử, nàng đang trong cơn giận dữ. Một nữ nhân, chỉ có một lần hôn lễ mà thôi, chuẩn bị lâu như vậy, lại...

Á Hi hơi hơi nhíu lại lông mày, sau đó hít một hơi, “Phải là cùng bán yêu kia có quan hệ rất lớn.” Ngay cả bản thân cũng không rõ ràng ngọn nguồn sự tình, nhưng từ biểu tình của một số người bên trong, đại khái có thể đoán được là xảy ra chuyện gì.

“Bán yêu?!” La Y một bộ bưng bình đại ngộ, “Chẳng lẽ hẳn xảy ra chuyện gì sao?”

Á Hi lắc đầu, “Cái bán yêu này là một đứa trẻ ngoài ý muốn, người về sau phải cẩn thận làm việc.”

“Chính là một cái bán yêu mà thôi, chẳng lẽ ta sẽ sợ hẳn sao?” La Y không cho là đúng, nhưng trong lòng đã có mầm mống cừ hận, nó đang từ từ hạ xuống.

Chờ mẫu thân của mình đi rồi, trong ánh mắt La Y, thoáng hiện đồ kỵ, “Ha ha... Thật không có nghĩ đến, La đại tiểu thư còn có hôm nay?” đột nhiên, một thanh âm vang lên.

La Y hồi tỉnh, “Chiêu Hoa?! Người tới làm gì?” Huyết thống của hắn có một nửa là lang tộc, một nửa khác lại là hồ ly.

“Đương nhiên là tới giúp người, người đã trở thành chê cười của toàn bộ tộc nhân!” ánh mắt Chiêu Hoa mỉa mai, nhìn thiếu nữ trước mắt.

“Người muốn giết Phương Thần?” La Y cũng không thích Chiêu Hoa, nhưng cũng là một đối tượng có thể hợp tác.

86. Chương 86: Đứa Trẻ Đầy Mùi Vị

Phương Thần ăn uống no đủ, không hề biết bản thân đã muốn bị hai tiện nhân theo dõi.

Ở trên giường lộ ra bụng tròn vo, đôi mắt trong suốt, thoáng hiện sắc thái thỏa mãn.

“Ha ha ... Ha ha ...” Bụng nhỏ bị một ngón tay thon dài chà xát vài cái, sau đó đứa trẻ phát ra tiếng cười thanh thúy.

Phương Triệu Nhất vừa lòng mà nhìn trên mặt nhi tử xuất hiện ý cười, vì thế động tác trên tay càng thêm nhanh.

Phương Thần vươn tay nhỏ ra, không làm đủ dài, muốn đem cái tay đang làm bậy đẩy ra, cuối cùng chỉ có thể là hoàn toàn ngược lại mà thôi, hắn cười ra nước mắt, phụ thân đáng giận, đi dọa đứa con trai tay không tác sát của mình.

đột nhiên, Phương Triệu Nhất buông ra Phương Thần, đem tiểu nhân nhi ôm ở trong ngực của mình, sau đó tràn ngập ý cười nói, “Người thật sự không có một chút sức mạnh nào sao?” Đứa nhỏ này, thế nhưng dùng cái chết đến uy hiếp chính mình, thật sự không biết dạy dỗ nó thế nào cho tốt.

Tiểu thí thí cũng đã đánh, nói cũng răn dạy vài câu cũng đã nói, nhưng nhìn nhìn bộ dáng hần hiện nay, giống như một chút cảm giác cũng không có.

Phượng Thần thật không ngờ bên trong lòng mình suy nghĩ gì lại không tự giác mà nói ra, “Phụ thân, người nhìn ta một cái...” Vươn ra tay nhỏ, “Nhìn nhìn lại ta...” Bắp chân cũng đi ra, “ta có sức mạnh sao?” Khờ dại dụi dụi hai mắt của mình, đưa ra một bộ trẻ nhỏ không biết gì.

Phượng Triệu Nhất chụp được chân đứa trẻ, nhìn xem bộ dáng đặc sắc này, ngay cả chân đều nhanh đuổi đến miệng mình. Hần bản thân cũng nghĩ không thông, tại sao lại sủng ái Phượng Thần như thế?! mỗi người cha đều như thế sao? Nghĩ đến cha của mình, tộc trưởng lang tộc, ngay cả rất yêu thương mình, nhưng cho tới nay rất ít biểu hiện trên mặt.

Còn nhớ rõ khi còn bé, khi bản thân bú sữa bình, roi da cũng ăn không ít, cúi đầu nhìn xem con của mình.

trông mắt lúng liếng, toàn bộ đều có nét của mình, khuôn mặt nhỏ nhắn béo đơ đơ, còn có lông mày cong cong, cùng với đôi môi nhỏ nhắn hồng hồng, thấy thế nào cũng đáng yêu...

“Ba...” Một tiếng, Phượng Triệu Nhất lần thứ hai hôn một hơi tại gương mặt trắng trắng mềm mềm.

Phượng Thần lập tức lên án, “Phụ thân... Người mỗi lần đều chiếm tiện nghi của ta.” Tiện nghi của người ta cũng còn không có chiếm đâu.

“Người đều nói mình là tay nhỏ, chân nhỏ, có cái gì tiện nghi mà chiếm?” trong ánh mắt Phượng Triệu Nhất, thoáng hiện cảm xúc bốn cột, gương mặt cứng rắn, lúc này có vẻ phá lệ nhu hòa.

“Chính là giống ta đậu hũ trắng nõn như vậy, mới có thể xe thấy xe dừng, hoa gặp hoa nở, thử hỏi trong thiên hạ có đứa con nào nhu thuận như ta không?” Phượng Thần thối chí mà nói, không hề biết yêu tà thú trong đầu hần, cũng không biết nôn mửa bao nhiêu lần.

Phượng Dịch chưa từng thấy qua người ghê tởm như thế, khen bản thân thế nhưng mặt không đỏ, tâm không khiêu, thậm chí còn một bộ dáng ta rất lợi hại.

Đáng tiếc bên trong đôi mắt Phượng Triệu Nhất, đó là bán mạng với phụ thân, tiểu tiểu hài đồng tiếng nói non nớt, giống như là thiên thần trong tim của hần, chỉ có vô hạn yêu thích.

“Đối, người rất ngoan xảo, nhu thuận đến mức phụ thân cũng có thể bị áp chế?” Phượng Triệu Nhất vươn ra ngón tay thon dài, điểm điểm mũi hần.

Phượng Thần chớp một chút hai mắt của mình, nghiêm túc mà chất vấn, “Nói! Người mấy ngày nay đi nơi nào?” Như là thê tử thăm vấn trượng phu vậy, nhất định phải biết hành tung của hần.

“Kết hôn.” khi Phượng Triệu Nhất nói ra hai chữ này, trong không khí nhất thời xuất hiện áp lực.

87. Chương 87: Thủ Đoạn Cường Chế

Phượng Thần nói một hơi không có suyễn, hần vốn đang cho rằng cha của mình làm mình làm mảy thôi, chính là hiện tại nhìn xem... Thế nhưng nói là kết hôn!

Hần vươn tay nhỏ bé, cầm lấy khuy áo của cha, giọng điệu không tốt mà chất vấn, “Người muốn kết hôn?!” Thanh âm của hần rất lớn, thậm chí còn mang theo khi chất vô cùng bén nhọn.

Lúc trước hần cùng cha của mình như thế, chính là bởi vì mẹ kế, chính là hiện tại... Cha của mình quang minh chính đại mà biến mất, chính là vì cùng nữ nhân khác kết hôn?!

“Bởi vì người, không có kết thành.” Phượng Triệu Nhất vội vàng mà vươn tay ra, vỗ vỗ lưng đứa bé, để cho hần suyễn thở.

Phượng Thần thật hút một hơi, hần cũng biết sự độc chiếm dục của mình quá lớn, nhưng kiếp này thật vất vả mới để cho phụ thân ở lại bên cạnh mình, nói cái gì hần cũng không muốn đem phụ thân ôn nhu tặng cho một nữ nhân.

Phượng Triệu Nhất hơi hơi mà cau mày, hẳn muốn biết chuyện tương lai, con trai bảo bối của mình, lại cho tới bây giờ cũng không nói nhiều, mà mình cũng không miễn cưỡng, chính là...

“Thần Thần, người cũng biết, lang tộc cần một người thừa kế.” Ý tứ của hắn rất rõ ràng, kết hôn không phải bởi vì yêu, chính là vấn đề người thừa kế mà thôi.

Phượng Thần để cho tâm tình của mình khôi phục lại, “Phụ thân, người...” tiếng nói thanh thúy, không biết nên nói gì cho tốt.

“Người đi kết hôn đi, đem ta vứt đi.” Phượng Thần ngơ ngác mà nhìn hư không, hẳn là không thể chịu đựng tình huống này.

Sắc mặt Phượng Triệu Nhất lập tức liền cứng rắn lên, “Thần Thần, người rốt cuộc nháo cái gì, không được tự nhiên vậy?!” Thậm chí còn để cho ánh mắt con mình chỉ nhìn mình “Nếu ta không kết hôn nói, vậy người sẽ có nguy hiểm, người có biết không?”

Nghe được lời cha nói sau, Phượng Thần kinh ngạc trừng lớn hai mắt của mình, “Ta có nguy hiểm?” Mặc kệ nói như thế nào, hẳn đều là Người của Lang tộc, chẳng lẽ bọn họ còn sẽ giết mình ư?!

“Đúng vậy, phụ thân không nguyện ý mạo hiểm!” Phượng Triệu Nhất giọng điệu ôn nhu mà nói, hẳn thật là sợ Phượng Thần sẽ tìm chết. Nếu như là những người khác nói, hẳn còn sẽ trực tiếp bỏ thương một đao, chính là con trai của mình, căn bản là không giống.

“Ta không sợ!” trong lòng Phượng Thần tràn ngập lãnh ý, lang tộc không pphari rất đoàn kết sao?! Thế nhưng bài xích chính mình như thế, chẳng lẽ do mình là bán yêu?!

Phượng Triệu Nhất sờ sờ đầu con mình, sau đó nói, “Người không sợ, ta sợ!”

khi kết hôn, biết Phượng Thần có nguy hiểm tánh mạng, tâm của hắn đập đến mức thiếu chút nữa liền ngừng đập.

“Phụ thân...” Phượng Thần cảm thấy bản thân rất xót xa, ngay cả kết hôn đều là vì mình... Không biết kiếp trước bản thân không có ký ức, phụ thân của hắn sẽ dùng để loại tâm tình nào để nhìn mình.

Phượng Triệu Nhất nặng nề mà hít một hơi, một chút cũng không giống như thiếu niên, “Thần Thần, chúng ta đều ích kỷ, lại không muốn làm cho đối phương bị thương tổn.” Cũng là bởi vì sức mạnh mình không đủ, mới có thể tạo thành tình huống như vậy.

Phượng Thần chuyển đầu của mình, mà ngay sau đó, Phượng Triệu Nhất lại thu được một tin tức, đem Phượng Thần đưa đi ư!

“Không được!” Phượng Triệu Nhất lợi dụng đường liên hệ với lang tộc, lạnh như băng từ chối.

“Phượng Thần không chết thì phải ra đi! Nếu không nói, chính người lựa chọn đi!” Phượng Thế Nguyên nói xong câu đó sau, liền lập tức cắt liên lạc!

Trong phút chốc, không gian vốn dĩ an tĩnh, lại đột nhiên xuất hiện vài người, “Thiếu chủ! Đem Phượng Thần giao cho chúng ta!” Cả người đều là tản ra không khí cường hãn.

88. Chương 88: Lừa Dối

Phượng Triệu Nhất gợi khóe miệng lên, lộ ra vẻ mặt trào phúng, “Người nói muốn giao cho các người?” Ngữ khí của hắn rất mềm nhẹ, nhưng đôi mắt kia thâm thúy, lại tản ra hàn ý lạnh như băng.

Đầu lĩnh là một người đàn ông cao lớn, hẳn cong thắt lưng, cung kính mà nói, “Thiếu chủ! Đây là mệnh lệnh tộc trưởng!” lang tộc đối cường giả rất kính nể, mà thiếu chủ trước mắt, tuổi còn trẻ là có thể đã bại dũng sĩ lang tộc, đủ để chứng minh hắn có tiềm lực cỡ nào lợi hại.

Phượng Triệu Nhất ngồi ở trên giường của mình, giống như đối không để ý đến áp lực trong không khí, “Vậy cho tộc trưởng các người tới gặp ta!” Hai người các người tự, nói thì khoảng cách của chúng ta càng kéo xa.

Phòng cũng không lớn, lại có đến mấy người đàn ông cao lớn không gian trở nên chật chội, bọn họ liếc mắt nhìn nhau, sau đó trong đó một người nói, “Tộc trưởng đã muốn đưa lệnh, muốn ta chờ đem Phương Thần đưa đến sân huấn luyện lang tộc!”

“Kia là chuyện của các người, cùng ta không quan hệ!” Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, đầu óc hẳn một chuyển, nháy mắt chỉ đoán đến là xảy ra chuyện gì.

Một nữ nhân có bản lĩnh nhiều hơn, tùy tiện châm ngòi vài câu nói, là có thể để cho một nam anh minh nhân thay đổi chủ ý. Mẫu thân Phương Triệu Nhất, trong khi sinh hắn, bởi vì có địch nhân tập kích, cho nên cuối cùng không thể sống sót.

Phụ thân của hắn đối mẫu thân rất trung thành, cho tới bây giờ, đối với những thứ nữ lang khác, cho tới bây giờ cũng không liếc nhìn. Người của lang tộc cũng tinh tường hiểu được, đây chính là trung thành giữa bạn hữu, rất ít người có thể phá hư.

Đầu lĩnh không dám động thủ với thiếu chủ, rồi lại muốn hoàn thành nhiệm vụ này, thật sự là khó xử đến cực điểm.

Thời gian chậm rãi trôi qua, “Thiếu chủ, ta chờ buổi chiều lại đến!” Phải xin chỉ thị tộc trưởng một chút, nếu không chờ bọn hắn thương tổn thiếu chủ, từ tội danh như vậy, sẽ bị cả tộc phỉ nhổ.

Bọn người kia vừa đi, Phương Triệu Nhất đang buộc chặt thân thể mới dần dần mà thả lỏng xuống dưới, nếu không vì cấp bậc chế nghiêm khắc độ, vậy nhóm hắn đã muốn đánh nhau.

“Phụ thân...” Phương Thần nhìn đến cha của mình đem mình phóng tới trên giường, sau đó đem đồ dùng bọc thành một bọc lớn.

Phương Triệu Nhất có tốc độ rất nhanh, sau đó liền ôm đứa trẻ, lưu luyến cũng không có, rất nhanh mà rời khỏi căn nhà hắn đã ở vài năm.

Người đến người đi trên đường, có thể nhìn thấy một người thiếu niên cao lớn, khoác tay nải thật lớn, trong ngực ôm đứa trẻ, rất nhanh về phía trước.

Phương Thần nhắm miệng thần không nói gì, cho dù sau gí đang gào thét bay qua, có thể rõ ràng mà cảm giác đến đau đớn trên mặt, nhưng cũng là gát gạo mà chịu đựng, hắn cũng biết làn da rất đứa trẻ non nớt, nếu không sẽ không xuất hiện tình huống như vậy.

khóe miệng La Y gợi lên, đứng ở ngoài cửa, lộ ra độ cung xinh đẹp. Nàng hiện tại, vừa mới có thể an ủi thiếu chủ, dù sao vừa mới mất đi một con công lang, nói như thế nào cũng sẽ nóng nảy, đến lúc đó chính mình...

cái kế hoạch này của Chiêu Hoa rất thành công, nàng chính là hơi hơi mà ám chỉ nguy hại của bán yêu, sẽ làm cuộc sống sau khi cưới của họ có vấn đề, đến lúc đó bản thân khó làm người, mà trong lòng thiếu chủ chỉ có bán yêu, nàng không có tâm tư khác, chỉ muốn tách ra bọn họ mà thôi, chờ lớn một chút khi tình cảm bọn họ không tồi, sẽ đem người tiếp trở về.

Nàng có tâm tư như vậy, bất cứ ai cũng thông cảm, dù sao thân là một mẹ kế, nàng cần chính là cùng vị hôn phu bồi dưỡng tình cảm, không có ý tứ thương tổn Phương Thần.

La Y vươn ngọc thủ, ấn chuông cửa xuống, nàng đối với phòng ở hiện thực vừa lòng, dù sao thiếu chủ đi ra mới bao lâu, thân là học sinh, thế nhưng dần dần mà sáng lập một cỗ thể lực thuộc về mình, đây chính là kiêu ngạo của lang tộc.

Cũng không để cho La Y chờ bao lâu, Tổng Gia Bảo nhận được điện thoại, đã sớm hầu ở tại trong nhà. Cho dù bản thân không có vũ lực, nhưng là có thể kéo dài một chút thời gian! không phải sao?! Hắn còn tại kỳ quái, lang tộc chiến sĩ, khi nào thì trở nên có lễ phép như thế, thế nhưng ấn chuông cửa?!

Mở cửa, nhìn đến một cái thiếu nữ hoa quý đứng ở trước mắt của mình, “Xin hỏi người là?” Không nên trách hắn không biết, vị hôn thê của thiếu chủ lang tộc, đó là bánh trái của bạn, đồng dạng, hắn là bác sĩ tư nhân của hắn, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy người này.

trên mặt La Y treo tươi cười ấm áp, một số người bên người Phương Triệu Nhất, nàng rõ ràng, “Ta là La Y.”

Vốn dĩ nàng cho rằng nói tên của mình, ở trước mắt thiếu niên kia, khẳng định sẽ biết nàng là ai, đáng tiếc nhất định thất vọng rồi.

Tổng Gia Bảo đảo đảo lỗ tai của mình, phát hiện mình không có xuất hiện ảo giác, “Cho nên?!” Nếu người trước mắt không là một cái nữ sinh ôn nhu, hẳn đã sớm mất trợn trắng. Bộ dạng xinh đẹp như vậy, đầu óc đã có vấn đề, cho rằng nàng là ai đâu?!

“Người còn hỏi cho nên?” La Y bất khả tư nghị mà tròng lớn hai mắt của mình, nàng vô cùng hoài nghi, rốt cuộc là ai ở bên người thiếu chủ?! Liên tên của mình đều chưa từng nghe qua.

Tổng Gia Bảo rốt cục chịu đựng không nổi, vốn dĩ bạn tốt của mình liền trầm mặc ít lời, có chuyện gì cũng là trực tiếp phân phó, chỗ nào giống cái con này mềm mại và lại mặc danh kỳ diệu, giống như người trong thiên hạ đều phải biết nàng là ai dường như?!

“Vị tiểu thư này, ta cần biết người là ai sao? Xin hỏi người là nào lòng hành võ tở ở đâu đến? Nếu không nói rõ ý đồ đến đây nói, ta đây liền...” Tổng Gia Bảo sẽ không cho người lạ vào nhà cho dù là nữ nhân, đây là chỗ của đàn ông bọn họ.

La Y tức giận đến khuôn mặt đỏ bừng, nàng hút một hơi, không ngừng mà khuyên bảo chính mình, thân phận nàng hiện tại, không cho phép nàng làm ra sự tình thất nghi.

La Y lộ ra khuôn mặt tươi cười, “Người là thầy thuốc Tổng sao? Ta là vị hôn thê của Triệu Nhất.” Nếu là lão bà nói, nàng kia có thể giáo huấn thiếu niên ở trước mắt, đáng tiếc hiện nay nàng còn không phải, chỉ có thể là chịu đựng hành vi không lễ phép của những người khác.

Tổng Gia Bảo lộ ra vẻ mặt bưng bình đại ngộ, sau đó cung kính mà nói, “Thật sự là không tốt, bình thường Triệu Nhất, hẳn không có nói việc này, vừa rồi đắc tội nhiều.” Những lời này nghe là lời khách sáo, nhưng cũng thuyết minh, người trong lòng thiếu chủ không có chút địa vị nào, nếu không, ta tại sao không có nghe qua tên của người đâu?!

La Y như thế nào sẽ nghe không ra hẩn ý tại ngôn ngoại, “Đại khái là Triệu Nhất tương đối vội

Đối với việc nữ nhân tự bào chữa, Tổng Gia Bảo không đáng xem, “Đúng vậy, hiện tại hẳn cũng đi ra ngoài xử lý sự tình.”

Tổng Gia Bảo không biết trước mắt, cái gọi là vị hôn thê, rốt cuộc có mục đích gì? Nhưng tuyệt đối là một ữ nhân xảo trá.

Chính là đối phó một nữ nhân như vậy, Tổng Gia Bảo dư dả, nếu đối làm một ữ vũ lực, hẳn còn kéo dài thời gian như thế nào?! Thậm chí còn có thể mời cô gái trước mắt vào, kéo dài một chút thời gian cho Triệu Nhất chạy trốn.

Nếu chiến sĩ lang tộc còn chưa tới đến, thời gian kia cũng không còn nhiều lắm.

La Y ngồi ở trên ghế sa lông, mà trước mặt nàng phóng một ly trà, đối với Tổng Gia Bảo cung kính như thế mà đối với mình, hư vinh tâm đang đầy, nháy mắt liền chặt ních, cũng ném việc hẳn không biết mình xuống, cũng dần dần mà yên tâm.

Tổng Gia Bảo trời sinh liền có một loại bản lĩnh, do hẳn trẻ dai, nhìn tuổi còn nhỏ, hơn nữa miệng ngọt, thực dễ dàng để cho một ít sinh vật mẫu tính buông cảnh giác.

“Phu nhân, người ở trong này nghỉ ngơi một chút, chờ Triệu Nhất đem sự tình đều xử lý tốt khi, hẳn sẽ mau chóng mà trở về.” Tổng Gia Bảo trong lòng không ngừng mà chuyển động, cho dù nọ họ phát hiện mình bị lừa gạt, bởi vì quan hệ mà giận chó đánh mèo, đại khái hẳn cũng sẽ bị thương ít da thịt, nhưng bởi vì phụ thân có một tầng quan hệ, tộc trưởng lang tộc, hẳn là không làm gì nhiều.

trong lòng La Y có chút mê hoặc, nhưng nàng lại bất động thanh sắc mà dò hỏi, “Thần Thần đâu?” Cái bản yêu này, đến hiện tại mới thôi, bản thân không có nhìn đến hẳn.

Cũng may La Y không biết cụ thể tình huống, cho nên mới để cho Tống Gia Bảo nói dối liên tục, “Hắn bị mang đi, chẳng lẽ phu nhân người không biết sao?” Phu nhân cái xưng hô này, quả thực là ngọt đến trong lòng của phụ nữ đi.

“Không rõ lắm.” Nhưng lại biết tộc trưởng đã sớm phái người đi ra, hiện tại ... Triệu Nhất nhất định là đi phát tiết tâm tình của mình, ngay cả có chút đáng tiếc, nhưng không có bán yêu, nàng còn có rất nhiều thời gian ở bên Thiếu chủ bên người.

Tống Gia Bảo hơi gật đầu, sau đó nặng nề mà hít một hơi, “Phu nhân, người cũng biết, bán yêu này không phải là thuần chủng, cùng những lang tộc khác hoàn toàn không giống.”

“Thực dễ dàng chết non, cho nên huấn luyện một chút vẫn là rất tốt.”

La Y hình như là gặp được người thiết tình, nhưng nàng vẫn là muốn biểu hiện một chút bản thân rộng lượng, “Người cũng biết, ta cùng thiếu chủ tương lai sẽ có con, Triệu Nhất sung ái hẳn như thế, chuyện sinh con rất khó.”

“Hơn nữa cũng không lợi cho cuộc sống sau khi cưới, đương nhiên, ta nguyện ý cùng Thần Thần sinh hoạt.”

trong lòng Tống Gia Bảo khinh bỉ thiếu nữ trước mắt, cho dù ngọt, nhưng nhìn một cái nhìn xem tâm địa này, hai phụ tử bọn họ bị bắt rồi đi, hoàn toàn đều vì nàng thổi gió bên tai tộc trưởng.

vị hôn thê Thiếu chủ, một thiên chi kiêu nữ, tuyệt đối không cho phép chồng của mình có con ghẻ, cho dù là ngu ngốc, cũng có thể biết là xảy ra chuyện gì.

“Kia...” Tống Gia Bảo còn muốn nói gì, liền phát hiện trong đại sảnh nháy mắt liền xuất hiện năm người đàn ông cao lớn, sợ tới mức sắc mặt hắn tái nhợt. lang tộc chiến sĩ, thật là xuất quỷ nhập thần, chẳng lẽ muốn biểu hiện một chút uy phong sao?!

biểu hiện lúc này của Tống Gia Bảo, khiến La Y hơi hơi mà xem thường, nhưng sau đó nghĩ đến một nhân loại, đại khái là chưa có nhìn đến quá trận ý như thế, trong lòng cân bằng một ít, quả nhiên con người đều là sinh vật đê tiện.

“Phương đại nhân.” La Y vuốt cằm, trong ánh mắt đều là tươi cười văn nhã.

hắn tử được gọi là phương đại nhân, hơi gật đầu, là vị hôn thê, bọn họ cũng không cần cung kính như là thiếu chủ, “Thiếu chủ...” khi còn chưa nói hết, cũng đã bị Tống Gia Bảo đánh gãy.

“Đi ra ngoài.” Cho dù không thừa nhận được áp lực như vậy, nhưng Tống Gia Bảo vẫn là vội vàng mà nói.

La Y tại một bên đi theo nói, “Thiếu chủ đi xử lý một sự tình, các người có việc nói, có thể từ từ.”

Phương Ngạn thăm mắng một câu đồ con lợn ở trong lòng, trực tiếp nhắc tới Tống Gia Bảo, “Thiếu chủ cùng Phương Thần ở nơi nào?”

“Không biết.” Nếu đều bị vạch trần, Tống Gia Bảo một bên thương thức nữ nhân sắc mặt khó coi, tâm tình tốt mà hồi đáp.

“Răng rắc...” Một tiếng, một bàn tay kéo Tống Gia Bảo, nháy mắt hắn đã bị tá xuống dưới, đau đớn khiến sắc mặt của hắn trắng bệch đứng lên.

89. Chương 89: Rơi Vào Tay Lang

La Y thấy Tống Gia Bảo như thế này, trong lòng đã sớm mắng không biết bao nhiêu lần, không thể tưởng được con người đê tiện giao hoạt như thế, ngay cả mình cũng lừa gạt.

“Phương đại nhân, cần cho phép dùng đại hình, nếu không nói, hẳn là sẽ không nói.” La Y tại một bên nhỏ giọng mà đề nghị.

ánh mắt Phương Ngạn, trực tiếp lạnh lùng mà liếc liếc nhìn La Y, “La tiểu thư, người không phải mới vừa nói thiếu chủ đi ra ngoài xử lý sự tình sao?” chuyện của Thiếu chủ, căn bản liền không cần nữ nhân này ra tay.

Cũng không phải nói Phương Ngạn chán ghét nữ nhân, chính là ăn ngay nói thật, La Y không xứng với thiếu chủ.

“Ta đây không là muốn tiện nhân này lừa gạt?!” ánh mắt La Y, trực tiếp thứ hướng Tống Gia Bảo.

Tống Gia Bảo cho dù bị người tóm cổ, nhưng vẫn là cười trả lời, “La đại tiểu thư, ta nhưng không biết mình có thể lừa gạt người sao?” nói rất nhiều, hần đều trực tiếp kể một nửa còn lại.

La Y vừa nghĩ tới đối thoại trước đây, nhất thời tức giận đến đỏ mặt tía tai, nhưng ngại với Phương Ngạn, cũng không dám phát tác.

“Ta mang về cho tộc trưởng.” Phương Ngạn cũng không dám tùy tiện dụng hình đối với Tống Gia Bảo, vừa rồi chẳng qua là thăm dò mà thôi.

Tống Gia Bảo thần nhiên mà nói với Phương Ngạn nói, “Giúp ta nối xương tay, tay phải của ta sinh ra cái di chứng gì, ta sợ các người không đủ sức.” Cho dù hiện tại Triệu Nhất đào tẩu, nhưng hần dù sao cũng là thiếu chủ lang tộc, một ngày nào đó sẽ kế thừa vị trí gia chủ. Đồng dạng, Tống Gia Bảo thân là người của thiếu chủ, địa vị nhất định sẽ lên, đến lúc đó bọn họ...

Ngay cả sắc mặt Phương Ngạn rất khó nhìn, nhưng hần vẫn là trực tiếp đem xương cốt người kia nói lại, mà La Y một bên, nhìn thấy bọn họ lần thứ hai biến mất trước mặt của mình.

La Y nhìn phòng khách trống rỗng, cả khuôn mặt đều vắn vẹo, “rầm rầm rầm” đập nát mọi đồ vật, nàng cũng không khả năng tiếp tục đùa ở tại chỗ này, vì thế cũng rất nhanh rời đi.

Tống Gia Bảo bị đưa đến trước mặt Phương Thế Nguyên, người kia cũng dự liệu được điều này, tuyệt đối sẽ không ngồi chờ chết, chính là ông không ngờ con trai của Tống Nghĩa, sẽ giúp Triệu Nhất kéo dài thời gian.

“Tống Gia Bảo, người cũng biết, người làm như vậy, tương đương với việc bao che.” Phương Thế Nguyên thần nhiên mà nói, từ trong ánh mắt của hần, nhìn không ra tình cảm gì.

tay phải Tống Gia Bảo, đã cố định tốt, sắc mặt của hần có chút tái nhợt, nâng đầu mình, nhìn về phía tộc trưởng lang tộc. Nói thật, người trong Tống gia có thể nhìn thấy tộc trưởng lang tộc, trừ bỏ cha của mình, còn lại chính là bản thân đi.

Không biết dùng phương thức như vậy tới gặp hần, là hạnh phúc hay là bất hạnh đây?

“Tộc trưởng vì sao lại nói là bao che? Mà không phải cứ giúp?” Tống Gia Bảo hỏi ngược lại, đối mặt với áp lực từ Phương Thế Nguyên, nhưng hần ngay cả một chút cảm xúc khẩn trương cũng không có.

Phương Thế Nguyên chọn chọn lông mày, Tống Nghĩa hần đã gặp qua, ngược lại hần thật không ngờ ông ta sinh một đứa con trai dĩ nhiên là kẻ dối trá như thế, “Ý của người là cái gì, ta làm sai?”

Con trai của mình trước công chúng, bỏ lại tân nương, đều là bởi vì cái bán yêu kia, chẳng lẽ không thể đem nó vứt đi?!

“Ta cũng không dám nói tộc trưởng sai, chính là tộc trưởng làm như vậy, rốt cuộc là ai tác động đâu?”

Tạm dừng trong chốc lát, Tống Gia Bảo mới tiếp tục nói, “Ta cũng không thấy tốt, Phương Thần là con thiếu chủ, người muốn đưa đi? Hơn nữa nếu người suy nghĩ một chút, nó đến đó có thể sống sao?”

” tình huống Phương Thần, tin tưởng không có một người nào hiểu rõ hơn tộc trưởng, vừa nói là biết, vì sao tộc trưởng biết rõ không thể làm mà vẫn làm?”

sắc mặt Phương Thế Nguyên âm trầm, hần lạnh lùng mà chất vấn, “Người có tư cách gì can thiệp vào chuyện lang tộc chúng ta?” một con người mà thôi, ngay cả hần trung thành với gia tộc bọn họ, cũng không có tư cách hỏi đến chuyện của bọn họ.

“không dám, không dám can thiệp chuyện của tộc trưởng đại nhân ngài?” Tống Gia Bảo nhìn đến người trước mắt sinh khí, không có tiếp tục nói khó nghe, “Ta chỉ sợ tộc trưởng bị người hữu tâm lợi dụng, do đó châm ngòi tình cảm phụ tử các người.”

Quả nhiên khi vừa nói câu này xong, tức giận trên mặt Phương Thế Nguyên, dần dần mà biến mất đi, vì thế Tống Gia Bảo nhân cơ hội nói, “Tộc trưởng, ta không hiểu quy củ lang tộc các người, nhưng thiếu chủ

sao thời gian ngắn ngủi có thể dựng dựng một hài tử, liền đủ để chứng minh hần cùng những người khác không giống.”

“Lang tộc thật vất vả có tân sinh mệnh, mà thiếu chủ cũng tuổi trẻ như vậy, tộc trưởng không nên nhanh như vậy liền...” Câu nói kế tiếp cũng chưa nói xong đã bị Phương Thế Nguyên đánh gãy.

Phương Thế Nguyên híp hai mắt của mình, “Có một số việc, ngươi không rõ ràng lắm, đây là Triệu Nhất tự mình đáp ứng.” Trong lòng lại cả kinh, bản thân thiếu chút nữa cứ dựa theo tư duy lô-gích của thiếu niên trước mắt, xem ra đây là người không đơn giản, trách không được có thể được Triệu Nhất coi trọng.

Tổng Gia Bảo nhún nhún vai, “Nếu là thiếu chủ đáp ứng, tộc trưởng hà tất làm điều thừa thừa đưa Phương Thần đi đâu?” Hần biết khi nào thì là một vừa hai phải, tuyệt đối sẽ không để cho người trước mắt có cơ hội xử lý chính mình, nếu không, có lẽ chờ Phương Thần bọn họ trở về, liền biết.

Chờ Phương Triệu Nhất dàn xếp, Phương Thần mới phát hiện chỗ này rất quen thuộc, đây không phải là khu huấn luyện trước kia sao?! Chẳng lẽ phụ thân thật là muốn đem bản thân đưa đến nơi này?! Một khi có ý tưởng này, trên mặt của hần thoáng hiện cảm xúc lo lắng.

Phương Triệu Nhất đem Phương Thần ôm ở trong ngực, nhẹ giọng mà an ủi, “Chỗ nguy hiểm nhất, chính là chỗ an toàn nhất, nơi này không có những lang tộc khác, cho nên không cần sợ hãi!” Huống chi bản thân chỗ này là bí mật căn cứ, bọn họ cũng không đến đây nhanh được.

“Nơi này là ta tạo ra, Người của lang tộc muốn tìm được, đầu tiên liền thông qua một ít bẫy rập đi.” trên mặt Phương Triệu Nhất đều là biểu tình nhu hòa, Phương Thần không hề biết đến mấy cái này, lúc này đã ngốc đến sững sờ.

Phương Thần nhớ rõ kiếp trước, hần là bị người ném đến cái chỗ này, vốn nghĩ là khu huấn luyện của gia tộc, cho dù trong lòng rất bất mãn, nhưng đối với sinh hoạt đồ dùng đều rất đầy đủ, nên hần cảm thấy tộc trưởng chưa từng gặp mặt rất tốt, chính là trăm triệu lần không ngờ...

Nguyên lai nơi này là nơi bí mật, trách không được phụ thân có thể đến xem mình, trách không được khi bản thân bị thương, đều sẽ có vật phẩm chữa thương ở bên trong phòng, nguyên lai tất cả mọi thứ... Kiếp trước hần, không biết là không có thể hóa thành lang hình lần thứ hai, chính là hiện tại nhưng không có một chút áp lực.

Phương Triệu Nhất không biết con trai mình rốt cuộc đang suy nghĩ gì, chính là chỉ chớp mắt, tiểu sói con trong ngực mình, mở to ánh mắt to tròn đen láy, nước mắt tí tách mà đi xuống rụng.

“Ngươi làm sao vậy?” trên mặt Phương Triệu Nhất có điểm lo lắng, hần không biết mình nói sai cái gì, thế nhưng tiểu sói con xúc động. Nếu đã sớm biết hần có thể biến hóa nói, bản thân cũng không cần mang nhiều đồ dùng như vậy, nhưng tính ra cũng không nhiều.

Phương Thần lắc đầu, hần đem đầu hạt dưa của mình chôn ở trong ngực phụ thân, “Ô ô...” Mà khóc lên, hần cảm thấy bản thân rất hạnh phúc.

Trong đầu yêu tà thú lại tại châm biếm Phương Thần, “Còn nói ngươi là linh hồn nam tử thành niên, thậm chí thích khóc so với hài đồng, ngươi kiếp trước có phải là nữ hay không?”

Vốn dĩ Phương Thần không nghĩ để ý tới hần, nhưng người này nói chuyện thật là càng ngày không biết giữ mồm, nó hét lên, “Ngươi mới là nữ nhân, cả nhà ngươi đều là nữ nhân!”

“Ta là nữ nhân thì ngươi là hậu đại của ta cũng là nữ nhân, ta không có nói sai!” Phương Dịch cười nói, hần hiện tại bị nhốt bên trong một vòng tròn, đương nhiên là khơi mào lửa giận của Phương Thần, như vậy mới để cho hần nhẹ nhõm một chút, Phương Thần nghĩ muốn nói gì đó, cuối cùng vẫn ngậm miệng, so sánh với yêu thú ngàn năm, bản thân hần chẳng thể đầu lại.

“Ngươi cho là mình có thể đào thoát sao?” Phương Dịch thấy hần không nói gì, vì thế lần thứ hai nói.

“Lang tộc hoàn toàn theo mùi hương tới tìm người, tin tưởng thời gian không lâu, bọn họ sẽ tìm tới, đến lúc đó nơi để ngươi khóc nhè cũng không có, sẽ bị dã thú trong rừng rậm trực tiếp ăn luôn.” Yêu tà thú càng nói càng hưng phấn.

Phương Thần trực tiếp áp dụng chiến thuật mắt diếc tai ngơ, ngay cả vẫn có chút lo lắng, nhưng hấn tin tưởng cha của mình.

gian nhà gỗ nhỏ, cho dù rất đơn giản, nhưng đồ dùng cũng được chuẩn bị đầy đủ, thậm chí liên lương thực cũng có.

” cách một đoạn thời gian, ta sẽ đến tiếp viện, để ngừa vạn nhất.” Phương Triệu Nhất hình như là biết con trai của mình đang suy nghĩ gì, sau đó ôn nhu giải thích.

Hấn bản thân cũng thật không ngờ nơi này còn có công dụng, đại đa số thời gian, nơi này trở thành nơi hấn phát tiết buồn khổ.

“Ngao ô...” Phương Thần biến thành lang hình, căn bản là không có khả năng nói lang ngôn, mà hai lỗ tai lại là dựng đứng đứng lên, đối với việc cha mình có thể đọc hiểu lời của mình, hấn cảm giác đến cao hứng cùng rất vui mừng.

Phương Triệu Nhất đang pha sữa, mà Phương Thần lại là nằm trên giường gỗ không ngừng xoay tròn, “Ngao ô...” Mà kêu không ngừng.

Kỳ thật Phương Thần đối với sinh hoạt như vậy cũng rất vừa lòng, nhưng hấn cũng biết, Phương Thế Nguyên, tuyệt đối sẽ không đơn giản mà buông tha bọn họ.

Phương Triệu Nhất không có dùng nãi bình, mà là trực tiếp dùng một cái chén nhỏ, đem sữa để lên trên, để cho Phương Thần ăn.

Thân là một người cha đơn thân, Phương Triệu Nhất đã làm rất tốt, ít nhất có thể hiểu ý tứ con trai của mình, không giống như là những người khác luống cuống tay chân.

Phương Triệu Nhất thấy Phương Thần đang ăn cơm, sau đó liền động thủ bắt đầu chuẩn bị nấu cơm, hấn sẽ không ngược đãi chính mình, hơn nữa cũng sẽ không khờ dại cho rằng những chiến sĩ lang tộc sẽ không tìm đến, đến lúc đó hấn mới có khí lực cùng bọn họ đối kháng.

Nơi này là địa bàn của mình, vậy nhóm hấn muốn trảo Phương Thần, liền không đơn giản như vậy.

Chờ phụ tử hai người ăn uống no đủ, Phương Triệu Nhất gãi bụng nhỏ của Phương Thần, sau đó chợt nghe đến tiếng sói tru thật lớn, Phương Triệu Nhất lập tức liền tản ra không khí cảnh giác, thật cẩn thận mà ôm Phương Thần dấu đi.

Quả nhiên trong chốc lát không có, lại có vài con hồ ly tiến vào ánh mắt bọn họ giảo hoạt mà nhìn bốn phía, “Quả nhiên đúng như vậy, lang tộc thiếu chủ là tại nơi này, giết chết hấn, kia...” Ngay sau đó, từ một vị trí, lực lượng tự nhiên, nháy mắt liền phát ra...

90. Chương 90: Đảo Khách Thành Chủ

“Vì sao lại không có người?” một người kinh ngạc nói, rõ ràng hấn cũng cảm giác được hơi thở quen thuộc, một sức mạnh tản qua sau lưng, lại không thấy vấn đề gì.

Một người khác lại chầm chọc mà nói, “Người cho là mình rất lợi hại đâu? Có thể gửi được mùi của bọn họ.”

Lúc này Phương Triệu Nhất cùng Phương Thần, hai cha con Phương Thần đang chạy trốn trong rừng cây, mùi hương kia là hấn cố ý lưu lại, nếu không cũng chẳng thoát thân được.

trong lòng Phương Thần rất khiếp sợ, kiếp trước còn nhiều chuyện quỷ dị, hấn căn bản là không có nhìn đến chính là kiếp này lại làm cho hấn ngoài ý muốn liên tục, thậm chí kéo cả hồ ly xuất hiện, việc này thuyết minh cho ...

Hấn rất hoài nghi, mình không phải đến không gian cũ, chính là cùng thời gian địa điểm, còn có những chuyện đã xảy ra, đều giống kiếp trước.

”” Thanh âm vô cùng vang dội, Phương Triệu Nhất lập tức liền ngừng lại, lúc này hấn vẫn là hình người, như vậy mới có thể dễ dàng ôm lấy Phương Thần.

Hắn quay đầu, nhìn thoáng qua nơi trú ẩn, nhỏ giọng mà nói, “Người ở trong này đợi, ngàn vạn không cần phát ra khí vị của bản thân.” đại bộ phận động vật họ mèo đều có thể ngửi mùi vị nếu không cẩn thận sẽ chết lúc nào không biết.

Nhưng con vật họ mèo kia, đều sẽ tìm mùi hương đến bắt giữ con mồi, đồng thời che dấu mùi vị của bản thân.

Phương Thần không biết che dấu khí vị như thế nào, chỉ có thể là khăn trương địa điểm gặt đầu.

Hắn cảm thấy bản thân thực bi thức, vốn dĩ cho là mình trùng sinh, khẳng định có thể xoay chuyển Càn Khôn, đáng tiếc hiện nay người bé, sức mạnh cũng bé, căn bản là không có khả năng đối kháng địch nhân. Người của Lang tộc muốn tách mình ra khỏi phụ thân, mà người ngoại tộc, hiện tại còn không biết mục đích của bọn họ rốt cuộc là cái gì.

Phương Triệu Nhất đứng ở một bên, tùy tiện chờ địch nhân tới cửa.

Trước có thể đào tẩu, là bởi vì có thời gian, chính là hiện tại hắn có thể rõ ràng cảm giác đến, bốn phía hết thấy, cũng đã bị tập trung.

Gió nhẹ nhàng thổi, nơi nơi đều tràn ngập điểm điểm áp lực, thiếu niên cao lớn đứng ở mặt đất bằng phẳng, đôi mắt sắc bén, tùy thời đều cảnh giác các nơi.

”” Ngay sau đó, liền nhìn thấy một bóng người chậm rãi xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Phương Thần trừng lớn hai mắt của mình, tựa hồ thật không ngờ sẽ nhìn đến một măng xà lớn.

Nơi này là khu huấn luyện lang tộc, có nhiều động vật hoang dại, đối với lang tộc hay bất cứ người nào, cũng không cần cố kỵ.

Đại măng xà có thân mình to như thùng nước, đôi mắt lạnh như băng mà nhìn Phương Triệu Nhất, hình như nó đang nghĩ ăn hắn xong, có thể không cần ăn cơm bao nhiêu ngày.

trong ánh mắt Phương Triệu Nhất thoáng hiện chiến hỏa, hắn lâu như vậy chưa có tới nơi này, cũng thật không ngờ lại cất giấu một măng xà như thế.

Hắn không tính toán để cho con trai của mình rời mình, một khi gặp được con mồi so với hắn cường hãn hơn, vậy cũng chỉ có chết. Vốn dĩ lang tộc liều chết như vậy, cũng không gì đáng trách, nhưng điều kiện tiên quyết là lang yêu, mà không phải bán yêu.

Bán yêu trừ bỏ biến thân, những thứ khác đều không làm được, huống hồ bán yêu không có cái loại năng lực khứu giác sắc bén này.

Phương Thần tận lực mà che dấu bản thân ngừng thở, chính là sau đó phát hiện mình cả khuôn mặt đều trương đến đỏ bừng, thiếu chút nữa khiến cho bản thân hít thở không thông mà chết.

Hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn đến phụ thân động thủ, kiếp trước, căn bản là không có cơ hội như vậy, phụ thân chính là sẽ dậm mặ mà nhìn hắn một cái, sau đó xoay người bước đi.

Cho dù măng xà nhìn qua rất thật lớn, nhưng tốc độ lại cực linh hoạt, cái đuôi nó trực tiếp đảo qua Phương Triệu Nhất...

lực lượng Thật lớn, mang theo cảm giác gió xoáy khủng bố...

Phương Thần không nhắm mắt nổi mà hắn bị gió thổi đến mức không mở mắt được, đến lúc mở mắt ra thì cây cối xung quanh đã đổ ầm ầm, mà bản thân lại cưỡi ở trên lưng măng xà

một bàn tay Phụ thân, không biết khi nào đã biến thành một cái móng vuốt sói lợi hại, đã đâm vào lưng măng xà.

Mặc kệ tốc độ măng xà nhanh đến đâu cũng, không có thể đem Phương Triệu Nhất té xuống, mà máu đỏ tươi.. Chậm rãi sũng trên mặt đất, thành một bãi máu.

Tổng Gia Bảo bị bắt lại nhốt trong ngục lang tộc, nhìn bốn phía tường đồng vách sắt, hắn cảm thấy buồn cười, bản thân là một nhân loại, thậm chí vẫn là nhân sĩ bị thương, bọn họ còn phải canh phòng như thế?!

“Rầm...” tiếng cửa sắt bị mở ra, từ khi cùng Tộc trưởng lang tộc nói vài lời hăn liền bị đẩy đến nơi này. Một ngày một đêm mồ hôi nhớp dính, điều này làm cho hăn cảm thấy rất không thoải mái, bị bỏ đói hăn vẫn có thể chịu được.

Phương Ngạn trực tiếp xách Tổng Gia Bảo, “Đi ra ngoài đi.” Trong thanh âm của hăn không có tình cảm dư thừa, giống như một người máy.

Tổng Gia Bảo dụi dụi hai mắt của mình, tuyệt không để ý bản thân bị người đàn ông cao lớn như vậy xách lên, “Ta có thể đi ra ngoài?” Ngược lại có chút ra ngoài dự liệu của hăn ở ngoài, nổi đau xác thịt, mặc dù đã chịu, nhưng mà nhanh như vậy đã xong rồi sao. Phương Ngạn cúi đầu của mình, nhìn gương mặt búp bê của của y, trong lòng có chút không thông nói, “Đi gặp đại trưởng lão.” Hăn không nói thêm nữa.

Tổng Gia Bảo cảm thấy cổ của mình bị kéo đến khó chịu, cả khuôn mặt đều bắt đầu chậm rãi biến hồng, người này ỷ vào bản thân cao, xách mình như con nhỏ, cho dù hăn không để ý, nhưng đến khi gặp người khác, chỉ sợ...

“Vị lang hiệp này, người tiếp tục như thế nói, ta còn chưa tới, đã là hít thở không thông mà chết.” Tổng Gia Bảo cố lấy hơi nói một câu, nhưng ánh mắt kia, nhưng không có một chút sợ hãi cảm xúc, giống như tất cả mọi thứ đối với hăn, đều không đáng để vào mắt.

Phương Ngạn sửa lại tư thế một chút, trực tiếp đem người khiêng trên bả vai.

Tổng Gia Bảo cảm thấy dạ dày bộ quay cuồng, sau đó “Nôn nôn nôn...” nước chua, toan thủy, đều phun ở trên người Phương Ngạn.

“Thật có lỗi! Ta không thể khống chế.” Tổng Gia Bảo rất vô tội, hăn kỳ thật một ngày một đêm không có ăn cái gì. Này ra tới đều là toan thủy, cũng chẳng trách chính mình, là đại ca khiêng mình, mình sẽ không được làm người, nhưng anh ta xứng đáng bị vậy. Tổng Gia Bảo ở trong lòng vui sướng khi người gặp họa, nhưng trên mặt vẫn rất vô tội như chưa làm gì.

khi Phương Hoành nhìn thấy Tổng Gia Bảo, đã là một giờ sau, người kia sắc mặt tái nhợt không biết đã bị làm sao.

“Đại trưởng lão.” trên mặt Tổng Gia Bảo thì tươi cười, đồng thời ở trong lòng âm thầm mà mắng Phương Ngạn đồ đáng chết, thế nhưng khiêng hăn chạy lên chạy xuống, cậu có gì cũng đã nôn hết lên người hăn đến mức chẳng còn gì.

Phương Hoành thản nhiên mà nhìn thoáng qua Tổng Gia Bảo, “Ngồi đi.”

thái độ lễ phép như vậy, ngược lại khiến Tổng Gia Bảo dựng lông tơ, đương nhiên điều kiện tiên quyết là hăn có hay không mao.

“Người thực thích Phương Thần?” trong thanh âm Phương Hoành nghe không ra này hơi thở của hăn.

Tổng Gia Bảo mân môi không trả lời thích hoặc là chán ghét, trước mắt nam tử trung niên này, khiến người ta có một loại cảm giác sâu không lường được, hăn không sợ dùng võ lực giải quyết, nhưng nếu như là... Như vậy, cho dù cha của mình cứu chính mình, cũng sẽ không là đơn giản như vậy.

“cho nó làm con người được không.” Phương Hoành thấy hăn không nói gì, vì thế tiếp tục nói.

Tổng Gia Bảo kéo môi của mình, “Đại trưởng lão, lang tộc hình như rất yêu quý tộc nhân? Vì sao hiện tại lại đem thiếu chủ trần ái bảo bối đưa cho những người khác?” Nếu bị Triệu Nhất biết đến nói, thì ra gọi mình đến đây không phải để đe dọa.

“Hăn có nửa dòng máu nhân loại nếu hăn sẽ không ảnh hưởng thiếu chủ, lang tộc sẽ cho phép hăn... Chính là...” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục nói, “Có lẽ người còn không biết, bởi việc biến hóa, hăn thiếu chút nữa khiến cho Triệu Nhất chết.” Nói đến chuyện đó, Phương Hoành còn sợ hãi.

Lúc trước bọn họ đều tuyệt vọng, nhưng sau đó thiếu chủ lại chứng minh sức mạnh, nếu không làm sao hăn có thể sống lại.

khóe miệng Tổng Gia Bảo run rẩy, hăn thật là không nghĩ ra, đây chính là Phương Thần làm sao khiến hăn hi sinh như vậy?!

“Đại trưởng lão, thật có lỗi, ta không có khả năng chấp nhận yêu cầu này.” Tổng Gia Bảo một chút cũng không khách khí mà nói.

Đại trưởng lão giống như là biết xảy ra chuyện gì dường như, ” một khi đã như vậy, liền chớ trách chúng ta không khách khí.”

Hồi ức chấm dứt, Tổng Gia Bảo khổ ha ha mà nhìn bạn tốt của mình, “Các người quay về làm gì?” Đây không phải là chui đầu vô lưới sao? Ngay cả hắn không tiếc hy sinh, nhưng đồng thời mình cũng thấy rõ ràng lang tộc lãnh khốc vô tình.

Phương Triệu Nhất gắt gao ngậm miệng đôi mắt lại là tràn ngập lãnh ý.

Phương Thần lui tụt trong ngực cha mình, nhìn Tổng Gia Bảo bị tra tấn, trong lòng vẫn là rất áy náy.

Phụ thân tại giết chết mãng xà sau, liền mang theo hắn đi vào trong sơn động mặt, nơi này không khí rất bí ẩn, cũng sẽ không có người phát hiện tung tích của bọn họ, chính là... Người của lang tộc, thế nhưng lợi dụng, đem tình huống Tổng Gia Bảo bị bắt truyền ra.

Phương Triệu Nhất cùng Phương Thần một chút hoài nghi cũng không có, họ tin tưởng lang tộc tuyệt đối sẽ làm ra sự tình như vậy, rồi sau đó lại biết là kiếp trước Tổng Gia Bảo chết ở nhà mình, kiếp này đâu... Chẳng lẽ duyên có vì mình, hắn chết càng thêm sớm.

“Cứu người.” Phương Triệu Nhất thần nhiên mà phun ra hai chữ, không phải là hắn quá mức coi trọng Tổng Gia Bảo cái gì, chính là hắn cũng biết, tình trạng như vậy, lang tộc tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, hơn nữa yêu tộc khác, cũng muốn giết con trai của mình, tức là như thế nói, chỉ bằng ngả bài trước.

“Như vậy sẽ làm ta hiểu lầm.” Tổng Gia Bảo thẹn thùng nói, nhưng bởi vì động phải vết roi trên người, đau đến mức hút một hơi. Người của lang tộc quả nhiên là tâm ngoan thủ lạt, mặc dù mình gân cốt không có đứt, nhưng có thể xác định cảm giác da tróc thịt bong, cho nên nhìn qua phá lệ khủng bố.

Phương Ngạn cùng vài chiến sĩ, đã muốn vây quanh Phương Triệu Nhất, mà tộc trưởng bọn họ không có xuất hiện, nhiệm vụ của bọn họ, chính là mang Phương Thần đi mà thôi.

“Phương Thần” liếm liếm môi của mình, ánh mắt hiện lên một đạo tư vị thích huyết, “Lang tộc quả nhiên không có một kẻ nào tốt!”

91. Chương 91: Ai Lui Một Bước

ánh mắt Phương Triệu Nhất, lạnh như băng mà nhìn quét một chút “Phương Thần”, giống như muốn đem đứa trẻ xé rách thành mảnh nhỏ.

Phương Dịch phiến phiến xem thường, trên người đứa trẻ một chút cũng không giống như bán yêu không khí, ngược lại có một cỗ sức mạnh cường hân áp chế bọn họ.

“Yên tâm... Yên tâm... Ta biết người thân là lang ba ba, khẳng định sẽ khẩn trương lo cho tiểu sói con.” Phương Dịch xuất hiện, cũng là bởi vì không muốn Phương Thần bị mang đi, như vậy đứa bé muốn sống đến thành niên, quả thực so với lên trời còn khó hơn.

Đương nhiên, lấy khoa học kỹ thuật hiện tại, lên trời vẫn là rất dễ dàng.

“Phụ thân... Không cần lo lắng...” Phương Thần lập tức đi ra, đối với cha của mình dạn dò một chút, sau đó lần thứ hai đem thân thể giao cho Phương Dịch.

Phương Thần trong thân thể của bản thân, có thể rõ ràng mà cảm giác đến này hết thảy, hơn nữa hắn cũng phát hiện, nếu như mình muốn ép Phương Dịch trở về nói, kia tuyệt đối sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

Tổng Gia Bảo trợn to hai mắt của mình, “Thần Thần” này như thế nào cảm giác như là nhân cách phân liệt sẽ không đáng sợ như vậy đi?!

Thấy con trai của mình có thể tự do khống chế sau, lòng Phương Triệu Nhất, dần dần mà thả lỏng xuống dưới.

Phương Ngạn cảm giác đến rất không thích hợp, không khí cường hãn như vậy, cả hãn cũng cảm thấy áp lực “Triệt!” Phương Ngạn cảm thấy được thời cơ thích hợp, liền cùng người bên cạnh lớn tiếng mà nhắc nhở đạo.

“Ngô...!” Đáng tiếc bọn họ phản ứng quá mức đã muộn, cho dù Phương Dịch bị nhốt bên trong biến hóa trì, nên nguyên thần của hãn lại tu luyện rất mạnh, sức mạnh đương nhiên không cần phải nói, nếu không nói, hãn làm sao có thể cứu Phương Triệu Nhất.

Về phần hãn vì sao không thể chủ động mà chiếm lĩnh thân thể những người khác, đây chính là nhược điểm, phải dựa vào chủ nhân đồng ý, mới có thể phát huy hiệu quả lớn nhất, nói cách khác, giống như là Phương Triệu Nhất nhất nói, ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo.

Tổng Gia Bảo cảm giác mình như là ở thế giới huyền huyền nhất dạng, đây là cái gì?!

Phương Ngạn bọn họ thân là chiến sĩ lang tộc, sức mạnh tuyệt đối hơn Phương Triệu Nhất, đáng tiếc hiện tại nhìn xem là xảy ra chuyện gì...

“Phốc...” Phương Ngạn trực tiếp học ra đồ tươi huyết, mà Phương Dịch căn bản sẽ không có tính toán buông tha, nếu Người của lang tộc không nói tình cảm như thế, hãn giết vài người, không có cái gì cùng lắm thì, hơn nữa vừa lúc mình có thể thu thập vài cái linh hồn.

Nơi nơi đều là năng lượng, cho người ta một loại không khí hắc ám, mà Phương Dịch đang nghĩ muốn lấy mẫu linh hồn bọn họ, lại bị vài sức mạnh đánh gãy.

ánh mắt Phương Triệu Nhất, chỉ dính trên người “Nhi tử” trên người, sợ yêu tà thú, này đem thân thể con mình phá hủy, đến lúc đó... Không, hãn không nghĩ nhi tử lập tức sẽ làm vậy, chính là hãn cũng không phải một người xúc động, hiểu được có một số việc, với sức lực của họ chưa đủ để không chế.

khóe miệng Phương Dịch gợi lên, lộ ra độ cung xinh đẹp, thật không ngờ, này vài cái lão gia kia sẽ đến nhanh như vậy.

Phương Thế Nguyên đã đến, giảm bớt nguy cơ cho Phương Ngạn, nếu không nói, lang tộc sẽ tổn thất vài cái chiến sĩ, này đối với bọn họ tuyệt đối là một yếu thế thực lớn.

“Phương Thần?” Phương Thế Nguyên nhìn đến Phương Thần pháp phình trên không trung, trong thanh âm lộ ra mê muội hoặc. giống nhau như đúc, nhưng tang thương trong ánh mắt, không nên thuộc loại một đứa trẻ.

“...” Phương Dịch không nói gì, trực tiếp chậm rãi phiêu xuống dưới, sau đó rơi xuống trong ngực Phương Triệu Nhất, vốn dĩ hãn còn muốn tiếp tục chơi một chút, đáng tiếc Phương Thần, không tính toán cho mình tiếp tục khống chế thân thể hãn, cuối cùng chỉ có thể bắt đắc dĩ mà lui ra ngoài.

khi Phương Thần trở lại thân thể của mình, cũng cảm giác được cả người đều bủn rủn, nháy mắt liền hiểu được là xảy ra chuyện gì.

“Phụ thân...” Phương Thần điềm đạm đáng yêu mà hô một câu, rồi sau đó người kia vươn tay, nhẹ nhàng mà vuốt ve lưng Phương Thần.

Tổng Gia Bảo rất muốn rống lớn một chút, bản thân thì không, không biết rằng tại vừa rồi, đem mình thả xuống sao?! Xem hãn bây giờ là thống khổ dường nào, thế nhưng còn treo giữa không trung.

Phương Thế Nguyên nhìn vài cái thuộc hạ, nhìn nhìn lại Phương Triệu Nhất mặt không đổi sắc mặt, “Dem Phương Thần lại đây.” giọng điệu Lãnh đạm, cũng biết lang tộc không có cách nào bắt Triệu Nhất. Kỳ, hãn biết đến rất rõ ràng tính cách hãn, nhưng hãn căn bản là không có năng lực phản kháng như vậy.

“Tộc trưởng, là Phương Thần.” Phương Ngạn mặt không đổi sắc mà bẩm báo đạo, đối với việc Phương Thần có thể vận dụng sức mạnh áp chế bọn họ, lúc này hãn thật là không nghĩ ra xảy ra chuyện gì. Một đứa trẻ không đến một tuổi, giống như có được một linh hồn trưởng thành nhất dạng, chẳng qua cho dù là như thế, lực lượng khổng lồ như vậy, cũng không phải một bán yêu có thể khống chế được.

Nghe được Phương Ngạn trả lời, không chỉ là Phương Thế Nguyên, mà ngay cả vài vị trưởng lão, trong ánh mắt đều lộ ra kinh ngạc vẻ mặt, tựa hồ đối với sự thật không là thực tin tưởng.

cả người Phương Triệu Nhất đều tản ra không khí lạnh như băng, nhìn phụ thân cùng các trưởng lão, hình như là nhìn người xa lạ nhất dạng cảm giác, “Từ nay về sau, ta cùng lang tộc rốt cuộc không có bất cứ quan hệ nào!” thanh âm Hấn rất trọng, hình như là ẩn chứa lực lượng, để cho toàn bộ người phụ cận cũng có thể nghe được nhất thanh nhị sở.

Lang tộc thiếu chủ nói ra nói, hình như cũng sẽ không có bất luận cái gì thay đổi.

“Triệu Nhất, vì sao?” lòng mày Phương Thế Nguyên nhăn quá chặt chẽ, tựa hồ thật không ngờ sự tình sẽ biến thành như thế này. hy vọng của bọn họ, đều tại bên người Triệu Nhất, hiện tại lại...

Phương Triệu Nhất khoe miệng gọi lên, lộ ra trào phúng độ cung, “Người hỏi ta như thế nào? Phụ thân, chẳng lẽ ngươi không biết là như vậy rất buồn cười sao?” Nếu không phải bọn họ bức bản thân quá tới mức nói ra, vậy hấn cũng sẽ không quyết định.

nhỉ tử của Phương Triệu Nhất hấn, mặc kệ là nhân loại, hay là bán yêu, ở trong lòng hấn cũng sẽ không có chút thay đổi.

Có lẽ lúc mới bắt đầu, cảm thấy tiểu sói con quá mức nhỏ yếu, nhưng lại là sinh vật có cảm tình, ngay cả bọn họ ở chung không lâu, nhưng muốn bản thân dứt bỏ hấn nói, căn bản là chuyện không thể nào. Phương Triệu Nhất không biết phụ tử khác ở chung như thế nào, chính là hấn muốn dùng biện pháp của bản thân bảo hộ con trai của mình, không cho phép bất luận kẻ nào thương tổn, cho dù là cha của mình, gia gia của con cũng không thể.

“Các người đối Phương Thần đã làm sự tình gì, cần ta nói thẳng ra sao?” Phương Triệu Nhất vươn ra một bàn tay, sau đó một luồng khí tuôn ra, mà Tổng Gia Bảo lập tức liền rút xuống dưới.

Cho dù toàn thân đều rất đau đớn, nhưng thiếu niên chính là biết đứng bên Phương Triệu Nhất bên kia, nếu không nói nhìn còn không biết là bị tra tấn sao.

“Hấn là bán yêu, hơn nữa đối với người ảnh hưởng quá sâu, chúng ta đã muốn khiến một bước, đem hấn cắt bước, vì cái gì ngươi vẫn là không hài lòng?” Phương Thế Nguyên muốn xé đầu con mình nhìn xem, bên trong rốt cuộc là có cái gì vậy.

Trước đã cảm thấy đứa nhỏ này có điểm gì là lạ, chính là hiện tại nhìn khi, lại một chút vấn đề cũng không có.

“Ha ha ha... Ha ha ha...” Phương Triệu Nhất lớn tiếng mà bật cười, hình như là nghe được trên đời này tốt nhất cười chê cười nhất dạng.

“Ta không hài lòng? Là các người muốn như thế nào mới có thể vừa lòng?” thanh âm Phương Triệu Nhất, lạnh như là băng thiên tuyết địa nhất dạng cảm giác, không có một chút tính người

“Chúng ta phụ tử hai người sống nương tựa lẫn nhau, chẳng qua là nói dối tông đường cái gì, các người đi tìm người khác đi.” sau khi hấn nói xong, liền xoay người rời đi.

Phương Hoành bọn họ muốn ngăn cản Phương Triệu Nhất, lại bị tộc trưởng ngăn trở, xem ra, chỉ sợ sự tình sẽ không đơn giản như vậy liền có thể giải quyết.

“Tộc trưởng...” Phương Hoành muốn nói lại thôi, tình huống vừa rồi, hấn là cùng yêu tà thú có quan hệ rất lớn. Nếu hiện nay thân thể Phương Thần bị yêu tà thú chiếm lĩnh nói, đối với thiếu chủ bọn họ đến giảng, tuyệt đối là một uy hiếp lớn.

Phương Thế Nguyên hít một hơi thật mạnh, “Coi như hết.” Hấn cũng không muốn đem con trai của mình bức thành như thế này, nếu không nói, thật sự sẽ đoạn tuyệt phụ tử quan hệ. Hấn không nghĩ mất đi đứa con trai này, ngay cả khi ích lợi lang tộc rất trọng yếu, nhưng nhĩ tử hiện nay còn không có thành niên, chờ đợi đi vài năm thì không có vấn đề.

“Về phần La Y, giải trừ hôn lễ.” ánh mắt Phương Thế Nguyên hơi hơi mà híp, cả người đều tản ra hàn khí.

Hấn cũng không phải ngu ngốc, chỉ bởi vì yêu thương con, mới có thể làm chuyện này, nữ nhân này bụng dạ khó lường, huống chi con hấn, hấn là không muốn cưới vợ.

Những người khác hai mặt nhìn nhau mà không có lên tiếng, La đại tiểu thư này bị từ hôn, chỉ sợ La gia sẽ không từ bỏ ý đồ.

“Nếu La gia có cái gì cần nói, ta tận lực thỏa mãn.” Đây xem như bồi thường, Phương Thế Nguyên tiếp tục phân phó nói.

Tổng Gia Bảo mang một thân thương, tựa hồ thật không ngờ sự tình liền giải quyết nhanh như vậy, Người của lang tộc, không nên đánh đến kinh thiên động địa sao?! Chính là Triệu Nhất nói một câu, liền đem bọn họ trấn trụ, thật là, nếu đã sớm biết đến nói, kia bản thân mình cần gì bị đánh đến vậy?!

“Là sức mạnh yêu tà thú trấn trụ bọn họ, người thực cho rằng dễ dàng như vậy giải quyết?” Phương Triệu Nhất nhìn bạn tốt từ trên xuống dưới nhìn quét con trai của mình, vì thế sắc mặt dị thường khó coi.

“Ta đều giúp người, còn đối ta như vậy?!” Phương Dịch ở bên trong lớn tiếng mà lên án, đáng tiếc hắc cứ nói, không có một người để ý tới hắn.

“Yêu tà thú?” Tổng Gia Bảo híp hai mắt của mình, “Chẳng lẽ hắn còn có một cái linh hồn khác?!” lẽ nào người trước mắt, căn bản là không là Thần Thần?!

“Kỷ kỷ... Kỷ kỷ...” Đang lúc Phương Triệu Nhất muốn trả lời bản thân bạn tốt vấn đề khi, lại nhìn đến mấy hồ ly tiên diễm, đứng ở trước mặt bọn họ.

Tổng Gia Bảo cảm thấy dị thường đáng yêu, nhưng cũng biết khác thường, vì thế dừng lại cước bộ của mình, nhìn mấy cái hồ ly.

Phương Triệu Nhất sắc mặt khó coi, “Chiêu Hoa! Đi ra!”

Phương Thần nghe được hai chữ này sau, cả người chấn động, hắn cho tới bây giờ không có nghĩ quá, phụ thân tại buổi sớm kia, cũng đã nhận thức Chiêu Hoa... Kia tất cả mọi thứ... Còn có Chiêu Hoa hiện tại đã xảy ra chuyện gì...

92. Chương 92: Mầm Mống Nảy Mầm

Căn bản là không cần Phương Thần nghĩ nhiều, sau đó liền nhìn thấy một thiếu niên bộ dạng yêu dị, chậm rãi xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Thiếu niên tóc hồng mắt đỏ như máu tươi cười nhìn bọn họ.

lần đầu tiên Phương Thần gặp Chiêu Hoa như thế này, từ khi họ biết nhau, hắn không hề biết Chiêu Hoa còn nhiều mối quan hệ như vậy.

“Triệu Nhất...” thanh âm Chiêu Hoa mềm nhẹ, sợi tóc thật dài, hơi hơi mà di động, cấp người một loại xinh đẹp mị hoặc.

Phương Triệu Nhất cau mày thật sâu, “Để chúng ta rời đi.” Ý tứ của hắn rất rõ ràng, chính là người không cần chặn đường ta.

“Ta chỉ muốn cùng với người ôn chuyện mà thôi, chẳng lẽ cũng không cho phép sao?” Chiêu Hoa cười nói, nhưng trong ánh mắt của hắn không có nhiều ý cười.

Phương Thần cảm thấy rất kỳ quái, Chiêu Hoa trước mặt mình, ngay cả một chút ít ánh mắt cũng không có lưu cho chính mình, điều này làm cho lòng hắn tràn ngập mê hoặc. Nếu lần thứ hai gặp mặt, liền muốn yêu thượng Chiêu Hoa nói, kia bản thân không hẳn là ...

Thiếu niên ở trước mắt, mặc kệ là tính cách, còn có khí chất, đều cùng Chiêu Hoa có điểm không giống.

Phương Thần hoàn toàn mà mê hoặc?! người bắt hắn đi, trừ bỏ đôi mắt cùng sợi tóc, còn lại đều giống nhau như đúc, đây rốt cuộc là... Kiếp trước kiếp này, hắn đối với những người này, hoàn toàn mà hỗn loạn.

“Ôn chuyện?” khóe miệng Phương Triệu Nhất gợi lên, lộ ra vẻ mặt trào phúng, “Giao lưu làm sao quyến rũ những người khác sao?”

Quả nhiên câu này nói vừa xong khi, thiếu niên đối diện, cả người đều tản ra lực lượng hồng sắc, hình như là tùy thời đều có khả năng phách đi lên.

Tổng Gia Bảo tự nhận là lần đầu tiên nhìn đến mỹ nhân như vậy, đáng tiếc tiểu mỹ nhân đều là thứ yếu, hãn hiện nay toàn thân đều là thương tích, vẫn là không cần tùy tiện trêu chọc thì tốt, nhìn nhìn lại... mục tiêu của tiểu mỹ nhân, là bạn tốt của mình đâu.

Trong lòng của hãn mặt sinh ra điểm điểm đồ kỵ, thật là, một cái mặt than mà thôi, thế nhưng sẽ có nhiều người thích như vậy, thậm chí tiểu sói con cũng kỳ thị chính mình.

“Ha ha ha... Ha ha ha...” Chiêu Hoa phất áo, sau đó bóng người của hãn rất nhanh mà tiêu thất, “Phượng Triệu Nhất! Lần này t buông tha ngươi! Chờ khi chúng ta gặp mặt lần thứ hai, chính là quyết chiến chi kỳ! Ta hiện tại đối với nãi ba nhà ngươi không có bất cứ hứng thú gì để khiêu chiến!”

Nghe được hãn cuồng ngạo nói, tất cả mọi người cảm giác được trên đỉnh đầu có một cái con quạ đen bay qua, thậm chí còn để lại một luồng khí vận vẹo .

Tổng Gia Bảo nuốt nước bọt, “Mỹ nhân...” Đáng tiếc vô phúc hưởng thụ, nếu không nói, ngay cả xương cốt hãn cũng mất.

Phượng Thần tâm loạn như ma, hãn nhất định phải hỏi rõ ràng cha của mình xảy ra chuyện gì. Hãn cũng biết, lấy bản thân hiện nay tay nhỏ chân bé, căn bản là không có khả năng cùng Chiêu Hoa âm hiểm giả dối đối kháng.

Phượng Triệu Nhất chú ý tới con trai mình đeo uể oải sắc mặt, vươn tay ra bản thân tay, sau đó xoa bóp mặt của hãn, “Hãn là con lại của lang tộc và hồ tộc.”

“Ân.” Đứa trẻ nhẹ nhàng gật đầu đáp lại.

Phượng Thế Nguyên nghe được thuộc hạ hồi báo sau, trong lòng từng một hơi, lang tộc bọn họ mâu thuẫn, tuyệt đối sẽ không để ngoại nhân quấy rối.

“Tộc trưởng!” La Y cũng không quản những người khác, trực tiếp vọt tiến vào.

gương mặt nàng, lúc này tràn ngập lửa giận.

Ban đầu nghĩ là có thể dẫn thiếu chủ, tiện đà xử trí cái bán yêu kia, chính là ra ngoài ý liệu, thế nhưng được đến kết quả như vậy.

Phượng Thế Nguyên gắt gao mà cau mày, cả người đều tản ra lạnh như băng không khí, “Lính canh tiến vào!” hãn không thềm liếc nhìn La Y.

Nơi hãn ở, thế nhưng dễ dàng như vậy khiến cho một nữ nhân xông vào, này còn thể thống gì?!

“Tộc trưởng...” kẻ kia đã nhận tiền của La Y kết quả lại...

“Ngươi về sau không cần hầu hạ ở bên cạnh ta.” Phượng Thế Nguyên cũng mặc kệ thuộc hạ của mình sẽ lộ ra biểu tình gì, chính là thần nhiên mà nói.

trong mắt La Y lộ ra thần sắc khiếp đảm, cho tới nay, tộc trưởng tại trong lòng mình đều là tương đối hoà nhã, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy trên mặt của hãn không có bất luận cái gì tình cảm.

“Có chuyện gì sao?” Phượng Thế Nguyên lạnh nhạt mà dò hỏi, bọn họ chỉ cần chấp hành mệnh lệnh mà thôi.

La Y vừa nghĩ tới mục đích bản thân tới đây, vì thế dò hỏi, “Tộc trưởng, vì sao giải trừ hôn ước của ta cùng thiếu chủ?” Này không chỉ là chê cười đơn giản, năng tại toàn bộ lang tộc, đều sẽ bị người xem thường.

“Thiếu chủ không nghĩ cưới vợ, ngươi cảm thấy tiếp tục đi xuống hữu dụng sao?” Phượng Thế Nguyên nâng lên đôi mắt, yên lặng nhìn thiếu nữ trước mắt. Vốn dĩ nó tuổi trẻ, nếu không là bởi vì Phượng Thần sinh ra, vậy không có một loạt sự tình, chẳng qua cái bán yêu kia, đã là không có khả năng giết được.

Vốn tưởng rằng có thể huấn luyện người nổi nghiệp lại gặp phải công việc bề bộn như vậy.

“Ta có thể chờ.” La Y liên tục hỏi thời gian cũng không có, trực tiếp hỏi đáp.

Phương Thế Nguyên ở trong lòng nhẹ nhàng mà hít một hơi, “Người sẽ dễ dàng tha thứ Phương Thần sao?” Quả nhiên câu này nói vừa xong khi, La Y liền sững sờ.

“Lang tộc đối Phương Thần là không được tốt lắm, nhưng còn không tới phiên người, một ngoại nhân đến can thiệp.” Đây là chuyện riêng của họ, bất kể như thế nào xử lý, đều cùng nữ nhân trước mắt không có bất cứ quan hệ nào.

La Y sắc mặt tái nhợt mà chạy ra khỏi chỗ tộc trưởng, cũng không biết tộc trưởng cùng nàng nói gì đó, thế nhưng sẽ như thế.

mẫu thân La Y, nghe đến La Y làm như vậy, sắc mặt dị thường khó coi, vốn dĩ liền đem nữ nhi dạy thực tốt, chính là hai chữ “Đỗ kỹ”, lại làm cho nàng biến thành như vậy tử.

“Dựa vào cái gì... Dựa vào cái gì ta so ra còn kém một cái bán yêu!” La Y lớn tiếng mà khóc.

“Bởi vì người không phải cốt nhục của hần!” Thân là mẫu thân, nàng trực tiếp quát lớn.

La Y nâng lên mặt mình, hai mắt đầm lệ mờ lung mà nhìn mẫu thân của mình, “Mụ mụ... Ta... Ta có thể vì hần sinh rất nhiều tiểu sói con.”

Nàng không cam lòng, vì cái gì bản thân sẽ bị giải trừ hôn ước?!

“Người còn trẻ, kiên nhẫn từ từ đi, hơn nữa người thật sự là không nên ám chỉ cái gì trước mặt tộc trưởng.” Đây chính là nguyên nhân tộc trưởng sẽ quyết đoán nhanh như vậy

La Y cúi đầu, trên mặt nàng biểu tình cái gì đều nhìn không tới, nhưng nắm tay thật chặt, lại cho thấy lòng của nàng.

ba người Phương Thần rất nhanh trở về nhà nơi này, chẳng có gì biến hóa, nhưng đồ dùng trẻ em phải mua một lần nữa.

“Phụ thân...” Phương Thần vươn ra tay nhỏ bé béo đô đô, sờ sờ tiểu bụng, ý tứ rất rõ ràng, hần đói bụng.

“Người suy nghĩ rất hỗn loạn.” Phương Dịch nói trong đầu Phương Thần.

Phương Thần suy nghĩ trong chốc lát, mới chậm rãi mà nói, “Chiêu Hoa là cùng một người sao?” Hần nghĩ đến tình huống trước kia bị thôi miên, tóc đen con người đen, tóc hồng hồng màu?

“Ta như thế nào sẽ biết?” Phương Dịch phiên phiên xem thường, hần chỉ thấy Chiêu Hoa một lần mà thôi, liền hỏi hần có phải hay không giống một người.

Phương Thần thăm xem thường yêu tà thú, còn tưởng rằng nhiều lợi hại đâu, liền có phải hay không giống một người cũng không biết.

Tổng Gia Bảo y thuật rất cao, vết thương trên người thoát nhìn thực nghiêm trọng, nhưng nhưng tự hần có thể xử lý.

Trên người của hần đều cột băng vải, may mắn thân thể đầy đủ, nếu không nói, như có thể tự hành xử sao đây?!

Hần khập khiễng mà đi vào bên người đứa trẻ, “Tiểu Bạch ...” Kỳ thật hần cảm thấy thực buồn cười, hiện nay không nên kêu Tiểu Bạch, kêu tiểu hắc còn đỡ, cả người đều bẩn hê hê, mà tên ngiệp sạch này, thế nhưng một chút cũng không để ý.

Phương Thần xoay tròn mắt, “Bảo bảo...” Hừ hừ... Đừng tưởng rằng bản thân hần có cái mặt trẻ con thì có thể chơi đùa chính mình.

Tổng Gia Bảo nghe đến câu đó, thiếu chút nữa liền ngã sấp xuống, “Bảo bảo... Người tiểu thí hài, không biết phải kính lão sao?” Cho dù bản thân không già, nhưng chính là cùng bối phận với cha người mà .

“Già?” Phương Thần nhếch môi nở nụ cười, thanh âm phá lệ thanh thúy, “Kia lão thúc thúc, giúp ta tắm rửa đi.”

Hần đã có thói quen ta nhỏ ta chẳng sợ ai, cho dù có đôi khi sẽ bị đùa giỡn, nhưng không có gì cùng lắm thì khóc nháo.

Tống Gia Bảo trừng lớn hai mắt của mình, “để ta tắm cho ngươi, ngươi đồng ý à?”

“sao ta không đồng ý?” trong ánh mắt Phương Thần, thoáng hiện nụ cười thần nhiên, đôi mắt kia trong suốt, hiện lên hình bóng hắn.

Gia Bảo thúc thúc đứng đây, mặc kệ là kiếp trước, vẫn là kiếp này, tình cảm đối phụ thân đều là chân thật. Lúc trước hắn là thật không có biện pháp sửa sai? máu mà hắn không bị nội thương chỉ trầy da thôi. Hắn nhớ rõ khi đó nghe được là lời Chiêu Hoa nói, thậm chí một câu đều không để cho hắn giải thích, trực tiếp cắt đầu lưỡi hắn, lúc trước hắn có biểu hiện ra sao?! Phương Thần thật sự nhớ không được, trong óc của hắn trừ bỏ phần nộ, chẳng còn gì khác.

Tống Gia Bảo phát hiện bên trong đôi mắt hài đồng, thoáng hiện quang mang ảm đạm, không phải là bản thân nói gì đó nói kích thích đến hắn đi?! Hồi tưởng một chút, giống như bản thân cái gì không có nói?!

Lúc này Phương Triệu Nhất cảm nãi bình đi đến, nhìn đến tình huống trong phòng, cũng không nói gì thêm, may mắn nãi bình đã dùng không có mang đi, nếu không Thần Thần chỉ có thể là biến thành sói con tới ăn cơm.

Phương Thần một bộ vô tình, cảm giác một chút cũng không giống như hài đồng, ngược lại như là một lão đầu tử.

“Thần Thần?” Phương Triệu Nhất hơi hơi nhíu lông mày, “Ngươi cùng Chiêu Hoa có ân oán gì?” Nếu như là hài tử mấy tuổi, hắn có thể coi như không biết nhưng hiện tại như thế này, khẳng định cùng hồ ly tinh kia quan hệ rất lớn.

Chẳng lẽ Chiêu Hoa là ái nhân kiếp trước của nó?! Nghĩ đến đây, Phương Triệu Nhất cảm thấy lửa giận bên trong lòng mình, bắt đầu cọ cọ cọ mà hướng lên trên

93. Chương 93: Dấu Diễm Ngụy Cơ

Phương Thần cũng không muốn cha mình biết ân oán giữa bọn họ, hơn nữa chuyện không khả năng giải quyết, vì thế trông mắt không ngừng mà chuyển động, đáng tiếc động tác nhỏ này, đã bị thiếu niên cao lớn nhìn thấy rõ ràng.

khuôn mặt Phương Triệu Nhất bỗng hể hể, lạnh lùng mà chất vấn, “Thần Thần, ngươi tốt nhất thành thật cho ta?!” Thân là phụ thân, nhất định phải dẫn con của mình đi lên con đường chính xác, còn đứa như Thiệu Hoa, tuyệt đối tuyệt vời hiếm thấy.

“con cảm thấy hắn rất kỳ quái?” Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, làm bộ khờ dại, “Ngươi xem nhìn tóc của hắn, đều là hồng sắc đầu.”

ánh mắt Phương Triệu Nhất, trực tiếp quét một chút về phía Tống Gia Bảo, người nào đó thức thời mà lui ra ngoài, nhưng trong lòng lại nói thầm, cũng không biết hai cha con rốt cuộc có bí mật gì, ngay đến cả người cùng chung hoạn nạn cũng có thể vứt bỏ.

hắn mang cái mặt trẻ con cầu xin, không tha lui ra ngoài, cuối cùng hướng Phương Thần hôn gió một chút.

Trong phòng trừ bỏ tiếng thở của hai người, còn lại đều nghe không được.

“Thần Thần, khi ngươi nói láo, liền thích nháy mắt.” trong thanh âm Phương Triệu Nhất, nghe không có chút lửa giận nào, nhưng hắn cảm thấy ngọn lửa bên trong lòng mình, đã từ từ lên trên mặt đất thăng. Nhi tử biết sự tình tương lai, như thế nào lại không rõ ràng một số người hoặc là sự vật đâu?!

Phương Thần liếm đầu lưỡi một chút, hắn cũng không biết mình có thói quen này, phụ thân là như thế nào được biết?!

“Kiếp trước ngươi cùng Thiệu Hoa có phải là tình nhân hay không?” Phương Triệu Nhất nhìn ánh mắt hài đồng, đôi mắt đang nhìn mình. Cái loại tình cảm mãnh liệt này, mình có thể rõ ràng mà cảm giác đi ra. Nếu không phải quan hệ như vậy, kia con trai của mình, làm sao có thể nói dối vì một người xa lạ sẽ như thế.

“Không có...” Phương Thần bằng trực giác mà liều mạng lắc đầu, ngay cả hắn cũng biết nói dối không được, nhưng đây cũng là chuyện của kiếp trước, kiếp này, hắn cùng Thiệu Hoa, sẽ chỉ là cừu nhân mà thôi, còn lại cái gì cũng không phải.

“Không có?!” Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày, cặp trong tròng mắt kia thâm thúy, căn bản là nghe không ra cái gì cảm xúc.

“Là thật?” Phương Thần khóc lên, hắn biết mình rất ti bỉ, nhưng bị phụ thân nhìn như vậy, trong lòng của hắn mặt mao mao, chỉ bằng trước hết nghĩ xem thoát thân như thế nào.

Bởi vì Phương Thần khóc, thẩm vấn trực tiếp chấm dứt, phụ thân bắt đắc dĩ, chỉ có thể trấn an con trai của mình, sau đó giúp hắn tắm rửa linh tinh, chờ hắn ngủ sau, mới đi vào trong phòng khách.

Tổng Gia Bảo xác định phụ thân không có lo lắng, vẫn là ở nơi này.

“Tiểu Bạch ngủ?” thiếu niên mặt Oa oa, lúc này vẻ mặt không có một chút vui đùa, hắn cùng Phương Triệu Nhất có thể trở thành bạn tốt, liền chứng minh hắn không đơn giản.

Phương Triệu Nhất nâng đôi mắt lên, trên mặt cứng rắn, không có biểu tình dư thừa, “Tạm thời đừng khuếch trương.” Hiện tại hắn một chút thời gian cũng không có, nếu bị cừu gia biết đến, kia đối bọn họ tuyệt đối bất lợi.

Ngay cả đối với nhân loại, Phương Triệu Nhất cho tới bây giờ không có sợ hãi, nhưng hắn phải vì con trai của mình mà suy nghĩ.

Tổng Gia Bảo hiểu được gật đầu, “Vậy chân chính làm một học sinh phổ thông đi.”

Giữa hai người bọn họ, không cần nói dư thừa nói, là có thể hiểu được lẫn nhau ý tứ.

Sắc trời đã hoàn toàn tối đi, La Y chờ ở một cái đỉnh núi, trong ánh mắt của nàng không có chút sợ hãi nào, giống như tất cả mọi thứ, đối với nàng, cũng không ra sự sợ hãi La Y biết, nàng hiện tại trở thành chèn cười của toàn bộ lang tộc, người bị thiếu chủ vứt bỏ, cuộc sống về sau tuyệt đối khó có thể nghĩ. Nếu này hết thấy đều do bản yêu kia sai, vậy người phải chết chính là nó.

Nàng vốn dĩ chỉ muốn đưa đi hắn mà thôi, ngược lại thật không ngờ, thiếu chủ thế nhưng sẽ như thế coi trọng hắn, thậm chí còn đối với mình làm ra chuyện như vậy, nếu là như thế, vậy không nên trách nàng không khách khí.

Nàng thực yêu thiếu chủ, để có thể trở thành vợ thiếu chủ, nàng không tiếc trả giá, chính là kết quả lại...

đột nhiên, trước mặt nàng xuất hiện một bóng dáng tối đen, “La đại tiểu thư.” thanh âm người tới tràn ngập kiều mỹ.

La Y hơi hơi mà nhíu lại lông mày, “Ta cũng không phải là đối tượng người muốn quyến rũ, không cần đối ta lộ ra biểu tình như vậy, nói cách khác...” Vốn dĩ nàng liền không thích Thiệu Hoa, nhưng là người trước mắt, có thể trợ giúp đến mình.

Thiệu Hoa mang màu tóc đen bóng, mà đôi mắt kia, lại là sáng trong mà nhìn La Y.

” thật không ngờ, kế hoạch đơn giản như vậy, người cũng có thể thất bại, thậm chí cả vị trí vị hôn thê của Phương Triệu Nhất cũng không bảo đảm được.” trong giọng nói của Thiệu Hoa, tràn ngập cảm xúc khinh bỉ, ý tứ của hắn rất rõ ràng, hắn muốn nói La Y căn bản là một bao cỏ.

sắc mặt La Y cực kì khó coi, sau đó ả nói ngược lại “Nếu người có bản sự lớn như vậy, liền không cần mượn sức mạnh của ta.”

“Ta đương nhiên là có bản lĩnh, đợi đến khi Phương Thần lớn lên, người sẽ biết là xảy ra chuyện gì.” trong ánh mắt Thiệu Hoa, thoáng hiện lên vẻ vẻ mềm mại đáng yêu.

La Y híp mắt, “nó còn chưa lớn lên, người đã không có biện pháp nào, huống chi là lớn lên? Người thật sự bị ngu hả?” ngay cả đạo lý đơn giản như vậy cũng không biết, huống chi cho dù gia tộc của mình làm cho mình an tâm một chút chớ nóng, nhưng vừa nghĩ tới mặt khác sắc mặt Người của lang tộc, hỏa khí trong lòng nàng, bắt đầu không ngừng tăng lên Thiệu Hoa đối với La Y nói như không nói, “Nếu người nghe ta,

nên kiên nhẫn chờ đợi.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục nói rằng, “Người nói như vậy, thực ra hoàn toàn ngược lại mà thôi.”(ý nói La Y là đồ ngu)

La Y là một thiếu nữ mơ mộng, vì có thể cùng thiếu chủ kết hôn, trả giá rất nhiều, kết quả lại... Chắc chắn... đây là kết quả mà kẻ nào cũng không tính đến, chính là Phương Triệu Nhất trước khi kết hôn, thế nhưng cùng con người sinh ra một bán yêu.

Nếu bán yêu không có được coi trọng nói, tuyệt đối sẽ không có bất cứ vấn đề gì, nhưng bán yêu này đã muốn vượt ngoài ý liệu của bọn họ, Phương Triệu Nhất quả thực là trở thành tánh mạng của hắn. May mắn bản thân mình đã có chuẩn bị trước, nếu không những việc phải làm, cũng sẽ không đơn giản như vậy.

“Kiên nhẫn?” giọng điệu La Y rất bén nhọn, “Chẳng lẽ ta còn không đủ kiên nhẫn sao?” Nàng cũng không tính toán làm cái gì với Phương Thần, hơn nữa nhi tử, bản thân mình cũng có thể giúp thiếu chủ sinh, vì sao cứ phải là một bán yêu không có sức mạnh Bán yêu đối với lang tộc mà nói, căn bản là không có tác dụng, chính là so với người bình thường mạnh hơn một chút mà thôi.

Thiều Hoa suy nghĩ trong chốc lát nói, “Nếu là như thế nói, hợp tác của chúng ta dừng ở đây.” Dù sao người con gái trước mặt này cũng chẳng còn tác dụng, đã bị người đá đi ra, không thể có thể tiếp tục dùng.

Hắn trước tiếp cận nữ nhân trước mắt, chỉ muốn nàng đem Phương Thần cất bước mà thôi, ngược lại thật không ngờ sự tình ra ngoài ngoài ý liệu bọn họ, không chỉ không đuổi nó đi, thậm chí còn lãng phí mất một quân cờ.

“Dùng ta xong muốn vứt bỏ sao?” giọng điệu La Y rất không tốt nói, tất cả mọi thứ này đều là cái bán yêu kia sai, nếu là như thế nói, kia...

Thiều Hoa chọn chọn lông mày, “Ta vứt bỏ đâu? Người có suy nghĩ như vậy sao?” Chính là một nữ nhân mà thôi, còn thật cho là mình rất giỏi. Nếu có sức mạnh, dạng con gái nào mà không tìm được.

“Nếu người không tiếp tục, chuyện của người, ta nhất định khai đi ra.” La Y không khách khí uy hiếp, nàng cùng Thiều Hoa vốn dĩ sẽ không cùng xuất hiện, nếu không phải hắn giật giây mình, kết quả cũng sẽ không như thế.

trong ánh mắt Thiều Hoa hiện lên một đạo sát ý, nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy, “Vậy người muốn như thế nào?” Nếu nữ nhân này nhanh như vậy đã tìm chết, vậy không nên trách bản thân không khách khí.

“Ta muốn giết Phương Thần.” La Y hung hăng nói.

“Người có kế hoạch thế nào?” Thiều Hoa không có lập tức đáp ứng, không có phản đối, hắn là tuyệt đối sẽ không để cho Phương Thần chết, về sau còn có giá trị lợi dụng lớn hơn nữa.

Lúc này Phương Thần còn không biết mình dẫn sát khí tới, tay hắn béo đơ đơ, trực tiếp cầm cái đuôi, “Không thể đem thứ này xóa sao?” hắn thầm hỏi người trong đầu “Không thể.” Phương Dịch thần nhiên mà nói, xoa đi làm sao có thể đi hút tình yêu nữa ? Đây không phải là vô nghĩa là cái gì!

Phương Thần không nói gì, hắn mặc quần áo không tiện, hơn nữa... Hắn cảm thấy khi đầu óc của mình nóng lên, hình như là có cái gì chui từ bên trong ra.

“Phụ thân...! Phụ thân...!” Phương Thần lớn tiếng hô, từ khi tránh được một kiếp sau, phụ thân của hắn không có hỏi nguyên nhân, đối với hắn mà nói, cũng đáng để chờ dài một hơi. Phương Triệu Nhất một mình đi vào, lúc này trên người hắn, chỉ quần một cái khăn, nhìn qua phá lệ buồn cười, thậm chí trên tay còn cầm gô múc nước.

Phương Thần tội nghiệp mà cầm cái đuôi, lông xù rất đoản, mà lỗ tai lại là nhếch lên nhếch lên, “Phụ thân, vì cái gì lại như vậy?” Ô ô... Hắn thật vất vả biến thành nhân loại, thế nhưng mới lại biến thành như thế này.

“Ha ha... Ha ha ha...” Tống Gia Bảo cũng đi theo vào, nhìn đến bộ dáng Phương Thần, nhất thời cười to ra tiếng.

trong ánh mắt Phương Triệu Nhất cũng xuất hiện điểm điểm ý cười, ý nói tâm tình hắn lúc này rất không tồi.

“Ta không cần... Ta không cần... Ta đi ra ngoài gặp người như thế nào?” Phụ thân của hắn muốn đi học đại học, hắn không muốn một mình ở nhà?! Như vậy, hắn tuyệt đối sẽ mọc nắm trên đầu.

“Người có thể biến thành sói thì tốt rồi.” Tống Gia Bảo vui sướng khi người gặp họa mà bổ sung một câu.

94. Chương 94: Nghịch Ngộm Gây Sự

Phương Thần không khách khí mà trào phúng một câu, “Vậy người đi gặp quỷ luôn đi.” Thật đáng ghét, hắn biết ngay bảo sao lỗ tai ngứa, kết quả vừa sờ khi, thế nhưng cảm giác thấy có lông xù.

Tống Gia Bảo làm một bộ đau thương đôi mắt nhìn tiểu thí hài đang tạc mao, “Quỷ hả, chỉ có chờ ta chết mới có thể nhìn thấy, tiểu sói con, người như thế nào có thể nguyên rửa người thúc thúc Gia Bảo đáng yêu vô địch của người?”

Phương Thần nghe được hai chữ này sau, tròn mắt một chuyển, sau đó đôi môi yên hồng, chậm rãi nói, “Đúng vậy, gia bạo thúc thúc, nguyên lai người là ẩn tính M” trách không được Người của Lang tộc đối đãi hắn như vậy, hắn cũng có thể sống đến thần nhiên tự đắc.

trong miệng con mình, phun ra những lời không văn nhã như vậy, khiến người ta cảm giác đến trên trán treo đầy hắc tuyến, mà Phương Triệu Nhất đã bình tĩnh mà xoay người, tiếp tục đi nấu cơm.

cơm canh của con hắn nên tự làm, cho dù đây là lần đầu tiên làm.

“...” Phương Thần điềm đạm đáng yêu mà nhìn cha của mình biến mất tại trước mặt mình, vốn đang tính toán làm nũng lăn lộn, chiêu số của hắn cũng còn không có xuất ra được lại bởi vì nội một tên “M”, trực tiếp bị dọa chạy.

Cho dù hắn cảm thấy cha của mình, căn bản là không có khả năng bị hành vi của mình dọa đi, nhưng...

Đứa bé nâng lên hai mắt của mình, nhìn đến thiếu niên mặt oa oa hóa đá, không khỏi ở tỉnh lại, chẳng lẽ do duyên có thời đại?! Cho nên đem một tiểu ngẫu thơ dọa đến?!

“Oa oa oa... Oa oa oa...” Phương Thần quyết định cho không coi trọng một chút nhan sắc của cha mình nhìn một cái... Cho nên áp dụng biện pháp tru lên, dù sao hắn là một đứa trẻ, hắn còn sợ ai.

Tống Gia Bảo cảm thấy màng tai của bản thân thiếu chút nữa bị bạo chết rồi ...

Vì thế vội vàng mà xoay người, để chobạn tốt của mình lại đây, hắn vẫn là quý tộc độc thân, chiếu cố con cái gì đó, hắn tuyệt không thuận tay.

Thấy bóng phụ thân xuất hiện, Phương Thần thức thời, nhất thời hầy thu trụ tiếng khóc. Hắn vừa rồi phát hiện một vấn đề, chính là bản thân biến thành như thế này sau, thanh âm càng thêm vang dội.

“Phụ thân...” Phương Thần phẫn nộ kêu một tiếng.

Phương Triệu Nhất gắt gao mà cau mày mao, sau đó vươn tay, động động lỗ ẻoisỏi của on trai,lại nắm lấy cái đuôi lông xù của bé.

Bị bắt lấy lỗ tai cùng cái đuôi, Phương Thần cảm thấy thực ngứa, mặt trắng noãn, nhất thời trở nên đỏ rực.

“Ta cũng không phải đùa giỡn người? Người làm gì một bộ như thế này?” Thiếu niên cao lớn nhìn đến bộ dáng đứa bé thẹn thùng, nhất thời buồn cười mà dò hỏi.

Phương Thần vươn tay ra, kéo đuôi mình ra, sau đó lớn tiếng chất vấn, “Chẳng lẽ người không biết không được sờ đuôi mèo sao?” Đáng thương hắn tại kiếp này, lần đầu tiên, bị cha của mình chiếm lĩnh.

Sau đó ngẫm lại, ngay cả hắn bây giờ còn không có đến một tuổi, nhưng linh hồn đã là thành niên nam tử, chẳng lẽ thật sự muốn cho cha của mình... gì gì kia...

Vội vàng mà lắc đầu, Phương Thần cảm thấy bản thân rất không hài hòa ...

Phương Triệu Nhất nhìn con trai bảo bối, trên mặt trong chốc lát là hồng, trong chốc lát lại xanh, sau đó biến thành bộ dáng xấu hổ...

“Người làm sao vậy?” Thiếu niên cao lớn ngón tay thon dài, nhẹ nhàng xoay động cái đầu không có mấy sợi tóc của con.

Phương Thần cũng không muốn khiến cha của mình biết tâm tư của mình, vì thế vội vàng mà lắc đầu, “Không có.” Dùng hai tay che miệng mình, không thể lỡ miệng để cha biết.

Phương Triệu Nhất lắc đầu ở trong lòng, thật sự không biết, kiếp trước nhi tử mình, rốt cuộc là sinh tồn như thế nào?! Nhìn xem có chuyện gì, đều biểu hiện tại trên mặt, liếc nhìn là có thể khiến người đoán ra hắn đang suy nghĩ gì.

Hiện tại nhi tử bên cạnh mình, hắn là sẽ không để cho những người khác dọa nó, mà chuyện của kiếp trước, tuyệt đối sẽ không phát sinh.

Phương Triệu Nhất vẫn luôn đều biết mình là một người lãnh tình, chính là đối mặt với tiểu khả ái trước mắt, mọi thứ lãnh lẽo cứng rắn, cũng đã hóa thành tro tàn, giống như nhu tình trên người hắn, cho để cho con trai mà thôi.

khi Thần Thần vừa tới, nghĩ hắn là bán yêu, căn bản là không có khả năng biến hóa thành công, về sau mới không bị khi dễ, chi bằng được ăn cả ngã về không.

Việc Lang tộc làm, khiến hắn rất bất mãn, nhi tử của Phương Triệu Nhất, khi nào thì có thể cho bọn họ hỏi đến?! Đúng vậy, hắn khiến người ta mang thai, là do xúc động nhất thời, chẳng qua đều là ý tưởng, khi đó Thần Thần còn không có ở chung một chỗ với mình, hoàn toàn khác với hiện tại.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất nhìn thoáng qua con trai của mình, sau đó nói, “Người hiện tại nhỏ như vậy, vẫn là cần phải có người chiếu cố người.”

“Huống chi lực lượng hiện tại, đại khái không đủ để duy trì hình người của người.” bán yêu, nếu lộ ra, khẳng định sẽ trở thành đối tượng để những người khác nghiên cứu. Ngay cả lang tộc bọn họ không có e ngại con người, nhưng họ biết một thứ đó chính là sự tham lam cùng trí tuệ của con người, hiện tại bọn họ không có thể chống đỡ.

trong lòng Phương Thần có dự cảm không tốt, “Phụ thân... Người nên sẽ không tìm mẹ kế cho ta nữa đi?” Hừ hừ... Nếu thực là như thế, hắn cũng sẽ không tìm chết, trực tiếp trốn đến địa phương phụ thân nhìn không tới được, để cho hắn vĩnh viễn hối hận đến sau này “Người cái này tiểu bại hoại! Còn dám nói? Phương Triệu Nhất vừa nghĩ tới nhi tử không quý trùng sinh mệnh của mình, đã cảm thấy có một cỗ khí chậm rãi thẳng lên đến.

Phương Thần chép miệng, hắn biết hành vi của mình rất tùy hứng, nhưng con trai hiểu chuyện, đều sẽ không thích hai chữ mẹ kế này.

“Mẹ kế không cần, nhưng người cần tìm một bảo mẫu.” Phương Triệu Nhất nhẹ giọng mà nói, sau đó đem con trai của mình ôm vào trong ngực, “Người nhỏ như vậy, hơn nữa đại học ta trúng tuyển gửi thư xuống, ta và Gia Bảo rất nhanh liền đi báo danh.”

Đại học không ở thành phố này, mà là lang tộc rất xa S thị, bên kia kinh tế phát đạt, hơn nữa trong lúc học đại học, hắn có thể tìm một ít nhân tài hữu dụng.

“Chẳng lẽ người muốn đem ta vứt tại nơi này?” Phương Thần trừng lớn hai mắt của mình, tròn mắt trong suốt, toàn bộ đều là khuôn mặt phụ thân, tay hắn nhỏ bé cũng trực tiếp túm lấy quần áo phụ thân. Nếu hắn dám nói đúng vậy, mình tuyệt đối sẽ trực tiếp cắn người.

Phương Triệu Nhất cúi đầu, nhìn hài tử bá đạo của mình, “Ta nghĩ ngược lại...” Đáng tiếc hắn lời còn chưa nói hết khi, một viên Đậu Đậu trước ngực của mình, nhất thời lại bị cắn.

cả người Phương Triệu Nhất cứng ngắc, hắn đã sớm nhớ lại bộ dáng nhi tử trước kia chính mình như thế nào, hiện tại lại...

“Buông miệng của người ra!” thanh âm Phương Triệu Nhất có chút trầm thấp, hắn cảm thấy bản thân không thích hợp, nếu không có người cha nào, sau khi bị nhi tử cắn một chút sau, liền có phản ứng đâu?! Nếu biết con không hiểu chuyện nói, tình huống như vậy còn có thể giấu diếm xuống dưới, chính là hiện tại...

Phương Thần căn bản là không có nghe lời cha nói, hắn lộc cộc mà chuyển động tròng mắt bản thân, ý tứ rất rõ ràng, chính là cha của mình không đáp ứng, vậy hắn sẽ tiếp tục.

Thân là một linh hồn nam tử thành niên, làm sao có thể sẽ không biết phụ thân đối với hành vi cắn Đậ Đậ của mình, nhất định sẽ có phản ứng, nhưng hắn ngược lại thật không ngờ những phương diện khác đi. cả người Phương Triệu Nhất đều tản ra không khí lạnh như băng, dùng lớn nhất ý chí đến khống chế dục vọng của mình.

“Phương Thần!” nam sinh cao lớn thanh âm khàn khàn, mà thâm thúy trong tròng mắt, đã có điểm đỏ đậm, mệnh lệnh rất rõ ràng.

Phương Thần không chỉ không có buông ra, khi cắn, thậm chí còn lợi dụng bản đầu lưỡi, không ngừng mà quấy động một cái, nháy mắt chợt nghe đến cha mình thô suyền tiếng hít thở, điều này làm cho hắn rất đắc ý.

Phương Thần ý vào cha của mình không dám thương tổn tới mình, tiếp tục muốn làm gì thì làm, khi hắn tắm rửa, mỗi lần đều là biểu hiện ra thần sắc bình tĩnh, chính là không biết trong lòng của hắn rốt cuộc xấu hổ bao nhiêu.

“Phương Thần!” Phương Triệu Nhất lúc này có chút nghiêng răng nghiêng lợi, xem ra, không giáo huấn tiểu thí hài một chút, căn bản là không biết trời cao đất rộng.

Phương Thần trực tiếp đem thanh âm phụ thân tung đến sau đầu, chính là trong chốc lát sau, hắn cảm giác đến cả người mình bị kéo ngược lên, thậm chí là bộ dáng đối chiều kim câu, máu cả người, đều tập trung đến trên mặt.

“Ô ô... Ô ô...” Phương Thần kháng nghị, hắn cũng không muốn bản thân trở thành người đầu tiên bị treo ngược đến xuất huyết não mà chết.

“Người buông ra nhanh lên, nếu không nói...” Phương Triệu Nhất dùng lý trí còn lại, trực tiếp thét ra lệnh đạo.

Hắn căn bản là không nghĩ đến việc để cho cái tiểu bá vương này và bảo mẫu sống với nhau, nhìn nhìn dáng vẻ của hắn, chỉ biết là khó làm cỡ nào.

“Hừ...!” Phương Thần cho cha của mình một cái hừ lạnh, mà động tác ngoài miệng càng thêm nhanh chóng.

Khi Phương Dịch trong đầu Phương Thần, nhìn đến phụ tử hai người như thế này, nguyên thần của hắn sinh ra mê hoặc thật lớn, có phụ tử nào đấu khí như vậy sao?! Nhưng hành vi như vậy, lại cung cấp cho hắn mục giải trí rất thú vị.

Phương Triệu Nhất hô hút một hơi thật sâu, đem nhi tử thả xuống dưới, mà khi Phương Thần cho là phụ thân mình thỏa hiệp, lại phát hiện cả người mình đều biến thành trụ lủi một mảnh, may mắn hiện nay là mùa hè, không phải hắn thực dễ dàng cảm lạnh.

“A...!” Phương Thần lớn tiếng mà hô lên đến, tựa hồ thật không ngờ phụ thân của hắn vì cái gì sẽ tử làm như vậy.

“Ha ha ... Ha ha ...” khi đang cười, thân thể đã bị kéo lên, sau đó miệng thế nhưng bị phụ thân phủ lên, nhất thời hắn tròn tròng mắt.

95. Chương 95: Tiếp Cận Nguy Hiểm

Phương Triệu Nhất rất thích cảm giác như vậy, còn có thể rõ ràng nếm đến hương vị sữa trong miệng con mình.

Phượng Thần cảm thấy đại não cũng tạm dừng, đây là tình huống thần mã gì?!

Phượng Triệu Nhất ý do vị tấn mà buông Phượng Thần ra, còn liếm một chút đôi môi yên hồng kia, “Không tồi...” Về sau tiếp tục dám làm như thế nói, hần liền làm như vậy giáo huấn tiểu thí hải một chút.

Hần đọc sách giáo dục con cái thấy phương thức cùng con hôn môi là tỏ vẻ thân cận. Nếu nhà xuất bản biết tử tưởng của thiếu niên cao lớn là như vậy, khẳng định sẽ trực tiếp lấy dao khảm người, hần rõ ràng viết chính là hai má, cái trán, cũng không bao quát môi, cắt câu lấy nghĩa như vậy, thật sự là rất hung tàn.

Phượng Thần tròn tròn hai mắt của mình, gương mặt đột nhiên đỏ bừng, sau đó thẹn thùng mà nói, “Phụ thân, người muốn ăn cơm, ta sẽ cho người, ta môi không thể ăn.” Kiếp trước hần, cho tới bây giờ không có cùng phụ thân ở chung quá, cũng không biết phụ tử bình thường là thế nào.

Kiếp trước hần cùng Chiêu Hoa hình như sẽ không hôn môi, bởi vì người đó không thích, cho nên... Đây được đây chính là nụ hôn đầu chân chính của mình “Ta cảm thấy rất tốt.” Phượng Triệu Nhất nhìn đến con trai bảo bối, hiện tại dựa vào tại trong ngực của hần, sắc mặt đỏ ửng, mà đôi mắt ngập nước mà nhìn mình, khiến hần cảm thấy đáng yêu dị thường, lần thứ hai hôn trán của hần.

Phượng Thần lập tức liền không đầy dặt phản bác đạo: “Phụ thân người xấu lắm?”

“Chỗ nào có người cởi sạch con mình ra như vậy?” Đứa bé tiếp tục lên án, ngay cả đều là nam nhân, nhưng hần vẫn là sẽ thẹn thùng.

“Xấu lắm? Không biết là ai vô lại trước?” Phượng Triệu Nhất không khách khí mà phản bác.

Phượng Thần mím môi, “Nhanh lên giúp ta mặc quần áo.” tiếng nói non nớt, có vẻ phá lệ rõ ràng, mà hần dùng cái đuôi ngắn ngủn, muốn che khuất tiểu thí thí của bản thân, nhưng nhưng không có nhiều tác dụng.

Phượng Triệu Nhất nhìn nhi tử bá đạo, chỉ có thể là ở trong lòng hít một hơi, xem ra hần phải đi bên ngoài giải quyết hết thảy, nếu không tình trạng như vậy, hần khẳng định sẽ nghiền phá hư thân thể của chính mình.

“Ba...” Phượng Thần tại hôn một hơi trên khuôn mặt phụ thân, rồi sau đó đôi mắt thâm trầm của hần? Trong tròng mắt, thoáng hiện ôn nhu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đang lúc bọn họ muốn chuyển nhà khi, lại phát hiện bọn họ trong nhà đến có khách không mời mà đến.

“Ta nhớ rõ, bản nhân cùng lang tộc đã muốn không còn quan hệ.” Phượng Triệu Nhất sắc mặt nghiêm túc mà nhìn cha của mình.

Phượng Thế Nguyên mị một chút hai mắt của mình, sau đó ôn nhu mà trả lời, “Triệu Nhất, này không có trải qua nghi thức, hơn nữa chính người cũng rõ ràng, trừ phi người buông tha một thân tu vi này, nếu không nói, người vĩnh viễn không có thể thoát ly lang tộc.”

“Đương nhiên, người buông tha này một thân tu vi, đã nói lên người nguyện ý biến thành một con sói bình thường.” ý nghĩa sau những lời này, hần là nhìn Phượng Thần nói, “Có lẽ người muốn mang bán yêu sinh hoạt tại trong rừng rậm, nếu không nói, người vĩnh viễn đều cùng ta có quan hệ, huyết thống cũng vĩnh viễn đều là thiếu chủ lang tộc.”

Bọn họ cũng thảo luận rất nhiều biện pháp, cũng biết bức bách như vậy, đây chẳng qua là phải nhận được kết quả tương phản.

Triệu Nhất là tương lai hy vọng của lang tộc, bọn họ có thể vì một chút sự tình thỏa hiệp, bao quát bán yêu trong lòng ngực của hần.

Phượng Triệu Nhất môi không nói gì, hần biết mình phụ thân nói đều là sự thật.

“Vậy người nhóm muốn như thế nào?” Phượng Triệu Nhất híp hai mắt của mình, cả người đều tản ra không khí lạnh như băng.

ấn tượng Phượng Thần đối lang tộc, đã muốn ngã xuống đến đáy cốc, chẳng lẽ bọn họ bức bách bọn họ như vậy còn không tính sao? Hiện tại lại đưa biện pháp gì đến gây sức ép bọn họ?! Bất kể như thế nào, hần

đều tuyệt đối sẽ không cùng cha của mình tách ra! Nghĩ đến đây khi, hai tay gắt gao mà cầm lấy ống tay áo Phương Triệu Nhất.

“Mười năm.” Phương Thế Nguyên nhìn thoáng qua thiếu niên đối diện, sau đó nói.

“Mười năm sau, người liền hai mươi tám tuổi, đến lúc đó người chuẩn bị kết hôn, mà hần cũng mười tuổi.” Đây là phương án cùng các trưởng lão lang tộc đồng thời luận ra tới.

Phương Triệu Nhất suy nghĩ trong chốc lát sau, mới chậm rãi mà phản bác đạo, “Mười năm.” lang tộc sống lâu dài như vậy, mười năm năm thời gian, đối bọn họ đến giảng, quả thực là trong nháy mắt mà qua.

“Tốt.” trong ánh mắt Phương Thế Nguyên, lộ ra điểm điểm ý cười. Kỳ thật bọn họ vốn dĩ liền dự bị mười năm, dù sao có một số việc, vẫn là cần chậm rãi xác định một chút.

Trước mắt cái bán yêu này, hay sức mạnh của hần, hoặc là... Trong cơ thể hần có linh hồn yêu tà thú, đây đối với lang tộc bọn họ, đều là thứ trọng yếu như không khí.

Phương Thần nhìn thấy như thế này, luôn cảm thấy bọn họ bị tính kế, chính là phụ thân đều đáp ứng rồi, bản thân cũng không đâu có cái gì.

Chờ người không được hoan nghênh đi rồi, Phương Thần lập tức liền chất vấn cha của mình, “Không chỉ nói mười năm, chính là một trăm năm, người đều đừng nghĩ cho ta tìm một mẹ kế!” Nước miếng đều phun đến trên mặt cha mình, một chút cũng không để ý sắc mặt thối thối của thiếu niên.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất không biết hài tử nhà khác, có giống như con trai của mình hay không, chuyện gì cũng quản cha mình. Kỳ thật mười năm năm sau, hài tử trước mắt, không biết là còn thích ở bên cạnh mình không, huống chi là một trăm năm.

Phương Thần vươn tay nhỏ bé ra, lau lau rồi một chút nước miếng trên mặt phụ thân, “Cho dù là như thế, người cũng không muốn thử nói sang chuyện khác!”

“Đây là kéo dài thời gian.” Phương Triệu Nhất chỉ có nói thể nói như vậy với con trai, “Hơn nữa người cũng rõ ràng, chúng ta hiện nay căn bản là không là đối thủ của bọn họ.”

Phương Thần nghe xong mấy câu này, trầm mặc không có lên tiếng, kiếp trước, chính là bởi vì sức mạnh của bọn họ không đủ, mới có thể dẫn đến cuối cùng bị người lợi dụng, thậm chí thì thể không có bảo tồn...

Chiêu Hoa là một người như thế nào, bản thân so với bất cứ kẻ nào đều rõ ràng, nhưng từ đầu đến cuối, bản thân không có biết mục đích rõ ràng của hần, rốt cuộc là cái gì.

Giết chết phụ thân sao?! Nghĩ đến tình huống kiếp trước, phải có một chút như vậy, chính là... .. tình cảnh bản thân sau khi tử nhìn đến, tuyệt đối không là giả! Nói cách khác, Chiêu Hoa đối cha của mình có tình cảm, chẳng qua tình cảm như vậy, rốt cuộc là thế nào, hần vẫn là không rõ ràng lắm.

“Được rồi, ta đều nghe phụ thân.” Phương Thần ôm cổ cha mình, cuối cùng thần nhiên mà trả lời.

Yêu tà thú nhìn Phương Thần như thế này, trầm mặc ... Đây điển hình chính là tình tiết luyện phụ, trách không được liên sinh mệnh của mình cũng có thể buông tha mà cứu Phương Triệu Nhất.

Hần không có hài tử, cũng không biết phụ tử ở chung như thế nào, nhưng hần xem ra, cũng chiều hài tử giống Phương Triệu Nhất như vậy, khẳng định sẽ làm hần trở thành một tên ăn chơi trác táng một không hơn không kém.

Tổng Gia Bảo đối việc này hoàn toàn không biết gì cả, chính là...

“Các người làm gì?” Nếu không phải là người quen, vậy hần là tuyệt đối sẽ không đứng ở chỗ này.

Trương Huy nâng kính mắt, “Lão Đại muốn đi đâu, đến trường?” thành phố này không phát triển nhanh nhưng cũng rất được. Mấy người họ ngay cả là tham gia thi vào trường đại học, không giữ trò nhiều thì điểm cũng ổn.

Chương Bằng cũng tiếp hần nói nói, “Chính là, thi đại học xong, hình như không có nhìn thấy lão Đại.” Bọn rất sùng kính lão Đại, chính là ngay cả việc lão Đại thích dưỡng sủng vật sự, hơi chút ảnh hưởng tới hình tượng một chút, nhưng lại càng khiến nữ sinh thích.

Tổng Gia Bảo nhìn ba người bọn họ sau, “Đi đại học S, cũng chính là S thị.” Nhìn ba người hóa đá, hần bình tĩnh mà đi qua.

“Thọ Ti, là lỗi tại ta xuất hiện vấn đề sao?” Chương Bằng làm vẻ mặt không thể tin, lão đại bọn họ học ở trường 27 thể mà cũng đậu đại học S, thể nhưng thi đậu đại học trọng điểm?! Đây không phải là tương đương nói cho hần biết, heo mẹ cũng leo cây được ư?

“Ba...!” Một tiếng, đầu Chương Bằng, trực tiếp bị Thọ Ti mạnh mẽ mà phác một chút.

“Người làm gì đánh ta?” Chương Bằng mắt húng mà nhảy dựng lên, mấy người này, cả ngày đều thích dọa mình.

Thọ Ti một chút áy náy cũng không có, rất bình tĩnh mà trả lời, “Ta giúp người xác định một chút có phải xảy ra vấn đề hay không?”

Trương Huy không nói gì, trong ánh mắt hiện lên một đạo quang mang. Cho tới nay, hần cũng biết lão Đại rất lợi hại, chỉ là kết quả như thế này, lại ra ngoài dự liệu của mọi người, đại khái cả hiệu trưởng ngốc đầu cười đến không nhìn thấy đường.

“Kính mắt, chúng ta không đi tìm lão đại sao?” Thấy Trương Huy xoay người bước đi, vì thế Chương Bằng lập tức liền dò hỏi.

“Chuẩn bị một ít đồ vật.” Kỳ thật bọn họ lớn lên cùng nhau, cho dù trong ba người thông minh trình độ cũng không nhất dạng, nhưng tình cảm của bọn họ coi như là không tồi.

“Các người là ai?!” đột nhiên, vài nam tử xa lạ cao lớn xuất hiện ở trước mặt bọn họ, mà Trương Huy lại cảnh giác mà nhìn bọn họ.

“Cạc cạc... Cạc cạc...” Trong đó một nam tử cười mấy tiếng, “Chính là trẻ con chưa dứt sữa mà thôi... Còn gọi đến chúng ta ra ngựa?”

“Đưa các người đi địa ngục!” Bọn họ vừa nói câu này xong, mấy người Trương Huy ngay cả thời gian tránh né cũng không có, thẳng tắp mà té trên mặt đất.

Một lát sau, ba cái người giống nhau như đúc, đi ra khỏi ngõ tắt, mà trên người của bọn họ, vẫn không có cái gì thay đổi.

“Đi thôi, chúng ta đi tìm lão Đại...!” Trong đó một người nói, thậm chí còn đẩy kính mắt một chút, trên kính hần thoáng hiện vết máu.

96. Chương 96: Tìm Hiểu Nguồn Gốc

Phương Thần thật không ngờ sẽ lần thứ hai được nhìn đến tổ ba người, dù sao lần trước thân thể của mình xuất hiện tình huống quỷ dị, vẫn là phụ thân giải quyết ... Từ nay về sau, cuộc sống biến thành nhiều tai nạn.

“Lão Đại...!” Trương Huy đẩy kính mắt, nhìn đứa trẻ trong lòng ngực của hần, nhất thời mắt mào quang mang, “Đây là...”

Phương Triệu Nhất ngồi ở trên ghế sa lông đối diện bọn họ, nhìn ba người này, khóe miệng gợi lên, lộ ra độ cung xỉnh đẹp, “Con ta.”

Hần vừa mới dứt lời, nháy mắt liền nhìn đến ba người trợn mắt há hốc mồm, mà Trương Huy kinh ngạc mà nói, “Lão Đại, năng lực của người thực cường, nhưng không biết tẩu tử ở nơi nào đâu?”

Phương Triệu Nhất cùng bọn họ nói vài lời, sau đó Bụng Phương Thần phát ra tiếng “Lộc cộc... Lộc cộc...”, rất rõ ràng ý tứ, chính là hần đã đói bụng.

“Các người ở trong này giúp ta nhìn Thần Thần, ta đi một chút sẽ trở lại.” Sau đó liền đem đứa trẻ bỏ trên ghế sa lông.

Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, thân là đứa trẻ, hần nên suy diễn giống như trẻ con.

“Chúng ta hẳn là như thế nào...” Trong đó “Chương Bàng” dò hỏi, cơ hội tốt như vậy, nếu buông tha nói, còn không biết phải đợi tới khi nào.

trong mắt Trương Huy hiện lên một đạo quang mang, “Hành động...”

Vì thế ba người lập tức liền từ chỗ ngồi đứng lên, chạy về phía Phương Thần, mà đứa trẻ trên ghế sa lông, liền không ngẩng đầu, tự nhiên mà vậy mà bị người bế lên, trong phút chốc liền biến mất tại chỗ cũ.

Phương Triệu Nhất tại đợi bọn họ biến mất, hẳn cũng biến mất tại trong phòng của mình, nếu như là trước kia, hẳn căn bản là không có như vậy đích xác năng lực, nhưngđâu...

Phương Thần bị bế lên,gió gào thét mà quạt qua, nếu là đứa trẻ phổ thông, bị đối đãi như vậy, bất tử cũng bị lột một tầng da.

“Chắc chắc... phụ thân ngươithật sự bỏ được người.” Phương Dịch nói trong đầu Phương Thần. Cái kế hoạch này cũng chỉ hai cái ánh mắt liên giao lưu, cũng không biết sau đó kết quả sẽ như thế nào.

“Có thả mới có bắt, chúng ta muốn bình tĩnh sinh hoạt, nhất định phải đem một vài phiền toái xử lý sạch sẽ.” Phương Thần cười trả lời, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là bọn hắn có năng lực như vậy.

Đứa bé cũng biết, chờ cho tới khi sự tình giải quyết nào xong, phụ thân của hắn tuyệt đối sẽ không làm cho mình sống dở chết dở, nhưng làm nũng bán manh cái gì một chút cũng không đáng xấu hổ, thậm chí còn có thể biến thành bộ dáng tiểu sói con, để cho cha của mình mềm lòng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, hắn áo bị người mang theo, mà Phương Thần lại là lợi dụng lực lượng bản thân loăng, làm cho mình sẽ không đã bị thương tổn.

“Tiểu thư, chúng ta đã quơ được người.” Nơi này là thế lực lang tộc, La Y nhận được tin tức, đã sớm chờ ở nơi này.

La Y lạnh mặt, lúc này không có biểu tình nhiều ít, cặp mày kia, âm trầm mà quét mắt liếc nhìn Phương Thần.

“Không có bị người phát hiện sao?” La Y làm việc rất cẩn thận, biện pháp như vậy, vẫn là Chiêu Hoa cung cấp.

Người thiếu niên kia, trong lòng La Y, chính là hình dung bằng ba chữ: nhát như chuột.

Để nó lớn lên, kia về sau còn có chỗ lợi gì?!

Vài người lập tức liền biến trở về bộ dáng cũ, trong đó một hán tử cung kính mà trả lời, “Này...”

La Y hơi hơi mà nhíu lại lông mày, “Các người mang Phương Thần đi, chẳng lẽ không có bị người phát hiện sao?” Liên sự tình nhỏ như vậy đều phải suy xét lâu như vậy, còn biết làm cái gì đây?

“Lúc ấy Phương Triệu Nhất đang tại phòng bếp, hơn nữa hắn chính là sẽ hoài nghi Trương Huy, sẽ không đến...” khi hắn lời còn chưa nói hết, cũng cảm giác được một cổ gió mạnh mẽ tùy theo mà đến.

Quyết định thật nhanh, hắn phát hiện bên phải mình có một khối sức mạnh, không có cách nào dưới, chỉ có thể chỉ dùng để tay ngăn cản, mà Phương Thần ở tay còn lại, chỉ có thể là vứt cho La Y, nhưng trên đường lại bị một bóng người cướp đi.

thời gian vài giây, khi những người khác đều nhìn về phía đạo bóng dáng kia, lại phát hiện đứa trẻ không ở trong tay của bọn họ.

Phương Triệu Nhất đem nãi bình đưa tới trong miệng Phương Thần, người sau lập tức liền mút vào, tính toán điền đầy bụng lại nói.

khi La Y nhìn đến Phương Triệu Nhất, sắc mặt nhất thời trắng bệch đứng lên, bọn họ đều thật không ngờ, đây chính là lực lượng của hắn, khi nào thì trở nên như vậy lợi hại?! Thậm chí từ một lúc mới bắt đầu, liền theo dõi bọn họ, mãi cho đến cái chỗ này

“Triệu Nhất.” khóe miệng La Y gợi lên, lộ ra tươi cười khó coi. Cho dù trong lòng của nàng phẫn hận, bất quá, hiện tại là tối trọng yếu là thế nào mới có thể tẩy thoát tội danh bản thân.

Phượng Triệu Nhất lạnh lùng mà nhìn thoáng qua La Y, “Người không có tư cách kêu tên của ta.” Nữ nhân này, cùng bản thân không có bất cứ quan hệ nào. Vốn tưởng rằng nhiều một nữ nhân có thể chiều cổ tốt con trai của mình, nhưng ra ngoài dự liệu của hắn, đây chính là nữ nhân có chút tâm ghen tị, so với bản thân mình đo ra còn mạnh hơn.

Hắn biết nữ nhân lang tộc, căn bản là chịu đựng không được việc chồng của mình có nữ nhân khác, bất quá... Thần Thần là một cái ngoài ý muốn, nếu nữ nhân này khoan dung độ lượng cũng không có, thì không có tư cách trở thành thê tử của mình, cũng chính là mẫu thân Thần Thần.

Lúc này hắn có chút may mắn, may mắn khi cử hành hôn lễ, bản thân chạy ra, nếu không sau khi biết bộ mặt đích thực của ả, ly hôn cái gì rất khó khăn, trừ phi là thê tử làm sự tình đại nghịch bất đạo.

La Y không có tâm tư may mắn, hơn nữa hiện tại vài người bọn họ đồng thời trốn nói, không cần nghĩ cũng biết, Phượng Triệu Nhất khẳng định sẽ đuổi theo chính mình, nếu là như thế, liền dùng tình thế này để đàm phán cũng tương đối tốt.

“Thiếu chủ, ta cũng muốn xem Thần Thần, nhưng người xem đến rất nghiêm, chính là không có cách nào, chỉ có thể chỉ dùng để...” câu nói kế tiếp La Y cũng không nói gì, nhưng ý tứ thực rõ ràng, hắn là bởi vì thích Phượng Thần mới để cho người dẫn hắn tới.

Phượng Thần lần đầu tiên nhìn đến một nữ nhân thế nhưng mở mắt nói dối, nói dối rõ ràng như vậy, trẻ con ba tuổi cũng sẽ không tin tưởng.

Hắn nâng đầu, cắn núm vú cao su, nhìn cha của mình, không biết hắn sẽ xử lý chuyện này như thế nào.

Kỳ thật bọn họ ở trong này, không có căn cứ chân thật chính xác theo chứng minh La Y đối với mình mưu đồ gây rối, hơn nữa bản thân bị thương, tin tưởng đám người lang tộc kia sẽ càng thêm cao hứng, mà Phượng Thần hắn, không có hứng thú tự ngược.

“Mang Thần Thần đi? Cần giết ba người bọn họ? Giả trang bộ dáng bọn họ đến nhà của chúng ta? Còn có cần gặp mặt trong rừng rậm sao?” Tạm dừng trong chốc lát sau, Phượng Triệu Nhất mới tiếp tục nói: “La Y, người là rất dễ mất chỉ số thông minh của ta, hay là trong đầu của người đều là đậu phụ!”

Trên người hắn, tản ra không khí lạnh như băng. Hết thấy đối người gây tai hại với Thần Thần, hắn cũng sẽ không lưu ở trên đời này, chẳng qua... Hắn là có năng lực giết chết La Y, chính là có chút phiền toái, nếu có thể quang minh chính đại mà làm cho nàng ngoan ngoãn, này so với bản thân động thủ càng thêm bớt việc.

Sắc mặt La Y trở nên khó coi đứng lên, trong ánh mắt của nàng, thoáng hiện điểm điểm điên cuồng, “Đúng! Người nói đúng vậy, nhưng Phượng Triệu Nhất, nếu không phải là người rời đi hôn lễ, để cho người khác chê cười ta, ta sẽ làm như vậy sao?!”

“Này tất cả mọi thứ, đều là bởi vì bản yêu trong ngực người! Nếu người muốn con nói, ta có thể giúp người sinh, vì cái gì?!” Nàng đã sớm muốn hỏi, chính là căn bản là không có cơ hội như vậy.

“Cùng người có quan hệ gì đâu?” Phượng Triệu Nhất một ánh mắt dư thừa cũng không có cho nàng.

“Làm sao có thể?!” La Y không thể tin mà nhìn Phượng Triệu Nhất, người nam nhân này rốt cuộc bạc tình đến cái tình trạng gì, mới có thể đối đãi với người đã từng vị hôn thê như vậy. Chính là sau đó ngẫm lại cũng thế, nếu hắn thật sự để ý lời của mình, liền sẽ không phát sinh một loạt sự tình vô pháp cứu lại.

Phượng Triệu Nhất hơi hơi mà nhíu lại lông mày, “Ta không có thời gian cùng các người bậy bạ, để cho tộc trưởng đến phẩm phán đi.” Hắn đã sớm thông tri cha của mình, tin tưởng nam nhân kia, là sẽ không cho phép những người khác nhúng tay vào chuyện nhà học. Các trưởng lão hoàn toàn không giống, chính là La Y tính cái gì?! Nàng nhiều nhất chính là vị hôn thê trước của thiếu chủ, hơn nữa sức mạnh không có nhiều, trước kia là bởi vì nhu thuận hơn nữa chọc người thích, mới có thể trở thành vị hôn thê thiếu chủ, hiện tại nàng có hành vi như vậy, tương đương với việc hung hăng quăng một bàn tay trên mặt Phượng Thế Nguyên.

Tộc trưởng lang tộc cùng các trưởng lão đã đồng ý cho bọn hắn mười lăm năm thời gian, chính là chân trước mới nói xong, sau lưng nữ nhân kia tìm Phượng Thần phiền toái, người, không nghe lệnh như vậy còn một mình giết chết nhân loại, đây quả thực là không nhìn quy củ lang tộc.

Người của lang tộc, giống nhau đều rất ít đến thế giới nhân tộc, bởi vì lực lượng bọn họ quá mức nghịch thiên, sẽ làm con người bị chế ước không cân bằng, đến lúc đó quy luật cũng tuyệt đối sẽ không cho phép, ngay cả giết vài người không có gì, nhưng đây là coi rẻ quy củ lang tộc.

La Y vốn đang suy nghĩ Phương Triệu Nhất là có ý gì, sau đó liền nhìn đến chiến sĩ lang tộc xuất hiện, nhất thời cùng những người khác liếc mắt nhìn nhau, tính toán lập tức bỏ chạy...

“Ngô... ..” La Y khi vừa mới chạy, liền phát hiện sau lưng mình có một cỗ lực lượng cường hãn, mà cảm giác đau đớn trong thân thể cũng tùy theo truyền đến, tận lực bồi tiếp hướng một bên mặt khác đánh tới...,

khóe miệng La Y phun ra máu đỏ tươi, vài người đều bị chiến sĩ lang tộc mang đi ... Mà Phương Triệu Nhất lại là mang theo con trai của mình tính toán về nhà, một lần cuối cùng, hắn nhìn về phía một chỗ tối, sau đó quay đầu đi rồi.

“Hắn không phát hiện cái gì à?” Thần nhiên thanh âm dò hỏi.

“Không có khả năng.” Một người khác tự tin mà nói, đối với việc che dấu hành tung của mình, vẫn là có tự tin rất lớn.

khi Phương Thần cùng Phương Triệu Nhất về đến nhà, tất cả mọi thứ đều trở về bình tĩnh, mà Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, đôi mắt trong suốt, lộ ra đáng thương hề hề...

“Ba...!” tiếng bàn tay chạm vào hông vang rõ ràng,, lúc này Phương Triệu Nhất không có mềm lòng, tính toán trọng chấn phụ cương, nếu không nói, mỗi lần tùy hứng này, trái tim hắn đều nhanh bị người trước mắt dọa sợ tới mức ngừng đập.

“Đông đông đông...” Tiếng chuông cửa vang lên, hắn vừa mở cửa ra, sau đó nhìn đến cảnh sát, trong đó một người nói: ” thi thể của Trương Huy và hai người khác được phát hiện ở La Hạng, thỉnh người trở về hiệp trợ điều tra!” án mưu sát Thanh thiếu niên đã khiến cho lãnh đạo bên trên coi trọng.

97. Chương 97: Bắt Đầu Mới

trong lòng Phương Triệu Nhất hiểu được, đây chính là án mưu sát thanh thiếu niên, cuối cùng cũng sẽ trở thành một bí ẩn mà thôi.

thủ pháp giết người của Lang tộc, sạch sẽ lưu loát, ngay cả khi còn lại một chút manh mối, chẳng qua đối với một ít cảnh sát mà nói, lại không có chút tác dụng nào, mà chuyện của lang tộc, tự nhiên sẽ do bản thân Người của Lang tộc đến xử lý.

sinh mệnh con người, đối với Người của Lang tộc mà nói, căn bản là không đủ tạo nên sự sợ hãi.

Phương Triệu Nhất cùng con trai của mình, lần thứ hai đến cục cảnh sát, nhưng lúc này là để cung cấp một ít manh mối, mà người cục cảnh sát, cũng không dám như thế nào với Phương Triệu Nhất, trải qua khủng bố lần trước, còn rõ ràng mà xuất hiện lại trong đầu bọn họ.

Thời gian ở cục cảnh sát cũng không lâu, bọn họ liền đi ra.

“Phụ thân...” Từ đầu đến cuối Phương Thần đều biểu hiện như trẻ con cái gì cũng không nói.

Phương Triệu Nhất cúi đầu của mình, nhìn đường cái người đến người đi, sau đó thần nhiên mà trả lời, “Àn?” Thanh âm của hắn phá lệ trầm thấp, hoàn toàn trở thành một học sinh bình thường, làm cho hai người bọn họ giống như cha con bình thường.

Phương Thần dùng tay mình , nhẹ nhàng mà cầm lấy ngón tay cha mình, hắn biết ngay cả khi phụ thân không có nhiều tình cảm với mấy người kia, nhưng bị giết như vậy, trong lòng vẫn có chút không thoải mái.

“Không cần lo lắng, ta vẫn luôn ở bên cạnh ngươi.” tiếng nói hài đồng non nớt, lộ ra kiên định, trong tròng mắt tối đen kia, đều là sắc thái ôn nhu,giống cha con mà cũng không giống.

“Người muốn rời đi, cũng phải có sự đồng ý của ta”! Phương Triệu Nhất khí phách mà nói, hắn cũng hiểu được, nhi tử trưởng thành, sẽ không ở bên cạnh mình nữa, mà sẽ bay lượn trên không trung rộng lớn, chỉ là chuyện này còn có thời gian hơn mười năm, bọn họ có thể chậm rãi bồi dưỡng tình cảm.

Người của Phương Triệu Nhất làm việc rất nhanh, khi tất cả mọi chuyện đã giải quyết xong, bọn họ mang hành lý, trực tiếp chạy đi S thị.

Trên xe lửa rất oi bức, đối diện Phương Triệu Nhất cùng Tống Gia Bảo rất biết điểm dừng, ngay cả khi bọn họ có tiền, nhưng cũng không muốn mình không giống người thường, hơn nữa càng thêm quan trọng là ..., hình như đi S thị chỉ có thể đi xe lửa, bởi vì giá cả và tương đối tiện nghi.

hai người Phương Triệu Nhất không có nhiều tiền mặt, trước kia đều là bởi vì phát triển thể lực, đem tiền đi đầu tư, hiện tại họ cũng đương đương hai sinh viên bình thường.

Tống Gia Bảo không hề ngoài ý muốn lựa chọn y học, mà Phương Triệu Nhất lựa chọn lại là quản lý học.

Phương Thần nhớ rõ kiếp trước, phụ thân học y học, nói cách khác, quỹ đạo cả đời này, đã dần dần mà cải biến.

hai người đối diện bọn họ, là hai dân công cái đi S thị làm việc, mùi chân thối rãng hôi phả ra khiến cho cả bầu không khí đầy mùi vị lạ.

sắc mặt mấy người Phương Thần đều có chút trắng, “Vị đại ca kia, người có thể đi giày vào không?” thiếu niên mặt Oa oa, đã có lễ phép mà nói.

Không có biện pháp, lúc này kinh tế của bọn họ khẩn trương, nhưng lại cần chăm sóc oa nhi, không tỉnh là không được.

“Ta đây không đi muốn như thế? Hơn nữa ta đây đang ngủ.” Hán tử cho dù giọng điệu khách khí, nhưng ánh mắt cũng là không tốt.

Hán tử ngồi bên cạnh nghe được đối thoại sau, lập tức liền lớn tiếng mà hô: “Người nhìn chân mình đi, tự mình biết mùi, vị tiểu huynh đệ này nói với người như vậy, đã là khách khí!”

Gương mặt Hán tử, nhất thời trưởng đến đỏ bừng, vì thế vội vàng mà đi giày vào trong mắt Tống Gia Bảo lộ ra cảm xúc tò mò, thiếu niên này, hẳn là cùng hán tử này... Nhưng xem ra, hán tử rất cuộc nghe hán tử nói.

“Hổ Tử, muốn ăn đồ vật sao? Ta cho người đi lấy.” Hán tử đối với mình bên cạnh thiếu niên, một bộ dáng nịnh nọt.

thiếu niên được gọi là Hổ Tử, tuổi đại khái cùng bọn họ không sai biệt lắm, chỉ có mười tám, mười chín tuổi, tóc hán đá húi cua, đôi mắt sáng ngời hữu thần, “Không hề gì.” Thanh âm của hán tử nhiên, nhưng rõ ràng chính là lộ ra sắc thái không vui.

Hán tử lại dị thường cao hứng, sau đó rất nhanh mà đi ra ngoài toa xe, để cho Tống Gia Bảo càng thêm tò mò.

“thật xin lỗi, hẳn chính là như thế này.” Thiếu niên nói với Tống Gia Bảo, “Các người là học sinh đi S đại?”

Nghe được hán tử hỏi như vậy, trong lòng Tống Gia Bảo sáng ngời, thiếu niên cao lớn này nhìn qua sáng ngời hữu thần, cho dù khẩu âm có chút không chuẩn, chính là bộ dáng cũng không giống nông dân.

“Không có việc gì, chẳng lẽ người cũng đi S đại sao?” Tống Gia Bảo nhân cơ hội dò hỏi, hẳn trước kia thực đều là chưa bao giờ gặp người mất vệ sinh như vậy. Thiếu niên cao lớn gãi đầu óc của mình, “Àn.” Hiển nhiên là có điểm thẹn thùng.

Phương Thần ghé vào trong ngực cha mình, nhìn thiếu niên cao lớn kia, khi hán tử thấy rõ ràng, nhất thời trừng lớn hai mắt của mình, nếu như mình không có đoán sai...

Cho dù đèn trong xe không sáng lắm, nhưng Khổng Chiêu vẫn là thấy được ánh mắt trong suốt đáng yêu, chẳng qua anh mắt kia nhìn hán tử như nhìn thọt?!

Phương Thần nhẹ nhàng mà kéo kéo hán tử áo phụ thân, sau đó nỗ lực bấu môi, tỏ vẻ cùng muôn hán tử cùng thiếu niên này kết giao.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, nâng đầu, nhìn về phía thiếu niên đối diện, ánh mắt sắc bén, khiến cho Khổng Chiêu ngánh sinh sinh mà rung mình một cái.

“Đệ đệ của người thật sự là đáng yêu.” Khổng Chiêu tràn ngập ý cười mà nói.

“Hắn là con ta.” Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà phản bác.

Khổng Chiêu trợn to hai mắt của mình, một bộ không thể tin bộ dáng, “Người... Vậy người...” Hắn còn tưởng rằng là học sinh, thật không ngờ đã làm cha người ta.

Cho dù là trong thôn hắc, không có thiếu niên lợi hại như vậy đâu.

“Lả lướt nha nha... Lả lướt nha nha...” Phương Thần thấy cha của mình chia ra bộ mặt người chết, vì thế bày ra bộ dáng đáng yêu nhất của bản thân, thậm chí còn vươn tay béo đô đô ra, hướng Khổng Chiêu ngời đối diện tiếp đón một chút.

“thật thông minh.” trong ánh mắt Khổng Chiêu, toàn bộ đều là vẻ yêu thích.

Phương Triệu Nhất đối với hành vi của nhi tử như vậy, rất bất mãn, chính là một thiếu niên mà thôi, dùng đến nhiệt tình như vậy cố gắng cho hắn sao?

Phương Thần trực tiếp néo cánh tay cha mình một chút, đáng tiếc người sau liên lông mày không có động, trực tiếp đem người thả bên trong, ngăn chặn ánh mắt của bọn họ.

Tổng Gia Bảo là một người nói nhiều, vì thế cùng Khổng Chiêu những chuyện khác.

“Phụ thân...” Phương Thần trong ngực cha mình rầu rĩ mà hô.

Phương Triệu Nhất chính là phun ra hai chữ, “Đi ngủ.” Dư thừa không cần nói, liền chứng minh vấn đề ở đây là gì.

trong lòng Phương Thần phiên phiên xem thường, nhưng cũng biết, phụ thân nhi khổng, không thể nói lý.

khi Hán tử trở về, không có thái độ kiêu ngạo, thậm chí còn rất hiền lành, thậm chí mời Tổng Gia Bảo ăn vặt, nhưng đều bị cự tuyệt.

Trong xe có cửa sổ, hương vị bên trong, sớm đã bị gió thổi tan, bây giờ là buổi tối, cơm chiều là rất bình thường.

“Ta mang người đi ăn cái gì.” Phương Triệu Nhất đối với con trai của mình nói, sau đó bước đi mở cửa. Đương nhiên, Tổng Gia Bảo là không có khả năng một mình một người ở tại chỗ này, dù sao vẫn cần qua tay Triệu Nhất.

trong ánh mắt Khổng Chiêu hiện lên một đạo tinh quang, rất nhanh liền biến mất không thấy.

khi đến S thị, đã là sự tình hai ngày sau, Phương Thần đối biểu hiện thiếu niên mặt oa oa vẫn rất vừa lòng, ít nhất về sau có một con cá lớn, hơn nữa bọn họ đều tại S đại, tin tưởng hẳn là có thể gặp mặt.

sư huynh sư tỷ S đại, đã sớm đứng trước cửa S đại nghênh đón tân sinh, khi nhìn đến một đệ tử ôm con, nhất thời trong lòng tràn ngập tò mò cảm xúc.

S đại cũng có học sinh nghèo khó, nếu người xuất sắc thi vào trường đại học nói, năm thứ nhất có thể miễn trừ mọi loại phí, đương nhiên, ăn uống là tự xử lý. Đợi đến năm thứ hai, nhìn xem thành tích học tập, học viện sẽ phát học bổng, học sinh học tập xuất sắc lại nghèo khó, nhất định sẽ miễn trừ đủ loại phí dụng.

“Hai vị sư đệ, xin hỏi các người ghi danh ngành gì?” Trong đó có một vị nữ sinh tràn ngập ý cười, đến trước mặt ba người bọn họ.

Tổng Gia Bảo tươi cười, ” sư tỷ xinh đẹp, ta là học sinh học viện y, mà hắn lại học quản lý.”

“Thỉnh hai vị sư đệ đi theo ta.” Nữ sinh đối với nam sinh nói ngọt, thái độ rất tốt.

Cho dù Phương Triệu Nhất nhìn rất lạnh lùng, nhưng dáng người cao lớn, còn có bề ngoài xuất sắc, thậm chí bé con trong lòng ngực của hắn đều dị thường đáng yêu, đều sẽ khiến người sinh ra hảo cảm.

Tổng Gia Bảo thì dùng tài ăn nói của bản thân, để cho vị sư đệ này đem bọn họ đến một gian ký túc xá.

Trường này nhiều chuyên ngành. Nhưng nhưng không có quy định nhất định phải cùng ngành mới cùng ký túc xá, đều là xếp theo thứ tự đến trước và sau.

phòng 507 là điển hình, bốn người gian, nhưng vị kia sư tử đối với hành vi ôm con của Phương Triệu Nhất vẫn cảm giác đến hơi khó xử một chút.

“Vị sư đệ này, học viện này không cho phép mang con.” Tống Di cười nói với Phương Triệu Nhất.

Kỳ thật trên người của bọn họ, trừ bỏ túi hành lý nhỏ, lại cái gì không có, cho nên mới xảy ra chuyện này ...

“Gia Bảo...” Còn không có chờ Phương Triệu Nhất trả lời khi, một nam sinh cao lớn tiến vào, cho nên trực tiếp đánh gãy chuyện bọn họ đang nói.

“Thật là trùng hợp đầu...” Tống Gia Bảo cười nói, mà Phương Thần lúc này đôi cười ngoác như cái động, con đường về sau, khẳng định sẽ thuận buồm xuôi gió...

“Hắn là con ta, đương nhiên cùng ta sinh hoạt một chỗ.” Phương Triệu Nhất lạnh nhạt mà nói, “Còn có, tên của ta là Phương Triệu Nhất.”

Vốn dĩ Tống Di còn muốn nói gì, chính là nghe được tên này sau, nhất thời trừng lớn hai mắt của mình... học viện bọn họ có một rất ngầu bức sư đệ, đây chính người thi đậu với điểm tuyệt đối -nhất toàn trường đó.

98. Chương 98: Đứa Trẻ Đái Dầm

Chờ vị sư tử nhiệt tình vả lại xinh đẹp này rời khỏi, Phương Triệu Nhất đem Phương Thần ném trong ngực Tống Gia Bảo, bắt đầu chỉnh lý giường...

Cái ký túc xá này là điển hình bốn người gian, một bạn cùng khác ký túc cũng đã đến, là nam sinh cao lớn đến từ L tỉnh, cả người đều là cơ bắp trắng kiện, đồng thời cũng là sinh viên S khoa thể dục.

Hắn đối với việc Tống Gia Bảo ôm một cái nam hài, không có nghi vấn lớn, nhưng cảm xúc tò mò vẫn phải có.

Không hổ là ký túc xá S đại, ký túc xá nơi này rất lớn, mỗi người đều chia làm hai tầng cao thấp, giường trên để cho học sinh để đồ quan trọng, phía dưới lại là chỗ ngủ, mà ở bên cạnh mỗi cái giường, đều có bàn máy tính kết hợp với giá sách, đây là chỗ học tập cho học sinh.

động tác của Phương Triệu Nhất rất thành thạo, đồ vật bọn họ mang không nhiều lắm, đại đa số cũng chỉ là đồ hàng ngày của Phương Thần. Cũng không phải bọn họ xa xỉ, chính là muốn hai nam sinh cầm một đồng hành lý lớn, còn có một đứa trẻ nữa, căn bản là không có thừa tay.

Phương Triệu Nhất rất “nghèo”, nhưng cũng không cần phải tính này đó, vì thế cùng Tống Gia Bảo tính toán đi mua một ít đồ dùng.

Khổng Chiêu đến từ một cái trấn nhỏ phía nam, kế phụ của hắn cũng chính là hắn tử đưa hắn đến học viện, đã bị hắn đuổi đi trở về. Đối với nông dân mà nói, S đại cần tiêu phí rất cao, ngay cả việc kế phụ hắn đối những người khác rất quý mao – khùng khùng, nhưng đối với hắn đứa con trai này ngược lại rất tốt.

Khổng Chiêu có đôi khi nhìn không quen hành vi của hắn, ngẫu nhiên cũng sẽ trò chuyện.

“Người tốt, ta kêu làm Trương Đại Trắng.” nam sinh L tỉnh lộ ra tươi cười hàm hậu, đầu tiên đối Tống Gia Bảo nói.

mặt khác ba nam sinh kia, nhìn qua tương đối dễ ở chung, hơn nữa trong ngực của hắn mặt vẫn là ôm một đứa trẻ nhỏ.

Tống Gia Bảo mỉm cười giới thiệu chính mình, thậm chí còn đem những người trong ký túc xá khác đều giới thiệu.

“Đứa nhỏ này thật đáng yêu.” Trương Đại Trắng cười nói, muốn vươn tay bính bính Phương Thần, lại sợ hãi bản thân thô lỗ làm hài tử bị thương, cuối cùng chỉ có thể là phẫn nộ mà buông tay.

Phương Thần chớp một chút hai mắt của mình, người cùng ký túc xá của cha mình, nhìn qua không tồi, tại tương lai mấy năm nay, cuộc sống của bọn họ nhất định rất thú vị.

“Gia Bảo, các người cũng còn không có ăn cơm đi, chúng ta đi đi.” Khổng Chiêu nhiệt tình mà nói, bọn họ tại trên xe lửa nhận thức, lúc này quan hệ coi như là tương đối quen thuộc, về phần xá hữu mới tới, cũng là một người dễ ở chung.

Duy nhất làm hấn cảm thấy có chút khó có thể tiếp cận chính là Phương Triệu Nhất, nhưng nghe xong tên hấn, cũng chỉ biết người này vì sao giống ngạo khí tư bản như này. Ngay cả người này lợi hại hơn so với bản thân, nhưng Khổng Chiêu không có một chút cảm xúc ghen tị, chính là đối Phương Thần càng thêm chiều cố.

Tổng Gia Bảo lắc đầu, “Hai người các người đi trước đi, chúng ta muốn đi mua một ít đồ dùng hằng ngày, còn có giải quyết vấn đề ăn uống của Thần Thần.”

Cho dù ký túc xá nhìn qua rất không tồi, chính là hiện nay còn không có nước ấm, máy lọc nước uống bọn họ cũng phải tự mua.

Ký túc xá ngoại trừ đèn điện buổi tối, liên một cái ổ điện tìm khắp không đến, đó cũng là vì an toàn của học sinh suy nghĩ.

Bọn họ muốn uống nước ấm, phải ra hàng mua, hơn nữa nước ấm cũng cần học sinh tự mua. Có thể nói, cho học viên điều kiện học tập tốt nhất, nhưng sinh hoạt tự gánh vác lại cần bản thân học sinh phụ trách.

Học viện có nhà tắm công cộng, học sinh có thể tự đến bên kia đi rửa mặt chải đầu. Đương nhiên mỗi cái ký túc xá đều có buồng vệ sinh, bên trong cũng trang bị nước ấm, siêu điện cùng siêu thủy phí cũng cần bản thân học sinh phụ trách.

Tổng Gia Bảo quan sát hoàn cảnh này gian ký túc xá, cảm thấy dở khóc dở cười, chính gian phòng, không có tìm được một cái ổ điện, mà di động bọn họ, cũng chỉ có thể là trở thành trang sức phẩm nhất dạng dùng.

“Triệu Nhất, cần cải tạo một chút?” Tổng Gia Bảo nhìn đi Phương Triệu Nhất ở bên cạnh mình, sau đó dò hỏi.

S đại không hổ là học viện lớn nhất toàn quốc, diện tích cố định rất lớn, lúc này có thể nhìn đến rất nhiều học sinh, trên mặt đều tràn đầy tươi cười rạng rỡ đón cuộc sống học tập mới của bọn họ.

“Àn.” Phương Triệu Nhất thản nhiên mà trả lời một tiếng, mà cặp mắt kia ngay cả khi không có bắt luận cái gì tình cảm, nhưng lại quan sát đến hoàn cảnh bốn phía, cùng với tính toán tại đủ khả năng tình huống, cấp con của mình cuộc sống tốt nhất.

học sinh đi ngang qua, nhìn Phương Triệu Nhất ôm một đứa trẻ đều cảm giác đến có điểm tò mò, nhưng bởi vì là ngày đầu tiên tân sinh báo danh, rất nhiều gia trưởng bởi vì đưa con cũng dẫn theo con nhỏ đến, cũng sẽ không khiến cho quá nhiều người chú ý.

Phương Thần lộc cộc lộc cộc mà chuyển động hai mắt của mình, hấn vẫn là lần đầu tiên tiến vào vườn trường. Kiếp trước, hấn đều bị gia tộc an bài huấn luyện, không có chuyện lộ ra ngoài, chuyện còn lại không khác gì, hơn nữa không có chính thức đi học mà có gia sư khiến hấn hình thành một loại đơn thuần. Cho dù Linh hồn Phương Thần đã thành niên, nhưng nhiều chuyện vẫn là không rõ ràng lắm, mục tiêu duy nhất của hấn chính là khiến cho cha mình chú ý, sau đó lại gặp được Chiêu Hoa, tâm tư cũng toàn bộ đều quay chung quanh hấn, không có một bằng hữu tri tâm.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Phương Thần ảm đạm, hấn đã muốn biết kiếp này quỹ đạo đã xảy ra chuyển biến rất lớn, chẳng qua một ít địch nhân, còn không có tiêu diệt. Nếu như là người thường, bản thân còn có thể lợi dụng tiên tri tương lai, thay đổi một ít đồ vật, thậm chí còn có thể đem người đưa lên tuyệt lộ, chính là... Chiêu Hoa không là người thường, là yêu tộc, một khi hấn tìm tới cửa nói, liên tuyệt đối sẽ không có trái tốt.

Hấn cần đem mình biến cường, cần bảo hộ cha của mình, chính là nhìn xem bản thân tay nhỏ tiểu thối, tùy tiện một người cũng có thể đem mình nhắc tới, lại càng không nói đến một ít yêu tộc.

Phương Thần đối với tình huống yêu tộc biết đến không rõ ràng, cho tới bây giờ, hấn cũng chỉ biết lang tộc cùng hồ ly bộ tộc mà thôi, về phần yêu tộc khác trong thế giới này, hấn cái gì không có thăm dò.

Hai cái nam sinh, trong đó một người khỏe nhất trương mặt oa oa đáng yêu, một cái nam sinh khác cả người đều tản ra lãnh liệt không khí, khuôn mặt tuần tú mắt hơi hơi híp lại, cùng đứa trẻ hân ôm vào trong ngực đáng yêu, lại một chút cũng không không hợp.

Ngoài S đại có rất nhiều hàng vỉa hè, hầy như là quán của sư huynh sư tỷ S đại, giá cả so bên ngoài tiện nghi rất nhiều, cho nên nhiều gia trưởng của tân sinh đều lựa chọn mua ở trong này.

Phương Triệu Nhất cũng chọn một ít sàng đan, nệm tiểu tiểu, còn có chăn, vật dụng hàng ngày.

“Phụ thân...” Phương Thần sờ sờ bụng, cũng tỏ vẻ bụng của mình đói bụng.

Đứa trẻ thật sự là đói đến không kiên nhẫn, nhưng Hiện nay hân không có răng nanh, chỉ có thể là uống sữa, về phần bột cái gì, cho dù mình có thể ăn, nhưng là phụ thân của hân lại sẽ không nấu.

Phương Triệu Nhất cúi đầu, nhìn thoáng qua nhi tử, sau đó liền tới quầy bán quà vặt mua một hộp sữa.

Không có biện pháp, hiện ở trong kí túc xá cái gì cũng không có, không có nước ấm, cho dù mua như vậy có lẽ nhi tử không hài lòng, nhưng cũng có thể lấp đầy bụng của mình.

Phương Thần lập tức liền uống đứng lên, sữa bột và sữa hộp, hân càng thích uống này đó. Kỳ thật hân muốn uống đồ uống lạnh, chính là cha của mình là tuyệt đối sẽ không để cho hân làm điều này.

Một số người đi qua, nhìn đến đứa trẻ nhỏ đáng yêu như vậy nhu thể hút đồ uống, sôi nổi lắc đầu, thân thích kiểu gì thể nhưng cho con uống thứ này...

Tổng Gia Bảo, được một sư huynh tốt tâm, rốt cục đem một đồng lớn vật phẩm đến ký túc xá bọn họ.

Phương Triệu Nhất cũng đi theo trở về, một bàn tay ôm Phương Thần, cái tay còn lại lại là cầm cơm trưa.

Ký túc xá thực rộng, mấy thứ này buông sau, còn có thể thấy nhiều đồ vật.

“Sư huynh, người có biết chỗ nào có bán xe trẻ con sao?” Tổng Gia Bảo cười dò hỏi, bọn họ không có khả năng vẫn luôn ôm Phương Thần, tốt nhất vẫn là có xe, như vậy, Phương Thần là có thể ngồi ở bên trong, đây đối với bọn họ đến giảng vẫn là thực phương tiện.

sư huynh năm hai, nghe xong câu hỏi, vẫn có chút ngốc lảng, nhìn nhìn lại cái sư đệ lạnh lùng kia, ” phụ cận S đại không xa, có một siêu thị bách hóa, bên kia hân là có xe cho trẻ.”

Cho dù trong lòng kỳ quái, nhưng đó cũng là việc tư người ta, hân hà tất hỏi đến nhiều như vậy.

Trương Đại Tráng cùng Khổng Chiêu cũng trở về đến đây, nhìn đến ký túc xá nhiều như vậy đồ vật, cũng không nói gì thêm, thậm chí còn giúp bố trí. Xem khí chất bọn hân, cũng không giống như người thường, hơn nữa bọn họ đều là người từ nông thôn đến, tâm địa vẫn là rất tốt.

Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, nhìn vài cái nam sinh rất nhanh liền bố trí giường, trong lòng vẫn tương đối bội phục.

“Phương Triệu Nhất, trên giường người, cần trải túi bóng sao?” Khổng Chiêu nhìn thoáng qua Phương Thần sau, sau đó nhu hòa mà dò hỏi.

Hân cũng có một cái tiểu đệ đệ, đệ đệ kia đến 5 tuổi, cũng còn đái dầm, mà đứa trẻ trước mắt, nhỏ như vậy, hân chuẩn bị một ít đồ vật, nói cách khác, Phương Triệu Nhất có lẽ sẽ suốt ngày đi giặt giũ.

Nam sinh đều tương đối sợ giặt quần áo, cho dù là học sinh nông thôn tương đối chăm chỉ, chẳng qua tại khi không cần thiết, tuyệt đối sẽ không làm như thế.

“Vì cái gì?” Còn không có chờ Phương Triệu Nhất trả lời khi, Tổng Gia Bảo đã muốn nháy mắt dò hỏi.

Túi bóng có chỗ lợi gì?! Nhưng lại cần để trải giường chiếu?!

ánh mắt Khổng Chiêu nhìn thoáng qua mặt vài người khác, hiểu được bọn họ căn bản là không có tiếp xúc quá việc này, vì thế giải thích, “Đứa trẻ còn không chế không được nước tiểu, thực dễ tè dầm trên giường, dùng một ít túi bóng lớn trải ra ở trên mặt nói, nước sẽ không rơi xuống giường.”

Câu này nói vừa xong khi, Khổng Chiêu cũng cảm giác được đứa trẻ trong ngực Phương Triệu Nhất hung tợn mà cảm tức liếc nhìn bản thân, khi nhìn kỹ, lại vẫn là một bộ dáng thiên chân khả ái?! Chẳng lẽ là bản thân ảo giác?!

99. Chương 99: Tiểu Tiểu Trả Thù

“Hắn sẽ không dám dẫm.” Phương Triệu Nhất ăn ngay nói thật, ngay cả khi vẫn là tiểu sói con, chính người không ít, lại không không hiểu chuyện. Sau đó biết hắn có ký ức sau, nó luôn không chế ý thức của mình không tiểu bậy.

Thiếu niên mặt lạnh nói những lời này, ngay cả Tống Gia Bảo cũng không tin tưởng, hắn chính là tận mắt thấy Thần Thần dám dẫm, quả nhiên là phụ thân nhi không, nhìn một cái nhìn xem trình độ mở mắt nói dối này, ngay cả mình cũng không có thể tùy tiện được.

“...” Khổng Chiêu cùng Trương Đại Tráng tỏ rõ vẻ không tin, nhìn bộ dáng Phương Thần, hắn là không lớn, một đứa trẻ cái gì cũng không biết sẽ không dám dẫm?! Đây nói ra, chỉ sợ đứa trẻ 3 tuổi cũng không tin.

“Lả lượm nha nha...” Phương Thần vươn tay ra hướng phía Khổng Chiêu.

ánh mắt Phương Triệu Nhất mị một chút, tựa hồ thật không ngờ con trai của mình sẽ cho người khác ôm... Xem ra hắn còn không biết con người tâm tư hiểm ác.

Khổng Chiêu trước kia, cũng đã từng bế trẻ con rồi, sau đó liền vươn tay ra, “Thật đáng yêu...” Hắn chính là tốt tâm nhắc nhở Phương Triệu Nhất một chút mà thôi, miễn cho hắn một phần thời gian chiều cô đứa bé này.

Phương Thần ghen tức một hơi, sau đó “Lộc cục... Lộc cục...” Thanh âm vang lên, cả phòng tràn ngập mùi thối, thậm chí còn có một cỗ cảm giác ẩm ướt...

Khổng Chiêu cúi đầu của mình, nhìn về phía đôi mắt thuần khiết kia, nhìn nhìn lại cái quần bị ướt của mình, một cỗ hương vị rất khó ngửi

“Ai...” Khổng Chiêu đối với trẻ con rất là khoan dung, chính là hít một hơi mà thôi.

“Cho người, ta đổi quần, ta đều nói, trẻ con sẽ kéo nước tiểu, nhìn xem...” Khổng Chiêu trực tiếp đem người thả lên trong ngực Phương Triệu Nhất, “Nếu người không trải được, ta có thể giúp người đổi.” Trước kia cũng làm quá không ít việc này.

“Xì...” Một tiếng, Tống Gia Bảo đột nhiên liền bật cười, quả nhiên đứa bé là cố ý trả thù, thậm chí ngay cả mặt mũi mình cũng không muốn.

“Ta sẽ.” Phương Triệu Nhất thản nhiên mà trả lời, từ trong ánh mắt của hắn mặt, nhìn không ra cảm xúc gì.

Trương Đại Tráng cũng là từ nông thôn ra tới, đối với hành vi như vậy, không có một chút câu oán hận, nhưng vẫn là cảm thấy Khổng Chiêu tính tình tốt.

Phương Thần nhìn đôi mắt phụ thân? Đôi mắt này, độ ẩm trên mặt, không ngừng tăng lên, sau đó kéo kéo ống tay áo của hắn, “Phụ thân...” tiếng nói non nớt, lộ ra ủy khuất.

Ai bảo tên kia đáng giận như thế, còn dám đề nghị trải nilon, nhìn xem ... Hắn cũng không phải là đứa trẻ phổ thông, như thế nào sẽ tùy tiện dám dẫm đâu? Được rồi, có đôi khi hắn không không chế sinh lý bản thân cũng là có nguyên do.

Trương Đại Tráng giật mình mà nhìn đứa trẻ trắng trắng mềm mềm này, “Hắn sẽ hãm người?” Thật sự là hài tử thông minh, nhìn xem cặp đôi mắt trong suốt kia, tin tưởng không có ai không thích.

Liên yếm đeo đều lấy đến đây, xem ra lên lớp cũng mang theo đi cùng, chẳng qua...

” không chỉ hãm người, thậm chí còn sẽ nói những lời khác đâu.” Tống Gia Bảo nhân cơ hội cung cấp thêm tri thức cho hai người kia.

“Ta khó chịu.” Phương Thần xoay xoay tiểu thí thí bản thân, ngay cả là vì trả thù những người khác, nhưng hẳn tuyệt đối không thích trong khổ có đồ lung tung, kia quả thực là việc một người không thể chịu đựng.

Khổng Chiêu mới vừa đem quần áo thay đổi, thấy bản thân đứa trẻ nói chuyện, lập tức liền cười nói, “Tiểu Thần Thần, ngươi là cố ý?” Nguyên lai mình không lỗi giác.

Phương Thần không trả lời hẳn, chính là chuyển quá đầu của mình, đem tiểu thí thí hướng phía Khổng Chiêu, mà Phương Triệu Nhất lại đi vào toilet, rửa sạch cho đứa bé không nghe lời “...” cả khuôn mặt Khổng Chiêu đều trầm xuống dưới, một đứa trẻ thông minh như vậy, thế nhưng ác chính chính mình.

“Tính, hẳn để mất người.” Tống Gia Bảo vươn tay ra, vỗ vỗ bả vai Khổng Chiêu.

Khổng Chiêu nhếch môi nở nụ cười, “Àn.”

Dù sao bọn họ có thời gian bốn năm có thể bồi dưỡng tình cảm, hiện tại cũng không nóng lòng nhất thời.

tiểu bảo bảo Phương Thần chiếm lấy giường của cha mình, tuy rằng cả người nằm ngang ra cũng chỉ chiếm một phần mà thôi.

Vài tân sinh đều quay chung quanh hẳn, đùa vui , bên trong một mảnh vui vẻ.

Nếu đổi thành những ký túc xá khác, không có khả năng có không khí hoà thuận vui vẻ giống như này.

Trong phòng, Khổng Chiêu cùng Phương Triệu Nhất cùng hề, thậm chí còn chung một lớp.

“Chúng ta muốn đi đưa tin.” Khổng Chiêu nói với Phương Triệu Nhất nói, thời gian bọn họ ở chung vài ngày, đối nam sinh thái độ như vậy, sớm đã thành thói quen.

Phương Triệu Nhất cái gì không có nói, trực tiếp ôm con trai của mình đi, mà Khổng Chiêu vốn dĩ nghĩ muốn nói gì, cuối cùng vẫn nặng nề để trong lòng mình mà hít một hơi. Hẳn cũng không biết hiện tại học viện có thu lưu học sinh mang theo con hay không,...

Bọn họ lựa chọn quản lý chuyên nghiệp, hơn nữa thống nhất tại ban nhất, khi Phương Triệu Nhất ôm đứa trẻ, tiến vào đại nhất phòng học ban nhất, ánh mắt mọi người, đều không hèn mà cùng nhìn lại về phía hẳn.

trong đôi mắt rất nhiều người, đều xuất hiện cảm xúc tò mò, dù sao nhìn bộ dáng Phương Triệu Nhất, rất trẻ tuổi, tại sao lại mang theo con đến đây?

“Người tốt, ta là Lý Lệ Lệ, cái lớp trưởng tạm thời, người này...” Lý Lệ Lệ cười dò hỏi, ngay cả khi nàng không là học sinh xinh đẹp nhất trong lớp, nhưng lực tương tác vẫn là rất lợi hại, nếu không, cũng sẽ không bị chủ nhiệm lớp ủy nhiệm làm lớp trưởng tạm thời.

Còn không có chờ Phương Triệu Nhất trả lời khi, Khổng Chiêu đứng một bên đã cười trả lời, “Ta là Khổng Chiêu, hẳn là Phương Triệu Nhất, trong lòng ngực của hẳn chính là Phương Thần.” Về phần giới thiệu quan hệ của bọn họ như thế nào, đó là chuyện của Triệu Nhất, hẳn cũng sẽ không tùy tiện sắp xếp.

“Khổng Chiêu, Phương Triệu Nhất?” Lý Lệ Lệ đảo tròng một hơi lương khí, thiên... khoa họ có hai tên đứng nhất, thế nhưng đều vào lớp này, hơn nữa hai người, một lãnh khốc, một như ánh mặt trời, nhìn sang chính là một âm một nhu.

“Như thế nào? Chẳng lẽ mỹ nữ lớp trưởng biết chúng ta?” Khổng Chiêu dụi dụi hai mắt của mình, một bộ bộ dáng hàm hậu.

Kỳ thật bộ dạng Khổng Chiêu thuộc loại thanh tú, một chút không có không khí nông thôn, thậm chí mơ hồ hồ, còn có khí thế cường hãn tồn tại ở bên trong.

Lý Lệ Lệ cũng không phải là người thường, nàng tại kinh ngạc sau, lập tức liền khôi phục biểu tình ban đầu, “Cho dù chưa từng thấy qua các người, nhưng đại danh các người, đã sớm công bố trên bảng tân sinh.”

Trong đó cái tên đầu tiên là thi mãn phân,khi B đại muốn tranh thủ người, đáng tiếc chí nguyện người ta căn bản là không muốn đi nơi đó, mà viện trưởng S đại, đã muốn cười đến cười toe toét.

nhộn sinh thi vào trường đại học mũi không phải là không có, thậm chí bọn họ điểm rất cao, nhưng muốn nói tìm học sinh điểm tuyệt đối, thật là thiếu chi thêm thiếu, thậm chí là một học sinh trường trung học

tam lưu. Khi người học sinh này báo thành tích trên báo, cục giáo dục quốc gia đều kinh động, một lần nữa xét duyệt bài thi, phát hiện vụ văn đều rất hoàn mỹ, căn bản là tìm không ra tật xấu của người ta.

Khổng Chiêu ôm đầu của mình, “Ta so Triệu Nhất kém nhiều.” Hắn nói đúng vậy, hắn viết văn bị trừ mất vài phần.

“Khổng đại đồng học, nếu người tiếp tục khiêm tốn nói, chúng ta đây, những như người này, đã muốn có thể chui vào bên trong hầm ngầm đi.” Lý Lệ Lệ không khách khí mà mắt trợn trắng, nàng cảm thấy thiếu niên ở trước mắt ở chung rất tốt, về phần đệ nhất, trong ánh mắt của hắn giống như trừ bỏ đứa trẻ trong ngực, những người khác không có để vào mắt.

“Ha hả, về sau có gì không hiểu, thỉnh lớp trưởng đại nhân thông cảm.” mạng lưới quan hệ của Khổng Chiêu rất tốt, hắn có thể dung nạp bất luận kẻ nào.

Lý Lệ Lệ cho dù là lớp trưởng tạm thời, nhưng nghe đến câu này, vẫn là rất uất ức.

Những người khác nhìn đến bọn họ như thế này, cũng sôi nổi đến thán thính một ít tin tức. Chê cười! sinh viên đứng thứ nhất thứ hai toàn quốc, có thể thấy được hai người bọn họ cũng không đơn giản, hơn nữa xem bộ dáng bọn hắn, giống như quen thuộc.

Phương Thần làm bộ như một đứa trẻ cái gì cũng đều không hiểu, nhìn thiếu nữ vây quanh bên cạnh phụ thân, nhất nhất đảo qua. Quả nhiên là khác cực hút nhau, cùng cực đẩy nhau. Nhìn xem tình huống hiện tại chỉ biết rất rõ ràng, vốn dĩ quản lý thương nghiệp phải là nam sinh tương đối nhiều, nữ sinh thiếu.

Nữ sinh phải là hương bánh trái của nam sinh, nhưng cái ban này phải là tương đối cân đối, nam sinh cùng nữ sinh không sai biệt lắm, tự nhiên sẽ không có cái gọi là khác nhau, nhưng trong lòng nam sinh đối hai người Phương Triệu Nhất vẫn có chút không hài lòng.

Cho dù là đệ nhất thì như thế nào, kia thực đã là chuyện đã qua, chờ lâu sau, mới biết được ai tương đối lợi hại. Trong lúc nhất thời, nam sinh nhất ban, đều mao túc sức mạnh muốn áp đảo bọn họ. Thật đáng buồn chính là, về sau học sinh sinh hoạt, nơi nơi đều tràn ngập bóng dáng hai người đáng giận này, thậm chí có vài người cả đời không có thoát khỏi.

chủ nhiệm nhất bọn họ ban lớp là một nữ lão sư trung niên, người nọ nổi danh nghiêm khắc trong học viện, mà học sinh tốt nghiệp ở tay nàng hình như đều có việc làm. Đương nhiên, mỗi người ở một lĩnh vực không giống mà thôi.

Đồng dạng, nữ lão sư trung niên đối học sinh cũng rất khoan dung, biết sai có thể thay đổi, hơn nữa học tập năng lực cùng năng lực hoạt động thật tốt, nàng cũng sẽ không so đo một ít hành vi trốn học.

Nàng một tia không đổi mà đi vào phòng học, bản thân học sinh trong lớp, ảnh chụp cùng tên, nàng cũng đã nhớ kỹ, đặc biệt đối một ít học sinh thành tích học tập ưu dị khắc sâu ấn tượng, đến lúc đó chính là trọng điểm giáo dục, hy vọng bọn họ có thể nâng cao một bước.

Ánh mắt đảo qua, sau đó liền thấy được tân sinh, đệ nhất học viện bọn họ thế nhưng ôm một đứa trẻ. Đứa trẻ rất an tĩnh, thậm chí tại khi nhìn phía nàng, còn nháy một cái hai mắt của mình.

Trương Hoa hơi hơi mà nhíu lại lông mày, học viện là tuyệt đối không cho phép học sinh mang con tiến vào, đặc biệt ở trong phòng học. Con sẽ ảnh hưởng cảm xúc học sinh lên lớp, thậm chí khi khóc nháo, không có một người có thể ngăn lại hắn.

“Phương Triệu Nhất, ngươi theo ta đi ra!” Trương Hoa cái gì cũng còn cũng không nói, trực tiếp điểm danh đối với nam sinh cao lớn ngồi mặt sau.

Phương Triệu Nhất nâng lên hai mắt của mình, sau đó đứng lên, hắn đã sớm nghĩ tới một màn này, chính là thật không ngờ sẽ diễn ra muện như thế mà thôi.

100. Chương 100: Nãi Ba Được Sinh Ra

Chờ khi bọn hắn vừa rời đi, bên trong phòng học lập tức nóng như bếp lò.

“Lý Lệ Lệ, người đi hỏi thăm một chút, bọn họ sẽ như thế nào?” nữ sinh lo lắng, lập tức hỏi lớp trưởng đại nhân tạm thời.

Lý Lệ Lệ trong ánh mắt cũng xuất hiện lo lắng, nhưng vẫn là kiên nhẫn mà trả lời, “Không có việc gì, nếu bạn học Phương là học viện đệ nhất, kia luôn có một chút trường hợp đặc biệt đi.” Lúc này nàng nghĩ đến chính là hài tử trong ngực nam sinh, rốt cuộc là ai?!

Chẳng lẽ là đệ đệ hần sao? Chính là xem bộ dáng bọn hần, điều kiện gia đình hần là không kém, nếu không nói, cũng sẽ không mang theo hài đồng đến lên lớp.

bên người Khổng Chiêu cũng vây quanh rất nhiều người, hần nháy ánh mắt vô tội, “Ta cũng không rõ lắm, chúng ta chỉ có thể đợi.” Trên thực tế đúng là như thế, Phương Triệu Nhất thật là một người mặt than, trừ bỏ đối đãi với con trai bảo bối, những người khác đều trưng ra gương mặt người chết.

Những người khác thấy mình cũng hỏi không ra tin tức có giá trị, chỉ có thể là phần nộ mà trở lại chỗ ngồi của mình.

tiếng chuông lên lớp đã sớm vang lên, chỉ có ban nhất bọn họ sẽ náo nhiệt như thế, chẳng qua mọi người cũng rõ ràng, đây có thể trở thành việc nhỏ hoặc biến thành việc lớn, nếu không lớp trưởng đại nhân khẳng định sẽ... Mỗi người đều lén lút nhìn thoáng qua sắc mặt Lý Lệ Lệ, quả nhiên có xu thế dần dần biến thành đen.

nam sinh trong ban, chính là giả mô giả dạng mà tỏ vẻ quan tâm, đại đa số trong lòng đều có vui sướng cảm giác khi người gặp họa, để cho người nào đó, liền đem lực chú ý nữ sinh cả lớp đều lôi đi, điều này khẳng định làm cho bọn họ sinh ra một chút ít không cân bằng.

giày cao gót của Trương Hoa, “Đông đông đông...” Mà đập vào sàn nhà trơn nhẵn, có vẻ phá lệ an tĩnh, mà nam sinh phía sau hần, trong tay ôm một đứa trẻ, nhàn nhã mà đi phía sau nữ giáo sư, hình như là tản bộ, một chút khẩn trương cũng không có.

Phương Thần chớp chớp hai mắt của mình, tiếp tục tò mò mà quan sát hành lang cùng bố trí phòng học, khi bọn họ đi ngang qua, vẫn là sẽ nhìn đến một ít ánh mắt tò mò.

Cho dù hần không có đi học ở trường bao giờ, nhưng là biết, trái với kỷ luật cũng không phải là tốt như vậy. Lúc này Phương Thần có chút không nghĩ ra, phụ thân của hần rõ ràng sẽ không có làm chuyện gì, vì sao nữ tử trung niên trước mắt, lại gọi phụ thân đi ra đâu?! Chẳng lẽ là nàng đến thời mãn kinh? Nhìn phụ thân không vừa mắt..

Văn phòng không phải rất xa, bọn họ không có tốn thời gian liền tới văn phòng.

Lúc này văn phòng không có thầy cô giáo khác, bọn họ hình như đều đến lớp chủ nhiệm, mà bố cục lại là một cái bàn, sau đó Trương Hoa ngồi ở ghế của mình, nâng lên đôi mắt, thản nhiên mà nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất.

Đôi mắt đệ nhất tân sinh học viện, Trương Hoa ngay từ đầu chính là có ấn tượng tốt, hơn nữa nhìn bộ dáng hần bình tĩnh, cũng khiến nàng thưởng thức, chính là...”Phương Triệu Nhất đồng học, chẳng lẽ người không có gì muốn giải thích với lão sư sao?”

Trương Hoa dạy học ban nhất, thành tích trong toàn bộ tân sinh tương đối không tồi, đương nhiên, cũng có một ít quan hệ tại nhất ban, để làm mục tiêu cho họ.

Phương Triệu Nhất đôi mắt thâm thúy, lúc này từ mặt con mình, chuyển dời đến trên người chủ nhiệm lớp, “Giáo sư, người có con sao?” Phương Triệu Nhất cũng không trả lời vấn đề, chính là hỏi một câu. như vậy

Trương Hoa đối với học sinh trước mắt, hiển nhiên là sững sốt, sau đó cười trả lời, “Ta có hài tử, một nam một nữ, bọn họ cũng lớn như người như vậy, sang năm tham gia thi vào trường đại học.” Nàng sẽ không để ý tự nhiên nói chuyện với học sinh của mình, tương phản, có thể càng thêm mà kéo vào quan hệ của bọn họ.

“Lão sư kia có chiếu cố bọn họ sao?” Phương Triệu Nhất tiếp tục dò hỏi.

“Bọn họ đều lớn như vậy, sinh hoạt đều có thể tự gánh vác.” Trương Hoa cũng phát hiện một ít vấn đề, nhưng nàng ngược lại muốn xem, Phương Triệu Nhất muốn cùng nói cái gì.

“Kia khi còn bé đâu?” nam sinh cao lớn bắt đầu hỏi tiếp.

“Bắt đầu là ta chiếu cố, sau đi làm, chính là nãi nãi hoặc là gia gia chiếu cố.” Trương Hoa ở ngụ cười, “Người nghĩ muốn nói gì đâu?” Nàng cảm thấy người học sinh này rất thú vị, đầu tiên cần giải thích cho bản thân chứ? Chính là hấn đảo trái lại, một chút cảm giác khấn trương cũng không có.

“Hấn là con ta.” đôi mắt Phương Triệu Nhất nghiêm túc nhìn nữ tử, vẫn là có ấn tượng tốt, ít nhất gần nhất không giống những người khác đã bắt đầu chất vấn mình.

Nghe xong, Trương Hoa hiển nhiên là sửng sốt, nàng căn bản không nghĩ tới, nam sinh mười tám tuổi trước mắt này, thậm chí có hài tử, đồng thời cũng biết... tư liệu hấn đăng ký, căn bản là không có tên cha mẹ.

Trương Hoa ở trong lòng nặng nề mà hít một hơi, ” mẹ mẹ đâu?”

” Chết.” mặt Phương Triệu Nhất không đổi sắc mà trả lời.

“Gia gia cùng nãi nãi?” thiên xứng trong lòng Trương Hoa bắt đầu chậm rãi khuynh hướng. Cho dù nàng rất nghiêm túc, đối học sinh cũng nghiêm khắc, nhưng đồng dạng, nàng cũng là cho rằng mẫu thân.

“Chết.” Phương Triệu Nhất một chút cũng không cảm thấy áy náy.

Phương Thần tại một bên, khóe miệng run rẩy, không biết hấn cái người gọi là gia gia kia, nghe đến con trai của mình phỉ báng bản thân như vậy, có thể tức giận lao đến giết hay không.

“Triệu Nhất.” Trương Hoa đã lâu đều không nói gì, tự hỏi trong chốc lát sau, mới chậm rãi mà nói, “Lão sư biết không nên can thiệp vấn đề của người, chính là đưa con tới lớp học, sẽ ảnh hưởng đến bạn học khác.”

Trẻ con bây giờ, đúng là hiếu động thích khóc, một khi tranh cãi ầm ĩ, toàn bộ lớp học không có cách nào phân cao thấp đi.

“Sẽ không, hấn rất ngoan, hơn nữa hấn còn chưa tới một tuổi, ta không ở đây, thực dễ dàng...” Phương Triệu Nhất không nói tiếp, nhưng Trương Hoa đã hiểu.

Chờ Phương Triệu Nhất từ văn phòng ra, khóe miệng gợi lên, hiển nhiên tâm tình hấn lúc này rất tốt.

Phương Thần đối với việc cha mình lừa dối bản thân giáo sư như thế, thậm chí còn có thể khiến nữ nhân kia nói thẳng có cái gì khó khăn có thể tìm lời của nàng, liền biết lực sát thương của phụ thân mình rất cuộc có bao nhiêu lợi hại.

Kỳ thật hấn cảm thấy rất kỳ quái, phụ thân không có lộ tươi cười gì, cũng không nịnh nọt, vì sao tâm trạng đồng tình của nữ nhân kia lại tràn ra ...

Các bạn trong lớp ngay cả rất ngạc nhiên, nhưng bọn hấn không có lá gan đi hỏi, mà Trương Hoa cũng bắt đầu tiết học đầu tiên.

“Ta mặc kệ các người học cấp ba như thế nào, nhưng ở chỗ này của ta, không nghe lời, vậy...” Ánh mắt hơi hơi mà đảo qua, nháy mắt toàn bộ phòng học cũng cảm giác được một cỗ lạnh ý, “Sẽ biết thủ đoạn của ta, đương nhiên, nếu thành tích học tập không giảm xuống nói, lão sư cũng sẽ xử lý khoan hồng.”

câu nói kế tiếp, để cho tất cả mọi người từng một hơi.

trong lòng Khổng Chiêu cũng cảm thấy vài thứ cong vẹo, mấy lần mở ra miệng mình ba, chỉ nhìn thấy cái mặt lãnh không kia, vẫn là nuốt xuống.

Tổng Gia Bảo về phòng, mà Trương Đại Tráng ngược lại không có về.

“Ta đói bụng...” Phương Thần nói như cụt ông, vì có thể biểu hiện một mặt nhu thuận của mình, hấn cái gì cũng chưa nói, đã ghen một buổi sáng.

Phương Triệu Nhất đem con để qua một bên, sau đó mang sữa đi ra, “Uống đi...” Hiện ở trong kí túc xá khuyết thiếu rất nhiều đồ vật, tạm thời trước như thế này.

“Người cho hấn uống cái này?” Còn chưa tới miệng Phương Thần, sữa trên tay hấn, đã muốn bị Khổng Chiêu đoạt lại đây.

Phương Thần trừng lớn hai mắt của mình lên án mà nhìn nam sinh bản thân chán ghét, một bản thân còn cảm thấy hấn không tồi, chính là hiện tại nhìn... Người này, thế nhưng đoạt đồ ăn của hấn ... Đây là người làm sao? Là người làm sao?!

Khổng Chiêu cảm thấy cổ của mình lạnh lẽo, “trẻ nhỏ ăn cái này sẽ bị tiêu chảy, ăn bột thịt hay là bột sữa, đương nhiên, sữa bột cũng nên mua thận trọng.” Khổng Chiêu đối rất có kinh nghiệm, “Các người có sữa bột không?”

Tổng Gia Bảo cùng Phương Triệu Nhất nghe xong hai người liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong ánh mắt đối phương, nhìn thấu sự kỳ quái.

“Ta đi pha sữa.” Khổng Chiêu đem sữa bột cùng bình sữa bắt đi tới đi rồi... Còn lại một con qua đen bay qua người.

“Triệu Nhất, ký túc xá chúng ta có một nãi ba, về sau người không cần vất vả.” Tổng Gia Bảo vươn tay ra, vỗ vỗ bả vai bạn tốt, vẻ mặt trêu tức mà nói.

“Nhi tử là con ta.” Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà nói, nhưng cuối cùng đem nhi tử ôm ở trong ngực của mình. Quả nhiên bản thân đọc sách cũng không đủ toàn diện, nếu Thần Thần thật sự tiêu chảy, đối thân thể cũng không tốt, nhưng cái đó và lang có quan hệ sao?!

Phương Thần vượt bụng, trước kia hấn cũng uống sữa, không có phát sinh sự tình gì, chính là...

Thời gian không có bao lâu, ngay sau đó liền nhìn đến Khổng Chiêu hoả tốc mà trở lại, “Uống đi...” Trán của hấn đều là mồ hôi, hiển nhiên là từ tầng năm chạy xuống đi, sau đó tái chạy về tới.

Phương Triệu Nhất cầm lại đây, liền cấp con trai của mình uống, rồi sau người kia cũng không quản cái gì, trực tiếp mà uống rất nhanh.

Tổng Gia Bảo chống cằm, đối Khổng Chiêu nói, “Kỳ thật người có hay không cảm thấy, cái ký túc xá này rất không có phương tiện.”

Khổng Chiêu đối này đó ngược lại không có gì trở ngại, nhưng cũng là người thông minh, biết người này khẳng định có ý nghĩ này, “Àn.” Liền ổ điện cái gì cũng không có, nước ấm cái gì vẫn là cần đi xuống đánh. Hấn cũng không sẽ để ý, chính là đầu... Phương Thần là đứa trẻ, rất nhiều đồ vật cũng không phương tiện.

“Chúng ta đây cải tạo một chút ký túc xá đi.” Tổng Gia Bảo híp hai mắt của mình, một chút cũng không cảm thấy bản thân phá hư của công đem sẽ bị trường học ghi tội.

“Không thành vấn đề.” Khổng Chiêu cười trả lời, về phần Trương Đại Tráng còn chưa có trở về, đã muốn hoa lệ lệ mà bị không để mắt đến.

bên trong phòng 507 có một hài đồng, học sinh tầng 1 cũng biết, bọn họ xuất phát từ tò mò hoặc là tâm lý khác, đều lại đây nhìn Phương Thần...

Phương Thần cảm thấy như là động vật hi hữu dường như, “Buông tay...!” Mặt của hấn dẫn không biết bị chà đạp bao nhiêu lần, thậm chí liên lãnh khí của phụ thân cũng không có tác dụng.

101. Chương 101: Chút Vui Vẻ Nhỏ

nam sinh đang nắm khuôn mặt Phương Thần, nhất thời liền cương một chút, sau đó là trong ánh mắt sáng lên quang mang, “Là hấn cùng ta nói chuyện sao?” Hấn là con một trong nhà, căn bản là không có huynh đệ tỷ muội, lại càng không kể đến đứa trẻ nhỏ như vậy.

Phương Thần lập tức liền ngậm miệng mình, hấn cũng không muốn bị người biến thành là quái vật.

Phương Triệu Nhất “Ba...!” Một tiếng, trực tiếp chụp được tay nam sinh kia, lạnh lùng mà nói, “Không có.” Nếu không phải là nhi tử không để cho mình động thủ nói, hấn đã đem đám con người mơ ước nó, đều đánh ngã.

Tổng Gia Bảo biết bạn tốt của mình muốn nổi bão, vì thế cười đối hấn nói, “Đồng học, Thần Thần nhà chúng ta cũng một mối, cần nghỉ ngơi.”

Triệu bạn học cuối cùng phần nộ mà sờ cái mũi của mình một chút, ngay cả khi không biết xảy ra chuyện gì, nhưng là hắn cũng cảm nhận được Phương Triệu Nhất rất không kiên nhẫn.

Trong kí túc xá này, không là đệ nhất, nhị học viện, chính là đệ nhất hệ khác, cũng không biết là quái vật gì, tính tình bọn họ cũng có chút cổ quái, dù sao về sau còn có rất nhiều thời gian, tạm thời như vậy đi.

Về phần nãi ba Khổng Chiêu, đã sớm đi phao nãi, ngay cả bọn họ muốn cải tạo cái ký túc xá này, nhưng điều kiện tiên quyết là có thời gian, Trương Đại Tráng không có bất luận ý kiến gì.

Phương Thần tại Tổng Gia Bảo trước mặt không có che dấu, hần nhu nhu mặt mình, diễm đạm đáng yêu mà nói với cha của mình nói, “Đau...” nói đến khi hết đau thì thôi, cũng cảm giác được ngón tay thon dài, chậm rãi vuốt ve mặt mình dần.

Phương Dịch trong đầu Phương Thần, đối với người kia hành vi làm nũng, cho khinh bỉ thật sâu, “Còn nói mình là người trùng sinh, ta xem ngươi kiếp trước là một nhợc trí.” Lớn như vậy i, thế nhưng còn làm ra hành vi ghê tởm như thế, hần là tuyệt đối sẽ không thừa nhận trong lòng có chút ghen tị.

Đã từng có ký ức, đã cách mình rất xa, còn lại chỉ có hận ý cùng với tín niệm không muốn buông tha.

“Ta xem ngươi là đồ kị, ghen tị ta có phụ thân yêu thương.” Phương Thần một chút cũng không cảm thấy hành vi bản thân đáng xấu hổ như vậy, thậm chí còn coi đây là sự vui vẻ.

“Ta sẽ ghen tị với ngươi? Đây không phải là chê cười thật lớn ư?!” Phương Dịch châm chọc mà phản bác đạo.

“Đó chính là ngươi không ăn được Bò Đào, liền nói Bò Đào chua.” Phương Thần dùng mặt mình dẫn cọ tay phụ thân, hần là con nít hần sợ ai.

cả người Phương Triệu Nhất đều tản ra không khí nhu hòa, mà trông mắt trong như sao lại ôn nhu mà nhìn con trai của mình.

Tổng Gia Bảo đối với hành vi như vậy, đã là hoàn toàn miễn dịch, hần từ lần đầu tiên khiếp sợ, đến hiện tại chết lặng, hoàn toàn biết đây không phải là thay đổi một cái linh hồn, mà là bản thân bạn tốt đầu óc rút.

“Đến đây... Nãi đến đây...” Một thanh âm cao hứng nhất thời liền vang lên, sau đó thanh âm Khổng Chiêu lần thứ hai xuất hiện, mà Phương Triệu Nhất ôm con mình, lại là một đứa trẻ dính người xuất hiện, nhìn một cái mà xem học sinh đứng thứ nhất và thứ hai học viện, như thế nào đều là người đầu óc không bình thường?!! Lúc này bản thân mặt oa oa không biết, hần cũng là một người nằm trong nhóm không bình thường đó.

trên trán Phương Thần che kín hắc tuyến, cái gì gọi là nãi đến đây?!! Như thế nào nghe quái như thế.

Khổng Chiêu nhìn vài người bọn họ, “Làm sao vậy?” Hần đối với việc chiếu cố trẻ con rất có kinh nghiệm, chính là đệ đệ hần, đã muốn trưởng thành, không bao giờ giống như trước đi theo phía sau mình.

Tổng Gia Bảo đều lắc đầu, đối với hành vi của nam sinh như vậy, đã muốn không lời nào để nói.

Phương Thần thấy tương lai tổng giám đốc đại công ti LT, khi học đại học dĩ nhiên là một nãi ba không hơn không kém. Nghĩ đến bản thân kiếp trước nhìn đến bộ dáng của hần, hần chính một tên giỏi giả trang.

Năm nhất cũng cũng không phải học, Phương Triệu Nhất có rất nhiều thời giờ có thể chiếu cố Phương Thần, chính là đi đến giảng đường học các môn tổng hợp , lại phát hiện nhiều ánh mắt phá lệ nhìn nam sinh cao lớn, cùng với hài tử trong lòng ngực của hần.

Nếu như là một người nữ sinh mang theo con, cũng sẽ không có người nhiều chú ý như vậy, chính là bây giờ là một nam sinh, thậm chí... khi đi học, con cầm nãi bình tại uống nãi, điều này làm cho rất nhiều học sinh, trong lòng đều sinh ra một loại cảm giác quái dị.

Phương Thần oa tại trong ngực cha mình, đối những ánh mắt người khác, trực tiếp không nhìn. Hần bây giờ là đứa trẻ, khi khó chịu, trực tiếp một ánh mắt căm tức đi qua, mà mỗi lần giáo sư lên lớp, cũng không biết có phải bị thông tri hay không, không có tìm bọn họ phiền toái.

Phượng Triệu Nhất chỉ muốn thử nghiệm một chút cuộc sống đơn giản, mà con hấn còn nhỏ như vậy, phụ tử hai người tuyệt đối muốn bồi dưỡng tình cảm.

Khóa học buổi sáng, hai cái giờ sau lập tức liền kết thúc, mà Phượng Triệu Nhất ôm con chạy lấy người, Khổng Chiêu mặt sau, chính là cầm đồ dùng hằng ngày của con, điều này không khỏi làm cho những người khác đoán quan hệ giữa bọn họ.

phòng 507 động tĩnh rất lớn, mà hai người Phượng Triệu Nhất nhưng không có nhìn thấy bóng dáng, còn lại ba nam sinh, liền nhằm vào ký túc xá tiến hành cải tạo, thậm chí liên ồ điện đều chuẩn bị tốt.

Lúc này Phượng Triệu Nhất cùng Phượng Thần, đang ngồi một cây đại thụ dưới vườn trường, phụ tử hai người nhẹ nhàng mà nhắm lại hai mắt của mình, hưởng thụ gió mát yên lặng.

Khai giảng một tuần lễ, trừ bỏ cùng Lý Lệ Lệ quen thuộc, những người khác Phượng Triệu Nhất liên con mắt không có xem qua. Đương nhiên,, cái bóng đèn lớn Khổng Chiêu, cho dù muốn xem nhẹ, cũng là không có khả năng.

“Phượng Triệu Nhất đồng học.” Giữa đột nhiên, một nữ sinh nhu hòa đánh gãy cảm giác ấm áp của hai cha con.

trong lòng Phượng Triệu Nhất thoáng hiện thần nhiên không vui, ngay cả tiền của bọn họ đều đầu tư, nhưng phải tưởng một cái biện pháp, cải thiện sinh hoạt cho con. người lớn ăn cái gì cũng có thể, nhưng con lại qua loa không được, trải qua Khổng Chiêu dạy, hấn đã muốn biết cần chú ý rất nhiều đồ vật.

“Phượng Triệu Nhất đồng học.” Thấy người sau không để ý đến chính mình, vì thế nữ sinh tiếng bước chân dần dần mà đi vào.

Phượng Triệu Nhất nâng lên đôi mắt, từ trong ánh mắt, nhìn không ra này tâm tình của hấn, “Có việc?” Thanh âm của hấn dị thường lạnh nhạt, giống như hoàn toàn không đem người trước mắt để vào mắt.

Khổng Tương Nhã là học sinh nhất ban, nàng mới tới, đã thành công mà đi lên danh hiệu niên cấp đệ nhất mỹ nhân. Nàng đối Phượng Triệu Nhất rất có hứng thú, thiếu nữ ôm ấp tình cảm thanh xuân, nàng muốn tiếp cận Phượng Triệu Nhất, đáng tiếc người sau trừ bỏ đem mình lực chú ý phóng tới trên người con mình, hình như hết thấy còn lại đều không có nhìn đến.

“Phượng Triệu Nhất đồng học, người muốn tham gia Hội học sinh không?” Khổng Tương Nhã ôn nhu mà nói, nàng muốn tham gia Hội học sinh. Cho dù thành tích học tập của nàng không xuất sắc, nhưng tài ăn nói năng lực cái gì đều rất không tồi, đồng thời cũng là trong ban uỷ viên giải trí.

Phượng Triệu Nhất lắc đầu, “Không có hứng thú.” Hội học sinh đối hấn một chút cũng không có tác dụng, nếu này đây trước nói, có lẽ hấn sẽ có rất nhiều cảm xúc.

“Hội học sinh có thể rèn luyện năng lực, Phượng Triệu Nhất đồng học, như vậy đối với người về sau nhất định có lợi.” Khổng Tương Nhã tự nhận là đang đề nghị thật tốt, không biết phụ tử hai người chỉ có một cảm tưởng, chính là nữ nhân này dong dài thật.

“Năng lực của ta, không cần người khác biết.” Phượng Triệu Nhất thần nhiên mà nói, sau đó liền một ánh mắt dư thừa không có cấp nữ sinh trước mắt.

Phượng Triệu Nhất trước kia là một hoa hoa công tử, thậm chí có thể nói là ai đến cũng không – cự tuyệt, chính là sau lại có con, hấn liền trở thành một ba ba tốt, không muốn trước mặt con dựng thẳng lên hình tượng bất lương. Chỉ cần hấn vừa nghĩ tới bản thân bởi vì kết hôn, hơn nữa con thiếu chút nữa chết đi, hấn đã cảm thấy trái tim liền muốn đình chỉ.

Khổng Tương Nhã nhất thời bị ghen妒, nàng thật không có nghĩ đến, nam sinh trước mắt dĩ nhiên là cao ngạo như thế, nàng đều chủ động cùng người này nói chuyện, nhưng là thật không ngờ thái độ của hấn dĩ nhiên là như thế này.

Chờ người rời đi, Phượng Thần nâng lên hai mắt của mình, trong ánh mắt quay tròn, thoáng hiện ý cười, “Nàng là đồng học của người?”

“Kia hình như thế?” Phượng Triệu Nhất chọn chọn lông mày.

Phương Thần cảm thấy bản thân quá mức trói buộc phụ thân rồi, hần hần là có thanh xuân thuộc về mình, “Người có thể cùng nàng làm bằng hữu.”

“Bằng hữu?” Phương Triệu Nhất đối con trai của mình, thần kỳ kiên nhẫn.

“Đúng vậy, người không là muốn thể nghiệm cuộc sống đại học sao? Ta không nghĩ trở thành trói buộc của người.” Sau khi nói hai chữ này, giọng điệu Phương Thần có chút ảm đạm.

Ngay sau đó, Phương Thần liền từ trong ánh mắt cha mình, thấy được điểm điểm lửa giận, “Thần Thần, người cho tới bây giờ cũng không phải phụ thân trói buộc, chính là phụ thân vui vẻ quả.” Có lẽ không có đứa bé trước mắt này, kia tất cả mọi thứ đều sẽ không biến hóa, chính là hần một chút cũng sẽ không.

“Phụ thân...” Phương Thần cao hứng, trực tiếp tại trên khuôn mặt cha mình hôn một hơi.

trên mặt Phương Triệu Nhất lộ ra tươi cười thần nhiên, “Thần Thần, cho dù phụ thân thể nghiệm sinh hoạt học sinh, nhưng người mới là là tối trọng yếu.” Đại học tri thức, đối hần đến giảng, căn bản không có một chút khó khăn.

Phương Thần cảm thấy trong lòng mình ảm áp, mà lúc này viện trưởng S đại văn phòng, thể nhưng nhận được một phong thư, trách cứ Phương Triệu Nhất.

viện trưởng S đại là một lão nhân, Phương Triệu Nhất là ai, hần cũng biết, toàn bộ học viện bởi vì hần mang theo con đến đến trường, cũng nháo đến ồn ào huyền ảo, nhưng bản thân cũng chỉ mở một con mắt nhắm một con mắt mà thôi, còn lại cũng không quan.

tình huống trong nhà Phương Triệu Nhất, hần cũng điều tra, đối với một hài tử xuất thân cuộn cuộn, có thể thi đậu đệ nhất toàn quốc, tin tưởng hần là tuyệt đỉnh thông minh.

“Kêu Phương Triệu Nhất tự mình giải quyết.” Lão nhân suy nghĩ trong chốc lát sau, nói với Hội học sinh hội trưởng, “Về sau sự tình nhỏ như vậy, chính người xử lý thì tốt rồi, bất quá...” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục nói, “Người có thể mời Phương Triệu Nhất tiến vào Hội học sinh.”

“Đồng nhi, tiếp xúc hần, đối với người không chỗ nào hỏng.” Viện trưởng cười tùm tùm mà nhìn cháu của mình, cho dù hần là hội trưởng Hội học sinh, thậm chí vẫn là quan nhị đại, nhưng hần thủy chung cho rằng, trên người tôn tử có một cỗ ngạo khí, cần hảo hảo ma luyện một chút, mà bản thân nam sinh này, chính là một cái lựa chọn tốt nhất.

102. Chương 102: Hành Vi Dụ Dã

Kha Tiểu Đồng là hội trưởng Hội học sinh S đại, liên hoan hay đại hội đều tự chủ quản lý, sự vật vụn vặt nhất, đều là người Hội học sinh cho ra mặt xử lý. Đương nhiên, nếu là bản thân giáo sư hỏi đến, hội học sinh sẽ không tùy tiện nhúng tay.

Kha Tiểu Đồng là một người xuất sắc, hần giỏi về ăn nói cho dù bề ngoài không thực xuất sắc, nhưng về ngoài gần gũi, lại khiến rất nhiều người đều thích hần, hơn nữa năng lực xuất sắc, lúc này hội trưởng cũ đã lên năm ba, hần lập tức liền trở thành Hội học sinh hội trưởng.

Những người khác đều không biết Kha Tiểu Đồng cùng viện trưởng có quan hệ, chỉ có nhân tài hần thân cận có thể phát hiện, đây chính là Kha Tiểu Đồng khinh thường một số người, thậm chí ở bên trong có một loại thái độ khinh miệt, cho là mình là người cao cao tại thượng.

Từ nhỏ hần đã lợi hại, cho tới bây giờ đều chưa bao giờ gặp đối thủ, tự nhiên mà dưỡng thành thói quen không tốt như vậy. chuyện Phương Triệu Nhất nháo đến ồn ào huyền ảo, hần sẽ đem thư nạp danh lên cấp trên đưa viện trưởng, vẫn muốn nhìn thái độ của hần, xử lý như vậy, mới không quá phận.

Nếu viện trưởng đại nhân cho mình xử lý, Kha Tiểu Đồng sẽ buông tay. Một người mang theo con đến đi học đại học, trong tim của hần, phải là một nhân vật côn đồ, chính nhưng thành tích văn hoa, lại làm cho hần lại cảm thấy người này rất thông minh, song trọng mâu thuẫn nhảy trong óc của hần, cho nên không có thời gian tìm tới Phương Triệu Nhất.

Học viện không có buổi hoan nghênh tân sinh, chỉ cử hành trùng với nguyên đán, như vậy cũng sẽ không chậm trễ học sinh học tập. quân huấn S đại không phải là tháng hè, mà là lựa chọn tháng 12, thời tiết góc lãnh khi, về phần thành tích cuối kỳ, sau chấp hành quân huấn.

Lúc này phòng 507 động tĩnh lớn như vậy, khẳng định khiến cho sinh ký túc xá khác chú ý, đáng tiếc bọn họ bởi lấy nguyên nhân có trẻ nhỏ, ngăn chặn hết thầy người xa lạ tiến vào ký túc xá bọn họ.

Điều này làm cho rất nhiều người đều bất mãn, chính là người khác đều nói như vậy, bọn họ làm sao có thể không tốt mà xông vào? Hơn nữa trước cũng không phải chưa từng thấy, nếu là như thế, cùng lắm thì, mới mẻ một chút, cũng không tò mò nữa.

Phương Thần mặc quần cộc, thân thể nho nhỏ mặc áo sơ mi nhỏ, kỳ thật khi trời nóng, hắn thật muốn cởi sạch, cái đuôi cùng lỗ tai, đã sớm thu lại, nếu không, làm sao có thể có thể quang minh chính đại như thế, thậm chí còn bị cha của mình ôm tiến vào S đại, sớm lộ ra đã bị người cho là yêu quái đánh chạy.

“Thần Thần...” Khổng Chiêu nhìn đứa trẻ đi đến bờ đi, trong đôi mắt thoáng hiện quang mang thú vị.

Một đứa trẻ cũng không khiến cho bản thân chú ý, nhưng từ khi lần đầu tiên nhìn đến, Khổng Chiêu liền phát hiện hài đồng trước mắt, rất thông minh, hắn thích con người, một khi đã như vậy, cùng hắn tạo quan hệ tốt cũng là không tồi.

Phương Thần vốn dĩ cố gắng mà tập lực tay chân, nghe đến tiếng gọi, trực tiếp ngồi dậy, bởi vì thất lưng thực nhuyển, đều buông xuống xuống dưới, “Không... Hứa...” Hắn đối người này không quen, làm gì kêu chính mình.

Khổng Chiêu cử động thân thể, sau đó tại bên giường Phương Triệu Nhất ngồi xổm, hai tay chống cằm, mà khuỷu tay chống trên giường, “Chẳng lẽ người không là Thần Thần sao?” Mỗi lần đùa đứa bé này, hắn đều cảm thấy rất thú vị.

chương trình học vẫn là rất nhiều, vì thế người ở bên trong ký túc xá, không có giờ học, ở trong kí túc xá chiếu cố Phương Thần.

lúc mới bắt đầu Phương Triệu Nhất không đồng ý, nhưng bị những người khác phủ quyết, thậm chí Phương Thần cũng muốn vậy. Ngay cả hắn thích kẻ cận cha của mình, nhưng mỗi người đều phải có không gian tư nhân không phải sao?! Lúc này phụ thân của hắn đi mua bím đi.

Nói về cái này, Phương Thần liền vô cùng buồn bực, thân thể hắn là đứa trẻ, có đôi khi không có không chế đi tiểu?! Nhưng là phụ thân của hắn, thế nhưng nghe theo những người khác đề nghị, buổi tối mặc bím cho mình, như vậy buổi tối cũng có thể ngủ an ổn.

Hắn hướng cha của mình kháng nghị quá, đáng tiếc người này không muốn giặt sàng đan liền cự tuyệt, Phương Thần cảm thấy này căn bản nguyên nhân, chính là nhìn xem bản thân không hào phóng, tẩy sàng đan như vậy dốc sức việc, khẳng định không là hắn có thể làm.

Đã từng chính mình, cũng xuyên qua nước tiểu không thấp, nhưngkia vẫn là tiểu sói con khi, chẳng lẽ hóa thành đứa trẻ, bản thân vẫn là chạy không khỏi một cái nước tiểu không thấp vận mệnh sao?

Phương Thần không nghĩ để ý tới Khổng Chiêu, cái này lỗi nhai người, quả thực là nhất bộ tiếng huyền ảo cơ, như thế nào cũng không nghĩ ra, người này thế nhưng sẽ như thế dong dài, cho nên bọn họ trong phòng ngủ mật, hình như cũng sẽ không có an tĩnh khi, đương nhiên, bản thân đi ngủ ngoại trừ.

“Thần Thần... Thần Thần...” Khổng Chiêu không biết từ nơi này lấy ra một viên kẹo, “Nhìn xem đây là cái gì?”

Phương Thần đem tầm mắt của mình chuyển qua, khi nhìn đến kẹo sữa, trên trán treo đầy hắc tuyến. Hắn là một đứa trẻ, không thể ăn thứ này, càng thêm quan trọng là ..., cái miệng của hắn có chút ngứa, cũng không biết là vì cái gì.

“Lộc cộc...” Phương Thần nuốt nước miếng của mình, rất muốn lấy thứ gì đó mài một chút, đáng tiếc phú quý bất năng dâm, uy vũ không khuất phục, nhưng... Kỳ thật ta ăn một chút không được sao?!

Hắn cũng không phải thật sự đứa trẻ, tuyệt đối sẽ không nuốt vào.

Khổng Chiêu đã sớm quan sát Phương Thần, mắt nó dường như sáng hơn, thích một ít đồ vật khi, sẽ dụi dụi hai mắt của mình, thậm chí một tia nước miếng đều chảy ra, nhưng Phương Thần này thân là đường sự, chính là một chút cảm giác cũng không có.

“Thần Thần...” thanh âm Khổng Chiêu nghe phá lệ nhu hòa, như là sói dụ dỗ cô bé quàng khăn đỏ vậy.

Phương Thần cảm thấy có cái đồ từ khóe miệng của mình chảy ra, nhất thời nâng tay lên, hung hăng mà lau một chút. Hắn chán ghét việc không khống chế được thân thể, thể nhưng... Thể nhưng lại lần thứ hai chảy nước miếng, nếu không có cảm giác ướt sũng, căn bản là không biết.

Đều tại tên đáng giận này, thể nhưng cầm một viên kẹo cho mình, rõ ràng chính là cố ý, Phương Thần trừng lớn hai mắt của mình, hung tợn mà cảm tức liếc mắt người trước mắt.

Khổng Chiêu chính là cảm thấy hết sức đáng yêu mà thôi, như thế nào Phương Triệu Nhất trưng cái mặt người chết như vậy, thể nhưng có thể sinh ra hài tử đáng yêu như thế?! Nên không phải là bị người ta cho đồ vớ?!

“Thần Thần, gọi ta là cha nuôi, ta liền cho ngươi.” Nếu lúc này phía sau Khổng Chiêu có cái đuôi, khẳng định sẽ không ngừng mà phe phẩy, mà đôi mắt sáng trong suốt mà nhìn hài đồng.

Phương Thần chớp chớp hai mắt của mình, hình như là bản thân nghe lầm nhất dạng, cũng không trả lời hắn nói.

“Làm... Cha...” Khổng Chiêu lặp lại hai chữ này, ngay cả khi biết Phương Thần rất thông minh, nhưng đâu... Dù sao cũng là đứa trẻ, không phải sao? Có lẽ rất nhiều chuyện đều hiểu không rõ ràng lắm, khi có Phương Triệu Nhất, hắn cũng không dám quang minh chính đại như thế, hiện tại đi... Hắc hắc...

Phương Thần rất không khách khí mà phiên phiên xem thường, người này ngu ngốc... Thể nhưng muốn bản thân gọi hắn cha nuôi.

“Động động...” tiếng nói Phương Thần non nớt, tại phòng ngủ an tĩnh, có vẻ phá lệ rõ ràng.

lúc mới bắt đầu, Khổng Chiêu căn bản sẽ không có kịp phản ứng, sau đó nghĩ đến không, đây không phải là một cái động sao? Nhưng sau đó ngẫm lại, hắn là không phải mình bỏ não quá lợi hại, mà trước mắt người này, hắn là còn không có năng lực như vậy đi?!

Khổng Chiêu cầm lấy kẹo sữa đường trong tay, tại trước mặt Phương Thần không ngừng mà vút đến vút đi, ý tứ rất rõ ràng, chính là muốn Phương Thần gọi hắn một tiếng, “Cha nuôi...” Mà thôi. Hắn cũng hiểu được bản thân có chút không phúc hậu, dụ dỗ hài đồng như vậy, nhưng... Hắn hiện tại không có chuyện gì làm, hơn nữa thời gian gặp học sinh còn chưa tới, trước nhận một đứa con nuôi cũng là không tồi.

Nếu Phương Thần là một đứa trẻ phổ thông, khẳng định sẽ cảm thấy chơi thật khá, nhưng người trước mắt hiển nhiên không phải ...

“Ha ha ha ha Ngươi chính là một cái nhược trí.” Phương Dịch ở một bên vui sướng khi người gặp họa mà nói.

Phương Thần diễn như trẻ nhỏ, hiện tại bộ dáng cũng là rất tốt, chính là... Nhìn xem người giả trẻ con, quả thực là so với đứa trẻ càng thêm trẻ con hơn.

Phương Thần cảm thấy sự kiên nhẫn của mình hữu hạn, “Ngươi nói ta nhược trí?” Hắn lạnh lùng mà cười nói, “yêu tà thú bị một người nhược trí giam giữ, không biết là cái gì đâu?”

Sát! vừa lúc mới bắt đầu, hắn có thể cho cái nguyên thần này một góc của bản thân nhưng khiêu chiến hắn nhiều quá thì không thể?!

Phương Dịch bị một câu đổ, cái gì đều nói không nên lời. Hắn đã nghĩ không rõ, vì cái gì là sức mạnh của mình, hiện tại lại bị những người khác lợi dụng, thậm chí còn giam giữ mình?!

“Phương Thần, ngươi cũng không nên quên, thu thập tình yêu, mà thời gian cũng đến ...” Phương Dịch trực tiếp nói sang chuyện khác, một phần tình yêu duy trì thời gian cũng không dài, đại khái chỉ có nửa tháng, bọn họ hiện tại ở học viện, làm chuyện gì cũng không tiện?!

Bên ngoài Khổng Chiêu cũng không biết Phương Thần xảy ra chuyện gì, chính là sau đó nhìn đến sắc mặt của hắn ngơ ngác, mà trong chớp lát sau, thế nhưng từ sau môn xuất hiện một vật hình tim..

Cho dù lá gan Khổng Chiêu thực lớn, nhưng nhìn đến tình huống như vậy, vẫn là rất giật mình.

“A...!” Phương Thần hét to một tiếng, sau đó sắc mặt dần dần mà thâm đậm xuống dưới, thậm chí toàn thân đều run rẩy.

Khổng Chiêu sợ hãi, hắn lập tức liền ôm lấy Phương Thần, đẩy cửa ký túc xá ra, liền một trận gió về phía bên ngoài chạy tới...

Hắn không biết xảy ra chuyện gì, nhưng đứa trẻ phát sinh tình huống như vậy, rất dễ chết non, chẳng lẽ... Sự tình phía sau hắn không dám nghĩ đi xuống, chỉ muốn đem Phương Thần đưa đến bệnh viện mà thôi.

103. Chương 103: Thuộc Quán Chi Hôn

giữa S đại xuất hiện một cảnh tượng, chính là một nam sinh ôm một đứa trẻ đi nhanh, hoặc là trốn chạy tình huống. Mới vừa lúc mới bắt đầu, bọn họ còn sẽ cảm thấy rất thú vị, chính là sau lại lại tập mãi thành thói quen.

Tim Khổng Chiêu, hình như muốn nhảy ra ngoài, hắn hận bản thân vì sao điểm thể dục không tốt, như vậy hắn là có thể càng nhanh mà đưa Phương Thần đi bệnh viện.

Mới vừa đi ra khỏi cổng trường, liền đụng phải Phương Triệu Nhất, lúc này hắn vẫn cảm bím trẻ em, “Cho ta!” Thiếu niên cao lớn nhìn thấy, ánh mắt hơi hơi híp, nháy mắt liền đem bím ném trên mặt đất, ôm con trai của mình biến mất trước mặt Khổng Chiêu.

khi Khổng Chiêu nháy mắt, bóng dáng Phương Triệu Nhất đã biến mất không thấy, “Này...” Là con người sao? Hắn ở trong lòng yên lặng mà nghĩ.

Hắn nghĩ mau chân đến chỗ Phương Triệu Nhất, chính là bóng dáng cũng không thấy, lại càng không muốn nói chuyện khác.

Tính, hắn vẫn là về ký túc xá đi, không phải là Gia Bảo học y sao? Hắn cùng Phương Triệu Nhất rất quen thuộc, nên biết xảy ra chuyện gì.

Phương Thần lúc này té xỉu tại trong ngực cha mình, khi cảm giác đến mùi hương quen thuộc, hắn rốt cục có thể hoàn toàn mà trầm tĩnh lại.

Cho dù yêu tà thú không thể làm gì, nhưng tuyệt đối có thể tra tấn chính mình, để cho hắn không có bất luận biện pháp hay hành động gì.

Phương Triệu Nhất ôm con của mình, sau đó nhìn đến một cặp tình nhân, vì thế thật cẩn thận mà đi sau họ, chờ không khi có người, trực tiếp một bàn tay đi xuống, đánh ngã xỉu hai người kia.

“Thần Thần...” Lúc này Phương Triệu Nhất không nghĩ gì, quân bọn họ tương ái hay không, hắn chỉ muốn con của mình không có chuyện gì mà thôi.

Lúc này, cái đuôi sau Phương Thần, bắt đầu thoáng hiện quang mang, mà hai người trên mặt đất, lại mang theo không khí màu xám.

Phương Triệu Nhất thấy con không có việc gì, lập tức liền rời đi cái chỗ này, này dù sao không là chỗ ở lâu, vẫn là đi sớm một chút tương đối tốt.

Phương Thần lúc này đã muốn khôi phục, mà cái hình tim kia, ngay sau đó, cũng bị hắn thu đứng lên.

Chờ bọn hắn đi, đôi tình lữ kia tỉnh lại, kỳ thật là thời gian rất ngắn ngủi, nam nhìn thoáng qua nữ, “Thật đáng ghét!” Ngửi khí của hắn trong không chút nào che dấu bản thân chán ghét, “Thế nhưng làm ta té xỉu!”

“Ta cũng chán ghét ngươi! Thật sự là mắt bị mù, mới có thể coi trọng ngươi!” Nữ tử đứng lên, phỉ nhổ nam tử một hơi, sau đó thả giày cao gót đi luôn.

Hai người trên người bọn họ, đều có không khí màu xám, nhưng rất nhanh liền biến mất trên không trung.

Tổng Gia Bảo còn không có tan học, Phương Triệu Nhất đã muốn trở lại kí túc xá, mà hần ôm con trai trong ngực.

Khổng Chiêu chăm chú nhìn đứa trẻ, không có phát hiện cái gì không ổn, chính là trái tim trước đó hần nhìn thấy, tuyệt đối không phải là ảo giác.

“Thần Thần hần không có việc gì sao?” đầu óc Khổng Chiêu chuyển động trong chốc lát, mới chậm rãi mà dò hỏi. Hần cũng biết, có một số việc, cũng không phải mình có thể hỏi đến.

Phương Triệu Nhất hơi gật đầu, “Không có việc gì.” Tình trạng như vậy, sớm hay muộn sẽ bại lộ, hần thật không ngờ không thu thập tình yêu, lúc này sẽ làm con trai của mình xuất hiện tình huống như vậy, trong khi nghĩ đến đây, trong ánh mắt của hần thoáng hiện xin lỗi.

Khổng Chiêu là một người thông minh, nếu bọn họ muốn tự nói với mình, tuyệt đối sẽ không giấu diếm, hiện tại như thế này, hần ở trong kí túc xá không có cái gì, “Ta đi quán cơm ăn cơm, giúp người mang cơm đi.” Hần nói những lời này sau khi nói xong, liền trực tiếp đi rồi.

Bên trong kí túc xá, còn lại hai phụ tử, “Phụ thân...” trong thanh âm Phương Thần, tràn ngập đau thương.

Một đoạn ngày thả lỏng, hần đều quên tình huống thân thể của bản thân.

Phương Triệu Nhất cúi đầu, nhìn gương mặt ảm đạm của con mình, cảm thấy tim của mình tương đối đau, “Thần Thần, sẽ không có việc gì, hết thấy đều sẽ tốt.” Hần tuyệt đối sẽ không cho phép thân thể nhi tử tiếp tục tình trạng như vậy, chính là bọn họ hiện tại, chỉ có thể là thỏa hiệp.

Người của Lang tộc, đã muốn lui về phía sau một bước, có đầy đủ thời gian, hần có thể phát triển thể lực của mình, chờ sự thay đổi sau này.

Yêu tà thú là chướng ngại lớn nhất giữa hai người, một khi hần không có biến mất trong cơ thể Phương Thần, vậy như là một quả bom hẹn giờ, sau đó đều có khả năng nổ mạnh.

Phương Thần là bán yêu, mỗi lần linh hồn đau đớn, cuối cùng té xỉu, đều sẽ tổn thương nguyên khí. Vốn dĩ bọn họ tu luyện khi, liền tương đối thông thả, nhưng phát sinh sự tình như vậy, điều này làm cho hần phải tìm một biện pháp, không cho nhi tử như thế.

ánh mắt Phương Thần ngập nước trong, chăm chú nhìn cha của mình, “Ta sẽ cố gắng!” Cố gắng không cho quỹ đạo giống kiếp trước nhất dạng, hần nhất định phải biến cường, nhất định phải...!

Chờ khi Tổng Gia Bảo trở lại ký túc xá, phát hiện Phương Thần trầm mặc rất nhiều, hình như không giống như một đứa trẻ

“Tiểu Bạch, người làm sao vậy?” Hần cầm lấy tay Phương Thần, lại phát hiện hần rất suy yếu, “Như thế nào...” lời còn chưa nói xong hần đã biết là xảy ra chuyện gì.

“Ta cho người một ít thuốc Đông y điều trị một chút, người nhất định phải uống.” Tổng Gia Bảo nghiêm túc mà nói, thân thể Phương Thần trải qua nhiều thứ tổn thương, đã làm hại tới căn bản, nếu như không có bảo dưỡng tốt, tương lai sẽ còn lại di chứng.

Phương Thần nghe đến câu đó, lập tức liền phản bác, “Không cần!” Cũng không quản ánh mắt Trương Đại Tráng, lúc này hần chỉ muốn kháng nghị mà thôi.

Từ khi mới bắt đầu, hần liền chán ghét thuốc Đông y, cho dù là sinh bệnh, hần vẫn khỏe như hổ ... Hơn nữa thân thể hần vốn dĩ cũng rất tốt, rất nhanh sẽ không có việc gì.

“Không được!” trên mặt Oa oa hiện lên vẻ kiên định.

Phương Thần còn muốn nói, đã bị Phương Triệu Nhất ngăn trở, “Người kê đơn đi!” thân thể con hần là quan trọng nhất.

Trước kia còn cho hần tùy hứng, nhưng hiện tại tuyệt đối không thể.

Phương Thần nâng hai mắt lên, nhìn cha mình, trừ bỏ cái cảm, còn lại cái gì cũng nhìn không tới.

Trương Đại Tráng cùng Khổng Chiêu liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt nhau, nhìn được sự khó hiểu.

Nhỏ như vậy liền cần dùng thuốc Đông y điều trị, có thể thấy được thân thể của hắn...

“Phương Thần bẩm sinh có chút không khỏe, lúc này mới cần tự bồi bổ, chiếu cố.” Tổng Gia Bảo mỉm cười giải thích với những người khác.

trong khoảng thời gian này bọn họ tiếp xúc nhiều, cũng có thể biết phẩm hạnh hai người này rất không tồi.

Phương Thần vươn tay nhỏ bé, kéo kéo ống tay áo cha mình, muốn...

Phương Dịch ở bên trong vui sướng khi người gặp họa mà nhìn Phương Thần, uống thuốc, hắn cũng rất chán ghét.

“Phương Thần, ngươi không uống thuốc nói, chờ khi ngươi lớn lên, thân thể của ngươi sẽ hủy.” Phương Dịch vẫn là cảm thấy bản thân rất tốt tâm, ít nhất sẽ nhắc nhở Phương Thần.

Phương Thần ở trong đầu nói chuyện cùng yêu tà thú, “Ta biến thành như thế này? Cũng không biết là bái ai ban tặng?!”

“Phương Dịch, ngươi không cần rơi vào tay ta, nếu không nói...” câu nói kế tiếp Phương Thần cũng không nói gì, nhưng ý tứ rất rõ ràng.

Yêu tà thú hiển nhiên sững sốt, sau đó cười trả lời, “Ta chờ!” Hắn chờ, nhìn xem Phương Thần có thể trưởng thành tới trình độ nào, đáng tiếc hiện tại nó là một cái đứa trẻ cái gì cũng không tiêu mà thôi, thậm chí liên ăn uống, đều cần cha mình hỗ trợ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Bên trong kí túc xá bên trong tràn ngập thuốc vị Đông y, mà Phương Thần cả khuôn mặt đều nhả thành bánh bao.

Hắn nhìn thuốc Đông y tản ra hương vị khủng bố, dần dần tiến về phía mình

“Uống đi.” Tổng Gia Bảo cười tủm tỉm mà nói, lúc này tâm tình hắn phá lệ tốt, nhưng thân thể Phương Thần, đúng là cần điều trị.

Hắn nhìn qua có chút béo, chính là mập giả tạo mà thôi, đây đối với hắn một chỗ tốt cũng không có.

Phương Thần không ngừng mà lắc đầu, “Ta không cần...!” Hắn cảm thấy cái mũi của mình hồng rồi.

Phương Triệu Nhất tiếp nhận đến, hắn ôn nhu mà nhìn con trai của mình, “Thần Thần...” tiếng nói trầm thấp, lộ ra cường thế tuyệt đối.

Phương Thần chớp hai mắt của mình, ngạnh sinh sinh mà đẩy ra một giọt nước mắt, tội nghiệp mà nhìn cha của mình.

“Uống!” Phương Triệu Nhất bất vi sở động, tâm địa cứng rắn nói.

Khổng Chiêu nhìn đến Phương Thần đáng thương như thế, khi há mồm muốn nói nói mấy câu, lại bị Tổng Gia Bảo cùng Trương Đại Tráng kéo ra ngoài.

Phương Thần lắc đầu, sau đó nhìn đến người tai to mặt lớn này, lập tức cúi đầu nhìn bụng mình, “Phụ thân, ngươi xem, cái bát này lớn như vậy, ngươi để cho ta uống như thế nào đây?” Hắn đều thiếu chút nữa quên, bản thân vẫn là đứa bé một tuổi không đến?! Tuyệt đối có quyền lợi làm nũng.

Huống chi bát lớn như vậy, bờ môi của hắn chỉ có một chút mà thôi, căn bản là không có biện pháp nào.

Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày, “Ngươi nói cũng đúng, vậy...” Quả nhiên nhìn khuôn mặt con, lập tức liền cười nở hoa.

“Phụ thân uy người.” sau khi nói xong, liền trực tiếp uống một hơi thuốc Đông y.

Phương Thần còn đang suy nghĩ uy bản thân như thế nào, một mảnh mềm mại dán lên, sau đó vị chua ngập đầu lưỡi, hắn muốn đem toàn bộ thứ này đẩy dờ đi đi, đáng tiếc phụ thân hắn căn bản liền không cho hắn cơ hội như vậy.

“Khụ khụ... Khụ khụ...” Lần này Phương Thần, thật là nước mắt nước mũi đều đi ra, hắn cười khổ mà nhìn cha của mình, thậm chí trong cổ họng còn có tiếng khóc.

Phương Triệu Nhất cho dù rất yêu thương con của mình, nhưng hắn càng thích thân thể Phương Thần không xảy ra vấn đề gì, vì thế lần thứ hai lợi dụng uy thuốc như vậy...

Khổng Chiêu nghe được tiếng đứa trẻ khóc la sau, trực tiếp tránh thoát khống chế của Tống Gia Bảo, rất nhanh mà vào trong kí túc xá, sau đó hắn liền nhìn đến hai cái miệng đang dán một chỗ ...

“Người... Các người... Các người là phụ tử đi?” Thiên... Ai, hãy phái một tia sét đến đánh chết hắn đi?! Hắn thể nhưng nhìn đến phụ tử hôn môi?! Thế giới này, hoàn toàn sụp đổ.

104. Chương 104: Nhất Tề Hội Tụ

Phương Triệu Nhất đưa đầu lưỡi qua, chờ con trai của mình nuốt toàn bộ thuốc xuống sau, mới lui đi ra, nhìn nhìn lại người đã muốn hóa đá.

“Nhìn được rồi chứ?” thanh âm Phương Triệu Nhất thản nhiên, căn bản chột nghe không ra ý khác trong lời nói.

Khổng Chiêu lập tức hồi thần, mà Trương Đại Tráng cũng là theo ở phía sau vào được, hắn nhìn đến tình huống như vậy, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, ngược lại an tĩnh mà đứng ở một bên.

Hắn là người tới cuối cùng, đối ba người bọn họ quan hệ tương đối tốt, nhiều ít có chút hâm mộ, chính là hiện tại lại...

“Người... Các người...” Khổng Chiêu tuy rằng rất bình tĩnh, nhưng rất nhiều người đều khó có thể tiếp thu đi?! Hai cha con hôn môi?! Là mất bị loạn? Hay là hắn đầu óc không bình thường.

“Ba...!” Một tiếng, Tống Gia Bảo trực tiếp mạnh mẽ bịt đầu Khổng Chiêu.

“Làm gì đánh ta?” Khổng Chiêu không phục mà lên án, hắn cũng biết mình phản ứng của mình hơi lớn một chút, nhưng đây không phải là phản ứng của người bình thường nên có sao?! Lại nhìn Trương Đại Tráng, quả nhiên là so với bản thân bình tĩnh rất nhiều.

Tống Gia Bảo trực tiếp khinh bỉ nhìn hắn, “Trong đầu của ngươi in cái gì vậy, có tốt không? Hay là óc quá thời hạn rồi? Không thấy được đang cho uống thuốc sao?” Thật là, chẳng lẽ hắn không biết Thần Thần là con một sao? Tâm tư chính là thực mất cảm.

Khổng Chiêu nhìn sang, quả nhiên thấy một chén thuốc không có, mà nhìn cái mặt phì như bánh bao của Phương Thần, thậm chí còn tại không ngừng mà “Phi phi phi...” Nhất thời bùng tỉnh đại ngộ.

Hắn chỉ bởi vì Phương Thần quá mức thông minh, lập tức không có suy nghĩ phương diện khác. Ngẫm lại đệ đệ mình khi còn bé, ăn uống ngủ nghỉ, cũng do mẹ mụ nhai cơm, sau đó lại cho hắn ăn đầu.

Trương Đại Tráng hiển nhiên là biết chuyện này, nhưng không nghĩ đến miệng đối miệng uy mà thôi.

“Hắc hắc...” Khổng Chiêu cười mấy tiếng, sau đó hướng Phương Triệu Nhất giải thích, “Thực xin lỗi.” Bản thân đã làm sai chuyện.

“Kỳ thật ta cũng hiểu được làm như vậy thực tốt, có thể đề phòng thuốc nước chảy ra.” Khổng Chiêu cảm thấy bản thân thực xin lỗi hai người bọn họ, tuyệt đối đừng cho thâm tâm của bọn họ sinh ra ngàn cách.

hai người Phương Triệu Nhất cùng Phương Thần không có gì nhiều cái gì, lúc này người nào đó, chỉ muốn nhỏ hết mấy thứ trong họng ra.

“Ăn đường...” Khổng Chiêu trực tiếp lấy ra kẹo sữa, mà ánh mắt Phương Thần sáng lên, nhất thời đã nghĩ muốn ngậm... Đáng tiếc tốc độ của hắn không có nhanh như vậy, đã bị Phương Triệu Nhất bịt lên.

Tống Gia Bảo không nói gì mà nhìn Khổng Chiêu, “Ngươi nói ngươi có kinh nghiệm chiều cổ trẻ con? Không biết rằng, khối đường này, so với Thần Thần miệng còn lớn hơn?” Cái xú tiểu tử kia, cũng không quản cái gì, thể nhưng muốn cắn.

Vạn nhất nghẹn không đi xuống, hoặc là mắc tại trong cổ?! Đây không phải là đòi mạng sao?!

Khổng Chiêu chỉ có thể là đứng lên thể, điềm đậm đáng yêu mà nhìn bọn, đáng tiếc lúc này không có một người để ý tới hắn.

Phượng Thần rất bất mãn hành vi của cha mình, “Đường Đường...” Hắn bức thiết cần đồ ngọt, cho dù sẽ sâu răng, nhưng hiện nay hắn răng nanh cũng còn không có đâu?! Như vậy vấn đề này, căn bản là không cần lo lắng được không?!

Phượng Triệu Nhất đối con mình ánh mắt không nhìn, “Uống sữa đi.”

lời này nói xong không lâu, Khổng Chiêu vì bù lại lỗi lầm bản thân, rất nhanh liền mang sữa, thậm chí tặng đi lên.

Phượng Thần nháy một cái hai mắt của mình, đều lâu như vậy, trong miệng mặt cho dù còn có một ít hương vị, nhưng đã sớm theo nước miếng trôi rồi.

Trương Đại Tráng ngồi ở trên giường của mình, xa xa mà nhìn Phượng Thần, sau đó dò hỏi, “Chẳng lẽ các người không cần ăn cơm?” Sờ sờ bụng của mình, hắn là thật sự đói bụng.

Vì thế ký túc xá bọn họ, thêm một đứa trẻ, trực tiếp đi tìm đồ ăn.

Là cơm bình dân cũng không đắt, đối với sức ăn của thiếu niên thiếu nữ mà nói, không có cái gì là không thể tiếp thu.

Trừ bỏ Phượng Triệu Nhất, những người khác đều xếp hàng đi nhận cơm, mà ánh mắt Phượng Thần, lại là lộc cộc lộc cộc mà chuyển, miệng của hắn, còn ngậm núm vú cao su, nhìn qua phá lệ đáng yêu.

“Phượng Triệu Nhất! Ngồi chỗ nady.” Lý Lệ Lệ lớn tiếng hô, sau đó liền nhìn đến ánh mắt rất nhiều người, trực tiếp hướng nòng đâm tới, nòng một chút cũng không để ý, tiếp tục tiếp đón bọn Phượng Triệu Nhất.

Hiện nay học sinh ăn cơm rất nhiều, hình như mỗi một bàn đều ngồi đầy người.

Phượng Triệu Nhất ngồi xuống một chỗ trống, nơi này cái là bàn sáu người, mặt trên là cứng nhắc, mặt dưới là thép, cũng không dễ bẻ đi đâu.

Lý Lệ Lệ cùng một cái bạn học ngồi hai chỗ còn lại trống chỗ. Vốn dĩ cũng có những người khác muốn ngồi ở chỗ này, đáng tiếc Lý Lệ Lệ đến trước thấy được bạn học của mình, vì thế liền đem người trực tiếp đuổi đi.

Lý Lệ Lệ cùng bạn thân ở kí túc- Thái Tiểu Cúc cùng lên tới.

Thái Tiểu Cúc là một nữ sinh tóc ngắn, bộ dạng nàng tương đối bình thường, nhìn đến Phượng Triệu Nhất, cũng chỉ hơi gật đầu.

Mấy người phòng Phượng Triệu Nhất, rất nổi danh trong đám tân sinh, nhưng họ lại khiêm tốn cho nên có rất nhiều người cũng chỉ biết tên của bọn họ, mà không rõ ràng diện mạo bọn họ.

Chính là hiện tại Phượng Triệu Nhất ôm một đứa trẻ đáng yêu chỉ cần là người có năng lực tư duy, sẽ biết nam sinh này là ai.

Danh sách thành viên, đã muốn giao cho Hội học sinh, mà những học sinh không phục, đương nhiên sẽ không tùy tiện hành động, bọn họ chờ xem Hội học sinh xử lý như thế nào.

Trước kia cũng có người không để ý học sinh trong Hội học sinh, trực tiếp tự hành động, kết quả cuối cùng chính là... Bị Hội học sinh chính thực thẩm, cũng không dám một mình hành động.

“Thần Thần, ta là Lệ lệ tỷ tỷ, kêu tỷ tỷ.” Lý Lệ Lệ cũng gặp qua Phượng Thần mấy lần, ấn tượng rất tốt. Nữ sinh đều là sinh vật mang tính thị giác, nam sinh bộ dạng lãnh khốc tuần mỹ như thế, mà con đáng yêu như thế, tin tưởng không có một người nào không thích.

Có lẽ nữ sinh ghen tị chính là mẫu thân đứa nhỏ này là ai?! Còn có nàng cùng Phượng Triệu Nhất là quan hệ như thế nào, đây là tất cả vấn đề mọi người quan tâm.

“Người còn là tỷ tỷ? Người không phải là a di sao?” khi Khổng Chiêu lấy xong cơm đi vào bên này, chợt nghe đến Lý Lệ Lệ nói thế.

Lý Lệ Lệ một phen cơm không trôi, “Là a di.” Nàng cảm thấy khóc không ra nước mắt, nàng mới mười tám tuổi đầu, cũng đã thăng cấp là a di.

Này đều phải quái Phương Triệu Nhất, không có việc gì vì cái gì mang theo một đứa con nơi nơi rêu rao?! Nàng hiện tại không những chịu đựng xưng hô a di, thậm chí ánh mắt những nữ sinh bắn về phía bọn họ, giống như là muốn đem bản thân vạn tiền xuyên tâm.

Phương Thần cũng tâm tư của biết một ít tiểu nữ sinh, nhưng không có biện pháp, hẳn đúng là phải hỏi những người này là thúc thúc cùng a di, ai mực của hẳn như thế tuổi trẻ đầu?!

“Bọn họ là bạn cùng kí túc của các người?” Lý Lệ Lệ lập tức liền dời đi tâm tư của mình, nhìn Tống Gia Bảo dò hỏi.

Chắc chắc... Đây là một oa oa mặt đầu?! Còn có một người khoa thể dục, xem người phòng 507, như thế nào cũng là một đám người lợi hại đầu?!

“Ta là Tống Gia Bảo, hẳn là Trương Đại Tráng.” Tống Gia Bảo cười cười sau đó liền ngồi xuống, hẳn đương nhiên là ngồi xuống bên người Phương Triệu Nhất.

đối diện Khổng Chiêu chính là Phương Triệu Nhất cùng Phương Thần, “Thần Thần... Muốn ăn sao?” Mỗi lần đều là dụ dỗ hài tử, hẳn lúc này mang theo một khối thịt kho tàu đã rút xương nói.

Phương Thần hung tợn mà cắn tức nhìn người kia, người nọ ác liệt cỡ nào, mỗi lần cũng biết hài đồng không thể ăn mấy thứ này, hiện tại lại thích hấp dẫn mình. Hẳn rằng nanh cũng chưa mọc, quả thực là có thể nhìn không có thể ăn.

Rất nhiều khi, hẳn cũng hoài nghi, Khổng Chiêu có phải biết mình chuyển thể trùng sinh hay không?! Nếu không, như thế nào sẽ thích làm việc này?! khiến cho hẳn rất buồn rầu.

Tống Gia Bảo mặc kệ thiếu niên ấu trĩ, “Ăn cơm.” sau khi nói xong hai chữ này, liền ăn.

Phương Triệu Nhất một tay ôm Phương Thần, cái tay còn lại ăn cơm, cho dù không tiện, nhưng Phương Thần rất ngoan, cũng sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Khổng Chiêu thấy tất cả mọi người không để ý tới mình, vì thế không thú vị mà thu hồi tay, trực tiếp ăn, chờ khi bọn họ không có mặt, hẳn nhất định phải đùa Thần Thần một chút.

Đứa nhỏ này, thật là rất hợp ý của hẳn, nhất định phải đem hẳn quả tới tay.

học sinh khác ăn cơm, cũng tùy thời tùy khắc chú ý động tĩnh bên này, thấy bọn họ vui vẻ cười nói, trong lòng rất không ra tư vị.

“Phụ thân...” Phương Thần kéo kéo phụ thân, nhìn thoáng qua cá, trong mắt thoáng hiện ánh sáng. Con cá này là hấp, hẳn hẳn là có thể ăn một chút, không phải sao?!

Phương Triệu Nhất như thế nào sẽ không biết con trai mình đang suy nghĩ gì, hẳn cúi đầu, nhìn đôi mắt trong suốt kia, kiên định mà nói, “Không được!”

Trước kia về vấn đề sữa, sách không nói rõ ràng, mới có thể để cho hẳn thiếu chút nữa tiêu chảy, lúc này đây tuyệt đối sẽ không phạm sai lầm như vậy.

Phương Thần thực không nói gì, gắt gao mà cắn nướu vú cao su, đáng tiếc sau biến thành đứa trẻ, hẳn ngay cả một cái răng cũng không có, điều này làm cho hẳn rất hoài nghi, rằng nanh lúc trước, rốt cuộc là đi nơi nào?! cho dù mất một bên, nhưng vẫn là rất hữu dụng đi?!

Nhìn! bản thân nó cũng muốn ăn mà! Khổng Chiêu ở trong lòng âm thầm mà oán thầm, nhưng trên mặt lại không dám nói gì.

Vài nam sinh khí chất không đồng dạng như vậy cùng ăn cơm, mà bên cạnh hẳn còn có hai cái nữ hài tử phổ thông, khiến cho một đám người rất đồ kị.

“Nhìn...” “Hội học sinh hội trưởng.”

đột nhiên, tiếng nghị luận nhỏ nhỏ vang lên, mà bọn Phương Triệu Nhất một chút động tĩnh cũng không có, đây là chuyện người ta, cùng bản thân không có bất cứ quan hệ nào.

“Xin hỏi người là Phương Triệu Nhất sao?” Một thanh âm nhu hòa lại có chút thần nhiên chậm rãi vang lên.

Phương Triệu Nhất không trả lời, chính là đem miếng cơm cuối cùng một ăn xong, mới chậm rãi mà ngẩng đầu, nhìn về phía nam sinh đứng ở bên cạnh mình.

Nhất thời trong phòng ăn mặt an tĩnh, bọn họ cũng đều biết thượng giới đệ nhất danh, chính là Hội học sinh hội trưởng —— Kha Tiểu Đồng.

105. Chương 105: Hội Trưởng Tối Cửa

Phương Triệu Nhất gật gật đầu, thần nhiên mà dò hỏi, “Có việc?” Hắn cho tới bây giờ cũng không biết cái gọi là hội trưởng học sinh sẽ tìm tới mình?!

“Ăn cơm xong, đến Hội học sinh một chuyến.” Kha Tiểu Đồng nói xong câu đó sau, xoay người bước đi.

Lý Lệ Lệ nhìn Phương Triệu Nhất, nhìn nhìn lại những người khác, nháy mắt bảo trì trầm mặc.

Phương Triệu Nhất mang theo nhi tử về ký túc xá, mà Trương Đại Tráng có chút lo lắng, “Triệu Nhất, chẳng lẽ người không đi sao?”

“Không đi.” Phương Triệu Nhất kéo kéo nói, có chuyện gì nói, bản thân sẽ đến nói, dựa vào cái gì muốn mình đi tìm hắn?

trên trán Trương Đại Tráng cùng Khổng Chiêu đều che kín hắc tuyến, nhưng là biết đây là chuyện của hắn, bản thân hay là thôi đi.

Tống Gia Bảo nhú lại lông mày, “Ta đi hỏi một chút là chuyện gì tình?”

“Người đi nói, chỉ mang vạ mà thôi.” khi Tống Gia Bảo vẫn chưa đi, Khổng Chiêu đã nói.

Phương Thần đối với việc cha mình thực hiện không có ý kiến, về phần hội trưởng Hội học sinh cái gì, thật có lỗi, lúc ấy trong ánh mắt của hắn đều là ăn, tất cả mọi thứ, đều bị vứt đến lớn sau đầu đi. Huống chi hiện tại trời tối đen, là thời cơ tốt để nghỉ ngơi.

Tống Gia Bảo nhìn thoáng qua bạn tốt của mình, nhìn nhìn lại Khổng Chiêu, nói cái gì cũng không nói, vì thế bốn người yên tam thoải mái mà đi về ký túc xá.

Kha Tiểu Đồng vẫn luôn chờ ở Hội học sinh, hắn không phải một người cũ kỹ, nhưng đối với đệ nhất kia vẫn có hứng thú, đáng tiếc... Nửa giờ đi qua... Một giờ đi qua... Hai giờ đi qua...

Trừ bỏ ngọn đèn nơi này, nơi nơi đều là một mảnh an tĩnh, không chỉ bóng người, thậm chí quỷ ảnh không có nhìn đến.

cả khuôn mặt Kha Tiểu Đồng đen thui, khóe miệng hắn gợi lên, lộ ra ý cười lạnh như băng: “Tốt! Thật là rất tốt! Đây là lần đầu tiên có người dám đem bồ câu ta đưa ra ném đi!”

Trừ bỏ Phương Triệu Nhất có thể tắm rửa cho hắn, những người khác cũng không thể tới gần, thậm chí liên cửa phòng rửa tay, cũng phải khóa.

“Thiết! tiểu thí hài, thật sự nghĩ gì? trên người hắn có, chúng ta cũng có.” Khổng Chiêu tâm không cam tình không nguyện mà bị nhốt ngoài cửa, vì thế nhỏ giọng mà nói.

Trương Đại Tráng một câu trực tiếp phá hỏng hắn, “Nếu không khác như vậy? Người vì cái gì mỗi lần đều nhìn?” Đây không phải là cầm lấy hôn đá, tạp chân của mình sao?!

Khổng Chiêu nói không nên lời, tên này nhìn qua thành thành thật thật, thật không ngờ sự tình thế nhưng sẽ biến thành như thế này.

“Ba...” Một tiếng, kí túc xá cúp điện! Nơi nơi đều tối như mực.

Phương Thần vốn dĩ đang tại nghịch nước, kết quả cũng là một mảnh tối đen, cái gì đều nhìn không tới, “Phụ thân...” đứa nhỏ lập tức liền hô, sau đó hấn liền rơi vào lồng ngực quen thuộc, mà trên người quần khăn mặt.

Ban đêm đối với Phương Triệu Nhất mà nói, không có khác biệt quá lớn, hấn bao lấy con của mình, sau đó liền mở cửa, “Xảy ra chuyện gì?” Hấn có thể rõ ràng mà nhìn đến, đây chính là mọi phòng đều có điện, ký túc xá bọn họ không có.

“Đang kiểm tra.” Tổng Gia Bảo cảm thấy dị thường quái dị, rõ ràng sự tình gì cũng không có, như thế đột nhiên bị cúp điện?!

Khổng Chiêu đã muốn thấy được chốt mở, “Là chốt mở đốt, không có việc gì, từ từ đổi một cái.” Đối việc này, bọn họ đều rất quen thuộc.

Ký túc xá khác, cũng biết phòng 507 đang tìm một ít đồ vật, thậm chí còn có người tới hỏi, cần sang phòng ký túc của bọn họ không?!

Phương Triệu Nhất cúi đầu mình, nhìn biểu tình trên mặt con trai mình, lại phát hiện hấn thế nhưng...

“Thần Thần...” Cho dù là cố gắng bảo trì bình tĩnh, nhưng hấn vẫn là lạnh run.

Phương Triệu Nhất rất rất nhanh chạy tới ký túc xá khác, hấn trước kia cũng không biết con mình, thế nhưng sợ bóng tối?!

sắc mặt Phương Thần có chút tái nhợt, kỳ thật hấn không có gì, đại khái chỉ nhớ lại kiếp trước, hấn bị tra tấn nhốt trong không gian tối đen, nơi nơi đều là không khí quỷ dị, điều này làm cho tâm tư của hấn thiếu chút nữa liền thừa nhận không được.

ký túc xá 506 không có sạch sẽ như 507, thậm chí còn có một cỗ hương vị, khiến cho sắc mặt Phương Thần vốn dĩ tốt một chút, lập tức liền nhăn thành bánh bao.

“...” Phương Thần nâng lên hai mắt của mình, nhìn về phía phụ thân, ý tứ rất rõ ràng, bọn họ trở về đi.

Phương Triệu Nhất không có chuyển quá ký túc xá tập thể, hơn nữa ký túc xá bọn họ rất sạch sẽ sạch sẽ, mỗi người đều rất chăm chỉ, chính là hiện tại nhìn những người khác, bài trí xem nơi nơi đều là một mảnh hỗn loạn, thậm chí hương vị quỷ dị tràn ngập trong đó, điều này làm cho hấn mới giật mình, đây chính là, đây mới là ký túc xá nam sinh bình thường.

Mặt khác, bốn nam sinh kia cũng rất xấu hổ, bọn họ nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất, muốn tiếp đón người mới trước mắt ngồi xuống, chính là lại phát hiện bọn họ căn bản không có chỗ trống.

“Cám ơn.” Phương Triệu Nhất nói hai chữ, liền xoay người lại, mà mấy phút đồng hồ này, phòng 507 đã có điện.

Ba người là nam sinh, tốc độ bọn họ cũng khoái, tất cả mọi thứ, rất nhanh cũng đã khôi phục bình thường.

Phương Thần vẫn là bị quần khăn mặt, mà trên đầu tích nước ướt sũng.

“Tiếp tục giúp Thần Thần tắm rửa đi.” Khổng Chiêu nhìn thoáng qua Phương Thần, sau đó nói.

Chờ phụ tử hai người trở ra, ba người liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong ánh mắt lẫn nhau, nhìn ra không khí mệt mỏi.

Xem ra bọn họ phải đổi một chốt tốt hơn, nếu không tình trạng như vậy, sẽ thường xuyên phát sinh.

phòng 507 mất điện chính là một nốt nhạc đệm mà thôi, không có khiến cho những người khác chú ý.

” hắt xì! ...” Phương Thần tắm rửa xong, trực tiếp đánh một cái hắt xì, sau đó nước mũi liền chảy ra.

Kỳ thật hấn một chút cũng không cảm thấy lạnh, như thế nào sẽ cảm mạo đâu?!

Tổng Gia Bảo cấp Phương Thần nhìn sau, lập tức chỉ biết hấn là bị cảm, chính là trẻ con ăn nhiều thuốc, cũng không tốt, về sau sẽ khó phát triển.

Phương Thần cảm thấy bản thân rất khổ bức, nghĩ đến bản thân kiếp trước, bất kể bệnh gì cũng không có, kiếp này ngay cả không mạnh, nhưng trong cơ thể hắn cũng có một khối sức mạnh, làm sao có thể sẽ xuất hiện sự tình như vậy?!

Nhìn đến cái mũi con mình hồng hồng, trong đôi mắt Phương Triệu Nhất, thoáng hiện đau lòng, “Tốt tốt, ngủ một giấc đi.” Trừ bỏ này đó, hắn cũng không biết mình có thể làm cái gì.

phòng 507 ấm áp, tương phản là Kha Tiểu Đồng ở trong kí túc xá lạnh lùng.

Kha Tiểu Đồng không có quyền đặc biệt, chờ khi hắn trở lại ký túc xá, đã là buổi tối chín giờ, mà những người khác là học sinh hệ khác.

“Tiểu đồng, người trở lại.” Trong đó một cái nam sinh cười nói, hắn cũng đoán đến, đó chính là hội trưởng đại nhân, phải là bị người leo cây.

trên mặt Kha Tiểu Đồng hiện ra nụ cười thản nhiên, “Các người nói, tân sinh này, thế nhưng kéo như vậy? Phải giáo huấn một chút như thế nào đây?”

tình cảm vài người vẫn là rất không tồi, nhưng đều là lấy Kha Tiểu Đồng làm trung tâm, kí túc xá có hội trưởng đại nhân, đối bọn họ những người này mà nói, chính là có nhiều chỗ tốt, ít nhất người Hội học sinh, nhìn đến một ít đồ vật không nên có trong phòng họ cũng không sẽ nói cái gì.

Vốn dĩ học sinh Hội học sinh, nên nghiêm khắc tuân thủ quy củ trường học, chẳng qua đó là tình huống người không có quyền lợi.

“Giáo huấn?” Thái Diễm, cũng tức là nam sinh vừa rồi hỏi ngược lại. Hắn biết hội trưởng, tuyệt đối sẽ không dùng võ lực để giải quyết vấn đề.

“Kỳ thật cũng không tính giáo huấn, chính là khiến hắn khó xử một chút, để cho hắn bớt kiêu ngạo một chút.” Kha Tiểu Đồng nghĩ tìm từ, còn muốn nói với gia gia, vẫn là hít một hơi. Ngay cả hắn vẫn lần đầu tiên nhìn đến Phương Triệu Nhất, cũng biết mình đã đến thiết bản.

Một người khác ngồi ở trên giường, hắn đang xem sách nghe được như vậy nói, “Trực tiếp trừ điểm là có thể.” học sinh, đều rất coi trọng điểm đạo đức, chỉ cần tại phương diện này làm sẽ không vấn đề.

“Tính, vẫn là bản thân nghĩ biện pháp.” Kha Tiểu Đồng ngăn chặn việc này, mà Phương Triệu Nhất hiện nay không có làm chuyện gì. Đương nhiên, hắn mang condén trường là không được phép, khiến cho hắn nhìn xem, Phương Triệu Nhất có cái gì bản lĩnh có thể bảo vệ con mình.

Lúc này phụ tử Phương Triệu Nhất hai căn bản sẽ không biết đạo, bọn họ đã bị đăng ký đến sổ đen.

“Phương Triệu Nhất đồng học, thỉnh đến Hội học sinh một lần! Thỉnh đến Hội học sinh!” thanh âm trên Radio rất vang dội, toàn bộ người S đại, cũng biết tân sinh Phương Triệu Nhất bị thỉnh đi bên kia gặp hội trưởng.

Phương Triệu Nhất không có dừng bước, trực tiếp hướng đi đến phòng học.

Khổng Chiêu sờ sờ cái mũi của mình, nói cái gì cũng chưa nói, quả nhiên hội trưởng đại nhân là cái gì đối với Triệu Nhất đến giảng, là một người tồn tại không bằng không khí.

Đáng tiếc không khí rất là trọng yếu, cũng không biết vị này hội trưởng đại nhân sẽ áp dụng biện pháp gì để không cho người khác xem nhẹ đây?!

vị trí của Phương Triệu Nhất, có một khoảng trống, nữ sinh không cho phép những người khác ngồi bên người Phương Triệu Nhất, mà nam sinh lại không nguyện ý ngồi vào bên cạnh hắn.

Khổng Chiêu nhìn những người khác, trong lòng có chút kỳ quái, nhưng cũng không nghĩ cái gì, dù sao vài người bọn họ vẫn luôn đi cùng, hiện tại cũng sẽ không có vấn đề gì lớn.

Phương Thần hơi hơi mà nhíu lại lông mày, hắn không thích cha của mình như vậy cảm giác bị cô lập...

chương trình học Hai giờ, rất buồn ngủ, nhưng rất nhanh liền đi qua.

Quả nhiên bọn họ đi chưa được vài bước, cũng đã bị người chặn đường đi, “Phương đồng học, không biết người có thể dừng lại không?” Kha Tiểu Đồng ngoài cười nhưng trong không cười mà chất vấn.

“Có việc?” Phương Triệu Nhất chọn lông mày, cho dù hắn là muốn lĩnh hội sinh hoạt vườn trường, nhưng cho tới bây giờ cũng sẽ không e ngại bất luận kẻ nào, huống chi chính là một đệ tử mà thôi.

“Đương nhiên, không thể tưởng được người so với ta còn lớn hơn đâu!” trên tay Kha Tiểu Đồng là một vật, “Bản thân nhìn xem đi, chọn bị đuổi học, hay không?”

106. Chương 106: Lần Đầu Kế Hoạch

Học sinh khác đều nhìn Phương Triệu Nhất, trong ánh mắt bọn họ thoáng hiện cảm xúc tò mò, nhưng cũng biết trình độ lợi hại của hội trưởng đại nhân, không có ai dám lưu lại.

Kha Tiểu Đồng huy huy văn kiện, trên tay mình “Tin tưởng người cũng không muốn bị khai trừ đi?” Sau khi nói xong, liền trực tiếp xoay người.

Phương Triệu Nhất mị một chút hai mắt của mình, ôm con liền đi theo, mà Khổng Chiêu lại là không nói hai lời mà đi sau bọn họ.

Kha Tiểu Đồng cũng không phải muốn đuổi tận giết tuyệt, hắn muốn lấy lại mặt mũi, đương nhiên sẽ không khó xử người này.

Hội học sinh rất sạch sẽ, đây là tòa nhà ba phòng học cách biệt với vườn trường nơi tiếp đãi học sinh, không có lớn như tượng tượng đại, chỉ có bàn học, hai bên kê sô pha, còn có một ít nước trà, nước uống cũng đặt ở trên.

Phương Triệu Nhất ngồi ở trên ghế sa lông, mà Khổng Chiêu lại là ngồi ở bên kia.

Cho dù bản thân không thể nhúng tay, nhưng nói như thế nào Triệu Nhất cũng là xá hữu, mà Thần Thần là đứa trẻ hắn nhận làm con nuôi.

Kha Tiểu Đồng rót nước cho hai người họ, “Đây là trách cứ người danh sách, chính người nhìn xem?” Hắn tại S đại cũng hơn một năm, vẫn là lần đầu tiên thấy có người dám đối đãi với mình như vậy.

Hắn muốn dùng biện pháp đối phó nam sinh trước mắt, nhưng... Nếu có thể thu phục nói, đối với mình cũng là rất tốt.

thành viên Hội học sinh cũng không nhiều, chính là khuyết thiếu một người như là Phương Triệu Nhất, hơn nữa học sinh năm tư bởi vì đi thực tập, đã sớm không để ý tới mọi việc, cho nên đâu... Dự khuyết nhiều cũng không phải chuyện tốt.

phòng 507 là dạng gì, cho dù bản thân không có làm cái gì, nhưng là sẽ có người hướng bản thân hội báo chuyện của bọn họ.

Dám công nhiên mà khiêu chiến nội quy học viện, có thể thấy được những người này tuyệt đối không là nhân vật phổ thông.

Phương Triệu Nhất chính là chọn nhướng mày mao, “Cho nên...” Thần nhiên mà phun ra hai chữ, trong thanh âm của hắn nghe không ra cái cảm xúc gì, cả người đều thần nhiên mà tản ra không khí đậm đặc.

“...” Kha Tiểu Đồng không biết người trước mắt, rốt cuộc là có ý kiến gì về chuyện này, nói cách khác, như thế nào nói ra hai chữ này đâu?!

“Hội trưởng, nhìn dáng vẻ của người, là không muốn Triệu Nhất đuổi học đi?” Khổng Chiêu vừa cười dò hỏi, hắn xem như đã nhìn ra, người này đối Triệu Nhất không có ác ý gì.

Kha Tiểu Đồng không có lên tiếng, ánh mắt nhìn Phương Triệu Nhất.

Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, sau đó khờ dại hỏi. “Đại ca ca, người sẽ đối phụ thân làm cái gì sao?” vẻ mặt điềm đạm đáng yêu, khiến tâm người nháy mắt sẽ nhu thuận xuống dưới.

Kha Tiểu Đồng nghe được “Phụ thân...” Hai chữ, hoàn toàn mà sửng sốt, rất nhanh lại hoàn hồn.

“Người cảm thấy đại ca ca có thể làm cái gì đấy?” Xem ra sự tình là chân thật, Kha Tiểu Đồng ôn nhu mà đối với Phương Thần dò hỏi.

Phương Thần vươn tay ra, sờ sờ bụng nhỏ, “Ta đói bụng...”

“Ha ha ha... Ha ha ha... Là đại ca ca không tốt, các người trước uy hấn ăn no đi, nhưng đâu...” ánh mắt Kha Tiểu Đồng nhìn về phía Phương Triệu Nhất, “Việc này, các người tự mình giải quyết.” Học sinh ưu tú, bọn họ là không để ý cấp một ít ngoại lệ đặc biệt.

S đại quản lý rất thoáng, chỉ cần là thành tích học tập cùng năng lực xuất sắc, rất nhiều chuyện cũng sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

khi Tống Gia Bảo chạy tới, liền phát hiện vài người đi ra, hắn có chút lo lắng mà dò hỏi, “Xảy ra chuyện gì?” Như thế nào sẽ biến thành động tĩnh lớn như vậy? Về phần bạn tốt của mình, hắn một chút cũng không cảm thấy người này sẽ phải chịu kinh hách cái gì, ngược lại là Thần Thần nhỏ như vậy.

Phương Thần vẫn là trẻ con đi, cho dù là bán yêu khiến cho hắn sớm thông tuệ, chính là như vậy tử, mới có thể khiến tâm linh còn nhỏ sinh ra hắc ám.

“Ta cũng không biết.” Khổng Chiêu có chút đen mặt, như thế nào Thần Thần có sức quyến rũ lớn như vậy, thế nhưng chính là đơn giản “Bụng” đói bụng, để lại bọn họ rời khỏi Hội học sinh?

Tống Gia Bảo tiếp nhận văn kiện, sau đó nhìn đứng lên, sắc mặt dị thường khó coi, “Ba...” Một tiếng, trực tiếp đem đồ vật hung hăng mà vứt trên mặt đất.

Này tính cái gì?! Những người đó bọn họ căn bản là không biết, thế nhưng muốn Triệu Nhất nhà bọn họ bị đuổi học... Bọn họ có tư cách gì?!

Khổng Chiêu cũng chưa nhìn thấy?! Vì thế cũng xem một chút, nhất thời không nói gì...

Trách không được Hội học sinh gọi họ, dù sao chuyện này, nói như thế nào đều là bọn họ làm ra.

“Đi về trước.” Phương Triệu Nhất đối với cái này không có phát biểu ý kiến gì, đuổi học, muốn làm cho mình cùng đường?! Hắn ngược lại có chiếm tò mò, là ai có bản lĩnh cao như vậy, thế nhưng có thể tạo cho S đại một số phần tử ngoan cố như thế.

Những người khác đều không nói gì, mà Phương Thần không hiểu này đó, nhưng hắn đối với cha của mình tràn ngập tin tưởng.

phòng 507 thực yên bình, ánh ặt trời ảm áp chậm rãi tràn vào, phóng ra điểm điểm ánh sáng, cho người ta một loại không khí thoải mái.

Một đứa trẻ, ngồi xổm trên giường, mà hai tay nhỏ, cầm so nãi bình với hắn còn lớn hơn, không ngừng mà uống một đôi đen lúng liếng, lại là nhìn về phía nam sinh cao lớn ngồi bên cạnh, gương mặt cứng rắn, nhìn qua nhu hòa rất nhiều.

Phương Triệu Nhất mặc T sơ mi đơn giản cùng quần bò, mà đôi mắt, chậm rãi đảo qua nội dung văn kiện, còn có một ít tên phía dưới.

“như vậy, hội trưởng Hội học sinh hắn là sẽ không đem người có tên trên đơn che chở?” Khổng Chiêu hơi hơi nhíu lông mày lại, nghĩ như thế nào người kia đều không yên lòng. Hắn cũng biết, nếu phần đồ vật này công bố ra ngoài nói, Triệu Nhất muốn tại S đại tiếp tục học tập, chính là rất khó khăn.

Hội học sinh trực tiếp đem chuyện này áp xuống dưới, thậm chí còn để cho chính bọn hấn giải quyết, cái này thuyết minh năng lực Hội học sinh hội trưởng có thể áp chế chuyện này.

“hắn không che chở, còn sẽ quang minh chính đại chỗ để ý chuyện này.” khóe miệng Tống Gia Bảo gọi lên, trên mặt oa oa là một mảnh thâm trầm, “Hắn là muốn nhân cơ hội diệt trừ những người này,nói cách khác ... Bọn họ là phần tử ngoan cố của S đại.”

Ngay cả người Hội học sinh rất lợi hại, nhưng đối mặt với một ít thứ, vẫn là cần công phu lớn, đặc biệt là thứ có một ít thế lực đứng sau.

“Mượn dùng tay chúng ta, không chỉ là giải quyết chuyện này, thậm chí còn có thể khiến một ít côn trùng có hại biến mất, sao lại không làm đâu?” Tống Gia Bảo nhìn thoáng qua bạn tốt của mình, cũng không biết hẳn có biện pháp nào có thể diệt trừ bọn họ.

Đương nhiên, cái gọi là “Diệt trừ”, không phải làm cho bọn họ biến mất từ S đại, dù sao gia tộc sau lưng bọn họ, người học viện cũng không dám tùy tiện động, huống chi là bọn hắn, những học sinh không có bối cảnh!?

Một khi thất bại nói, những người đó chính là sẽ tìm bọn họ phiền toái, mà người Hội học sinh bên kia, không có một chút quan hệ, việc này mặc kệ nói thế nào, đều là hội trưởng Hội học sinh có lợi.

sau đó Khổng Chiêu cũng nói chuyện này, “Chúng ta đây muốn làm như thế nào?”

khi Trương Đại Tráng trở về cũng là hiểu biết chuyện này, ngay cả trong lòng của hắn mặt có chút không đồng ý, nhưng bọn hắn chung ký túc xá, hơn nữa cùng lắm thì trở về làm ruộng.

“Hai người các ngươi, cũng không cần tham dự.” Phương Triệu Nhất thản nhiên mà nói, trong tròng mắt thâm thúy, thật sâu mà nhìn thoáng qua hai người Khổng Chiêu.

Nghe đến câu đó, Khổng Chiêu lập tức phản bác, “Các người xem ta thành người chết sao?”

Trương Đại Tráng cũng là cảm tức Phương Triệu Nhất, bọn họ đều là người từ nông thôn đến, coi trọng chính là nghĩa khí, còn lại để ở một bên đi.

Nếu như là nếu đổi lại là học sinh khác, bọn họ là tuyệt đối sẽ không đi đụng chạm mấy thứ này, dù sao bọn họ thật vất vả mới thi đậu S đại, làm sao có thể sẽ dễ dàng buông tha đâu?!

thành tích học tập của Trương Đại Tráng không phải đứng đầu, nhưng hắn thể dục rất tốt, như vậy gần nhất, mới có thể lên tới S đại.

Có lẽ cha mẹ hắn sẽ không hiểu hắn làm gì, nhưng nhóm hắn đã là huynh đệ, nếu huynh đệ gặp nạn, bản thân cũng không giúp vội nói, kia coi như là người sao?!

“Chúng ta không là ý tứ này.” Tống Gia Bảo lập tức liền giải thích, “Chúng ta không nghĩ liên lụy các người, hơn nữa...” Hắn thật sự không biết nói như thế nào, chẳng lẽ nói bọn họ không là người thường sao? Được rồi, ngay cả bản thân không là lang tộc, nhưng hắn kỹ xảo đánh nhau của hắn không có mấy người so đến quá.

“Vậy không nói nữa ta đi theo!” Khổng Chiêu trực tiếp nói, mà Trương Đại Tráng cũng là tại một bên không ngừng mà gật đầu, “Thần Thần chính là con nuôi ta, các người liền không nên chần chừ.”

Phương Triệu Nhất hơi hơi mà cau mày, hắn là ghét bỏ thì hai người này sẽ trở thành trời buộc, phiền toái...

Phương Thần nhẹ nhàng mà kéo kéo ống tay áo cha mình, hắn cúi đầu, “Phụ thân...” Chính là hai chữ đơn giản, liền chứng minh hắn đang nói cái gì.

Kỳ thật Phương Thần cảm thấy cha của mình, vẫn là cần thành lập thế lực của mình, mà tâm phúc là không thể thiếu, còn nhớ rõ kiếp trước, trừ bỏ Tống Gia Bảo ở ngoài, bên người phụ thân, căn bản là không có những người khác, về phần sau đó..

“Thần Thần.” Phương Triệu Nhất chán ghét con mình lộ ra biểu tình như vậy, cả người đều tản ra không khí thản nhiên tịch mịch, giống như chỉ có hắn lẻ loi một mình.

Phương Thần nâng đôi mắt, “Không có việc gì.” tiếng nói non nớt, không có khờ dại trẻ con nên có.

Khổng Chiêu cùng Trương Đại Tráng hai người đều cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng không có nghĩ nhiều, hài tử sớm thông tuệ, không giống người thường bọn họ không thể dùng lẽ thường đến suy đoán.

“Những người này, phải bắt lấy nhược điểm bọn họ, nếu không, đối với chúng ta là không có chỗ tốt.” Phương Triệu Nhất trầm thấp nói, âm thanh chậm rãi vang lên, “Bọn họ không dám làm cái gì, chính là kiêng kỵ Hội học sinh, mà chúng ta có thể từ điểm này xuất phát.”

Vì thế thành viên phòng 507,cũng là những nhân vật rất quan trọng trong tương lai...bắt đầu gây dựng nền móng.

107. Chương 107: Nhân Vật Mục Tiêu

Chu Điền là nhân vật có vấn đề nhất S đại, phụ thân của hắn là trùm thương nghiệp S thị, mà mẫu thân lại là nhân sĩ quốc xí. Cho dù cha mẹ không có quan tâm hắn, nhưng cho tới bây giờ cuộc sống của hắn cũng không thiếu những đoạn tình cảm mãnh liệt.

Mỗi khi gặp rắc rối, cha mẹ hắn tự nhiên sẽ ở phía sau hắn giải quyết tốt hậu quả, thậm chí còn có một đám người, chức quan của cha mẹ bọn họ so với cha mẹ hắn còn cao hơn.

Chu Điền hiện nay là học sinh năm nhất, đối với nhân vật như Kha Tiểu Đồng, bọn họ có lẽ không thể trêu vào, chẳng qua tạo một ít phiền toái, vẫn là có năng lực.

Nơi này đang rất âm ỉ, nơi nơi đều là cả trai lẫn gái, Chu Điền ôm một mỹ nữ, tóc nhuộm đủ mọi màu sắc, vừa nhìn qua chính là một tên côn đồ dạ điểm "Tinh sắc" rất náo nhiệt, thậm chí là dạ điểm nổi nhất S đại, nơi này rất rất được người trẻ tuổi hoan nghênh "Dĩnh nhi..." cô gái bên người Chu Điền, mắt áo trễ ngực, hơi cúi đầu, là có thể nhìn thấy cả bộ ngực được miêu tả sinh động, sắc lang bốn phía cũng không ngừng huyết sáo.

Cô gái tên Dĩnh Nhi, "Ha ha" mà cười mấy tiếng, "Chu thiếu..." tiếng vang như là sấm dội làm người khác cảm giác đến thân thể căng thẳng.

Chu Điền tự nhiên cũng không ngoại lệ, Dĩnh Nhi này là tân nhân mới tới, vì thế trước mắt hắn còn không có đặc thủ, hơn nữa rất thần bí, nhìn thế nào cũng là vũ vật i.

"Chúng ta đây..." Chu Điền vung một bút tiền, rốt cục đạt được niềm vui của mỹ nhân, lúc này tay hắn cũng không quy củ soạng phía sau của nàng...

Dĩnh Nhi không nói gì thêm, "Chúng ta đây..." Câu nói kế tiếp tự nhiên không cần phải nói đi xuống, nam cũng biết nữ muốn làm gì.

"Đến khách sạn phụ cận." Chu Điền khi vui vẻ cùng nữ nhân, cũng sẽ không mang về đến nhà mình, đều là tiêu xài phung phí trong điểm. Nếu cha mẹ hắn có tiền, vậy dùng tiền của bọn họ đi chơi tốt lắm.

Đông phương quán rượu, nghênh đón một đôi nam nữ, nam hiển nhiên là có điểm rượu, mà nữ nhìn sang liền không phải người tốt.

Khách sạn phía trước hiển nhiên quen Chu thiếu, rất nhanh đưa bọn họ đi vào phòng chỉ định.

"Đây là hoa hoa công tử... Phú nhị đại." Thậm chí còn có người lăm bầm, trong mắt rõ ràng khinh thường, nhưng hắn vẫn cứ là giúp đỡ an bài, có thể thấy được người sinh hoạt tại tầng dưới chót, đều chạy không khỏi đồ kị giai cấp.

Chu Điền tiến vào trong phòng của mình, liền tính cũng mỹ nữ phiên vân phúc vũ.

Mỹ nữ nháy một mắt một cái, chính là Chu Điền nhìn vào mắt nàng sau đó liền ngã xuống giường, hoàn toàn bất tỉnh nhân sự.

Lâm Dĩnh híp hai mắt, sau đó nhìn thoáng qua người tới, "Thiếu chủ..." Trực tiếp quỳ xuống.

"Không còn chuyện của ngươi." nam sinh cao lớn một ánh mắt cũng không bố thí cho nàng, mà thiếu niên mặt oa oa đứng ở bên cạnh hắn, gương mặt không biểu tình, nhưng nắm tay nắm chặt, lại biểu hiện rõ cảm xúc của hắn.

Lâm Dĩnh rất nhanh liền biến mất trong căn phòng xa hoa, mà trong phòng chỉ còn lại hai người, còn có một người ngã xuống giường.

"Bắt đầu đi." Phương Triệu Nhất ngồi ở trên ghế sa lông xa hoa, thản nhiên mà nói với người bên cạnh.

Tổng Gia Bảo bĩu môi, sau đó mà bắt đầu đem quần áo thiếu niên trên giường vạch ra, sau đó trói chặt tứ chi hắn, tiếp đó lấy kim châm trong túi quần ra, nhắm ngay huyết đạo, bắt đầu châm...

Chu Điền là bị đau tỉnh, rõ ràng hắn muốn cùng gái đẹp điên loạn đảo phượng, lại phát hiện cả người đều đau đớn.

Hắn chậm rãi mở hai mắt của mình, phát hiện mỹ nữ thay đổi, nhưng khuôn mặt oa nhi này cũng là loại hình hắn thích, “Mỹ nữ...” Sau khi nói xong, đã muốn sờ sờ kia khuôn mặt.

“Ba...” tiếng bàn tay đập vang lên, cả khuôn mặt Tống Gia Bảo đều trướng đến đỏ bừng, “nhìn rõ ràng, ai là mỹ nữ?!” Cho dù khuôn mặt này không có lớn lên, nhưng tuyệt đối sẽ không bị người nhận sai giới tính.

Chu Diên “Ha ha ” cười mấy tiếng, “Không là mỹ nữ, mỹ nam ta cũng thích.” Đáng tiếc khi hắn muốn duỗi tay lúc này mới phát hiện có điểm gì là lạ, cả người bị trói trụ.

“Mỹ nam, thì ra ngươi thích chơi cái này, thả ta, ta cam đoan làm ngươi sáng khoái.” Chu Diên trước kia gặp được nhiều người, cũng không phải không có chơi đùa này đó, mà hắn cũng thử qua, nhưng không có nghiệm, hắn vẫn thích mỹ nữ mềm mại hơn một chút.

Hắn cũng không biết khi nào mình thích quá mỹ nam bạo lực như vậy, nhưnghắn phát hiện, bản thân cũng thích như thế này.

Tống Gia Bảo cảm thấy một con quạ đen bay qua đỉnh đầu, kỳ thật chuyện như vậy, phải là để cho Khổng Chiêu làm, đáng tiếc bọn họ đi dọa người khác rồi.

“Ba ba ba...” Tống Gia Bảo lần thứ hai ban cho nam sinh kia vài cái bàn tay, rồi sau sắc mặt rốt cục trầm xuống dưới.

Chu Diên cho dù uống rượu, nhưng là không thích bị đập như vậy, người thích chơi SM, hắn biết rất rõ ràng, nhưnghắn cũng không muốn làm M.

“Rốt cục cũng thanh tỉnh một chút?” Tống Gia Bảo cười hỏi, từ trong ánh mắt của hắn, lại nhìn không ra một chút ý cười.

Chu Diên phát hiện toàn thân mình đều trần trụi, hơn nữa tứ chi đều bị trói lại, sau đó tầm mắt nhìn về phía bên kia, lại phát hiện có người ngồi ở trên ghế sa lông, thậm chí cảm giác có điểm quen mắt.

“Các người là ai?” Chu Diên là phú nhị đại, thậm chí rất chịu chơi nhưnghắn không là ngu ngốc, nhìn sang chỉ biết đây là lai giả bất thiện.

Tống Gia Bảo đứng ở bên giường, nhìn người trụi lủi, không có một chút tình cảm, “Không có gì, chỉmuốn phải giúp người chụp một tấm ảnh chụp mà thôi.” Nói xong, hắn mở máy chụp hình, sau đó ánh đèn loang loáng nhảy không ngừng.

Chu Diên thích chơi, chẳng qua không thích có người đối đãi với mình như vậy.

“Các người muốn như thế nào?” Chu Diên vẫn là rất trấn định, nhưngánh mắt đã có điểm bối rối, nếu ảnh chụp như vậy, bị cha mẹ hắn biết đến nói, kia... phụ thân cũng đã từng cảnh cáo hắn, chơi có thể, nhưng tuyệt đối không thể gặp chuyện không may.

“Người nói đem ảnh đưa lên mạng, sẽ như thế nào đâu?” Tống Gia Bảo vẩy vẩy trên tay mình máy chụp hình, quả nhiên thấy sắc mặt Chu Diên lập tức bắt đầu thay đổi.

Chu Diên híp hai mắt của mình, nhìn người trước mắt, “Mục đích.”

Hai người này hiển nhiên là sớm có chuẩn bị, về phần hấp dẫn mình nơi này, phải là con tiện nhân kia, chính là hiện tại nghĩ nhiều nhưngcũng không có tác dụng, trước mắt thoát ly khỏi cảnh vẫn tương đối tốt.

“Buông tha ngươi, hiện tại chỉ cần ngươi làm một việc đương nhiên, ngươi cũng có thể không đồng ý.” thanh âm Tống Gia Bảo rất nhu hòa, nhưng có thể phát hiện cảm xúc âm lãnh.

Bốn học sinh có vấn đề của S đại, bọn họ cũng đã điều tra xong, về phần những người khác, đều là vì bốn người này, mà Chu Diên trước mắt, nhược điểm chính là háo sắc. Nếu là háo sắc nói, vậy dùng sắc để giải quyết người này.

Chu Diên có một khoản tiền lớn, phụ thân cùng mẫu thân của hắn cũng có thể lực nhất định, chẳng qua nếu con trai bọn họ truyền ra vật như vậy, đối với bọn họ khẳng định cũng có ảnh hưởng nhất định, đến lúc đó... người muốn mặt mũi, là tuyệt đối sẽ không để cho con trai của mình xuất hiện chuyện như vậy.

Chu Diên tự nhiên biết mình điểm mấu chốt của cha mẹ, hắn vẫn luôn không có đụng chạm, chính là...

“Người là Phương Triệu Nhất?” Chu Diên cuối cùng nhớ ra một việc như vậy, sau đó nhìn nam sinh cao lớn đứng một bên vẫn luôn không có lên tiếng, nhất thời đoán được hẳn là ai vậy.

Hắn cùng Phương Triệu Nhất không có ân oán gì, chỉ là bốn người bọn hắn nhằm chán mà thôi, hơn nữa bọn họ rõ ràng hợp lý, cũng tính toán cho Kha Tiểu Đồng nhìn một cái, vì thế liền đem phần văn kiện này tặng đi lên, về phần kết quả là như thế nào, một tháng sau bọn họ mới đến chú ý.

Hiện tại mới một tuần không thể tưởng được bọn họ liền xuất hiện tại trước mặt của mình.

Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà nhìn thoáng qua Chu Diên, kỳ thật biện pháp tốt nhất, chính là chém bốn người bọn họ, còn mấy đứa như học sinh phổ thông, hay là thôi đi. chuyện uy hiếp người khác, Phương Triệu Nhất lần đầu tiên làm chuyện này, trước kia hắn đều là trực tiếp đem nắm đấm ra để giải quyết.

“Đúng vậy.” Phương Triệu Nhất không có phủ nhận, “Nếu người không muốn sống ở S đại nữa, vậy người liền suy nghĩ một chút, nhìn xem đi.”

Bốn học sinh có vấn đề, cũng không phải người không có đầu óc, nói cách khác, khẳng định sẽ đối nghịch cùng Kha Tiểu Đồng.

“Chẳng lẽ các người không sợ tại không sống nổi ở S thị?” Chu Diên âm lãnh mà nói, hắn vẫn là lần đầu tiên chặt vật như thế, thế nhưng bị người khác nắm chắc nhược điểm.

tròng mắt Phương Triệu Nhất thâm thúy, nhìn không ra cảm xúc gì, “Người có thể thử xem.”

Hắn sẽ không sống nổi ở S thị?! Thật sự là chê cười! Cho dù không lợi dụng lực lượng gia tộc, hắn cũng có thể khiến cho những thương nghiệp đầu sỏ phá sản, đương nhiên, vẫn là cần một chút thời gian.

Hiện nay hắn muốn nuôi con, nếu thật sự là đi đến kia một bước, đối với bọn họ rất bất lợi.

Chu Diên không trả lời bọn họ, mà Phương Triệu Nhất cảm thấy không cần phải nói cái gì nữa, vì thế cắt dây thừng cho Chu Diên, rất nhanh liền tiêu thất...

Chu Diên không đuổi theo không có kêu cứu, nếu bị phát hiện nói, cuối cùng mất mặt hay là chính mình.

“Xui!” Chu Diên rất nhanh mà mặc quần áo, sắc mặt dị thường khó coi, lúc này hắn muốn tìm mặt ba người khác thương lượng xem phải làm gì.

Hắn không là người lợi hại nhất, nói rõ ra, hắn cũng chỉ tham dự mà thôi, đối với chuyện Phương Triệu Nhất, rất nhiều cũng không rõ ràng, thật không ngờ thế nhưng phải gây sawsrt, suy nghĩ trong chốc lát, hắn quyết định đi tìm người.

Phương Thần lúc này có chút hối hận, hắn không nên để cho mọi người đi hết lại cam đoan mình không có việc gì.

S đại nghiêm khắc như vậy, mà cụ ông trông cửa, thế nhưng không có phát hiện mình bị bế đi.

Đúng vậy! Lúc này Phương Thần bị một nam sinh ôm vào trong ngực, thậm chí chạy trốn ở trên đường.

Hắn cũng muốn vận dụng sức mạnh của bản thân, làm như vậy động tĩnh cũng không nhỏ, khẳng định sẽ làm người ta phát hiện dị trạng... Chính là...

108. Chương 108: Bị Lừa Bán

Phương Thần cảm thấy bản thân rất xui xẻo, không phải mình đang yên lặng ngồi trong kí túc xá, thế nhưng sẽ bị người trộm đi ra.

Hắn cũng muốn khóc, đáng tiếc lại bị người dùng tay bịt miệng để cho hắn trừng lớn hai mắt của mình, cái gì đều nói không nên lời, “Ô ô...” Tốt nhất vẫn là bản thân không ngừng mà giả vờ, mới tránh cho bản thân cái mũi nguy hiểm.

Ngay cả hiện tại hắn cũng không biết là xảy ra chuyện gì, chính là cũng hiểu được, cho dù bản thân hô lên nói, được cứu trợ, cũng sẽ bị người...

thiếu niên ôm hần, rất xa lạ, bản thân căn bản là không có gặp qua, đương nhiên, cũng không bài trừ việc hần căn bản sẽ không có chú ý quá việc này, mới có thể dẫn đến hiện tại.

Cũng không biết thời gian qua bao lâu, chờ Phương Thần khi cảm thấy mệt mỏi muốn ngủ, rốt cục bọn họ ngừng lại trước mặt một tòa nhà rất bình thường.

Tòa nhà nhìn qua rất cũ, thậm chí liên bóng người không có.

Nam sinh ôm hần đi lên, trên vách tường đã có vết rách, nhìn sang có thể thấy nguy hiểm.

Phương Thần không có như khóc như trẻ con, chính là tròng lớn hai mắt của mình, quan sát tình huống bên trong.

Phương Dịch trong đầu Phương Thần vui sướng khi người gặp họa, “Chắc chắc... Chắc chắc... tiểu bảo bối đáng yêu, người bị người lừa bán rồi đó.” bộ dáng Âm dương quái khí, khiến người nghe xong liền tức giận.

“Ta bị người lừa bán, người cũng chạy không nổi đâu.” giọng điệu Phương Thần không tốt mà phản bác đạo, nếu như mình có sự tình gì nói yêu tà thú cũng khó giữ.

Phương Dịch nghe như vậy, còn xuất thần một chút, nhưng lại có vẻ phá lệ buồn cười, “Thì tính sao? Cùng ta có quan hệ sao? Ta là không có thật thể.” Được rồi, trước mắt khi đứa bé này gặp nguy hiểm, hần sẽ ra tay.

Phương Thần không có tiếp tục nói chuyện, dù sao đã đến một gian phòng cũ nát, khi cửa được đẩy ra, một người phụ nữ to béo xuất hiện, nàng mặc quần áo rộng thùng thình, mà gương mặt rất béo, khi nhìn đến người tới, trong ánh mắt liền xuất hiện tươi cười.

“Đến đây đâu!” ánh mắt người phụ nữ trực tiếp nhìn về phía Phương Thần, rồi sau đó hần ngạnh sinh sinh mà rung mình một cái.

Phương Thần cảm giác mình chính là thịt trên thớt gỗ thượng, tùy tiện để những người khác xâm lược.

Thanh thiếu niên gật gật đầu, “Trả thù lao.” Hiển nhiên không muốn nói dư thừa, đại khái vì chạy bộ, cảm giác có chút thở hồng hộc.

Người phụ nữ cầm một tập tiền đến trước mặt của hần, “Người đi đi, đưa bé con cho ta.” Thanh âm của nàng rất nhu hòa, thậm chí còn có chút không kiên nhẫn.

Nghe đến câu đó, thiếu niên lập tức liền đem Phương Thần phóng tới trước mặt người phụ nữ, sau đó bản thân chạy rất nhanh..

Phương Thần cảm thấy rất khó chịu, mùi trên người nữ nhân này, quả thực là muốn dọa chết người, “Oa oa oa... Oa oa oa...” Không có cách nào, Phương Thần trực tiếp lớn tiếng mà khóc lên, hần là tiểu hài tử, đến trong ngực người xa lạ khóc cũng là rất bình thường.

Người phụ nữ không có sinh khí, thậm chí còn thuần thực mà lấy nãi bình, sau đó bỏ vào miệng Phương Thần, ngăn trở hần khóc.

Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, hương vị sữa này cũng không tệ lắm, hơn nữa cảm giác thượng như là hàng hiệu hàng, hiện tại bụng hần cũng đã đói, liền uống đứng lên, mặc kệ phát sinh chuyện gì, đầu tiên nên trước lấp đầy bụng của mình.

Người phụ nữ nhìn đến hần như thế này sau, đánh tâm nhãn, sau đó liền giúp Phương Thần thay quần áo, hần kiệt lực mà muốn bảo vệ mình trinh tiết, nhưng một chút biện pháp cũng không có, cuối cùng thế nhưng bị mặc hàng vừa hề, khiến cho da tay của hần rất không thoải mái.

Người phụ nữ không có ở lâu, nàng mang theo Phương Thần trực tiếp đi ra ...

sau khi Phương Triệu Nhất trở về, liền không thấy Phương Thần, nhất thời phòng 507 đầu hàn khí, quả thực đem cả tầng ký túc xá lâu đều biến thành lạnh như băng nơi.

“Con đâu?” Phương Triệu Nhất trực tiếp chất vấn học sinh cách vách mọi người lắc đầu, bọn họ như thế nào sẽ biết việc phòng 507, hiện tại con không thấy, cùng bọn họ không quan hệ.

cả người Phương Triệu Nhất đều tản ra khùng bố hàn khí, thậm chí không người nào dám tới gần hần.

Tổng Gia Bảo trực tiếp tại một bên khuyên giải an ủi đạo, “Triệu Nhất, chúng ta trước tình tảo lại, tìm kiếm như vậy, không có biện pháp khác.” Nếu như là người thường, với Phương Thần, căn bản liền không gây cho sợ hãi, dù sao cũng là bán yêu, người thường với hần mà nói, chính là một chút cảm giác cũng không có.

Phương Triệu Nhất hút một hơi thật sâu, mới để cho tâm tình của mình không có bạo đi. Trước kia bọn họ nghĩ sự tình âm u như vậy, đừng cho Thần Thần biết, nhưng khi bọn họ trở về, khi sự tình làm thỏa đáng, thế nhưng phát hiện con của mình không thấy.

trên mặt Khổng Chiêu còn thoáng hiện hưng phấn, mà Trương Đại Tráng vẫn có chút bất an, nhưng là học được che dấu tâm tình của mình.

“Xảy ra chuyện gì?” Vừa tiến vào ký túc xá khi, liền nhìn đến sắc mặt hai người dị thường khó coi.

“Thần Thần đâu?” Khổng Chiêu phát hiện Thần Thần không có ở trong này, khi bọn họ đi, Thần Thần cùng một chỗ với Phương Triệu Nhất, mà tình huống hiện tại là?

Tổng Gia Bảo tức giận trả lời, “Không thấy!” vài người bọn họ là không có cách nào lập tức tìm được Phương Thần.

Nghe đến câu đó, Khổng Chiêu lớn tiếng mà hô, “Không thấy còn không mau đi tìm? Từ từ...”

“Chúng ta đi tìm bọn buôn người xem, hiện nay có người không có con người, đối với việc muốn con rất cần rõ.” Khổng Chiêu đã muốn nghĩ tới điều gì, S đại phần lớn là sinh viên, mà những tiểu hài tử, lại không có chuyện gì.

Khổng Chiêu cho dù đi tới S đại nơi này không lâu, nhưng đã có rất nhiều tin tức nơi này phát ra.

“Các người đi thôi.” Phương Triệu Nhất bình tĩnh trở lại, lần trước yêu tà thú thông tri hần, hần vẫn là biết rất rõ ràng, cũng không biết lần này liên hệ, có thể lập tức biết vị trí cụ thể không.

Tổng Gia Bảo hơi gật đầu, sau đó ba người chia làm ba đường, phân biệt đi tìm những người khác hỗ trợ.

trên người Phương Triệu Nhất tản ra quang mang nhàn nhạt, hần muốn lợi dụng truyền tin.

cụ ông phía dưới Ký túc xá, bởi vì tuổi quá lớn, căn bản là không có chú ý tới một ít học sinh, cho nên không có biện pháp.

Lúc này Phương Thần phát hiện mình bị ôm ngồi xe, sau đó sẽ đến một nơi rất phồn hoa của S thị, nơi này hoàn cảnh rất an tĩnh, nơi nơi đều là một mảnh biệt thự xa hoa.

Phương Thần có thể mơ mơ hồ hồ mà cảm giác được lực lượng của cha mình vì thế cũng yên lặng, cũng không biết có thể truyền đạt đến hay không, nhưng hần hiện nay là một hài tử, vẫn là cần đại nhân hỗ trợ.

Phụ thân của hần tuổi không lớn lắm, chiều cổ bản thân cũng không chu toàn đến, nhưng hần đối với mình rất tốt, là dụng tâm chiều cổ mình.

Phương Triệu Nhất cảm giác đến sau, lập tức liền mở to mắt, sau đó bóng người rất nhanh mà chạy đi ra ngoài.

một người hầu Mở cửa chính, “Đến đây.” Thanh âm của nàng lạnh lùng, mà bên trong đôi mắt, rõ ràng liền thoáng hiện vẻ mặt khinh thường.

người phụ nữ nói cái gì không có nói, chính là cười đi vào, sau đó liền nhìn đến hai vợ chồng trẻ tuổi, đã muốn ngồi ở trên ghế sa lông, mà bên người bọn họ, còn có một cái tử nữ hài tử 5 tuổi.

“Lý tiên sinh, phu nhân.” Người phụ nữ sau khi đi vào, rõ ràng liền mang theo bằng hoàng, nhưng khi vừa nghĩ tới tiền, trong lòng của nàng lại cao hứng rất.

nam tử trung niên đại khái là ba mươi tuổi, đeo gọng kính, ánh mắt sắc bén, chắn sau mặt thấu kính, mà nữ tử ngồi ở bên cạnh hần, ăn diện rất một, thậm chí còn quyền tộc.

“Đứa nhỏ này không thành vấn đề đi?” Nam tử thần nhiên hỏi han, ánh mắt của hắn nhìn đứa trẻ trong ngực nàng, ánh mắt linh động, có vẻ phá lệ đáng yêu.

“Lý tiên sinh, tuyệt đối không thành vấn đề.” người phụ nữ lập tức trả lời, “Hắn là hài tử sinh ở nông thôn, bởi vì là bảo bối của cả nhà, cho nên tể da thịt non.” Chỉ cần rời tay, liền không sẽ có bất cứ vấn đề gì.

Người phụ nữ ngồi ở bên cạnh, lập tức lên đường: “Trả thù lao, còn con lại đi.”

Người phụ nữ béo đã sớm muốn làm như vậy, vì thế đem con giao cho người hầu, lập tức liền rời chỗ này.

“Triệu Hiền, nhanh lên bắt đầu đi. Con của chúng ta chờ không được bao lâu.” Lúc này nữ tử kia, trong mắt thoáng hiện lo lắng cảm xúc, mà nữ hài bên người nàng, sớm đã bị một cái bảo mẫu khác ôm đi.

Lý Triệu Hiền khẽ gật đầu, sau đó đem người thả lại đây, trực tiếp đi ra ngoài.

Phương Thần không biết xảy ra chuyện gì, nhưng là trong lòng của hắn mặt có dự cảm không tốt, nhìn ánh mắt nữ nhân kia, giống như mình là cứu thế chủ...

Quả nhiên thời gian không có bao lâu, Phương Thần bị đưa một bệnh viện tư nhân, điều kiện kỹ thuật nơi này đều rất tiên tiến, mà một lão nhân, đã đi tới, “Là hắn sao?” Ngữ khí của hắn không có nhiều đại tình cảm, giống như lúc này đứa trẻ đối với hắn đến, chính là một thí nghiệm phẩm mà thôi.

“Đúng vậy.” Lý Triệu Hiền thần nhiên mà nói, cả khuôn mặt đều là lạnh băng.

Phương Thần vẫn luôn không có nói chuyện, lúc này tiến nhập phòng giải phẫu, nhìn nhìn lại hài tử nằm một bên, cho dù là ngu ngốc, hắn cũng hiểu được là xảy ra chuyện gì. Đứa bé kia thật nhỏ, nhìn qua ít tuổi hơn hắn, hơn nữa xem ra, vẫn là dùng dưỡng khí tại duy trì sinh mệnh.

“Oa oa oa... Oa oa oa...” Phương Thần lớn tiếng mà khóc lên, thanh âm của hắn thanh thúy to rõ, nhìn chỉ biết rất khỏe mạnh.

Hộ sĩ đã cầm kim nhỏ lại đây, mà Phương Thần một bên khóc, một bên nghĩ biện pháp, hắn là tuyệt đối sẽ không để cho những người này thực hiện được.

Lý Triệu Hiền hiển nhiên cũng nghe đến tiếng khóc hài đồng, mà nữ tử bên cạnh hắn, lại là nói rằng, “Con của chúng ta, rất nhanh sẽ không có việc gì.”

Lý Triệu Hiền cầm lấy tay vợ mình, sau đó gật gật đầu.

Hộ sĩ đã đến trước mặt Phương Thần, rồi sau đó trên người hắn tản ra năng lượng thần nhiên, hắn không nghĩ ngồi chờ chết, ngay cả sẽ bại lộ sức mạnh của bản thân cũng vậy.

“A...” đột nhiên, một tiếng hét thảm truyền ra, sau đó mọi thứ trở nên lặng yên không một tiếng động, yên tĩnh quỷ dị mà dâng lên.

109. Chương 109: Một Khắc Nguy Hiểm

Lý Triệu Hiền cũng có thể nhìn đến tình huống bên trong, mà hộ sĩ cũng không biết xảy ra chuyện gì, thể nhưng thẳng lăng lăng mà ngã xuống, lúc này mới tỉnh táo, phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Phương Thần muốn đi đi, chính là thân thể hắn còn không phát triển đến mức đó, lại một chút biện pháp cũng không có.

Lão thầy thuốc hiển nhiên rất bất mãn với biểu hiện của hộ sĩ, vì thế tính toán để cho một người khác đi, mà hắn bắt đầu giải phẫu, chỉ thấy hắn tại tiêm cho đứa trẻ kia một mũi, mà mặt nạ dưỡng khí của đứa trẻ bảo hộ bị tháo xuống.

“Nhanh lên gây tê, chuẩn bị giải phẫu!” thanh âm Lão thầy thuốc khàn khàn, mang theo cảm giác tang thương khủng bố.

Lúc này Phương Triệu Nhất đã đi tới bệnh viện, mà hắn cũng gọi điện thoại thông tri cho mấy người Tổng Gia Bảo, lúc này đang trên đường tới rồi.

“Tiên sinh, nơi này...” nhân viên Bảo an lời còn chưa nói hết, cũng đã bị một cái nắm tay trực tiếp đánh tới một bên.

Phương Triệu Nhất không có dư thừa thời gian cùng bọn họ lãng phí vô mồm, trực tiếp chạy tới mục đích mà, hẳn có thể rõ ràng mà cảm giác đến con mình đang nguy hiểm.

Phương Thần mắt thấy kim tiêm lại gần mình, cũng không biết là xảy ra chuyện gì, hẳn phát hiện mình cả người mềm yếu, thể nhưng không có một chút khí lực. Nguyên lai vì phòng ngừa hài đồng còn tại phản kháng, bọn họ trực tiếp bỏ thêm một ít đồ vật. trong không gian

“Phụ thân...” Mắt thấy liền kim sắp đâm vào trong tay của mình mặt, Phương Thần lớn tiếng mà hô, thậm chí thật sự khóc đi ra.

Cho dù kiếp trước hẳn cũng bị tra tấn như vậy, cũng không phải là thân thể hiện tại, hơn nữa cũng không biết sau khi hôn mê, bản thân sẽ phát sinh sự tình gì.

“Ầm...” cửa thủy tinh trị liệu bị một lực lớn phá hủy, sau đó liền có một người nam sinh cao lớn, xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Phương Triệu Nhất nhìn đến con trai của mình nằm ở trên giường bệnh, mà một cái nam hộ sĩ cầm một cái kim đứng bên, cả người lửa giận, toàn bộ đều phát ra, hẳn trực tiếp một cước đá ra nam hộ sĩ lập tức liền đã hôn mê, thậm chí liền một tiếng không có hô được.

“Phụ thân.” Phương Thần lúc này trống rỗng, hẳn cũng không biết có phải bởi vì trùng sinh hay không, phát hiện tâm linh mình yếu ớt rất nhiều.

Phương Triệu Nhất ôm con của mình, trực tiếp cầm sàng đan màu trắng, quần lầy Phương Thần.

Ánh mắt của hẳn rất khủng bố, trong tròng mắt thâm thúy, như là nhìn tử mà nhìn một số người trong phòng giải phẫu.

Lý Triệu Hiền tựa hồ không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như thế này, nơi này là bệnh viện tư nhân của hẳn, nếu như không có hẳn phê chuẩn, là không có khả năng vào, mà bảo tiêu đã muốn vây quanh Phương Triệu Nhất.

“Vị tiên sinh này, tin tưởng người cũng biết tự tiện xông vào bệnh viện tư nhân ẽ có hậu quả gì?” Lý Triệu Hiền là nhi tử thị trưởng S thị, hẳn có quyền lợi cùng thế lực, mà một bên kia bởi vì giải phẫu thất bại đứa bé kia đã chết.

Vợ Lý Triệu Hiền——Triệu Mỹ Châu, đã muốn đã hôn mê không biết chuyện gì nữa.

Phương Triệu Nhất lạnh như băng mà nhìn người trước mắt, “Vậy người cũng biết, động vò Thần Thần nhà ta, sẽ có hậu quả gì không?” Mặc kệ là ai, hẳn cũng khiến kẻ đó sống không nổi tại S thị, thậm chí còn dùng tánh mạng của mình để tế điện.

Đúng vậy, hẳn tại S thị là không có thế lực, thậm chí liên tiền cũng không có, chỉ vì muốn sinh hoạt bình thường mà thôi. Đương nhiên, nếu có thể tư dưới giải quyết nói, vậy hẳn là tuyệt đối sẽ không vận dụng sức mạnh của chính mình.

Muốn một người chết, đối với Người của Lang tộc, rất đơn giản. Phương Triệu Nhất không phải người lỗ mãng, chính là khi đề cập đến Phương Thần, lý trí của hẳn cũng đã bị vứt ra sau đầu.

Lý Triệu Hiền nở nụ cười, đẩy kính mắt, “Dem người này bắt cho ta.” không nói thừa, bảo tiêu đã muốn vọt đi lên.

Bọn họ bị một thiếu niên đả bại, thậm chí còn đã xảy ra chuyện như vậy, bọn họ chỉ có lập công chuộc tội, mới có thể bảo trụ bát cơm của bản thân.

thân thể Phương Triệu Nhất rất linh hoạt, hẳn ôm nhi tử, rất nhanh mà xoay người, nhắc chân liền đem một cái bảo tiêu bị đá hôn mê, hiện tại toàn thân hẳn đều là hỏa khí, nói như thế, vậy để cho bọn họ tới đảm đương nhiệm vụ phát tiết.

Phương Thần nhìn những người đó xông lên, vì thân phận của bọn họ không bại lộ, không có vận dụng lực lượng, mà trước Phương Thần cũng chỉ đẩy ngã hộ sĩ, lùi lại một chút thời gian mà thôi.

Nếu Phương Triệu Nhất không có đuổi tới nói, vậy lực lượng trên người hắn, khẳng định sẽ trực tiếp kích phát đi ra, để bảo hộ sinh mệnh của mình.

Hắn không ngu ngốc, nhìn tình huống đứa trẻ kia, phân minh chính là muốn đổi khí quan, về phần bản thân chết hay sống, đại khái là không có người quan.

Theo thời gian chậm rãi trôi qua, sắc mặt Lý Triệu Hiền càng ngày càng khó coi, không nghĩ tới nhiều người như vậy, thế nhưng lấy một thiếu niên đánh bại.

“Lý tiên sinh, bên ngoài có người đến.” Hắn vừa mới dứt lời, Lý Triệu Hiền liền nhìn đến vài cái thiếu niên chạy tới rất nhanh.

Tổng Gia Bảo cũng không phải S thị người, đối thế lực nơi này cũng không phải rất rõ ràng, Lý Triệu Hiền sẽ không đem những người này để vào mắt, chính là nhìn đến...

“Nguyên lai là Lý thúc thúc đâu!” Kha Tiểu Đồng ở phía sau còn không có nói chuyện khi, đã muốn cười nói.

Hắn không phải tốt tâm, đối Phương Thần cũng chỉ gặp qua một lần mà thôi, ấn tượng chính là rất đáng yêu. đáng yêu như thế lại mất tích ở S đại, đối với Hội học sinh đến nói, chính là một sự khiêu khích cùng thị uy rõ ràng, mặc kệ là vì cái gì, hắn đều nên đem Phương Thần trở về.

khi Lý Triệu Hiền nhìn đến, hắn có chút giật mình, sau đó liền khôi phục thành bộ dáng cũ.

Lý Triệu Hiền mị hai mắt của mình, nhưng lại giấu ở sau kính mắt, “A? Nhìn bộ dáng cháu, phải là...” Câu nói kế tiếp cũng không nói gì đi xuống, nhưng ý tứ thực rõ ràng, đó chính là hắn muốn nhúng tay chuyện này sao?!

sắc mặt Kha Tiểu Đồng không thay đổi, vốn dĩ hắn là không muốn đắc tội nhi tử thị trưởng, nhưng cứu Phương Triệu Nhất trọng điểm?

“Lý thúc thúc, hắn chính là niên đệ của ta, hơn nữa Liên Gia Gia cũng rất thưởng thức hắn.” Kha Tiểu Đồng giọng điệu thản nhiên, từ trong thanh âm của hắn, nghe không ra tình cảm khác, nhưng nhưng có thể mời để cho Lý Triệu Hiền biết một việc.

Kha Tiểu Đồng một chút cũng không đáng sợ, nhưng là hắn có một gia gia viện trưởng S đại, phụ thân là liên uỷ ban hội trưởng, S thị, gia tộc thế lực là không thể coi thường.

đại ca Cho dù Kha Tiểu Đồng còn không có về nước, nhưng đã được quốc gia chú ý.

“Nguyên lai là như vậy, hết thấy đều là một hồi hiểu lầm.” Lý Triệu Hiền chỉ có một phụ thân hiện nay làm thị trưởng S thị, hơn nữa chỉ còn lại thời gian một năm, liền có nhiệm kỳ mới, phụ thân của hắn cũng đã nói với hắn, không cần tùy tiện cùng người Kha gia khởi xung đột.

Kha Tiểu Đồng nhìn thoáng qua Phương Thần, nhìn nhìn lại hắn, “Là hiểu lầm, ta đây dẫn bọn hắn đi rồi. Đa tạ Lý thúc thúc.”

Hắn hiện nay không biết nguyên nhân, nhưng nhìn Phương Thần, nhìn nhìn lại thiết bị chữa bệnh bên trong, cũng đoán một chút, trách không được là muốn tiến hành ở bệnh viện tư nhân, nếu không nói, tuyệt đối là xúc phạm pháp luật quốc gia.

Phương Triệu Nhất cái gì cũng chưa nói, nhưng ánh mắt cũng là không tốt, cả người đều tản ra lửa giận.

Bọn họ đi rồi, trong ánh mắt Lý Triệu Hiền thoáng hiện khủng bố, ” điều tra rõ ràng cho ta!” Bởi vì thời gian khẩn cấp, mới có thể một tìm được một đứa liền động thủ, chính là trăm triệu không nghĩ tới, hài tử thật vất vả duy trì đã hơn một năm, thế nhưng vẫn là đi... Điều này làm cho hắn làm sao có thể không oán hận.

“Cám ơn.” Phương Triệu Nhất cũng biết, mình là có thể lông tóc vô thương đi ra, nhưng sẽ mang đến rất nhiều phiền toái cho bản thân.

Kha Tiểu Đồng thản nhiên mà gật đầu, “Sự tình từ nay về sau các người tự mình giải quyết.” Sau khi nói xong bước đi, hắn hiện tại đã đắc tội Lý Quang Hiền, không có khả năng lần thứ hai vì Phương Triệu Nhất nữa, liền thành trạng thái đối địch, đây đối với ai cũng không tốt.

“Đi về trước.” Phương Triệu Nhất thấy bọn họ đều muốn nói chuyện, thản nhiên mà nói, sau đó liền đem nhi tử ôm vào trong ngực.càng thêm chặt chẽ mà

Chờ Phương Thần ngủ,ấy người Tống Gia Bảo nhìn chăm chăm Phương Triệu Nhất, hy vọng hắn có thể giải thích một chút sự tình trải qua.

“Bọn họ muốn trái tim Thần Thần.” Chỉ liếc nhìn, Phương Triệu Nhất liền hiểu được là xảy ra chuyện gì.

Tống Gia Bảo cho dù thấy được một ít đồ vật, cũng đoán đến, ngược lại thật không ngờ, sự tình thật sự như cậu hắn đoán.

“Bọn họ đây là phạm pháp!” Trương Đại Tráng tức giận mà nói, hắn không biết là xảy ra chuyện gì, nhưng người không có trái tim, còn có thể sống sót sao?

ánh mắt Khổng Chiêu cũng lạnh như băng, “Hiện tại có quyền thế chính là pháp luật, ai để ý tới người làm cái gì!”

Nếu như là bình thường hoặc là người nông thôn, mất một đứa trẻ, gia trưởng nhiều nhất tìm xem, nhưng tuyệt đối không có khả năng sẽ tìm đến, kết quả cuối cùng, không cần nghĩ, cũng biết là xảy ra chuyện gì.

“Hắn như thế nào sẽ biết Thần Thần?” Tống Gia Bảo đối việc này rất mê hoặc, theo nhiều mục tiêu, nếu thật là cần trái tim nói, cũng không cần đi vào S đại đi.

“Hiện nay đang điều tra trung.” trong mắt Phương Triệu Nhất đều là hàn khí, hắn nhìn thoáng qua nhi tử trong lòng ngực mình ngủ, một lần nữa khôi phục ôn nhu.

“S đại không nên thả lỏng như thế, xem ra đã đụng đến nghịch lân của Kha Tiểu Đồng.” Khổng Chiêu phân tích suy nghĩ trước tình thế, xem ra có một số chuyện, là cần từ từ sẽ đến, nếu không nói, đối với bọn họ đều rất bất lợi.

Cũng là bọn họ quá mức yên tâm, mới có thể phát sinh chuyện như vậy.

Mấy người không có lên tiếng, nhưng Tống Gia Bảo biết ý tưởng của bạn tốt, nói cách khác, hắn tuyệt đối sẽ trả thù, về phần là dạng gì, chỉ sợ chỉ có về sau mới có thể biết là xảy ra chuyện gì.

“Muốn trái tim Thần Thần, vậy để cho hắn mang linh hồn để tế điện tốt lắm!” Phương Triệu Nhất nhẹ giọng mà nói đến, những lời này vừa nói ra tới, lại làm cho mấy người Tống Gia Bảo rõ ràng mà cảm giác đến sát khí tới từ địa ngục.

110. Chương 110: Một Lần Nửa Tẩy Bại

Phương Thần không phải là tiểu hài tử, đương nhiên sẽ không bị động tác này dọa đến, nhưng thân thể hắn là hài tử, căn bản không thừa nhận được áp lực tinh thần, cuối cùng sinh bệnh ...

“Ta không cần chích.” tiếng nói non nớt, lộ ra không tình nguyện, hắn thật sự không việc gì , như thế nào sau khi ngủ một giấc tỉnh lại, lại cảm thấy choáng đầu hoa mắt.

Phương Triệu Nhất cúi đầu, trông mắt kia thâm thúy trong, ánh mắt thoáng hiện ôn nhu, “Thần Thần, nghe lời.” tiếng nói trầm thấp, lộ ra cường thế tuyệt đối.

Phương Thần không biết phải nói gì mới tốt, cuối cùng chỉ có thể mắt mở trừng trừng mà nhìn hộ sĩ đem kim đâm vào tay mình.

Vốn dĩ thuốc Đông y là có thể điều trị tốt, chính là hắn chán ghét hương vị thuốc Đông y. Phương Thần không biết kiếp trước khi còn bé mình như thế nào, hắn hiện tại có thể xác định, chính là kí ức của mình chắc chắn đã bị người ta xóa, nói cách khác, làm sao có thể cái gì cũng không nhớ rõ đâu?

thân thể này, đối với hắn, thật sự là quá mức yếu đi, chẳng qua là bị kinh hách mà thôi, liền biến thành như thế này.

Nhìn thuốc trong ống tiêm, chậm rãi chảy vào trong thân thể Phương Thần rồi sau đó hắn cảm thấy mệt mỏi như muốn ngủ, sau đó chậm rãi thiếp đi trong ngực cha mình,.

trong ánh mắt của nam sinh cao lớn, trừ con trai bảo bối, cũng chẳng còn ai vào mắt hắn.

Kha Tiểu Đồng đi đến trước mặt Phương Triệu Nhất, mà mấy người Tổng Gia Bảo đã sớm đi chuẩn bị cơm canh, đứa bé muốn ăn, người lớn cũng cần ăn, tình trạng như vậy, thân thể mỗi người đều không thừa nhận được.

“Phương Triệu Nhất.” Kha Tiểu Đồng thản nhiên gọi, hắn không muốn xử lý chuyện này, chính là bên Lý gia, xem ra sẽ không từ bỏ ý đồ. Nếu phiền toái là do người trước mắt gây ra, vậy nên để tự hắn giải quyết.

Kỳ thật tại trong tim của hắn, người như là Phương Triệu Nhất không có một chút bối cảnh, chỉ có thành tích tái ưu tú, năng lực có lợi hại, cũng không có khả năng có cơ hội ở lại S thị. thế lực Lý gia, nhà bọn họ cũng không dám trực tiếp mặt đối mặt, sẽ tạo thành lưỡng bại câu thương.

Bọn họ là người làm quan cũng biết, nếu không xung đột đến ích lợi, ở mặt ngoài vẫn nên duy trì quan hệ hài hòa. Trước hắn là không biết chuyện con Lý Triệu Hiền, hiện tại nó đã chết, vậy chứng minh chuyện này không có thỏa hiệp khả năng.

Kha gia là không nguyện ý cuốn vào chuyện như vậy, dù sao bản thân cũng chỉ thuận tay hỗ trợ mà thôi. Hắn cũng biết, chính là có người ở bọn họ nơi bọn họ quản hạt làm ra chuyện như vậy, đây chính là khiêu khích rõ ràng đối với S đại bọn họ.

Chuyện lần này mà không giải quyết viên mãn đối với S đại, thậm chí là ảnh hưởng đến Hội học sinh, đều rất không tốt.

Phương Triệu Nhất nâng mắt, trong ánh mắt của hắn, rõ ràng thoáng hiện cảm xúc không vui, “Có việc?” Thần Thần đang ngủ, bất luận người hay cái gì không tốt, hắn cũng sẽ không cho mặt mũi.

sắc mặt Kha Tiểu Đồng cũng cự kì khó coi, hắn cũng biết Phương Triệu Nhất trước mắt, đúng là đang miệt thị bản thân, ” chuyện của mình tự mình giải quyết, nói cách khác, ngày mai S đại dung không được người.” ý tứ rất đơn giản, chính là ngày mai, có lẽ thị trường sẽ trực tiếp gây áp lực.

Trước đó cha đã gọi điện thoại cho mình, nhà hai người bọn họ đã muốn nói chuyện điều này đại biểu cho việc, Kha gia tuyệt đối sẽ không can thiệp chuyện như vậy.

cả người Phương Triệu Nhất đều tản ra lãnh liệt không khí, “Lăn!” tâm tình hắn lúc này rất xấu, con trai của mình đều sinh bệnh, những người này thế nhưng còn như thế.

Kha Tiểu Đồng lạnh lùng mà nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất, bản thân là hội trưởng Hội học sinh, đã làm hết trách nhiệm, cũng không có trách nhiệm thêm, vốn dĩ một thiếu niên mang theo con đến học viện, thậm chí còn ở bên trong, cũng đã trái với nội quy trường học.

Đúng vậy, Phương Triệu Nhất rất lợi hại, nhưng lợi hại như vậy, cũng trong tình huống có quyền thế mới có thể thực thi.

Phương Triệu Nhất giống như không có nghe được Kha Tiểu Đồng nói, lúc này trong lòng của hắn chỉ có hài đồng đang ngủ, không khí trên người ấm áp, như là hai người khác nhau.

khi Tổng Gia Bảo đưa cơm tới, cũng gặp Kha Tiểu Đồng, chính là hơi hơi gật đầu liền trực tiếp đi vào. Hắn cùng hội trưởng Hội học sinh không quen thân, hiện tại hắn tới nơi này, nhất định là xảy ra chuyện gì.

Hắn cũng không lo lắng chuyện bị đuổi, dù sao Triệu Nhất cũng không phải là người thường, cùng lắm thì trực tiếp giết người. Kỳ thật hiện tại con người sợ chết như vậy, chính là hơi uy hiếp một chút, liền không có bất cứ vấn đề gì.

“Thần Thần ngủ?” Tổng Gia Bảo nhìn đến Phương Thần trong lòng ngực của hắn, sau đó nhẹ giọng hỏi han. Hắn vẫn là cầm sữa lại đây, tính toán cho Phương Thần khi nó đói bụng, có thể ăn ngay.

Phương Triệu Nhất hơi gật đầu, “Buổi tối người chiếu cố Thần Thần, ta có chuyện cần đi ra ngoài.”

Tổng Gia Bảo cũng hiểu được nhất định là Kha Tiểu Đồng nói thứ gì nói.”Ta đã biết, chính là...” Ngừng kia trong chốc lát, mới tiếp tục đạo, “Thần Thần biết người không ở bên chỉ sợ không dễ giải thích.”

Bên ngoài mặt trời còn sáng, vẫn là có một chút thời gian.

đại trạch Lý gia, thị trưởng —— Lý Đại Hoành nghe được tin tức cháu của mình đã chết, trong lúc nhất thời hình như là già hơn mười tuổi, sau đó liền cùng người Kha gia can thiệp lên. Chỉ cần bọn họ không nhúng tay vào nói, vậy nhóm hắc có thể dùng tốc độ nhanh nhất vì cháu của mình báo thù.

tôn tử vừa sinh ra, liền bị bệnh tim, phải lợi dụng máy trợ tim, mới có thể đổi lấy, thậm chí cần tim trẻ con.hơn một năm, bọn họ vẫn luôn đều tại tìm kiếm đứa trẻ hữu dụng, cũng từng đã làm một ít thực nghiệm, lại phát hiện những hài đồng này căn bản liền không phù hợp.

Bọn họ đợi thật lâu, chờ có một đứa trẻ có thể hoàn toàn xứng đôi, nhưng trăm triệu lần không ngờ, sự tình thế nhưng sẽ biến thành như thế này, giải phẫu không thành công, ngay cả cháu của mình, cũng đã đem tánh mạng đáp đi lên.

“Ba ba, người nhất định phải vì Tôn nhi báo thù.” lớn tiếng khóc, nàng căn bản liền thừa nhận không nổi dả kích này, bọn họ là thật lâu mới có đứa con trai này, nhưng vận mệnh lại trêu đùa như vậy.

Lý Đại Hoành gật đầu thật mạnh, “Yên tâm, Kha gia bên kia đã không có bất cứ vấn đề gì.” Làm cho cháu mình chết tim, vậy hắc cũng nhất định phải làm cho những người đó nếm thử, bản thân lợi hại. Hắc không là một người lương thiện, vì thân nhân của mình, hắc, chuyện gì đều có thể làm, huống chi chính là giải quyết vài cái học sinh S đại mà thôi.

Nếu không phải là nam sinh kia quấy rối, kia hiện tại cháu của mình đã có một cái thân thể rất khỏe mạnh.

Lý Triệu Hiền nhìn thoáng qua vợ mình, nhìn nhìn lại cha của mình, sau đó chậm rãi nói: “Phụ thân, học sinh kia tên Phương Triệu Nhất, vũ kỹ rất lợi hại,ngay cả chúng ta là người chuyên nghiệp, cũng không có biện pháp.”

Cho dù con trai của mình chết, hắc cũng rất thương tâm, chẳng qua vẫn cần lý trí để suy nghĩ mọi chuyện.

Hắc vì chuyện của con, cũng không biết đã chạy bao nhiêu nơi, nhưng hài đồng này rõ ràng rất khó có thể tìm đến.

“Nếu vũ kỹ không được nói, dùng súng thì có thể chứ?” Lý Đại Hoành âm lãnh mà nói, tóc của hắc bởi vì tôn tử, toàn bộ đã trắng bệch, “Trực tiếp đánh cho tàn phế, không cần giết bọn họ!”

“Đêm nay hành động!” Lý Đại Hoành nói với con trai của mình, hắc nhất định phải vì mình Tôn nhi báo thù.

Đêm rất an tĩnh, bên trong phòng 507 cũng là như thế, một nam sinh cao lớn, nhìnthoáng qua con trai của mình sau, lập tức liền biến mất tại chỗ mới đứng, mà thiếu niên đối diện giường hắc, nháy mắt liền mở mắt, nhẹ nhàng mà đến giường đối diện.

“Phụ thân...” đứa trẻ đang ngủ say, trong miệng mấp mé một tiếng, sau đó chuyển thân thể một chút.

Tổng Gia Bảo khấn trương một chút, sau đó nhìn đến đứa trẻ tiếp tục ngủ say mới từng một hơi.

biệt thự An tĩnh, một bóng đen xuất hiện ở trong này, mà vợ chồng Lý Triệu Hiền vốn dĩ ngủ say, lại phát hiện một đạo ánh mắt lạnh như băng nhìn bọn họ, nhất thời liền mở hai mắt của mình.

“Người là ai?” Lý Triệu Hiền nhìn mơ hồ hồ, trừ bỏ một bóng dáng, cái gì cũng nhìn không rõ lắm, mà thê tử bên cạnh hắc, lại là hoảng sợ mà nhìn người trước mắt.

Phương Triệu Nhất dùng ánh mắt nhìn người chết mà nhìn họ, “Tử!” Muốn giết chết hai người kia rất đơn giản, nhưng đầu... Nếu là hiền tế linh hồn kia chỉ có thể là làm cho bọn họ lặng yên không một tiếng động mà chết.

Hắc cũng biết yêu tà thú nhất định là có biện pháp sưu tập linh hồn, thậm chí còn có thể đi theo đi ra cùng hắc.

“Người...” vợ chồng Lý Triệu Hiền vẫn chưa nói xong khi, bọn họ đều hoảng sợ mà trừng lớn hai mắt của mình, như chết không nhắm mắt.

trong phòng tối đen, sau đó hai linh hồn giãy dụa bay ra khỏi thân thể họ, Phương Triệu Nhất trực tiếp vây khốn bọn họ, nếu là muốn thu thập tình yêu cùng linh hồn, hắn không để ý lựa chọn bọn họ đến nuôi con trai của mình.

Giải quyết xong hai người này, Phương Triệu Nhất biến mất ở trước mặt bọn họ, hơn nữa từ trong thư phòng lấy ra một tập chứng cứ... Trực tiếp bỏ vào bên thị ủy bí thư, tin tưởng không cần mình nói như thế nào, người kia đều biết mình sẽ làm như thế nào.

Ngày hôm sau, Lý Đại Hoành thấy con trai của mình cùng con dâu đã chết, thậm chí nguyên nhân chết cũng không điều tra được, nhất thời bệnh tim phát, trực tiếp tiến vào bệnh viện, không đến một ngày thời gian, căn cứ chính xác Lý gia phạm tội, rất nhanh đều bị tìm ra, sau đó thế lực Lý gia tại S thị, hoàn toàn bị tan rã.

Nhìn đến tin tức này, Kha Nham Lục hơi hơi híp mắt, sau đó liền cấp gọi điện thoại cho con mình.

Hắn biết con trai của mình bởi vì học sinh đắc tội Lý gia, thậm chí còn định để cho học sinh kia bị đuổi học, bọn họ không có tính toán ra tay, nhưng thời gian chỉ hai ngày mà thôi, thế lực S thị lại bị tẩy bài một lần nữa?

111. Chương 111: Thần Thần Bại Lộ

Kha Tiểu Đồng nhận được điện thoại của cha mình, chính là dặn dò hắn cùng Phương Triệu Nhất hảo hảo ở chung, không có nói chuyện khác, sau đó hắn cũng nhìn thấy một ít nội dung trên báo, đồng tử hơi hơi híp, ngược lại rất khiếp sợ, dù sao thế lực Lý gia tại S thị, người ngay cả gia tộc bọn họ cũng không dám tùy ý trêu chọc, chính là Phương Triệu Nhất thế nhưng đem người cấp...

Hắn cảm thấy rất kỳ quái, Phương Triệu Nhất rốt cuộc dùng biện pháp gì, mới có thể dùng tốc độ nhanh như vậy giải quyết Lý gia.

Nếu là như thế, chuyện còn lại, hãy để cho bản thân giải quyết tốt lắm. mấy thế lực lớn của S thị, nên làm cho bọn họ thu liễm một chút.

Lúc này Phương Thần hoàn toàn không biết khi hắn ngủ phát sinh quá sự tình gì, “Phụ thân...” Khờ dại dụi dụi hai mắt của mình, hy vọng cha của mình có thể mở mắt.

trên mặt Phương Triệu Nhất không có biểu tình gì, một hồi lâu sau, mới lắc đầu: “Không được!” Mỗi lần bản thân đứa bé này uống thuốc, đều sẽ ra sức khước từ.

Phương Thần không có cách nào, cuối cùng chỉ có thể là nhắm mắt bánh bao, sau đó uống đi xuống.

Hôm qua mới chích, hôm nay tiếp tục uống thuốc, khiến cho hắn cực độ không cân bằng, cho dù như vậy, nhưng vẫn là ngoan ngoãn uống đi xuống.

khó được một ngày tất cả mọi người không có đi ra ngoài, bây giờ là thứ bảy, tất cả mọi người nghỉ, học sinh tại S thị, đương nhiên là trực tiếp về nhà.

“Triệu Nhất, chuyện kia các người lo liệu thế nào?” Bởi vì là đột nhiên có chuyện đã xảy, làm cho bọn họ đem việc làm trước mắt đều vứt đến sau đầu.

Còn không có chờ Phương Triệu Nhất trả lời, Tổng Gia Bảo đã muốn cười trả lời, “Toàn bộ đều tại nơi này, còn bên kia thì sao?” Lại nói tiếp, những người đó cũng chỉ dựa vào lực lượng cha mẹ, nếu là lời của mình, chính là một chút lợi hại cũng không có.

“Chúng ta cũng thu thập đến, nhưng người này...” Khổng Chiêu suy nghĩ trong chốc lát sau, mới chậm rãi mà nói, “Có chút khó giải quyết.” Hắn một chút không có nói sai, S đại thứ đầu, cũng không phải là dễ dàng đối phó như thế, nếu không, Kha Tiểu Đồng sẽ không để cho vài người bọn họ hành động.

ánh mắt Phương Triệu Nhất thờ ơ “Vậy làm cho bọn họ cáo trạng, cuối cùng mới quyết định.” Chỉ cần bọn họ không đến trêu chọc mình, chuyện kia gì cũng không có.

Nghe được Phương Triệu Nhất nói, những người khác hai mặt nhìn nhau, cũng không nói gì thêm.

“Các người đi trừng phạt những người đó sao?” Phương Thần tiếng nói non nớt, tại ký túc xá an tĩnh có vẻ phá lệ rõ ràng.

Kỳ thật hẳn cảm thấy có chút kỳ quái, ký túc xá nam sinh khác, không có sạch sẽ như ký túc xá này, thậm chí còn không nguyện ý ra ngoài.

“Tiểu hài tử, không nên xem chuyện người lớn.” Khổng Chiêu nhìn gương mặt non nớt này, trong lòng rất cảm thán, hài đồng mới không đến một tuổi, nói chuyện sao lại rõ ràng như thế, thật sự là rất nghịch thiên! Trong lòng của hắn có rất nhiều nghi vấn, nhưng thấy bọn họ là tin tưởng chính mình như thế, cũng không hỏi ra, chờ về sau tự hắn biết đến họ cũng sẽ không gạt hắn

Phương Thần xem thường người đang nói với nó, sau đó liền trực tiếp đem đầu gác trong ngực cha mình, rõ ràng liền không để ý tới vài người này.

Kha Tiểu Đồng đi vào học viện của viện trưởng, hắn muốn biết một ít tình huống của Phương Triệu Nhất, cho dù mình rất kiêu ngạo, đối với một số người cũng chỉ có khinh thường, nhưng hắn không phải một người ngu ngốc, một ít người không nên trêu chọc, hắn là tuyệt đối sẽ không tùy tiện đi đụng chạm.

“Gia gia, người có thể nói cho ta biết, Phương Triệu Nhất là con ai?” Lúc trước gia gia ám chỉ, bản thân hắn cũng không phải là không biết. Hiện tại cha của mình cũng gọi điện thoại tới bảo cho mình không cần trêu chọc Phương Triệu Nhất, nói cách khác, bọn họ biết một ít tin tức.

Lão gia tử ngồi ở ghế trên, nhìn thoáng qua thiếu niên, “Làm sao vậy?” Hắn cố ý hỏi như vậy, chính là muốn biết hắn hiện tại nên đối xử với Phương Triệu Nhất thế nào.

Kỳ thật hẳn cũng không thể khẳng định Phương Triệu Nhất đến đây nhưng đúng lẽ, bọn họ đều phải điều tra học sinh, đáng tiếc thiếu niên này, lại cái gì điều tra không đến, điều này làm cho hắn nhớ tới một sự tình năm đó.

“Gia gia, ta không có thói quen quanh co lòng vòng. Hơn nữa người là gia gia của ta, nếu biết tin tức nói, nên cho ta biết, miễn cho ta xuất hiện sai lầm.” Kha Tiểu Đồng nghiêm túc mà nói, từ trong ánh mắt kia, có thể rõ ràng mang theo cảm xúc không vui.

Lão gia tử nghe lời cháu mình, hơi hơi mà nhíu lông mày, “Chẳng lẽ người không tự đi điều tra sao? Chẳng lẽ người chỉ biết lấy tin ở chỗ ta Hoặc là, người đã có thói quen tự đại?”

Hắn chỉ biết, đem Phương Triệu Nhất đả kích tôn tử rất hữu dụng. Thiếu niên ở trước mắt, từ nhỏ không chịu đả kích, hơn nữa ngay cả suy sụp cũng chưa bao giờ gặp, người xuất sắc như vậy chần ở trước mặt của hắn, nhất định sẽ làm cho lòng hắn cực độ không cân bằng, đồng thời cũng có thể tỏa tỏa ra ngạo khí.

Lý Triệu Hiền tính toán giết chết nhi tử của người ta, chuyện này, hắn biết từ aaffu nhưng không làm gì, không có áp dụng hành động nào, chính là tốc độ thiếu niên, cũng là ra ngoài dự liệu của hắn. Lý gia là gia tộc nào, không có người nào rõ ràng hơn hắn, mà phụ phụ Lý Triệu Hiền thế nhưng bình tĩnh mà chết, lúc này mới sẽ khiến Lý Đại Hoành một bệnh không dậy nổi, từ nay về sau Lý gia bắt đầu tan rã.

Lý Đại Hoành làm thị trưởng S thị nhiều năm như vậy, không có khả năng không tham ô lại không có chứng cứ phạm tội. Nhưng lần này lại bị những người khác quơ được nhược điểm, cơ hội tốt như vậy, hình như không có ai sẽ nguyện ý bỏ qua.

Kha Tiểu Đồng mân môi không nói gì, trong ánh mắt của hắn, thoáng hiện bất mãn thản nhiên, nhưng hắn biết, gia gia sẽ không nói nhiều.

“Phương Triệu Nhất, thân phận bối cảnh đều rất thần bí, nhưng lại mang theo một đứa trẻ đến trường, người cảm thấy đây là việc người thường sẽ làm sao?” Lão gia tử cũng không muốn cháu của mình ngồi bên trong ngõ cụt, vì thế nhắc nhở.

“Gia gia, ý của người là? Hắn có khả năng là người bên B thị?” Chính là vì sao... Kha Tiểu Đồng không nói nữa, nhưng đã biết mình nên làm như thế nào, chỉ cần hắn không đến mạo phạm, bản thân cũng không sẽ đi tìm hắn gây phiền toái.

Ngay cả là người B thị, nhưng bản thân Phương Triệu Nhất gây ra phiền toái, bản thân cũng sẽ không đi giúp hắn giải quyết. Nếu hắn lợi hại như vậy, chuyện S đại với hắn, quả thực là dễ như trở bàn tay.

Lão gia tử không nói gì, dù sao những điều này là do chính bọn hắn đoán mà thôi, S thị một lần nữa tẩy bài, đổi nhà bọn họ, không có ảnh hưởng lớn, cũng không biết người phía trên, sẽ phái ra một người như thế nào đến S thị, đến lúc đó tất cả mọi người sẽ bận rộn.

Lịch học năm nhất không nhiều, nhưng Phương Thần thường thường lộ ra cái đuôi, lại làm cho Phương Triệu Nhất có chút buồn rầu.

Bọn họ là không có khả năng chỉ ở kí túc xá, như vậy cũng không lợi cho quá trình trưởng thành của con, nhưng Phương Thần căn bản liền không chế không được sức mạnh của mình, lỗ tai cùng cái đuôi lộ ra đến, đó là chuyện thường xuyên, may mắn Khổng Chiêu không có phát hiện.

Phương Triệu Nhất sẽ không e ngại bị bọn họ phát hiện, chỉ có chút sự tình, giải quyết xong, tương đối phiền toái.

trong đôi mắt thật to của Phương Thần, không có ánh sáng, hắn cũng biết mình rước lấy phiền phức cho phụ thân, nhìn ánh mắt Khổng Chiêu cùng Trương Đại Tráng, đều kinh ngạc mà nhìn lỗ tai của mình, thật sự là có chút phần hận.

trong lòng Khổng Chiêu rất khiếp sợ, hắn là nghe nói qua một ít chuyện quỷ thần, nhưng tại khoa học kỹ thuật hiện đại, hắn vẫn có chút không tin, chính là...

Nhìn con nuôi trong lòng của hắn, cái đuôi cùng lỗ tai đều là lông xù, nói là món đồ chơi, hắn một chút cũng không tin tưởng. Trước kia cũng nhìn đến sau lưng Phương Thần là gì, thậm chí cả người đều ử rử, khi đó bởi vì quá mức lo lắng, sau đó lại cảm thấy không cần phải hỏi việc này, chính là chuyện bây giờ lại ra ngoài dự liệu của hắn.

“Thần Thần là?” Trương Đại Tráng nuốt một chút nước miếng, bọn họ cũng ở chung một tháng, cũng chưa từng thấy Phương Thần hại người, trong lòng nhất thời thả lỏng rất nhiều.

Trách không được Phương Thần có thể nói chuyện sớm như vậy, nguyên lai cùng người thường không giống. Rõ ràng sự tình Lý gia lớn như vậy, nhưng có thể thoải mái mà giải quyết, một sự tình như vậy cũng có thể thoải mái mà đoán đi ra.

“Đây là một loại bệnh.” Tống Gia Bảo nặng nề mà hít một hơi, “Không phải chúng ta cũng không lại ở chỗ này, thành thật cùng các người nói, ta là bà sĩ riêng nhà Triệu Nhất.” Bản thân từ nhỏ đã bắt đầu học y thuật, cho dù là tại viện y học, nhưng những người đó căn bản sẽ không có lợi hại như hắn.

Khổng Chiêu không khách khí mà phiên phiên xem thường, “Cho dù là yêu tinh quỷ quái, chúng ta cũng sẽ không e ngại, hay là các người nói thực ra đi, yên tâm, chúng ta sẽ giữ bí mật, tuyệt đối sẽ không nói ra” hắn cũng tin tưởng, cho dù thời gian nhóm hắn ở chung cũng không lâu, nhưng vài người này, hắn tin tưởng.

Tống Gia Bảo nhếch môi nở nụ cười, “Thần Thần là bán yêu, cho nên mới sẽ có cái đuôi cùng lỗ tai, đó là bởi vì hắn không thể khống chế co rút lại.” Hắn biết bản tốt của mình không tiện nói việc này, mình nói, kia cũng sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

Chuyện của bọn họ, cànchạm rãi giải quyết, hơn nữa thu phục tâm phúc cái gì, vẫn là cần thời gian nhất định.

“Vậy hắn mấy tuổi?” Đây là điều Khổng Chiêu muốn quan tâm, về phần Phương Triệu Nhất, nhìn dáng vẻ của hắn, liền không giống như cha con, nuôi con cũng không biết.

“Một tuổi không đến, mẫu thân Thần Thần, đúng là chết không phải như vậy cũng sẽ không mang theo hắn đến đến trường.”

gương mặt oa oa của Tống Gia Bảo, thoáng hiện vẻ mặt nghiêm túc, “Kỳ thật có thể tiêu trừ ký ức của các người, nhưng bởi vì các người là bằng hữu, mới có thể nói cho các người biết biết chi tiết.”

hai người Khổng Chiêu cùng Trương Đại Tráng đều nghiêm túc gật đầu, cam đoan bọn họ sẽ không đem chuyện này nói ra, khẩn cầu duy nhất là, để cho Phương Thần khôi phục thành bộ dáng nguyên bản cho bọn hắn nhìn một cái.

112. Chương 112: Bí Mật Theo Dõi

yêu cầu của Khổng Chiêu, đương nhiên là không được đáp ứng, nhưng chuyện này nghiêm trọng như vậy, đã bị người phòng 507 nhẹ nhàng yết qua.

Phương Thần thường thường lộ đuôi khiến hắn ngứa ngáy trong lòng, rất nhiều lần đều muốn sờ sờ, nhưng lại bị đứa bé thiếu chút nữa cắn được.

Ngay cả răng nanh của đứa bé kia, một chút cũng không sắc bén, thậm chí hành vi như vậy, rất dễ dàng tạo thành cuốn hút vi khuẩn, chính là phải thừa nhận lửa giận của Phương Triệu Nhất.

nam nhân vô tình lạnh như băng, ngay cả người của Lý gia cũng có thể tại trong một đêm liền gục đóng, có thể thấy được trình độ lợi hại này.

Khổng Chiêu không biết là có tâm tư gì, kỳ thật hắn cũng biết, chỉ có rời xa Phương Triệu Nhất, mới có thể bình thường, mới có thể bình an, chính là hiện tại hắn đều đụng chạm đến, hơn nữa cũng không muốn mất đi những bằng hữu nào, về phần nguy hiểm, đều bị hắn vứt ra sau đầu.

“Thần Thần...” Khổng Chiêu như là một con sói lớn, lúc này dụ dỗ bé khăn đỏ, tính toán đợi hắn rơi vào bẫy rập, lập tức liền ăn hắn.

Phương Thần cúi đầu của mình, thưởng thức tiểu cầu trong tay. Hiện tại tuổi của hắn quá nhỏ, đi đường cũng khó, điều này làm cho hắn ảo não, đồng thời cũng thích phụ thân ôm mình.

Đương nhiên, phụ thân của hắn bận rộn, không có khả năng lúc nào cũng ôm mình.

Chuyện mình thiếu chút nữa bị móc tim, để cho hắn sợ hãi, cho nên phụ thân của hắn một khi có thời gian, liền đi ra ngoài, cụ thể là làm sự tình gì, Phương Thần hoặc nhiều hoặc ít cũng đoán đến một ít.

Kiếp trước, phụ thân có được bang phái thực lực rất lớn, chính là sau này bởi vì mình, toàn bộ đều bị tan rã.

Hiện tại ngẫm lại, sức mạnh của phụ thân là dễ dàng tan rã như vậy sao? Còn có Tống Gia Bảo, kiếp trước người kia đã bị giết chết, hết thấy hết thấy, đều là phụ thân tại thao tác đi?! Nếu hắn không nghe lời mình, bản thân mình căn bản không thể có thể, mà Chiêu Hoa...

Nhiếp hôn thuật rất lợi hại, hiện tại nghĩ đến Chiêu Hoa, hắn tưởng là đã chết tâm, lại vẫn rất đau.

tiểu cầu trong tay đủ mọi màu sắc, kỳ thật không có gì hay, nhưng nhằm chán nên chơi thôi, vì thế hắn thả lỏng một cái, cầu liền lăn đến giường bên kia.

“Thần Thần...” Khổng Chiêu trực tiếp đem tiểu cầu nhặt trở về, vươn tay ra, để cho hắn ngồi ở trong ngực của mình, “Nhìn xem Cầu Cầu..này. Cầu Cầu...”

Nghe đến mấy cái này, trên trán Phương Thần, treo đầy hắc tuyến. Thực cho mình là hài tử ba tuổi, thế nhưng còn Cầu Cầu đâu?!

Khổng Chiêu cảm thấy bản thân bị Phương Thần khi dễ, nhìn biểu tình của hắn xem, bản thân ấu trĩ dường như. Trước kia hắn dỗ trẻ con, đệ đệ cũng cảm thấy hứng thú, tuy rằng nói Phương Thần là một bán yêu, nhưng nó không đến một tuổi không phải sao?

“Thần Thần... Đem cái đuôi của người cùng lỗ tai biến ra cho cha nuôi nhìn xem đi.” Khổng Chiêu tiếp tục hấp dẫn, hiện nay toàn bộ kí túc xá cũng chỉ có hai người bọn họ. Từ khi đã xảy ra chuyện không tốt, bọn họ không bao giờ để Phương Thần một mình.

“Phi!” Phương Thần cảm thấy trùm thương nghiệp kiếp trước, nhất định là bản thân ảo giác, nhìn cái tên không nhi tử này xen, nhìn sao cũng là đầu óc có vấn đề.

Trước kia nhìn đến Khổng Chiêu trên TV, cả mặt không có biểu tình, như là những người khác thiếu hẳn mấy trăm vạn nhìn nhìn lại cái người trước mắt này, thật sự hoài nghi, có phải hắn bị đổi linh hồn hay không!

“Ai ô ô... Tiểu Bạch thế nhưng lại không nói gì.” Khổng Chiêu nhất thời cao hứng, trực tiếp đem cái tên Tống Gia Bảo kể cho hắn nói ra. mặt Oa oa nói cho hắn biết, Phương Thần là sói màu trắng, nhìn qua rất xinh đẹp, trước kia thường xuyên lặn lội ở trên giường.

Nhưng sau khi biến hóa hắn liền thay đổi rất nhiều, điều này làm cho Tống Gia Bảo rất tiếc nuối.

Phương Thần mắt to ngập nước, trừng lão Viên, “Người... Người...” oa oa mặt đáng chết, thế nhưng cái gì cũng nói cho Khổng Chiêu, nếu người ta đem hắn bán, có phải hay không còn muốn tự kiếm tiền cho người ta!?

Trước kia mình đi tiểu lên người hắn cũng không ít, xem ra phải nghĩ một biện pháp khác, cho hắn biết, việc gì nên nói, việc gì không nên.

“Ta biết Thần Thần thực thích ta, nhưng con ít nói thôi mà.” vẻ mặt Khổng Chiêu then thùng, sau đó liền nhìn đến ánh mắt Phương Thần nhắm dần thậm chí còn phát ra Thanh âm “Khò khè... Khò khè...”.

Phương Dịch bị nhốt trong đầu Phương Thần, nhìn đến hắn có biểu hiện như vậy, trực tiếp phỉ nhổ một hơi, “Ấu trĩ!”

Hiện tại hắn có thể rất khẳng định, chính là kiếp trước Phương Thần là một ngu ngốc cái gì cũng không hiểu.

Những điều này là việc trẻ con nên làm mà trí lực hắn đã hoàn toàn giảm xuống mức trẻ con rồi.

“Ta ấu trĩ thì như thế nào? Ít nhất ta có người sủng.” Phương Thần đắc ý dào dạt mà khoe khoang, hắn đã quen việc bản thân có nguyên thần.

Kỳ thật nói trắng ra, yêu tà thú sẽ nói như thế này, hoàn toàn đều là vì ghen tị.

“Người cho là mình còn nhỏ ư!” Phương Dịch khinh bỉ nhìn linh hồn đang đắc ý dào dạt.

Linh hồn Phương Thần tản ra quang mang chói mắt, “Ta đương nhiên còn nhỏ, cạc cạc... Người hâm mộ không đến!” Sau khi nói xong, liền không nói chuyện cùng hắn nữa.

Chu Diên nơm nớp lo sợ, sợ hãi vài ngày sau, lại phát hiện sự tình gì không có phát sinh, chính là hắn cũng không dám thả lỏng, dù sao Phương Triệu Nhất cũng không phải là một người đơn giản.

Hắn làm Lý gia giữa đột nhiên bị giết, vẫn là cảm thấy rất kinh tởm, liên phụ mẫu đều cảnh cáo chính mình, trong khoảng thời gian này phải cẩn thận.

Chu Diên tự hỏi thật lâu, rồi lại quyết định đi tìm những người khác, chuyện này hắn giải quyết không được, không biết những người khác sẽ như thế nào?

“Bạch Mạc!” Chu Diên nói tên một người.

Kỳ thật vài người bọn họ, mỗi cái cuối tuần đều sẽ có một lần tụ hội, hoặc là mỗi ngày đều tụ hội, chính là gần đây đều có chuyện cũng có vài ngày không nói gì.

Bạch Mạc dừng lại, thấy Chu Diên, trong ánh mắt hiện lên một chút sợ hãi, sau đó rất nhanh bỏ chạy.

Chu Diên lập tức liền chặn hắn, Bạch Mạc là người nhất gan nhất, cũng bởi vì gia đình không có hiếp hách như bọn họ.

“Người rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” Chu Diên nhíu lông mày, ngăn trở Bạch Mạc, không khí không vui tản ra.

gia đình Bạch Mạc trong mắt người thường rất lợi hại, chẳng qua bởi vì quan hệ hiện nay khiến hắn biến thành thẳng mập, Bạch Mạc nhuộm tóc thành màu vàng, gương mặt tái nhợt, cũng không biết là gặp chuyện gì.

Bạch Mạc nhỏ giọng mà nói, “Bọn họ bảo ta không cần tiếp xúc với người, thấy một lần đánh một lần.” Mẹ của hắn là tiểu tam, trừ tiền cha cho, còn lại cái gì cũng không quản, hắn tại Bạch gia là không có địa vị, nhưng bởi vì chính thê phụ thân, không có con trai mới đối chiếu cổ hắn như thế.

“Đánh người!” Chu Diên có chút kỳ quái hỏi, ngược lại hắn đối với vũ lực không có ý kiến, nếu thật sự là đã xảy ra chuyện như vậy, phải bảo cha gọi bảo tiêu, dù sao hắn chỉ có một đứa con trai, không cho mình, chẳng lẽ còn cho những người khác sao?

Bạch Mạc nhìn bốn phía, phát hiện không có người, mới nặng nề mà gật đầu, “Àn, ta không muốn bị đánh.” Hắn cũng rất thông minh, cho dù bản thân chết đi, mấy người Chu Diên, cũng sẽ không quản mình sống hay chết, dù sao hắn đi theo bọn họ mà thôi.

Hắn cũng biết, cái gì gọi là đánh chó phải nhìn mặt chủ, nhưng tứ đầu S đại, lại đối không có biện pháp với Kha Tiểu Đồng, chỉ có thể là tại sau lưng âm thầm một phen, chính là đại đa số đều là lấy chấm dứt trong thất bại.

“Ai đánh người?” Chu Diên hí hai mắt, cùng Bạch Mạc cũng ở chung đã hơn một năm, nói như thế nào, hoặc nhiều hoặc ít đều cũng có điểm tình cảm. Hắn, chuyện của mình còn không có giải quyết, không có cách nào cổ kị những người khác, nhưng vẫn có tình cảm ...

Bạch Mạc không muốn đem chuyện khó nói bày ra “Chính là tân sinh, ta không nghĩ trêu chọc bọn họ.” Nếu như là đối thành trước kia, hắn là sẽ không nói như vậy, nhưng thật là bị dọa sợ, so với hắn, hắn vẫn là không có sợ hãi Chu Diên như vậy.

“Cho nên người không để ý đến ta sao? Chẳng lẽ chúng ta đã làm bạn hơn một năm, chính là như thế?” Chu Diên tức chết rồi, hắn ngược lại muốn nhìn xem, rốt cuộc là ai dám tại động thủ trên đầu thái tử?!

Bạch Mạc lắc đầu, “Chu Diên, chúng ta buông tha vậy công Phương Triệu Nhất đi!” Quả nhiên câu này nói vừa xong, miệng Chu Diên há thật to, như nuốt phải ruồi vậy.

Chu Diên phát hiện lỗ tai như bị huyền thính, “Người nói cái gì? Phương Triệu Nhất?”

bản thân mang chuyện của người đàn bà kia, nếu truyền ra đi cha của mình có lẽ sẽ đánh gãy hai chân mình, hắn cũng không muốn dọa người như vậy.

Bạch Mạc nghiêm túc gật đầu, “Đúng vậy, Phương Triệu Nhất, cũng bảo lão Đại buông tha đi, Phương Triệu Nhất không phải người chúng ta có thể trêu chọc.” Đó cũng là ý nghĩ của hắn, nếu người kia sẽ mang theo con tiến vào truouofng, chẳng lẽ là không có một chút thể lực sao? Đây căn bản lại không thể.

“Người... Chính là đánh vài cái, người liền rút lui?” Chu Diên chất vấn, không hề biết hắn bị uy hiếp, cũng không dám có động tác.

“Chu Diên, người không nên hỏi.” Bạch Mạc biết, chuyện nhà hắn, thật là không muốn những người khác biết.

Chu Diên rất không vui, người này cũng dám nói chuyện như vậy, “Ta...” Đáng tiếc hắn lời còn chưa nói hết, liền nhìn đến bóng dáng Tổng Gia Bảo, thậm chí bộ dáng còn lén lút, vì thế lôi kéo Bạch Mạc, liền đi theo.

Hắn muốn xem Tổng Gia Bảo rốt cuộc là làm cái gì, dĩ nhiên là như thế...

Thật cẩn thận mà đi phía sau hắn sau đó liền phát hiện hắn đi vào trong rừng cây, tiếp nhìn đến một thứ máu chảy đầm đìa, Tổng Gia Bảo dùng túi chứa sau, gương mặt thoáng hiện quang mang hưng phấn, “Chắc chắc... Thật sự là trái tim...”

“Phù phù... Phù phù...” đồ vật màu hồng kia, hai người Chu Diên có thể rõ ràng mà nhìn đến nó còn nhảy lên ...

113. Chương 113: Hiện Lên Chân Tướng

“Đây là tìm người, để tìm được rất khó.” Một thanh âm lạnh như băng vang lên, mà lúc này hai người Chu Điền bị dọa, thở cũng không dám thở mạnh.

“Không tồi, vừa dịp có thể làm thí nghiệm.” thanh âm Tống Gia Bảo ôn nhu, nhưng lời nói ra lại làm cho người cảm giác khủng bố.

Sau khi họ rời đi, hai người Chu Điền cùng Bạch Mạc chậm rãi đi ra, từ trong mắt nhau, đều nhìn thấu vẻ kinh hãi của người đối diện.

Hai người bọn họ thích vui đùa một chút, bởi vì trong nhà có tiền, nhưng nói đến việc chơi ra tai nạn chết người, bọn họ trăm triệu không dám, đương nhiên, hai người khác lại là không giống vậy.

Bọn họ không chỉ có tiền, hơn nữa có quyền.

bởi vì S đại có Kha Tiểu Đồng tọa trấn, bọn họ sẽ thường thường tìm điểm gây phiền toái, chẳng qua thực sự muốn làm cái gì, bọn họ cũng sẽ cố kỵ một số chuyện.

“Xem ra bọn họ đều là...” Bạch Mạc nói cũng không nói tiếp, chính là trong ánh mắt của hắn, lại nói sáng tỏ ý tứ của bản thân. Bọn họ không có sợ hãi, nhưng một kẻ ác hơn, ai cũng không để vào mắt là không thể trêu vào.

Chu Điền cũng là gật gật đầu, “Tính đi dù sao với chúng ta cũng không có điểm tốt.” Về phần hai người kia, để cho hai người còn lại trong nhóm giải quyết đi.

Bình thường họ hay đi ngang S đại, nhưng gần đây cũng không biết xảy ra chuyện gì, hai cái người kia ngay cả bóng dáng đều nhìn không tới, cũng không biết là làm ra chuyện gì, chỉ có một tập tư liệu mà thôi.

Tống Gia Bảo nhìn thứ máu chảy đầm đìa kia, trực tiếp ném đến vào thùng rác, thủ đoạn theo dõi của hai người kia thật sự không được tốt lắm, mới đầu liền phát hiện bọn họ, về phần hiện tại thực hiện như thế này, hoàn toàn là hù dọa bọn họ.

Hai người kia tại S thị tương đối người nhát gan, thuộc cái loại loại chỉ cần uy hiếp hù dọa một chút cũng không dám nhúc nhích, về phần hai người khác, chỉ sợ không phải đơn giản như vậy liền có thể giải quyết.

Lý Triệu Hiền bởi vì có chứng cứ phạm tội, giao cho đối thủ một mất một còn, mới có thể giải quyết nhanh chóng như thế.

Mỗi người đều có chứng cứ phạm tội tham ô của mình, chính là S thị mới giải quyết một thị trường, không thích hợp tiếp tục động, cho dù là bọn hắn thấy được một ít đồ vật, cũng sẽ không tiếp tục rung chuyển lực lượng S thị.

Tống Gia Bảo cùng Phương Triệu Nhất đạo diễn một màn, khiến cho hai người Chu Điền đều an phận rất nhiều, thậm chí còn tính toán tìm hai người khác.

Tống Gia Bảo nhìn bạn tốt của mình, trong ánh mắt hiện lên một đạo quang mang, “Triệu Nhất, ta cảm thấy này chuyện này còn có thứ đang tác động phía sau.” Nếu lão sư trường học không có vấn đề gì với việc mang con lên lớp, thậm chí Thần Thần còn ngoan như vậy, mà học sinh có vấn đề ở S đại, thế nhưng trực tiếp tìm Hội học sinh, để cho bọn họ tới xử lý vấn đề này.

Vốn dĩ chuyện không lớn, nhưng bởi vì đề cập một ít thế lực sau lưng bọn họ, lúc này mới sẽ khó giải quyết như vậy.

Triệu Nhất muốn sinh hoạt bình thường, chẳng qua sau chuyện này, chỉ có thể mở rộng sức mạnh của chính mình thật sớm.

Phương Triệu Nhất gật gật đầu, “Đúng vậy, những học sinh kia ngay cả vì đồ kị, nhưng nghe đến tên của ta, cũng không dám hành động như vậy.” Dù sao học sinh phổ thông, tiến vào S đại, thành tích học tập đều không tồi, cho dù trong lòng không hề thỏa mãn, nhưng là sẽ không làm gì.

“Cho nên...” câu nói kế tiếp Tống Gia Bảo cũng không nói hết, nhưng ý tứ đã rất rõ ràng. Bọn họ đến S thị căn bản sẽ không có rắc rối với người nào, mang con đến trường là không phù hợp nội quy trường học, chẳng qua học sinh xuất sắc có một ít ngoại lệ.

Hai người đều không nói gì, “Triệu Nhất, không phải người rắc rối một số người chứ?” Một hồi lâu sau, Tống Gia Bảo mới chậm rãi hỏi han, hẳn hiểu biết lang tộc, nếu cho bọn họ thời gian mười lăm năm, vậy tuyệt đối sẽ không nuốt lời.

Phượng Triệu Nhất hơi hơi mà hí hai mắt, trước kia hẳn khuếch trương thế lực, đúng là rắc rối không ít người, nhưng những người đó căn bản là không biết người phía sau màn là ai.

“Những người đó là không dám động.” nam sinh cao lớn nhìn hư không, cả người đều tản ra không khí lạnh như băng, hẳn muốn cho con trai của mình một cuộc sống vững vàng mà không phải lúc nào cũng lo lắng an toàn sinh mệnh của mình.

trong tộc Yêu, tự nhiên có quy củ, bọn họ là không có khả năng tùy tiện kéo dài, như vậy sẽ mang đến nguy nan lớn cho con người thật.

Chu Điền là đến G bar đi tìm Lâm Tử kỳ, chỉ có lão Đại bọn họ, bóng người cũng không biết đi nơi nào, nghe nói không ở S thị.

Lâm Tử kỳ thích nam nhân, bọn họ đều rõ ràng, mà lúc này Lâm Tử kỳ, ôm một thiếu niên thanh tú tiểu, cũng không biết nói gì đó nói, thế nhưng có thể cho nam hài kia không ngừng tươi cười.

G bar rất yên lặng, ngọn đèn hôn ám, cho người ta một loại không khí ái muội.

“Lâm ca.” Chu Điền thật cẩn thận mà hô, nhiều khi, hẳn cũng không dám cùng bọn họ chơi đùa, dù sao hẳn không thích nam nhân, chính là thích nữ nhân mà thôi. Hẳn liền không hiểu, nam nhân này có cái gì hay, thế nhưng có thể khiến họ điên đảo.

Lâm Tử kỳ ngẩng đầu, mặt của hẳn lạnh băng cứng rắn, đôi mắt dài nhỏ, thành tích người này cũng không sai, người bên S đại, là không thể dùng việc này lấy cớ đuổi bọn họ đi. Lâm Tử kỳ có một nửa là hắc đạo, toàn bộ hắc đạo S thị, đều do phụ thân hẳn chủ trì.

“Có chuyện gì không?” lúc này hiển nhiên tâm tình Lâm Tử kỳ rất tốt, cho nên thái độ đối với Chu Điền rất tốt.

Lâm Tử kỳ là một người nóng nảy vả lại âm ngoan, một khi có người rắc rối hẳn nói chính là đứt tay đứt chân.

nhiều khi, Chu Điền đều đi cùng bọn họ, nhưng chính là đứng tại một bên mà thôi, về phần làm việc gì, cũng là không hề động.

Chu Điền ngồi xuống một bên, nếu không nhìn qua thủ đoạn của người này, còn tưởng rằng hẳn rất ôn nhu, “Lâm ca, sự kiện S đại đã tìm tới cửa.” Hẳn đối với chuyện này, không có ý tưởng gì, dù sao ban đêm nhàn rỗi nhàm chán mà thôi.

“Sự tình gì?” Lâm Tử kỳ hiển nhiên là không có phản ứng kịp, hẳn hận Kha Tiểu Đồng hận đến nghiến răng dương, muốn người nọ tìm đến chính mình, đáng tiếc...

“Chính là chuyện đưa thư, Phượng Triệu Nhất bọn họ tìm tới, thậm chí còn uy hiếp bọn họ.” Chu Điền một năm một mười mà đem mọi chuyện nói cho cho hẳn biết, đương nhiên chuyện mất mặt hay là thôi đi.

Lâm Tử kỳ nghe đến mấy cái này, không có sinh khí, “Kha Tiểu Đồng người nọ đâu? Có phản ứng gì sao?” Trước kia có chuyện gì đều là bọn họ lại can thiệp, chính là lần này là hoàn toàn không giống?

“Hẳn cùng trước kia không có gì không giống.” Chu Điền suy nghĩ một chút trạng thái của Kha Tiểu Đồng, hội trưởng Hội học sinh vẫn là bộ dáng như trước, một chút biến hóa cũng không có.

” được rồi.” Lâm Tử kỳ phát phát tay, hiển nhiên hẳn không cảm thấy hứng thú với chuyện này. Bọn họ không có thứ như vậy, vẫn là những người khác cho bọn họ, hơn nữa nghĩ đến việc có thể tìm tìm Kha Tiểu Đồng phiền toái, liền trực tiếp báo đi lên.

ân oán của bọn họ cùng Kha Tiểu Đồng, từ năm nhất đã bắt đầu, hình như Hội học sinh đều bị Kha Tiểu Đồng cầm giữ, mà một ít lực lượng hắc ám ở S đại, lại do bản thân tiếp nhận. Bọn họ vốn dĩ là đối thủ một mất một còn, nhưng bởi vì hậu trường của Kha Tiểu Đồng rất cứng rắn, căn bản là không có khả năng chinh hắc.

Nghe được Lâm Tử kỳ nói như vậy, Chu Diên thật sự có điểm giật mình, trước kia thái độ người này hoàn toàn không như thế này, hiện tại lại...

“Chờ khi bọn hắc tìm tới ta, ta tự nhiên sẽ thu thập bọn họ.” Lâm Tử kỳ thấy sắc mặt Chu Diên có chút ái muội không rõ, lập tức chỉ biết là xảy ra chuyện gì, vì thế thần nhiên mà nói. Hiện tại hắc không có tâm tình lo chuyện này, vẫn là vui với đứa bé này đã.

Chu Diên thấy trong ánh mắt Lâm Tử kỳ hiện lên không vui, lập tức chỉ biết xảy ra chuyện gì, vì thế trực tiếp đi ra ...

Kỳ thật ở S đại bốn người bọn họ rất kỳ quái, tất cả mọi người cho rằng bọn họ là một người, nhưng chỉ có nhân tài bên trong biết, đây chính là hội do Lâm Tử kỳ cùng Âu Dương Tiêu cùng quản, trong đó một người là nhi tử của lão Đại hắc đạo, một người khác lại là nhi tử bí thư, có thể thấy được thế lực bọn họ là khủng bố cỡ nào.

Phượng Thần dụi dụi hai mắt của mình, nghiêm túc mà nhìn phụ thân, “Phụ thân...” thanh âm nhu nhu, có vẻ phá lệ rõ ràng.

Phượng Triệu Nhất nói không nói gì, chính là ôm Phượng Thần...

“Phụ thân, đã xảy ra chuyện gì?” Phượng Thần rất không rõ, hắc không có làm sai chuyện gì, vì cái gì cha của mình muốn đưa mình đi?!

Đúng vậy, phụ thân muốn đưa mình đi, thậm chí đến một địa phương xa lạ cái gì cũng không biết.

“Phượng Triệu Nhất!” Phượng Thần phát hỏa, hắc ghét nhất sự người chuyện gì cũng không nói, mà nam sinh cao lớn trước mắt, thế nhưng không nói hai lời, thậm chí còn đem y phục của mình, vật dụng hàng ngày cái gì đều chuẩn bị tốt lắm, ngồi trên xe liền chuẩn bị chạy lấy người.

Phượng Triệu Nhất cúi đầu, nhìn mình con trai bảo bối đôi mắt tràn ngập lửa giận, “Đưa người đến địa phương an toàn, chờ giải quyết chuyện nơi đây, sẽ cho người trở về.” Thanh âm của hắc trầm thấp, lại lộ ra kiên định tuyệt đối không thể phản kháng.

Hắc đã nghĩ kỹ, nếu không phải người S đại người muốn đối phó bọn họ, nói cách khác, lực lượng giấu ở chỗ tối, căn bản liền không phải thứ con người có thể làm. Kỳ thật lang tộc cùng tộc khác cũng có ma sát nhất định, nhưng rất nhiều khi cũng không hỏi đến quan hệ giữa hai bên.

“Ta không đồng ý!” Phượng Thần vừa nghe đến việc cha muốn đưa hắc đi, vì thế lớn tiếng hô. Hắc thống hận thân thể của mình, ngay cả đi bộ cũng không tự đi được, nói cách khác, hắc là có thể không cần làm phiền cha.

“Thần Thần...” Phượng Triệu Nhất trực tiếp ngồi lên xe, sau đó mềm nhẹ mà nói, “Ta chịu không thể chịu đựng nguy hiểm khi để mất người!” Lúc trước nhìn đến trái tim Thần Thần thiếu chút nữa bị người ta móc ra, hắc cảm thấy tim mình như muốn ngừng đập.

Hắc cũng biết tâm tính mình như vậy có chút không bình thường, nhưng không cách nào khống chế, có lẽ bọn họ tách ra một đoạn thời gian thì tương đối tốt.

114. Chương 114: Đứa Trẻ Bị Bỏ Lại

đôi mắt sáng như sao của Phượng Thần nay tối đen, lúc này Phượng Triệu Nhất nghiêm túc lại mang theo bất đắc dĩ “Phụ thân... Chẳng lẽ ngươi không biết, ta sợ việc chỉ tách với người sao?” Kiếp trước, bọn họ chính là tách ra như vậy, chẳng lẽ kiếp này vẫn là như thế sao?

Kiếp trước chính mình, không có một chút năng lực, cũng không biết mình phụ thân yêu thương mình, bắt đầu từ khi bản thân có ký ức, hẳn đã sống cuộc sống một người, thậm chí học tập cái gì không có nhìn thấy những người khác.

Hắn biết kiếp trước không thể trách cứ cha của mình, hẳn cũng là không có sức mạnh có thể bảo vệ mình, làm cho mình mất đi ký ức lang tộc, nhưng là kiếp này... Hẳn cũng sợ hãi do bản thân đã bị thương tổn, nhưng hẳn đã không phải là Phương Thần lúc trước, hẳn có ký ức của bản thân, hẳn có thể bảo vệ tốt chính mình.

Phương Triệu Nhất nặng nề mà hít một hơi ở trong lòng, hẳn cũng biết Phương Thần không phải hài tử phổ thông, nhưng ở trước mặt sức mạnh, cho dù có trí nhớ của kiếp trước, cũng không có tác dụng.

“Thần Thần, phụ thân sẽ đi đón ngươi, không cần lo lắng.” Phương Triệu Nhất không biết con mình trước kia xảy ra chuyện gì, nói cách khác, vì sao lại sợ hãi tách ra? nhất định có chuyện gì đó.

Phương Thần liều mạng mà lắc đầu, “Không cần! Phụ thân, ta...” hẳn còn muốn nói gì, lại phát hiện xe đã ngừng lại.

Nơi này nhìn qua rất nghèo túng, nơi nơi đều là một đám người ăn mặc giản dị, thậm chí còn có rất nhiều người bán hàng rong ở trong này.

Phương Triệu Nhất từ trong xe xuống dưới, sau đó lượn trái lượn phải, ngay cả Phương Thần cũng rất khó có thể nhớ kỹ con đường này, sau đó bọn họ đi đến trước một gian phòng cũ nát.

Cửa tróc mấy lớp sơn, nhìn qua cực kì lỏng lẻo, mà Phương Triệu Nhất gõ cửa một chút, sau đó liền nhìn đến một nữ tử mở cửa.

Nữ tử mặc rất tùy tiện, tóc cũng lộn xộn, nhìn rõ bộ dáng còn không rời giường, khi nhìn đến Phương Triệu Nhất, vốn dĩ bộ dáng lỗ mãng, lập tức liền thay đổi.

“Thiếu chủ.” Nữ tử mở cửa, sau đó liền đem người đón đi vào.

Phương Triệu Nhất hơi gật đầu, mà Phương Thần quan sát hoàn cảnh nơi này, hẳn biết mình căn bản liền không có cách nào thuyết phục cha của mình, giả đáng thương không có dùng được, suy nghĩ vì an toàn của mình, Phương Triệu Nhất tuyệt đối sẽ không tùy tiện thỏa hiệp.

gia cụ bên trong cũng rất đơn giản, một TV, một bộ sofa mộc, một cái bàn tròn tròn, còn có ghế dựa.

Trên bàn đặt một bộ ly trà, mà lúc này nữ tử quỳ gối trước mặt Phương Triệu Nhất.

“Đứng lên đi.” Phương Triệu Nhất trầm thấp mà nói, “Còn lại người không cần phụ trách, dùng tánh mạng của người bảo hộ hẳn.” Nhìn đầu nhi tử, giọng điệu của hẳn nhu hòa rất nhiều.

Lâm Dĩnhtận trọng mà gật đầu, “Vâng, thiếu chủ!” Nàng không phải Người của lang tộc, là yêu tộc khác, nếu không là thiếu chủ cứu mình, nàng kia cũng không khả năng sống trên cõi đời này, vì thiếu chủ, nàng có thể đem sinh mệnh của mình kính dâng.

Phương Thần lúc này tội nghiệp cầm lấy ống tay áo cha mình, “Phụ thân...”giang phòng này, nhìn qua pháp lệ sạch sẽ, nhưng hẳn lại không thích, bởi vì nơi này căn bản không có cha hắn.

Phương Triệu Nhất hôn khuôn mặt nhi tử một cái, mà Lâm Dĩnh mắt xem mũi, lỗ mũi nhìn tâm, làm như cái gì cũng không biết, nguyên lai thiếu chủ còn có khi như vậy, đại khái chỉ có tiểu thiếu chủ có thể làm hắn như thế đi.

“Thần Thần, ngoan, phụ thân giải quyết một số chuyện, sẽ trở về tìm ngươi.” Phương Triệu Nhất ôn nhu hống nhi tử, nếu không là sợ hãi mất đi vậy hẳn cũng sẽ không làm như vậy. Có lẽ người sau khi có nhược điểm sẽ biến thành bộ dáng lo được lo mất.

“Bao lâu?” Phương Thần hiểu được, cho dù bản thân khốc lóc om sòm, nam sinh cao lớn trước mắt, cũng sẽ không thay đổi sự chủ ý của bản thân.

Phương Triệu Nhất suy nghĩ trong chốc lát sau, mới chậm rãi mà trả lời, “Một tháng.” Một tháng này, hẳn sẽ không đến xem Phương Thần, mà Lâm Dĩnhcũng sẽ lập tức đổi địa phương.

độ trung thành Lâm Dĩnh đối với mình, hẳn biết đến rất rõ ràng, chờ sự tình đều giải quyết xong, hẳn tự nhiên có thể tìm kiếm được tung tích nhi tử.

Có lẽ bởi vì quan hệ yêu tà thú, vô luận hai người bọn họ cách rất xa, cũng có thể biết đối phương ở nơi nào. Đương nhiên, có cấm kỵ, thì cần bài trừ hết mới có thể biết.

Phương Thần bị đặt ở trên ghế gỗ, lưu luyến không rời mà nhìn bóng dáng không quay đầu lại, thẳng đến khi bóng dáng nhìn không tới, hẳn mới thu hồi ánh mắt của mình.

“Thiếu gia.” Lâm Dĩnh cảm thấy thực phức tạp, hài đồng này, rõ ràng là biết mọi việc, hơn nữa bản thân nơi này không có đồ trẻ con, chẳng lẽ hiện tại đi mua sao? Không, vẫn là lập tức dời địa điểm tương đối tốt.

Phương Thần nâng mắt lên, nhìn thoáng qua Lâm Dĩnh lờ mờ, “Thực bẩn.” Đạm mạc mà nói hai chữ, một chút không có bộ dáng như bên người Phương Triệu Nhất, lúc này hẳn, hình như đem tất cả mọi người ngăn cách ở bên ngoài.

khóe miệng Lâm Dĩnh run rẩy vài cái, nàng chính là không có rửa mặt chải đầu mà thôi, làm sao mà bẩn?! Nhưng hiện tại cũng không có kị nhiều như vậy, “Thiếu chủ, người uống trước chút sữa đi, chúng ta chờ một chút phải đi rồi.”

Nàng ở đây, vì chính là che dấu thân phận của mình, mà thiếu chủ đã đến, khẳng định sẽ bị một số người có tâm chú ý tới, nếu là như thế, kia chỉ có...

Phương Thần không có như trẻ con nhà khác đòi hỏi nhiều, “Vậy người còn không mau pha sữa cho ta uống!” Thật sự là không biết mình phụ thân tìm kiếm nữ nhân này như thế nào, nhìn bộ dáng nàng, ngây ngốc, chỗ nào có chút khôn khéo.

Lâm Dĩnh không nói gì, sau đó liền Đinh Đinh động động mà trực tiếp đến đi phòng bếp, mời/ để cho Phương Thần uống nãi sau, lập tức liền đi rửa mặt chải đầu.

Rất nhanh Phương Thần cùng Lâm Dĩnh liền dời đi, mà Phương Thần bị nữ nhân ôm vào trong ngực, cực kì không thoải mái, nhưng cũng không nói gì thêm, chính là cảm thấy mệt mỏi đi, bất tri bất giác mà đang ngủ, cuối cùng chờ khi mình tỉnh lại, phát hiện đã ở tiểu sơn thôn.

Ngáp một cái, bản thân nằm ở chỗ thoải mái, nhìn nhìn lại, nóc nhà lợp từ ngói, hơn nữa liên không khí cũng mát mẻ rất nhiều, mơ mơ hồ hồ nhìn về phía bên ngoài, còn có thể nhìn đến một mảnh mảnh đất hoang.

“Thiếu gia, một tháng này, chúng ta tạm thời ở nơi này.” Cửa rắc ‘ một tiếng liền được mở ra, sau đó nhìn đến bóng dáng Lâm Dĩnh, lúc này nàng mặc rất mộc mạc, quần dài, áo sơ mi tùy ý, nhìn qua có vẻ hờ hững.

Phương Thần gật gật đầu, dùng tay nhỏ bé sờ sờ bụng của mình, trẻ con chính là dễ dàng đói, mình vừa tỉnh lại, chính là muốn ăn cái gì.

nãi bình trước mắt, bên trong tràn ngập sữa, Phương Thần chậm rãi lấy lại đây, trực tiếp uống đứng lên... Hiện tại là trọng yếu nhất chính là lấp đầy bụng của mình, mà nữ nhân trước mắt, không có không khí làm người ta chán ghét, lúc này mới khiến hẳn không có cự tuyệt người này ôm ấp.

Phương Thần bên này bình tĩnh bao nhiêu, Phương Triệu Nhất bên kia chính là tương đối quỷ dị.

Phương Triệu Nhất cho dù tại S đại, vẫn là có thể rõ ràng mà cảm giác đến một cỗ không khí âm lãnh tùy thời nhìn mình chằm chằm, mỗi lần quay lại đạo ánh mắt kia lại tiêu thất...

Hắn cảm thấy rất kỳ quái, rõ ràng bên kia không có ai, đã có một cỗ âm phong xuất hiện.

Khổng Chiêu nhìn thoáng qua người bên cạnh, hẳn quái dị, bản thân cũng là phát hiện, “Làm sao vậy?” Thần Thần bị đưa đi, về phần là địa phương nào, bọn họ này căn bản là không biết.

hai người Lâm Tử Kỳ, không phải dễ đối phó như vậy, cũng không biết bọn họ sẽ nháo ra chuyện gì tình, hiện tại bình tĩnh như vậy, không có nghĩa là không có bất cứ chuyện gì. Cái loại không khí áp lực này, hẳn cũng có thể rõ ràng cảm giác đến.

Có lẽ là bởi vì cùng Phương Triệu Nhất một chỗ, hắn mới có thể càng thêm rõ ràng cảm giác đến một ít đồ vật.

“Không có việc gì, người về sau không cần ngồi cùng ta.” Phương Triệu Nhất nhìn Khổng Chiêu bên người, người này đối Thần Thần cũng không tệ lắm, cho nên một số chuyện, hắn sẽ hiểu được.

Khổng Chiêu cau mày, nghĩ muốn nói gì, lại bị Phương Triệu Nhất ngăn trở.

“Rất nguy hiểm, người ứng phó không được.” hiện tại Phương Triệu Nhất có thể xác định, đây chính là người phía sau màn, tuyệt đối không phải nhân loại.

người bình thường, chính là sẽ cảm giác đến một ít rét lạnh, nhưng bản thân lại hoàn toàn không giống, một khi phát sinh sự tình gì, sẽ khiến người thường...

Khổng Chiêu muốn nói lại thôi, hắn hiểu được, phép thuật cái gì, căn bản hắn ứng đối không được, cuối cùng vẫn rời khỏi Phương Triệu Nhất.

Nếu bản thân không có cách nào cùng hắn đứng một nơi, như vậy chỉ có thể là không trở thành dây trói buộc hắn.

một số người S đại, trong vòng vài ngày cũng biết Phương Triệu Nhất còn lại một người, mà xá hữu hắn, thậm chí cũng không thêm nói chuyện với hắn.

Một ít lời đồn như là gió nhẹ mà thổi qua, nhưng Phương Triệu Nhất căn bản liền không để ý, giống như tất cả mọi thứ đều cùng bản thân không có bất cứ quan hệ nào.

Mấy người Tổng Gia Bảo rất lo lắng, nhưng không có biện pháp gì.

“Ta dọn ra ngoài ở.” Phương Triệu Nhất nói với mấy người bọn họ, cho dù mình ở ký túc xá, cổ âm lãnh kia, hắn vẫn là có thể cảm giác đến rõ ràng.

Phương Triệu Nhất không phải là thánh mẫu, nhưng là tuyệt đối không phải là người vô tình, vài người trong ký túc xá, là chân tay hắn, có thể bảo hộ bọn họ nói, mình là sẽ không để cho bọn họ chết đi.

Một số người như thế coi trọng Thần Thần, vậy không có bất cứ vấn đề gì, hơn nữa về sau bọn họ vẫn cần người tại thế giới này, mặc kệ yêu tộc lợi hại thế nào, nhưng phép thuật nghịch thiên như vậy, sẽ bị thượng thiên trói buộc.

Một khi vượt qua một ít, hoặc là đại lượng sát hại người bình thường nói, kia tự nhiên là... Yêu tộc bên kia sợ bị diệt sạch, liền không ngồi xem mặc kệ.

Hiện tại người cùng lớp với hắn trong Lang tộc, trừ mình ra, căn bản là không có những người khác, cho nên lang tộc mới bức thiết mà cần tân sinh mệnh.

lang tộc cũng gặp phải nguy cơ tuyệt chủng, chỉ có tìm ra biện pháp, mới có thể ngăn chặn.

“Người...” Tổng Gia Bảo muốn nói chuyện, lại phát hiện ánh mắt bạn tốt này khủng bố lạnh như băng, nháy mắt liền biến mất tại chỗ.

115. Chương 115: Con Rối Âm Thuật

Trương Đại Tráng cùng những người khác đều hai mặt nhìn nhau, căn bản liền không biết là xảy ra chuyện gì.

bên trong đôi mắt Tổng Gia Bảo, thoáng hiện vẻ mặt lo lắng, hy vọng bạn tốt của mình không có việc gì, cổ gió lạnh kia, hắn cũng cảm giác đến, “Chúng ta vẫn là cứ theo lẽ thường lên lớp đi.” Hắn đối nói với mấy người Khổng Chiêu vài câu rồi cũng không nói tiếp.

“Ân.” Khổng Chiêu cũng biết có một số việc, căn bản bọn hắn không nên biết, nếu là như thế nói, chỉ có thể chậm rãi chờ đợi.

Rất nhiều chuyện, đều vượt qua dự đoán của Khổng Chiêu, hắn căn bản là không biết thì ra trên đời này thế nhưng còn có quỷ thần nói đến, hoàn toàn đảo điên nhận tri trước đây của hắn.

Phương Triệu Nhất biết, bản thân không bao giờ có thể trở về ký túc xá, nếu không, kia Tống Gia Bảo bọn họ, hoàn toàn không thể tránh được việc bị cỗ không khí âm lãnh này đuổi giết.

Nơi này là S thị, cỗ hơi thở kia hình như là cỗ kị cái gì, không có hành động bốn phía.

“Cạc cạc... Cạc cạc...” Khàn khàn khó nghe, mang theo điểm điểm bén nhọn, “Ha ha... Ha ha...” Thậm chí là thanh âm tiểu nữ đồng vang lên trong lỗ tai Phương Triệu Nhất.

Hắn không phải không nghĩ lập tức sẽ giết người tản ra không khí âm lãnh này, chẳng qua cái đồ vật kia căn bản là không ở đây, khi muốn tìm, không khí lại đột nhiên biến mất không thấy, điều này làm cho hắn cảm thấy rất quái dị.

tử trần không khí của một người, không phải tùy tiện tìm một người có thể làm đến, phải có quần áo của hắn, nhưng hiện nay không nên truy cứu cái này, hắn chính là muốn giết chết người kia.

Phương Triệu Nhất xuất điện thoại, cấp Tống Gia Bảo một ít nội dung, sau đó liền hướng sang một hướng khác...

Nếu những người đó muốn đùa bản thân liền cùng bọn họ vui đùa một chút.

Xin phép nghỉ học đối với hắn, là rất dễ dàng, dù sao thành tích của hắn cùng năng lực đều đặt tại nơi đó, chỉ cần khi thí nghiệm, có thể bảo trì vị trí, liền không sẽ có bất cứ vấn đề gì. Đương nhiên, nếu người không thể bảo trì, vậy là chuyện khác.

Kha Tiểu Đồng nhận tin tức, ngược lại rất kỳ quái, hắn cũng biết Lâm Tử kỳ căn bản sẽ không có bất luận động tác gì, mà mục đích Phương Triệu Nhất xin phép bởi vì sao ngay cả người phòng 507 cũng không có đi theo, hình như là có một chút chuyện không muốn người biết.

Kha Tiểu Đồng cho dù hiểu kỳ, nhưng hiểu được, một chuyện không phải mình có thể đụng chạm, nếu không nói, cuối cùng chịu thiệt là chính mình.

S đại vẫn như là bình thường nhất dạng, nhưng rất nhiều người đều phát hiện thiếu niên cao lớn mang theo con không thấy, mà mấy người Lý Lệ Lệ, đối tình huống Phương Triệu Nhất, cũng muốn biết đến, nhưng Khổng Chiêu cũng là một kẻ dối trá, căn bản là không cho bọn họ biết việc này, thậm chí liền một chút tin tức cũng không có tiết lộ ra.

Lúc này tại một ngọn núi xa xôi, một cái tiểu cô nương đứng một chỗ cả người đều đỏ như máu trong Huyết Trì bên, mà cả người nàng đều tản ra không khí khủng bố...

Chung quanh có một ít lực lượng âm u, chậm rãi hướng vào thân thể tiểu cô nương, tiểu cô nương mở hai mắt của mình, ánh mắt đều là hồng sắc, nhìn về phía bốn phía, hình như là vật chết không có nhiều cảm giác lớn, nơi nào ánh mắt nàng nhìn đến, sẽ có một ít tử khí nhẹ nhàng phát ra.

“Thật không nghĩ tới, người ác như thế.” Một thanh âm an tĩnh vang lên trong sơn động, mang theo vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa.

“Không ác lại như thế nào thể hiện được tầm quan trọng của ta?” Mang theo tiếng nói tà mị, tràn ngập tự tin.

Hang núi lại yên tĩnh, nhưng năng lượng màu đen bên trong, lại càng thêm đặc hơn.

Phương Thần cảm thấy thực nhàm chán, trừ bỏ cùng đấu võ mồm Phương Dịch còn lại gì cũng làm không. Lâm Dĩnh đối hắn rất cung kính, trừ bỏ tắm rửa... Còn lại đều làm thực tốt.

Phương Thần là tuyệt đối sẽ không cho một nữ nhân nhìn thân thể của chính mình, cho nên Lâm Dĩnh cũng chỉ có thể tùy ý đùa bỡn tự gây sức ép.

tiểu sơn thôn này cách S thị không xa, nông dân rất thuần phác, mà phòng bọn họ ở cũng cách rất xa, nhiều khi, cũng có một ít đại mục đến hỏi cần trợ giúp gì không, nhưng Lâm Dĩnh đều dùng lời nói ôn nhu đuổi rồi.

“Phương Dịch, ngươi có biết vì sao phụ thân muốn cho ta đi?” Phương Thần dò hỏi trong đầu của mình, hẳn là thật sự muốn biết đã xảy ra chuyện gì. Hẳn biết sức mạnh của bản thân rất nhỏ yếu, thậm chí liên năng lực bảo hộ cũng không có.

Phương Dịch thấy linh hồn bản thân rốt cục nhìn không được hỏi, nhất thời nguyên thần một bộ đắc ý dào dạt, “Ngươi cầu ta, ta liền nói.” Mỗi lần cùng người kia nói chuyện khi, mỗi lần kinh ngạc đều là chính mình. Rất nhiều khi, hẳn đều nghĩ, không phải mình quá mức già rồi, sao mình lại giống mẹ nó thế?!

” nói hay không!” Phương Thần kéo kéo nhìn nguyên thần, ngay cả bản thân rất sốt ruột, chính là cũng biết, yêu tà thú không nghĩ nói, cho dù là cầu cũng vô dụng, thậm chí còn sẽ làm hẳn càng thêm đắc ý.

Phương Dịch một hơi nghẹn tại trong cổ họng nói cái gì đều nói không nên lời, “Ngươi cái người không biết tốt xấu này!” Nếu không phải mình nói, kia Phương Thần cũng sớm chết.

“Ngươi thích nghĩ như thế nào liền nghĩ như thế nào.” Phương Thần lạnh lẽo mà nói, trừ mình ra, những người khác đều không thể nói chuyện cùng Phương Dịch.

Phương Dịch nặng nề hít một hơi, hẳn như thế nào liền không có cách với Phương Thần! Được rồi, nhìn Phương Triệu Nhất đưa cho bản thân hai linh hồn, hẳn liền gắng gượng mà làm mà nói cho Phương Thần biết tốt lắm.

“Là con rồi âm thuật.” Phương Dịch nói ra.

Vốn dĩ Phương Thần bình tĩnh, lập tức liền đem lực chú ý tập trung lại, “Ngươi nói cái gì? Con rồi thuật?” Chẳng lẽ những người đó thật sự một chút cũng không e ngại sao?! Thế nhưng công nhiên dùng thuật con rồi.

Phương Dịch khinh bỉ nhìn Phương Thần, “Không là thuật con rồi, là con rồi âm thuật, pháp thuật này cùng thuật con rồi khác nhau chính là, con rồi âm thuật cũng không phải là tùy tiện một người có thể tu luyện, hẳn là cần một lời dẫn, mà lời dẫn này phải là hài đồng.”

” đứa bé phải gặp đả kích lớn, trong lòng tỉnh tỉnh mê mê, lại tràn ngập oán hận, cuối cùng bị người ngược sát chí tử, đứa trẻ như vậy, có thể sinh ra âm khí thật lớn, bọn họ có thể tập trung vào một người, thẳng đến khi người nọ chết mới thôi.”

“Đương nhiên, người bên cạnh người nọ, cũng chạy không khỏi vận mệnh bị ăn mòn, đây là nguyên nhân Phương Triệu Nhất đưa ngươi rời đi.”

Phương Dịch không biết Phương Triệu Nhất biết loại tình huống này hay không, nhưng con rồi âm thuật quá mức thương thiên người yêu tộc cũng sẽ không sử dụng.

Tìm một lời dẫn, rất khó khăn, mà hiện nay liền có một người phù hợp tình huống như vậy. Nếu không phải là hẳn ở trong đầu Phương Thần, cũng sẽ không nghĩ đến kí ức chợt lóe, đương nhiên, này đó cũng chỉ là đoán mà thôi.

Nghe đến mấy cái này giải thích này, bên trong đôi mắt Phương Thần, thoáng hiện lo lắng cảm xúc, “Ngươi biết con rồi âm thuật như vậy, nhất định là biết cách giết chết hài đồng kia phải không?” Hẳn nghĩ đến bọn họ gần đây đắc tội người nào, sau đó khi đi đến biệt thự xa hoa, tình huống tiểu cô nương kia.

Lý gia nghèo túng, còn có cha mẹ tử thảm, còn có gia gia... Trong nháy mắt bị thua, sau đó bị thân thích, tận lực bồi tiếp...

“Không rõ ràng lắm.” Phương Dịch thành thật mà nói, trong ánh mắt kia, thoáng hiện thuần khiết không rảnh.

Phương Thần híp hai mắt của mình, “Phương Dịch, ta không có thời gian cùng ngươi nói giỡn!”

“Đương nhiên, ngươi cũng có thể không nói, để cho Lâm Đình tìm phụ thân ta, sau đó bản thân đi, đến lúc đó bị giết tử, ngươi cũng không sống được.” thanh âm Phương Thần rất mềm nhẹ, nhưng lời nói ra, lại tràn ngập ý tứ uy hiếp hàm súc.

nguyên thần Phương Dịch, nháy mắt liền đã xảy ra biến hóa, “Người dám như thế?” Hắn biết, chính là thân thể Phương Thần chết, bản thân không có cách nào sống, cũng không phải còn trong biến hóa trì, nếu không cho dù không thể đi ra ngoài, nhưng là sẽ không uy hiếp được nguyên thần của mình.

Nhưng Phương Dịch cũng hiểu được, đây chính là thời gian không đợi người, người hắn muốn tìm, cũng không biết nhiều ít thế nào, thậm chí một hồn một phách thật cũng không có biến mất sao?! Trong lòng của hắn thực lo lắng, nhưng không có bất luận biện pháp nào.

“Người thử xem ta có dám hay không?” Phương Thần đối nói với yêu tà thú, một chút cũng không để ý. Hắn trùng sinh chính là vì cha của mình, nếu phụ thân không có, vậy hắn còn sống còn có ý gì?!

Hai cái linh hồn đều gắt gao giăng co, cuối cùng vẫn là Phương Dịch thỏa hiệp, ” phép thuật như vậy, chỉ có thể là để cho bản thân Phương Triệu Nhất giết chết nàng, mà âm khí còn lại, cần một người hấp thu, lúc này mới có thể hoàn toàn giải trừ nguy cơ.”

“Ta đây có thể hấp thu sao?” Phương Thần nghĩ đến chính là cái này, dù sao bên trong thân thể hắn có yêu tà thú, cũng không để ý thu nhiều rác rưởi một chút.

Phương Dịch muốn chửi ầm lên, “Chẳng lẽ người cho rằng thân thể của bản thân có thể thừa nhận âm khí sao?” Người nọ là chắc là đầu óc có vấn đề, còn nói có trí nhớ của kiếp trước, không phải làm thế sẽ gây sức ép chính mình?! Nhưng sau đó ngẫm lại, chính là bởi vì hắn chấp nhất, mới có thể đi ra, không có lên tiếng.

Phương Thần có chút thất vọng, không thể thừa nhận âm khí, cho dù giết tiểu cô nương kia, cũng sẽ vô dụng, “Kia cần người nào mới có thể?” Phương Dịch nhất định là có biện pháp, kỳ thật hắn có thể dựa vào thân thể này.

“mùng năm âm có âm khí, người sinh ngày dần giờ dần có thể, cơ hội như vậy cực kỳ bé nhỏ, ta xem người hay là thôi đi.” Phương Dịch vui sướng khi người gặp họa mà nói, ai mượn Phương Thần đáng giận như vậy, cũng dám uy hiếp chính mình.

“Là người đi?” Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, một bộ ta biết.

Gương mặt Phương Dịch, đã âm trầm đến mức tích nước, nhưng hắn là nguyên thần, cũng sẽ không phát sinh chuyện như vậy.

“Nói cách khác, cơ thể của ta có thể.” Phương Thần vẫn luôn cẩn thận mà quan sát biểu tình Phương Dịch, đặc ý chột lóe kia, chính là bị bản thân phát hiện.

“Ta có thể giúp người xử lý âm khí, điều kiện tiên quyết là người phải giúp ta tìm người, nếu không không thương lượng!” Phương Dịch lạnh lùng mà nhìn Phương Thần, như là đang nhìn người chết vậy..

116. Chương 116: Huyết Oa Oa Công Kích

lúc này linh hồn Phương Thần, tản ra không khí khủng bố, “Người muốn tìm người?” Nếu thân thể của bản thân có chuyện gì, yêu tà thú trước mắt, cũng không sống nổi.

Phương Dịch lạnh lùng gật đầu, “Đúng vậy, người chỉ có một hồn một phách không biết hắn đang ở quốc gia nào.” Hắn muốn ra ngoài, chính là vì cảm thụ được người nọ, chính là một đoạn thời gian đi qua một chút phản ứng cũng không có.

Lúc trước bản thân mình đưa hắn đi ra ngoài, linh hồn đã bị lỗ lã, hắn thu thập tình yêu cùng linh hồn, cũng không phải vì mình, mà là bởi vì hắn.

“Tốt, ta đáp ứng người, nhưng điều kiện tiên quyết là chờ ta lớn lên.” Phương Thần cũng biết mình còn bé, căn bản là không có khả năng làm chuyện khác, trước mắt chỉ có thể cùng nguyên thần thỏa hiệp.

Phương Dịch mân môi, một hồi lâu sau, mới chậm rãi mà nói, “Ta không có dư thừa thời gian!” ý tứ Rất đơn giản, đó chính là hắn cần là ngay hiện tại, mà không phải chờ hơn mười năm về sau.

“Phương Thần! Con rối âm thuật cũng không phải đơn giản như vậy liền có thể giải quyết, người tốt nhất nên hiểu rõ chứ.” bên trong đôi mắt Phương Dịch, tràn đầy trào phúng cho rằng, “Nếu không, chờ người quyết định tốt lắm, phụ thân của người cũng kiên trì không được.”

Âm khí một khi tiến vào nhân thể, chính là việc ăn mòn thân thể của bọn họ, chờ thời gian nhất định, sẽ chết không toàn thây, đương nhiên còn có một biện pháp khác, nhưng hẳn là sẽ không nói cho Phương Thần biết. Rõ ràng là bản thân hẳn không chế hai người bọn họ, kết quả lại ngược lại, bản thân bị bọn họ ức chế.

Phương Thần nghiêng rằng nghiêng lợi mà nhìn nguyên thần trước mắt, sau đó nói, “Ta đáp ứng!” nguyên thần lâu như vậy, ngay cả linh hồn cũng có thể cứu trở về, làm sao có thể sẽ e ngại một chút âm khí đâu?! Đơn giản là muốn uy hiếp chính mình, chính là mỗi lần bản thân không có cách nào lại lựa chọn đường sống.

Lâm Dĩnh phát hiện Phương Thần rất kỳ quái, rõ ràng là mình cho nó sữa, nó lại đem đầu quay đi căn bản là không giống thái độ trước kia, một chút cũng không phối hợp.

Nàng biết trí tuệ bán yêu khai phá rất sớm, hơn nữa còn là hài tử của thiếu chủ, “Thiếu chủ, người không thích uống vị sữa này sao?” thanh âm Lâm Dĩnh rất nhu hòa, nhìn hài tử ngồi ở trên giường mềm mại, nhẹ giọng mà dò hỏi.

“Không, ta muốn trở về!” ánh mắt Phương Thần trong suốt, lúc này thoáng hiện vẻ mặt sắc bén. Nếu như là trẻ con khác kia Lâm Dĩnh tuyệt đối không có khả năng tưởng thật, chính là người trước mắt, lại cùng bản thân hoàn toàn không giống.

Lâm Dĩnh nghe xong trực tiếp từ chối, “Ta phụng mệnh mang người đến nơi đây, trừ phi có mệnh lệnh thiếu chủ, nếu không người không có khả năng trở về.” Nàng cũng không muốn Phương Thần xuất hiện việc ngoài ý muốn, thiếu chủ trước kia, cho tới bây giờ cũng chưa hiện về mặt như vậy, có thể thấy được sự tình rất lớn.

“...” Phương Thần không nói gì, hẳn cũng biết với thân thể của mình, căn bản là không có khả năng trở lại bên người cha mình, nếu nói như thế, vậy hẳn liền tuyệt thực.

Lâm Dĩnh thấy hẳn không có ăn, trực tiếp để qua một bên, sau đó liền đi ra ngoài.

“Chắc chắc... Người như thế này còn không phải đang ngược đãi chính người sao? Chỗ nào có người ngốc như vậy.” lúc này tâm tình Phương Dịch rất không tồi, bản thân vẫn là có thể nghe được tiếng “Lộc cộc lộc cộc...” trong bụng Phương Thần truyền đến, Thanh âm, có vẻ phá lệ rõ ràng.

“chuyện của ta, cùng người không có bất cứ quan hệ nào.” giọng điệu Phương Thần không tốt, nhìn thoáng qua sữa, vội vàng mà chuyển tầm mắt của mình.

Kỳ thật hẳn căn bản chịu đựng không được đói khát, đặc biệt đối với trẻ con, uống toàn bộ đều là sữa, một bát nước nhỏ cũng không no được.

“Lộc cộc lộc cộc...” Bụng không ngừng vang lên thanh âm như vậy, khiến cho đứa trẻ nhăn mày, hy vọng có thể không xảy ra vấn đề gì.

Hắn vươn tay ra, sờ sờ bụng của mình, sau đó thôi miên mình, không cần ăn, không cần ăn... Đáng tiếc thanh âm nuốt nước miếng trong cổ họng hẳn, Lâm Dĩnh vừa đi vào, cũng có thể nghe được nhất thanh nhị sở.

“Thiếu gia, người hà tất ngược đãi chính? Uống sữa đi đã?” Lâm Dĩnh nặng nề mà thở dài ở trong lòng, nàng là thật không biết nên đối đãi với trẻ con như thế nào. Trước kia đứa trẻ nào nàng chăm cũng khóc, nhưng hài đồng trước mắt, lại hoàn toàn không như vậy.

thanh âm Phương Thần vẫn như vậy, “Ta muốn phụ thân.” Sau khi nói xong, lập tức liền quay đầu.

“Ta không liên hệ được với hẳn.” Lâm Dĩnh không có giấu diếm, hẳn dù sao cũng là tiểu thiếu gia, bản thân không thể không để ý đến cảm thụ của hẳn, vì thể tính toán liên hệ một chút với thiếu chủ, lại phát hiện căn bản sẽ không có bất luận biện pháp nào liên hệ, trước kia cho tới bây giờ cũng không có thử qua.

Nghe đến câu đó Phương Thần, lập tức liền trừng lớn hai mắt của mình, sau đó nghiêm túc mà nhìn Lâm Dĩnh, “Phụ thân gặp nguy hiểm, ta muốn đi!” Nếu thời gian muộn hơn, còn không biết sẽ phát sinh chuyện

gì.

Lâm Dĩnh cũng hiểu được sự tình không đúng lắm, ” nhiệm vụ của ta là bảo hộ người.”

“Hiện tại ta là thiếu gia của người, ta lệnh cho người! Lập tức đưa ta đến chỗ phụ thân!” tiếng nói Hải đồng, vẻ mặt tràn ngập lợi hại.

Lâm Dĩnh muốn lắc đầu, chỉ nghĩ đến thiếu chủ thật sự có việc gì, kia...”Thiếu gia, người là hài tử, hơn nữa không có võ thuật, đối với thiếu chủ mà nói, chính là một cái trói buộc mà thôi.” Ngay cả thiếu gia cũng không thể đối phó, bọn họ đi đến đó, chính là sẽ liên lụy đến những người khác.

Phương Thần thật sự là rất muốn cạy mở Lâm Dĩnh đầu óc đến xem, bên trong chính là cái gì vậy, “Lâm Dĩnh, chúng ta sẽ thử đi xem...” Hắn vừa nói câu này xong, liền phát hiện bóng đứa trẻ biến mất không thấy.

“Thiếu gia...” Lâm Dĩnh cảm giác di động chung quanh, muốn xác định vị trí của thiếu gia, cuối cùng vẫn thất bại, thật không có nghĩ đến, bán yêu lang tộc, lợi hại như thế.

Kỳ thật Phương Thần cũng đang cố chống lại mà thôi, để cho người trước mắt mang mình đi nhìn phụ thân, không có bất luận biện pháp nào khác.

“Ta ở trong này.” trên gương mặt non nớt của Phương Thần, không có chút nào là vẻ mặt của một đứa trẻ, nhưng khiến người ta nhìn qua lại phá lệ đáng yêu.

Lâm Dĩnh nhìn người vừa biến mất, xuất hiện ở trước mặt mình sau, trong lòng từng một hơi. Nếu hài đồng thật sự có chuyện gì, nàng kia cũng không cần mạng sống.

“Ta có thể mang người trở về, nhưng người không thể tùy tiện lạc đường.” cuối cùng Lâm Dĩnh bất đắc dĩ mà thỏa hiệp, nàng có thể làm như thế nào, hài tử trước mắt, thế nhưng dùng biện pháp tuyệt thực đến uy hiếp mình?! Vốn dĩ nàng cảm thấy thực hiện như vậy rất ấu trĩ, nhưng đối với mình rất lại hữu dụng.

Phương Thần không ngừng mà gật đầu, chứng minh mình tuyệt đối sẽ không loạn đi, “Bụng của ta đói bụng, ta muốn uống sữa.” Nếu mục đích của bản thân đạt thành, vậy không cần tùy tiện ngược đãi chính mình.

Lâm Dĩnh nhìn đến hài đồng như thế này, không khỏi hoài nghi mình có phải bị một đứa trẻ lừa gạt hay không?! Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy nhưng nàng đã thu dọn đồ đạc, thiếu gia yêu cầu cho dù không có cách nào, cũng chỉ có thể vâng theo.

Phương Triệu Nhất vẫn ở trong phòng, hắn có thể rõ ràng cảm giác đến cỗ không khí âm lạnh kia càng ngày càng mạnh, may mắn xin phép với học viện cũng không khó, thậm chí con của mình cũng đã tổng xuất đi, nói cách khác, đối với mình mà nói, vẫn rất khó giải quyết.

khoảng cách xa như vậy, còn có thể trấn định âm khí của bản thân, vậy chứng minh thứ này không đơn giản.

Lúc này hắn ngồi ở trên ghế sa lông, nhìn hư không, chỉ nhìn đến một chút vẩn vèo, sau đó không khí chung quanh, giống như là đọng lại thành một khối, kết giới màu trắng mờ, đã muốn hoàn toàn dựng lên. Bọn họ đều rõ ràng, nếu thật là muốn giao thủ trong nội thành, vậy người thường không thể nhìn thấy.

“Cát a... Ha ha ...” tiếng cười của đứa bé gái vang dội, vang lên trong lỗ tai Phương Triệu Nhất, rồi sau đó lại biến mất.

Quả nhiên không lâu sau đó, một oa oa cả người đầy máu xuất hiện.

Đứa trẻ này đại khái bốn, năm tuổi, tóc tán loạn, đôi mắt tối đen và trống rỗng, tràn ngập tử khí, sau đó sợi tóc lộn xộn biến thành màu đỏ.

máu trên người Huyết oa oa, hình như đã đọng lại, căn bản không có cảm giác lạnh lẽo ngược lại chúng di động tới là toàn thân, khiến người ta một loại cảm giác rất âm hàn.

Phương Triệu Nhất nghiêm túc nhìn hài đồng trước mắt, hẳn biết tiểu cô nương này đã chết rồi, nhưng rốt cuộc là dùng biện pháp gì, thế nhưng có thể luyện thành như thế này, việc này chứng minh tâm địa người này rất cuộc có bao nhiêu ngoan độc.

Nếu là hẳn trước kia, tuyệt đối không có khả năng chiến đấu cùng đứa bé trước mắt, thậm chí hẳn có thể rõ ràng mà cảm giác được, chính là trong không khí đều tràn ngập mùi máu tươi, thậm chí sự lưu động, đều là oa oa trước mắt không chế.

“Ha ha ...đứa trẻ duỗi tay ra, bàn tay nhìn qua trắng nõn, hơn nữa cũng rất xinh đẹp, chẳng qua móng tay lại không ngừng dài ra, đại khái dài đến nửa thước, rất nhanh đâm tới phía Phương Triệu Nhất.

Phương Triệu Nhất hướng về bên phải để né tránh, thứ này một khi lay dính lên mà nói, tuyệt đối có hại với thân thể, “Răng rắc răng rắc...” Móng tay trực tiếp cắm vào mặt sau TV rất nhanh là có thể nghe được thanh âm”Két két...”, thậm chí còn phun ra điểm điểm tia lửa.

Hắn không nghĩ đến việc đi trốn, hơn nữa bọn họ chiến đấu không có chấm dứt bản thân hẳn cũng không có khả năng đi ra ngoài.

“Ầm vang long...” Vách tường đều xuất hiện vô số thanh âm, nhưng tốc độ Phương Triệu Nhất cũng không chậm, thậm chí còn tính toán trực tiếp giết chết đứa trẻ trước mắt, chính là nàng quá nhỏ, hơn nữa thân thể do rất linh hoạt, căn bản là không có bất luận biện pháp nào công kích nó.

tiểu cô nương này, đã muốn không tính là con người nữa, đối với không gian nhỏ như vậy, mà còn có thể di động tốc độ nhanh như vậy, ngược lại Phương Triệu Nhất cao lớn, đang bị trói buộc nhất định.

hai tay nó, vươn ra móng tay màu đen, trấn định vị trí Phương Triệu Nhất, mà ánh mắt tản ra tử khí, như là có thể trực tiếp ngưng kết một ít không khí, sẽ làm thiếu niên đáng người cao lớn hơi hơi dừng lại một chút.

Phương Triệu Nhất tức giận, lại chỉ có thể là bình tĩnh ứng đối, cho tới lúc này hẳn vẫn bị áp chế ...

117. Chương 117: Linh Thể Thoát Ly

Phương Triệu Nhất nhìn không khí trước mắt tràn ngập màu đỏ như máu, cả người tản ra lực lượng thần nhiên, đem một vài vết máu ngăn cách bên ngoài.

“Ha ha ... Ha ha ...” thanh âm hài đồng, khiến người nghe tràn ngập cảm giác chói tai, sau đó nháy mắt thanh tiếng hét liên biến mất không thấy.

“Thình thịch thình thịch thình thịch...” trong phút chốc Phương Triệu Nhất liền hiểu được là xảy ra chuyện gì, vì thế một khối sức mạnh, trực tiếp mạnh mẽ đánh tới phía hài đồng.

Huyết oa oa trực tiếp đánh nát vách tường, ảnh hưởng đến kết giới...

“A...” người cách vách, đang xem TV, giữa đột nhiên vách tường đều nát, sau đó liền nhìn đến một hài đồng cả người đều là máu để cho hẳn kinh hách ra tiếng.

“Ha ha ... Ha ha ...” Huyết oa oa lập tức liền công kích nhân loại, nháy mắt trái tim nam tử này, bị móc đi ra. Đứa bé cầm trái tim mới móc ra, sau đó ăn sống, máu theo khóe miệng chảy xuống, nhìn qua phá lệ khủng bố.

Phương Triệu Nhất mặt không đổi sắc mà nhìn huyết oa oa, lực lượng trên tay hẳn, rất nhanh công kích qua. Hẳn cũng biết, chờ nó ăn nhiều trái tim hơn nữa, sức mạnh kia sẽ càng ngày càng mạnh. Hẳn không biết con rối oa oa trước mắt, rốt cuộc là ai luyện chế, nhưng đối với mình lại rất bất lợi.

“Phụ thân...” Lúc này, hình như Phương Triệu Nhất nghe được tiếng con mình hẳn nhú mày.

kết giới đã bị phá phá hủy, hẳn lập tức chạy nhanh sang hướng khác, trực tiếp đem hài đồng ôm trong ngực mình, dùng tốc độ nhanh nhất rời khỏi nơi này.

Nơi này rất âm ỉ, bọn họ còn nghe được một loạt tiếng “Ầm vang long...”, một tầng lầu nổ mạnh, sau đó lan về phía rất nhiều người.

Có vài người cũng nhìn thấy một bóng dáng hồng sắc, nhưng còn tưởng rằng bản thân xuất hiện ảo giác, không có hoài nghi đang xảy ra chuyện gì.

Phương Triệu Nhất ôm con mình, chạy đến vùng ngoại thành, hẳn thật là không ngờ, là Phương Thần sẽ xuất hiện ở trong này.

Phương Thần bị ôm vào trong ngực, cho dù gió rất lạnh, nhưng trong lòng lại ấm áp hơn nhiều.

“Người...” Phương Triệu Nhất không biết nói gì mới tốt, hiện nay là trọng yếu nhất chính là giết chết đứa bé kia.

“Có biện pháp nào chiếu cố vật kia?” Phương Thần cho dù không có nhìn thấy, nhưng là có thể rõ ràng cảm giác đến kia cổ không khí âm lãnh tập trung vào cha của mình, chỉ cần ngăn cách không khí này, liền không sẽ có vấn đề gì.

Phương Dịch cảm thấy bản thân thực khổ bức, dựa vào cái gì mỗi lần bọn họ có vấn đề, đều là mình đi sau thu dọn?!

“Tạm thời không có!” Hắn một chút cũng không khách khí mà nói, chờ tâm tình mình tốt một chút, mới có thể trợ giúp bọn họ.

Phương Thần một hơi nghẹn, “Phương Dịch!” trong đầu của mình, hình như là hương vị nghiêng răng nghiêng lợi, thật không ngờ người này dĩ nhiên là như thế này.

Phương Dịch thực không nói gì, hẳn có thể không e ngại Phương Thần, chính là hắn cũng không khống chế bản thân hài đồng, ” để chota khống chế thân thể của người.” Như vậy mới có thể mở pháp quyết ra, đương nhiên, toàn bộ sức mạnh đều là do mình điều khiển.

Hiện tại hắn chỉ là nguyên thần mà thôi, cho dù muốn trợ giúp bọn họ, nhưng hắn không có một chút biện pháp nào.

“Phụ thân, từ từ.” Phương Thần nói những lời này cho tới ngừng nói liền đem thân thể giao cho yêu tà thú.

linh hồn con mình không còn nguyên vẹn, cho dù đang chạy trốn, nhưng Phương Triệu Nhất vẫn là có thể cảm giác được đã xảy ra chuyện gì, vì thế cả khuôn mặt đều đen, hắn căn bản không có nghĩ tới, trong bộ dạng đó, yêu tà thú còn làm việc này.

Phương Dịch có thể tinh tường nhận thấy sát khí của Phương Triệu Nhất, vì thế vô tội mà nói, “Nếu không phải con của người nhờ ta, ta còn không vui lòng đâu!” Nói xong câu đó, hắn cũng đã rời khỏi ôm ấp của Phương Triệu Nhất.

May mắn tốc độ Phương Triệu Nhất rất nhanh, chính là ngăn ngắn mấy phút đồng hồ, bọn họ đã chạy đến vùng ngoại ô S thị, nơi này hình như không có người, có thể phát huy sức mạnh của chính mình.

Phương Triệu Nhất đối với yêu tà thú không đào ra được chút ý tốt nào, nhưng hắn lo lắng cho thân thể con trai mình, còn không biết sẽ như thế nào đâu.

“Ha ha ...” Huyết oa oa đuổi theo, mà lúc này hướng Phương Triệu Nhất công kích, kéo sự chú ý của nàng lại đây.

trên tay Phương Dịch bắt đầu đánh kết ấn phức tạp, thật sự là thật không ngờ, con rối oa oa này, thế nhưng đã muốn hấp thụ một ít máu tươi, khiến âm khí càng thêm tăng trưởng. Tin tưởng người bị nó dùng sát thủ, lúc này tràn ngập oán hận, sức mạnh nó mới có thể tăng vọt như vậy.

Nhìn hai người đang không ngừng truy đuổi, Phương Dịch cũng không dám chậm trễ, rất nhanh mà đánh kết ấn, về phần giết người, vẫn cần Phương Triệu Nhất tự mình giải quyết, “Kết...! Thu...!” trên người Hải đồng tản ra lực lượng thật lớn, sau đó liền bay về phía huyết oa oa.

Huyết oa oa hình như là dừng lại, vốn dĩ tạm dừng vì Phương Triệu Nhất, lại lạc đường như là trẻ con, nhất thời liền biến mất tại chỗ cũ.

Phương Dịch cảm thấy sức mạnh của bản thân bị bớt đi, thể lực cũng cạn kiệt, sau đó trực tiếp rút đi xuống.

Phương Triệu Nhất lập tức liền tiếp được con trai mình, nhìn đến sắc mặt hần tái nhợt, bộ dáng không có một chút huyết sắc, trong ánh mắt thoáng hiện lo lắng về mặt.

“Thần Thần...” rất nhanh hần hướng một bên chạy tới, về chuyện khác, cũng đã bị hần vút đến lớn sau đầu mặt.

Lúc này huyết oa oa xuất hiện ở trong núi, mà người trước nó, nhìn huyết oa oa trước mắt, sắc mặt xuất hiện vẻ âm ngoan, “Thực thật không ngờ, còn có người lợi hại như vậy...” người đó tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp nói, “Phải tiếp tục luyện chế, còn không đủ cường đại.” Sau khi nói xong, biến mất ngay tại chỗ cũ.

Tổng Gia Bảo rất lo lắng an nguy của Phương Triệu Nhất, lại không có biện pháp nào, thậm chí một chút tin tức cũng không có.

“Đông đông đông...” Thấy điện thoại của mình vang lên có tên Phương Triệu Nhất, hần cầm lên rất nhanh, sau đó lo lắng mà đi ra ngoài, mà Khổng Chiêu cùng Trương Đại Tráng cũng đi theo phía sau của hần.

Bây giờ là chủ nhật, cũng không có chuyện gì, nhưng trăm triệu lần không ngờ, cuộc điện thoại này là Phương Triệu Nhất gọi tới, thậm chí còn gọi mình đến bệnh viện.

S thị cũng có bệnh viện là sản nghiệp Phương gia, nhưng họ là bác sĩ bình thường, mà lúc này cái đuôi cùng lỗ tai Phương Thần đều lộ ra. Nếu bị vài người phát hiện, vậy sẽ trở thành đối tượng nghiên cứu.

Lúc này Phương Triệu Nhất ôm Phương Thần, dùng hết sức mà đem người bao lại, mà Lâm Đình lại đang quỳ trên mặt đất.

một số người trên hành lang Bệnh viện, nhìn đến tình huống như vậy, đều cảm thấy rất kỳ quái, nhưng có một số chuyện bọn họ cũng không dám tùy tiện tiến lên hỏi.

“Triệu Nhất!” Cũng không biết thời gian qua bao lâu, chờ khi Tổng Gia Bảo đuổi tới, Phương Triệu Nhất mới phát hiện mình duy trì một tư thế không thay đổi.

“Đi vào.” Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà nói, từ trong ánh mắt của hần, nhìn không ra tâm tình.

Tổng Gia Bảo nhìn đến ít người như vậy, chỉ biết tầng này trừ phi là người tất yếu, không phải đã bị đuổi đi rồi.

Sau khi chẩn đoán bệnh, Tổng Gia Bảo cười khổ một chút, “lực phủ ngũ tạng Thần Thần đang tại suy kiệt, nếu ta không đoán sai, là do dùng sức quá độ.” Hần thật sự là không nghĩ ra, rốt cuộc là chuyện gì, có thể khiến cho một đứa trẻ bị như thế.

Nghe đến câu đó, trong ánh mắt Phương Triệu Nhất thoáng hiện hận ý mãnh liệt, đồng thời có rất thâm tự trách, “Biện pháp?” Hần muốn biết có biện pháp nào cứu con của mình.

Nếu Phương Thần có chuyện gì hần cũng sẽ không sống trên thế giới này.

Hần nghĩ đến đây, trong lòng đều rất khiếp sợ, rõ ràng chính là con trai của mình mà thôi, nhưng là thái độ của mình...

“Chờ hần thức tỉnh lại mới có thể, quan trọng hơn là ...” Tổng Gia Bảo rất bất đắc dĩ, hần chỉ là bác sĩ bình thường thôi, làm sao biết tình trạng bán yếu của Phương Thần?! làm sao mới bảo toàn thân thể nó đây?!

“Sức mạnh đi, hần so với người bình thường đều ngoan cường, chẳng qua về sau tốt lên, cũng yếu hơn bây giờ.” Tổng Gia Bảo đem việc mình biết nói ra, kỳ thật hần hoàn toàn có thể xuất sư, vấn đề gì cũng trả lời được.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, “Ta muốn chính biện pháp cụ thể.” áp lực trên người hần, khiến cho sắc mặt Tổng Gia Bảo nhất thời trắng bệch.

“Người sức mạnh của chính mình.” Tổng Gia Bảo cũng nghiên cứu sức mạnh của phụ tử bọn họ, tương ứng với nhau, không có vấn đề khác.

Chờ khi hần ra tới, Tống Gia Bảo mới phát hiện mình ra một thân mồ hôi lạnh, thật không nghĩ đến, mọi chuyện lại biến thành cái bộ dáng này. Hần vốn dĩ muốn hỏi bạn tốt của mình, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, chính là nhìn đến tình huống lúc này, chỉ sợ sẽ không tốt như vậy.

“Thế nào?” hai người Khổng Chiêu cùng Trương Đại Tráng có thể rất trấn định hỏi xuất như vậy nhưng nhìn hần như nhìn World Cup, hần phải thật xuất sắc, nếu không, cũng sẽ không để cho hần trực tiếp đi chẩn đoán bệnh.

khi bọn họ đi vào, trừ bỏ nhìn đến Phương Thần mê man, tình huống khác cũng không biết.

Tống Gia Bảo gật gật đầu, sau đó là lắc đầu, “Tạm thời tánh mạng đã ổn, nhưng hần không thức tỉnh nói, vậy sẽ...” Câu nói kế tiếp cũng không nói gì, nhưng ý tứ rất rõ ràng, khiến cho nét mặt họ thoáng bị thương.

“Chỉ cần có một đường sinh cơ, liền không có chuyện gì.” Tống Gia Bảo tiếp tục an ủi.

Lâm Dĩnh vẫn là quý gối bên ngoài, là nàng mang thiếu gia tới, nàng phát hiện tình huống như vậy, đều là bản thân thất trách, nhưng ra ngoài ngoài ý liệu của nàng, đây chính là thứ thiếu chủ đối phó dĩ nhiên là lợi hại như thế, nếu không thiếu gia cũng sẽ không bị thương.

vài người họ không có rời đi, chờ tin tức bên trong.

Phương Thần phát hiện mình căn bản không vào được trong thân thể, “Phương Dịch! Người nói rõ ràng cho ta, đây là xảy ra chuyện gì?!” Lúc trước yêu tà thú té xỉu, hần thể nhưng bị một cổ sức mạnh bắn đi ra, khi muốn đi vào lần thứ hai, lại phát hiện không có bất luận biện pháp nào.

“Phương Dịch!” Mặc kệ Phương Thần hô vài tiếng, nhưng không có một chút đáp lại, lúc này hần nhìn cha của mình, không ngừng mà dùng sức mạnh muốn làm cho mình thức tỉnh, nhưng thân thể hần hình như là bài xích chính hần

118. Chương 118: Lâm Vào Mê Man

Phương Thần cũng không biết mình đã ở nơi này bao nhiêu ngày, hần vẫn không thể tiến vào thân thể của chính mình.

phụ thân đang nhìn mình càng ngày càng gầy yếu, hần cảm thấy khổ sở, thương tâm, nhưng không có bất luận biện pháp gì.

Phương Triệu Nhất ngồi ở mép giường, nhìn sắc mặt tái nhợt, không có một chút huyết khí, hô hấp hiện ra một chút mỏng manh, hình như hài tử đã chết, khiến tim hần như bị dao đâm vậy.

“Thần Thần...” thanh âm nam sinh cao lớn khàn khàn, căn bản không có nhàn nhã như dĩ vãng.

Lúc này người nọ, cả người lờn thối, mà ánh mắt đỏ đậm, áp lực đau thương, cấp người một loại cô tịch cảm giác.

bản thân Phương Triệu Nhất cũng không biết đã dùng bao nhiêu biện pháp, thế nhưng vẫn là không thể làm con trai của mình tỉnh lại, chẳng lẽ hần còn muốn tiếp tục hướng Người của Lang tộc xin giúp đỡ sao?

Vốn dĩ phụ tử hai người, chỉ muốn sống một cuộc sống bình thường, rốt cuộc là ai, thế nhưng như vậy tử hãm hại hai người bọn họ.

Thần Thần là hài tử, làm sao có thể đắc tội những người khác, khả năng duy nhất chính là chính mình, chính là khi hần khuếch trương, đắc tội nhân loại, không có ai là yêu tộc.

” cách ...” Một tiếng, cửa bệnh viện được mở ra, mà bóng dáng Tống Gia Bảo, chậm rãi xuất hiện.

“Triệu Nhất, người trước ăn một chút gì đi, thân thể Thần Thần, xem như ổn định, nhưng là có khi nào thì có thể tỉnh lại, vẫn là không rõ ràng lắm.” Tống Gia Bảo cũng không biết bọn họ xảy ra chuyện gì, chính là bạn tốt của mình, lại một câu cũng không nói.

Hần có thể hiểu được tâm tình Phương Triệu Nhất, dù sao bất luận kẻ nào gặp chuyện như vậy, chỉ sợ đều sẽ rất khổ sở.

“...” Phương Triệu Nhất không có lên tiếng, chính là lẳng lặng mà nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch.

Nó còn chưa đến một tuổi, thế nhưng muốn gặp nhiều thống khổ như vậy, bản thân thật sự là một kẻ không đáng làm cha rồi. Nếu như mình lúc trước đồng ý để cho Thần Thần mất đi ký ức, đồng ý làm cho bọn họ tách ra, có phải hay không phát sinh chuyện như vậy.

Tổng Gia Bảo gắt gao mà cau mày mao, “Triệu Nhất!” Ngực khí của hắn nặng hơn rất nhiều, cho dù là yêu tộc, nhưng không ăn gì, vẫn có thể chết đói.

Phương Triệu Nhất lúc này chậm rãi chuyển quá đầu của mình, “Người giúp ta chiếu cố Thần Thần, ta...” Lời còn chưa nói hết khi, cũng đã bị Tổng Gia Bảo ngăn trở.

“Phương Triệu Nhất! Ta mặc kệ người có suy nghĩ gì, tốt nhất nên quên đi!” thiếu niên mặt Oa oa, lúc này thoáng hiện vẻ mặt nghiêm túc, mấy thứ này, hắn là không rõ lắm, nhưng muốn bạn tốt của mình nhất định trả giá đại giới, hắn không đồng ý.

“Nếu Thần Thần tỉnh lại, tìm không thấy người làm như thế nào? Hơn nữa người cần ăn gì đó, càng thêm quan trọng là” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp nói, “Trong lòng của hắn chỉ có người!” Phương Thần dù còn nhỏ, nhưng không có bạn tốt mình cái gì đều làm không được.

“Tính cách của hắn người có biết rất rõ ràng.” Tiếp tục nói một câu, thành công mà ngăn trở Phương Triệu Nhất.

Phương Triệu Nhất một lần nữa ngồi trở lại chỗ cũ, “Ta có thể làm như thế nào?” Thanh âm của hắn khàn khàn, không khí trên người đều rất ảm đạm.

Hắn cái tên phụ thân này, một chút bản lĩnh cũng không có, ngay cả con trai của mình không có thể bảo vệ tốt.

“Chờ!” Tổng Gia Bảo cho một chữ như vậy, kỳ thật đối với việc Phương Thần hay không có thể thức tỉnh lại hay không, hắn thật sự một chút biện pháp cũng không có.

Linh hồn Phương Thần, nhìn cha của mình như thế này, muốn đi vào lần thứ hai, vẫn là một chút biện pháp cũng không có, lúc này yêu tà thú cũng không biết đi nơi nào, thế nhưng một chút tin tức cũng không có.

Hắn là muốn bảo hộ cha của mình, nhưng điều kiện tiên quyết là bọn hắn không có chuyện gì, mà không phải dùng làm như vậy đến tra tấn cha của mình.

“Phụ thân...” Phương Thần bay tới bên người cha mình, nhưng linh hồn hắn, cái gì cũng có thể xuyên thấu.

Phương Thần muốn rời đi nơi này, chính là không có khả năng, hắn không thể rời đi quá xa thân thể, sẽ bị một cổ sức mạnh xả trở về.

“Phương Dịch!” Phương Thần không ngừng mà tê hô, thẳng đến khi khôi phục bình tĩnh.

Phương Triệu Nhất được Tổng Gia Bảo khuyên nhủ, vẫn là ăn một ít đồ, thời gian còn lại, đều ở bên người nhi tử, hy vọng hắn có thể nhanh tỉnh lại.

“Không cần sảo.” thanh âm Phương Dịch có chút suy yếu, từ trên thân thể Phương Thần truyền ra.

Phương Thần lập tức liền chất vấn đạo, “Đây là xảy ra chuyện gì?” Minh có thể rõ ràng mà cảm giác đến, hắn còn ở trong thân thể của mình mất.

“Thân thể của người tiêu hao rất bao nhiêu rồi, tự động tiến nhập giấc ngủ trạng thái, chờ khôi phục đến nhất định khi, sẽ không có bất cứ vấn đề gì.” Phương Dịch cũng tiêu hao thực lực lượng lớn, lúc này đây mua bán, thật sự rất mệt.

Vốn dĩ tính toán trực tiếp đuổi đi người nọ, nhưng không cẩn thận sử dụng sai lầm, tạo thành trọng thương cho huyết oa oa, mà bản thân cũng bị âm khí nó phản xạ đến.

“Ta đây khi nào thì có thể đi vào?” Đây là vấn đề Phương Thần quan tâm nhất, phụ thân của hắn như thế này, bản thân thật là thực lo lắng, nhưng không có biện pháp. Hắn trùng sinh đều là vì cha của mình, bản thân chết đi nói, phụ thân cũng sẽ không như thế này.

“Ta không biết, nhìn người trình độ cường hân thân thể người, còn có, ta muốn tiến vào thời kì hôn mê, không có chuyện không cần tùy tiện quấy rầy ta.” Phương Dịch nói xong câu đó liền sự chuyện gì cũng không nói, về phần tìm người, vẫn là cần phải có sức mạnh mới có thể.

“Phương Dịch! Phương Dịch!” Sau đó vô luận Phương Thần gọi như thế nào, Phương Dịch không có thanh âm.

Phương Thần cảm thấy rất buồn bực, hẳn chính là mượn thân thể của bản thân cho yêu tà thú mà thôi, ngược lại thật không ngờ, sự tình sẽ biến thành như thế này, như là hoạt tử nhân vậy.

Nếu như mình có thể cùng phụ thân nói nói mấy câu nói, kia cũng không về phần thành như thế này.

Nặng nề mà hít một hơi, nhìn phụ thân càng ngày càng tiêu tụy, trong lòng trần Phương Thần ngập áy náy.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đã là một tuần lễ, Phương Thần vẫn là không có chút động tĩnh nào, mà Phương Triệu Nhất quyết định không ngồi chờ chết có một số việc, chi nhân tài lang tộc biết. Phương Triệu Nhất không biết mình chờ như vậy, sẽ phát sinh chuyện gì.

Hắn biết tu vi mình rất cuộc ở nơi nào, trở về trong tộc, hẳn là sẽ không tiêu phí rất nhiều thời giờ...

Khổng Chiêu vẫn là cứ theo lẽ thường lên lớp, có rảnh khi, bọn họ cũng sẽ đến nơi này nhìn Phương Triệu Nhất. Bọn họ chính là người thường mà thôi, cùng vài người Phương Triệu Nhất hoàn toàn không giống, nếu bọn họ xin phép nói, khả năng bị đương rúng rất lớn.

Phương Triệu Nhất đem ý tưởng của bản thân nói cùng Tống Gia Bảo, “Ta đã biết, ta sẽ chiếu cố tốt Thần Thần.” Lúc này sắc mặt của hắn cũng rất tiêu tụy, mọi chuyện, đều ra ngoài dự liệu của hắn, rõ ràng là đang sống tốt lại hội ngộ đến một ít vật không tưởng.

Phương Triệu Nhất nhìn thoáng qua con trai của mình, cuối cùng biến mất tại chỗ cũ, mà Phương Thần muốn đi theo cha mình, chính là thân thể trẻ con, lại trói buộc linh hồn hắn.

Phương Thần từ ngay từ đầu kinh hoảng, đến hiện tại đã có thể rất bình tĩnh đối đãi, nếu là như thế nói, vậy chỉ có thể là chờ thân thể của bản thân khôi phục nguyên khí, là hắn có thể đi vào.

Rất nhiều khi, Phương Thần cũng không hiểu được, thân thể của mình không có khôi phục, cùng việc linh hồn hắn đi ra có quan hệ?! Đáng tiếc bản thân Phương Dịch cũng hôn mê, không có người khác có thể giải đáp nghi vấn trong lòng của hắn.

khi Khổng Chiêu tới, không có nhìn đến Phương Triệu Nhất, hắn đã làm xong bài chỉ cần ôn tập, đến lúc đó cuộc thi thử cuối kì liền không sẽ có vấn đề lớn, về phần Tống Gia Bảo, đối này đó chính là bất lực, hắn cũng không học y, nhìn nhìn lại mỗi gương mặt oa oa kia, như vậy y thuật lợi hại đều là hắn chấp hành, còn cần học tập gì đâu?!

“Hắn đi rồi.” Tống Gia Bảo ngồi ở trên ghế sa lông, nói với Khổng Chiêu.

Phương Thần dùng phòng bệnh cao cấp, còn có sofa có thể cho những người khác nghỉ ngơi, thậm chí tắm rửa toilet đều có, rất tiện.

Khổng Chiêu ngồi ở một bên, nhìn thoáng qua Phương Thần còn ngủ say nhỏ giọng mà dò hỏi, “Hắn khi nào thì có thể thức tỉnh?” hỏi từ nhỏ như vậy, lại chịu đựng thống khổ như vậy, những người đó thật sự là không biết nên làm như thế nào.

Tống Gia Bảo lắc đầu, “Trước kia thân thể nó vốn suy sụp, hiện tại đã khá nhiều, đại khái là do sức mạnh của Triệu Nhất.” Kỳ thật hẳn đối mấy thứ này căn bản liền không hiểu, chính là Khổng Chiêu bên cạnh mình, so với bản thân càng thêm không biết là sự tình gì.

“Người có biết đã xảy ra chuyện gì sao?” Khi đó Phương Triệu Nhất đột nhiên biến mất ở trước mặt bọn họ, chờ bọn họ liên hệ, Phương Thần liền đã xảy ra chuyện như vậy tử.

Phương Thần đã được đưa đi từ sớm?! Làm sao còn có thể bị ảnh hưởng?!

Tống Gia Bảo nhẹ nhàng mà hít một hơi, “Ta không biết, ngươi cũng không cần hỏi ta.” Ngữ khí của hắn có chút không tốt, bản thân thân là thầy thuốc, đối với việc Phương Thần như vậy lại không có chút biện pháp nào, chỉ cần nghĩ đến đây, tâm tình của hắn liền không là thực tốt.

Khổng Chiêu hơi hơi mà nhíu lông mày, hắn cũng biết người trước mắt, như vậy là do tâm tình không tốt, nếu là nói như thế, kia bản thân cũng không cần truy vấn nhiều như vậy, hắn nên đảm đương một người tiếp khách thôi.

Phương Thần nhìn đến hai người hồ động, trực tiếp ngồi xuống khắp, hắn muốn nghỉ ngơi, nhưng linh hồn nghỉ ngơi như thế nào, hắn chính là một chút cũng không rõ ràng.

“Ai...” Phương Thần nhìn bên ngoài hư không, hy vọng cha của mình có thể nhanh lên trở về, nói cách khác, hắn thật sự sẽ...

Trước kia hôn mê, có thể nhìn đến tình huống kiếp trước, chính là hiện tại lại di động đều khó khăn, hắn không biết vì cái gì sẽ như thế này, nhưng có thể xác định chính là, phụ thân trả giá cho mình, so với bản thân biết còn muốn nhiều rất nhiều.

, thời gian ở chung của phụ tử hai người, so với bất kì ai cũng ngắn hơn .

Bên này Phương Thần nhớ lại ít chuyện, bên kia Phương Triệu Nhất lại là bay nhanh về phía lãnh địa lang tộc.

“Triệu Nhất, như thế nào bước đi nhanh như vậy?” Giữa đột nhiên, một cỗ không khí cường hãn trực tiếp khóa Phương Triệu Nhất lại.

Phương Triệu Nhất dừng nện bước, hít mắt nhìn về phía địa phương tràn ngập núi rừng này, “Xuất hiện đi.” Thanh âm của hắn rất nhu hòa, nhưng cả người đều tản ra không khí khủng bố, chỉ cần là người có ánh mắt, cũng sẽ không tùy tiện trêu chọc người nam nhân này.

Quả nhiên trong chớp lát sau, liền xuất hiện một đạo bóng dáng cả người đều là hồng sắc, nhìn qua phá lệ quý dị.

Thiếu niên cả người đều màu hồng, trong ánh mắt của hắn tràn ngập không khí tà mị, “Triệu Nhất, vì cái gì đi gấp như vậy?” Hắn nói lần thứ hai, khiến da gà đều đứng lên.

Phương Triệu Nhất hít hai mắt của mình, “Lăn!” Hắn không có thời gian dư thừa cùng người này nói nhiều lời như vậy, hiện nay là tối trọng yếu chính là con trai của mình, sự tình còn lại cũng có thể vứt đến lớn sau đầu mặt đi.

Hồng y thiếu niên nghe đến câu đó, không khí trên người lập tức liền cải biến, “Ngươi muốn đi qua nói, vậy phải đánh được ta!” Sau khi nói xong, hắn lập tức liền xông ra ngoài.

119. Chương 119: Một Âm Mưu

trong rừng rậm An tĩnh, có thể nhìn đến một bóng dáng hồng tối, địa phương bọn họ tới, cây cối đều sập ầm ầm, “Ầm vang long...” Lần thứ hai xuất hiện thanh âm sức mạnh tương giao, sau đó bóng dáng hồng sắc, trực tiếp bị vứt đến mặt khác một bên.

“Lăn!” Phương Triệu Nhất nói lần thứ hai, Chiêu Hoa xem như nửa Người của lang tộc, lúc trước hăm dọa lệnh, không thể làm gì hắn.

Chiêu Hoa ngã vào một bên trong cái hố to, khoe miệng chảy ra máu đỏ tươi, quần áo cả người đều rách tung toé, mà trên mặt cũng chảy ra máu, “Phương Triệu Nhất, ngươi cấp...” Đáng tiếc lời hắn còn chưa nói hết khi, liền nhìn đến một đạo bóng người biến mất tại chỗ cũ.

Chiêu Hoa bên trong hố, chậm rãi đứng lên, ánh mắt kia, thoáng hiện không khí khủng bố, sau đó cũng biến mất tại chỗ cũ.

Hắn vốn dĩ muốn ngăn cản Phương Triệu Nhất, đáng tiếc sức mạnh của bản thân căn bản liền ngăn cản không người nọ, cũng không biết là xảy ra chuyện gì, thế nhưng tăng mạnh như vậy, thậm chí còn đánh không lại hắn.

khi Phương Triệu Nhất đi vào lang tộc, nơi nơi đều là một mảnh không khí bình tĩnh, từ khi giải quyết sự tình Phương Thần, tất cả mọi thứ, đều khôi phục như cũ.

Phương Thế Nguyên biết con trai mình trở lại lang tộc, có điểm giật mình, dù sao bọn họ xem như không có quan hệ, có cũng là chuyện mười lăm năm sau đó. Con hắn là dạng tính cách gì, tự mình biết rất rõ ràng, nếu không đã xảy ra sự tình rất nghiêm trọng, tuyệt đối sẽ không trở lại lang tộc.

lúc Phương Triệu Nhất tiến vào, nhìn cha mình đang xem văn kiện, “Phụ thân.” Hắn thần nhiên mà hô, mà trong mắt không có sắc thái tình cảm dư thừa. Nếu không bởi vì Phương Thần hôn mê bất tỉnh nói, hắn là sẽ không để van cầu cha của mình.

Phương Thế Nguyên đặt tài liệu xuống, “Chuyện gì?” Hắn cũng biết bởi vì bán yêu, quan hệ phụ tử của hai người bọn họ phai nhạt rất nhiều.

“Cầu người cứu Phương Thần.” Phương Triệu Nhất là một người rất kiêu ngạo, là tình cảm thế nào, mới có thể để cho hắn có thể buông tự tôn bản thân.

Nghe được con mình nói như vậy trong ánh mắt Phương Thế Nguyên, không che dấu cảm xúc kinh ngạc chút nào, “Hắn làm sao vậy?” Trong lòng của hắn tràn ngập chua xót, con trai của mình vì tôn tử, nếu tất cả mọi thứ cũng không để ý, liền đủ để chứng minh địa vị Phương Thần ở trong lòng hắn, sau đó ngẫm lại cũng đúng, người này ngay cả sinh mệnh cũng không cần, huống chi là những thứ khác đâu?!

Phương Triệu Nhất đem chuyện bản thân trải qua nói cha của mình biết, “Nếu không phải là yêu tà thú bên trong Thần Thần, chỉ sợ ta đã chết.” Hắn chính là một chút cũng không khoa trương, người nọ cho dù là ở trong thân thể Phương Thần, nhưng có thể tại khi nguy cấp, trợ giúp bọn họ.

“Cái gì? Yêu tà thú trong cơ thể Phương Thần?” Lúc này trong lòng Phương Thế Nguyên khiếp sợ, thật là không biết phải hình dung như thế nào.

ngay cả Yêu tà thú Người của lang tộc cũng kiêng kỵ, nhưng thật không ngờ thậm chí có người muốn hướng con trai của mình xuống tay, đây cũng không phải là một chuyện nhỏ...

“Con rồi âm thuật.” Phương Thế Nguyên nói ra bốn chữ, thứ này, hắn cũng chỉ nhìn đến từ điển tịch còn lại trong thượng cổ lang tộc.

Tại thế giới hiện đại, thế nhưng còn có người luyện chế con rồi âm thuật, có thể thấy được trình độ tâm ngoan. người tu yêu bọn họ, nếu làm một ít chuyện quá mức thương thiên, đó là sẽ trực tiếp diệt vong.

Phương Triệu Nhất vẫn là lần đầu tiên nghe được cái này, ngay cả hắn là thiếu chủ lang tộc, dù sao không phải tộc trưởng, một ít chuyện tổn hại tu vi, hắn sẽ không biết.

“Phụ thân, trước giúp ta cứu Phương Thần.” Phương Triệu Nhất tiếp tục khẩn cầu, hiện tại là tối trọng yếu chính là con trai của mình có thể tỉnh lại.

“Ta muốn cùng trưởng lão thương lượng một chút.” Thấy sắc mặt con trai của mình lập tức liền đen lại, hắn giải thích, “Bản thân một người là không có khả năng loại trừ âm khí trong cơ thể Phương Thần.” Nếu như mình không có sai lầm, đây chính là một ít âm khí bị thân thể Phương Thần hấp thu, lúc này mới sẽ dẫn đến hôn mê bất tỉnh, nhưng yêu tà thú trong cơ thể Phương Thần, cái này cần bàn bạc kỹ hơn.

Yêu tà thú vẫn luôn là mối họa của lang tộc, chính là... Trước đó bọn họ cũng muốn cầm tù Phương Thần, kết quả cuối cùng cũng là... Cho nên biện pháp trước kia kịch liệt, bây giờ không thể dùng.

Cho dù trong lòng rất lo lắng, nhưng Phương Triệu Nhất nhưng không có biện pháp gì.

Chuyện Yêu tà thú trong cơ thể Phương Thần, chỉ cần tra rõ sẽ rất rõ ràng, chỉ bằng hắn cứ nói trước, chuẩn bị cho bọn họ.

Phương Hoành cùng mấy người khác đều bị mời dự họp hội nghị khẩn cấp, biết bên trong biến hóa tri không có yêu tà thú khi, có vài người thất vọng, có vài người lại cao hứng rất, tóm lại làm người ta cảm giác rất kỳ quái.

“Tộc trưởng, Phương Thần là Người của Lang tộc chúng ta, không có khả năng mất mở trường trường mà nhìn hấn chết.” Đại trưởng lão đầu tiên mở miệng nói, hơn nữa chỉ có bé con kia, mới có thể khiến cho Triệu Nhất bị trói buộc tại lang tộc.

Phương Thế Nguyên cũng gật gật đầu, “Nếu là như thế nói, ngày mai chúng ta lập tức đi ra ngoài đi S thị.”

Giống như bọn họ đều hiểu ngầm chuyện gì đó trong lòng nhưng không nói ra.

Năm ngày sau, Phương Triệu Nhất mang theo một đám người trở lại, mà Phương Thần vẫn nằm ở trên giường, một chút biến hóa cũng không có.

Tổng Gia Bảo cũng biết những người này là đại nhân vật, chính là hơi gật đầu liền trực tiếp đi ra ngoài, hấn còn biết khi mình bị tra tấn, những người này làm như thế nào.

Phương Thần không biết bọn họ muốn làm cái gì, nhưng nhìn cha của mình, sẽ không thương tổn tới mình.

“Bắt đầu đi.” Phương Thế Nguyên nói với những người khác, sau đó kết giới được bố trí lên, sau đó trên người mỗi người bọn họ, đều tản ra lực lượng màu trắng.

Đây là lực lượng chữa khỏi của lang tộc, mọi người phải hợp lực mới có hiệu quả, một người thì quá yếu. Chính là nhìn đến tiểu hài tử nằm ở trên giường, bị quang mang nhu hòa chiếu rọi, sau đó liền nhìn đến một ít không khí màu đen, từ trong cơ thể hấn đi ra, sắc mặt tái nhợt, cũng dần dần mà khôi phục đỏ ửng.

Phương Thần kinh hỉ mà nhìn mình thân thể biến hóa, khi muốn đi vào, lại phát hiện lực cản nhỏ đi rất nhiều, cũng có nghĩa, hấn rất nhanh là có thể trở lại trong cơ thể của mình.

Trị liệu vẫn còn tiếp tục, không khí màu đen, cho dù rất thiếu, nhưng Phương Thế Nguyên tiêu phí thời gian một ngày một đêm thời gian, chờ thời gian chuyển tới lần thứ hai, cho nên mọi người đều thu sức mạnh của chính mình.

“Hấn không có việc gì.” sắc mặt Phương Thế Nguyên cùng các vị các trưởng lão, hoặc nhiều hoặc ít đều có điểm khó coi, đó là bởi vì bọn họ đều dùng sức mạnh.

trong ánh mắt Phương Triệu Nhất, không có phòng bị trước kia, vì thế Phương Thế Nguyên thần nhiên mà nói, “Có thể nói, chúng ta vẫn là hy vọng người có thể sinh hạ người thừa kế tương lai cho lang tộc.” Nếu lang tộc áp dụng thái độ cường hãn, thiếu niên ở trước mắt phản kháng vậy cần buộc dây mềm.

Vốn dĩ Phương Thần rất cảm tạ bọn họ, thấy họ nói như vậy từ lập tức liền giương nanh múa vuốt, đáng tiếc hấn lúc này hấn là linh hồn lại đối với người một chút tác dụng cũng không có.

“Ta đã biết.” Phương Triệu Nhất là một người tri ân báo đáp, cổ âm khí màu đen kia, tổn thương rất lớn với trẻ con, về phần những thứ khác, có thể tạm thời trước phóng phóng.

Vì thế Phương Thế Nguyên đi rồi, mà Phương Thần phác đi qua, lại thật không ngờ bị cơ thể kéo vào ...

Phương Thần lập tức là có thể cảm giác đến thân thể của mình cứng ngắc, mà cái yêu tà thú kia, thế nhưng...

“Người không phải nói muốn hôn mê sao?” Phương Thần lúc này vẫn là không thể thức tỉnh lại, còn cần một chút thời gian thích ứng.

lúc này chung quanh Phương Dịch, lực lượng càng thêm nồng hậu, “Có thể nói như vậy.” Thật sự là không thể tưởng được, kế hoạch của bản thân thành công, quả nhiên những người lang tộc đều là ngu ngốc. Lúc này nguyên thần bản thân không nghĩ đến, hấn cũng là thành viên lang tộc.

“Ta đây hiện tại nhìn đến chính là ảo giác?” tâm tình Phương Thần hiện tại dĩ thường không tốt, nhìn đến tâm tình yêu tà thú tốt như vậy, chỉ biết bọn họ đã tương đương.

Yêu tà thú liên linh hồn của bản thân cũng có thể cứu trở về đến, làm sao có thể sẽ e ngại một chút âm khí?! Nói cách khác, bên trong thân thể hấn có thứ này, nhất định là người trước mắt làm, “Người làm?”

lúc này Phương Dịch tâm tình rất tốt, hắn không để ý đem kế hoạch của bản thân giải thích cho linh hồn trước mắt biết, “Cái gì gọi là ta làm?! Nếu không là ta, hai người phụ tử các người đều sẽ chết, người nên cảm tạ ta.”

“Ta chỉ hấp thu một ít sức mạnh trị liệu tinh thuần mà thôi, này có sai sao?” Hắn chính là rất hợp pháp mà thu một ít thù lao, nhìn xem bộ dáng Phương Thần, hình như là muốn ăn chính mình, “Đương nhiên, nếu bọn họ không đến nói, ta cũng sẽ đem âm khí từ thân thể của người loại trừ từ bên trong.”

Phương Thần muốn phác đi qua căn chết nguyên thần trước mắt, lại phát hiện không có bất luận cái gì biện pháp, hắn thật là không thể tưởng được, chính là tất cả mọi thứ, đều là yêu tà thú bày ra, vì chính là hấp thu chữa khỏi lực lượng.

Phụ thân của hắn hơn nửa tháng không có nghỉ ngơi tốt, mà bản thân cũng rất lo lắng, muốn nhanh lên đoàn tụ cùng cha của mình, đáng tiếc người khởi xướng tại trước mặt của mình, không có thể như thế nào.

“Phương Thần, người phải biết báo ân, những điều này là thù lao ta đáng nhận người không cần tức giận.” Phương Dịch tốt tâm tình mà nói, chẳng qua người kia lại trực tiếp biến mất, hiển nhiên hắn lúc này rất sinh khí.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất thật cẩn thận mà hô, sợ con trai của mình xảy ra vấn đề gì.

Phương Thần chậm rãi mở hai mắt của mình, nhìn đến bộ dáng phụ thân, nước mắt căn bản liền không thể chảy xuống, “Phụ thân...” Chính là hắn nằm lâu quá nên khó không thể thân thể.

120. Chương 120: Một Phong Thư Tình

Phương Triệu Nhất nhìn con trai của mình khóc lợi hại như vậy, kinh hoảng mà dò hỏi, “Thần Thần, người làm sao vậy? Có phải còn có chỗ nào không thoải mái hay không?” Bởi vì không dám xác định nguyên nhân tay hắn cũng không dám động.

Phương Thần nhìn đến bộ dáng cha mình không biết làm gì, đột nhiên, “Xì...” Một tiếng liền bật cười, “Phụ thân, ta không sao ” Hắn thấy được cha mình đối mình thế nào, hắn chính là quá mức kích động mà thôi.

Nghe được con trai của mình nói như vậy, hắn thở dài một hơi, “Không có việc gì là tốt rồi, ta đi lấy cho người uống.”

Thần Thần mới vừa tỉnh lại, vẫn cần kiểm tra một chút, vì thế Tống Gia Bảo đi ra ngoài, lần thứ hai bị kêu trở về.

thiếu niên mặt Oa oa nhìn mặt hài đồng, còn có trải qua một loạt kiểm tra, đã biết hắn không sự tình gì.

“Thần Thần, người làm như vậy khiến chúng ta sợ hãi.” Tống Gia Bảo thở dài một hơi nhưng vẫn muốn cười.

Phương Thần khờ dại dụi dụi hai mắt của mình, kỳ thật hắn rất chán ghét bệnh viện, “Ta phải đi về.” Trong tay mặt cầm bình sữa, hắn ngủ lâu như vậy, thật là rất đói, về phần yêu tà thú, vẫn cần cùng cha của mình nói một chút.

Hắn có thể cho phép yêu tà thú lợi dụng những người khác, nhưng để cho cha của mình như thế, trong lòng của hắn tràn ngập điểm điểm hận ý.

Phương Dịch cứu cha của mình, linh hồn của bản thân cũng là hắn, nhưng hắn còn có tư tưởng, nếu như thế nói, có một số việc, đừng trách bản thân không khách khí.

Phương Triệu Nhất trở về, không có khiến cho S đại phong ba, chỉ là tò mò xem hắn đi đâu lâu thế.

“Phụ thân.” Lúc này Bên trong kí túc xá, chỉ có Phương Thần cùng cha của mình.

Thân thể hắn, trải qua hai ngày tu dưỡng, đã không có nhiều vấn đề lớn, vậy cần giải quyết một sự tình.

Phương Triệu Nhất ôm con trai của mình, ôn nhu mà dò hỏi, “Làm sao vậy?” đã xảy ra chuyện gì đi? Về phần lang tộc... Hắn không tính toán nói cho con trai của mình, bọn họ cần trẻ con sao?! Một khi đã như vậy, bản thân liền thỏa mãn bọn họ.

“Ta như thế này, là bởi vì cổ tà khí kia.” Phương Thần một năm một mười mà nói, “Vốn dĩ Phương Dịch có thể loại trừ, nhưng là hắn muốn được đến lực lượng trị liệu, cho nên...” Câu nói kế tiếp cũng không nói gì, nhưng Phương Triệu Nhất thông minh, đã biết xảy ra chuyện gì.

Phương Triệu Nhất vẫn luôn đều muốn diệt trừ yêu tà thú, chính là lực lượng bọn họ hiện nay, căn bản là không thể đem hắn thế nào.

Hắn lo lắng cho thân thể con trai mình, quả nhiên bản thân đoán trước hoàn toàn đúng.

Phương Dịch nghe được Phương Thần lên án chính mình như vậy, bất mãn mà nói, “Người không có chuyện gì, nhưng lại có thể trợ giúp ta? Người cần phải báng sao như thế?” việc Hắn làm, chính là tra tấn Phương Triệu Nhất một chút mà thôi, căn bản sẽ không có sai.

“Ta phải báng? Chẳng lẽ người không biết buồn cười sao? Nếu chúng ta vị trí còn không biết người sẽ như thế nào đâu?” Phương Thần trong đầu của mình, lạnh lùng mà phản bác. Không có một người sẽ lấy sự tình như vậy nói giỡn, thậm chí còn lợi dụng bản thân để cho phụ thân đáp ứng lang tộc yêu cầu.

Phương Thần biết, hết thảy, đều là bởi vì phụ thân yêu hắn mà thôi, còn lại những chuyện khác, không có cái gì cùng lắm thì.

“Ta lại không có phụ thân như vậy.” Phương Dịch có chút trung khí không đủ mà phản bác, nhưng hắn cũng biết, tình cảm đây hai người trước mắt, thậm chí là vượt qua một ít tình cảm phụ thân. Trong lòng của hắn cảm thấy rất kỳ quái, nhưng nghĩ đến Phương Thần là người chuyển thế tới, liền không nói gì thêm.

Phương Thần một hơi nghẹn ở tại trong cổ họng, nhưng không biết nói gì, “Ta sẽ không tha thứ cho người.” Về phần tìm người hắn nói, thật có lỗi, bản thân căn bản liền không có nghe được.

Phương Dịch vốn dĩ đối Phương Thần vẫn có chút áy náy, chính là nhìn đến hắn có thái độ này, vì thế ánh mắt tản ra quang mang nhàn nhạt, “Phương Thần, chẳng lẽ người không sợ chết sao?” Hắn có biện pháp có thể tra tấn Phương Thần, hắn cần chính là một người nghe lời, mà không phải hải đồng lúc nào cũng phản bác bản thân.

“Nếu ta sợ chết, không cần nói chuyện này với người, thậm chí còn sẽ cao hứng mà nịnh bợ người.” lúc này Phương Thần cũng hoàn toàn buông tha, Phương Dịch chính là nhìn chuẩn nhược điểm của mình, mới có thể thúc giục không kiêng nể gì.

“Một khi đã như vậy nói, chúng ta đây chờ coi.” Phương Dịch nói xong câu đó sau, liền ngậm miệng mình.

“Thần Thần... Thần Thần... Người làm sao vậy?” Phương Triệu Nhất nhìn đến con trai của mình mồ hôi lạnh chảy ròng, vì thế lo lắng mà dò hỏi.

Phương Thần cảm thấy thân thể của bản thân lạnh run, đồng thời cắn đầu lưỡi, nhưng không có đầu lưỡi, cũng sẽ không có tác dụng gì, hắn khó khăn mà lắc đầu, “Ta không sợ tình gì.” Hắn không hy vọng cha của mình thương tâm cùng tuyệt vọng như vậy, hắn trùng sinh đến hiện tại, vì chính là cha của mình.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, trong nháy mắt chỉ biết là xảy ra chuyện gì, “Yêu tà thú, là người làm đi?” Hắn lợi dụng ý thức của mình dò hỏi.

Vốn dĩ không có bất luận cái gì, nhưng là Phương Triệu Nhất nhưng có thể nghe được trở lại.

“Đúng vậy, ai bảo nó một chút cũng không biết điều, thậm chí còn nói không tha thứ ta! Ta làm như thế nào có cái gì khôn đúng?! Nếu không phải ta, vậy người đã sớm chết, ta không muốn nói nhiều như vậy, người khuyên nhủ hắn đi.” Phương Dịch sau khi nói xong, cái gì cũng không có.

Phương Thần cảm giác đau đớn hình đột nhiên biến mất, hắn cảm thấy rất kỳ quái, như bình thường, yêu tà thú là tuyệt đối sẽ không như vậy, nói là muốn nhìn bản thân đau, như thế nào sẽ vô duyên biến mất.

Phương Triệu Nhất cầm khăn mặt, nhẹ nhàng mà chà lau mồ hôi lạnh trên trán Phương Thần, “Thần Thần, người tha thứ hắn đi.” Cho dù không cần hỏi, hắn cũng biết là xảy ra chuyện gì. Chỉ cần con trai vì mình mà bỏ qua bản thân, trong lòng của hắn mặt đã cảm thấy rất cao hứng.

lúc này Phương Thần được cha của mình ôm vào trong ngực, nâng lên hai mắt của mình, nhìn đôi mắt thâm thúy kia, “Phụ thân, nếu không là hấn cố ý làm như vậy, người liền không thương tâm như vậy, còn...” Chính là khi hấn còn chưa nói hết lời, cũng đã bị Phương Triệu Nhất ngăn trở.

“Thần Thần, chỉ cần người không có việc gì, chuyện gì cũng có thể chịu đựng.” nam sinh vươn tay ra, sờ sờ khuôn mặt con mình.

Phương Triệu Nhất ở trong lòng âm thầm mà quyết định, chỉ cần bản thân cường đại rồi, mới có thể bảo hộ con trai của mình, trước mặt chính mình, căn bản sẽ không có lực lượng như vậy.

trong lòng Phương Thần ề ầm sấp sấp, hấn không biết nên nói cái gì, “Tốt.” Là cha của mình cầu tình, hấn đều sẽ đáp ứng.

Lúc này trong một cái sơn động, không khí đỏ như máu, đang không ngừng mà quay chung quanh, khuôn mặt vốn dĩ của hải đồng, lúc này lại dị thường mơ hồ, hình như là biến thành một đoàn máu.

“Thật không nghĩ tới, lực lượng Phương Triệu Nhất, trở nên lợi hại như vậy, nếu không, người cũng sẽ không bị thương.” Một thiếu niên nói với hứ không, mà trong ánh mắt của hấn, khi nhìn Huyết Trì, lại xuất hiện nụ cười quỷ dị.

“Ta sơ suất.” Một thanh âm khác hồi đáp.

“Nàng ít nhất cần năm năm thời gian mới có thể tiếp tục...” Hấn lần thứ hai nói, nhưng thanh âm như là lẩm bầm lẩm bầm.

.....

Phương Thần cho rằng cuộc sống của mình sẽ khôi phục đến bình tĩnh, chính là phụ thân của hấn, không còn có như là trước kia, lúc nào cũng đều ở bên cạnh mình, thậm chí một tháng còn nhìn không tới bóng người, đem mình giao cho Tổng Gia Bảo chiếu cố.

Hấn cũng biết, cha của mình cần phát triển lực lượng tại S thị, vậy không có khả năng mỗi lần đều ở bên cạnh mình, kiếp trước, hấn biết rất nhiều chuyện, dĩ nhiên thông thường mà nói vậy hấn rất nghe lời.

“Thần Thần...” Khổng Chiêu nhìn đứa bé đang cúi đầu, cảm thấy dị thường đáng yêu, thậm chí còn vươn tay, xoa bóp mặt của hấn.

“Ba...!” Một tiếng, Phương Thần trực tiếp đem tay hấn phát xuống dưới, đừng tưởng rằng hấn nhỏ nên muốn khi dễ.

Khổng Chiêu nhìn tay mình, đáng thương hề hề mà nhìn hấn, “Thần Thần...” tính tình thật là càng lúc càng lớn.

“Khổng Chiêu?” Khổng Chiêu muốn tiếp tục đùa Phương Thần đột nhiên nghe được thanh âm, vì thế trực tiếp chuyển đầu.

“Lý Lệ Lệ, người như thế nào sẽ đến nơi này?” trong ánh mắt Khổng Chiêu, thoáng hiện ý cười. Mặc kệ là ký túc xá nam sinh, hay là ký túc xá nữ sinh, chỗ khác đều khó vào.

Lý Lệ Lệ nhìn thoáng qua Phương Thần, rồi nhìn thoáng qua địa phương khác, Triệu Nhất không ở đây sao?”

Phương Thần vốn dĩ một chút cũng không để ý, chính là nghe được nàng thân thiết như vậy gọi tên cha mình, vì thế không vui mà dò hỏi, “Người có chuyện gì?” Rất đơn giản nói, ý là không có việc gì mà đến đây.

Lý Lệ Lệ vẫn là lần đầu tiên nhìn đứa trẻ tinh xảo này nói chuyện, nhất thời có chút giật mình, “Đây là người khác nhờ ta đưa cho cha cháu.” Tay nàng đang cầm một phong thư, nhìn như là thư tình.

“Hấn có con rồi? Như thế nào còn được hoan nghênh như vậy?” Khổng Chiêu lẩm bầm mà nói, trong mắt rõ ràng chính rất không cân bằng.

“Đó là do Triệu Nhất lợi hại...” Lý Lệ Lệ lời còn chưa nói hết, liền phát hiện ánh mắt hải đồng, lạnh như băng mà hướng nhìn chính mình.

121. Chương 121: Thư Tình

Lý Lệ Lệ cảm thấy rất kỳ quái, rõ ràng đây phải là đôi mắt hài đồng khờ dại, mà khi nhìn về phía mình, hình như là muốn giết mình.

“Triệu Nhất không như vậy...” Khổng Chiêu đương nhiên biết đứa bé đang suy nghĩ gì, vì nó không muốn có một mẹ kế mà thôi.

Kỳ thật hẳn cũng có chút không hiểu, Triệu Nhất đã có oa oa lớn như vậy, thế nhưng còn có nhiều nữ sinh thích hẳn như vậy.

Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, khờ dại dò hỏi, “Đại tỷ tỷ, người nói ai thích cha ta đâu?” tiếng nói mềm mềm nhu nhu, nghe lên lại rất rõ ràng, thậm chí làm người ta cảm giác đến ảm áp.

Lý Lệ Lệ rất thích trẻ con, nhiều lúc, nàng đều muốn bính bính đứa nhỏ này, nhưng ba hẳn ở chỗ này đây cả người đều tản ra những lãnh khí, để cho tất cả mọi người không dám tùy tiện tới gần.

“Là một a di xinh đẹp.” Lý Lệ Lệ biết việc như thế này, nhưng trong lòng lại cảm thấy không biết nói gì, dù sao mọi người chưa đến hai mươi tuổi, cũng đã lên chức a di lúc này Phương Thần còn ngồi ở trên giường, nâng lên hai mắt của mình, mặt non nớt nhìn qua hết sức thủy nộn, “Là tỷ tỷ xinh đẹp như người sao?” để cho mình phát hiện thì gặp một người giết một người.

Lý Lệ Lệ vội vàng mà lắc đầu, nàng biết, nếu như mình không nói như vậy, không biết sau này sẽ phát sinh chuyện gì đâu.

“Ta chỉ truyền tin, sự tình còn lại cũng không biết.” Lý Lệ Lệ như thế nào cũng không thông, một đứa bé, thế nhưng còn có khí thế lớn như vậy, hình như là đột nhiên biến thành một người dường như.

“Phải không?” Phương Thần mắt to ngập nước, lập tức liền ảm đạm rồi xuống dưới, “Nếu là tỷ tỷ như người, ta còn thành toàn, bởi vì...” Thấy ánh mắt bọn họ đều nhìn mình, vì thế tiếp tục nói, “phụ thân, trong lòng chỉ có mẹ.”

Kỳ thật hẳn ngay cả mẫu thân của mình bộ dáng gì cũng không biết, lại càng không nói mặt khác, nhưng đây là một lý do lấy có thật tốt. Nếu có thể nói, hẳn tuyệt đối sẽ không để cho cha của mình cho mình tìm mẹ kế.

Nếu ngay cả nữ nhân lang tộc đều không được, huống chi là nữ tử phổ thông.

khóe miệng Lý Lệ Lệ có chút run rẩy, mắt tự nhiên mà hỏi ngược lại, “Phải không?” Không biết xảy ra chuyện gì, trong lòng mình thậm chí có cảm xúc mất mát. Nghĩ đến đây, nàng đã cảm thấy rất kinh tủng, dù sao lý trí nàng tự nói với mình, thích Phương Triệu Nhất, tuyệt đối sẽ không có kết quả.

“Đương nhiên, chờ ngày nghỉ về đến nhà, ta bảo phụ thân đem ảnh chụp mẹ mẹ đến.” Phương Thần cười tủm tỉm mà trả lời, hẳn đối với cảm giác như vậy chính là rất vừa lòng.

Lý Lệ Lệ không nói gì thêm, cuối cùng đi ra ngoài, hơn nữa nhìn qua có chút cảm giác kỳ quái.

Khổng Chiêu suy nghĩ một chút, liền hiểu được là xảy ra chuyện gì, “Thật không nghĩ tới, lớp trưởng đại nhân, thế nhưng thích phụ thân người.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục nói, “Người đứa bé này cũng thật là, chẳng lẽ người muốn phụ thân người cả đời đều độc thân sao?”

“Chẳng lẽ ta ;à, cha nuôi người còn chưa đủ sao?” nói xong, hẳn biến thành bộ dáng tội nghiệp.

Phương Thần trực tiếp không khách khí mà phiến phiến xem thường, dù sao tính cách cùng bộ dáng bản thân, người này cũng hiểu rồi “Ta chính là muốn hẳn độc thân, cũng tuyệt đối không cần mẹ kế, còn có, người lớn như vậy không cảm thấy mình trẻ con sao?”

Kỳ thật đứa trẻ nói như vậy, cảm giác rất kỳ quái.

“Không e lệ, hiện tại chỉ có ta cùng người, Thần Thần, người liền tiếp thu ta đi?” Khổng Chiêu trát hai mắt của mình, trực tiếp ngồi xổm trước mặt Phương Thần, một bộ bị người vút bỏ đáng thương.

Phượng Thần cặp kia tối đen ánh mắt, từ trên xuống dưới mà quét mắt liếc nhìn nam sinh trước mắt, sau đó chậm rãi phun ra hai chữ, “Không cần.”

Thật không có nghĩ đến, thiên tài thương nghiệp tương lai, khi đại học, dĩ nhiên là như thế này, chẳng lẽ trước kia mình xem tv, biểu tình hần lạnh lùng, đều là giả vờ?! Hiện tại bản thân trùng sinh, chuyện của kiếp trước, mình không cho phép phát sinh.

“Dem thư tình ném.” Phượng Thần cũng mặc kệ là ai, dù ai dám đánh tình cảm lên người cha, hần cũng sẽ giáo huấn.

Nói hần cố tình gây sự, bá đạo cũng thế, dù sao hần chính là như vậy tưởng.

Khổng Chiêu nhìn nằm ở trên bàn thư tình, vừa rồi hần đã muốn nhìn thoáng qua, biết là ai viết, “Thần Thần, người...” Đứa nhỏ này, thật là một chút cũng không giống như hai đồng, thậm chí rất nhiều chuyện, đều so với bản thân tự hỏi càng thêm toàn diện.

Hần không biết vì sao Phượng Thần sẽ ý lại Phượng Triệu Nhất như thế, kỳ thật từ góc nhìn của trẻ con, là rất chính xác, nhưng này cổ quái chính là, tiểu thí hài trước mắt, cha mình gặp bạn gái cũng không cấp, thật sự là có chút không thể tưởng tượng.

Lúc trước nhìn đến hình ảnh bọn họ kích hôn... Trong nháy mắt liền nhảy đến trong đầu của mình chẳng lẽ bọn họ... Khổng Chiêu đem mình như vậy tử kinh tung ý tưởng, rất nhanh vút đến sau đầu, dù sao chuyện nghịch thiên như vậy.

Hần như thế nào đều nhìn không ra, đây chính là Phượng Triệu Nhất nghiện luyện đồng, đây chẳng qua là uy thuốc, uy thuốc... Hần đang không ngừng thôi miên mình.

trong ánh mắt Phượng Thần, chính là nhìn đến nam sinh trước mắt, không ngừng mà lắc đầu, thậm chí trong miệng còn lẩm bẩm, vẻ mặt thất hồn lạc phách. Nếu không người biết, còn tưởng rằng hần là thất tình đầu, không phải cũng sẽ không như thế.

“Khổng Chiêu.” Phượng Thần là không thích kêu những người khác trước mặt, tính thượng linh hồn nói, bản thân còn so phụ thân đại đầu, chính là hiện tại nhưng không có nhiều đại biện pháp.

Khổng Chiêu chìm đắm trong bản thân suy nghĩ trong, đang nghe đến những lời này sau, lập tức hồi thần, “Thần Thần? Người hần nên gọi ta là cha nuôi.” Thật là, trước kia đệ đệ mình mấy tuổi cũng rất nghịch ngợm, nhưng chỉ muốn hống vài câu liền không sẽ có bất cứ vấn đề gì.

“Không cần, người còn trẻ như vậy.” sau khi Phượng Thần nói xong, mới biết được hần đào cho mình một cái hố, thậm chí còn nhảy vào đi.

Khổng Chiêu chớp hai mắt một chút, sau đó cười nói, “Thần Thần, ta lớn tuổi, người sẽ gọi cha nuôi sao? Chính là ta cùng cha người nhất dạng đầu, cho nên người gọi ta cha nuôi đi.” hài tử đáng yêu như vậy, nhất định phải ra tay trước mới tốt.

Phượng Thần hơi hơi mà nhíu lông mày lại, sau đó nhếch môi nở nụ cười, “Người có thể làm ta cha nuôi, nhưng đầu...” đang cao hứng, hần sẽ bổ sung một câu, “Về sau ta kêu người đi đầu vậy, người phải đi đó.”

Nếu về sau có trước mắt chỗ dựa vững chắc, kia bản thân liền không cần lo lắng kinh tế.

Khổng Chiêu nhăn mặt, “Đây không phải là thành lão bà sao?” Cũng không biết xảy ra chuyện gì, hần giữa đột nhiên bật ra những lời này, “Đương nhiên, người là con nuôi ta, ta nhất định sẽ thương người.” Phát hiện không ổn khi, hần rất nhanh sửa miệng.

Phượng Thần cho dù cảm thấy có chút quái dị, cũng không nói gì thêm, “Cha nuôi, người muốn thành cha nuôi nói, ít nhất muốn thuyết phục cha ta không phải sao?” Minh là bị lừa dối, nhưng là phụ thân cũng không phải là ngòi không, nhất định sẽ nói chuyện với người này.

“...” Khổng Chiêu không nói gì, quả nhiên là người thành tinh, cho dù bản thân hần đáp ứng rồi, nhưng là biết Triệu Nhất bên kia, không được hài đồng gạt đầu, sự tình gì đều lo liệu không thành.

Đang lúc hai người bọn họ cho nhau đối diện, Phượng Triệu Nhất đã muốn trở lại, “Làm sao vậy?” Nam sinh một lúc tiến vào, liền ôm con trai bảo bối dò hỏi.

Phương Thần lúc này đã sớm thay đổi vẻ mặt của mình, vươn ra tay béo đô đô, chỉ vào phong thư tình trên bàn học, “Phụ thân...” ánh mắt trong suốt, vẻ mặt thoảng hiện sự lên án. Thực rõ ràng ý nói, đây chính là bản thân phụ thân, cho mình trêu hoa ghẹo nguyệt.

Phương Triệu Nhất mê hoặc nhìn con trai của mình, “Đó là đồ vật gì?”

“Thư tình, Triệu Nhất người xem xem đi.” Khổng Chiêu cảm thấy bản thân vẫn là phải khiến cho bọn họ chú ý, nói cách khác, hắn không muốn bị coi như vô hình.

“Ném.” Phương Triệu Nhất thậm chí liên ánh mắt không có nhìn về phía bên kia, nói với Khổng Chiêu.

Phương Thần nghe được cha nói thế, trong mắt thoảng hiện đắc ý dào dạt, thuận tiện còn nhìn thoảng qua Khổng Chiêu, “Ca ca, người đi ném đi.” Mỗi lần mình thắng, hắn đều sẽ kêu như vậy, hắn liền biết phụ thân là sẽ không đáp ứng những nữ nhân.

Khổng Chiêu không nói gì mà nhìn phụ tử hai người, nếu là như thế nói, thì mình chẳng làm gì cả mà.

“Phụ thân...” Phương Thần nắm áo cha, ý tứ rất rõ ràng.

Phương Triệu Nhất ôn nhu mà nói, “Thần Thần, yên tâm, ta sẽ không tìm mẹ kế cho người.” Người thừa kế của Lang tộc, hắn đã bắt tay vào làm đi làm, bây giờ còn không thích hợp nói cho con trai của mình biết, hơn nữa hắn chính là cần hạnh phúc sinh hoạt là tốt rồi.

Lúc này Trương Hoa đang tại chờ đợi, khi nhìn đến Lý Lệ Lệ, vội vàng mà dò hỏi, “Thế nào?” bên trong ánh mắt của nàng, thoảng hiện cảm xúc lo lắng.

“Ta đã đưa cho hắn, về phần là như thế nào, liền nhìn bản thân hắn.” kỳ thật tâm tình Lý Lệ Lệ cũng không được khá lắm, nếu không là người trước mắt là đồng học trung học, nàng căn bản là sẽ không giúp cái này vội.

Đáng tiếc nàng lời còn chưa nói hết khi, liền nhìn đến phòng 507 Khổng Chiêu, trực tiếp từ phía trên ném ra một phong thư.

Trương Hoatrùng lớn hai mắt của mình, “Này... Lý Lệ Lệ!” Đây là nàng giúp mình nói cho Phương Triệu Nhất sao?! Nàng đã thấy được Phương Triệu Nhất đi trở về, kia hiện tại như thế này...

Lý Lệ Lệ cũng rất giật mình, “Ta...” Nàng thật là không biết xảy ra chuyện gì, như thế nào mới trong chốc lát cũng không có, đã bị ném đâu?!

Nếu không nói là ban cán bộ có việc nói, là không thể tùy tiện đi vào nam sinh ký túc xá.

“Ba...!” Một tiếng, Trương Hoa tát Lý Lệ Lệ một bàn tay.

122. Chương 122: Nữ Nhân Điên Cuồng

Lý Lệ Lệ không chút nào có nghĩ đến, Trương Hoa, cũng dám hành động như thế với nàng, nghĩ muốn nói gì đó, lại phát hiện nàng đã muốn xông lên đi.

Vốn dĩ Trương Hoa cũng là có thể đi lên, nàng cũng là cán bộ trong lớp, còn có quyền lợi như vậy, muốn chết à..

Lý Lệ Lệ nhìn đến bóng người sau, ở trong lòng nặng nề mà hít một hơi, thật sự là không biết nàng nghĩ như thế nào, biết rất rõ ràng Phương Triệu Nhất là người không nên treeu chọc, thế nhưng vẫn là dám tiến lên như thế.

Kỳ thật bản thân làm sao không tức?! Nàng học được dùng lý trí khống chế chính mình.

Lúc này Lý Lệ Lệ cũng không muốn tiếp tục ở trong này, rất nhiều nam sinh đều thấy được việc mình bị đánh thân là trưởng lớp, không có khả năng mở trường trường mà nhìn bạn học của mình sinh ra tranh cãi.

Khổng Chiêu cũng nhìn thấy một ít tình huống phía dưới, khóe miệng gợi lên, nếu sự tình muốn giải quyết nói, vậy đến rút củi dưới đáy nồi tốt lắm.

Phương Thần đang uống sữa cha vừa pha cho để chophụ thân kể một chút tình huống bên ngoài, chính là không có mấy phút đồng hồ khi, liền nhìn đến một cái nữ tử vọt tiến vào, thậm chí còn lớn tiếng hỏi cha của mình, “Phương Triệu Nhất! Người như thế nào có thể làm như vậy!”

Trương Hoa rất tức giận, bản thân cũng không phải lớn lên không xinh đẹp, mà khi trung học, cũng có rất nhiều người thích chính mình, nhưng căn bản liền chưa bao giờ gặp người mình thích, chính là nam sinh trước mắt...hiện tại cũng có nhiều người thích nàng còn hần ...

Phương Triệu Nhất hơi hơi mà cau mày sau đó nâng lên đầu của mình, đăm đăm mà nhìn nữ sinh, “Người là ai?” Người này, bản thân căn bản sẽ không có bất luận ấn tượng gì, đến bọn họ ký túc xá làm gì?!

“Khổng Chiêu, đem nữ nhân này đi ra ngoài.” Phương Triệu Nhất không thích có người xa lạ tham gia vào giữa hai cha con bọn họ..

Khổng Chiêu ở một bên nghe được rất sảng khoái, quả nhiên Triệu Nhất nói ra, có thể tức tử người, nhìn mỹ nữ trước mắt chỉ biết, gương mặt trưởng đến đỏ bừng, khi nghĩ muốn nói gì, cũng là một hơi tại trong miệng, giống như sự tình gì đều nói không nên lời.

“Phương Triệu Nhất, người cũng không nên khinh người quá đáng!” Trương Hoa muốn khóc lên, chưa có khi nào nàng ủy khuất như vậy, hoàn toàn là bởi vì người trước mắt.

Phương Triệu Nhất một câu không có nói, hiển nhiên là không nghĩ để ý tới người trước mắt.

“Trương Hoa đồng học, ta nghĩ người vẫn là đi ra ngoài trước đi.” Khổng Chiêu tại một bên mỉm cười nhìn thấy, đối đãi mỹ nữ, bản thân chính là so Triệu Nhất đã khá nhiều.

Trương Hoa lúc này chuyển tay, vươn tay ra, khi muốn đánh Khổng Chiêu, lại bị người sau ngăn cản, “Mỹ nữ, ta cũng không phải là dễ dọa, hơn nữa ta căn bản sẽ không làm chuyện có lỗi với cô.” Khổng Chiêu nói những lời này khi, trong ánh mắt của hần mặt đã thoáng hiện ánh sáng lạnh.

Hần cũng không phải là ngu ngốc, nữ nhân trước mắt, không dám kéo Triệu Nhất đi ra ngoài, liền đem khí tát đến trên người của mình, thực cho là mình là mỹ nữ, là có thể tùy tiện đánh người?! Cho rằng bất luận kẻ nào cũng phải làm cho nàng phải không?!

Trương Hoa thu hồi tay, trực tiếp hừ lạnh một tiếng, sau đó chất vấn đạo, “Người vì cái gì vút thư tình?” Nàng vẫn là lần đầu tiên làm như vậy, thật không ngờ sự tình kết quả là như thế này.

“Rất đơn giản, xem như rác rưởi xử lý a.” Khổng Chiêu không chút để ý mà trả lời, hần chính là cảm thấy, để tại thùng rác bên trong nói, kia Thần Thần nhất định sẽ sinh khí, chỉ bằng phiêu đi xuống, chomột số người nhất được nói, còn có thể thúc đẩy nhân duyên tốt không phải sao?!

Trương Hoa hô hút một hơi thật sâu, mới khổng chế được tính tình bản thân, “Phương Triệu Nhất, ta thích người, người thích ta sao?” Ánh mắt của nàng, yên lặng nhìn nam sinh cao lớn trước mắt đang tại đùa con.

Phương Thần vốn dĩ đối nữ sinh là không có thành kiến gì, cha của mình đối đãi nàng như vậy, nhưng nhìn người trước mắt, một chút cảm giác cũng không có, “Vị a di này, phụ thân đã có ta, người đi đi.” Hần vẫn là cảm thấy bản thân thực thiện lương.

trong ánh mắt Trương Hoa, thoáng hiện hận ý, nếu không là trước mắt tiểu hài tử, kia kết quả liền không chính là như thế này, chính là nàng cũng biết, đây chính là Phương Triệu Nhất đôi mắt trước con coi trọng, “Tiểu đệ đệ, nếu ta về sau cùng ba ba của người tốt lắm, ta sẽ thương người.”

Người ở chỗ này, bao quát vừa mới tiến tới Lý Lệ Lệ, nghe đến câu đó, trên đỉnh đầu lập tức liền bay vài con quạ đen, đây là lời mà con người nên nói sao?! Không, phải nói, da mặt của nàng dày cỡ nào mới có thể nói ra như vậy.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, nhìn về phía người trước mắt, “Lăn!” Dư thừa một câu hần cũng không muốn nói, rõ ràng chính là rất không cấp người trước mắt mặt mũi.

Trương Hoa nước mắt lưng tròng, nàng vươn tay ra, chỉ vào Phương Thần nói, “Đều là vì vậy tiện loại đi, người cái này tiện loại...” Nàng khổng chế không được chính mình, muốn đánh Phương Thần, lại phát hiện

thân thể tê rần.

Cuối cùng liền gục ở tại bên ngoài, mà một ít nam sinh lại là đi ra xem náo nhiệt, nhìn đến một người nữ sinh ngã trên hành lang, bên trong đôi mắt mỗi người, thoáng hiện tò mò cảm xúc. Trương Hoa cao ngạo, còn có khi nàng xông lên, rất nhiều người đều là biết đến.

Lý Lệ Lệ căn bản không có nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như thế này, mà nam sinh cao lớn trước mắt, hình như là thay đổi thành một người khác, cả người đều tản ra sát khí.

Phượng Thần cũng không muốn phụ thân vì một ít râu ria sinh khí, “Phụ thân, không sinh khí, ta không sao.” Trừ bỏ chuyện của mình ngoại, phụ thân của hắn, giống nhau cũng sẽ không để ý tới những người đó khiêu khích, đặc biệt nữ nhân.

“Triệu Nhất, người trước không nên giận.” Khổng Chiêu vội vàng mà lôi kéo Phượng Triệu Nhất, sau đó đối với Lý Lệ Lệ nháy mắt, mang liền đem ngã vào một bên Trương Hoa giúp đỡ đứng lên.

Trương Hoa trực tiếp bỏ Lý Lệ Lệ ra, “Phượng Triệu Nhất, người thế nhưng đánh nữ nhân?!” Nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn đến nam sinh như vậy, thật sự ra ngoài ngoài ý liệu, sự tình như vậy, còn sẽ phát sinh trên người mình thích.

Phượng Triệu Nhất mặt mũi không nói gì, hắn không là muốn đánh nhau người trước mắt, mà là trực tiếp muốn giết nàng, chính là con trai của mình...

“Trương Hoa, chúng ta đi trước đi.” Lý Lệ Lệ cũng không biết Trương Hoa sao lại kích thích như vậy, thế nhưng như thế này.

“Trương Hoa, trở về đi, nơi này là nam sinh ký túc xá, sao phải nháo đến khó coi như vậy.” Trong đó có chút nam nhân khuyên giải an ủi, hắn coi như là nhìn thấu một ít nguyên nhân. Đây Phượng Triệu Nhất cũng thật lợi hại, liền nữ sinh xinh đẹp như vậy cũng có thể cự tuyệt.

Trương Hoa không cam lòng mà bị vài người cấp lùi đi, nhưng hận ý trong ánh mắt, cũng là rất rõ ràng.

Khổng Chiêu trực tiếp đóng cửa bản thân phòng ngủ, hắn cũng thật không ngờ, có người không đầu óc như vậy, là như thế nào thi được đến S đại, lãng phí lương thực quốc gia.

“Triệu Nhất, người rất xúc động, cũng không biết bao nhiêu người nhìn, người muốn trực tiếp bị đuổi học.” Khổng Chiêu nghiêm túc mà nhìn bạn tốt của mình, ngay cả Trương Hoa đối đãi Thần Thần như vậy, hắn cũng hiểu được thực tức giận. nữ nhân như thế, chỉ sợ là không có một người sẽ thích.

“Nàng đang tìm chết!” giọng điệu Phượng Triệu Nhất lạnh như băng, bất cứ người nào đối con của mình có địch ý, hắn cũng sẽ không dễ dàng mà buông tha. Yêu tà thú cần linh hồn, vậy dùng nữ nhân kia tốt lắm, dù sao linh hồn là sẽ không ghét bỏ nhiều.

Khổng Chiêu không biết Phượng Triệu Nhất muốn nói như thế nào, chỉ có thể là bắt đắc dĩ nhún nhún vai. Nếu trong ký túc xá này không có Thần Thần, khẳng định sẽ biến thành một ký túc xá lạnh như băng.

trong lòng Phượng Thần ảm áp, hắn biết phụ thân đau chính mình, vì thế cầm lấy tay hắn nói, “Phụ thân...”

Phượng Triệu Nhất buông đầu óc của mình, nhìn hài đồng trước mắt, “Thần Thần.” Quả nhiên nữ nhân đều là dư thừa trời buột, hắn tuyệt đối sẽ không để cho nữ nhân tới gần con của mình.

“Phụ thân, có lẽ đây là kế hoạch của những người khác.” Phượng Thần chuyển động tròn mắt một cái, sau đó nói.

Vốn dĩ hắn là không nghĩ điều này, chính là đi vào S đại cho rằng có thể bình tĩnh sinh hoạt, chính là người phía sau màn, muốn cha của mình đuổi học, vậy thuyết minh... Kỳ thật hắn nghĩ tới Chiêu Hoa, nhưng người kia vẫn luôn không có xuất hiện, hơn nữa hắn cũng không khả năng có năng lực lớn như vậy.

Phượng Thần nói những lời này, để cho Khổng Chiêu ánh mắt trợn thật lớn, căn bản không có nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như thế này.

“Triệu Nhất, người rốt cuộc là đắc tội người nào?” Khổng Chiêu híp mắt nói.

Phượng Triệu Nhất lắc đầu, “Ta cho tới bây giờ không có ra mặt quá, trừ phi là một ít...” Chẳng lẽ là Người của lang tộc? Hoặc là nữ nhân kia? Nhưng là nàng có sức mạnh như vậy sao? Còn có thể khiến người khác đều nghe lời của nàng?!

Người của lang tộc là không cho phép ra tới, nói cách khác, còn có tộc khác tại nhằm vào chính mình, mục đích chính là muốn đem mình đuổi ra đi.

“Phụ thân, ngươi nghĩ tới điều gì?” Phượng Thần lo lắng mà dò hỏi, hẳn chính là đến kiếp trước mới biết Chiêu Hoa yêu cha của mình, kiếp này nói, hẳn vẫn là không xác định.

Kiếp trước chính mình vì quan hệ nhiếp hồn thuật, mới có thể thích thượng Chiêu Hoa, kia kiếp này... Ngay cả tâm của hắn đã muốn chết đi, nhưng đồ vật kiếp trước, không biết là ảnh hưởng thế nào với kiếp này.

“Không có gì, Thần Thần không cần lo lắng.” Phượng Triệu Nhất lập tức liền nói, hẳn cũng không hy vọng con của mình xuất hiện tình huống gì, dù sao có một số việc, vẫn là cần bản thân xử lý tương đối tốt.

Nghe cha nói xong, Phượng Thần nhú lông mày lại, “Phụ thân, ngươi cũng biết, ta không phải là tiểu hài tử.” Đúng vậy, thân thể của bản thân vẫn là tiểu hài tử, nhưng linh hồn đã không phải, bản thân phụ thân, không cần phải cái gì đều lên gạt mình đi.

Phượng Triệu Nhất vươn tay ra, sau đó an ủi, “Phụ thân cũng biết ngươi không là tiểu hài tử, nhưng phụ thân muốn bảo hộ ngươi mà thôi.” Lời khác không cần nói, họ cũng tự hiểu.

123. Chương 123: Trương Hoa Cận Kề Cái Chết

khi Trương Hoa bị đưa về phòng ngủ, hình như tất cả mọi người đều biết nàng tỏ tình với một nam sinh, kết quả thảm bại.

Lý Lệ Lệ thấy Trương Hoa có trạng thái như vậy, không còn gì để nói, mình tự nhiên bị đánh một bàn tay, vốn dĩ muốn trả trở về, chẳng qua nhìn nàng như thế này, chuyện gì cũng nói không được.

Kỳ thật nàng kiêu ngạo như vậy, bị đối đãi như thế, thực sự rất khó tiếp thu đi, chính là muốn mình nói lời an ủi lời nàng, đó là chuyện không có khả năng.

Trương Hoa vốn đang giương nanh múa vuốt, lúc này lại có vẻ dị thường an tĩnh, ” tôi tự đi trở về.” Sau khi nói xong, không có giải thích, mà đi về phía khác luôn. Lý Lệ Lệ nhìn Trương Hoa không có về phòng, ngược lại là đi ra ngoài, “Trương Hoa, chuyện tình cảm, không thể miễn cưỡng.” Nàng vẫn nên nói một câu như vậy, miễn cho cô ấy làm ra chuyện gì không tốt.

“Ta biết.” Trương Hoa cũng không quay đầu lại tiêu sái.

trong lòng Lý Lệ Lệ có chút lo lắng, nhưng đã biết đã tính cách Trương Hoa, chắc không đến lượt nàng.

Trương Hoa đi khu khó tìm của trường S, “Ta đã dựa theo lời người nói mà làm, nhưng người ta một chút cũng không để ý đến ta.” Thanh âm của nàng rất thanh lãnh, thậm chí còn mơ mơ hồ hồ tản ra tức giận.

“đã biết, ngươi trở về đi.” Một giọng nói lạnh băng vang lên giống như chuyện này không phải việc nó nên để ý. Trương Hoa xoay người bước đi, như sợ hãi đã thú phía sau sẽ đuổi theo. Chờ người đi rồi một nam sinh ngồi trên cây, cười nói. “Chẳng lẽ Phượng Triệu Nhất thích nam hài?” Trong mắt của hắn toàn bộ đều là ý cười.

Nam sinh nói với một nam sinh khác, bộ dạng thực anh tuấn, nhưng ánh mắt âm lãnh, như phá hủy cả gương mặt “Người cho là người ta cũng giống như là người nhất sao?”

“Kia còn có biện pháp nào đối phó hắn?” Lâm Tử Kỳ nói với người đối diện. Nghe đến câu đó Âu Dương Tiêu lập tức liền nhú lông mày, “Chuyện này, có điểm gì là lạ.” Ngay cả bọn họ muốn đối phó Kha Tiểu Đồng, như chuyện mà nháo lớn lên thì khác, hơn nữa phần tài liệu cho bọn hắn, cũng không biết là từ đâu ra tới.

“Quản hắn như thế nào đâu. Chẳng lẽ có người còn muốn lợi dụng chúng ta?” trong ánh mắt Lâm Tử Kỳ, hoặc nhiều hoặc ít đều có ý cười.

Âu Dương Tiêu lắc đầu, “Không thể, với chuyện Phương Triệu Nhất, chúng ta nên ở cách xa xa, nói cách khác...” Hần nghe được tin tức từ cha mình, nghĩa là nguyên nhân Lý gia bị giết, là do đắc tội Phương gia.

Phương Triệu Nhất là cái gì, bọn họ hiện nay còn chưa có cách biết, mà Trương Hoa cũng chỉ đáng để thăm dò mà thôi.

Một năm nay, bọn họ đối Kha Tiểu Đồng không có biện pháp nào, đã nói lên một vấn đề, mình hẳn không chỉ có năng lực, mà còn có thể lực.

“Nghe lời người.” Lâm Tử Kỳ cười nói.

Ngày hôm sau khi, S đại truyền ra một cái tin tức kinh người, Trương Hoa bị cự tuyệt, thế nhưng tự sát...

S đại cho tới bây giờ không có xuất hiện chuyện như vậy đây đối với danh dự học viện, có ảnh hưởng rất lớn.

Phương Triệu Nhất đối với chuyện này một chút cũng không quan tâm, chết thì chết đi, miễn cho mình ra tay.

“Chuyện thực cổ quái.” Khổng Chiêu nhìn về phía bạn cùng phòng, cho dù cao tử tình thất bại, cũng không cần tự sát đúng không?! Thậm chí còn cố tình tìm chết?! Lúc trước khi Phương Thần nói cái này, hẳn vẫn có chút nghi ngờ, hiện tại nhìn xem, chuyện không có đơn giản như bọn họ nghĩ.

“Là người phía sau màn.” Tống Gia Bảo dùng gương mặt trẻ con, thoáng hiện vẻ mặt khủng bố, hình như cũng không ngờ, chuyện sẽ trở nên khó khăn như vậy.

Trương Đại Tráng cũng đứng một bên gật gật đầu khẳng định, “Hiện tại ảnh hưởng rất không tốt, phỏng chừng đây là người đầu tiên đi tử tình bị thương mà chết, vì Triệu Nhất.”

Hôm nay là thứ bảy, có một số người về nhà hoặc là đi chơi, mà chuyện Trương Hoa, sẽ không giấu diếm được những người khác.

cả người Phương Triệu Nhất đều tản ra không khí lạnh như băng, hẳn không thể ngồi chờ chết, cũng không ngờ, độc thủ phía sau màn, thế nhưng bắt tay đuổi đến nơi đây.

Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, con người đen lúng liếng trong ánh mắt,, chẳng khác trẻ nhỏ “Chỉ có thể là chờ.” Bọn họ ngoài cách làm như vậy, căn bản sẽ không có cách khác.

Vì còn không có chờ bọn họ thương lượng xong, liền phát hiện người đã tìm tới cửa.

Kha Tiểu Đồng nhìn bọn họ vài cái, vô tội nói, “Ta cũng không muốn mang người đi Hội học sinh, không hợp là chuyện này, nháo đến rất lớn, lúc này toàn quốc cũng biết.” Vốn dĩ đây là chuyện không lớn, nhưng bị người hữu tâm nhân nhuộm đậm, kết quả cuối cùng vì khiến tất cả mọi người biết.

“Đây không phải là Triệu Nhất làm.” Trương Đại Tráng tương đối thành thật, trực tiếp phản bác.

Kha Tiểu Đồng nhìn thoáng qua Trương Đại Tráng, sau đó nói một câu, “Có phải sự thật hay không, tự nhiên sẽ có kết quả điều tra, các người không nên ở chỗ này vội đúc kết.” câu cuối là cảnh cáo bọn họ không thể nhúng tay, nói cách khác, chuyện sẽ trở nên càng thêm phiền toái.

“Đi thôi.” Phương Triệu Nhất cho tới bây giờ không có e ngại chuyện này.

“Ân.” Kha Tiểu Đồng đối với việc Phương Triệu Nhất sẵn khoải đáp ứng chuyện của mình như vậy, vẫn có chút giật mình, cũng không nói gì thêm.

sau khi họ đi, Trương Đại Tráng khó hiểu hỏi, “Vì sao các người muốn ngăn cản ta?” Nếu không phải bọn họ không cho nói tiếp, Kha Tiểu Đồng sẽ bị ép cho hết nói nổi.

Tống Gia Bảo trực tiếp phiên phiên xem thường, “Người cho là mình có thể đánh hết bọn họ sao? Hoặc là nói, người là cảnh sát? Có thể tra rõ án mạng?” Nữ nhân kia chết, thật là quá mức trùng hợp, bọn họ vì điều tra án cũng bị bắt đi.

“Chúng ta cũng đến phòng ngủ Trương Hoa nhìn xem có manh mối gì không.” Khổng Chiêu nói với những người khác nói, bọn họ là không có khả năng nhìn bạn cùng phòng, lâm vào nguy hiểm.

ký túc xá 507, nhất thời trở nên lạnh lùng, tất cả mọi người đi ra ngoài, còn lại trống rỗng, một luồng gió nhẹ gọi lên, sau đó lại khôi phục yên lặng.

Lâm Tử Kỳ cùng Âu Dương Tiêu biết tin tức này, rất giật mình, Trương Hoa hẳn không phải là người như vậy, vì sao ngày hôm sau lại tự tử rồi?! Nhưng chuyện này, đối với bọn họ rất có lợi, chính là...

“Giáo sư, có chuyện gì không?” Lâm Tử Kỳ ngoài cười nhưng trong không cười mà dò hỏi.

Giáo sư Lý Hồng Nhâm liếc nhìn học sinh của mình, thản nhiên mà nói, “Đi Hội học sinh, các người có liên quan đến án mưu sát.”

Âu Dương Tiêu cùng Lâm Tử Kỳ cũng e ngại giáo sư, vì bị đuổi học, đối bọn họ không có chỗ tốt.

“Giáo sư, chúng ta nhưng cái gì cũng không có làm.” Âu Dương Tiêu trong lòng cả kinh, chẳng lẽ bọn họ sai sử chuyện Trương Hoa, bị người tra được?!

Lý Hồng Nhâm híp mắt của mình, “Có hay không làm cái gì, các người tự mình biết, cảnh sát đều tại bên kia.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục nói, “Các người đừng tưởng rằng sức mạnh sau lưng mình có thể bảo hộ người, hiện nay cả quốc gia bên kia đều coi trọng án này.”

Tuy rằng cảm thấy rất kỳ quái, nhưng quốc gia cũng động, không có biện pháp nào nữa.

“Tốt.” Lâm Tử Kỳ cùng Âu Dương Tiêu liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong ánh mắt đối phương nhìn thấu phức tạp cảm xúc.

Bọn họ lúc này đây thật sự bị lợi dụng, cũng không biết người sau lưng là ai, nếu không, nhất định sẽ không bỏ qua bọn họ.

khi Lâm Tử Kỳ cùng Âu Dương Tiêu đến, Phương Triệu Nhất bọn họ cũng mới đến, vài người cũng còn là lần đầu tiên gặp mặt, lạnh lùng mà nhìn thoáng qua sau, căn bản sẽ không tiếp đón.

Lý Lệ Lệ là người ngày hôm qua tiếp xúc với Trương Hoa, hiện tại ở trong Hội học sinh, là cảnh sát cho S đại mặt mũi, nếu không thì khác. Bọn họ dù sao cũng là học sinh, có một số việc công bố ra, chẳng khác nào là hủy tiền đồ bọn họ.

“Triệu Nhất.” Lý Lệ Lệ phòng thấy thẩm vấn chỉ có vài người bọn họ, mà hai người cũng khác không quen, cũng không biết bọn họ muốn làm gì.

Phương Triệu Nhất nghiêng đầu mình, thản nhiên mà dò hỏi, “Có việc?” Quả nhiên nữ nhân đều là sinh vật phiền toái, nếu không, cũng sẽ không phát sinh chuyện như vậy.

trong ánh mắt Lý Lệ Lệ, thoáng hiện lo lắng cảm xúc, cuối cùng nói, “Thực xin lỗi.” Nếu không phải mình cùng nàng đi nói, vậy không có chuyện hôm nay. Đối với việc Trương Hoa sẽ tự sát, nàng thật là không nghĩ đến.

Trước kia mình quen Trương Hoa trong hội học sinh, cũng chưa từng thấy qua chuyện kịch liệt như vậy, chính là...

Chuyện này rất kỳ quái, thậm chí lộ ra nguy hiểm, hơn nữa mục tiêu đúng là Phương Triệu Nhất. Lý Lệ Lệ vội vàng mà đem suy nghĩ trong đầu mình dứt bỏ, dù sao mình cũng không phải tiểu thuyết, làm sao có thể phức tạp như vậy đâu.

Trương Hoa thật sự yêu Triệu Nhất như vậy?! Thậm chí cả sinh mệnh của mình cũng có thể không cần.

“Tỷ tỷ, chuyện này cùng người không quan hệ nha.” Phương Thần vốn dĩ quan sát Lâm Tử Kỳ cùng Âu Dương Tiêu, hẳn đã đoán được chuyện gì xảy ra, nhưng xem bộ dáng bọn họ, Trương Hoa chết, cũng là có điểm mê mang.

Vốn dĩ có chút áp lực và lại trong không gian an tĩnh, truyền ra tiếng nói non nớt, khiến tinh thần hưng phấn rất nhiều.

“Cám ơn người, Thần Thần.” Lý Lệ Lệ cười cười, nàng cũng biết tâm tư của mình, nhưng nhìn Triệu Nhất, căn bản lại không thể, nếu là như thế nói, vậy đoạn rưng rưng. Nàng vốn dĩ còn chưa hãm vào sâu đậm, không cần phải thích một nam nhân căn bản là không có khả năng.

Phương Thần nâng đôi mắt, “Người không cần gọi ta Thần Thần!” tiếng nói non nớt, lại lộ ra kiên định cùng không vui, khiến Lệ Lệ cảm thấy mặt dày kỳ diệu, nàng vì biết phòng người 507, nên muốn gọi bé như thế.

“Ta cùng người không quen thuộc lắm đâu, tỷ tỷ!” Cho dù thanh âm hài hòa rất nhu hòa, nhưng Lý Lệ Lệ thể cảm giác đến một cỗ hàn khí từ trên người hắn,, nhất thời trong lòng đánh một cái rùng mình.

124. Chương 124: A Dua Nịnh Hót

Lý Lệ Lệ không biết là xảy ra chuyện gì, nàng cảm thấy đứa trẻ trước mắt, hình như có thể đem tất cả mọi thứ đều nhìn thấu.

“Triệu Nhất, con của người thật sự là đáng yêu.” Lý Lệ Lệ cũng không nói ra, lúc này nụ cười treo trên mặt nàng, hoặc nhiều hoặc ít đều có điểm khó duy trì.

Phương Thần híp hai mắt, nhìn thoáng qua Lý Lệ Lệ, liền trực tiếp quay đầu đi, hẳn đối với nữ nhân thích cha mình không có một chút hảo cảm, hơn nữa cô ta mà không khai, vậy bọn họ cũng không ở chỗ này.

Không bao lâu sau Kha Tiểu Đồng chậm rãi đi tới. Thân là Hội học sinh hội trưởng, đương nhiên là nên vì học sinh tranh thủ phúc lợi, nếu như thậm chí ở nơi này có kết quả nói, vậy không cần kinh động một bên khác.

Kỳ thật hẳn mình cũng hiểu được rất kỳ quái, đây chính là Trương Hoa, vì một lần tổ tình thất bại mà thôi, liền tự sát?! Ngay cả là tự sát, nhưng lại lộ ra rất nhiều điểm đáng ngờ, ngã như là bị người từ phía trên trực tiếp đẩy xuống.

“Hội trưởng đại nhân, không biết ngài tìm chúng ta đến vì việc gì?” khi những người khác còn không có lên tiếng Lâm Tử Kỳ hỏi, trong mắt đã muốn thoáng hiện tươi cười.

lúc này ánh mắt Kha Tiểu Đồng, chậm rãi đảo qua Lâm Tử Kỳ, “Trương Hoa chết.” Thản nhiên mà nói vài chữ, hẳn cũng biết người trước mắt, đối với mình rất bất mãn, mấy lần đều muốn đem mình kéo xuống, đáng tiếc hẳn không có lực lượng như vậy.

“Nàng chết, cùng chúng ta có quan hệ gì đâu?” về mặt Âu Dương Tiêu âm lãnh mà chất vấn, hẳn không có dư thừa thời gian ở trong này nói chuyện cùng bọn họ. Lúc này hẳn, đã muốn biết mình lọt vào một cái hố thật lớn nghĩ đến người lúc trước ném cho bọn hắn tư liệu, cảm thấy đến có chuẩn bị.

“Đương nhiên là có quan hệ.” Kha Tiểu Đồng trực tiếp đem tư liệu ném đến trước mặt Lâm Tử Kỳ, “Mời các người nhìn kĩ xem đây là cái gì?!”

S đại cho tới bây giờ không có phát sinh chuyện như vậy, không thể tưởng được mình mới làm Hội học sinh hội trưởng, liền có sự kiện lớn như vậy, thậm chí lan ra toàn quốc. Nếu lúc này xử lý không đương, với học viện, tuyệt đối có ảnh hưởng rất lớn.

Lâm Tử Kỳ liếc một cái, chỉ biết chuyện bọn họ nói với Trương Hoa, đã muốn bị điều tra nhất thanh nhị sở, “Thì tính sao? Đây là người tình ta nguyện, không có miễn cưỡng những người khác đúng không?” Âu Dương Tiêu nhíu lông mày dò hỏi.

“Người cùng cái chết của nàng có quan hệ rất lớn, ta hỏi cái gì, các người đều phải trả lời, nếu không thì chờ mặt trên phẩm phán đi.” lúc này trên mặt Kha Tiểu Đồng, không có chút nào tươi cười, cả người hắn đều tản ra lãnh khí.

“Người...” khi Lâm Tử Kỳ muốn sinh khí, lại bị Âu Dương Tiêu ngăn trở.

“Người muốn hỏi cái gì liền hỏi dù sao chúng ta chuyện gì cũng không có làm.” Âu Dương Tiêu thản nhiên mà trả lời, hẳn hiện tại chỉ muốn đem người lợi dụng mình bầm thây vạn đoạn mà thôi.

Kha Tiểu Đồng đối Âu Dương Tiêu phối hợp như thế, vẫn có chút kinh ngạc, sau đó ngẫm lại cũng đúng, vì thế toàn bộ quá trình có thể nghe được thanh âm một hỏi một đáp.

vấn đề Kha Tiểu Đồng hỏi rất ngắn, nhưng rất sâu sắc, chờ Lý Lệ Lệ trả lời xong, trực tiếp đến Phương Triệu Nhất.

“Phương Triệu Nhất, người có gì cần giải thích sao?” bên trong đôi mắt Kha Tiểu Đồng, không có chút ý cười nào.

Phương Triệu Nhất đang chơi với con mình, lúc này nâng đầu của mình, lạnh lùng mà nhìn thoáng qua Kha Tiểu Đồng, “cô ta chết là chuyện cô ta, cùng ta có cái gì quan hệ?” Hẳn một chút không có nói sai, chết rồi, còn liên lụy những người khác.

Lâm Tử Kỳ cùng Âu Dương Tiêu lần đầu tiên thấy có người so với bọn hắn càng kẻo kéo hơn, thậm chí nhìn cũng không thèm nhìn Kha Tiểu Đồng, nhất thời trong lòng nảy lên một tầng cảm xúc khó nói thành lời.

Bọn họ chán ghét Kha Tiểu Đồng, nhưng cũng chỉ ở mặt ngoài mà thôi, thật sự làm ra chuyện thương tổn Kha Tiểu Đồng, bọn họ không có cái can đảm này.

Kha Tiểu Đồng nghe đến trả lời xong, trên trán treo đầy hắc tuyến, hắn lần thứ hai nghiêm túc mà nói, “Phương đồng học, đây là một mạng người.” Hắn rất tò mò, rốt cuộc Phương Triệu Nhất là sinh ra tại nhà nào, nuôi ra một đứa như vậy.

Phương Triệu Nhất hơi hơi mà nhíu lông mày lại, nếu không phải con trai bảo bối khiến cho hắn tiếp tục nhẫn nại nói, hắn căn bản sẽ không có nhiều kiên nhẫn như vậy. Vốn dĩ chuyện này, cùng mình không có một chút quan hệ, nữ nhân kia tỏ tình, mình không thích nàng cự tuyệt, nàng liền đi tự tử?! Kia trên đời còn không biết sẽ chết thêm bao nhiêu người.

“Thì tính sao? Xin hỏi ta làm chuyện gì sao? Hoặc là các người có chứng cứ gì sao?” Lúc này Phương Triệu Nhất, híp mắt nhìn vào cảnh sát. Hắn cho tới bây giờ không có e ngại quá này đó, dù sao hắn là thiếu chủ lang tộc, mà một ít xiếc của con người, đối với mình không có bất cứ tác dụng gì.

“Nếu không phải do người nói, Trương Hoa liền không sẽ tự sát!” Một cảnh sát tương đối mập mạp nói, ánh mắt nhìn Phương Triệu Nhất, rất không tốt.

“Xi...” Một tiếng, Phương Triệu Nhất rất không khách khí mà nở nụ cười, “Thật sự là buồn cười, ta không thích người, cự tuyệt cũng có gì sai? Kia không biết cảnh sát đại nhân, người thích bao nhiêu người, bị cự tuyệt bao nhiêu lần đâu?”

Lúc này trong lòng thiếu niên cao lớn thâm thúy kia, thoáng hiện vẻ trào phúng.

Cũng không biết đầu bọn họ nghĩ như thế nào, thế nhưng chuyện ấu trĩ như vậy cũng có thể nghĩ đến, học sinh là thời kì mới yêu đương mà? Mình thất bại, còn tự tử, còn đem sai lầm đổ lên đầu người mình thích, cũng không phải quá mức buồn cười sao?!

cảnh sát nghe được những lời này sau, sắc mặt lập tức liền trầm xuống dưới, mà Kha Tiểu Đồng nhất thời liền nói, “Trương cục trưởng, hắn có rất nhiều chuyện không rõ ràng, thỉnh người bỏ qua cho.” Kỳ thật hắn cũng không thích người trước mắt, căn bản là không có một chút thực lực, vì dựa vào quan hệ đi lên.

Trương cục trưởng nhìn thoáng qua Kha Tiểu Đồng, cũng biết cần cho hắn mặt mũi, dù sao thân thể của hắn vẫn ở trên cao.

“Kỳ thật ta cũng cảm thấy thật kỳ quái, rõ ràng chúng ta không có làm chuyện gì, không biết này cục trưởng Trương còn tiếp tục gọi chúng ta?” Lúc này Âu Dương Tiêu, giọng điệu rất nhu hòa mà nói, nhưng không nhìn về phía cục trưởng Trương chút nào, không tốt trong mắt, chỉ cần là người có mắt nhìn, cũng có thể rõ ràng mà nhìn ra.

cục trưởng Trương là phụng mệnh tới, vì hắn căn bản sẽ không biết, Trương Hoa chết lại liên quan đến con trai bí thư, điều này làm cho hắn...”Nguyên lai là Âu Dương công tử.” Hắn về mặt nịnh nọt, mọi người ở chỗ này, đều không hẹn mà cùng mà cho một cái khinh bỉ ánh mắt.

“Chúng ta có thể đi chưa?” Âu Dương Tiêu cũng không quản những người khác, vì hỏi người trước mắt.

Trương cục trưởng rất khó xử, vốn dĩ không thể đi, con trai bí thư, mình căn bản liền đắc tội không nổi, vì thế gật gật đầu, “Âu Dương công tử đi trước đi.” Hắn như thế nào đảo môi như vậy, thế nhưng sẽ đến bên

này.

“Thức thức, chúng ta đây cũng được về chứ?” Phương Thần đã sớm gặp nhiều chuyện như vậy, cũng không ngờ người mập mạp này, thế nhưng ở trước mặt bọn họ công nhiên làm ra chuyện như vậy, chẳng lẽ hẳn không sợ bị những người khác tố giác sao?!

Trương cục trưởng vốn đang cảm thấy kỳ quái, rốt cuộc là ai đang nói chuyện, chờ ánh mắt của hắn tìm được người, phát hiện dĩ nhiên là một cái hài tử, nhất thời lớn tiếng mà chất vấn, “Đây là con của người? Người đem nơi này làm cái gì? Thế nhưng mang con tiến vào?!” Ngữ khí của hắn rất hung ác, nhưng ngoài Lý Lệ Lệ lo lắng, một số người khác, căn bản sẽ không có e ngại.

“Ta mang con tiến vào, cùng người có quan hệ?” lúc này lửa giận của Phương Triệu Nhất, chậm rãi bay lên, nói mình không sao, nếu như là nói con mình, đó là tuyệt đối không được.

“Người còn không biết hối cải? Thánh tình, thế nhưng đem nữ sinh bức tử.” Trương cục trưởng căn bản không hiểu biết nội tình, vì không khách khí mà nói.

Mọi người nghe nói như thế sau, đều nâng đầu của mình, nhìn hư không, phát hiện liên một cái quạ đen cũng không có.

“Trương cục trưởng, chuyện không phải như thế này.” Kha Tiểu Đồng có chút xấu hổ mà nói, nếu không phải như thế này, chuyện thẩm vấn kia, căn bản là không tới phiên hắn một hội trưởng Hội học sinh nhỏ nhỏ.

án mạng người, vì rất trọng yếu, thậm chí hiện cả quốc gia đều chú ý lên.

Trương cục trưởng nghiêng đầu của mình, “Thế nào?” Thấy người nọ cúi đầu, còn tưởng rằng là biết sai, mà mình cũng không phải cố ý cùng một số người so đo, dù sao về sau còn có rất nhiều thời gian có thể chậm rãi thẩm vấn hắn.

“Đối với chuyện Trương Hoa, hẳn một chút cũng không rõ ràng.” Kha Tiểu Đồng cười giải thích, nhưng trong ánh mắt của hắn, lại không có chút ý cười nào.

Trương cục trưởng nhíu lông mày, nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất, thấy hắn vẫn nghĩ không liên quan mình “Vậy cũng không được, chúng ta phải mang về điều tra.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp nói, “Hơn nữa nữ sinh kia chết, cũng là bởi vì vì hắn đi.”

Một cái nữ hài, thế nhưng vì một nam sinh như vậy tự tử, thật sự là đáng tiếc.

“Người dựa vào cái gì?” thanh âm Phương Triệu Nhất, hình như là tới từ địa ngục, tràn ngập sát khí.

Trương cục trưởng nhất thời đã bị chọc giận, “Cũng bởi vì người cùng mưu sát án có quan hệ rất lớn, ta là cục trưởng, dựa vào cái này là có thể bắt người!” Nếu người trước mắt nịnh hót một vậy hắn còn có thể xét suy xét một chút, nhưng là cũng không ngờ người trước mắt, thế nhưng như thế không biết tốt xấu.

Lý Lệ Lệ tại một bên nghe được không nói gì, rõ ràng vì tự sát, như thế nào đến người trước mắt nơi này, biến thành mưu sát đâu?! Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy, nhưng nàng là không dám nói ra, nàng nghĩ đến mình là một người bình thường mà thôi.

“Người có tư cách sao?” Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà nở nụ cười, vì trong ánh mắt của hắn, không có chút nào ý cười, giống như Trương cục trưởng lúc này trong lòng hắn, đã là một người chết

125. Chương 125: Người Thần Bí

cục trưởng Trương trừng lớn hai mắt của mình, không tin chút nào nhìn đến tình huống hiện tại, một học sinh như vậy, thế nhưng so với cục trưởng hắn còn đáng sợ hơn.

” cục trưởng Trương, chuyện này, chúng ta cần bàn bạc kỹ hơn.” Kha Tiểu Đồng biết tình huống càng ngày càng không thích hợp, vì thế lo lắng mà nói. Hắn cũng biết, nếu không phải người trước mắt, hiện tại chuyện S đại bọn họ, khẳng định bị yêu sách rất lợi hại.

cục trưởng Trương nhìn thoáng qua Kha Tiểu Đồng nhìn lại Phương Triệu Nhất, ” học sinh này, chúng ta phải mang về.” Về phần những thứ khác, chờ về sau lại nói.

khóe miệng Phương Triệu Nhất gợi lên, lộ ra độ cung xinh đẹp, rõ ràng là vẻ mặt trào phúng, “Người có tư cách như vậy sao?” Hắn một chút không có nói sai, một cục trưởng nhỏ bé mà thôi, đã nghĩ muốn đem mình đi.

Không phải hấn tự cho mình địa vị rất cao, mà là người trước mắt, một con heo cũng không bằng.

Trước kia cũng không phải chưa bao giờ gặp người như vậy, thậm chí súng cũng động, sau đó không phải bọn họ có thể nghênh ngang mà đi ra. Nữ nhân kia chết, cùng hấn không có một chút quan hệ, bây giờ còn ảnh hưởng đến cuộc sống bình thường bọn họ.

cục trưởng Trương lần thứ hai nóng nảy, nhưng lại bị thuộc hạ của mình kéo lại, cũng không biết người nọ nói nhỏ vào lỗ tai hấn gì đó, lại làm cho sắc mặt cục trưởng Trương thay đổi một chút, sau đó hấn dùng ánh mắt thâm thúy nhìn Phương Triệu Nhất, mắng một tiếng liền đi ra ngoài, để cho một số người cảm thấy rất kỳ quái.

Kha Tiểu Đồng cười nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất, lời nói mới rồi, mình căn bản không có nghe được, cũng không biết hấn là xảy ra chuyện gì.

Phương Triệu Nhất, không có gì biểu tình dư thừa, vì thế hấn thản nhiên mà nói, “Chúng ta có thể đi chưa?”

“Có thể.” Cũng không biết bên kia xảy ra chuyện gì, nhưng không có việc gì, đối với bọn họ, đã xem như không tồn tại.

Lý Lệ Lệ đi theo sau Phương Triệu Nhất, “Triệu Nhất...” Nàng nhẹ giọng hô một câu, nhưng người này không thèm quay đầu, trực tiếp đi rồi, còn lại nàng một người ngơ ngác mà nhìn chỗ cũ.

Phương Thần mắt to ngập nước, nhìn cha của mình, “Phụ thân, bọn họ nói cái gì?” Hấn liền nhìn đến cha mình với cảm xúc tò mò.

Phương Triệu Nhất buông lỏng đầu óc của mình, nhìn đứa trẻ trước mắt, “Không có gì, vì một câu Phương gia mà thôi.” người Gia tộc bọn họ, tại thủ đô cũng có sức mạnh, hơi liên tưởng một chút là biết xảy ra chuyện gì.

trong ánh mắt Phương Thần, thoáng hiện cảm xúc khó hiểu, cái đó và Phương gia có quan hệ gì, “Àn...” Thản nhiên mà đáp lại, nhưng hấn cho rằng, chuyện S đại, hấn là sẽ không dễ dàng liền giải quyết như vậy.

cục trưởng Trương là một quân cờ mà thôi, về phần là quân cờ của ai, bọn họ hiện tại còn không biết.

Trương Hoa chết, cùng cha của mình không có bất cứ quan hệ nào, cho dù nhìn qua như là tự sát, nhưng khả năng mưu sát rất lớn, hung thủ phải làm hiện tượng như vậy, mục đích là cha của mình.

Phương Thần lúc này thật là không biết phụ thân rốt cuộc là đắc tội với ai, thế nhưng tiêu phí nhiều như vậy tâm tư mà vẫn muốn đối phó hấn.

Mấy người Tổng Gia Bảo vẫn ở trong phòng ngủ, ngay cả rất lo lắng, nhưng họ biết giờ này họ cũng không có biện pháp.

Một người nữ sinh bởi vì thô lộ bị cự tuyệt, liền có hành vi tự sát, mỗi người đều có quan điểm không giống nhau, có vài người lại là cho rằng đây là sự trào phúng, có vài người cho rằng là ngu ngốc, cũng có những người này ghen tị vận may của Phương Triệu Nhất, nữ sinh tốt như vậy hướng hấn thông báo, cũng không ngờ kết quả chuyện như thế lại thành như thế này.

“Triệu Nhất.” khi nhìn đến bọn họ phụ tử hai người, trên gương mặt oa oa của Tổng Gia Bảo mặt, thoáng hiện vẻ vui sướng.

Hấn là thiếu chủ gia đình thầy thuốc, đồng thời cũng là thuộc hạ, có rất nhiều chuyện, hấn biết đến rất rõ ràng, lúc này đây giống trống khua chiêng như vậy để đối phó Triệu Nhất, liền chứng minh người phía sau màn không đơn giản, càng có khả năng là đến từ những yêu tộc khác.

trên thế giới này Yêu tộc hoạt động rất ít, bọn họ có chuẩn tắc, nếu không phải tất quan trọng nói, tuyệt đối không thể tùy tiện nhúng tay chuyện thế tục. Yêu tộc có sức mạnh lợi hại như vậy, đối con người mà nói, quả thực là tai nạn, về phần tại sao lại có quy tắc như vậy, hiện nay không có bao nhiêu người biết nguyên nhân.

Phương Triệu Nhất đem con trai của mình đặt trên giường, đối với Tống Gia Bảo nói, “Người chiều cố hân, ta có việc.” Hân phải đi xử lý một chuyện, không phải bây giờ với con trai của mình, còn có về sau, cũng sẽ không có một chỗ tốt nào.

Phương Thần căn bản không có nghĩ tới phụ thân thế nhưng đem mình để lại kí túc xá. Bên trong kí túc xá, mình lại không biết làm chuyện gì, “Phụ thân...” tiếng nói non nớt, lộ ra điểm điểm không vui, hân cho tới bây giờ cũng không hy vọng cha của mình như thế này.

Phương Triệu Nhất nghiêng thân thể mình, ôn nhu mà nhìn thoáng qua con trai của mình, “Người ngoan ngoan mà ở trong này, ta xử lý xong chuyện, sẽ trở về.” Sau đó liền không quay đầu lại mà đi rồi, còn lại sinh hồn đối Phương Thần.

Phương Thần vì không nghĩ ra, là chuyện gì, có thể cho phụ thân vứt bỏ chính mình, “Ta...” Hân đang muốn nói những lời này, trong đầu yêu tà thú, đã muốn ngăn trở.

“Thật sự là không biết người rốt cuộc nhiều tuổi hay ít tuổi, chẳng lẽ người muốn lúc nào cũng ở cạnh cha mình? Chẳng lẽ hân một chút không gian tư nhân cũng không có sao? Rõ ràng một chút bản lĩnh cũng không có, còn muốn quần theo đi đến địa phương nguy hiểm, cũng không biết tự ngược là cái gì?” Phương Dịch rất không khách khí mà nói.

Người này đã đáp ứng mình tìm người, lại vì cái gì cũng không làm được, nhưng hân cũng biết, đây chính là thân thể đứa bé, căn bản là không thể làm cái gì.

“Cùng người không có bất cứ quan hệ nào.” Phương Thần không phục mà phản bác nói, nhưng hân biết, mình nhỏ như vậy căn bản liền làm không cái gì, thậm chí còn sẽ liên lụy cha của mình.

Phương Dịch mãi mãi không nói gì, hiện tại hân là bị người khống chế ở trong đầu nó, căn bản là không làm được cái gì, nên ít nói lại một chút tương đối tốt. Vừa rồi nhịn không được, nên bởi vì Phương Thần có hành vi như vậy, khiến hân rất khinh bỉ.

nói mình là trùng sinh, thế nhưng còn thật giống một đứa trẻ nhất dạng cái gì cũng ỷ lại cha của mình. Cũng may mắn Phương Triệu Nhất yêu thương hân như vậy, nếu đổi lại là những người khác nói, căn bản là không có khả năng có kết quả tốt như vậy.

“Thần Thần...” Tống Gia Bảo nhìn Phương Thần đang cau mày, một đôi tròng mắt trong suốt, cũng lộ ra cảm xúc không tốt, không biết là ai đắc tội hân.

Phương Thần lập tức hồi thần, cả tiếng mà nói một câu, “Ta đói bụng.” Dư thừa hân không nghĩ nói, cũng sẽ không thừa nhận mình quả thật là quá mức thích phụ thân, thậm chí còn... Một ít ý tưởng hân không phải không nghĩ quá, nhưng hân cho rằng là do quan hệ kiếp trước.

Khổng Chiêu đã sớm pha sữa, “Uống đi.” Trong ánh mắt của hân, rõ ràng liền có cảm xúc lấy lòng.

Khổng Chiêu cũng không biết vì cái gì, lại muốn đối tốt với đứa bé này. Nếu đổi thành những người khác nói, mình căn bản là không có khả năng có nhiều kiên nhẫn như vậy.

Phương Thần trực tiếp uống nhìn thoáng qua ba cái nam sinh quay chung quanh mình, khi bớt thời giờ, hỏi một câu, “Chẳng lẽ các người không có việc gì làm sao?” Thật là, cho dù là muốn chăm sóc chính mình, một người cũng vậy là đủ rồi, khi nào cần người nhiều như vậy canh giữ ở bên cạnh mình.

“Không có việc gì, chúng ta cũng chưa có chuyện làm.” Khổng Chiêu cười nói, mà trong mắt toàn bộ đều là tươi cười.

Phương Thần không nói gì, dù sao mình nói cái gì, những người này đều sẽ không đồng ý, tự mình tỉnh táo lại.

Phương Triệu Nhất đi vào một chỗ nơi bí mật ánh mắt mị một chút, sau đó lạnh giọng nói, “Mở cửa.”

Quả nhiên hắn nói những lời này cho tới khi nào xong thôi, cửa lập tức liền mở.

Nơi này là một địa phương rất an tĩnh, nơi nơi đều là thành đồng và cung điện bạc, nhưng có một chỗ độc đáo, giữa không gian đầy đồng và bạc này, có một nhà gỗ nhỏ, có vẻ không hợp nhau. chủ nhân nhà này, trực tiếp đem các thứ bạc đồng hủy đi, sau đó liền tạo ra nhà gỗ nhỏ.

Rất nhiều người đều cảm thấy chủ nhân nhà này là có bệnh, nếu không nói, như thế nào sẽ làm ra chuyện hoang đường như vậy.

“Triệu Nhất.” Mở cửa là một thiếu niên, trong ánh mắt của hắn, thoáng hiện ý cười.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, “Người không cần giữ trò tiếp, nếu không nói, chớ có trách ta không khách khí.” Thanh âm của hắn thản nhiên, nhưng bên trong, lại thoáng hiện sát khí.

thiếu niên mặc sơ mi đen, quần bò, có một đầu tóc tối đen ngắn ngắn, “Triệu Nhất, ” ta nhưng cái gì không có làm đâu, người không cần oan uổng ta.

“Làm càn!” cả người Phương Triệu Nhất đều tản ra không khí lạnh như băng, nếu lại có hành động gì, sẽ trực tiếp giết thiếu niên ở trước mắt.

Thiếu niên “Ha ha ...” Mà cười mấy tiếng, “Triệu Nhất, ta làm càn như thế nào? Nên nói, người trở thành thiếu chủ lang tộc, đã cảm thấy mình cao cao tại thượng sao?”

“Nếu bị những người khác biết, lang tộc thiếu chủ, kỳ thật là...” Thiếu niên không có nói đi xuống, nhưng ý tứ phía sau hắn, đầy đủ cho Phương Triệu Nhất hiểu được.

Phương Triệu Nhất hô hút một hơi thật sâu, “Đừng cho là ta không dám giết người!” Hắn ghét nhất những người khác uy hiếp.

“Người đương nhiên sẽ giết ta, nhưng là chính người cũng sống không được.” bên trong đôi mắt của thiếu niên, đều là ý cười, giống như đối với sinh tử, một chút cũng không để ý.

“Nhưng Triệu Nhất người không sợ chết, như người nói, vậy thì tử bán yêu làm của người như thế nào đâu?” Tạm dừng trong chốc lát mới tiếp tục nói, “Đúng vậy, hắn có thể tại nơi ở của con người sinh hoạt thực tốt, nhưng yêu tộc thế giới chúng ta sẽ đi đâu?”

“Có lẽ hắn còn chưa trưởng thành, cũng đã bị người hấp thu đến luyện công đâu.”

“Hiện tại e ngại với thân phận của người, hắn mới bình an vô sự, cho nên đâu... Có một số việc, người nên giấu lại đi, còn có, ta thật sự sẽ làm việc này ư, liền không phải đơn giản như vậy!” sau khi thiếu niên nói xong, liền cho hắn một bàn tay coi như tiễn khách.

126. Chương 126: Điều Tra Không Rõ

Phương Triệu Nhất nói cái gì không có nói, ngay tại lúc ra cửa nói một câu, “Người còn làm bản thiếu chủ tức giận, ta không để ý đồng quy vu tận.” Nói xong câu đó sau, hắn liền xoay người đi ra ngoài, để cho thiếu niên một bóng lưng.

Thiếu niên chờ người biến mất, sắc mặt dị thường khó coi, đối với hư không nói, ” truyền lệnh đi xuống, ai còn dám đối Phương Triệu Nhất ra tay, liền không nên trách ta không khách khí!” Lúc này trên người của hắn tản ra không khí màu đen, không gian chung quanh, thậm chí có cảm giác vặn vẹo.

Trong không khí hơi hơi chuyển động, sau đó lại khôi phục bình tĩnh, mà khóe miệng thiếu niên gợi lên, lộ ra độ cung xinh đẹp, “Thật không có nghĩ đến, người thế nhưng sẽ thích một cái bán yêu, ha ha... Ha ha...” không khí Yêu mỹ, hình như truyền khắp toàn thân, nhưng không có phá hư sự vật chung quanh.

Lúc này Phương Thần còn không biết, cha của mình, tại trong lúc vô ý, tạo thêm cho hắn địch nhân, đương nhiên, đây đều là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

“Phụ thân...” Phương Thần vốn dĩ cho là phụ thân mình cần thời gian rất dài mới có thể trở về, cũng không ngờ đi vài giờ mà thôi, phụ thân hắn liền đứng ở trước mặt của mình, khiến tâm tình của hắn phá lệ tốt.

Phượng Triệu Nhất trực tiếp đem con trai bảo bối ôm vào trong ngực, trên khuôn mặt trơn bóng hôn một hơi, “Có ngoan ngoan nghe lời không?” Câu này còn chưa nói hết khi, Khổng Chiêu đã muốn lên án.

“Triệu Nhất, ngươi cũng không biết, này đứa bé thể nhưng không nhìn chúng ta, giống như chúng ta là ký sinh trùng ấy.” Hắn đối với trẻ con có kiên nhẫn thần kỳ, nhưng mỗi lần trên người Phượng Thần, hắn đều cảm giác đến loại cảm giác bị thất bại.

Phượng Thần cả ánh mắt cũng không nâng, “Chẳng lẽ ngươi không phải ký sinh trùng sao? Lớn người như vậy, thể nhưng làm nũng trước mặt tại ta đây, ta còn chưa tới một tuổi?!” Thật là, chẳng lẽ cho hắn một chút thời gian để buồn cũng không được sao?! Này cũng quá bá đạo đi.

“...” Khổng Chiêu một câu cũng nói không nên lời, bởi vì hắn nói sự thật, một khi đã nói như vậy, vậy không cần phải nói nhiều lời.

“Hi hi...” Một tiếng, Tống Gia Bảo trực tiếp không khách khí mà cười ra tiếng, trước kia đều là mình đùa Thần Thần, hiện tại trái lại, lại biến thành thiếu niên này bị đùa.

“Có cái gì buồn cười? Chính ngươi còn không phải ký sinh trùng?” Khổng Chiêu bắt mãn mà lên án, thiếu niên mặt oa oa này thật sự là rất đáng giận, mỗi lần mình bị cười nhạo, hắn cũng là người đầu tiên, khiến cho hắn phá lệ có cảm giác xấu hổ.

Tống Gia Bảo vô tội mà nhún nhún vai, “Ta cũng không phải là ký sinh trùng, ta là thầy thuốc, hơn nữa so người cái gì cũng không biết cao cấp nhiều.” y nhìn mặt hắn biến sắc, tâm tình liền đặc biệt tốt, quả nhiên hưng phấn của mình là thành lập trên nỗi đau người khác.

Phượng Thần cái gì không có nói đem đầu của mình chôn ở trong ngực cha mình, “Phụ thân...” Dù sao hắn không cần cùng phụ thân tách ra, mặc kệ tương lai phát sinh chuyện gì.

Phượng Triệu Nhất cúi đầu, trong ánh mắt hiện lên một tia ôn nhu liên hắn cũng không phát hiện.

Âu Dương Tiêu cùng Lâm Tử Kỳ thuận lợi mà đi ra, nhưng sắc mặt cũng rất khó coi, chuyện lúc này đây, bọn họ hiểu rõ mình bị người lợi dụng.

“Hiện tại chúng ta phải tìm người kia như thế nào?” cho dù trên mặt Lâm Tử Kỳ vẫn tươi cười, nhưng từ trong ánh mắt của hắn, lại nhìn không tới một chút ít ý cười. Ngay cả bọn họ không phải nhân vật lớn, nhưng tuyệt đối không có bất cứ hứng thú gì khi trở thành bia cho người khác.

Âu Dương Tiêu híp hai mắt của mình, “Ta đã phái người đi thăm dò, chúng ta ở chỗ này chờ tin tức là tốt rồi.” Trương Hoa chết, cũng không phải bọn họ chỉ huy, hơn nữa nữ nhân kia căn bản liền không muốn chết mà bọn họ làm nằng làm như vậy, vì một chút thủ đoạn đùa giỡn mà thôi, căn bản liền không có gì.

“Ân, nhưng Tiêu, người nọ bên ngoài, ta nhớ không rõ ràng, cảm giác mơ mơ hồ hồ.” ngay lúc đó Lâm Tử Kỳ đem ấn tượng của mình nói ra, vốn dĩ bọn họ đối với việc Phượng Triệu Nhất mang theo con đến trường, nên cảm thấy thực hứng thú, nhưng cũng không ngờ sẽ cùng hắn nháo trở mình.

Dù sao khác loại, người đối nghịch với quy tắc trường học bọn họ đều rất thích, sau đó ...

Nghe được hắn hỏi mình sau như vậy, Âu Dương Tiêu cũng muốn một chút, phát hiện mình phát căn liền nghĩ không ra, “Ta cũng thể, chỉ biết tóc màu đen, ngũ quan lại không mơ hồ.” Câu này nói vừa xong khi, hai người đều cảm giác đến nổi da gà bốc lên đến đây.

“Chẳng lẽ chúng ta đụng tới quỷ?” Lâm Tử Kỳ cảm thấy âm cảm giác trầm sâu, vì phần tài liệu kia cũng là thật sự, này không quá khả năng đi, nhưng giải thích như thế nào chuyện bọn họ không nhớ rõ bộ dáng mọi người.

Âu Dương Tiêu lập tức liền quát lớn một tiếng, “Trên đời này, làm sao có thể sẽ có mấy thứ này, người nhất định là ảo giác?! Chúng ta không nhớ rõ bộ dáng của hắn, vì không có đáng nhớ mà thôi.” Dư thừa không cần nói, nhưng hiện tại người biết được, đều hiểu được là có ý gì.

Lâm Tử Kỳ cũng hiểu được mình có chút ngạc nhiên, “Ta cũng tưởng như vậy, nhưng hai người chúng ta đều như vậy thì kỳ quái.” Chỉ muốn nghĩ đến bọn họ bị lợi dụng, lừa gạt trong lòng đã triệt tiêu sợ hãi.

phụ thân bọn họ sống thế nào đặc biệt Lâm Tử Kỳ, vì mình biết đến rất rõ ràng, hiện tại nói lời nói vô căn cứ này đó, khiến bọn họ khiếp đảm mà thôi.

“Chờ tin tức đi, không cần thời gian dài hơn.” Âu Dương Tiêu hiển nhiên là không nghĩ tiếp tục nói những lời này, bọn họ đều là người học khoa học gọi bọn hắn tin tưởng này đó, quả thực là... Giống như cảm giác rất ngu xuẩn.

Thời gian cũng không để cho hai người chờ đợi lâu, thuộc hạ đã muốn trở về bẩm báo, “Đại thiếu gia, Âu Dương thiếu gia, chúng ta không có tra được người các ngài nói.” Bọn họ đi, vì nhìn đến một cái nam tử trung niên mà thôi, hơn nữa cũng đem người mang về đến đây.

“Không có người này?” Âu Dương Tiêu nhú lại lông mày, bên trong giọng điệu của hắn, rõ ràng liền có cảm xúc không vui.

” tăng kia lâu chỉ có một nam tử trung niên, hơn nữa chúng ta đã đem hắn mang về đến đây.” Thuộc hạ cung kính mà nói, bọn họ cũng biết Thái tử gia này đó lợi hại, chỉ có thể là tận lực tiểu tâm mà hầu hạ, miễn cho xuất hiện ngoài ý muốn.

Âu Dương Tiêu cùng Lâm Tử Kỳ trao đổi ánh mắt, rồi sau đó giả nói, “Mang vào đi.” Bọn họ cũng muốn biết là xảy ra chuyện gì, hơn nữa bọn họ rõ ràng đến bên kia uống trà, này... Được rồi, không nên có ý tưởng này, cũng đã xuất hiện.

Trung niên nam tử là một ngốc đầu, lúc này nhìn hai người Âu Dương Tiêu sau, sau đó có chút yếu đuối mà dò hỏi, “Xin hỏi có chuyện gì không?” Minh ở trong nhà đợi liền xông tới vài hắc y nhân, tỏ rõ muốn tìm người, không có tìm được, liền đem mình mang lại đây.

“Người quen một người tên là Lâm Thiên à sao?” Lâm Tử Kỳ mỉm cười dò hỏi.

Nghe được hắn hỏi như vậy sắc mặt nam tử trung niên có chút tái nhợt, “Các người tìm Lâm Thiên?” Cảm giác dị thường cổ quái, hình như là có cái gì vậy.

Lâm Tử Kỳ gật gật đầu, “Đúng vậy, hắn đại khái tầm tuổi chúng ta, xin hỏi người gặp qua sao?” Cũng không biết người nọ là đang làm gì, nhưng nhìn dáng vẻ của hắn, tuyệt đối là người sinh hoạt tại tầng chót.

“Các người xác định muốn tìm hắn?” nam tử Trung niên lần thứ hai cổ quái mà dò hỏi.

“Hãy bớt sàm ngôn đi! Nhanh lên nói Lâm Thiên ở nơi nào?!” Âu Dương Tiêu không kiên nhẫn mà quát lớn, rõ ràng là chuyện đơn giản như vậy, hiện tại lại biến thành phức tạp như thế.

nam tử hoảng sợ, sau đó giải thích, “Lâm Thiên tại một năm trước đã chết, chết trong ngày thi vào S đại.”

ánh mắt hai người Âu Dương Tiêu cùng Lâm Tử Kỳ, lập tức liền hung ác mà cảm tức nam nhân ở trước mắt nói, “Chúng ta không có dư thừa nói cùng người, nhanh lên nói sự thật!” Nếu ánh mắt có thể giết người nói, nam tử trung niên đang té trên mặt đất, đã muốn chết không biết bao nhiêu lần.

“Trước kia chỗ ta ở là Lâm Thiên, nhưng là hắn đã chết, cho nên ta thân là hắn cứu cứu, liền tiếp thu, mà các người nói nhìn đến Lâm Thiên, có phải hay không...” Tạm dừng trong chốc lát, mới chậm rãi mà từ trong ngực của mình mặt lấy ra ảnh chụp, “Người này?”

Âu Dương Tiêu cùng Lâm Tử Kỳ hai người đều nhìn thoáng qua ảnh chụp, nhất thời mao cốt tung tung nhiên, bọn họ hiện tại nghĩ tới, “Các người... Đều đi xuống!” Lâm Tử Kỳ lớn tiếng hô.

Những thuộc hạ đều cảm thấy rất kỳ quái, nhưng nếu là thiếu chủ yêu cầu, bọn họ liền mang theo nam tử trung niên đi ra ngoài.

Lâm Tử Kỳ thật cẩn thận dò hỏi, “Tiêu, chúng ta...” Chẳng lẽ thật là gặp quỷ sao? Không biết đây là xảy ra chuyện gì, dù sao hắn cảm thấy này chung quanh đều dị thường khủng bố cảm giác.

Âu Dương Tiêu gắt gao mà cau mày, “Không có khả năng! Phương diện này tuyệt đối là có cái gì chúng ta không để mắt đến!” Ngay cả bộ dáng kia, nhưng Lâm Thiên hắn cùng Phương Triệu Nhất không có thâm cừu đại hận, vì sao chết rồi, còn muốn tìm bọn họ báo thù? Thậm chí còn lợi dụng bọn họ, đây không phải là rất buồn cười sao?!

Lâm Tử Kỳ thân là người hắc đạo thế gia, dựa theo lý do mà nói, hẳn là sẽ không e ngại điều này, chính là... “Tiêu, chuyện này, chúng ta không cần điều tra đi xuống, đối chúng ta không có chỗ tốt nào.” Lâm Tử Kỳ hô hút một hơi thật sâu, sau đó mới chậm rãi mà đề nghị. Tuy rằng hẳn rất gan, cũng có đồ vật sợ hãi.

Âu Dương Tiêu nghiêng đầu của mình, “Ta đã biết.” Trong lòng của hắn cũng có điểm vắn vẹo cổ quái, cho dù lần này bị người lợi dụng, nhưng điều tra không đến ngọn nguồn, liền chứng minh chuyện phía sau màn không phải đơn giản như vậy.

nơi này, cục trưởng Trương lại nghênh đón một đại nhân vật, “Triệu tiên sinh.” Trong ánh mắt của hắn mặt, thoáng hiện ý cười.

Triệu tiên sinh nâng mắt, nhìn thoáng qua cục trưởng, sau đó thản nhiên mà dò hỏi, “Người đâu?” Nếu chuyện không phải nháo đến lớn như vậy nói, kia thủ đô căn bản không thể có thể phái người lại đây, hẳn cũng không cần đi y một chuyện.

Hắn biết, người mặt trên, cũng không biết có bao nhiêu ánh mắt nhìn mình, nhưng hắn cho tới bây giờ không có e ngại.

“Người này còn tại trường học, nhưng lại có Kha gia khiến người đảm bảo.” cục trưởng Trương một chút cũng không khách khí mà đem chuyện vắn vẹo, dù sao hẳn đối Kha gia không hoà nhã.

“A?” khoe miệng Triệu tiên sinh gọi lên, lộ ra một tươi cười trào phúng, khiến cho cục trưởng Trương đánh một cái rùng mình.

127. Chương 127: Người Mới Tới

Triệu tiên sinh vốn tên là Triệu Chí, hẳn đối bất cứ chuyện gì tình đều áp dụng thái độ công bằng, đúng là bởi vì hắn chính trực, cho nên mới điều tra chuyện lúc này đây.

vốn dĩ ảnh hưởng Trương Hoa không phải rất lớn, chỉ bởi vì bị người toàn quốc để ý, chuyện này, muốn chuyện lớn hóa nhỏ cũng không khả năng.

Cục trưởng Trương đối Triệu Chí là không có nhiều cảm giác, nhưng hắn biết, người nọ là vị trí mấu chốt mình bảo trụ. Ngay cả hắn ngồi tại vị trí này rất nhiều năm, nhưng có một số việc, nên biết rất rõ ràng, năng lực hắn chỉ giới hạn ở một số mặt.

“Một khi đã như vậy nói, ta tự mình đi nhìn, mà người...” Tam dừng trong chốc lát, Triệu Chí mới tiếp tục nói, “Không cần đi theo đến đây.” thành công không có thất bại có thừa, Triệu Chí khinh thường người như cục trưởng Trương.

Trương Hồng Tuyền dựa vào dạng quan hệ gì ngồi trên vị trí này, cho dù mình không phải rất rõ ràng, mơ hồ hồ cũng biết xảy ra chuyện gì.

Trương Hồng Tuyền thấy hắn nói như vậy, đương nhiên không có khả năng tự mất mặt, nếu có thể nói, hẳn căn bản là không nghĩ muốn nhúng tay chuyện Phương gia. Hắn liền nói, như thế nào mà một đệ tử, thậm chí có lực lượng lớn như vậy, thì ra là có lý do.

S đại là dạng tồn tại gì, thậm chí sức mạnh sau lưng nó như thế nào, cục trưởng Trương cũng biết một ít tin tức, mà Phương Triệu Nhất thế nhưng trái với nội quy trường học mang theo con tiến vào, có thể thấy được thế lực khổng lồ phía sau hắn, hẳn không phải ngu ngốc, cũng biết có vài người không thể tùy tiện trêu chọc.

ban đầu Phương Triệu Nhất nghĩ là chuyện này liền kết thúc như vậy, ngược lại cũng không ngờ nên sẽ có người tìm được phòng ngủ bọn họ, hơn nữa nhìn dáng vẻ của hắn, hẳn không phải là dễ dàng có thể đuổi.

“Xin hỏi?” trong mắt Khổng Chiêu thoáng hiện tươi cười, hắn cũng biết bọn họ ký túc xá 507, đã hoàn toàn nổi danh. Cho dù là nam trung niên S đại, cũng biết người 507 bọn họ ngu bức cỡ nào, thậm chí liên Hội học sinh cũng không so sánh được.

“Ta có một số việc muốn nói chuyện cùng các người.” Triệu Chí không có nói mình đến tìm Phương Triệu Nhất, xem ký túc xá bọn hắn bố trí thế nào, chỉ biết những học sinh này có lớn mật bao nhiêu, ký túc xá trường học cũng có thể tùy tiện thay đổi.

Hắn có chút không hiểu, vì sao người học viện bên kia, đối chuyện như vậy, thế nhưng một hành động cũng không có.

Khổng Chiêu hơi gật đầu, hắn cũng hiểu được, để yên ổn sinh hoạt trước hết giải quyết chuyện Trương Hoa.

Phương Thần cầm bình sữa, nhìn người trước mắt, Triệu Hồng nhìn qua cũng không già, nhưng đôi mắt sắc bén khác thường.

“Đứa nhỏ này là của người đi?” Triệu Chí thật nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất, sau đó dò hỏi, từ trong ánh mắt của hắn căn bản nghe không ra tâm tình của hắn.

Phương Triệu Nhất hơi gật đầu, “Là con của ta, như thế nào?” mấy chữ sau, hoặc nhiều hoặc ít đều có một chút hương vị khiêu khích.

Phương Triệu Nhất đã muốn phiền chán cảm giác như vậy, hắn đã cảnh cáo người nọ, nếu không nói... Hắn cũng biết một ít bí mật của mình, người nọ biết đến rất rõ ràng, nhưng cũng hiểu được, không phối hợp lẫn nhau, bọn họ căn bản là không có cách nào sống sót.

“Không có gì, ta cho rằng mẫu thân hắn chăm sóc tương đối tốt.” Triệu Hồng đối với bộ dáng Phương Thần, vẫn tương đối thích, hắn cũng có hài tử, đáng tiếc bởi vì quan hệ với công tác, hắn rất thiếu thời gian ở chung cùng con, chờ khi mình không có bận rộn như vậy, lúc này mới phát hiện, con đã muốn trưởng thành, không bao giờ rời hắn.

Triệu Chí cảm thấy rất tiếc nuối, nhưng hắn biết, đây chính là thời gian không thể thay đổi, hơn nữa sự nghiệp của mình mới tiến bước, tuyệt đối không có khả năng dễ dàng mà buông tha.

” mẫu thân nó chết rồi.” Phương Triệu Nhất một chút giấu diếm cũng không có, nữ nhân kia mang bộ dạng gì, hắn căn bản không nhớ được.

Mới vừa lúc bắt đầu, hắn đối con mình không có một chút tình cảm, thậm chí còn cho rằng yếu như vậy, là trời buộ mình c, chính là... Có một số việc, trải qua thời gian làm nền, hắn cũng hiểu được, Phương Thần là nhược điểm cả đời hắn, cho dù là muốn loại trừ, cũng không khả năng.

Nghe đến câu đó, không chỉ là Triệu Chí, thậm chí Khổng Chiêu ở lại ký túc xá, trong mắt đều hiện lên kinh ngạc.

Cho tới nay, Khổng Chiêu đều cho rằng là nhà gái không nguyện ý liên lụy mới sẽ như thế, vì cũng không ngờ chuyện thế nhưng như thế này...

“Vậy hắn...” Triệu Chí cũng không biết phải nói như thế nào, hắn hiện tại có thể lý giải, một vị nam sinh mười tám tuổi, thế nhưng mang theo một hài tử, xem ra là không có biện pháp khác.

Triệu Chí rất coi trọng con của mình, đồng dạng thân là phụ thân, hắn cũng thông cảm Phương Triệu Nhất tình cảm như vậy.

“Không có gì, hắn là bảo bối của ta.” Phương Triệu Nhất cuai đầu của mình, nhìn đôi mắt trong suốt kia, trong mắt hiện lên một đạo ý cười.

Triệu Chí đột nhiên không biết nói gì, cho dù trong lòng thực đồng tình, nhưng một chuyện cần hỏi rõ ràng, “Ta tới là muốn hiểu biết lý do Trương Hoa chết, đương nhiên, ta cũng biết chuyện này cùng người không có bất cứ quan hệ nào, nhưng hy vọng người có thể hiệp trợ chúng ta điều tra.”

Trương Hoa biểu trên mặt là tự sát, hơn nữa phụ mẫu nàng cũng đã đến, nhất định phải giải thích cho bọn họ.

Hiện tại, tâm lý cùng năng lực thừa nhận nữ sinh thật là không mạnh, nếu không nói, làm sao có thể như thế này.

Vốn dĩ Khổng Chiêu còn tưởng rằng Phương Triệu Nhất sẽ sinh khí, nhưng nhìn nhìn bộ dáng hần hiện tại, giống như chuyện này đã hoàn toàn cùng hần không có liên quan.

“Tiên sinh, nếu người muốn biết nói, ta có thể nói cho người biết, từ đầu đến cuối, ta đều tại nơi này.” Khổng Chiêu cấp Triệu Chí rót một chén nước, trong mắt đều là tươi cười, nếu Triệu Nhất có thái độ như vậy, kia mình phối hợp một chút không có chuyện gì.

Lúc trước Triệu Nhất cùng bọn họ đi Hội học sinh xảy ra chuyện gì, Khổng Chiêu cũng không biết, nhưng là sẽ không ngăn cản.

Phương Triệu Nhất cùng hai người Phương Thần đều không nói gì, rồi sau đó giả ngáp một cái, thân thể trẻ con yếu như vậy, sau khi ăn xong, hần lại muốn ngủ.

đầu Phương Thần thượng cảm giác không khí ấm áp, tiếp theo là tiếng nói trầm thấp, “Ngủ đi.” Mềm nhẹ như là gió nhẹ thổi qua, không lớn lại dị thường thoải mái.

Bên trong kí túc xá ngoài thanh âm Khổng Chiêu, còn lại Triệu Chí, hai người không có một chút ngăn cách, thậm chí còn nói rất khoái trá.

Đại khái là nửa giờ đi qua, Triệu Chí đem chuyện mình muốn biết nghe hết, toàn bộ đều hiểu biết rất rõ ràng, lúc này gương mặt nghiêm túc, hoặc nhiều hoặc ít đều có một chút ý cười, “Cảm ơn các người phối hợp.”

Vốn dĩ Hội học sinh không có nhiều ân oán, hơn nữa xem bộ dáng bọn hần, còn có thành tích thi vào trường đại học, liền đại khái đó có thể thấy được tính cách của bọn họ. vài người đều rất cao ngạo, nếu thật sự dùng võ lực giải quyết nói, có lẽ phải nhận được hiệu quả hoàn toàn ngược lại.

sau khi mọi người đi, Khổng Chiêu nhìn phụ tử hai người, một là dựa vào trên giường của mình đang ngủ, một cái khác lại là ghé vào trong ngực cha mình.

Khổng Chiêu bắt đắc dĩ mà lắc đầu, hần cảm thấy mình thật sự là ma chướng, không phải thì hần như thế nào sẽ tốt này với hai cha con này như vậy.

Kha Tiểu Đồng vội xoay quanh, hần phát hiện từ khi Phương Triệu Nhất đi vào S, mình căn bản liền không có thời gian nghỉ ngơi quá.

“Hội trưởng, hiệu trưởng gọi người đi qua một chút.” Một đệ tử tiến vào nói với Kha Tiểu Đồng đang xem văn kiện.

Kha Tiểu Đồng nâng hai mắt của mình, sau đó thản nhiên mà gật đầu, “Ta đã biết.” Cũng không biết gia gia mình rốt cuộc tìm mình có chuyện gì, hơn nữa án mạng người Trương Hoa còn không có giải quyết, đối bọn họ mà nói, là một ẩn tượng rất lớn.

Lần thứ hai bước vào phòng hiệu trưởng, Kha Tiểu Đồng ra giáng “Gia gia, có chuyện gì sao?” Nếu như là không có những người khác tại nơi, hần vẫn gọi gia gia.

Lão nhân nhìn thoáng qua cháu trai của mình, tiếp mới chậm rãi mà dò hỏi, “Người thấy thế nào?” Hần cũng hiểu được là có người cố ý nhằm vào S đại bọn họ, nếu không phải chuyện tuyệt đối sẽ không như thế.

“Chuyện này rất khó nói.” Nghe được gia gia mình hỏi như vậy, Kha Tiểu Đồng gắt gao mà cau mày.

“Từ khi khai giảng tới nay, giống như mọi chuyện, đều hướng về Phương Triệu Nhất bên kia đâm tới, chính là...” Tam dừng trong chốc lát, mới tiếp tục nói, “Những người đó cũng không dám lộ diện, chỉ có thể âm thầm làm một ít động tác nhỏ.”

“Vì những người này không bắt không được.” Lão nhân híp hai mắt của mình, là học sinh S đại sao? phạm vi căn tìm tòi thật là quá lớn, dù sao học sinh không sai biệt lắm, muốn bọn họ lộ diện, chuyện cũng không phải là đơn giản như vậy.

Kha Tiểu Đồng đồng ý gật đầu, “Trương Hoa tự tử, mà mâu thuẫn chỉ tại bên Phương Triệu Nhất, đây đối với hần mà nói rất bất lợi, càng thêm quan trọng là ... cha mẹ Trương Hoa, không dễ đuổi đi như vậy.”

Vốn dĩ Trương Hoa sinh chuyện như vậy, bọn họ đều cảm thấy đau thương, vì thoát nhìn hiện tại, là có người muốn lợi dụng bọn họ làm một chuyện, không, phải nói là muốn Phương Triệu Nhất thỏa hiệp càng thỏa đáng. Hắn không biết trung gian này rốt cuộc có âm mưu gì, nhưng liên lụy đến S đại, bọn họ tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha những người đó.

học viện lợi hại nhất S thị, thậm chí toàn bộ cũng có thể đứng hàng đầu, mà học sinh bọn họ sau khi đi ra, cũng là rất xuất sắc, cũng không bởi vì một đệ tử, liền phát sinh ngoài ý muốn như vậy.

“...” lúc này sắc mặt Lão nhân cũng có chút khó coi, ” để cho cục công an bên kia nhúng tay.”

học viện bọn họ cần danh dự, cũng biết cha mẹ Trương Hoa chỉ muốn bồi thường mà thôi, nhưng một lần liền thêm hai lần, bọn họ tuyệt đối không có khả năng tiếp tục nuông chiều như vậy.

Kha Tiểu Đồng nguy hiểm mà nói, “Ta đã biết, gia gia, người gọi ta tới nơi này, là cho ta biết thân phận Phương Triệu Nhất đi?” Không phải làm sao có thể xử lý Lý gia nhanh như vậy, chuyện này tuyệt đối không đơn giản.

128. Chương 128: Thành Ý Mời

Cuối cùng cũng không biết hiệu trưởng cùng Kha Tiểu Đồng nói gì đó, khi đi ra phòng hiệu trưởng, sắc mặt của hắn rõ ràng cũng cảm giác được phức tạp.

Kha Tiểu Đồng trong lòng cảm thấy rất kỳ quái, nếu người nọ ở bên kia quốc nội có lực lượng lớn như vậy, vậy không nên tới S thị, vì hiện tại tại S thị cực kỳ cao điệu như thế, đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì đâu?! Ngay cả suy nghĩ rất nhiều, nhưng hắn không có biểu hiện ra ngoài.

cuộc sống của Phương Triệu Nhất, ở mặt ngoài khôi phục bình tĩnh, còn bên trong như thế nào, chỉ sợ chỉ có người trong cuộc mới có thể biết.

“Phụ thân...” Phương Thần rất bất mãn mình phụ thân, cho dù mình tương đối khác người, thì cũng ít người biết mình là ai, sao không cho mình đi chơi?!

Phương Triệu Nhất cúi đầu của mình, nhìn đôi mắt thánh khiết tối đen, một hồi lâu sau, mới chậm rãi mà nói, “Chờ khi nghỉ, phụ thân mang ngươi đi.” Hiện tại bọn họ một mình hành động nói, có vẻ rất không hợp đàn, chỉ bằng trực tiếp ở trong trường học là tốt rồi.

Phương Thần lắc đầu, hắn căn bản sẽ không có ý tứ như vậy, hắn chỉ muốn cha của mình có bằng hữu, mà không phải dính lấy mình. Hắn cũng biết, chuyện mình không cho phụ thân có bạn gái, mình có chút quá phận.

Kỳ thật hắn là người chết qua một lần, có một số việc, nên ích kỷ một chút. Trừ mẹ kế mình ra, còn lại hắn cũng có thể suy xét.

“Phụ thân, ngươi có biết ta không phải tiểu hài tử, cho dù đem ta giao cho Lâm Đình, cũng sẽ không có quan hệ gì.” Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, bên trong thoáng hiện cảm xúc khẩn cầu. lớp đi du lịch tập thể chỉ có cha của mình không đi, như vậy...

Từ lúc Khổng Chiêu một bên khuyên nhủ “Chính là, Triệu Nhất, chúng ta đi hai ngày mà thôi, hắn sẽ bình an vô sự.” Hắn cũng hiểu được, đây chính là Triệu Nhất chỉ có còn mình, chẳng qua Triệu Nhất còn nhỏ như vậy, không có khả năng vì tiểu hài tử, làm cho mình biến thành như thế này.

Phương Triệu Nhất nên không có nói, hắn biết Thần Thần là bán yêu, người muốn hắn chết, cũng không phải là một cái hai cái. Ngay cả hiện tại có mặt con người nên họ không có dám ra tay, nhưng hành vi tiểu trâu tiểu sò, mình cũng sẽ không tùy tiện buông tha.

Trước vì chuyện Lý gia, hắn đã cảm thấy rất đúng dịp, vì vừa vặn đi ra ngoài mà thôi, người bên kia, cũng đã biết Thần Thần...

Phương Thần biết phụ thân mình cố chấp, vì thế nâng đầu của mình, lôi kéo một ngón tay hắn nói, “Phụ thân.” Ra vẻ ngoài biện pháp này, căn bản là không có khả năng để cho người trước mắt thỏa hiệp.

“Thần Thần, người là hài tử, chuyện này, người nên không cần lo.” Ý tứ của hắn rất rõ ràng, chuyện này, hắn một cái hài tử còn không có lớn lên, liền không nên hỏi đến.

Người ở chỗ này nghe đến câu đó, lập tức liền ngậm miệng mình.

Bọn họ cũng đều biết, thiếu niên trước mắt quyết định chuyện gì, là rất khó có thể sửa lại.

chuyện Trương Hoa, cuối cùng kết quả điều tra đúng là tự sát, căn bản là không có chứng cứ khác cho thấy là hắn làm, cuối cùng tin tức báo chí thượng đều đăng đi ra, để cho người vẫn luôn chú ý cảm thấy rất buồn cười.

Rõ ràng tưởng hắn giết ra án mạng, thậm chí vẫn chờ hung thủ, kết quả lại nói cho bọn hắn biết, phương diện này chuyện gì cũng không có, điều này làm cho bọn họ cảm thấy rất kỳ quái, vì sao lúc trước sẽ nháo đến lớn như vậy?! sinh viên chỉ vì tình cảm mà tự sát, là sẽ bị xã hội khinh thường.

Cha mẹ khổ cực như vậy cung cấp cho người đọc sách, người chỉ bởi vì bị cự tuyệt liền xuất hiện như vậy tâm tư tự tử, có thể thấy được người này...

Rất nhanh mọi người liền yên tĩnh trở lại, chuyển dời đến chuyện khác, dù sao đồ vật bọn họ muốn nhìn vẫn không có xuất hiện, điều này làm cho bọn họ cảm thấy thực buồn bực.

Tổng Gia Bảo nhìn lên trên, vì đối nói Triệu Nhất một chút mà thôi, đây đối với hắn mà nói, đã là kết quả tốt nhất.

” người Phía sau màn lúc này đây không có thành công, bọn họ nhất định sẽ biết biện pháp của hắn.” thiếu niên mặt trẻ con, thoáng hiện vẻ nghiêm túc, bọn họ cũng đều biết chuyện rất cuộc là nhằm vào ai mà đến.

Phương Thần tiếp nói Tổng Gia Bảo nói nói, “Người nói đúng, nhưng hiện nay chúng ta là tại chỗ sáng, mà địch nhân ở trong tối chỗ, đối chúng ta rất bất lợi.” Trước kia không có bán yêu xuất hiện mà dám bị thương Phương Thần như thế này, cũng sẽ không khiến Tổng Gia Bảo hoài nghi.

Hai người còn cần nói chuyện , lại bị Phương Triệu Nhất ngăn trở, “Về sau sẽ không xuất hiện chuyện cùng loại, các người không cần lo lắng.” Nếu người nọ thức thời nói, liền nên biết điểm mấu chốt rất cuộc ở nơi nào, cũng không phải là nhiều lần chọc tới mình, hắn đều sẽ có không tốt như vậy nữa đâu.

Nghe được hắn nói như vậy, Phương Thần bên trong đôi mắt trong suốt thoáng hiện cảm xúc tò mò, “Phụ thân, người biết là ai?” Chẳng lẽ là Chiêu Hoa?! Nhưng người nọ hắn là còn không có lực lượng như vậy, nếu không trước kia, như thế nào còn cần lợi dụng mình đâu?!

nam sinh cao lớn cũng không trả lời vấn đề của con, nâng đầu của mình, sờ sờ đầu của hắn, sau đó ôn nhu mà nói, “Người muốn ngoan ngoãn mà lớn lên, chuyện còn lại, không cần hỏi đến.” Cũng không phải không tin con trai của mình, mà là chuyện này, nói ra với bọn họ không có chút chỗ tốt, chỉ bằng duy trì như thế này.

lời cha nói, để cho Phương Thần nhú lông mày, hắn muốn hỏi chuyện Chiêu Hoa, nhưng là sợ hãi cha của mình đa nghi, như vậy gần nhất nói, mình muốn tự mình báo thù, căn bản lại không thể có thể.

lúc này mặt đứa trẻ, hình như là nhẵn thành bánh bao, nhìn qua phá lệ thú vị.

“Thần Thần, người còn chưa tới một tuổi đâu, phải là thật vui vẻ, không cần như là một tiểu lão đầu nhất dạng.” Tổng Gia Bảo giọng điệu tốt lắm, vì trong ánh mắt của hắn, lại thoáng hiện cảm giác thú vị, rõ ràng miệng nói đầu nghĩ khác.

Phương Thần trừng lớn hai mắt của mình, một bộ vô lễ bộ dáng, “Đó là chuyện ta, người một cái tiểu thí hài lông còn không dài, không nên can thiệp chuyện của ta.” Đúng tuổi ra hắn còn lớn hơn cha mình.

Tổng Gia Bảo ủy khuất mà nhìn bạn tốt của mình, hình như thật là không rõ, vì sao hắn vì một bán yêu, liền có bộ dáng tổn hại người như vậy, “Triệu Nhất...” Đáng thương hắn hiện tại không chỉ cấp cho lão chà đạp, thậm chí con lão đại cũng không buông tha mình.

Phương Triệu Nhất nhìn thoáng qua bạn tốt của mình, nhìn nhìn lại con trai của mình, vì thế cười trả lời, “Người đúng là một hài tử.” Hắn là biết con mình thật sự bao nhiêu tuổi, nhưng mặc kệ là kiếp trước kiếp này, hắn đều là con trai của mình, điểm này là vĩnh viễn cũng sẽ không có biến hóa.

Tổng Gia Bảo cảm thấy tim của mình bị thương dày đặc, chỉ có thể là ngồi xổm chân tường trộn bột mì rửa phụ tử bọn họ.

Trong ban học sinh, bọn họ đối Phương Triệu Nhất đều là kính nhi viễn chi, người này là kiêu ngạo của bọn hắn, đồng thời cũng biết, cùng hắn không quen, cuối cùng vì mình đảo môi. Cho dù bọn họ cũng đều biết Trương Hoa rất kiêu ngạo, thậm chí không đem những người khác đặt ở trong mắt.

“Triệu Nhất đồng học.” Lúc này Lý Lệ Lệ, không có bộ dáng như trước, nàng cũng biết, đây chính là tình cảm Phương Triệu Nhất đối với mình.

Kỳ thật cho tới nay, nàng cũng biết mình là hy vọng xa vời, chẳng qua đang nhìn đến sau khi Trương Hoa chết, nàng đem tất cả mọi thứ đều thấy rõ ràng, một người lãnh khốc vô tình như thế, ngoài đối đãi người mình thích, hắn là không có tình cảm khác.

Phương Triệu Nhất nên ôm con trai của mình, hắn nghiêng đầu, đem mạc ánh mắt, khuôn mặt căn bản liền gục không ra những người khác.

“Có chuyện gì không?” nam sinh thản nhiên mà dò hỏi, giống như đối Lý Lệ Lệ lần đầu tiên quen nhau.

Lý Lệ Lệ lúc này tâm tình rất phức tạp, nàng cũng không biết phải đối mặt này phụ tử hai người như thế nào, “Trong ban tổ chức đi thai sơn chơi, không biết người...” Lời còn chưa nói hết cũng đã bị đánh gãy.

“Ta đối chuyện này không có một chút hứng thú.” Phương Triệu Nhất sau khi nói xong, liền trực tiếp chạy lấy người.

Trước hắn cùng con trai bảo bối nháo trở mình, vì bởi vì chuyện du ngoạn thai sơn. Hắn cảm thấy rất không thú vị, đặc biệt đối với mình mà nói, núi gì cũng đã gặp qua, đến khi đến S đại học tập, còn đi leo núi sao?!

Lý Lệ Lệ bị ghen một chút, cái gì đều nói không nên lời, chờ khi nàng muốn khuyên bảo, nam sinh đã đi một khoảng cách, mà nàng dừng lại tại chỗ cũ mà thôi.

“Trường lớp, người hà tất cùng hắn nói nhiều như vậy đâu? Nếu hắn không muốn đi nói, chúng ta không thể miễn cưỡng những người khác đúng không?” Một nam sinh chậm rãi đã đi tới, bên trong giọng điệu của hắn, rõ ràng liền có cảm xúc xem thường.

Ngay cả tất cả mọi người nói thành tích Phương Triệu Nhất lợi hại như thế nào, nhưng một người không tuân thủ điều lệ chế độ trường học, tương lai cũng không khả năng có tiền đồ.

Lý Lệ Lệ hơi gật đầu, “Ta đã biết.” Nàng cũng hiểu được, người học sinh này đối Phương Triệu Nhất có ý kiến rất lớn, nhưng chuyện của bọn họ cùng mình không có bất cứ quan hệ nào, mà nàng càng không cần nhúng tay thêm.

lúc này sắc mặt Phương Triệu Nhất rất không tốt, hắn không biết mình đảo môi hoặc là cái gì, không phải như thế nào sẽ bị ngăn trở nhiều như vậy, “Tốt nhất là có việc, nói cách khác...” Lúc này giọng điệu của hắn đã muốn trầm thấp rất nhiều, rõ ràng liền mang theo lửa giận.

Tin tưởng không có một người bị lặp đi lặp lại nhiều lần sẽ không sinh khí.

Người tới nhìn đến bộ dáng Phương Triệu Nhất, nên nhẹ giọng mà nở nụ cười, “Phương đồng học, tính cách của người thật sự là một chút biến hóa cũng không có, như vậy sẽ chịu thiệt.”

” chuyện của ta, cùng hội trường đại nhân không có bất cứ quan hệ nào.” Phương Triệu Nhất mang theo rõ ràng vẻ mặt châm chọc.

Kha Tiểu Đồng cũng không để ý, vì nghiêm túc mà nói, “Ta mời người gia nhập Hội học sinh!”

129. Chương 129: Chuyện Quỷ Dị

để cho Phương Triệu Nhất tiến vào Hội học sinh, đã sớm là chuyện Kha Tiểu Đồng tâm niệm trong lòng, chẳng qua gần đây đã xảy ra rất nhiều chuyện ngoài ý muốn, để chonót tạm thời dấy xuống dưới.

Phương Triệu Nhất nâng mắt, nhìn nam sinh trước mắt, hần thản nhiên mà dò hỏi, “Hội học sinh không phải cần phỏng vấn sao?” Huống chi mình một chút không có hứng thú, gì Tiểu Đồng vì sao phải gọi mình đi vào.

Hần cũng biết, gần đây mình rất phô trương, mới có thể để cho một ít thân phận bị bại lộ.

“Người là ngoại lệ, ta chờ tin tức của người.” Tạm dừng trong chốc lát, Kha Tiểu Đồng tiếp tục nói, “Gia nhập Hội học sinh, có thể biết tin tức học sinh khác không biết.” Sau khi nói xong, hắn liền xoay người rời đi.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt, không nói gì, mà Khổng Chiêu chạy đến phía sau hắn hiển nhiên là nghe được cuộc nói chuyện, “Triệu Nhất, Hội học sinh không tởi a, ta còn muốn đi vào đâu, đáng tiếc...” Hắn bị vút xuống dưới.

Khổng Chiêu cũng không phải nhất định muốn vào Hội học sinh, vì nơi này nhận quá ít, chỉ có hai người?!

Phương Triệu Nhất không nói gì, ôm con trai của mình đi về phía trước, căn bản liền không để ý tới Khổng Chiêu.

Khổng Chiêu không thú vị mà sờ sờ cái mũi của mình, mỗi lần nói một chuyện, người trước mắt, đều là bộ dáng cái gì không có hứng thú, kỳ thật hắn cảm thấy rất kỳ quái, nếu hắn làm bộ dáng một người lạ chớ quấy rầy, vậy Phương Thần là sinh ra như thế nào đâu?!

không gia nhập Hội học sinh, đối với Phương Triệu Nhất mà nói, căn bản là không có bất luận ảnh hưởng gì g, nhưng là... S đại liền tiếp mà phát sinh chuyện nữ sinh mất tích, nhất thời toàn bộ vườn trường đều bao phủ bóng ma.

“Triệu Nhất, chuyện này không đơn giản.” Tống Gia Bảo rất may mắn là 1 trong 2 người, hắn đi vào Hội học sinh, tự nhiên Triệu Nhất không cần yêu cầu, thậm chí còn có thể được đến tin tức hắn muốn.

chuyện Học viện có người mất tích, tạm thời bị che giấu xuống dưới, nhưng là mọi người đều biết, vậy là chuyện này rất khó hiểu, đối toàn bộ học viện đều rất bất lợi, thậm chí còn có khả năng...

Phương Triệu Nhất chọn chọn mình lông mày, “Cùng ta quan hệ gì?” Hắn cũng không phải người Hội học sinh, hơn nữa trừ con trai bảo bối ra, hắn cho tới bây giờ cũng sẽ không xen vào việc của người khác.

Còn không có chờ những người khác nói chuyện khi, bên trong Phương Dịch, đã muốn nói với Phương Thần, “Chuyện này, lộ ra cổ quái, Phương Thần, người nhất định phải quản!”

Phương Thần bảo trì mình biểu tình trên mặt không thay đổi, hồi đáp trong đầu của mình, “Ta cũng không phải là thánh nhân, hơn nữa những nữ sinh biến mất, có lẽ cùng một ít kẻ lừa bán người có quan hệ rất lớn.” Chỉ cần chuyện không có đề cập đến bọn họ, vậy nhóm hắn không cần phải xen vào việc của người khác.

Hắn cùng cha mình ý tưởng nhất dạng, đều là muốn bình an sinh hoạt cả đời.

“Ha ha... Phải không?” Phương Dịch vì lạnh lung mà nói vài từ này, sau đó liền ngậm miệng mình.

Phương Thần cảm thấy chuyện này rất cổ quái, mà yêu tà thú cũng như vậy có chuyện, mới có thể nói chuyện với mình.”Người có biết những thứ gì?” giọng điệu của hắn lạnh lung không lộ cảm xúc, nội tâm nghĩ gì chỉ mình hắn biết”...”

Phương Dịch ngậm miệng mình không nói gì.

Mặc kệ Phương Thần hỏi như thế nào, một chút phản ứng cũng không có, cuối cùng nghĩ đến yêu tà thú đã từng tính kế mình và phụ thân, hắn không có hồi lần thứ hai.

Vườn trường có sự kiện mất tích, đối với cao tầng trường học mà nói, đã là rất khẩn trương.

Một tuần, mất tích ba người, có thể thấy được tần suất mất tích này cao cỡ nào, thậm chí có một số học sinh đã cảm thấy được.

Tống Gia Bảo bởi vì là người Hội học sinh, vội đến xoay quanh, rất nhiều khi căn bản liền nhìn không tới bóng người.

“Người đâu?” Khổng Chiêu rất lo lắng an toàn của Tống Gia Bảo, sớm biết rằng S đại như vậy không bình thường, vậy hắn liền không ghi danh cái trường học này.

Phương Triệu Nhất ngồi ở giường bên cạnh, “Làm sao vậy?” Gia Bảo cả đêm chưa có trở về cũng là bình thường, vì sao Khổng Chiêu là khẩn trương như thế.

“Ta hôm nay sáng sớm tìm Gia Bảo, nhưng là người Hội học sinh nói, hắn tối hôm qua không trở lại.” Khổng Chiêu lúc này sắc mặt rất khó coi.

Nghe đến câu đó, Phương Triệu Nhất sắc mặt có chút không dễ nhìn, “Xảy ra chuyện gì?” Tống Gia Bảo có vũ kỹ, hắn mình cũng biết rất rõ ràng. Hiện tại người thế nhưng không thấy, vậy thuyết minh, sự kiện mất tích lần này, căn bản liền không phải bởi vì buồn người.

Trước kia không có vấn đề gì liên quan đến chuyện của mình, hắn là sẽ không như thế nào quản, bởi vì một cái ký túc xá, hắn mới có thể biết học viện nhiều tin tức như vậy.

“Ta cũng không biết, nếu dựa theo thời gian tối hôm qua, hắn đã muốn mất tích hai mấy giờ.” bên trong đôi mắt Khổng Chiêu, không chút nào che dấu cảm xúc mình khẩn trương.

Hắn cùng Tống Gia Bảo cho dù đấu vô mồm, nhưng tuyệt đối không nguyện ý để người nọ phát sinh chuyện gì.

Lúc này bên trong phòng 507 chỉ có Phương Triệu Nhất cùng Khổng Chiêu, mà Trương Đại Tráng đi lên lớp, không ở ký túc xá..

“Chúng ta đi nhìn xem.” Phương Triệu Nhất đứng lên, cho dù ánh mắt không có dao động gì, nhưng chỉ muốn cẩn thận quan sát nói, liền hiểu được hắn cũng có lo lắng.

Phương Thần lúc này dò hỏi ở trong đầu, “Phương Dịch, người có biết là xảy ra chuyện gì?” Kiếp trước, hắn đối này đó căn bản không có bất luận ấn tượng, nhưng phụ thân không phải người hệ quản lý, hắn biết đến rất rõ ràng.

“...” Phương Dịch một câu cũng không nói gì, trước đó hắn tốt tâm nói cho Phương Thần biết, đáng tiếc bản thân nó linh hồn trưởng thành mà thân thể tiểu thí hài, căn bản liền không có khả năng. Nếu là như thế nói, kia mình cũng không cần phải nói cho hắn biết.

“Phương Dịch!” Lúc này thanh âm trong đầu Phương Thần rất nhiều, hắn thật sự không hy vọng Tống Gia Bảo có chuyện.

“Ta không rõ ràng lắm, nhưng trong cái sân trường này, đã có một chỗ tụ âm, thậm chí còn tại không ngừng mà di động tới.” Kỳ thật Phương Dịch cũng hiểu được rất kỳ quái, trước hắn không có cảm giác đến tình huống như vậy, vì một tuần cuối cùng, cũng là càng ngày càng rõ ràng.

“Vì cái gì người không nói sớm?!” lúc này trong lòng Phương Thần rất ảo não, Phương Dịch có phải còn muốn tính kế chính mình hay không?!

“Này rất bình thường biết bao, nơi tụ âm, hơn nữa trước ta cùng người nói, chính người trả lời ta như thế nào?” Phương Dịch rất không khách khí mà phản bác Phương Thần, để hắn không nói nên lời.

khí hai người bọn họ giao lưu ở trong đầu, mấy người Phương Triệu Nhất đã đến Hội học sinh, lúc này Kha Tiểu Đồng cùng vài người sắc mặt tiều tụy, hai mắt phiếm hồng.

khí “Người đã đến rồi?” Kha Tiểu Đồng nhìn đến Phương Triệu Nhất, thanh âm khàn khàn mà nói.

Từ khi đi vào S đại, nên lần đầu tiên phát sinh chuyện như vậy, cho dù trước đây, hắn cũng cho tới bây giờ không có e ngại quá, nhưng hiện nay lại một chút manh mối cũng không có, thậm chí nữ sinh mất tích, càng ngày càng cao, người mất trên, đã muốn giấu diếm không trụ.

người Hội học sinh bọn họ, cũng tại ngày mai chính thức thông cáo, để cho học sinh về nhà nghỉ ngơi, không cần lưu lại.

Nữ sinh mất tích, bọn họ căn bản tìm không đến chút manh mối nào, hình như là đang đi tới, bỗng không thấy.

Trước kia Kha Tiểu Đồng, cho tới bây giờ cũng không tin tưởng quỷ thần, nhưng lúc này hắn, lại cảm giác đến chung quanh đều tản ra một cỗ không khí âm lãnh, người Hội học sinh, cũng không phải nhân vật đơn giản, bọn họ điều tra một ít người mất tích, đều hiểu biết đến rất rõ ràng.

“Tình huống như thế nào?” Phương Triệu Nhất ngồi xuống, không phải nói nữ sinh mất tích như thế nào hiện tại Gia Bảo cũng mất tích?! Đây không chỉ là thuộc hạ của mình, thậm chí nên là bạn tốt.

” nữ sinh mất tích có tám người, không có bất luận đặc điểm gì.” Kha Tiểu Đồng đem tư liệu ném cho Phương Triệu Nhất, để cho hắn nhìn.

Bọn họ không có cách nào, mong đợi với người trước mắt, lúc này hắn, một chút ngạo khí cũng không có.

Phương Triệu Nhất thả lỏng đầu óc, chậm rãi nhìn tư liệu trước mắt, chờ sau khi xem xong, lông mày nhăn đến càng thêm khấn.

“Những người đó đều mất tích tại chỗ nào?” Phương Triệu Nhất cho rằng cần biết địa điểm.

Những người khác gật gật đầu, sau đó liền mang Phương Triệu Nhất đi đến địa điểm phát sinh, bởi vì một ít saach báo và bao đựng, đều rụng rơi trên mặt đất, lúc này mới cho bọn hắn một cái vị trí chuẩn xác.

Nơi này là nơi vườn trường rất an tĩnh, gió nhẹ thổi tới, còn có thể cảm giác đến điểm lạnh.

Rất nhiều khi, học sinh vì có thể muốn nhanh mà về ký túc xá, mà đi đường nhỏ trở về, lúc này lại có vẻ có chút cảm giác áp lực.

Phương Triệu Nhất nhìn thoáng qua hoàn cảnh chung quanh, yên lặng có chút quỷ dị.

Lúc này Phương Triệu Nhất đứng ở một chỗ hơi hơi nhô ra, sau đó một trận quang mang âm u, nháy mắt liền biến mất không thấy...

“Đây...” Những người khác lui về phía sau vài bước, bên trong đôi mắt bọn họ, thoáng hiện vẻ khủng bố.

Khổng Chiêu mắt mở trừng trừng mà nhìn Phương Triệu Nhất cùng Phương Thần biến mất ở trước mặt bọn họ, rõ ràng đã bắt trụ, hắn lại phát hiện... Mình căn bản không có việc gì.

“Hội trưởng!” Trong đó một đệ tử hội học sinh, trong mắt thoáng hiện hoảng sợ. Trước kia bọn họ chỉ đoán mà thôi, vì lúc này lại ở trước mặt bọn họ biến mất.

sắc mặt Kha Tiểu Đồng trắng bệch, sinh hoạt tại thời đại khoa học kỹ thuật, thế nhưng còn có thể nhìn đến chuyện không thể tưởng tượng như thế.

“Cho ta lãnh tĩnh! Vừa rồi cái gì không có nhìn đến, chỗ này trực tiếp phong tỏa!” Kha Tiểu Đồng cho dù lãnh tĩnh mà phân phó, nhưng lời nói đã có chút run rẩy.

Khổng Chiêu lập tức liền không khách khí mà túm áo Kha Tiểu Đồng, “Chẳng lẽ ngươi lại để ngâm như thế này sao?! Triệu Nhất và Gia Bảo, còn có những người khác đều mất tích?! Ngươi như thế nào có thể?!” Thanh âm của hắn khàn khàn, ánh mắt tràn ngập đỏ như máu.

Kha Tiểu Đồng lớn tiếng mà phản bác, “Ngươi nói có thể như thế nào?! Chúng ta cũng đứng ở chỗ này, cổ tình làm bọn họ tiêu thất sao?!”

130. Chương 130: Linh Độ Không Gian

Mặc kệ tình huống S đại như thế nào, nhưng lúc này Phương Thần nhìn đến một mảnh không trung xám mờ, nơi nơi đều tràn ngập sương mù màu đen.

Lúc này nơi bọn họ đứng là một mảnh sa mạc, chính xác phải là cát vàng, nhưng cát ở đây màu đen, nhìn qua phá lệ quỷ dị.

“Phụ thân...” thân thể Phương Thần, căn bản liền thừa nhận không nổi không khí trong không gian, lúc này lui tại trong ngực cha mình lạnh run. Hắn không thích không khí chết chóc, như vậy sẽ làm hắn cảm thấy trong lòng đều âm u thêm.

Phương Triệu Nhất gắt gao mà ôm con trai bảo bối, cúi đầu xuống, hôn trán hần một chút, “Không cần lo lắng.” giọng nam trầm thấp, hình như là có trấn an sức mạnh, làm người ta an tâm, nháy mắt liền ổn định xuống dưới.

Lúc này Phương Thần phát hiện cảm giác thân thể đè ép không có, cũng biết là xảy ra chuyện gì.

trên người Phương Triệu Nhất cùng hần, tản ra lực lượng thần nhiên, như vậy là vì lý do kết giới.

“Lộc cộc lộc cộc...” Nơi nơi đều tràn ngập cảm giác u ám, mà lúc này bụng Phương Thần, rất không hợp thời mà vang lên đến. Kỳ thật hần đang cố gắng mà khống chế bụng của mình, lại phát hiện không có biện pháp, thân thể trẻ con, không đựng được một bát nước tiểu.

sắc mặt Phương Thần trường đến đỏ bừng, “Phụ thân, ta... Ta một chút cũng không đói.” Tay nhỏ bé thẹn thùng mà ôm bụng của mình, để cho nó không cần tiếp tục phát ra tiếng vang.

mặt Phương Triệu Nhất vốn dĩ lãnh liệt, lúc này lại nhu hòa rất nhiều, bọn họ đi thật lâu, ngoài cách một mảnh cát màu đen vàng, còn lại cái gì đều nhìn không tới.

Phương diện này không có một chút gió, cấp người một loại cảm giác an tĩnh quỷ dị.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất nói không nên lời an ủi dù sao hiện tại hần nói gì đó, cũng sẽ không có hữu dụng.

Hần biết nơi này là linh độ không gian, muốn đi ra ngoài nói, phải tìm được nơi ra, nếu không bọn họ sẽ chết ở chỗ này, chuyện như vậy, hần chỉ nhìn từ trên sách nhìn mà thôi, đây là lần đầu tiên gặp được tình huống như vậy.

Phương Thần nâng hai mắt của mình, kiên định mà nhìn cha của mình, “Ta không sao!” Liếm một chút môi của mình, hần tin tưởng mình có thể kiên trì.

“Phương Dịch, người có biện pháp đi ra ngoài sao?” Phương Thần dò hỏi trong đầu của mình, cho dù hần yêu tà thú không mong đợi gì, nhưng hần biết, có một số việc, nên cần hần trợ giúp. Lần trước chuyện huyết oa oa, tuy rằng hần tính kế chính mình, nhưng không có hần, vậy hần nhóm họ cũng không khả năng còn sống.

Phương Dịch lắc đầu, “Không có, ta cũng là lần đầu tiên đi vào không gian như vậy.” Hần một chút không có nói sai, vì biện pháp này cần chậm rãi tìm kiếm.

Nhưng nơi bọn hần tìm được, đối với Phương Thần mà nói, cũng căn bản cũng phải nhịn tooi. thân thể trẻ con cùng người lớn hoàn toàn không giống nhau, thậm chí còn chịu đựng đói khát.

trong ánh mắt Phương Thần kia, thoáng hiện vẻ ảm đạm, chẳng lẽ mình và phụ thân, thật sự muốn chết ở chỗ này sao?!

đột nhiên, hần cảm giác đến một cổ không khí ấm áp, “Phụ thân...” Phương Thần đem suy nghĩ của mình kéo trở về, ánh mắt trong suốt, thoáng hiện khó hiểu.

Phương Triệu Nhất nhìn đến con trai của mình như thế này, hôn một cái lên mặt của hần, “Không cần lo lắng, có phụ thân tại!” Hần là tuyệt đối sẽ không để cho con của mình phát sinh ngoài ý muốn, cho dù là tại tình huống như vậy.

Bọn họ cần một cơ hội cùng ngoại giới liên hệ, đương nhiên, này cần dựa vào lang tộc, hiện nay là tối trọng yếu là tìm được Tổng Gia Bảo, hy vọng hần không có chuyện gì.

Tuy rằng tình cảm Phương Triệu Nhất tương đối mỏng, nhưng là đối với người của mình, thì rất tốt.

“Ta sẽ không lo lắng!” trong thanh âm Phương Thần, lộ ra cảm xúc kiên định, mặc kệ về sau phát sinh chuyện gì, hần đều sẽ cùng phụ thân cùng một chỗ.

Kiếp trước hần sẽ không làm như vậy, thậm chí còn muốn ám sát hần, vì khiến cho phụ thân chú ý, hiện tại toàn bộ tâm tư phụ thân đều trên người của mình, không có gì hối hận, điều duy nhất để cho hần tiếc nuối chính là, không có tự mình giết Chiêu Hoa.

Phương Thần cho tới bây giờ cũng không cho là mình là một thánh mẫu, cho dù tâm hấn mang theo Chiêu Hoa, cho dù khi nghĩ đến hấn, tâm sẽ rất đau, nhưng là hấn biết, lý do chẳng qua là linh hồn kiếp trước bị thôi miên, nếu không, hấn như thế nào sẽ đối người kia sinh ra tình cảm như vậy?!

Phụ tử hai người không có tiếp tục nói chuyện, nhưng không khí quay chung quanh hai người lại phá lệ nhu hòa, kết giới thần nhiên, tách rời ra hết thấy sương mù bất lợi.

khi Phương Thế Nguyên tiếp thu tin tức, thiếu chút nữa liền ngất xỉu đi, may mắn có người đỡ hấn.

“Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” Phương Thế Nguyên nhìn thuộc hạ của mình, cả người đều tản ra không khí lạnh như băng, hấn là cần bọn họ bảo hộ con trai của mình, mà không phải làm cho bọn họ mất mở trường trường mà nhìn con trai của mình lâm vào trong nguy hiểm.

Thuộc hạ một câu cũng không dám nói, thậm chí căn bản không cãi lại, có một số việc, bọn họ thật là bất lực, vì nháy mắt, khi thiếu chủ biến mất tại chỗ cũ, thậm chí liên cửa vào đều hoàn toàn biến mất không thấy.

“Tộc trưởng, thiếu chủ có phải là bị kéo vào linh độ không gian.” Một cái thuộc hạ khác quỳ gối phía dưới, kiên trì nói.

Phương Thế Nguyên thật sâu mà hô hút một hơi, “Đem chuyện nói rõ ràng cho ta!” Dư thừa không cần nói, hiện tại là tối trọng yếu vì cứu con trai của mình trở về.

Hấn biết linh độ không gian cái gì cũng không có, thậm chí thời gian so nơi này nhanh hơn, nếu sức mạnh tiêu hao, kia đối mặt như thế nào... Cho dù hấn không có đụng tới chuyện như vậy, bản báo cáo ngoại lệ, tuyệt đối sẽ không giả dối.

Phương Hoành cùng vài vị trưởng lão, đã sớm chạy tới, khi nghe được tin tức, hấn hô hấp cũng không ổn định. Nếu thiếu chủ bọn họ thật sự chết rồi, vậy có phải lang tộc bọn họ đi tới cuối hay không?!

“Tộc trưởng, chúng ta lập tức xuất phát đến S đại, có chuyện gì trên đường nói.” Phương Hoành nhìn Phương Thế Nguyên sắc mặt tái nhợt, thậm chí ánh mắt hỗn loạn, cũng biết tâm tư hấn lúc này.

Vì thế một đám người lang tộc, rất nhanh đi về phía S đại.

S đại cao tầng, đối với việc hơn mười một học sinh mất tích, sắc mặt dị thường khó coi, hơn nữa trong đó còn có người Phương gia cùng Tổng gia, điều này làm cho bọn họ...

S đại hỗn loạn, đã là vượt qua ngoài ý liệu của bọn họ, rất nhiều học sinh cũng không dám ở trường học, vườn trường, lúc này là một mảnh lạnh lùng.

Phương Triệu Nhất cũng không biết mình đi rồi bao lâu, nhưng hấn biết là nhất định phải đi khỏi sa mạc màu đen, nói cách khác, đối bọn họ rất bất lợi, mình hấn ngược lại không có gì, vì con trai của mình...

Phương Thần chịu đựng đói khát, lúc này bụng của hấn không có nhiều đại cảm giác, đại khái là đói quá.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất ôn nhu mà hô tên con mình, sau đó ánh mắt nhú lại, nháy mắt liền nhảy ra chỗ cũ.

Vốn dĩ Phương Thần vô tình, khi nhìn đến trước mắt quái vật lớn, nhất thời tròng lớn hai mắt của mình.

Xuất hiện tại trước mặt bọn họ là một cái sinh vật, sinh vật này có ánh mắt rắn, thân thể lão hồ, nhưng toàn thân đều là đen tuyền, một chút không có cảm giác nó tiến lại.

“Ha ha... Ha ha...” sinh vật màu đen phát ra thanh âm, lại tràn ngập cảm giác chói tai.

Phương Triệu Nhất không dám thả lỏng, hấn biết mình tại tình huống tiêu hao sức mạnh, thậm chí mang theo Thần Thần, như vậy từ đối phó một quái thú, thật là rất khó khăn.

Phương Thần cũng biết tình huống thực khẩn cấp, vì thế nói, “Phụ thân, người đem ta phóng tới trên mặt đất, đối phó hoàn quái thú rồi tính.” tiếng nói non nớt, lại nói ra lời nói hoàn toàn không cùng tuổi.

“Phụ thân...!” Lần thứ hai né tránh quái thú tập kích, lúc này sắc mặt Phương Triệu Nhất càng thêm lãnh liệt.

Con vật rất khổng lồ, nếu buông con trai của mình, đối phó hẳn tuyệt đối dư dả, vì hoàn cảnh tại đây, hẳn không muốn Phương Thần phát sinh ngoài ý muốn.

Phương Triệu Nhất không nói gì, hết sức chuyên chú mà đối phó quái vật trước mắt, nhưng tốc độ của hắn cũng nhanh mà quái vật cũng không phải ngồi không, răng nanh sắc bén, lúc này mở ra mồm to như bồn máu, vì muốn trực tiếp ăn đồ vật trước mắt.

“Phóng ta đến một chỗ! Ta không có việc gì!” Phương Thần lúc này rất oán hận thân thể mình còn nhỏ, nếu không nói, như thế nào sẽ liên lụy cha của mình.

Hắn biết bởi vì mình, phụ thân căn bản là không thi triển thân thủ, thậm chí tình trạng như vậy nói, còn có khả năng sẽ...

“Két...” Thanh âm, cũng không biết quái vật là xảy ra chuyện gì, trong miệng nó phun ra chất lỏng, trực tiếp đến trên mặt đất, sau đó phát ra “Két két...”, mà một ít sa lịch cũng nhanh chóng bị hòa tan.

Phương Thần nhìn đến như thế này ánh mắt hơi hơi mà trợn to, “Phụ thân! Buông! Chẳng lẽ ngươi muốn chúng ta đều chết ở chỗ này?!”

“Nhưng có Phương Dịch! Hẳn sẽ không để cho ta có việc!” Phương Thần lớn tiếng mà nói, nhưng đại khái là bởi vì vài ngày không có ăn cơm, thanh âm của hắn nghe khàn khàn lại thực nhỏ.

Phương Triệu Nhất trong lòng chấn động, sau đó rất nhanh chạy đứng lên, “Ngươi ở chỗ này chờ!” Phóng hắn tới trên mặt đất hẳn là có thể chuyên tâm mà đối phó quái vật trước mắt

Phương Thần thở một hơi, cho dù thân thể hắn rất yếu, hiện nay không có khí lực, nhưng Phương Dịch là sẽ không có chuyện gì.

“Ha ha... Ha ha...” Quái vật tiếp tục phát ra âm thanh, vốn dĩ nó là muốn công kích đồ vật nhỏ, nhưng thực vật trước mắt thoát nhìn cũng rất mỹ vị.

Phương Triệu Nhất cùng quái vật đấu đến tương xứng, mà Phương Thần cũng nhìn xem hứng thú nồng hậu, không hề biết, một cái bóng dáng màu đen, chậm rãi tới gần hắn...

“A...!” đột nhiên một đạo thanh âm bén nhọn mà vang lên đến, mà Phương Triệu Nhất nhìn lại phương hướng kia, “Không!” tiếng la tràn ngập tê tâm liệt phế, hắn bỏ lại địch nhân của mình, hướng bên kia chạy tới...

131. Chương 131: Hai Người Thất Lạc

Phương Triệu Nhất biết nơi này có nguy hiểm, cũng hiểu được nguy hiểm đến từ sa mạc hắc ám này, nhưng quái vật không giải quyết được, với cha con hai người mà nói, cũng là uy hiếp rất lớn.

khi hắn chiến đấu, hy vọng tốc chiến tốc thắng, hy vọng con trai mình sẽ không xảy ra bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn, chính là...

Hắn cuối cùng chỉ có thể mắt mở trừng trừng mà nhìn con trai mình biến mất trước mặt mình, thậm chí một chút biện pháp cũng không có.

“A...!” Trên người Phương Triệu Nhất, tản ra ánh sáng rất mạnh, sau đó con vật muốn ăn thịt hắn, lại bị hóa thành tro tàn.

trên người thiếu niên cao lớn, tản ra lửa giận, mà lực lượng trên người, hình như được phóng thích, làm cả người hắn đều yên lặng trong bóng đêm.

sa mạc Hắc ám, nơi nơi đều là bão cát, thiếu niên cũng là độc lập, hắn liều mạng mà đối công kích một chỗ, lại phát hiện ngoài một cái hố to, một chút manh mối khác cũng không có. Hắn cũng biết, con trai mình bị người Chop tới, thậm chí còn...

Hắn không biết cái nơi kia là chỗ nào, hơn nữa cái linh độ không gian này không phải thứ trước đây hắn biết như vậy, vật sống rất nhanh sẽ chết đi, nếu không phải thì con vật công kích bọn họ, xem như cái gì?! Cho nên hắn nhất định phải trong thời gian ngắn nhất tìm con trai của mình về.

Phương Thần cũng biết cha mình rất lo lắng, tình huống thế này, là lần đầu tiên gặp phải.

“Chúng ta đây là đi nơi nào?” Phương Thần hỏi yếu ớt ở trong đầu, mới vừa rồi hắn tin tưởng không bị đánh, nhưng trăm triệu lần không ngờ, hắn sẽ bị công kích lần thứ hai, cho dù trong lòng mình rất sốt ruột cha mình, nhưng không có cách nào.

Phương Dịch không đáp lại câu hỏi của hắn, lúc này hắn cũng hiểu được có chút kỳ quái, hiện nay người dùng sức lượng mang Phương Thần đi, là một bóng dáng, nhìn qua cảm giác là bị khống chế, không phải công kích mình, thì sao lại không làm gì đứa trẻ này.

“Người rút cuộc nói hay không nói?!” Phương Thần tự nhận là không phải một người cố tình gây sự, nhưng đối mặt Phương Dịch tình huống thờ ơ, thật là rất ảo não, kiếp trước chính mình, là một người thường không bao giờ có thể phổ thông hơn, cho dù kiếp này mình cải biến vận mệnh, nhưng phát hiện nguy hiểm tồn tại bên cạnh mình càng nhiều.

Có lẽ nguy hiểm kiếp trước, toàn bộ đều bởi vì cha mình thay mình ngăn cản, mới để cho hắn vẫn luôn an toàn mà sống... Vừa nghĩ tới hành vi mình ám sát phụ thân, hắn cảm thấy tim mình liên tục đau nam nhân kia, vì mình trả giá, thật ra là rất nhiều, mang cả bản thân ra trả cũng còn không nổi.

Phương Thần tùy ý để một cổ sức mạnh đem mình kéo về phía trước, lúc này trước mặt của hắn, ngoài cách một mảnh không trung màu xám, còn có cát màu đen ở ngoài, còn lại đều thấy không rõ lắm.

Thân thể trẻ con lâu ngày không được cho ăn khiến hắn gầy gò háo nước nhìn như gãy đi một vòng.

“Phương Thần!” Phương Dịch vốn dĩ đang suy nghĩ, chẳng qua còn không có chờ khi hắn hoàn hồn, tâm thần Phương Thần, thế nhưng đã bị mê hoặc.

Hắn cảm giác đến căn bản liền không phải ảo trận, nhưng nếu Phương Thần hôn mê, thực dễ dàng linh hồn đều bảo toàn không được.

Tiếng hét lớn khiến cho Phương Thần lập tức hồi thần, trên trán chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh, hắn biết, tình huống vừa rồi nguy hiểm cỡ nào, thiếu chút nữa ý chí của mình không còn, hắn cảm thấy rất kỳ quái, nếu như là linh độ không gian cái gì cũng ảo, vì sao mình còn có thể bị những người khác chộp tới?!

Trước kia những người đó không có hành động, phải là cha mình vẫn luôn đều ôm chính mình, để cho người phía sau màn một chút cơ hội xuống tay cũng không có.

“Cám ơn.” Phương Thần chân thành tha thiết mà cảm tạ, thật không có nghĩ đến, nếu như không có Phương Dịch tại một bên nhắc nhở mình, thì thân thể của chính mình, nếu nhìn thấy phụ thân, cũng không phải mình, thậm chí còn có thể là người đã bị khống chế.

Phương Dịch đương nhiên biết Phương Thần nói cái gì, nhưng tình huống hiện tại là quan trọng nhất, làm cách nào từ cái nơi quỷ quái này đi ra ngoài, hắn cũng biết, nếu không có Phương Triệu Nhất, lấy thân thể, tiểu đồng hiện tại căn bản là không có khả năng.

“Chúng ta từ từ nhìn, nhìn cái sức mạnh này mang ta đi nơi nào.” Phương Dịch híp mắt nói, hiện tại chỉ có như thế này, mới có thể biết mặt sau rốt cuộc là ai sai sử, nơi tụ âm, vốn dĩ là địa phương rất bình thường, lại trăm triệu lần không ngờ, sẽ bị những người khác làm ác.

Phương Dịch tự nhận là không phải người tốt, vì đạt tới mục đích của chính mình, bất luận kẻ nào cũng có thể giết, do người phạm đến trên người mình, thậm chí trên người Phương Thần, nếu đối lại là những người khác hắn căn bản liền không sẽ để ý tới, chính là...

Hắn đã cùng Phương Thần thành lập khế ước, đây đối với hắn mà nói, rất trọng yếu, một khi Phương Thần xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, vậy hắn cũng đừng hòng sống.

Phương Thần ngậm miệng mình không có lên tiếng, cặp mắt to ngập nước, lúc này nhìn phía trước, hy vọng rất nhanh là có thể ra tới.

Lúc này sa mạc màu đen, hình như giảm bớt rất nhiều, thậm chí không trung màu xám, cũng đã sáng lên một chút.

Phương Triệu Nhất không có lập tức tìm kiếm con trai của mình, ngay cả lúc này trong lòng hắn rất sốt ruột, nhưng hắn biết, nếu tìm phương hướng không đúng sẽ gia tăng nguy hiểm cho con mình, nếu là như thế nói, hắn cần thành lập liên hệ.

Hắn cũng rõ ràng, trong cơ thể Thần Thần có yêu tà thú, mặc kệ từ phương diện nào nhìn đến, nam nhân kia đều sẽ không để cho Phương Thần phát sinh nguy hiểm, nếu không hắn mình sẽ biến mất trong không gian, đương nhiên, nếu người nọ tìm được ký túc thể rất tốt, vậy hắn là sẽ không chút do dự vứt bỏ Phương Thần, điểm này hắn rất tin tưởng.

Người của lang tộc đều là người trung thành, nhưng đối những người khác mà nói, Phương Triệu Nhất vì nhi tử, liên tánh mạng cũng có thể không cần, lại càng không muốn nói chuyện khác.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất không ngừng mà thành lập liên hệ trong cơ thể mình, muốn tìm Phương Thần trong cơ thể yêu tà thú, nhưng hắn rất nhanh liền phát hiện, sức mạnh của mình, hình như là bị người ngăn trở thậm chí một chút đều phát huy không được.

Có lẽ là bởi vì khoảng cách để hắn cùng nhi tử thành lập liên hệ cũng không dùng được.

Phương Triệu Nhất đứng lên, nhìn không sa mạc bờ bên trực tiếp đi hướng vừa đi, nếu là như thế, vậy chỉ có như thế ...

Hắn có thể cảm giác đến có một cỗ sức mạnh thật lớn tại một phương hướng, có lẽ tìm được người nọ, là có thể biết con trai mình ở nơi nào.

Bên ngoài, một nhà Phương thị, lúc này rất nhiều người đều đến S đại, khi viện trưởng nhìn đến bọn họ, nhất thời trợn to hai mắt của mình, đồng thời trong lòng cũng biết, đã tìm tới cửa, trước bởi vì Phương Triệu Nhất mất tích tình huống nữ sinh chuyển biến tốt đẹp rất nhiều, có lẽ phải nói, những người đó đều về nhà, tìm không thấy người xuống tay.

Kỳ thật trong lòng của hắn có chút kỳ quái, đây chính là đám người trước mắt kia, cũng không giống như là nhân vật phổ thông, thậm chí ánh mắt bọn họ nhìn ông, cũng giống như là có đao nhọn, giống như trực tiếp đem người đâm thủng.

“Mang nhóm ta đến nơi mất tích.” Phương Thế Nguyên cũng không vô nghĩa, lúc này trong lòng hắn chỉ vì con trai của mình, về phần này an toàn của những người khác, cùng bọn họ lang tộc cũng không có quan hệ.

Viện trưởng còn không nói gì thêm khi, Kha Tiểu Đồng đã muốn cười trả lời, “Thỉnh thúc thúc đi theo ta.” Nhìn đến như thế này, cũng biết người trước mắt, là người gia tộc Phương Triệu Nhất.

Vốn dĩ hắn đã cảm thấy kỳ quái, vì sao người thiếu niên kia, thế nhưng có bản lĩnh lớn như vậy hiện tại nhìn xem, rất nhiều chuyện đều vượt ngoài ý liệu.

“Thỉnh thứ lỗi, chúng ta đều là...” Đáng tiếc lời còn chưa nói hết, cũng đã bị Kha Tiểu Đồng ngăn trở.

“Chúng ta đều hiểu.” Vốn dĩ Kha Tiểu Đồng căn bản liền không có tư cách tham gia chuyện này, mà lãnh đạo cao tầng của trường học, nhìn thế trận như vậy, chỉ có thể nuốt xuống dưới. Bọn họ cũng may mắn lúc này Kha Tiểu Đồng ở trong này, không thì bị quét sạch mặt mũi, trong lòng như thế nào cũng không thoải mái.

Chờ bọn hắn tới nơi, Phương Hoành nhíu lông mày, “Dời đi, không phải chỗ này.” Xem ra nên cần tiêu phí công phu nhất định, nếu không rất khó có thể tìm đến địa phương kia.

Kha Tiểu Đồng căn bản liền không biết là xảy ra chuyện gì, sau đó nhìn một đám người bọn họ rất nhanh rời đi, mà khi Kha Tiểu Đồng muốn cùng đi, lại phát hiện tốc độ bọn họ rất nhanh, căn bản đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Kha Tiểu Đồng đứng sờ ở tại chỗ, sau đó lắc đầu, mặc kệ bọn họ như thế nào, đều cùng mình không có quan hệ.

Hắn đã muốn cưỡng chế người đến nhìn, không được lộ ra bí mật này, nếu không đối với bọn họ mà nói, uy hiếp rất lớn.

sau khi hắn trở về, liền tìm gia gia hỏi báo cho tình huống bọn họ, mà những người khác nghe đến mấy cái này, cũng bảo bọn họ không cần đi trêu chọc đám kia người, như vậy nói, liền không có bất cứ vấn đề gì, có chút đồ vật, nếu trước kia không tin tưởng, vì đã trải qua một chuyện, không thể không làm cho bọn họ thận trọng lên.

Trước kia S đại làm sao sẽ phát sinh việc này, xem ra cùng Phương Triệu Nhất có rất nhiều quan hệ, nếu như nói Phương gia không coi trọng hắn nói, kia cũng sẽ không có chuyện như hôm nay.

lúc này Phương Thần cảm thấy mình sắp chết, nếu không phải sức mạnh Phương Dịch duy trì chung quanh không cho ăn mòn, có lẽ hắn đã sớm chết ...

Hắn nhắm hai mắt của mình, giảm bớt tiêu hao, hắn còn không có cùng cha mình cùng một chỗ, hắn không muốn chết, không nghĩ... Không nghĩ...

“Phụ thân...” Phương Thần mấp máy môi của mình, nhẹ nhàng mà hô một tiếng.

Lúc này Phương Triệu Nhất đang hướng về cổ sức mạnh kia chạy tới, giống như là nghe được tiếng la của nhi tử, “Thần Thần...!” lúc này nhìn Phương Tịnh, một chút cũng không giống như người, như là Tu La tới từ địa ngục, thậm chí ngay cả ánh mắt đều biến thành hồng sắc.

132. Chương 132: Thất Tinh Không Khí

Phương Thần cho là mình sẽ chết, nhưng là chờ khi mình còn có ý thức mở mình ánh mắt, thế nhưng thấy được một người quen thuộc, “Tổng Gia Bảo?” Ở trong này nhìn đến người này, hắn thật là chấn động.

Ban đầu nghĩ là người trước mắt không có lực lượng, hắn là sẽ chịu không nổi hoàn cảnh như vậy, ngay cả biết lãnh ít dữ nhiều, nhưng nên ôm một chút hy vọng.

Tổng Gia Bảo nghe đến đứa bé thế nhưng gọi thẳng tên mình, lập tức không khách khí mà nhéo một chút mặt trứng của hắn, “phải kêu thúc thúc! Biết không?!”

Kỳ thật hắn cũng thật vất vả mới nhìn đến hài tử trước mắt, thật là không thể tưởng được, bọn họ như thế nào sẽ ở cái chỗ này.

“Người...” Phương Thần muốn vừa động thân thể một chút, lại phát hiện hình như là bị trói buộc, căn bản không có cách nào di động.

Tổng Gia Bảo lúc này ôm Phương Thần, nhìn đến hắn muốn động, vì thế giải thích, “Phương diện này có trọng lực rất lợi hại, muốn đứng lên, cũng cần tiêu phí thời gian rất dài.” Quả thực là áp mình không thở nổi.

Khi mình nhìn đến Phương Thần tiến vào, cũng là tiêu phí thời gian rất dài mới đến nơi này, phương diện này còn có những thiếu nữ khác, khi nhìn đến Phương Thần, cũng lộ ra cảm xúc giật mình, các nàng căn bản sẽ không biết đây nơi nào khi đó các nàng vì chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, còn lại cái gì cũng không biết.

Phương Thần nhíu lại lông mày, “Vì sao phụ thân chưa có tới?” tiếng nói non nớt, có vẻ rõ ràng. Hiện tại Phương Thần, cũng không quản những thiếu nữ mất tích, nhìn đến mình thế này, sẽ sinh ra kết quả gì.

Linh độ không gian, có lẽ các nàng còn sống đi ra ngoài, tất cả mọi thứ cũng không nhớ rõ.

Tổng Gia Bảo lắc đầu, “Không rõ lắm, các người như thế nào sẽ tiến vào?” Hắn trước nghĩ mình khẳng định không có khả năng còn sống đi ra ngoài, vì thời gian không có quá lâu, liền nhìn đến Thần Thần, nhưng là bạn tốt của mình, lại một cái bóng dáng không có nhìn đến.

Phương Thần nhắm lại hai mắt của mình không nói gì, cảm thấy thật quái dị, thế nhưng bụng cảm giác đói bụng, hình như là hoàn toàn không có?!

“Người uống nước ở đây.” Tổng Gia Bảo giống như là biết Phương Thần đang suy nghĩ gì, sau đó giải thích.

Nếu không phải nước uống này đó, vậy nhóm hấn những cũng không khả năng sống sót. Kỳ thật trong lòng của hấn cũng rất kỳ quái, nước này thế nhưng có thể ngăn không cho bọn họ đói bụng. Cho dù hoàn cảnh phương diện này rất quái dị, mà lúc này bọn họ như là tại trong một cái sơn động, lại không biết nói gì

Bọn họ cũng không phải không nghĩ đến đi ra ngoài, nhưng ngay cả đứng lên đều khó khăn, lại càng không muốn nói chuyện khác.

mười nữ sinh nghe được bọn họ nói chuyện, bên trong đôi mắt, thoáng hiện kỳ quái. Các nàng cũng biết tuổi Phương Thần thực nhỏ nhưng trật tự rõ ràng mà nói ra những lời này, đưa họ ra ngoài.

trong lòng các nàng thực kinh ngạc, vì các nàng thân ở hoàn cảnh này, cũng có rất nhiều chuyện tình bình thường đi. Nếu có thể đi ra ngoài kia còn lại hết thảy cũng không trọng yếu.

Phương Thần nhíu lông mày, không nói lời nào, hấn vận dụng một chút lực lượng, phát hiện trong cơ thể không có dị thường, nếu không cho dù nhìn thấy nước cũng không thể uống trong Linh độ không gian, rất nhiều chuyện đều cổ quái, bọn họ phải cẩn thận làm việc.

” bên trong nước này phải là có vật chất bổ sung dinh dưỡng, không phải các ngươi tuyệt đối chịu không nổi.” Phương Dịch giải thích trong đầu Phương Thần, hiện tại bọn họ không thích hợp để làm việc lỗ mãng, nói cách khác, có lẽ sẽ càng thêm nhanh mà chôn vùi sinh mệnh bọn họ.

“Ngươi nói đúng, nhưng thế nào mới có thể liên hệ phụ thân ta.” Phương Thần nghiêm túc mà dò hỏi, hấn không biết phụ thân mình tình huống thế nào, nhưng tình huống nhất định không tốt.

Phương Dịch gắt gao mà cau mày, “Ta cũng không phải thần, hơn nữa nơi này có những người khác can thiệp.” Lúc này bọn họ có thể bình an vô sự, đã là kết quả rất tốt, muốn tìm được Phương Triệu Nhất, quả thực là so với lên trời còn khó hơn.

“Ý của ngươi là người ở bên trong rất lợi hại?” Phương Thần lập tức đã bắt trọng điểm, nếu là như thế nói cách khác, bọn họ sẽ ở cái chỗ này, phải là có những người khác khống chế mới đúng.

Phương Dịch lắc đầu, “Không có giao thủ, không rõ lắm, hơn nữa người nọ chắc là phát hiện một ít tình huống trong cơ thể ngươi, nếu không sẽ không mang ngươi tới.” Có lẽ người nọ bắt được là linh hồn thuần khiết, về phần người bị ô nhiễm, có lẽ đã sớm...

“Ngươi hỏi Tổng Gia Bảo một chút, những nữ sinh khác đâu?” Phương Dịch cũng không muốn thân thể đứa bé hủ như vậy.

Đây là ký túc thể mình đợi đã lâu, một khi hấn chết, mình cũng sống không được đến.

Quả nhiên Phương Thần hỏi xong sau, Tổng Gia Bảo trả lời, “Không có nhìn đến nữ sinh khác, khi chờ ta ở trong này chỉ có sngaaafn này người.”

Trong đó một người nữ sinh là nói, “Khi ta tới cũng chỉ mình ta, mà những người khác sau mới đến.” Chẳng lẽ còn có những người khác sao?!

Nghe xong câu trả lời của nàng sau, những người khác đều lâm vào trầm mặc, mà người nắm nhân Phương Thần cùng Tổng Gia Bảo, cũng biết nữ sinh chưa có tới nơi này, chỉ sợ đã lành ít dữ nhiều.

Phương Thần không phải không có giết người, hơn nữa hấn cũng không quen những nữ sinh này, ngoài hơi hơi tiếc hận không có cảm giác khác của hấn.

bên trong cái sơn động này, tràn ngập áp lực không khí, những người khác tận lực mà lui thân thể, trốn khắp các ngõ ngách, giống như vậy tử là có thể tràn ngập cảm giác an toàn.

tình huống trong sơn động, bị người ta nhìn thấy hết.

“Vậy là đủ rồi!” Một người cả người đều là sức mạnh màu đen, học ra lời nói lạnh như băng.

Một người khác cả đều là năng lượng hồng sắc, ” còn có một người là tai họa?!”

Bọn họ cũng không ngờ, ban đầu nghĩ là có thể khống chế tốt lắm, chẳng qua lại đi ra một người như vậy, làm cho tất cả con rối họ tạo ra bị giết hết.

“Rõ ràng là nhân loại, vì sao còn có thể chống cự?” năng lượng Màu đen có chút không xong, thậm chí tràn ngập cảm giác hắc ám.

“Thậm chí còn có thể tiến hóa nhanh như vậy!” năng lượng Hồng sắc cũng là tràn ngập liệt hỏa nồng đậm.

“Chúng ta trước hết giết hắn!” Hai người quyết định nhất trí, như vậy mới cho Phương Thần thêm thời gian, nhưng không có chờ Phương Triệu Nhất tìm được cho họ cũng chết rồi.

Phương Triệu Nhất cũng không biết tiêu phí thời gian bao lâu, nhưng lúc này xuất hiện trước mặt hắn đã không phải sa mạc, mà là một mảnh rừng cây màu đen.

phiên rừng cây cùng rừng cây bên ngoài không có gì khác nhau, nhưng đều là màu đen, nếu không phải bầu trời màu xám càng thêm sáng ngời, hiện tại căn bản liền nhìn không tới chút ánh sáng nào.

Lúc này Trên người Phương Triệu Nhất, có năng lượng tử sắc, trước kia là hồng hắc, hình như là hỗn hợp cùng một chỗ, thậm chí so trước kia càng thêm nồng hậu.

“Kỷ kỷ...” Một vật sống trực tiếp hướng Phương Triệu Nhất công kích...

thân thể Phương Triệu Nhất thậm chí không có di động, chờ khi vật sống công kích tới, đã muốn bị một cỗ năng lượng đánh bay đi ra ngoài... Nếu lúc này Phương Dịch ở trong này khẳng định sẽ chấn động, thời gian ngắn ngủi như vậy, Phương Triệu Nhất lợi hại như thế.

thiếu niên cao lớn đôi mắt thành tím, mà trán của hắn tản ra sắc thái thất tinh, nếu nhìn kỹ nói, liền phát hiện bên trong tản ra lực lượng tử sắc, mặt thiếu niên cao lớn, lúc này càng thêm lạnh liệt, giống như tất cả mọi thứ chung quanh hắn, tồn tại vì hắn, tôn thờ hắn.

Phương Triệu Nhất không nói gì, kiên định về phương hướng kia đi đến. Bất luận kẻ nào dám thương tổn con trai của mình, hắn đều sẽ cho linh hồn hắn trọn đời không được siêu sinh. Lúc này, hắn căn bản liền không có thời gian để ý tới trong đầu mình đột nhiên nhiều ký ức, chẳng qua, hiện tại không có gì là so với tìm được con trai mình càng thêm trọng yếu.

rừng cây màu đen rậm rạp, nhưng khi đối mặt một thiếu niên như vậy, chúng nín lặng, hơi quan sát, là có thể phát hiện cây cối này đó như là có ý chí, cả lá cây đều cảm giác lạnh run.

Linh độ không gian, không biết giết chết bao nhiêu người, cho dù linh hồn những người đó cũng đã tiêu thất, nhưng oán khí bọn hắn tụ tập, lại đủ để giết chết người vào. Đương nhiên, linh hồn thuần khiết, là mục tiêu linh độ không gian không thể chế được.

Phương Triệu Nhất dừng bước chân mình, cả người đều tản ra không khí cảnh giác, “âm âm ...” Áp suất trên tay mang theo lực lượng tinh hoa, hướng về không trung, trực tiếp mạnh mẽ mà đánh ra ngoài.

Không trung một trận vận vẹo, tối sầm, rất nhanh một bóng dáng hồng, nháy mắt liền xuất hiện trong mắt Phương Triệu Nhất.

Phương Triệu Nhất đứng trên mặt đất, nháy mắt liền biến mất không thấy, chờ hắn khi xuất hiện, bóng dáng hồng sắc, đã chột vật mà né tránh.

sức mạnh Hồng sắc hình như cũng không ngờ thiếu niên này so với bọn hắn tưởng tượng còn mạnh hơn.

“Hắc...” Hồng lớn tiếng mà hô một tiếng, mà Hắc cũng biết tình huống trước mắt rất sốt ruột, vì thể rất nhanh mà mở kết giới.

Phương Triệu Nhất không có tiếp tục tiến công, hắn phiêu phù ở không trung, nhìn hai mà hồng đen trước mắt, “Giao ra đây!” Hắn đã muốn biết, chính là hai cái đồ vật trước mắt, tuyệt đối là có trí tuệ, về phần là cái gì hóa thành, cùng mình không có nhiều quan hệ.

Hắn có thể nhìn đến bọn họ là hai luồng bóng dáng, về phần những thứ khác, hình như cái gì cũng nhìn không tới.

“Người có bản lĩnh như vậy sao?” thanh âm Hắc như là từ nơi khác truyền đến tràn ngập cảm giác trống vắng.

Nghe đến câu đó, Phương Triệu Nhất hơi hơi nhú lông mày lại, hai người kia phải là hư ảnh, căn bản là không phải thật thể, ngay cả đem bọn họ giết, thật thể chỉ trọng thương mà thôi, như vậy đối con trai mình rất bất lợi.

Phương Triệu Nhất mân môi của mình, “Không muốn chết liền giao người!” Lúc này năng lượng trên người hắn đậm tử sắc, tản ra quang mang khủng bố, giống như chung quanh hết thấy, đều phải thiêu đốt đến hầu như không còn.

“Thực tự đại!” Hồng nói xong câu đó, liền phát hiện không trung hình như biến sắc, áp lực trước nay chưa có, hướng Phương Triệu Nhất đè ép lại đây.

133. Chương 133: Nguy Hiểm Tiên Đến

Phương Triệu Nhất cũng không nhớ rõ bao lâu mình không có bổ sung thể lực, hắn biết hiện nay mình không thể ngã xuống, nhì tử còn chờ đợi mình đi cứu.

Cỗ áp lực này đến từ trên không, hình như là muốn đem làn da người đè nát, khóe miệng thiếu niên cao lớn, chậm rãi chảy ra máu đỏ tươi.

Cây cối bốn phía, đều hỗn động, nơi nơi đều là một mảnh tối đen, thậm chí mấy thời không đều phải áp chế đến, cấp người một loại cảm giác hình như hít thở không thông.

thân thể Phương Triệu Nhất gắt gao, hắn tự thân hiểu được, nếu thật là bị áp công, mình căn bản lại không thể có thể tái khởi. Hắn có thể kiên trì đến nơi đây, hoàn toàn là dựa vào một chút tín niệm.

“A...!” Phương Triệu Nhất hét lớn một tiếng, lực lượng vô hình, từ trên người hắn phát ra, mà trên trán lại bộc phát ra quang mang lóe sáng, như là muốn đem nơi này tất cả mọi thứ đều chiếu sáng lên.

lực lượng Đậm tử sắc, nhìn qua rất nhỏ yếu, lại khiến áp lực trên người Phương Triệu Nhất , dần dần biến mất không thấy.

“Phốc...” hai người đang tại thi triển sức mạnh, không hẹn mà cùng mà nhổ máu đỏ

Hai luồng năng lượng đều đã bị thương nặng ngay cả bên kia đều là mình khống chế, chỉ nhưng nhóm hắn cũng không ngờ, đây chính sức mạnh nam sinh kia cường hãn như thế. Vốn dĩ lực lượng hai người bọn họ, ở trong này sinh hoạt thời gian dài như vậy, hắn là không có người có thể chống đỡ.

“Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” Hồng sắc mặt tái nhợt, bởi vì sức mạnh không đủ duy trì mặt hắn hiện ra.

Lúc này mặt rất trắng thậm chí là cái loại trắng này không khỏe mạnh, mà trong mắt thể nhưng không có đồng tử, nhìn qua phá lệ khủng bố.

Hắc so với hắn tốt một chút, trên người hắn nên có lực lượng màu đen thản nhiên, hai người bọn họ cũng biết, hết thấy, là do trên chọc đến loại người không nên trên chọc. Kỳ thật trong lòng bọn họ, con người hắn là không có lợi hại như vậy, nói cách khác, bọn họ làm sao phải trực tiếp đi bắt nạt loại.

linh độ không gian này, thực sự rất nhỏ, lúc trước bọn họ là tiểu tiểu oán linh mà thôi, cũng không ngờ cơ duyên xảo hợp, bọn họ thể nhưng bắt đầu tiến hóa, do đó có ý thức của mình, bọn họ đều biết, hấp thu linh hồn thuần khiết, sau đó bãi trận nói, vậy là có thể rất nhanh mà đề cao sức mạnh của mình.

mỗi lần bọn họ lựa chọn một chỗ căn bản liền không bị một số người phát hiện, thậm chí những người đó vô năng như vậy, làm sao có thể phát hiện chuyện của bọn họ.

Hắn tự hỏi trong chốc lát sau, mới chậm rãi mà trả lời, “Chuyện này, lộ ra quỷ dị, thậm chí còn...” Câu nói kế tiếp cũng không nói xuống, một ít nữ nhân không có linh hồn thuần khiết, không thể sống sót tại linh độ không gian.

Bọn họ sẽ làm gọi cả nam tử tiến vào, cũng là cảm thấy rất kỳ quái?! Nhưng nam vẫn có thể dùng, không có nặng như nữ tử thôi.

Vốn dĩ bọn họ căn bản sẽ không có nghĩ gọi cả trẻ con tiến vào, vì không biết cái không gian này xảy ra chuyện gì, thế nhưng đem một vài không có tác dụng lộn vào. Ngay cả là như thế, nhưng bọn họ cũng có thể rõ ràng mà cảm giác lực lượng trên người đứa bé.

Sức mạnh của hắn làm cho bọn họ thêm nhỏ dãi, như vậy mới có chuyện sau đó.

Cao lớn nam sinh cùng đứa trẻ con kia không biết có quan hệ gì, nhưng là hiện tại nhìn xem, bọn họ tuyệt đối không phải quan hệ phổ thông. Lại tự nhiên đối xử tốt thế, sinh mệnh của mình cũng có thể không cần.

hai cái năng lượng Hồng cùng hắc đều không hiểu sao chỉ là bọn hắn muốn giết thiếu niên cao lớn đó mà thôi, hiện tại nhìn tình huống, hai người bọn họ cũng không phải đối thủ của người thiếu niên kia.

“Nếu người nọ lại tới đây chúng ta lại không thể tiếp tục dãi ở trong này, thậm chí còn có thể bị giết.” Hồng lúc này sắc mặt càng thêm tái nhợt, nhưng trong ánh mắt của hắn, lại như là cảm giác tỉnh mạch.

Tuy rằng bọn họ đều có tư tưởng con người, chẳng qua rất nhiều chuyện, đối với bọn họ mà nói, đều khó hiểu.

lúc mới bắt đầu, bọn họ cũng là dựa vào bản năng đến cắn nuốt mà thôi, hiện tại bọn họ có sức mạnh của chính mình, tuyệt đối sẽ không dễ dàng mà buông tha như thế.

“Chỉ cần hấp thu linh hồn bọn họ, chúng ta nhất định có thể tiến hóa lần thứ hai.” Hắc nói, hiện tại nam sinh kia hắn là không thể tìm đến chỗ này nhanh như vậy. Nói cách khác, bọn họ còn có thực nhiều thời giờ, có thể chậm rãi bày trận.

Hồng thấy hắc nói, như vậy cũng không nói gì thêm. Bọn họ không phải không nghĩ đến việc thử cắn nuốt đối phương, chỉ là bọn hắn hình như là kiềm chế cho nhau, không có chút tác dụng nào. Sức mạnh của bọn họ đều khác nhau, hai người cũng không chiếm tiện nghi bên đối phương.

Phương Thần cũng không biết là xảy ra chuyện gì, dù sao chờ thân thể hắn thiếu chút nữa liền thích ứng tình huống như vậy lại không ngờ chuyện sẽ biến thành như thế này.

Tổng Gia Bảo mãi mãi không nói gì, những người khác trong sơn động không có động tĩnh, bọn họ cảm giác lại bị một cỗ sức mạnh xua đuổi. Trong lòng của hắn rất kỳ quái, người này rốt cuộc là ai, thế nhưng có được lực lượng lợi hại như vậy.

“Phương Dịch, đây là muốn đi đâu?” Ban đầu nghĩ là cái sơn động này không có đường đi, nhưng là khi bọn họ đi xuyên qua đá, nhưng không có bất cứ vấn đề gì, chẳng lẽ là kết giới?!

Phương Dịch không nói gì, đối với tình huống như vậy, hắn cũng cảm thấy thật kỳ quái, dù sao cũng sự vật không có tiếp xúc, cần tiểu tâm cẩn thận.

Phương Thần thấy hắn không nói gì, cũng ngậm miệng, nếu thật là có nguy hiểm nói, kia mình trong đầu Phương Dịch, cũng không khả năng đào thoát. Bọn họ là châu chấu trên một sợi dây, ai thiếu ai cũng không khả năng sống sót.

Đương nhiên, Phương Thần tự nhận là nếu mỡ yêu tà thú đi ra ngoài nói, kia thân thể của mình tuyệt đối sẽ không xuất hiện bất cứ vấn đề gì.

Thời gian cũng không biết qua bao lâu, sau đó Phương Thần liền nhìn đến phòng ở màu đen, này bốn phía phòng ở, đều có lực lượng màu đen quay chung quanh, nhìn qua phá lệ quỷ dị.

Tổng Gia Bảo cùng hai người Phương Thần đều yên lặng theo dõi kỳ biến, dù sao lấy lực lượng bọn họ căn bản liền không thể làm cái gì.

Tổng Gia Bảo tự nhận là vũ kỹ rất tốt, nhưng khi đối mặt một ít sức mạnh không biết, chỉ sợ bị giết. Hắn là người Phương gia, nếu như không có nhìn đến Phương Thần nói, không có vấn đề gì, nhưng lúc này Phương Thần ngay tại nơi này, bọn họ cần thương lượng một chút, như vậy mới có thể đi ra ngoài.

Bên trong phòng rất đơn giản, ngoài cách nhất giường lớn, ngay cả ghế cũng không có có thể thấy được trình độ đơn sơ của nơi này.

“Như thế nào? Không dám làm?” Cũng không biết thanh âm từ nơi này truyền đến, khiến Phương Thần cùng Tống Gia Bảo giật nảy mình.

cả người Phương Thần đều tản ra không khí cảnh giác, hắn không biết địch nhân ở chỗ nào, chỉ có thể là tận lực mà bảo toàn mình và Tống Gia Bảo.

sắc mặt Tống Gia Bảo có chút tái nhợt, nhưng không chế được trấn định trong mắt, vì một đạo thanh âm mà thôi, khiến hắn cảm giác đến cổ áp lực này. Nếu như là chân nhân ở trước mặt mình kia nhất định là đối mặt tử vong.

“Chúng ta cho tới bây giờ còn không sợ cái gì.” khỏe miệng Tống Gia Bảo gọi lên, lộ ra độ cung xinh đẹp, “Cũng không biết các hạ vì sao không dám lộ diện.” Đã có can đảm làm, vậy phải gánh vác kết quả.

Hắn tin tưởng người này tuyệt đối không phải nhân loại, chỉ có dẫn dụ bọn họ, mới có thể đem người giết. Tuy rằng Tống Gia Bảo biết mình căn bản sẽ không có lực lượng như vậy, nhưng hiện tại chỉ cần biết tình huống đối phương.

Người đang nói không có sinh khí với Tống Gia Bảo ngược lại là lộ ra tiếng cười khàn khàn, “Người là người đầu tiên nói với ta như vậy.”

Vì một câu như vậy, khiến Tống Gia Bảo xác định, bắt bọn họ đi không phải nhân loại, hơn nữa người đến nơi này, bọn họ không phải nhóm thứ nhất, cũng sẽ không phải cuối cùng. Đương nhiên, nếu có năng lực nói, là có thể giết chết địch nhân trước mắt.

Phương Thần quan sát tình huống bốn phía, hy vọng có thể tìm người đang trốn chỗ tối.

“Không cần tìm, bọn họ căn bản là không phải ở trong này.” Phương Dịch thấy Phương Thần trưng bộ dáng ngu ngốc như thế, vì thế nhắc nhở.

Hắn cũng là linh hồn, đối với rất nhiều chuyện, cảm giác rất lớn.

“Huống chi linh hồn các người hiện tại, đang tại bị hấp thu.” Phương Dịch nhai đi nhai lại mà nói, “Chỉ bằng ngậm miệng mình, giảm bớt tiêu hao.” Hắn hiện tại có thể khẳng định, nhóm hắn gặp một ít oán linh cần nuốt linh hồn, thậm chí những oán linh còn có ý thức của mình.

Cũng không biết bọn họ là hình thành như thế nào, nhưng hiện nay uy hiếp đối với bọn họ rất lớn, đặc biệt là linh hồn hai người Phương Thần cùng Tống Gia Bảo linh hồn bọn họ không rửa tội, bây giờ có thể thanh tịnh như vậy, chủ yếu là bởi vì trình độ thuần khiết của bọn họ.

Càng là linh hồn thuần khiết, đối oán linh càng là có trợ giúp, chẳng qua oán linh cũng không khả năng lập tức liền hấp thu những linh hồn thuần khiết, đây đối với bọn họ mà nói, không có chỗ tốt, chỉ có thể là mỗi bước đi đến, mới có thể hấp thu, hơn nữa để cho sức mạnh của mình càng thêm cường đại.

Phương Thần cho dù không rõ ràng lắm chuyện gì xảy ra, nhưng hắn biết, chính là lúc này Phương Dịch, hắn là sẽ không thương tổn tới mình.

“Chúng ta ngồi xuống, đi ngủ.” Phương Thần nhỏ giọng nói với Tống Gia Bảo, hắn là cảm thấy rất suy yếu, thậm chí còn cảm giác đến có cái gì, hình như là từ bên trong thân thể của mình rút ra.

Tống Gia Bảo cũng phát hiện thân thể của mình có tình huống quỷ dị, cũng không quản nơi này là chỗ nào, trực tiếp ngồi xuống, sau đó liền nhắm hai mắt của mình. Hắn là rất người phổ thông so với Phương Thần mà nói, hắn cảm thấy càng thêm thống khổ, nhưng không có biểu hiện ra ngoài nhất là trước mặt Phương Thần.

Phương Triệu Nhất giống như cảm giác đến con mình nguy hiểm, tốc độ của hắn rất nhanh, mà lực lượng đậm tử sắc trên người, quan sát rất nhỏ, hình như là trực tiếp đồng hóa với không khí màu đen quanh thân.

134. Chương 134: Mượn Lực Dùng Sức

Tống Gia Bảo phát hiện đến thân thể của mình, có cảm giác hít thở không thông, hình như là có cái gì đó, mơ mơ hồ hồ mà rút ra từ trên người mình.

Lúc này hắc không biết, sắc mặt hắc tái nhợt, thậm chí lộ ra màu đen, một cỗ lực lượng tối đen, không ngừng ăn mòn thân thể hắc.

Phượng Thần là không có khả năng mắt mở trừng trừng mà nhìn Tống Gia Bảo chết trước mặt mình, kiếp trước, hắc vì mình bị giết, chẳng lẽ kiếp này, vừa bắt đầu đã bởi vì mình chết đi lần nữa?!

“Phượng Dịch, người cứu Tống Gia Bảo một chút.” Dù sức mạnh trên người mình rất mỏng manh, nhưng yêu tà thú hắc là sẽ có biện pháp.

Phượng Dịch nghe được hắc nói như vậy, “Cho ta chỗ tốt gì?” chuyện Hắc làm, cho tới bây giờ đều phải có báo đáp, mà Tống Gia Bảo đối với mình cũng là người không có một chút tác dụng nào.

“Thu thập hai cái oán linh nói này, linh hồn liền cho người.” giọng điệu Phượng Thần không tốt mà trả lời, cũng chỉ có Phượng Dịch mới có thể thích linh hồn những người khác, vài thứ kia đưa cho mình, cũng sẽ không dùng làm gì.

Nghe được Phượng Thần nói như vậy Phượng Dịch mới cảm thấy mỹ mãn gật đầu, sau đó liền đem một tia lực lượng, phóng trên người Tống Gia Bảo.

Hồng cùng hắc không dám trực tiếp hấp thu lực lượng hai người bọn họ, dù sao cũng là nam nhân, cùng nữ nhân hoàn toàn không giống.

“Đây là xảy ra chuyện gì?” trong thanh âm Hồng, có khó hiểu trước kia bọn họ hấp thu linh hồn nam nhân thuần khiết, cũng rất nhanh nhưng hiện tại lại...

lúc này lực lượng trên người Hắc, hắc khí như ẩn như hiện, “Đại khái là...”

Rõ ràng cũng đã đi ra, rồi lại có một cỗ sức mạnh giằng co cùng bọn họ, làm cho bọn họ không có cách nào lập tức rút linh hồn ra.

“Là sức mạnh của hắc gây trở ngại.” Một hồi lâu sau, hắc mới tiếp tục nói, vì trong lòng đã có dự cảm xấu.

“Chúng ta đối phó đứa trẻ con kia trước, còn lại từ từ sẽ đến.” trong thanh âm Hồng có kích động.

Bọn họ có thể rõ ràng cảm giác thiếu niên cao lớn dùng tốc độ nhanh nhất tới rồi.

ý tưởng của Hắc lại khác, “Chúng ta đem đó nữ hài hết giết, hai người kia tạm thời để đó hút dần.” Nếu khó cắn nuốt nói như vậy, vậy đem những người khác hấp thu trước đã.

Hồng cũng không nói gì thêm, dù sao hai người bọn họ muốn không có khả năng tính kế đối phương, vì thế gật đầu...

hai người Phượng Thần cùng Tống Gia Bảo cũng có thể rõ ràng cảm giác cỗ sức mạnh kia dần dần đi xa, hiện tại đã muốn không có khó chịu như vậy.

“Thần Thần, chúng ta rời chỗ này đi.” Tống Gia Bảo cảm thấy cả người không thoải mái, nhưng biết tiếp tục đùa ở tại chỗ này cuối cùng chỉ có chết về phần vì sao cỗ sức mạnh kia biến mất, hiện tại chính mình tuyệt đối sẽ không đi xem xét việc này.

Phượng Thần vẫn luôn bị Tống Gia Bảo ôm vào trong ngực, tương đối mà nói, hắc không có thương tổn, “Ân.” Chỉ là bọn hắc muốn từ nơi này đi ra ngoài nói chỉ sợ không đơn giản như vậy.

Hắc cũng biết, chính là thân thể của mình đại khái là không thừa nhận được lực lượng quá lớn, không thì nhờ yêu tà thú, đưa bọn họ đi cũng không tồi.

“Ta cũng không dám dùng thân thể của người, nếu không thừa nhận sức mạnh, thân thể của người sẽ chết, mà ta cũng...” Phượng Dịch hình như là biết Phượng Thần đang suy nghĩ gì, trực tiếp tại trong óc của hắc.

Ngay cả là kế hoạch lần trước của chính mình xem nhẹ Phượng Thần còn bé hiện tại hắc cũng không dám tùy tiện mượn thân thể đứa trẻ.

Phượng Thần ở trong đầu nói, “Nếu ta ra không được, cũng chỉ có thể là ở chỗ này chờ chết, đến lúc đó, người cũng đừng hồng sống.” Lúc này hắc có thể đem yêu tà thú không chế tại trong đầu của mình nói cách khác mình, người nợ là không có cách nào rời hắc đi, nếu không nói nguyên nhân của hắc cũng sẽ biến mất.

Phương Dịch không nói gì, nhưng sắc mặt hần lại khó coi, thật sự là một lần sẩy chân để hận nghìn đời.

Hiện nay nguyên thần Hần, thật không thể rời đi Phương Thần, cho dù tìm được thân thể càng thêm tốt, cũng chỉ có thể là chờ đợi thời cơ, nói cách khác, cuối cùng đảo môi nên là mình.

“Người chờ đấy.” Ngoài ba chữ kia, Phương Dịch thật sự là không biết có thể nói cái gì.

“Tốt, ta sẽ chờ, nói cho ta biết, đường ở nơi nào?” Bọn họ hình như ở trong một cái không gian, nhưng cũng không dám tùy tiện di động đồ vật ở đây, một khi xúc động cái gì, rất có thể sẽ trực tiếp chết luôn.

“Ngay tại dưới chân các người.” cho dù trong lòng Phương Dịch rất không cam nguyện, nhưng là hần lại không muốn chết.

Hần còn không có tìm được mình người yêu, làm sao chết được! Nguyên thần sống lâu như vậy, bên trong biến hóa tri, cho hần không biết sống qua nhiều ngày cô tịch, nếu là như thế như vậy tiếp tục chờ, chờ, cũng sẽ chẳng biết các vấn đề khác.

Phương Thần cúi đầu mình, nhìn sàn nhà gỗ, chẳng lẽ bọn họ trực tiếp nhảy xuống?! Vì Tống Gia Bảo rõ ràng đứng ở trên, nên một chút động tĩnh cũng không có.

“Dùng sức mạnh của người, tự nhiên sẽ đi xuống.” Phương Dịch trong đầu Phương Thần nhắc nhở.

trên người Phương Thần, tản ra lực lượng tử sắc thần nhiên, mà Tống Gia Bảo gì cũng không hỏi, lòng hần có trực giác tin tưởng Phương Thần, chính là...

Tống Gia Bảo hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì, thân thể giữa đột nhiên rất nhanh rút xuống, khiến tim của hần thiếu chút nữa liền ngừng đập, may mắn hần gắt gao ôm lấy Phương Thần, nếu không thực dễ dàng liền đem tiểu nó tung đi.

Phương Thần hiển nhiên cũng không ngờ tình huống như vậy, cũng không biết qua bao lâu, Tống Gia Bảo lần thứ hai có cảm giác làm đến nơi đến chốn.

“Thần Thần, về sau gặp được chuyện kích thích như vậy, trước thông tri người Gia Bảo thúc thúc một tiếng, nếu không ta bị người hù chết rồi.” Tống Gia Bảo lòng còn sợ hãi mà nói, lúc này sắc mặt của hần tái nhợt, thanh âm cũng là rất suy yếu.

“Ta sẽ.” Kỳ thật Phương Thần tuyệt đối không thừa nhận, mình cũng bị sợ hãi nhảy lên. Ngay cả ban đầu nhìn qua có rất nhiều nguy hiểm, nhưng hiện tại đã muốn không có gì trở ngại, một tảng đá trong lòng, liền muốn chậm rãi trầm tĩnh lại.

Lúc này bọn họ nhìn đến cây cối rậm rạp, liếc nhìn không đến cuối, lần thứ hai nâng lên đầu, phát hiện không trung màu xám, còn lại đều nhìn không tới.

“Ba ba...!” Phương Thế Nguyên đem đồ vật đều ném trên mặt đất, ánh mắt hần đỏ đậm mà chất vấn, “Còn không có tìm được cửa vào sao?” Chỉ cần vừa nghĩ tới con trai mình có cái gì ngoài ý muốn, hần liền không có cách nào khống chế tình cảm của mình.

Phương Hoành nhìn những người khác, sắc mặt mỗi người cũng không quá tốt, đã một thời gian, nhưng là chỗ tự âm hình như là biến mất một chút tìm khắp dấu vết cũng không có.

“Tộc trưởng, tất cả mọi người đều hết sức, chỉ có thể...” Phương Hoành nhíu lông mày, nếu thiếu chủ có chuyện gì nói, lang tộc bọn họ cũng tuyệt đối sẽ không có chuyện tốt. Thân là tộc trưởng lang tộc, đương nhiên sẽ hiểu việc này.

Phương Thế Nguyên xoa lông mày, trên mặt hần đều là một mối suy sút mà ngồi ở ghế trên, “Ta biết, thực xin lỗi, các vị trưởng lão.” Hần cũng hiểu được, chuyện này, thật là không thể trách cứ các vị trưởng lão, dù sao tất cả bọn họ đều hết sức.

“Tộc trưởng, mọi người chúng ta đều biết người lo lắng cho thiếu chủ, nhưng lúc này thật là nhanh không được, hơn nữa...” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục nói, “Vì sao đột nhiên liền đem tộc trưởng cuốn vào đi vào?”

“Thiếu chủ là người dương khí tràn ngập, phải là nơi tụ âm hoặc người tụ âm, đáng ghét.” Phương Hoàn đối với việc này dù không rõ ràng, nhưng một ít điều kiện hạn chế nên biết.

Nghe được hắn nói xong Phương Thế Nguyên cau mày mà những thứ trưởng lão khác cũng chỉ hơi hơi cau mày.

Từ khi thiếu chủ bọn họ gặp chuyện không may họ không có tự hỏi vấn đề này, bởi vì việc cấp bách là cứu thiếu chủ, chẳng qua nơi tụ âm, so với bọn hắn nghĩ còn càng khó tìm hơn. Trước kia cũng không phải không biết địa phương tụ âm, nhưng không có như lần này...

Bọn họ cũng đều biết, nơi tụ âm sẽ di động, vì khoảng cách không quá xa, bọn họ tại điều tra toàn bộ S thị, một chút tin tức cũng không có, điều này làm cho bọn họ đều cảm thấy kỳ quái dị thường, vì tộc trưởng như thế này, ai không có nói ra.

“Đại trưởng lão cho rằng là liên quan đến Phương Thần?” Phương Thế Nguyên nghĩ đến tôn tử mình, cũng là một trận đau lòng. Hắn thật là không biết, con trai của mình, tại sao lại vì một bán yêu, thế nhưng làm ra nhiều chuyện bất khả tư nghị như vậy.

Thân là phụ thân, đối với chuyện Phương Thần, hắn đã muốn buông tha.

Phương Hoàn lắc đầu, lại gật đầu, “Có lẽ cùng Phương Thần không có bất cứ quan hệ nào, nhưng cùng yêu tà thú trong cơ thể hắn, phải có quan hệ nhất định.” Trước kia Người của Lang tộc, nếu mượn dùng lực lượng yêu tà thú, biến hóa sẽ nhanh rất nhiều, chẳng qua biến hóa trì hoãn tại, so với tưởng tượng càng yếu.

“Hắn...” Phương Thế Nguyên cảm thấy cả người đều đau, yêu tà thú cũng không phải là Người Lang tộc có thể tùy tiện đối phó.

“Nếu bọn họ đều đi vào, cuộc yêu tà thú sống trong cơ thể Phương Thần, liền bảo hộ bọn họ nói cách khác, một mình hắn cũng sống không được.” Phương Hoàn tự tin mà giải thích, hắn là tộc trưởng, dù chuyện gì xảy ra cũng vậy.

“Tộc trưởng lo lắng thiếu chủ, có thể buông lỏng, chỉ có như thế này, mới có thể tìm được tụ âm nơi.” Phương Hoàn chỉ có thể nói vậy, có lẽ phương diện này có thể lực khác can thiệp, thậm chí những người này so với bọn hắn còn lợi hại, nhưng chuyện này, hắn không có nói cho tộc trưởng biết.

thời gian tộc trưởng ngồi trên vị trí này thật sự không lâu chỉ cần nhìn tính cách thiếu chủ thì biết, cậu ta cần lịch lãm một ít, bọn họ đều là người mấy trăm tuổi, có chuyện gì, cũng sẽ không biểu hiện trên mặt.

“Ân.” Phương Thế Nguyên thận trọng gật đầu, cũng biết đại trưởng lão nói là sự thật, nhưng cũng biết hắn nhất định là có chuyện gì đó gạt chính mình.

135. Chương 135: Ngụy Tại Sớm Tối

Phương Thần không dám đi bước nào, trước bọn họ mới đi một bước, liền phát hiện có cây cối và những thứ khác công kích bọn họ, đối với một người bình thường cùng một đứa trẻ có sức mạnh không đủ mà nói, tuyệt đối là một thương tổn trí mạng.

“Thần Thần, tình trạng chúng ta như vậy, cũng sẽ đối chết.” Tổng Gia Bảo không dám dựa vào cây, lúc này bọn họ đứng ở một nơi hoang vắng. Trước khi bọn họ đi, không có cảm giác gì lớn sau lại lại phát hiện có cây cối đánh bọn họ, điều này làm cho bọn họ tiểu tâm cẩn thận.

Hiện tại họ đứng ở nơi rất rộng, mà địa phương không xa, còn có một cái hồ nước thực lớn thậm chí còn không khí màu đen, nhìn rất lợi hại, làm cho bọn họ cũng không dám tới gần.

Phương Thần bị ôm vào trong ngực, “Yên tâm, phụ thân rất nhanh sẽ đến tìm chúng ta.” Hắn đã có dự cảm, phụ thân hắn, cách nơi này không xa.

Có lẽ là bởi vì nơi này là linh độ không gian, khiến sức mạnh của bọn họ bị trở ngại lúc trước hắn liên hệ cha mình khi, nhưng không có một chút cảm ứng nhưng hiện tại đã có mỏng manh cảm ứng.

Tổng Gia Bảo vươn tay ra, trực tiếp sờ sờ đầu Phương Thần, “Người cho là thúc thúc Gia Bảo là trẻ con sao? Ta cũng sẽ không sợ.” Ngay cả là chết, hắn cũng sẽ không có tiếc nuối. Thật không có nghĩ đến, chuyện sẽ biến thành như thế này.

Lúc trước khi Hội học sinh điều tra chuyện này, hắn liền không nên nhúng tay, không làm cũng sẽ không liên lụy đến Phương Thần.

Phương Thần trước kia đều thích biến thành tiểu sói con hiện tại lại một chút biến hóa cũng không có, là một đứa trẻ.

“Hừ!” Phương Thần trực tiếp hừ lạnh một tiếng, cũng không nói gì thêm, nhưng trong lòng nên cảm thấy rất ảm áp. Hắn cũng biết, thiếu niên mặt trẻ con ôm mình, đối với mình thật có tình cảm, nói cách khác làm sao sẽ dùng tánh mạng của mình đến bảo vệ mình?!

Cho dù hắn biểu hiện bộ dáng tùy tiện, nhưng mỗi lần có cái gì sức mạnh đánh tới khi, hắn đều sẽ gắt gao mà ôm mình, không cho cổ sức mạnh kia áp bách mình.

Tổng Gia Bảo nhìn thoáng qua hư không, một hồi lâu sau, mới chậm rãi mà nói, “Nếu ta chết, người cũng không cần thương tâm, biết không?” Hắn biết mình là người thường, là rất khó có thể rời khỏi chỗ này.

“Người sẽ không chết!” Phương Thần ghét nhất người này nói những lời này, kiếp trước là mình sai, khi đó ánh mắt của hắn...

Hắn... Phương Thần cảm thấy ánh mắt sấp sấp, khi đó bên trong đôi mắt Tổng Gia Bảo, như ánh nhìn của phụ thân nhìn mình.

Tổng Gia Bảo nhìn Phương Thần rơi lệ, nhất thời trong lòng rất kích động, “Có phải đã đói bụng hay không? Ta... Ta cho người...” Lời còn chưa nói hết, cũng đã bị Phương Thần đánh gãy.

“Ta không khóc! Người mới khóc đâu!” Phương Thần ác thanh ác khí mà phản bác đạo, sau đó dùng sức mà lau nước mắt.

ngoài Phương Triệu Nhất Tổng Gia Bảo là người cùng hắn ở chung dài nhất, cũng hiểu được đứa bé này tính cách quật cường, vì thế tốt tâm mà nói, “đúng đúng đúng, người không khóc, là mắt ta mờ.” Dùng thân thể mình, ôm chặt thêm hai tử trước mắt.

Phương Thần cảm thấy then thùng, hắn ngoài cha mình, lần đầu tiên khóc tại trước mặt những người khác, sau đó ngẫm lại, hắn là một cái hài tử, khóc không phải chuyện rất bình thường sao?!

yêu tà thú trong đầu Phương Thần không có lên tiếng, hắn tự hỏi cái hồ nước kia, ẩn chứa lực lượng thật lớn, nếu có thể nói... Đương nhiên, chuyện này, hắn tuyệt đối sẽ không nói cho cấp Phương Thần biết.

hai người Hồng cùng hắc, đều cắn nuốt mười linh hồn thiếu nữ thuần khiết, lúc này trên người vết thương bọn họ, không chỉ tốt thậm thực lực chí đề cao rất nhiều...

“Lần này, chúng ta nhất định có thể giết thiếu niên cao lớn kia.” Hồng vừa nghĩ tới người thiếu niên kia, cả người đều tản ra sát khí.

Hắc không nói gì, yên lặng nhìn hồng trước mắt, “A...!” đột nhiên, hắn lớn tiếng mà hô đứng lên, mà lực lượng trên người bùng nổ, trực tiếp giữ lấy hồng.

Hồng căn bản không có nghĩ tới chuyện sẽ biến thành như thế này, hắn hoảng sợ mà thét chói tai, “Ta... Người muốn cắn nuốt...” Đáng tiếc hắn còn chưa nói hết, toàn bộ thân thể, đã muốn dung hợp bên trong hắc.

Hắc đã sớm muốn cắn nuốt hồng, vì bởi vì trước kia sức mạnh của bọn họ không sai biệt lắm, căn bản là không có cách nào, nhưng là hiện tại lại không giống, lúc trước khi hắn bị thương không có nghiêm trọng như hồng vậy, kia mình có thể...

Vốn dĩ linh độ không gian nên chỉ nên có một cái oán linh, nhiều thêm một cái, sẽ trở thành liên lụy mà thôi.

Lúc này trên người hắc, tản ra lực lượng hồng sắc, mà lực lượng chung quanh hắc, hoàn toàn mà biến mất không thấy, như một người bình thường nhưng nhìn kỹ nói, sẽ phát hiện trên người hắc tản ra âm khí khủng bố.

“Ha ha... Ha ha...” Hắc cảm giác một chút không khí, cho dù chống lại người thiếu niên kia, mình cũng tuyệt đối có thể giết hắc, nhưng

linh hồn đứa trẻ kia, vì hắc vẫn luôn rất muốn, trong cơ thể nó, hình như là có cái gì hấp dẫn chính mình, hắc nhất định phải hoàn toàn mà cắn nuốt bọn họ, như vậy gần nhất mọi vật trong không gian, đều phải nghe chỉ huy của mình.

“Ha ha... Ha ha...” Hắc tiếp tục cười mấy tiếng, vì hiện nay sức mạnh của hắc không thực ổn, phải củng cố một thời gian, đợi khi đó, hắc sẽ giết mọi người nơi này.

Phượng Triệu Nhất không ngừng mà chạy về phía trước, sau lại mới phát hiện, mình hình như là bị nhốt ở tại một chỗ, hắc có thể rõ ràng mà cảm giác đến con trai mình tại phụ cận, lại không có cách nào tới gần, trong lòng thiếu niên cao lớn rất cao hứng đồng thời, cũng biết phải mau chóng mà đuổi tới bên người nhi tử.

Hắc không phải lần đầu tiên nhớ lầm, mỗi lần gặp được loại chuyện cùng, cũng không có cách nào. Nếu hắc không có đem nhi tử phóng tới trên mặt đất hai người bọn họ, rất có thể sẽ bị cái kia quái vật ăn luôn.

miêu tả về Linh độ không gian, cũng rất ít hắc căn bản liền không biết là xảy ra chuyện gì, nếu là như thế nói, chỉ có thể là dựa vào cảm giác đi tới. Hắc không biết trên người mình rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng sức mạnh đầy đủ, cũng là thứ hắc cần nhất.

Hiện nay địa phương hắc chạy đến, đều là cây, cây nhìn qua giống nhau như đúc, giống như là trận pháp bị người bố trí.

Trước kia ở lang tộc mình cũng có tiếp xúc này đó, chẳng qua đây là lần đầu tiên nhìn đến tình huống tương tự.

Phượng Triệu Nhất không có mù quáng mà chạy lần thứ hai, hắc nhìn bốn phía, phát hiện khoảng cách các cây thì ra đều giống nhau như đúc, thậm chí liên một chút biến hóa cũng không có.

ánh mắt sắc bén, cẩn thận mà nhìn mỗi khắp ngõ ngách, cuối cùng nâng lên đầu của mình, nhìn không trung xám mông lung tập lực lượng tử sắc trên tay tụ, trực tiếp chống lại mặt trên, “âm âm ...” Mà đánh đi qua.

Phượng Triệu Nhất đã biết, ngoài không trung không giống, còn lại nơi này hình như đều giống nhau, cũng không biết không gian này có đường ra hay không, chỉ có thể thử xem...

May mắn hắc đoán cũng là chính xác, không trung hình như là đã xảy ra biến hóa thực lớn, mà cây cối chung quanh, lại chậm rãi di động tới, Phượng Triệu Nhất chờ chỗ hổng đi ra ngoài.

Lúc này Tổng Gia Bảo bọn họ nhìn người trước mắt, trên người hai người, đều tản ra lãnh ý.

Hắc tu luyện không lâu, chờ khi hắc đuổi tới trước nơi, lại phát hiện đồ ăn của mình không thấy, thật vất vả mới phát hiện hai người kia tại hồ cắn nuốt.

hồ Cắn nuốt, giống như là tên, mặc kệ là vật thể gì đi vào, tuyệt đối sẽ không có khả năng còn sống. Lúc trước hắc cùng hồng, cũng muốn từ trong hồ cắn nuốt đạt được năng lượng, lại phát hiện không có một chút biện pháp.

nơi phát ra toàn bộ sức mạnh của Linh độ không gian, đều cùng hồ cắn nuốt có quan hệ rất lớn, cho dù là hiện tại hắc, hắc cũng không dám dễ dàng mà tới gần cắn nuốt hồ.

“Phượng Dịch, bảo hộ Tổng Gia Bảo!” Phượng Thần ở trong đầu nghiêm túc mà dặn dò, hắc cũng biết, chuyện không có đơn giản như mình tưởng. Hắc không biết đồ vật trước mắt, rốt cuộc là tới như thế nào, nhưng lực lượng tản ra trên người hắc, có thể lệnh khiến thân thể hắc lạnh run.

Phương Dịch gắt gao cau mày hoặc là điều này là một biện pháp thật tốt, “Ta hết sức, hắc cần nuốt một cái đồng bọn khác.” Kỳ thật đối với oán linh, cần bản liền không có tình cảm, chỉ cần là có thể cường đại, bọn họ chuyện gì cũng có thể làm ra.

“Cái gì?” Phương Thần lấp bắp kinh hãi, trách không được, thì ra là như thế này.

Hắc không có vội vã cần nuốt bọn họ, “Người không phải người?” Hắc chỉ vào Phương Thần nói, trên người đứa trẻ này, một chút không có không khí con người.

Tổng Gia Bảo, nghe đến câu đó gắt gao mà ôm Phương Thần, ngay cả mình chết đi, hắc cũng sẽ không để cho Phương Thần xảy ra bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn.

“A? Người có biết?” Phương Thần không có biểu tình gì, ngược lại là non nớt mà dò hỏi. Phụ thân của hắc, rất nhanh liền tới nơi này... Hy vọng có thể tới kịp.

Hắc hí hai mắt của mình, “Người là ai?” Đối với nhân loại, hắc thực miễn cảm.

“Ta là cái gì vậy, còn không tới phiên ngươi hỏi đến!” Phương Thần cũng không khách khí mà phản bác đạo.

Tổng Gia Bảo không biết nói cái gì cho phải, rõ ràng tình huống hiện tại của bọn họ mới đáng lo lắng, Thần Thần thể nhưng còn cùng một nhân loại như vậy... Không... Nhìn dáng vẻ của hắc, hắc không phải là nhân loại, chỉ có bề ngoài giống người mà thôi.

Hắc vốn dĩ rất có hứng thú, sau đó lại cảm giác sức mạnh đã đến, “Xem ra, giữ lại ngươi không được!” Mặc kệ có phải là người hay không, cũng không khả năng giữ bọn họ.

“Đi!” lòng cả người Phương Thần đều dựng thẳng lên đến đây, mà Tổng Gia Bảo nghe đến câu đó, rất nhanh chạy tới phía hồ nước bên kia...

“A...!” Tổng Gia Bảo kêu thảm thiết một tiếng, lại phát hiện hai người bọn họ đều bị kéo tới không trung...

136. Chương 136: Phương Hoàng Niết Bàn (1)

Tổng Gia Bảo có thể cảm giác được thân thể như bị xé nát cảm giác, hắc muốn giãy dụa, lại phát hiện dù cử động liên tục đều cũng không di động, làn da chung quanh liên tục chảy ra máu tươi...

Đối lập với thiếu niên mặt trẻ con, Phương Thần không có bị thương tổn quá lớn, đầu tiên bởi vì đao gió trên không trung hình như bị Tổng Gia Bảo chặn lại tiếp theo vì hắc có lực lượng, thứ hai bởi vì quan hệ với Phương Dịch.

Phương Dịch cũng hiểu được, tình trạng như vậy bọn họ khẳng định sẽ chết ở chỗ này.

Phương Dịch cũng không thích mình chết nhanh như vậy, đối với hắc mà nói, ở trong thân thể Phương Thần, rốt cuộc không có ý nghĩa gì...

“Phương Dịch, nếu là như thế này nói, chúng ta cùng xuống địa ngục đi!” lúc này trong thanh âm Phương Thần, tràn ngập kiên quyết rằng, hắc tuyệt đối sẽ không để cho Tổng Gia Bảo có chuyện gì.

Độc thủ không ngừng khống chế bọn họ, muốn đem linh hồn bọn họ lôi ra lại phát hiện...

bên ngoài Hắc rất bình thường, bởi vì vận dụng sức mạnh cả người đều tản ra không khí màu đen, mà một mảnh không trung xám mông lung, có thể rõ ràng mà nhìn đến hai đạo nhân ảnh bên trong năng lượng màu đen.

Hắc muốn lập tức liền giết chết bọn họ, chẳng qua vô luận hắc dùng lực lượng lớn bao nhiêu, cũng vô dụng. lúc này ý chí Tổng Gia Bảo cũng không rõ ràng, suy nghĩ duy nhất của hắc là khiến Phương Thần bình yên vô sự.

Phương Thần cũng hiểu được thân thể người ôm mình, càng ngày càng cứng ngắc, nếu bọn họ thật sự là không phá tan được kết quả cuối cùng sẽ là tử vong.

Theo thời gian sợi đen hiện càng ngày càng ít, có một thân ảnh hiện ra mang cầu sức mạnh ném về phía Hắc.

khi Phương Triệu Nhất đuổi tới, liền thấy được tình huống con mình cùng bạn tốt, thất tình trên trán càng thêm lóe sáng, một đôi đôi mắt đỏ như máu, giống như muốn đem người hóa thành tro tàn “Buông bọn hắn ra!” Thiếu niên cao lớn tiếng nói trầm thấp, để lộ nguy hiểm tuyệt đối.

Hắc đã sớm suy nghĩ, lúc này hắn bên cạnh hồ cần nuốt, hắn muốn thiếu niên trước mắt này, trực tiếp nhảy vào đi, “Có thể, chỉ cần người đi xuống hồ nước ta để lại bọn họ.” thanh âm Hắc mang theo khàn khàn dị thường, như tiền đồ vật bị vỡ vụn.

yêu tà thú trong đầu Phương Thần bố trí kết giới rất mạnh, đó cũng là lí do hắc không có cách nào lập tức hấp thụ hồn phách bọn họ, nếu không nói, chờ khi Phương Triệu Nhất đi vào, bọn họ chỉ còn là hai cái xác mà thôi.

sắc mặt Phương Thần tái nhợt, thậm chí mơ hồ hồ hồ tản ra hắc khí, ngay cả hắn tận lực bảo hộ sinh mệnh hai người, nhưng hắn biết, muốn phá tan hắc khí, vẫn tương đối khó khăn.

“Phụ thân... Công kích!” Phương Thần lợi dụng ý thức của mình nói, hắn cũng biết cha mình sợ mình bị thương, nhưng hắn càng thêm tinh tường. Nếu cha mình chịu sự uy hiếp của oán linh đối với bọn họ mà nói, tuyệt đối sẽ thất bại.

“Thần Thần...” bên trong đôi mắt Phương Triệu Nhất, hiện lên một đạo hận ý, nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy.

Phương Triệu Nhất không nói gì, nếu con trai mình nói như vậy, hơn nữa trong óc của hắn còn có yêu tà thú, nói như thế, kia mình chỉ cần tiêu diệt oán linh trước mắt là có thể.

Hắc thật không có nghĩ đến chuyện sẽ biến thành như thế này, không có cách nào chỉ có thể là né tránh năng lượng tử sắc khủng bố của Phương Triệu Nhất, “Sau đó thân thể rất nhanh mà phân giải...” Nơi nơi đều làmảnh nhỏ màu đen, duy trì toàn bộ không trung.

Phương Triệu Nhất đối với sức mạnh này đó một chút cũng không để ý, trực tiếp bay về phía con trai...

“ầm ầm ...” Hắc giống như là biết mục đích Phương Triệu Nhất, không chế được Phương Thần, trực tiếp ném vào cần nuốt hồ.

“Rầm...” hồ Cần nuốt tản mát ra lực lượng thật khủng bố, mà khi Phương Triệu Nhất còn không có đụng tới, liền phát hiện có một thứ rất nhanh về bay tới phía mình vươn tay vừa tiếp xúc phát hiện là bạn tốt...

lúc này Hắc lần thứ hai ngưng tụ thân thể của chính mình, nhìn đến đứa trẻ kia tiến nhập cần nuốt hồ, trong ánh mắt của hắn mặt thoáng hiện quang mang yêu tà, “Ha ha ha... Ha ha ha... Cái hồ cần nuốt này là toàn bộ suối sức mạnh của linh độ không gian!”

“Hắn đã chết rồi ...” tâm tình Hắc phá lệ tốt, mặc dù mình không có được, nhưng hắn là sẽ không để ý trực tiếp hủy đứa trẻ kia.

Ngay cả sức mạnh trong cơ thể cảm thấy hứng thú với linh hồn chẳng qua trong tình huống thiếu niên cao lớn lợi hại như thế cuối cùng chỉ có thể là lựa chọn như thế này.

năng lượng tử sắc trên người nam sinh giống như hoàn toàn bùng nổ có vẻ càng thêm tinh thuần.

“Ta muốn đem người luyện hóa!” lúc này Phương Triệu Nhất không có lý trí, chỉ còn lại ý tưởng trả thù cho con mình.

Hắc cũng không ngại Phương Triệu Nhất, nếu như là chính mình trước kia, kia có thể sợ hãi lực lượng, có lẽ còn có cảm giác sợ hãi, hiện tại thì sao...

Vì thế hắn di động thân thể rất nhanh, lực lượng trên người, hóa thành từng đạo phong nhận, trực tiếp hướng bên người thiếu niên... Đối với linh hồn, chính mình, thân là oán linh là một chút hứng thú cũng không có.

Phương Triệu Nhất nhắm mắt liền biến mất xa xa, chờ hắn khi xuất hiện, cũng đã nắm cổ hắc.

Hắc muốn phân giải thân thể của mình, lại hoảng sợ phát hiện, không có chút năng lực nào, “Người là ai?” Cho dù không phải nhân loại, cũng không có khả năng tại linh độ không gian lợi hại như vậy, này căn bản là chuyện không thể nào.

“Ta là ai không trọng yếu, quan trọng là ... Người phải đồng hóa cùng cái không gian này!” bên trong đôi mắt nam sinh, không có chút tình cảm nào, giống như tất cả mọi thứ đều đã rời xa hắn mà đi.

Hắc cảm thấy mình rất đau, muốn tan thành mây khói, lại phát hiện không có một chút biện pháp, hắn có thể rõ ràng cảm giác sức mạnh của chính mình, bay về phía linh độ không gian...

Phương Triệu Nhất chỉ dựa vào bản năng làm việc mà thôi, hắn chỉ muốn phát tiết lửa giận trong lòng mình, oán khí trong lòng, muốn đem hồ cắn nuốt tiêu diệt, đáng tiếc cái này hồ... Lại như có linh tính, nháy mắt liền biến mất không thấy.

” Trẻ con ta đây!” Phương Triệu Nhất lớn tiếng mà hô, chẳng qua đáp lại hắn là không gian trống rỗng, sau đó hai mắt vừa lật, hoàn toàn ngất đi.

Phương Thế Nguyên đều cảm giác đến nơi tụ âm xuất hiện, chờ khi bọn hắn đuổi tới, lại phát hiện hai bóng người nằm trên mặt đất, trên người bọn họ trần như nhộng, cái gì cũng không có.

mấy người Phương Hoành nhìn đến lập tức liền đem người mang về.

“Phương Thần đâu?” Chờ hết thấy đều yên ổn xuống dưới khi, Phương Thế Nguyên hỏi đại trưởng lão. Ngay cả bọn họ đối Phương Thần không mong đợi gì, nhưng không hy vọng hắn chết. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là con trai mình không có bất cứ chuyện gì, hắn không biết tại linh độ trong không gian nhi tử rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Cho dù trong lòng có rất nhiều nghi vấn, nhưng là không có khả năng trước mặt nhi tử nói ra.

Con hắn, ngoài việc mất đi một ít sức mạnh, còn lại hết thấy đều rất tốt.

“Đại khái...” Phương Hoành lắc đầu, ” trên người Thiếu chủ, chúng ta không – cảm giác chút sức mạnh nào dao động.” Ở trong lòng nặng nề mà hít một hơi, có lẽ thiếu chủ sẽ trở thành con người bình thường.

Phương Thế Nguyên cười khổ nói, “Nói cách khác, lang tộc chúng ta gần như là...” Câu nói kế tiếp cũng không nói gì đi xuống, nhưng ý tứ thực rõ ràng.

“Tộc trưởng, thiếu chủ đã có hài tử, mà đứa trẻ này sinh mệnh rất cường hãn.” đột nhiên, một thuộc hạ kích động mà nói.

tân sinh mệnh xuất hiện khi, bọn họ sẽ mãnh liệt cảm giác đến một cỗ hơi thở. Bọn họ hiện tại tại S thị, cũng là cảm giác đến...

“Cái gì?” Phương Thế Nguyên kích động mà đứng lên, “Chẳng lẽ Triệu Nhất đã muốn bắt tay vào làm?” Cho dù hắn vì con mình cảm giác đến tiếc hận, nhưng không có chút biện pháp nào, chỉ có thể là chờ khi hắn tỉnh lại, mới có thể biết tất cả mọi thứ.

“Mang ta đi.” bên trong đôi mắt Phương Hoành, cũng thoáng hiện ý cười. Vì thế một đám người rất nhanh về phía cái nơi kia xuất phát... Vì vì tân sinh nhi xuất hiện.

Phương Thần tại cuối cùng, trực tiếp đem Tổng Gia Bảo tổng xuất đi, hắn cũng biết, đó với người thường, cái hồ nước này đối hắn ảnh hưởng rất nhiều ...

khi Hắc rơi vào hồ nước, lợi dụng sức mạnh tự thân chống đỡ hồ nước ăn mòn.

“Ngô...” Phương Thần gất gao mà cắn môi của mình, hắn phát hiện mình căn bản liền không có chút năng lực chống cự nào, cỗ lực lượng cường hãn ăn mòn hắn, không ngừng mà cắn nuốt thân thể hắn, còn có linh hồn... để cho hắn cảm giác mình sắp chết đi.

Phương Thần biết mình không thể chết, không có thể chết, nhưng xâm nhập linh hồn đau đớn này, vẫn sống sờ sờ mà tra tấn hắn.

Lúc này Phương Dịch cũng rất khó chịu, sớm biết rằng sẽ chết như vậy, hẳn liền không chịu tội, lực lượng hồ can nuốt, so với hẳn nghĩ còn muốn lớn hơn, có lẽ hẳn cùng Phương Thần đều sẽ chết tại đây linh độ không gian.

“Phương Thần! Kiên trì đi xuống... Không thể mất đi ý thức cùng linh hồn của mình!” Phương Dịch nói xong câu đó lập tức liền đem lực lượng trên người mình, toàn bộ đều đưa trong thân thể thiếu niên. Hẳn hiện tại, muốn cho thì đứa trẻ này cũng không nhận được, giữ được tánh mạng mới là quan trọng nhất.

Phương Thần gắt gao mà bảo vệ cho linh đài mình thanh minh một chút, hẳn phát hiện thân thể của, hình như là đang không ngừng mà phân giải, sau đó lại lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được khép lại, nhiều lần như thế, sinh sôi không thôi, can nuốt linh hồn, rồi lại rất nhanh mà khôi phục sinh cơ.

137. Chương 137: Phương Hoàng Niết Bàn (2)

nước hồ Cẩn nuốt, không ngừng mà tiêu hao, thậm chí còn không ngừng mà quay cuồng, nơi nơi đều tràn ngập không khí biến hóa quỷ dị, thậm chí mấy ngày liền không sinh ra biến hóa.

Phương Thế Nguyên nhìn người trước mắt khi, “Người là Người của lang tộc?” Hẳn biết, sinh dục hài tử, phải là nhân tài lang tộc mới có thể kế thừa, như vậy mới có thể sinh ra tân hậu đại, mới có thể có được sức mạnh cường đại.

Lúc trước bọn họ bởi vì tân sinh lang tộc nhi, cho dù là bán yêu, cũng hy vọng sinh hạ.

” vâng, tộc trưởng!” nữ tử Quỷ gối phía dưới, nàng một chút cũng không xinh đẹp, thậm chí còn có thể nói khó coi. Trên mặt của nàng có một vết sẹo rất lớn, ngạnh sinh sinh mà phá hủy mỹ cảm chính thể.

Khi đó nàng cho là mình sẽ chết, cũng không ngờ, một thiếu niên cứu mình, cuối cùng điều kiện báo đáp là sinh hạ một cái hài tử.

Phương Thế Nguyên nhìn người trước mắt tái cảm thụ một chút đứa trẻ trong bụng của nàng “Ân, người về sau ở lại lang tộc dưỡng thân thể đi.”

Bọn họ hiện nay không nên trở về, tại S đại, này tiền căn hậu quả, đều phải chờ con trai mình tỉnh lại sau mới có thể chứng minh hết thảy.

Một tuần sau, Tống Gia Bảo tỉnh lại, hẳn đôi mắt nhìn hết thấy cảm giác rất quen thuộc, rõ ràng nhớ rõ mình ở S đại, nhưng hết thấy chuyện phóa sau, cũng là không nhớ rõ ...

“Răng rắc...” Một tiếng, cửa mở ra, một cái bóng người quen thuộc đi đến, “Phụ thân?”

Hẳn cảm thấy kỳ quái, cha mình, không nên ở đây.

Tống Nghĩa nhìn con mình tỉnh lại, trong lòng từng một hơi, hẳn là nhận được điện thoại của tộc trưởng, mới vội vàng mà đuổi tới nơi này, “Gia Bảo, người còn nhớ rõ chuyện gì?” Nhìn tình huống như tử, là không nhớ rõ chuyện linh độ không gian.

Tống Gia Bảo nhíu lại lông mày lắc đầu, “Ta chỉ nhớ rõ mình ở S đại té xỉu, chuyện phía sau, căn bản sẽ không biết, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Còn có Triệu Nhất cùng Thần Thần đâu?” Hẳn muốn đi xuống, lại phát hiện cả người mình đều đau, cuối cùng chỉ có thể ở trên giường.

“Gia Bảo, người nghỉ ngơi trước, còn có uống cháo, chuyện ta sẽ chậm rãi nói cùng người.” Tống Nghĩa với việc này cũng không phải rất rõ ràng, nhưng nhìn đến con trai mình như thế này, trong miệng rất lo lắng mà nói.

Hẳn chỉ có một nhi tử, vì thiếu chủ, đắc tội tộc trưởng, nếu hẳn có chuyện gì, với mình mà nói, tuyệt đối không phải đã kích đơn giản như vậy.

“Ân.” Tống Gia Bảo cũng biết mình sốt ruột không được gì, chỉ có thể là trước tu dưỡng tốt thân thể của mình.

Tống Gia Bảo uống xong cháo, hẳn liền khẩn cấp mà dò hỏi, “Phụ thân, người nói cho ta biết, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” chuyện khác không cần hẳn chỉ cần biết chuyện của bạn tốt và Thần Thần.

“Các người tiến nhập linh độ không gian, chờ ra tới khi, còn lại người cùng thiếu chủ, mà Thần Thần nhưng không có nhìn đến.” Thấy vẻ mặt con mình vội vã như thế, một hồi lâu sau, mới tiếp nói, “Thiếu chủ hiện nay hôn mê.”

Nghe được cha mình như vậy nói, Tống Gia Bảo gắt gao mà cau mày “Vì sao cái gì cũng không nhớ rõ.” Cố gắng hồi tưởng, lại phát hiện đầu óc của mình đau.

Tống Nghĩa thấy nhi tử thống khổ như vậy, trực tiếp ngăn cản hắn, “Không cần suy nghĩ, chờ thiếu chủ tỉnh lại sau, là có thể biết hết thấy.” Hắn nặng nề mà hít một hơi ở trong lòng, cũng biết chuyện này, không phải con người bọn họ có thể tùy tiện nhúng tay.

Tống Gia Bảo, thoáng hiện vẻ mặt lo lắng, “Kia Thần Thần đâu?” đứa bé kia, không có cùng bọn họ đi ra, chẳng lẽ... Chuyện phía sau, hắn không dám nghĩ đi xuống, nếu như mình thiếu chủ biết chân tướng của mọi chuyện vậy hắn...

Triệu Nhất với Phương Thần so với mình và những người khác càng thêm rõ ràng.

Tống Nghĩa lắc đầu, “Tạm thời không rõ ràng lắm.”

“Người nghỉ ngơi, việc này, không phải việc người có thể lo lắng.” Tống Nghĩa cho dù đối với Phương Thần có tình cảm nhất định, nhưng tương đối mà nói, Tống gia bọn họ chỉ nguyện trung thành lang tộc mà thôi, chuyện còn lại đều là râu ria.

chuyện Bán yêu, tộc trưởng bọn họ tự nhiên sẽ xử lý, chẳng qua...

Tống Gia Bảo hơi gật đầu, buông đầu óc của mình, khiến người khác thấy không rõ biểu tình trên mặt hắn, vì hai tay nắm thật chặt, lại tiết lộ tâm tình của hắn.

Linh độ trong không gian nước hồ cắn nuốt, quay cuồng càng thêm lợi hại...

“Tiếp tục!” Phương Dịch trong đầu Phương Thần nói, mà mình cũng không ngừng mà dẫn dắt. Hiện nay hai người bọn họ, cùng cắn nuốt hồ...

Phương Thần linh hồn xé rách, đối thân thể phân liệt, ngay cả rất đau rất đau, nhưng hắn cũng biết, nếu như mình không thể kiên trì đi, vậy không thấy được phụ thân mình, ý nghĩa hắn trùng sinh, là vì cha mình.

Lúc này Phương Thần căn bản sẽ không biết, thân thể hắn tại im ắng biến hóa, mỗi một lần vỡ ra lần trọng tổ thứ hai, liền trưởng thành một ít, chẳng qua bản nhân nhưng không có một chút phát hiện, thậm chí còn không ngừng mà hấp thu chung quanh lực lượng.

Đã là một tháng đi qua, Phương Triệu Nhất không có thức tỉnh lại, lúc này trong đôi mắt Phương Thế Nguyên, đều thoáng hiện vẻ lo lắng.

“Này...” Phương Thế Nguyên nhìn đại trưởng lão kiểm tra con mình, khẩn trương mà nhìn hắn.

Chờ Phương Hoành kiểm tra xong, mới chậm rãi mà trả lời, “Không có bất cứ vấn đề gì, vì ngủ say mà thôi, bên trong thân thể hắn, không có một chút lực lượng.”

Bọn họ đã muốn hoàn toàn mà thất vọng rồi, cho dù là vấn đề gì, trên thân thể cũng không có khả năng thật là một chút năng lượng dao động đều không đến.

“Vì sao hắn lâu như vậy không có thức tỉnh lại.” Tống Gia Bảo là đã tỉnh lại, đại khái vì là bình thường người, lại chuyện gì cũng không nhớ rõ, đối bọn họ không tác dụng.

Phương Thế Nguyên tự nhận không có hảo cảm với Phương Thần, nhưng vừa nghĩ tới tôn tử chết đi như vậy, nhi tử còn chưa biết, hắn sẽ không biết... Nhi tử là con mình, cho dù mình vì lang tộc, nhưng là không hy vọng nhi tử xuất hiện bất luận cái gì ngoài ý muốn.

Nhi tử hiện nay còn không có chút lực lượng nào, đã là không có khả năng kế thừa lang tộc, hy vọng bọn họ, đều trên người tân sinh. Cô gái kia sớm đã bị đưa trở về lãnh địa lang tộc, trừ mình cùng đại trưởng lão ra, những người khác đều trở về bảo hộ tân sinh nhi.

“Ân...” Đang lúc bọn họ nghĩ biện pháp, lại phát hiện thiếu niên nằm ở trên giường, mở miệng lẩm bẩm một âm nhỏ.

“Triệu Nhất...” Phương Thế Nguyên vội vàng mà hô, đáng tiếc thiếu niên nên không có chút động tĩnh nào, vốn dĩ ánh mắt tràn ngập hy vọng trong, lúc này đã có sắc thái ảm đạm.

Đại trưởng lão cũng biết ý tộc trưởng mình, nhưng lang tộc bọn hắn không có khả năng duy trì tình trạng như vậy, “Tộc trưởng, chúng ta đi về trước đi, phương diện này liền giao cho Tổng Gia Bảo chiếu cố.”

“Không được! Mang nhi tử trở về!” Phương Thế Nguyên trực tiếp nói, cho dù hôn mê, nhưng có thể tùy tiện di động.

Phương Hoành nghĩ muốn nói gì, cuối cùng lại ngậm miệng mình chuyện gì cũng không nói.

Tổng Gia Bảo tiếp tục tại S đại học tập, mà Phương Triệu Nhất bởi vì bị nguyên nhân bệnh, dốc lòng cầu học giáo xin phép, giống như tất cả mọi thứ đều hồi phục quý đạo...

Một năm sau, lang tộc tràn ngập vui vẻ, tân sinh giáng sinh, sức mạnh cường đại, để cholang tộc thấy được hy vọng!

Cùng thời gian, Phương Triệu Nhất nằm một năm, mở hai mắt của mình, trong ánh mắt của hắn mặt thoáng hiện mê muội sau đó đứng lên.

“Thiếu chủ...” Vẫn luôn thuộc hạ bảo hộ thiếu chủ mình, nhìn đến hắn tỉnh lại, thanh âm dị thường kích động.

Phương Triệu Nhất trên mặt không có biểu tình, lạnh như băng mà dò hỏi, “Đã xảy ra chuyện gì?”

“Là...” Thuộc hạ không biết nói cái gì, may mắn còn không chờ hắn nghĩ trả lời như thế nào khi, mình tộc trưởng xuất hiện.

“Triệu Nhất!” Phương Thế Nguyên nhìn đến nhi tử ngồi ở trên giường, lập tức liền ôm hắn.

Phương Triệu Nhất hơi hơi mà nhíu lại lông mày, nhưng là không có tránh thoát hắn biết người trước mắt là cha mình, “Phụ thân!”

Lúc này Phương Thế Nguyên cảm giác đến nhi tử không thích hợp, trên người hắn nên không có lực lượng, “Triệu Nhất, người tỉnh là tốt rồi!”

“Ta làm sao vậy?” Phương Triệu Nhất lạnh như băng mà chất vấn, hắn đi S đại đọc sách, tiếp đã xảy ra tai nạn xe cộ.

“Không có gì sợ, con của ngươi sinh ra.” trong lòng Phương Thế Nguyên nhất đồn, lập tức biết này là lạ ở chỗ nào.

Nhi tử để ý Phương Thần, hắn là biết đến rất rõ ràng, nhưng lúc này thiếu niên, lại hình như là không có một chút cảm giác, nói cách khác...

Phương Triệu Nhất cho dù cảm thấy không thích hợp, nhưng là không có hỏi cái gì, “Con ta, ta biết.” Lúc trước hắn tìm nhất một nữ tử, lưu lại người thừa kế, chuyện này hắn là biết đến.

Đối nhi tử, hắn không có bất luận cái cảm giác gì, vì một người thừa kế mà thôi, về sau tộc nhân của mình, cũng sẽ không đến bức bách chính mình.

Phương Thế Nguyên tự mình chiếu cố con trai, quả nhiên cùng như bọn họ nghĩ hết thấy về Phương Thần, trong đầu thiếu niên cao lớn, toàn bộ đều tiêu thất, trừ lần đó ra, chuyện còn lại đều nhớ rõ nhất thanh nhị sở.

Phương Triệu Nhất trở lại S đại, dựa theo thông thường sinh hoạt học tập, hắn cũng biết sức mạnh của mình không có, không có để ý, hết thấy đều đầu vào đấy mà tiến hành, cho dù hắn cảm giác đến khuyết thiếu cái gì, nhưng cũng không quá theo đuổi.

Năm năm sau, trong lĩnh độ không gian nước hồ cần nuốt, toàn bộ đều biến mất không thấy, không trung xám mờ lung, lại cùng trước kia khác biệt đồng, sáng ngời như là ban ngày, “Ha ha ha...!” Ha ha ha...! một tiếng nói vang lên cao, vang vọng toàn bộ không trung, mà thân thể thiếu niên trần trụi hiện ra ...

138. Chương 138: Năm Năm Sau

khi thiếu niên bay lên mái tóc lưu động, thân thể trần truồng, tản ra quang mang tử sắc thần nhiên.

“Rầm rầm oanh...” lực lượng thật lớn, đánh trên mặt đất, phát ra tiếng vang kinh thiên động địa.

Theo thời gian trôi qua, thiếu niên chậm rãi từ không trung xuống dưới, một đôi mắt xéch, hơi hơi híp, khóe miệng mỏng manh hơi hơi mà nhếch lên, lộ ra không khí tà mị.

“Ta rốt cục đi ra ...” Thiếu niên đại khái là bộ dáng mười lăm mười sáu tuổi, cũng không để ý mình thân thể trần truồng, nói với hư không trắng xóa.

“! Người cắn nuốt lực lượng của linh độ không gian.” thanh âm trong đầu Thiếu niên, cũng tùy theo trả lời.

” học tập cho tốt, người là có thể đem ta từ trong đầu người lôi ra.” thanh âm có vui sướng thần nhiên, nhiều hơn là tràn ngập chờ mong.

Thiếu niên này là Phương Thần, hẳn không biết thời gian qua bao lâu, chỉ nhớ rõ không ngừng mà cùng sức mạnh kia chiến đấu, nhìn xem hiện tại chính mình...

“Ta tại linh độ không gian qua bao nhiêu năm?” Phương Thần tiếp tục dò hỏi, vươn tay mình ra, tay trắng nõn, tản ra quang mang mượt mà.

Phương Dịch tính ra một chút, sau đó lắc đầu, “Không rõ lắm, ít nhất có thời gian hơn mười năm.”

Lúc trước là mình sai lầm, đánh giá sai cổ sức mạnh kia, nếu không tất cả lực lượng mình, cũng sẽ không đưa vào thân thể Phương Thần, dẫn đến hẳn thay đổi thể chất đứa trẻ (có bug, trước đây toàn bộ lực lượng đã đưa cho Phương Triệu Nhất-lybt), đã xảy ra thay đổi hoàn toàn.

lúc này Phương Thần một chút đều không cao hứng, nhìn chung quanh hết thấy, nơi nơi đều là trống rỗng, cái kia hồ đã không thấy, mà cây cối chung quanh, thậm chí một chút sinh cơ cũng không cảm thụ đến.

Hắn không biết hơn mười năm đi qua, cha mình sẽ như thế nào?! Còn có bọn họ an toàn đi ra ngoài sao?! hết thấy sau khi nguy cơ qua đi, toàn bộ tràn ngập trong đầu. thiếu niên

Phương Dịch không có nói chuyện, có một số việc, hẳn không rõ lắm. Phương Dịch có thể cảm giác rõ ràng, năm đó Trên người Phương Triệu Nhất, cũng sinh ra biến hóa lớn, cụ thể là xảy ra chuyện gì, hiện nay một chút cũng không rõ ràng.

May mắn trong không gian lớn như vậy một chút bóng người đều nhìn không tới, nếu không thiếu niên khẳng định sẽ cảm thấy rất thẹn thùng.

“làm thế nào mới có thể đi ra ngoài?” Phương Thần thần nhiên mà dò hỏi, cho dù hẳn hấp thu lực lượng linh độ không gian, thậm chí có thể nói, toàn bộ không gian là hẳn cầm quyền khi oán linh cùng hồ cắn nuốt biến mất, lực lượng trong không gian này, đều biến thành màu trắng ngà của sinh mệnh lực.

Phương Dịch không khách khí mà phiên phiên xem thường, “Người mới là chủ nhân, người muốn đi ra ngoài mới có thể đi ra ngoài, như học tập cho tiist đi đã ” Hẳn đã khẩn cấp muốn thân thể, muốn tìm kiếm ái nhân.

Hắn tại bên trong biến hóa trì đợi lâu như vậy, lại ở chỗ này chờ lâu như vậy, hẳn không nghĩ tiếp tục chậm trễ đi xuống.

Phương Thần nghe cũng không nghe Phương Dịch nói, lúc này hẳn, một chút cũng không e ngại Phương Dịch, càng sâu mình muốn giết tử hẳn nói, cũng không phải nhất chuyện khó khăn, hẳn không phải một người thích giết chóc hơn nữa bọn họ thời gian cùng chung họa nạn dài như vậy, cũng sẽ không muốn Phương Dịch chết.

Phương Dịch tự nhiên biết nguyên nhân, đó cũng là một trong những nguyên nhân hẳn muốn nhanh ra tới.

“Đợi khi tìm được phụ thân lại nói.”mặt Phương Thần cùng Phương Triệu Nhất không có chỗ tương tự, khuôn mặt non nớt chưa nảy nở, để lộ ra không khí đáng yêu tuyệt đối, đại khái là bởi vì lực lượng hồ cắn nuốt, để cho hẳn lấy thân thể con người hóa thân.

Phương Dịch ngậm miệng mình không nói gì, hẳn là chủ nhân, tất cả mọi thứ đều là hắn định đoạt.

Phương Thần cũng không biết mình đi bao lâu, vì nơi này hư không nhất dạng, một chút biến hóa cũng không có, ở trên mặt đất là một ít gập ghềnh, vật sống còn lại –không có nhìn đến.

Phương Thần rõ ràng không đi, hai chân khoanh ngồi dưới đất, sau đó bắt đầu tìm kiếm lối ra...

Phương Triệu Nhất ngồi ở trong phòng làm việc nghe giám đốc cấp dưới báo cáo, chờ hẳn sau khi nói xong, “Nếu nàng không cần cái phương án này vậy hủy bỏ hợp tác cùng công ty vĩnh thái.” Nam tử thanh âm không có chút tình cảm nào, giống như từng giọt từng giọt đều kích không nổi gợn sóng.

”vâng.” giám đốc Triệu nghe được tổng giám đốc nó, trên trán chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh. Quả nhiên là tác phong tổng giám đốc, tuổi còn trẻ, gần là hai mươi bốn tuổi, liền một tay sáng lập ” tập đoàn Sáng thế ” trở thành xí nghiệp số một số hai toàn quốc.

“Về sau không có việc gì không cần tùy tiện quấy rầy ta!” thanh âm Nam tử mang theo trầm thấp và không khí nguy hiểm, rõ ràng vì bị quấy rầy mà không vui.

“vâng.” giám đốc Triệu khóc không ra nước mắt, không tìm tổng giám đốc?! Còn tìm ai?!

” tập đoàn Sáng thế ” cùng ” tập đoàn Trần thế ” hai tập đoàn thuộc về tổng giám đốc, nhưng hẳn lại đợi tại tập đoàn sáng thế, mà một tập đoàn khác do tổng giám đốc Khổng Chiêu để ý tới hiện tại vội đến... Ngạnh sinh sinh mà đánh một cái rùng mình.

“Sáng thế tập đoàn” phụ trách vì kiến thiết điền sản, có thể nói là dự định khai phá mà thôi. Đương nhiên, chỉ cái gì dự toán phía dưới, do người chuyên nghiệp phụ trách “Trần thế tập đoàn” lại là có vài chức nghiệp, trong đó nổi danh nhất lại là ăn uống cùng trang phục, thậm chí năm nay bắt đầu đưa ra thị trường...

Nếu như nói “Trần thế tập đoàn” là thật, mà “Sáng thế tập đoàn” giống như là chơi bời, ngay cả là như thế, nhưng này tổng giám đốc không thể coi thường, việc buôn bán hoàn toàn dựa vào yêu thích, để cho người trên thương nghiệp vừa yêu vừa hận.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, nhìn thoáng qua văn phòng trống rỗng, cảm y phục của mình, lập tức liền rời chỗ này.

Từ năm năm trước tỉnh lại, hẳn liền dùng một năm thời gian, từ S đại tốt nghiệp, sau đó sáng lập công ty, giao cho Khổng Chiêu bọn họ xử lý, mà mình phải tay tổng giám đốc, trọng tâm chân chính cũng là tại bang phái mình sáng lập.

“Thần hội”, bây giờ là hắc bang lớn nhất S đại, thậm chí tại toàn thế giới đều rất nổi danh.

Vốn cũng không phải kêu tên này, Phương Triệu Nhất cũng không biết xảy ra chuyện gì, thế nhưng sẽ nghĩ tới tên này. Tên này một chút lực uy hiếp cũng không có, thậm chí còn bị những bang phái khác châm biếm không biết bao nhiêu lần, nhưng là sau lại chứng minh thái độ huyết tính cùng thực lực khủng bố của “Thần hội”.

Đi đến tầng hầm ngầm, Phương Triệu Nhất lái xe đi hẳn muốn đi “Thần hội” nhìn một chút.

khi Kỷ Quân nhìn đến Phương Triệu Nhất, trên mặt xuất hiện quang mang, “Lão Đại, người rốt cục đến đây.” Hẳn có một đôi mắt hoa đào mị hoặc, lúc này nhìn nam tử cao lớn , đã có si mê.

Phương Triệu Nhất hơi gật đầu, “Ân.” Dư thừa cũng không nói.

Kỷ Quân vội vàng mà thu hồi mình biểu tình trên mặt, vừa rời cái nhìn kia khiến khắp cả người hắn phát lạnh, hình như là có cái gì từ lòng bàn chân thăng lên.

thời gian Hẳn đi theo Phương Triệu Nhất cũng không lâu, chỉ có hai năm, nhưng cũng biết nam tử trước mắt là tàn nhẫn cỡ nào. cho tới bây giờ không có nhìn đến bên người nam tử có nữ nhân khác hoặc là nam nhân, hẳn như là công tác cuồng, đối chuyện tình cảm một chút cũng không để ý.

Phương Triệu Nhất phát hiện “Thần hội” không có chuyện gì, trở về, lúc mới bắt đầu, bởi vì cần xử lý đủ loại chuyện, hẳn vội đến không có thời gian nghĩ những thứ khác, nhưng gần đây, theo thời gian nhân rồi xuống dưới, hẳn luôn cảm giác đến đau lòng.

Hắn đã từng hỏi Tổng Gia Bảo, y cảm thấy mình là do áp lực, mới có thể sinh ra ảo giác.

Phương Triệu Nhất không phải ngu ngốc, hắn cảm thấy bản thân mặt trẻ con có chuyện gì gát chính mình, vì hắn hồi ức một chút, phát hiện thật không có địa phương nào sai, cho nên không có quá mức truy cứu.

“Triệu Nhất.” đột nhiên, chân Phương Triệu Nhất bước ngừng lại, nhìn nữ tử gọi mình.

Nữ tử này Phương Triệu Nhất quen, là mẫu thân con hắn, chỉ bởi vì sinh hạ đến Người thừa kế của Lang tộc, lúc này vết sẹo khó coi trên mặt nàng, còn có hết thấy những thứ khác, cũng đã không có.

lớn lên không phải đại mỹ nhân, nhưng cũng là rất quyến rũ, ngành sinh mà phá hủy mỹ cảm chính thể.

Phương Triệu Nhất dừng lại bước chân của mình, hắn là một người không có sức mạnh, ngay cả là thiếu chủ lang tộc, nhưng quan hệ cùng lang tộc rất nhạt, ngay cả có bất đắc dĩ, nhưng hắn một chút cũng không để ý.

“Có việc?” Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày, đối với nữ tử chất vấn.

Bởi vì lý do cần bồi dưỡng tình cảm, nhi tử cùng nữ tử đều ở S thị, Phương Triệu Nhất đương nhiên không có cùng bọn họ ở cùng một chỗ, chẳng qua ngẫu nhiên sẽ đi gặp nhi tử dù sao hắn là tương lai lang tộc.

Nhi tử 5 tuổi, đối với mình mặt lạnh một chút còn không sợ, nhưng lại thực đánh chính mình.

“Tình nhi sắp tan học, ngày hôm qua người đáp ứng đi đón hắn.” Nữ tử —— Triệu Di nhỏ giọng mà nói.

Nàng cũng biết Phương Triệu Nhất không thích chính mình, nhưng là nàng một chút còn không sợ, bởi vì nam tử bên người, không có bất cứ người nào, nói cách khác, vị trí của nàng nên thực củng cố, càng thêm quan trọng là ..., nàng còn dưỡng dục Người thừa kế của Lang tộc.

Phương Triệu Nhất hồi ức một chút, sau đó gật gật đầu, cho nữ tử lên xe, trực tiếp hướng nhà trẻ chạy tới.

” nhà trẻ Bảo ất ” chú trọng cho con năng lực phát triển, có thể nhằm vào trí lực tiến hành giáo dục thích hợp.

Phương Tinh đứng ở nhà trẻ bên ngoài, chờ phụ mẫu của mình, nhìn đến một chiếc xe có rèm che màu đen chậm rãi tới, trong ánh mắt kia, thoáng hiện quang mang chói mắt, “Ba ba...”

“Két...” Một tiếng, là tiếng phanh lại chói tai.

Triệu Di rất nhanh đi đến, quát lớn với đứa trẻ, “Tình nhi, chẳng lẽ ngươi không biết nguy hiểm sao? Mỗi lần đều là như thế?” Nàng ngồi xổm xuống ôm con mình, rồi sau đó đứa bé tội nghiệp nhìn cha mình.

Phương Triệu Nhất xuống dưới, tiếp nhận hài tử trên tay Triệu Di, không lộ vẻ mặt gì, lúc này lại nhu hòa rất nhiều, hắn vươn tay quát con mặt một chút, “tiểu tiểu...”

địa phương không xa, thiếu niên mới từ linh độ không gian ra tới, mới trộm một bộ quần áo mặc vào, liền thấy được một màn không thể tin.

139. Chương 139: Gặp Lại Không Quen

Phương Thần tự nhận là là một người lãnh tĩnh, nhưng chỉ khi chuyện không liên quan đến phụ thân vì thế hắn nhìn đến tình huống như vậy, lập tức liền tiến lên.

“Phụ thân, bọn họ là ai?” Phương Thần không khách khí mà chỉ vào nữ nhân chất vấn một đôi ánh mắt trong suốt thoáng hiện hỏa khí đặc hơn.

Tóc của hắn thon dài, tản ra quang mang màu đen, lại không để cho người khác hoài nghi giới tính.

Phương Triệu Nhất nhìn thiếu niên nổi đáng yêu giận dỗi đi tới, mặt của hắn chỉ có lớn như bàn tay, cằm đầy, mãn môi, mà cặp ánh mắt kia tràn ngập lửa, bộ dáng Phương Thần, cùng kiếp trước là hoàn toàn không đồng dạng, hắn còn không có thời gian nhìn mình bên ngoài, đã bị một màn này kích thích đến.

Hắn bao nhiêu lần bồi hồi tại kẻ cận cái chết, là vì cha mình, chờ hắn tâm tâm khổ khổ từ linh độ không gian ra tới, nhìn một cái hắn nhìn thấy gì...

“Phương Thần, người trước lãnh tỉnh, phụ thân tình huống người có điểm gì là lạ!” Phương Dịch sợ Phương Thần xúc động, liền đem đứa bé này cùng nữ nhân kia giết. Hắn là tuyệt đối tin tưởng hiện tại Phương Thần, đang muốn bề gãy cổ nữ nhân này.

Phương Thần hô hút một hơi thật sâu, khống chế được lực lượng mình muốn khuếch tán, hắn cũng cảm giác đến không đúng, đây chính là tại trên người cha mình, không – cảm giác chút lực lượng nào, nếu không có linh hồn khế ước lúc trước, hắn cũng sẽ hoài nghi nam tử trước mắt cũng không phải cha mình.

“Tiểu bằng hữu, người nghĩ sai rồi đi?” Triệu Di nhìn đến thiếu niên như yêu tinh, nhất thời hỏa khí liền lên đây, nói chuyện cũng rất không tốt, “Triệu Nhất mới hai mươi bốn tuổi, làm sao có thể có hài tử mười sáu mười bảy tuổi?” Đương nhiên, vì có giành được ấn tượng tốt trước mặt Triệu Nhất nàng là sẽ không biểu hiện vẻ mặt sinh khí.

Phương Thần nhíu lông mày, nhìn mình hài tử trong ngực, cảm thấy dị thường chướng mắt, “Ta cùng phụ thân, cùng người nữ nhân này không có vấn đề gì, ta lần thứ hai hỏi người! Hắn là ai vậy?!” Thiếu niên vươn ra ngón tay thon dài, chỉ vào đứa bé con chất vấn.

Hắn nghĩ qua việc trực tiếp đoạt quá phụ thân trong ngực hài tử, lúc này phụ thân, là tuyệt đối không làm gì được mình, nhưng vừa nghĩ tới kiếp trước, tâm của hắn cảm thấy rất đau, giống như là không thể hô hấp.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, nhìn thiếu niên xa lạ trước mắt, có một cổ cảm giác quen thuộc, trong trí nhớ, lại không có chút nào tin tức, “Hắn là con ta, 5 tuổi.” một câu nói kia, hắn cũng không biết tại sao lại nói ra.

Nhìn thiếu niên muốn khóc lên, Phương Triệu Nhất cảm thấy tim của mình như là bị nhéo nhức mỗi nhức mỗi, đặc biệt khó chịu.

“Người... Người cuối cùng nên làm!” nước mắt Phương Thần, rốt cục khống chế không được mà chảy xuống thanh âm khàn khàn mà nói.

Nhà trẻ đã tụ tập rất nhiều người, bọn họ nhìn đến tình cảnh như vậy, trong mắt rõ ràng đều lộ ra xem thường vẻ mặt, nhìn sang liền hiểu được là thiếu niên cố ý, đại khái là nam nhân tình nhân, nhìn đến nam nhân có lão bà cùng hài tử, hiện tại đã bị kích thích.

Triệu Di cảm thấy dị thường buồn cười, “Tiểu bằng hữu, chúng ta không biết người! Người cũng không nên tùy tiện nói lung tung!”

Phương Triệu Nhất ma xui quỷ khiến nhất dạng, vươn ra không xuất tay, nhẹ nhàng mà lau nước mắt thiếu niên, “Thần Thần không khóc...” Nói xong câu đó khi, mới phát hiện mình cổ quái, giống như rất tự nhiên.

Phương Tinh trợn to hai mắt của mình, hắn có thể rõ ràng mà cảm giác đến, thiếu niên này rất mạnh, hơn nữa bởi vì lý do người thừa kế lang tộc tương lai, tâm trí của hắn thành thực rất nhiều, hắn có lẽ phép nói, “Vị đại ca kia ca, hắn là phụ thân ta, không phải phụ thân người, người cũng không nên nhận sai người.”

“Lăn!” Phương Thần lúc này nhìn đến hai người này, hình như là có một cái u, nói ra, tự nhiên là không nghe.

“Thỏ nhĩ gia còn kiêu ngạo, thật sự là thói đời ngày sau!” Trong đó một cái phụ nhân lớn tiếng mà nghị luận đạo.

“Cũng không phải, nhìn nhìn dáng vẻ của hắn...” Một người khác phụ họa đạo.

Sắc mặt Phương Triệu Nhất lập tức liền ám trầm xuống dưới, không biết là bởi vì Phương Thần bởi vì những người khác nghị luận.

Phương Thần có sức mạnh tuyệt đối có thể trực tiếp bắt cha mình đi, nhưng hắn cũng biết, tình huống phụ thân không bình thường, mình và phụ thân so đo không được, nhưng tâm hắn, không ngừng mà co rút đau đớn, thậm chí căn bản liền khống chế không được.

trong lòng Triệu Di cảm thấy kỳ quái, chẳng lẽ cái thiếu niên yêu tinh này, thật sự cùng Triệu Nhất có quan hệ rất lớn?!

Phương Triệu Nhất nghiêng thân thể của mình, đem con phóng tới trong ngực Triệu Di, nói với bọn họ, “Lên xe!”

Triệu Di muốn ngồi ghế phó lái, nhưng tiếp xúc đến ánh mắt nam tử lạnh như băng, nhất thời liền lại ngồi ở mặt sau,

trong trí nhớ Triệu Di vị trí phó lái, ngoài vài người Tống Gia Bảo, không ai ngồi đến.

bước chân Phương Thần không có di động, hần mắt mở trừng trừng mà nhìn cha mình lên xe, còn có nữ nhân kia, “Lên xe!” Nam tử vươn ra đầu mình, nói với thiếu niên ngốc lằng.

Thấy thiếu niên nên không có di động, Phương Triệu Nhất trực tiếp xuống xe, lôi tay kéo thiếu niên, sau đó cho hắn ngồi ở ghế phó lái.

Mọi người thấy đến hành vi của nam tử, bên trong đôi mắt mỗi người, thoáng hiện quang mang kinh ngạc, hình như cũng không ngờ chuyện sẽ biến thành như thế này, chẳng qua miệng đều ngậm, bọn họ cũng có thể cảm giác đến ánh mắt lãnh khốc của nam tử kia.

Phương Thần vững hồ hồ mà ngồi ở phó người lái thượng, hần không biết phụ thân mình mang mình đi nơi nào, “Các người xuống xe!” Phương Triệu Nhất chạy đến khu người giàu, liền nói với Triệu Di.

trong ánh mắt Triệu Di, lập tức liền thoáng hiện ủy khuất, “Triệu Nhất, ta...”

“Mẹ, chúng ta về nhà đi.” Phương Tinh biết, nếu như mẹ tiếp tục nói chuyện, kia phụ thân tuyệt đối sẽ sinh khí, thậm chí về sau số ít gặp mặt, cũng không khả năng.

Hần vẫn luôn đều biết tính cách phụ thân mình, chỉ có khi nhìn đến mình, trên mặt mới có điểm điểm ôn nhu, vì người thiếu niên kia, lại... Buông đầu óc của mình. trên mặt, xuất hiện thần sắc khổ sở.

Triệu Di cũng biết chuyện nặng nhẹ, bị con của mình nhắc nhở một tiếng cũng biết mình sai, “Kia Triệu Nhất, có thời gian khi, sẽ nhìn Tinh nhi.” thời gian mấy năm trước, nàng đều là dựa vào quan hệ như vậy, làm cho mình áo cơm không lo.

Phương Triệu Nhất không trả lời, chờ bọn hắn đi, xe biến mất trước mặt hai người.

“Tinh nhi quen thiếu niên này?” ánh mắt Triệu Di, nhìn con trai của mình.

Phương Tinh lắc đầu, “Không biết, nhưng là phụ thân hần là...” Câu nói kế tiếp cũng không nói xuống, nhưng là ý tứ thực rõ ràng. Hần là tương lai lang tộc, cái thân phận này là trải qua tộc trưởng bọn họ giám định, ngay cả người thiếu niên kia hần cha mình, chính là...

Triệu Di không nói gì, nàng cũng biết, có một số việc không phải mình có thể tùy tiện biết đến.

Phương Thần đối với hành vi cha mình cảm giác đến mặc danh kỳ diệu, nhưng trong lòng lại tràn ngập vui sướng về mặt.

“Phụ thân...” Phương Thần chớp một chút hai mắt của mình, nhìn nam tử mặt nghiêng, lần thứ hai hô.

Phương Triệu Nhất mân môi, một hồi lâu sau, mới chậm rãi mà nói, “Ta không nhớ rõ ngươi.”

Nam tử này hình như là một hồ nước lạnh trực tiếp đem thiếu niên nhiệt tình đều tưới nước.

“Phụ thân! Ngươi không nhớ rõ ta?!” thanh âm Phương Thần có chút bén nhọn, hần nghĩ quá rất nhiều tình huống, nhưng căn bản không có nghĩ tới, cha mình thế nhưng sẽ quên chính mình.

Hần cảm thấy tim của mình, hình như là bị kéo ra đến đường như, đôi mắt như là lưu ly, lúc này lại thoáng hiện cảm xúc ảm đạm.

Phương Triệu Nhất không trả lời Phương Thần nói, rồi sau đó không có lên tiếng, hần nhìn phía trước chiếc xe, không biết phụ thân muốn dẫn mình đi nơi nào.

Phụ thân không nhớ rõ mình, kia tại sao lại áp dụng hành vi như vậy?! Còn có hài tử, nữ nhân kia, này hết thấy đều trở thành căn thứ trong lòng hần.

Phương Thần rất đồ kỵ, trực tiếp nhất suy nghĩ giết bọn họ, như vậy cha mình sẽ trở về.

Người của lang tộc rất cuộc làm chuyện gì, mới có thể làm cho phụ thân mình biến thành như thế này. Phương Thần không phải không nghĩ đến trực tiếp đi lang tộc, nhưng biết, ngay cả sức mạnh của mình rất lợi hại, hẳn không nghĩ bại lộ thân phận của mình.

Hắn cùng bán yêu trước kia không giống, mặc kệ là thân thể, linh hồn, hẳn đều không chế linh độ không gian, mà thân thể là trải qua rèn luyện cải tạo, không có chút không khí lang tộc.

bên trong Ô tô rất an tĩnh, ngoài cách tiếng hít thở mỏng manh, còn lại đều nghe không được.

Đại khái là sau nửa giờ, Phương Triệu Nhất ngừng xe lại.

Nơi này không phải khu người giàu có, với S thị mà nói, nhà trọ thực phổ thông.

“Xuống xe đi.” Phương Triệu Nhất từ trên xe bước xuống, mà Phương Thần đi theo sau cha mình.

Nhà trọ là hai phòng một thính, gia cụ rất đơn giản, không có cái gì đặc biệt, “Đem người biết đều nói cho ta biết!” Phương Triệu Nhất ngồi ở trên ghế sa lông, chân bắt chéo dò hỏi.

“Ta muốn chính người nhớ tới!” Phương Thần quật cường mà nói, hẳn là khinh thường nói chuyện trước kia, “Còn có! Người như thế nào sẽ có hài tử?! Thậm chí còn có nữ nhân?!” Hẳn quan tâm nhất liền là chuyện này.

“Cho dù người là hài tử của ta, không có quyền lợi hỏi đến chuyện của ta!” Phương Triệu Nhất không vui mà nói, hẳn ghét nhất những người khác can thiệp chuyện của mình, vì sau khi nói xong, hẳn lại cảm thấy thực hối hận.

140. Chương 140: Không Muốn Bỏ Qua

Phương Thần trừng lớn hai mắt nhìn nam tử vừa quen thuộc lại rất xa lạ trước mắt, “Người nói không có quan hệ với ta?!”

Sau đó ngẫm lại, chuyện này, thật sự cùng mình không có bất cứ quan hệ nào, lúc trước mình ỷ vào nam tử sủng ái mình, rất quá phận, một khi đã như vậy nói, vậy hẳn cần gì phải nghĩ đến mình.

Phương Thần cảm thấy tim của mình rất đau, quả thực là không có cách nào thở nổi, khi mục tiêu trùng sinh không còn, hẳn không biết mình còn lại cái gì.

Phương Triệu Nhất nhìn đến lắc lắc thiếu niên đứng lên, gương khuôn mặt nồn nà, tràn ngập không khí đau thương tuyệt vọng, “Ta... Ta không phải có ý này...” Hẳn dùng thanh âm bối rối mà giải thích.

Hắn cũng không biết tại sao mình lại như thế này, mặc kệ nói như thế nào, thiếu niên ở trước mắt, đều cùng mình không có quan hệ, vì sao vừa nhìn thấy cậu thương tâm khi, trái tim không bao giờ dao động của hắn lại khó chịu dị thường.

Thấy thiếu niên không để ý đến chính mình, đứng lên, đi đến cửa, Phương Triệu Nhất đứng lên, lôi kéo tay thiếu niên, trực tiếp đem cậu đẩy lên trên ghế sa lông, “Chẳng lẽ ngươi lại không thể nghe ta nói sao?!” trong thanh âm tràn ngập cảm xúc áp lực.

Phương Triệu Nhất không hiểu hành vi của mình, vì hắn biết, đây chính là không cho phép thiếu niên ở trước mắt rời khỏi tầm mắt mình.

Phương Thần không bị kéo đau, nhưng thái độ cha mình, lại làm cho tâm của hắn lạnh lại, “Người muốn nói gì?” Đau lòng đến chết lặng, đã không có cảm giác gì.

lý trí thiếu niên cũng biết, chuyện này, không thể trách cứ cha mình, dù sao hắn cũng không biết xảy ra chuyện gì, mới có thể mất đi ký ức.

“Người cùng ta có quan hệ.” Phương Triệu Nhất hô hút một hơi thật sâu, ở trong ký ức của hắn không có một người dám dùng thái độ như vậy đối với mình. Hẳn là một người bình thường, trên người không có lực lượng, nhưng một số chuyện hắn biết rõ ràng.

Có lẽ đối với những người khác mà nói, nhìn đến một thiếu niên như vậy, tuyệt đối sẽ không để ý tới, thậm chí còn tưởng rằng hắn là kẻ điên, chẳng qua mình không giống... lần đầu tiên nhìn đến ánh mắt thiếu niên, hắn liền có một loại cảm giác quen thuộc, đây đối với tên lãnh khốc vô tình như hắn mà nói, thật là việc rất lớn ngoài dự liệu của hắn.

Phương Thần cúi đầu của mình, khiến người kia thấy không rõ lắm biểu tình trên mặt hắn, một hồi lâu sau, hắn mới chậm rãi mà nói, “Người để cho Gia Bảo thúc thúc tới đây.” Hắn muốn biết rõ ràng mọi chuyện, mặc kệ dùng biện pháp gì, hắn đều phải biết phụ thân mình xảy ra chuyện gì.

“Người thật là con ta?” Phương Triệu Nhất nhìn bộ dáng hắn không có tinh thần, trong lòng cảm thấy rất đau.

Như vậy cảm giác rất kỳ diệu, rõ ràng bọn họ cũng coi như là người xa lạ, đã có một loại cảm giác quen thuộc ngay cả mình cũng không nói nên lời. Khi đó mình tỉnh lại cũng không phải không có chú ý tới mình phụ thân biểu tình kỳ quái, nhưng sau đó lại nhưng không có phát hiện bất cứ dị thường nào.

Phương Thần nháy mắt liền nâng đầu của mình, híp hai mắt của mình, “Không! Ta không phải con của người! Con của người, tại một khắc người quên hắn, hắn chết rồi!” không thêm để ý chút nào nguyên rửa mình chết đi, nếu biết cha mình biến thành như thế này, như vậy hắn còn có sức mạnh duy trì đến giờ sao?

Thấy thiếu niên giận dữ, Phương Triệu Nhất thực buồn cười mà nhìn thiếu niên, “Nếu người thật sự nghĩ là như vậy vì sao nhìn đến Phương Tinh, sẽ rơi nước mắt đau?” Hắn không hy vọng thiếu niên rơi nước mắt, càng thêm không thích thiếu niên rời đi không ở bên cạnh mình.

Hắn không phải tiểu hài tử, hắn biết mình với thiếu niên ở trước mắt tràn ngập hứng thú, thậm chí còn... chính mình trước kia, đã rất thân cận nữ sắc, nhưng năm năm trước sau khi tỉnh lại, mặc kệ là loại nào cả trai lẫn gái, hắn không có một chút cảm giác.

Phương Thần trực tiếp hừ lạnh một tiếng, “Ta không phải bảo kêu Gia Bảo thúc thúc chạy tới sao?” Nếu người trước mắt, dám dùng cái loại ánh mắt chán ghét này nhìn mình, vậy hắn là tuyệt đối sẽ cũng không quay đầu lại mà trực tiếp chạy trốn.

“Ân.” Phương Triệu Nhất cũng muốn biết rõ ràng là xảy ra chuyện gì.

Phương Thần nhíu lông mày, “Vì sao người có đứa con kia?” Xem ra, phải là lúc mình bị nhốt tại linh độ không gian, nhưng kỳ diệu của lang tộc, hắn là sẽ không ngăn như thế.

“Hắn là năm năm trước sinh ra, để thuê thôi.” Phương Triệu Nhất cũng không biết xảy ra chuyện gì, đối với thiếu niên này, hắn sẽ không kìm lòng nổi mà giải thích một số chuyện, không cho thiếu niên trước mắt hiểu lầm chính mình.

Nghe được nam tử nói như vậy, Phương Thần một lòng, cuối cùng là bình tĩnh xuống dưới. Nếu nam nhân nói cho hắn biết, hắn cùng nữ nhân kia kết hôn, còn dựng dục hài tử, kia mình tuyệt đối sẽ không quấy rầy bọn họ.

Đúng vậy, ý nghĩa hắn trùng sinh là vì cha mình, nhưng này nam nhân không cần mình, hắn cũng không cần phải mặt dày mày dạn.

Bụng Phương Thần”Lộc cộc lộc cộc...” Mà phát ra tiếng vang, khiến khuôn mặt thiếu niên hơi chút mà phồng hồng. Tính đứng lên, hắn đều có hơn mười năm không có ăn cơm, đói bụng là bình thường, chợt nghe đến tiếng cười tràn ngập từ tính hắn lập tức liền nói, “Ta đây là phản ứng bình thường, nấu cơm cho ta!” sai vật như đại gia.

Phương Triệu Nhất đứng lên, “Tính ...” ở trong lòng Hắn lắc đầu, đối thiếu niên này, hắn thật là cong không đứng dậy nổi.

Phương Thần trước kia cũng biết cha mình sẽ không nấu cơm, nhưng khi nhìn đến hắn đến gần phòng bếp, cặp tròng mắt trong suốt, thoáng hiện vẻ kinh ngạc. Kiếp trước hắn không biết cha mình, mỗi lần bọn họ gặp mặt, giống như là người xa lạ, thậm chí có đôi khi, so người xa lạ cũng không bằng.

Hắn biết, đó là kiếp trước mình hiểu lầm hắn, hiện tại hắn biết tất cả mọi thứ, đều là phụ thân bảo vệ mình, nhưng cuối cùng lại... Vừa nghĩ tới Chiêu Hoa thương tổn cha mình, trong lòng của hắn liền tràn ngập lửa

giận.

Đại khái là quan hệ thời gian, nhiếp hồn thuật kiếp trước, tại trên người của hắn, hình như không có bất luận ảnh hưởng gì, hoặc là nói, bởi vì lực lượng hắn vốn dĩ có, đã muốn vượt qua nhiếp hồn thuật.

Thời gian không lâu, Tống Gia Bảo bọn họ chạy tới, vừa lúc có thể ăn bữa tối.

Trương Đại Tráng bởi vì không ở S thị, cho nên không có thời gian gấp trở về, mà Khổng Chiêu cùng Tống Gia Bảo cũng là hoàn toàn không giống.

“Tiểu mỹ nhân, ngươi là Triệu Nhất tâm hoan sao?” Khổng Chiêu khi nhìn đến Phương Thần, trong mắt thoáng hiện ánh sáng. Hắn thích nam nhân, học năm hai liền phát hiện, chắc chắn... Nhìn một cái nộn da thịt, sờ lên khẳng định bóng loáng.

Trên thực tế Khổng Chiêu tưởng như vậy, tay hắn đã muốn đưa tới trên khuôn mặt Phương Thần, “Ba...!” Thanh âm rất lớn, để cho Khổng Chiêu căn bản không có thời gian lùi móng vuốt.

Khổng Chiêu nhìn đến mình mu bàn tay có dấu bật, cho dù trên mặt nên tràn ngập tươi cười, nhưng trong lòng cũng là thực giật mình. Mặc kệ nói như thế nào, hắn đều là người luyện qua, ngay cả đối người trước mắt không có phòng bị, chẳng qua né tránh công kích của người thường, đó là dễ dàng.

“Không được gọi ta là tiểu mỹ nhân!” sắc mặt Phương Thần biến thành màu đen, cũng không ngờ nhiều năm như vậy không có thấy, Khổng Chiêu nên một bộ cà lơ phất phơ quả nhiên kiếp trước nhìn thấy mặt muện tao, đều là dùng để lừa gạt thiếu nam thiếu nữ không biết.

Khổng Chiêu tà mị mà nhìn thoáng qua thiếu niên, “Vậy người nói người là ai? Đại ca ca khẳng định không gọi người tiểu mỹ nhân.” Hắn thật là rất ngạc nhiên, mặt than Phương Triệu Nhất, thu phục mỹ thiếu niên này như thế nào?!

“Người còn lớn hơn ca ca? một cái Lão nam nhân.” Phương Thần không khách khí mà châm chọc đạo, từ khi đi vào, Tống Gia Bảo một câu không có nói.

Khổng Chiêu cảm thấy thực oan uổng, hắn mới hai mươi bốn tuổi được không?! Như thế nào liền thành này lão nam nhân trong mắt thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi?! “Người là tiểu thí hài không hiểu tình thú!” Nhìn dáng vẻ của hắn, như trẻ con.

“Ta là tiểu thí hài, nhưng là so người lão nam nhân người tốt hơn rất nhiều.” Phương Thần châm chọc mà nhìn hắn một cái, vươn ra dấu tay trắng nõn sờ bụng của mình, trước kia bởi vì cùng đấu tranh hồ cấn nuốt, căn bản không có nghĩ tới đã chuyển đổi bụng, hiện tại lại...

Tống Gia Bảo lạnh lẽo mà nhìn thoáng qua Khổng Chiêu, “Người được rồi?” Triệu Nhất để cho bọn họ tới nơi này, khẳng định không phải để cho bọn họ tới nhìn mỹ nhân.

Thiếu niên này, cho dù bộ dạng sống mái khó phân, nhưng tuyệt đối sẽ không khiến người hoài nghi giới tính hắn, càng khiến mình cảm thấy kỳ quái chính là, là thái độ Triệu Nhất đối với thiếu niên.

Hắn có thể biết rõ ràng ai đang nấu cơm, mà ở bên trong ấn tượng của hắn, ngoài cách Thần Thần có thể lệnh Triệu Nhất như thế, những người khác không có khả năng, vì Triệu Nhất rõ ràng mất trí nhớ, mà thiếu niên ở trước mắt, không có thể là Thần Thần, này tuổi... Chính là...

vị trí Linh độ không gian, lang tộc hàng năm nghiên cứu, nhưng không có tiến triển chút nào, bên kia thời gian cũng không rõ lắm, hướng chỉ Thần Thần nên là một đứa bé, thật sự có thể tại linh độ trong không gian sống sót sao?! Tộc trưởng ngay cả không thích Phương Thần, vì lực lượng Triệu Nhất, cũng là rất mấu chốt.

Khổng Chiêu ủy khuất mà nhìn Tống Gia Bảo, rõ ràng một bộ mặt trẻ con, như thế nào từ trường cũng là càng lúc càng lớn đó?!

Đang lúc Tống Gia Bảo muốn nói chuyện khi, Phương Triệu Nhất đã muốn từ tại phòng bếp đi ra, “Ăn cơm...” Nhìn đến hai người khác, “Không có nấu cơm các người.”

“Triệu Nhất! Người cũng quá vô tình đi, là người bảo chúng ta tới, lại không chuẩn bị cơm đồ ăn của chúng ta?!” Khổng Chiêu lập tức liền đứng lên lên án đầy đất.

” tiểu mỹ nhân là người trong lòng của người sao?” Khổng Chiêu tiếp tục e sợ thiên hạ bất loạn mà dò hỏi. Phương Triệu Nhất mân môi không nói gì, mà khoe miệng Phương Thần lại gọi lên, lộ ra độ cung xinh đẹp, “Đúng vậy, ta là tâm can bảo bối của hần!”

141. Chương 141: Lời Nói Kịch Liệt

khi Phương Thần nói vừa xong câu này, hần liền phát hiện sắc mặt hai người Khổng Chiêu cùng Tống Gia Bảo có chút khó coi.

“Tâm của hần can bảo bối là Phương Thần, người nhớ kỹ!” lúc này sắc mặt Khổng Chiêu tản ra lãnh khí, cho dù Triệu Nhất quên Thần Thần, nhưng là bọn họ nhưng không có.

Phương Thần không có sinh khí, đối mặt hai người biến sắc mặt, sâu kín mà dò hỏi, “Nếu hần không thích lời ta nói, như thế nào sẽ nấu cơm cho ta đâu?” Trong thanh âm của hần, đều có một chút khẩu khí chất vấn.

Nghe được câu hỏi như vậy hai người Tống Gia Bảo cùng Khổng Chiêu trong lúc nhất thời cũng phản bác không được, “Ta mặc kệ người là ai, cũng không khả năng thay thế được vị trí Thần Thần trong lòng chúng ta!”

“Còn có, chờ khi Triệu Nhất nhớ tới, người chết đầu tiên là người!” Tống Gia Bảo lạnh lùng mà nói, từ trong ánh mắt của hần Phương Thần có thể rõ ràng cảm giác đến sát khí.

Phương Thần cảm thấy trong lòng ê ẩm, bọn họ bảo hộ chính mình như vậy, hần hần là cảm thấy cao hứng sao?!

“Hần là Phương Thần, hần nói.” Phương Triệu Nhất đương nhiên cũng nghe đến bọn họ nói, nhất thời nhú lông mày giải thích.

Nếu không phải mình mang về một người như vậy, thậm chí còn để cho bọn họ tới hai người bọn họ có phải hay không tại trước mặt mình, vĩnh viễn cũng sẽ không nói hai chữ Phương Thần.

Nghe được nam tử nói sau, Khổng Chiêu cùng Tống Gia Bảo mới bình tĩnh đại ngộ, vừa rồi bọn họ quá mức tức giận, nhất thời liền quên Phương Triệu Nhất, có lẽ tại tiềm thức bọn họ muốn Phương Triệu Nhất nhanh nhớ lại Phương Thần, nhưng sợ hãi hần thống khổ.

Tống Gia Bảo căn bản sẽ không biết linh độ không gian xảy ra chuyện gì, nhưng hần có thể tinh tường biết, đây chính là mình có thể còn sống đi ra, lý do bởi vì Phương Thần hoặc là Triệu Nhất, nếu không mình căn bản lại không thể nhìn được ngày hôm nay.

“Người là Phương Thần?” Khổng Chiêu khi không tin muốn hỏi, Tống Gia Bảo đã hỏi trước.

Hần nhìn thiếu niên từ trên xuống dưới một, ánh mắt không có một chút cùng Phương Thần tương tự, chẳng qua đã qua lâu như vậy, rất nhiều chuyện đều rất khó nói, càng thêm khó có thể xác định thời gian ở linh độ không gian.

“Ta nói ta là Phương Thần, các người tin tưởng sao?” Lúc này trong ánh mắt Phương Thần, không có chút ý cười nào. Nghiêm túc mà nhìn hai người trước mắt.

Cha mình là không có ký ức, nhưng hai người bọn họ cũng không giống.

Khổng Chiêu lắc đầu, lại gật đầu, “Ta không rõ ràng lắm.” Hần nói sự thật, thời gian hần cùng Phương Thần ở chung không lâu, huống chi khi đó nó là hài tử, trưởng thành làm sao nhanh như vậy?! khi Tống Gia Bảo một mình trở về, cũng đã nói cho bọn họ là xảy ra chuyện gì.

Ngay cả mình và Trương Đại Tráng đều cảm thấy bất khả tư nghị, nhưng vừa nghĩ tới trình độ thông minh của Thần Thần, cũng rất nhanh liền tiếp nhận chuyện này.

“Người là Phương Thần.” Tống Gia Bảo quan sát trong chốc lát, mới chậm rãi mà trả lời.

Nghe được hắn nói sau, Khổng Chiêu trừng lớn hai mắt của mình, “Như thế nào?” Hắn như thế nào cũng muốn không thông, nếu thật sự là Thần Thần nói, vậy bộ đáng hắn hiện tại.

” sau lỗi tai Thần Thần có một viên tiểu tiểu chí (nốt ruồi).” Tổng Gia Bảo giải thích, “Hơn nữa thời gian linh độ không gian, có lẽ cùng thời gian bên ngoài không giống, do đó...” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục nói, “Càng thêm quan trọng là ... thái độ Triệu Nhất.”

“Ngay cả hắn mất trí nhớ, nhưng trình độ hắn quen thuộc Thần Thần, tuyệt đối so với chúng ta lợi hại, mấy năm nay, người xem ngoài chúng ta, hắn còn để cho những người khác tới nơi này sao?” Thậm chí đưa con kia, cũng không cho phép đến chỗ này.

Khổng Chiêu nhớ hành vi Phương Triệu Nhất một chút, vì thế khẳng định gật đầu, “Người nói cũng đúng vậy.” Được rồi, như vậy chuyện không thể tưởng tượng, liền được Tổng Gia Bảo lập tức giải quyết.

Phương Thần hơi hơi mà cau mày, “Chẳng lẽ các người không nghi ngờ ta không có tốt ý sao?” Lúc này trong lòng hắn rất vui, ít nhất ký ức của phụ thân, bọn họ có thể chậm rãi tìm trở về, nhưng hai người kia tin tưởng mình là Phương Thần, rất ấm áp.

“Không cần chúng ta phán đoán, hắn đúng.” Tổng Gia Bảo vươn mình tay ra, trực tiếp nói, “Trước kia cũng có người giả mạo Thần Thần, nhưng còn không có tới gần Triệu Nhất, cũng đã bị khí thế của hắn dọa.”

Phương Triệu Nhất từ đầu không có nói chuyện, “Ăn cơm trước.”

Thì ra mình thật là mất đi một ít ký ức, trước kia hai người bọn họ không có tự nói với mình, do ký ức đó cùng mình có quan hệ rất lớn?! Hắn cũng rõ ràng, chính là thiếu niên ở trước mắt không có xuất hiện vậy hắn là tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

hai người Khổng Chiêu cùng Tổng Gia Bảo rất oán niệm, bạn tốt của mình thật là không có chuẩn bị bữa tối cho bọn họ.

“Chúng ta đi nấu ăn đi.” Khổng Chiêu ai oán mà đề nghị mà Tổng Gia Bảo cho một tư thế thỉnh, hai người chậm rãi hướng phòng bếp đi đến.

Tin tưởng công nhân ” tập đoàn Sáng thế ” cùng ” tập đoàn Trần thế “, tuyệt đối sẽ không nghĩ đến, vì tổng giám đốc ngoan tuyệt của bọn họ ở nhà, như là một tiểu tức phụ.

Phương Thần cũng không khách khí, bưng cơm lên, ăn ngay lập tức, lúc này mặc kệ là ăn cái gì, hắn đều sẽ cảm thấy ngon.

“Chậm một chút, cơm này cho con hết.” Phương Triệu Nhất ôn nhu mà nói, kỳ thật hắn làm rất nhiều cơm, chẳng qua vì thiếu niên ở trước mắt, chỉ có thể làm cho bạn tốt của mình tự đi nấu ăn thôi.

Tổng Gia Bảo cũng hiểu được nguyên nhân, hắn ngược lại không có gì câu oán hận, nhìn nồi cơm điện tràn đầy, liền hiểu được là chuẩn bị cho thiếu niên. Hắn không biết Thần Thần tại linh độ không gian sinh hoạt như thế nào, mà mình cũng chỉ là người thường mà thôi, căn bản là tưởng tượng không ra chuyện bên kia.

cơm bên trong Nồi cơm điện, hơn phân nửa đều bị Phương Thần giải quyết, hắn đã muốn hơn mười năm không có ăn cơm, làm sao có thể ăn không vô đâu?! Nhìn đến ánh mắt những người khác đều nhìn mình, Phương Thần có chút ngượng ngùng mà nhìn bọn họ, “Ta...” lời hắn còn chưa nói hết khi, cũng đã bị đánh gãy.

“Thần Thần, người muốn ăn cái gì, nói với chúng ta.” bên trong đôi mắt Tổng Gia Bảo, tràn ngập cảm xúc đau lòng. Rốt cuộc là sinh hoạt thế nào, mới có thể để cho Thần Thần như thế này.

Phương Thần cúi đầu, không để cho mình nước mắt chảy ra đến, cũng không làm cho bọn họ nhìn đến biểu tình trên mặt, “Gia Bảo thúc thúc, Khổng Chiêu thúc thúc...” Thanh âm của hắn có chút nghẹn ngào, hết thấy kiếp trước, đều xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Giữa đột nhiên, một bàn tay ấm áp đặt lên đầu hắn, tiếng nói trầm thấp chậm rãi truyền đến, “Thần Thần, cho dù ta không nhớ rõ người, nhưng người phải ở bên cạnh ta.” những lời này rất ôn nhu, nhưng lại tràn ngập bá đạo tuyệt đối.

“Không...” Phương Thần nâng lên hai mắt của mình, nghiêm túc mà nhìn nam tử ôn nhu trước mắt, “Ta muốn sống một mình!”

“Không được!” Ba nam nhân trăm miệng một lời mà ngăn cản.

“Vì cái gì?” Phương Thần nhũu lông mày lại nói, hắn có năng lực sinh tồn. Kiếp trước hắn liền đem toàn bộ bang phái của cha mình lung lạc tay mình, không phải cuối cùng Kỳ thật này hết thấy đều là âm mưu của Chiêu Hoa.

“Thần Thần, ngươi mới bảy tuổi đi?” Tống Gia Bảo nghiêm túc nghiêm túc mà nói, “hài tử Nhỏ như vậy, như thế nào ở sinh hoạt bên ngoài?!”

trên trán Phương Thần treo đầy hắc tuyến, đúng vậy, hắn hình như quên mình mấy tuổi.

Phương Triệu Nhất tiếp Tống Gia Bảo nói nói, “Thần Thần, ngươi là hài tử của ta, nên cùng ta ở cùng một chỗ!”

Ba người bọn họ đều cũng không ngờ, đây chính là thiếu niên ở trước mắt, thế nhưng muốn sinh hoạt một mình.

“Trừ phi ngươi có thể khôi phục ký ức, nếu không nói, mình ngươi bám trụ đi.” giọng điệu Phương Thần kiên định mà nói, “Cho dù là các ngươi, không có cách nào ngăn cản quyết định của ta.” Trong lòng của hắn là có ngật đáp, phụ thân tìm mình tâm niệm niệm, thế nhưng quên chính mình, thậm chí còn có một đứa bé.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất bất đắc dĩ mà hít một hơi, hắn ngay cả chuyện mình mất trí nhớ cũng không biết.

“Phụ thân, chuyện ngươi mất trí nhớ, ta không trách cứ ngươi, nhưng là...” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp nói, “Ta không thể chịu đựng ngươi có những hài tử khác!” hai chữ sau, trực tiếp leng keng hữu lực, thậm chí tràn ngập đau thương.

Nghe được thiếu niên nói Tống Gia Bảo cùng Khổng Chiêu không có nói chuyện, bọn họ cũng đều biết Triệu Nhất có hài tử, mà đem Thần Thần quên đến không còn một mảnh.

lúc này Phương Triệu Nhất sắc mặt cũng lạnh xuống dưới, “Ngươi thật sự hận ta?”

Hắn không biết chính mình rốt cuộc là cùng nhi tử ở chung như thế nào, như thế nào sẽ đem hắn sủng thành tính cách như vậy.

“Đúng!” Phương Thần nâng mắt, “Chờ ngươi khôi phục ký ức khi, ngươi sẽ biết ta đây trở về là vì cái gì?” Thấy ánh mắt cha mình lạnh lùng như thế, hắn nên cố nén đau lòng, tuyệt nhiên mà nói.

Đúng vậy, không có ánh mắt phụ thân sủng nịch, hắn đã là kẻ cái gì cũng không có một khi như vậy hắn liền muốn bữa bãi hoặc là. Hắn thống khổ, nam tử trước mắt kia, cũng không nên tốt như thế.

“Ngươi...” cả người Phương Triệu Nhất đều tản ra không khí lãnh liệt, thiếu niên này, độ nhẫn nại của mình cũng là có hạn.

Tống Gia Bảo vội vàng mà nói, “Triệu Nhất, trước chậm rãi cho Thần Thần thời gian.” Hắn cũng biết, bất cứ người nào tân tân khổ khổ, mà sau khi trở về, nhìn đến vì cha mình, trở thành cha những người khác, đều sẽ khổ sở.

“Phương Triệu Nhất! Ta về sau không bao giờ là con của ngươi!” Phương Thần thấy cha đối đãi chính mình mình như vậy, bên trong đôi mắt trong suốt, thoáng hiện nước mắt.

Phương Triệu Nhất cảm giác có cái gì đi lên, trực tiếp “Phốc...” Một tiếng, học ra máu đỏ tươi, trực tiếp té xỉu đi, sợ tới mức mấy người Phương Thần thất kinh.

142. Chương 142: Yêu Phụ Thân

Phương Thần không thể nghĩ đến, vì hắn đề xuất một chuyện như vậy, cha mình liền...

Tổng Gia Bảo trực tiếp bắt được tay Phương Triệu Nhất, hấn bắt mạch, “Khó thở công tâm, trước hết để cho hấn trở về phòng.” Lời tuy nhiên nói như vậy nhưng là ánh mắt hấn gian, lại tràn ngập vẻ lo lắng.

thân thể bạn tốt, hấn là biết đến rất rõ ràng, hấn không có lực lượng, hơn nữa như là người thường. chuyện phía sau Linh độ không gian, bởi vì Triệu Nhất mất đi ký ức, những chuyện khác cũng không biết.

Khổng Chiêu nhìn thoáng qua Phương Thần, không nói gì. Từ mấy năm trước bắt đầu, hấn biết tính chiếm hữu của đứa bé vì trăm triệu không nghĩ tới, nhiều năm như vậy đi qua, một chút biến hóa cũng không có.

“...” Phương Thần cũng cái gì không có nói, cùng Khổng Chiêu đồng thời hợp lực, đem cha mình đặt trên giường.

Trong phòng đều là màu đen, cùng tính cách nam nhân rất tương tự.”Hấn...” tiếng nói Thiếu niên thanh thúy tràn ngập lo lắng.

Hấn oán hận cha mình, cho dù mình có thể tha thứ hấn trong trí nhớ hấn không có chính mình, vì đứa con kia sinh ra, lại làm hấn trần đề. Kiếp trước hấn là người thường, đối với việc này là bất lực, nhưng kiếp này lại không tùy ý để vận mệnh nắm giữ.

Phương Thần muốn nắm giữ kiếp này, tuy rằng nam nhân này quên chính mình, nhưng hấn tuyệt đối sẽ không buông tha.

Tổng Gia Bảo lắc đầu, “Không có chuyện gì, nhưng ta là thầy thuốc mà thôi, có một số việc, cần hai phụ tử các người mới có thể giải quyết tốt.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp nói, “Thần Thần, cho dù Triệu Nhất quên người, nhưng người cùng hấn đồng thời sinh hoạt, đối với ký ức của hấn cũng có trợ giúp.”

“Ta biết người không thể chịu đựng những người khác, vì chuyện đã xảy ra, huống chi phương diện này còn có một ít chuyện chúng ta cũng không biết, người hà tất liền đem phụ thân của người phán tử hình nhanh như vậy?!”

nam tử mặt trẻ con nghiêm túc mà nhìn thiếu niên, hấn cũng hiểu được Phương Thần có thể từ linh độ không gian đi ra, tuyệt đối là trả giá vô cùng lớn nếu không, như thế nào sẽ nhìn đến thiếu niên trưởng thành như thế.

Phương Thần cúi đầu, để người khác không rõ lắm biểu tình trên mặt hấn, “Ta đã biết.”

Hấn cũng biết mình rất tùy hứng, nhưng tính cách như vậy, tại cha mình cũng chiều hạ sủng ra tới. Hấn đã muốn không phải hài tử mấy tuổi, trải qua kiếp trước, hấn biết có một số việc, cần nhẫn nại.

Khổng Chiêu cùng Tổng Gia Bảo liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt nhau, nhìn thấu lo lắng. sáu năm trước tất cả mọi người bọn họ cho rằng Phương Thần đã chết, hy vọng có thể còn sống ra tới rất xa vời, sau năm sau, hài tử trước mắt, lại xuất hiện.

Bọn họ không có nói cho Triệu Nhất chuyện mất trí nhớ, đều nhất trí mà cho rằng hấn chịu kích thích lớn, mới có thể khiến hấn quên Thần Thần.

Mấy người không nói chuyện, rồi sau đó Khổng Chiêu ý bảo Tổng Gia Bảo, vì thế hai người chậm rãi rời khỏi đến, đem không gian lưu cho phụ tử hai người.

cửa nhẹ nhàng đóng, mà thiếu niên đứng im, vẫn không nhúc nhích, cũng không biết đang tự hỏi cái gì.

“Gia Bảo, chúng ta đi về trước đi, ở tại chỗ này không làm gì.” Đối với việc Phương Thần có thể trở về, trong lòng của hấn mặt tràn ngập cảm xúc cao hứng.

Phương Thần có ý nghĩa Phương với Triệu Nhất bọn họ không có ai không rõ, mà một hài tử khác... Cho dù là thực đáng yêu, nhưng có một số việc, như thế nào cũng không khả năng thay thế

Tổng Gia Bảo lập tức liền gật gật đầu, “Trở về đi.”

không gian nơi này cũng không đủ hai người bọn họ ở, khi ra tới, Tổng Gia Bảo nói, “Xem ra Phương gia bên kia...” Không biết tộc trưởng lang tộc, khi biết Phương Thần bình an vô sự ra tới sẽ có thái độ gì.

“Chuyện này, chúng ta đều là không có khả năng quản lý, hơn nữa Thần Thần cũng không phải nhân vật phổ thông, hẳn tuyệt đối sẽ không để mình chịu thiệt.” Khóe miệng Khổng Chiêu gợi lên, lộ ra độ cung xinh đẹp. Đứa bé này, so với bọn hắn càng thêm thâm trầm.

“cũng đúng.” Tống Gia Bảo có tin tưởng tuyệt đối với Phương Thần.

ánh mắt Phương Thần phức tạp mà nhìn phụ thân đang hôn mê “Ta thật sự sai lầm rồi sao?” Hắn hỏi Phương Dịch.

Phương Dịch không ngừng mà mắt tròn trắng, “Kỳ thật ta rất muốn nói, thái độ người đối với phụ thân người rất kỳ quái.” Căn bản liền không giống như phụ tử, như là ăn dấm ái nhân. Trước kia lúc Phương Thần còn rất nhỏ, hắn không có suy nghĩ những phương diện khác, cho dù hắn hiểu được thái độ Phương Triệu Nhất rất kỳ quái, nhưng...

Vừa nghĩ tới Phương Triệu Nhất có lẽ yêu thương con mình, hắn đã cảm thấy thật quái dị, dù sao khi đó Phương Thần, còn là một đứa trẻ mà thôi! Chẳng lẽ cái nam nhân kia từ lúc mới bắt đầu, liền nghiệm luyện đồng, nếu không nói, như thế nào sẽ như thế?!

“Này có cái gì kỳ quái? Người đã biết, ta sẽ nói cho người biết chuyện của kiếp trước.” Phương Thần chậm rãi giảng tình cảm hắn đối với cha mình, siêu việt hơn tất cả mọi thứ. Hắn trùng sinh ý nghĩa ngay tại cha mình.

Phương Dịch vẫn luôn đều cho rằng Phương Thần tuyệt đối sẽ không chạm đến chuyện của kiếp trước cũng không ngờ, hắn tại đây tình huống này nói cùng mình.

Trong phòng rất an tĩnh, Phương Thần nhìn cha mình ngẩn người, trên thực tế là cùng Phương Dịch giảng chuyện của kiếp trước “Phụ thân ta, vì ta trả giá hết thảy, nhưng là ta lại muốn giết hắn?! Thực buồn cười đi?!”

Cho dù chết, hắn cũng không có hiểu được xảy ra chuyện gì, nếu không phải mấy lần trở về kiếp trước, hắn căn bản liền sẽ không biết tình cảm của phụ thân.

Nghe được hắn nói xong, Phương Dịch ngược lại là trầm mặc xuống dưới, “Hắn...” Thật sự là không biết nói như thế nào, nhưng chuyện của kiếp trước tại kiếp này căn bản sẽ không có phát sinh, vì sao Phương Triệu Nhất...

Phụ thân yêu thương nhi tử, đây đối với Phương Dịch mà nói, vẫn có chút giật mình. lang tộc bọn họ có sứ mệnh kéo dài hậu đại vì hai đầu công lang, cho tới bây giờ cũng không có khả năng dừng dục hải tử. Khi đó hắn yêu nhân loại, lại bị mọi người phản đối.

“Ta có thể trùng sinh, là bởi vì phụ thân đi.” Phương Thần chưa sót mà cười nói, “Người nghĩ như thế nào tiếp thu phụ thân quên ta?”

Hắn tuyệt đối không thể chịu đựng, kiếp trước bọn họ không có cách nào mới trở thành người xa lạ, như vậy kiếp này hắn tuyệt đối không hy vọng làm như thế.

“Người yêu thương cha mình.” Phương Dịch thản nhiên mà nói, hình như là đang nói một chuyện không quan trọng. Lúc trước hắn đã cảm thấy kỳ quái, vì sao một đứa trẻ, cha mình đi vui vơ cũng không cho lại càng không muốn mẹ kế nữ nhân linh tinh, thì ra hết thảy đều có nguyên nhân.

“Người cười đi?” phản ứng đầu tiên của Phương Thần là cười nhạo một tiếng, hắn làm sao có thể sẽ yêu cha mình?! Đây là chuyện nghịch thiên cỡ nào, “Người mình thích là nam tử, thì nghĩ ai cũng như người à”

Phương Dịch cũng biết, mình nói câu này, trước mắt thiếu niên sẽ không tin tưởng, “Tin hay không tại người, nhưng là hành vi người làm, đều nói rõ là ăn dấm, ghen tị nữ nhân kia có thể ở bên người phụ thân người.”

Đối với yêu tà thú Phương Thần là không để ý hắn đối cha mình, là bởi vì lý do kiếp trước, làm sao có thể... Chính là... Có một số việc, hắn không dám tiếp tục suy nghĩ sâu xa, bởi vì như vậy sẽ làm hắn thừa nhận không được .

“Kỳ thật ta đề nghị người cùng Phương Triệu Nhất ở cùng một chỗ, cũng có thể bồi dưỡng tình cảm.” Phương Dịch nhẹ giọng mà đề nghị nếu chuyện Phương Thần khó quyết mình cũng sẽ không có thân thể.

Thân thể hần, cần Phương Thần dùng sức mạnh đắp nặn một lần nữa, rồi đem linh hồn của mình rót vào đi vào.

Vốn dĩ hần là cần thu thập tình yêu cùng linh hồn, vì lực lượng Phương Thần hiện nay, có thể áp chế chính mình, hướng chỉ tại khi sinh tử tồn vong, hần hình như đã tiêu hao hết sức mạnh của chính mình, mới có thể đem Phương Thần bảo vệ tốt.

Phương Thần muốn phản bác, nhưng biết, đây là biện pháp tốt nhất lúc mới bắt đầu, hần cũng muốn như vậy, chỉ bởi vì thái độ phụ thân, hần muốn giận tên này một chút, một khi hần không có bất luận cái gì khác thường nói, kia Phương Thần tuyệt đối sẽ nghe hần.

Trước kia nữ nhân kia không tới gần cha mình, hiện tại cũng vậy, chính là...

Lang tộc đúng là cần một người thừa kế, nhưng cái người thừa kế này nên được mình đồng ý, hần... Vừa nghĩ tới phụ thân tại tình huống mình không biết yêu thương một hài tử khác, trong lòng của hần đổ ky, giống như là ngọn lửa đang cháy lên.

“Ngô...” Đại khái là cảm giác đến không thoải mái, nằm nam tử, nhẹ nhàng mà rên rỉ một tiếng, điều này làm cho Phương Thần nháy mắt hồi thần.

Phương Thần thu hồi khí thế mình phóng xuất ra, hần biết phụ thân mình, đã cùng trước kia hoàn toàn không giống, mà hần lại tràn ngập lực lượng.

Phương Triệu Nhất kỳ thật không có chuyện gì, nghỉ ngơi một đoạn thời gian, tự nhiên sẽ thức tỉnh lại, hần chậm rãi mở hai mắt của mình, một đôi đôi mắt tối đen, nhìn gian phòng của mình.

“Người không phải đi rồi sao?” Đang nhìn đến Phương Thần khi, Phương Triệu Nhất liền như là một hài tử không được tự nhiên, lạnh lùng mà chất vấn.

Phương Thần không có bỏ qua ánh mắt cha mình chợt lóe mà bối rối, “Phụ thân, người thật sự muốn ta đi sao?” Thanh âm của hần tràn ngập điểm điểm hấp dẫn.

Phương Triệu Nhất sững sốt, sau đó nghiêng đầu của mình, nhìn Phương Thần, “Ta luyện tiếc người.” Chỉ cần nghĩ đến thiếu niên rời mình, hần đã cảm thấy linh hồn mình đau đớn, giống như thở cũng cảm thấy khó khăn.

143. Chương 143: Đầu Lùi Một Bước

Phương Triệu Nhất cũng không biết vì cái gì, rõ ràng thiếu niên ở trước mắt xa lạ như thế, nhưng hần nên muốn đem cậu lưu lại. Chỉ cần vừa nghĩ tới cậu một mình một người sống ở bên ngoài, tâm tình của hần liền kém, như mình làm cái gì sai vậy.

Nếu thiếu niên ở trước mắt là con của mình, vậy để cho hần cùng mình cùng chỗ, như vậy, có lẽ có một ngày có thể khôi phục mình ký ức.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất thấy hần không có nói gì vì thế nhỏ giọng mà hô. Hần cũng không hiểu rõ thiếu niên ở trước mắt, nhưng từ trong tròn mắt trong suốt kia mình nhưng có thể thấy rõ ràng cảm giác đau thương.

đối với ký ức trước kia của mình, một chút hần cũng không nhớ hy vọng có thể được thiếu niên này giúp đỡ. Hần cũng hiểu thống khổ bị một người quên đi, chỉ có chút chuyện, căn bản không phải mình có thể tùy tiện không chế.

Nhìn bộ dáng Tổng Gia Bảo hiển nhiên là biết mình mất trí nhớ, nhưng hần không có tự nói với mình nguyên nhân, nghĩa là ... Có một số việc, bọn họ nhìn ra, tỷ như Phương Thần, đã là không tồn tại trong trí nhớ bọn họ.

khóe miệng Phương Thần gọi lên, lộ ra độ cung xinh đẹp, “Ta có thể cùng người ở cùng một chỗ, nhưng là có một điều kiện...” Tạm dừng trong chốc lát, thấy cha mình không có nói nói, hắn mới tiếp tục nói, “Không được cùng nữ nhân kia có quan hệ gì.”

Hắn tuyệt đối không cho phép cha mình thích nữ nhân khác, thậm chí còn cùng nàng một chỗ. Hắn không biết trước kia xảy ra chuyện gì, vì sau khi mình trở về, phụ thân là của mình, cho dù là một hài tử, cũng không thể cướp cha từ tay mình.

kiếp này Hắn trở về vì phụ thân, lúc trước kích thích hắn như vậy, tim của mình cũng rất đau, nhưng sau đó nhìn đến phản ứng của hắn, hắn thực vừa lòng. Ngay cả trong trí nhớ nam nhân này không có mình, nhưng linh hồn hắn, lại nhớ kỹ chính mình, sẽ đối với mình sinh ra một loạt phản ứng.

“Có thể.” Phương Triệu Nhất không hỏi gì, trực tiếp trả lời Phương Thần.

Hắn đối nữ nhân kia, thật là không có ấn tượng gì, đương nhiên sẽ không cần biết sự tồn tại của nàng, bởi vì Phương Tinh. Đối với hài tử thông minh này, hắn cũng thực thích, nói cách khác, cũng sẽ không đáp ứng yêu cầu của nữ nhân kia.

Nghe được nam tử nói như vậy Phương Thần liền gật gật đầu, “Phòng của ta ở nơi nào?” Trước kia là không có cách nào, hắn hiện tại trưởng thành, tự nhiên không có khả năng cùng cha mình ở cùng một chỗ.

Phương Triệu Nhất nhìn thoáng qua con của mình, suy nghĩ trong chốc lát, mới chậm rãi mà nói, “Chúng ta dọn đi địa phương lớn một chút.” Hai người ở nơi này nói, rõ ràng cảm giác nhỏ.

Cho dù hắn cũng biết Phương Thần đối với mình rất trọng yếu, nhưng điều kiện tiên quyết là hiện tại một chút ký ức hắn cũng không có, hơn nữa phụ tử hai người ngủ chung, nghĩ như thế nào cũng cảm thấy có chút cổ quái.

Vấn đề của hai người giải quyết trong tình trạng một người ngồi, một người nằm.

Phương Thần chẳng có gì, hơn nữa trên người hắn không có tiền, “Ta muốn mua quần áo.” Hắn nói với cha mình, một chút cũng không khách khí.

ánh mắt Phương Triệu Nhất lóe ra một chút, sau đó gật gật đầu, “Tốt.” Tuy rằng hắn bị tức đến ngất xỉu đi, nhưng lại không có trở ngại gì.

Thiếu niên không hỏi vấn đề sức mạnh trong cơ thể cha mình, bởi vì hiện nay hắn không rõ tình huống nào.

Phương Thần đã về bên cạnh cha mình khiến bọn Chiêu Hoa rất kỳ quái.

Bọn họ cũng đều biết Phương Thần chết, hoặc là nói, đã biến mất tại thế gian, mà lúc này hắn lại xuất hiện, đương nhiên sẽ khiến cho một số người chú ý.

“Người nói, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” Chiêu Hoa hỏi hư không, mà phía trước hắn, huyết khí bốc lên, đã đứng 7 năm, hắn chế tạo huyết oa oa, oán khí không chỉ tăng lớn, thậm chí còn có thể giết người vô hình.

Hư không cũng không trả lời Chiêu Hoa hắn cũng không để ý, vì thế xoay người liền rời sơn động.

Hai nam nhân, một bộ dạng đẹp trai lãnh khốc, một lại sức quyến rũ không thường, nhường người bên đường, đều không hẹn mà cùng nghiêng đầu nhìn về phía bọn họ.

Phương Thần nhìn đến đồ vật tương đối quen thuộc, cũng không nói gì thêm, để cho cha mình mang mình đi cửa hàng.

“Người xem thích cái gì.” Phương Triệu Nhất ôn nhu mà nói, gương mặt không có bất luận biểu tình gì, lúc này lại tràn ngập lo lắng.

Người bán hàng đối với Phương Triệu Nhất rất quen, nàng cũng là biết nam tử trước mắt là ai, thậm chí y phục của hắn, đều là tuyển cấu trong này, “Phương tiên sinh, chúng ta gần đây ra...” Lời còn chưa nói hết, liền tiếp thu đến một đạo ánh mắt không tốt.

“Tự chúng ta sẽ lựa chọn, không cần người giới thiệu.” Phương Thần lạnh lùng mà nói, đáng tiếc khuôn mặt hắn với những người khác một chút lực thuyết phục cũng không có.

Cái người bán hàng này nhìn xem sắc mặt của nàng, đối cha mình không có ý tốt.

Phương Triệu Nhất cũng đi theo gật gật đầu, ” chuyện Quần áo, tự chúng ta sẽ lựa chọn, người đi đi.” Nói xong câu đó hẳn đối với lời mình nói, vẫn có chút kỳ quái, giống như hẳn sẽ hạn chế mà khiêu chiến điểm máu chốt của Phương Thần.

Ở trong ký ức của hẳn căn bản là không có người có thể dám ở trước mặt mình làm càn như thế.

Đối với biểu hiện của phụ thân mình, Phương Thần thực vừa lòng, vì thế lôi kéo tay hẳn, mà bắt đầu xem quần áo.

Kỳ thật Phương Thần trước kia, căn bản sẽ không có già mồm cái lão như vậy, thậm chí tính cách của hẳn cũng không phải như thế này, đại khái là đã trải qua thời gin làm trẻ con tâm tính của hẳn cải biến rất nhiều.

Phương Triệu Nhất thực kiên nhẫn mặc kệ Phương Thần thử quần áo bao lâu, thậm chí một bộ cũng không muốn, hẳn đều có tuyệt đối kiên nhẫn chờ đợi.

Chờ Phương Thần khi chọn lựa tốt quần áo, cũng đã là buổi chiều, buổi tối bởi vì lý do mệt mỏi, thiếu niên cũng không yêu cầu qua lớn.

“Chúng ta đi ăn cơm đi.” Phương Triệu Nhất sai người đưa đồ đến nhà mình liền mang theo Phương Thần đi.

Phương Thần cúi đầu, không nói gì. Có lẽ bọn họ nhìn qua rất ấm áp, nhưng là Phương Thần biết, cha mình, căn bản sẽ không có trở về trong ánh mắt của hẳn, không có cái loại sùng nịnh nồng đậm này.

“Ba ba...” lúc hai người bọn họ đi tới, một đạo tiếng nói non nớt hô lại đây.

Phương Triệu Nhất dừng lại bước chân của mình, mà Phương Thần lại là nghiêng đầu, nhìn về phía đứa trẻ kia.

Hẳn biết đứa bé này, cũng không ngờ bọn họ mới chia tay giờ liền gặp bọn họ.

khi Triệu Di nhìn đến bọn họ, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, nhưng rất nhanh đã bị nàng che dấu “Triệu Nhất.” Vốn dĩ nàng vì mang theo con đi ra vui đùa một chút, hôm nay là thứ bảy, con không cần đến trường.

Phương Triệu Nhất liền nhìn không có vì dò hỏi Phương Tinh, “Người tại sao lại ở chỗ này?” Cho dù giọng điệu lạnh nhạt, nhưng ấm áp bên trong Phương Thần cũng là có thể nghe ra đến.

Phương Tinh nhìn thoáng qua cha mình, nhìn nhìn lại đại ca ca bên cạnh phụ thân, vì thế nhếch môi nở nụ cười, “Ta cùng mẹ mẹ chơi, ba ba cùng ca ca muốn đi sao?”

Bọn họ là Người của Lang tộc, cũng biết một số chuyện, hơn nữa lần đầu tiên hẳn nhìn ánh mắt phụ thân ôn nhu như này, chắc là liên quan đến vị ca ca này.

Vị ca ca này nói là hẳn là hài tử của cha mình?! Hẳn mẹ của mình, nhưng cũng nhưng không biết xảy ra chuyện gì.

Phương Triệu Nhất muốn cự tuyệt, nhưng Phương Thần lại đáp ứng rồi, “Tốt, người tên là gì?” Cha mình không nhớ rõ nói, kia mình cũng có thể từ trước mắt nữ nhân này, nghe được một ít tin tức.

Phương Tinh mắt to ngập nước nhìn Phương Thần, trả lời, “Ca ca, ta là Phương Tinh.”

Triệu Di đối với hành vi của con mình như vậy, trong lòng không thoải mái, vì nàng cũng biết, địa vị mình ở bên trong lang tộc.

Cho dù nàng sinh người thừa kế, thậm chí còn may mắn mà không có chết, đối với những người khác mà nói, nàng cũng chỉ là mẫu thân, căn bản sẽ không có đem mình trở thành là thê tử thiếu chủ. Đúng vậy, bọn họ là không có kết hôn, nhưng người thừa kế là mình sinh, như thế nào có thể...

Mấy năm nay, nàng cố gắng mà muốn cùng Phương Triệu Nhất thay đổi quan hệ, khi có một chút điểm khởi sắc thiếu niên yêu dị này xuất hiện.

Thiếu niên xuất hiện, nàng đã muốn hội báo đi lên, tin tưởng tộc trưởng nhất định sẽ phái người đến, đến lúc đó thiếu niên này, hẳn là sẽ không bên người Triệu Nhất. Bọn họ là Người của Lang tộc, sẽ không cho phép nam tử yêu nhau, cho dù hẳn mình nói là Phương Thần, nhưng Phương Thần tính là cái gì?!

Phương Triệu Nhất hơi hơi mà nhú lông mày, hẳn biết Thần Thần không thích Triệu Di, cũng không biết hẳn rốt cuộc nghĩ thế nào, nhưng nếu là hẳn cần, mình cũng sẽ không cự tuyệt, “Đi thôi.” Sau khi nói xong liền trực tiếp xoay người.

Phương Tinh cắn môi, nhìn bóng dáng phụ thân mình xoay người không chút do dự, hẳn rất nhanh đi theo, “Ba ba, chờ ta...” Vội vàng chạy đến một bên nam tử, sau đó dắt tay hẳn.

Phương Triệu Nhất không có giãy ra, nếu như là những người khác nói, hẳn bản lại không dễ dàng dựa vào gần bên cạnh hẳn như vậy.

Phương Thần lôi kéo tay còn lại của cha mình, về phần một nữ nhân khác, sớm đã bị bọn họ vớt sau đầu.

Triệu Di nhìn bộ dáng ba người bọn họ, trong mắt thoáng hiện không cam lòng... Rõ ràng đã tiếp cận, lại để một thiếu niên phá hủy hết thảy, nàng tuyệt đối sẽ không buông tha, nhất định có thể, nàng còn có nhi tử.

144. Chương 144: Vô Hình Ẩn Ý

Phương Thần cùng Phương Triệu Nhất rất ăn ý, cho dù qua lâu như vậy, giữa bọn họ nên hình thành ăn ý những người khác không có cách nào chen vào.

Phương Tinh là tiểu hài tử, hẳn biết lợi dụng ưu thế của mình như thế nào để chọi đại ca kia thích hẳn.

Phụ thân là dạng gì hẳn liền rất rõ ràng, nhiều năm như vậy tới nay, số lần có thể thấy hẳn tươi cười, một bàn tay cũng có thể đếm, khi đối mặt thiếu niên, lại phát hiện phụ thân cười nhiều hơn.

Phương Thần đối với mẹ con nhà này, vì một chút hảo cảm cũng không có, hẳn biết cha mình là dạng gì tử, ngay cả mất đi ký ức, nhưng là người trước mắt, thật sự là rất đem mình trở thành duy nhất.

“Phụ thân, chúng ta đi ăn cái kia...” Phương Thần nghiêng đầu của mình, nhìn cha mình. Hẳn gọi mà một chút áp lực cũng không có, nhưng những người khác nghe được lại là chuyện khác.

Có một chút người xa lạ đi ngang qua, nghe được bọn họ xưng hô trong đôi mắt, đều thoáng hiện sắc thái kỳ quái. sau đó cũng bình thường trở lại, có vài người thu dưỡng dưỡng tử, đều như thế.

trong đôi mắt Phương Tinh ngập nước, thoáng hiện ủy khuất, đến không hiểu ba ba xảy ra chuyện gì, phụ thân, mình hẳn bản không thể kêu.

ngay cả Phương Tinh còn nhỏ hẳn cũng hiểu được, phụ thân sẽ đối với mình tốt hơn so những người khác, bởi vì hẳn là con y, có lẽ cha mình, xuyên thấu qua mình nhìn người khác.

Phương Triệu Nhất nhìn khu bánh ngọt cho trẻ, vì thế gật gật đầu, “Tốt.” mình không thích ngọt, nếu nhi tử thích vậy hẳn là sẽ không để ý.

Triệu Di vội vàng mà chắn ở trước mặt bọn họ, sau đó cười nói, “Triệu Nhất, người không phải không thích ăn đồ ngọt sao?” Nàng nhớ rõ, lúc trước khi nàng muốn ăn điểm tâm ngọt, nam tử trước mắt, khi đó có thần sắc gì, hình như là muốn đem mình ăn sống nuốt tươi.

“Phụ thân, người không thích ăn?” Phương Thần một bộ biết rõ, phụ thân mình thích ăn cái gì, không thích ăn cái gì, hẳn còn rõ hơn người khác đây là cố ý mà thôi.

Còn không có chờ Phương Triệu Nhất trả lời, Triệu Di đã muốn giành trước, “Đương nhiên, người còn nói là con hẳn, như thế nào điểm này cũng không biết!” Rõ ràng vì giọng điệu không vui, giống như Phương Thần là ôn dịch.

“Nữ nhân!” lúc này giọng điệu Phương Thần rất không tốt, “Đây là chuyện phụ tử, cùng người không có bất cứ quan hệ nào đi?”

sắc mặt Triệu Di có chút khó coi, nhưng nên biểu tình phản bác đạo, “Ta là mẹ mẹ Tinh nhi, làm sao có thể sẽ cùng ta không có quan hệ đâu?”

Cho dù là Người của Lang tộc, khi nhìn đến mình, trên mặt đều là dáng vẻ cung kính.

Phương Thần cảm thấy nữ nhân trước mắt, thật sự là một chút đầu óc cũng không có, hẳn nói là chuyện phụ tử hai người, nữ nhân này thế nhưng xả đến vấn đề sinh dục. Ngay cả đứa bé trước mắt do mình sinh thì thế nào, này còn không phải một câu mình định đoạt được.

Hắn không biết lang tộc có hạn chế gì với tộc người khác, nhưng hiện nay hắn đã không tính là Người của lang tộc, thậm chí bán yêu đều cũng không tính thân thể hắn. Đã sớm trải qua trọng tố của hồ cần nuốt, cụ thể là cái gì, hắn cũng không rõ ràng.

“Ba ba, chúng ta vào đi thôi.” Phương Tinh thích hợp mà đánh vỡ không khí có chút áp lực, hắn biết mình mẹnói gì, để cho sắc mặt phụ thân ám trầm.

Nó không muốn phản lại mẹ, vì bất kể như thế nào, nàng đều là mẹ của mình, thậm chí còn chiếu cố chính mình.

Từ khi biết chuyện, hắn biết mình là công cụ mà thôi, công cụ để hấp dẫn sự chú ý của phụ thân.

Phương Tinh cảm thấy rất đau xót, phụ thân không thích chính mình, mẹ cũng không yêu chính mình, nhưng là hắn có thể tự mình yêu chính mình, hơn nữa vị ca ca trước mắt này, nhìn qua thì cũng tốt.

Hắn không biết vì cái gì cha mình có nhi tử, nhưng nếu mình là Người thừa kế của Lang tộc, vậy không cần lo lắng nhiều như vậy.

Người thừa kế của Lang tộc, không phải nói thay đổi là có thể thay đổi, hơn nữa nếu ca ca trước mắt thật sự lợi hại như vậy kia vì sao gia gia không cho ca ca làm người thừa kế đâu?! Thậm chí còn làm cho mình sinh ra.

Phương Triệu Nhất dùng một ánh mắt lạnh như băng bắn xuyên qua, Triệu Di không tự giác mà tìm một vị trí khác, sau đó phụ tử ba người, trực tiếp đi vào.

Phương Thần đầy hứng thú mà nhìn này cái gọi là đệ đệ, hắn cảm thấy rất kỳ quái, vốn dĩ phải là chán ghét người này đúng không?! nhưng linh hồn hắn đã muốn thành niên, căn bản liền không cần so đo cùng một đứa trẻ con.

vị trí bọn họ lựa chọn là cửa sổ, thậm chí cũng là chỗ ngồi vừa ba người điều này làm cho mặt Triệu Di, thành màu đen như bụi đáy nồi.

“Triệu Nhất, ta ngồi đâu?” Triệu Di điềm đạm đáng yêu mà nhìn nam tử trước mắt, về phần hai hài tử khác, sớm đã bị vứt đến sau đầu đi.

Phương Thần cười tủm tỉm mà trả lời, “A di, nơi này nhiều vị trí như vậy, người tùy tiện chọn lựa một cái có thể chứ.” ý tứ thực rõ ràng, lẩn cho nhanh ta mới xách con người đi cùng.

“Ta cùng Tinh nhi ngồi chung đi.” Triệu Di cũng không quản sắc mặt những người khác, tự hỏi tự đáp, tiếp đến liền đem Phương Tinh ôm lấy, mình ngồi xuống, mà lại Phương Tinh ngồi ở trên đùi nàng.

Phương Tinh không nói gì, mẹ của hắn muốn làm cái gì, mình không có cách nào quản chuyện này. Phụ thân đối với mẹ của mình, một chút tình cảm cũng không có, điểm này hắn là rất rõ ràng, vì mẹ của hắn, không có thấy tình thế rõ ràng mà thôi.

Lúc mới bắt đầu, hắn cũng không phải không nghĩ đến việc trợ giúp mẹ của mình, chẳng qua sau đó mọi thứ hắn nghĩ đều thành tro tàn

Nỗ lực của hắn, lại làm cho lửa giận của mẹ phát tiết đến trên người của mình, mà phụ thân đã đối mình có ý kiến, hắn còn nhớ rõ, khi đó phụ thân ba tháng liền không có đến thăm mình.

Phương Tinh biết vị trí của mình ở nơi nào, hắn sẽ không thị sủng mà kiêu, bởi vì hắn không có tư cách cùng bản lĩnh như vậy.

“Thần Thần, thích ăn cái gì liền điểm.” Phương Triệu Nhất đối với thái độ của Triệu Di nhướng mày, cũng không nói gì thêm. cảm giác với Triệu Di như là người xa lạ vậy.

“Tốt.” Phương Thần cũng không khách khí, nhưng hần nhẹ giọng dò hỏi, “Tinh nhi, người thích ăn cái gì?”
Đứa bé này rất thú vị, rõ ràng không vui, lại làm nên một bộ dáng vui vẻ.

“Ca ca ăn cái gì, ta liền ăn cái đó.” Phương Tinh ngẩng đầu, nhìn gương mặt xinh đẹp trước mắt nhất thời cảm thấy có chút thẹn thùng, vội vàng mà cúi đầu mình.

“Tốt.” Phương Thần cảm thấy rất thú vị, vươn tay ra, sờ sờ đầu của hần.

“Ba...!” Một tiếng, tay Phương Thần bị đánh một chút, nhất thời không khí, lập tức liền ngưng kết.

Triệu Di có chút ngưng ngừng mà nói, “Thực xin lỗi, ta là thói quen, Tinh nhi không thích những người khác đụng vào.” Nàng là hành vi theo bản năng, chờ mình kịp phản ứng khi, chuyện cũng đã xảy ra, mặc kệ hối hận như thế nào, không tác dụng.

“Lăn!” lúc này sắc mặt Phương Triệu Nhất dị thường khó coi, sau đó đi đến bên cạnh Phương Thần “Đau không?” cả người Hần đều tản ra không khí lạnh như băng, giống như tùy thời đều phải giết người.

Tuy rằng Triệu Di biết Phương Triệu Nhất vô tình lạnh như băng, vì trăm triệu lần không ngờ, vì không cẩn thận đánh tay nó mà thôi, người nam nhân này vì có thái độ như vậy.

“Ta...” Triệu Di còn muốn nói gì đó, tiếp xúc đến ánh mắt nam nhân tràn ngập sát khí, lệnh nàng ngạnh sinh sinh mà đánh rùng mình.

Phương Tinh nặng nề mà hít một hơi ở trong lòng, có mẫu thân như vậy, thật là...

“Ba ba, mẹ mẹ cũng là vì ta là ta không quá thích những người khác đụng chạm.” Kỳ thật Phương Tinh căn bản sẽ không có tật xấu như vậy chỉ bởi vì nàng là mẹ của mình, hần chỉ có thể giúp đỡ nàng.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, nhìn con nhỏ, “Người cũng vậy ...”

Hần vốn dĩ liền không nghĩ sẽ gặp được bọn họ, chuyện của con còn không giải quyết được, như thế nào sẽ cho phép hai người kia phá hư tình cảm giữa phụ tử bọn họ.

Hần biết Phương Thần đối với mình rất bất mãn, nếu hai người kia nên tiếp tục như thế nói, hần cũng không biết khi nào thì mới có thể khôi phục ký ức mình đã mất đi, khi nào thì mới có thể để cho Thần Thần yêu mình...

Nghĩ đến đây, tròng mắt u ám của Phương Triệu Nhất kia thoáng hiện cảm xúc khiếp sợ. Hần vẫn luôn đã cảm thấy mình rất kỳ quái, vì sao đối Phương Thần để ý như thế?! Chẳng lẽ mình yêu con trai của mình?! Sa đó vì hần chết, cho nên tự động bính trừ hết thảy ký ức có liên quan đến hần, thậm chí sức mạnh cũng không muốn.

trong mắt Phương Tinh thoáng hiện nước mắt, “Ca ca, ta không phải cố ý.”

Đối với thiếu niên ở trước mắt, Phương Tinh rất thích, cảm thấy bên cạnh hần, mình cũng rất thoải mái.

“Phụ thân. Tính.” Phương Thần nói với cha mình.

Lúc này Phương Triệu Nhất không nói gì, nội tâm kinh đào hải lãng, hần thế nhưng thích con của mình? Không, phải nói là yêu con của mình?! Hần không nhớ rõ chuyện trước kia, lúc này mới nghĩ tới chuyện khác.

145. Chương 145: Nữ Nhân Lửa Giận

lúc này Triệu Di sắc mặt không biết hình dung như thế nào, muốn rời đi, trong lòng lại không thích hai người bọn họ một mình cùng một chỗ.

“Ừng ục...” Thanh âm, thích hợp vang lên, Phương Thần có chút ngưng ngừng vuốt bụng của mình.

Phương Triệu Nhất đối nói với người bán hàng, “Đem đồ ngon nhất lên, chẳng lẽ không có nhìn đến sao?” Thanh âm của hắn lạnh lùng, sau đó liền bưng lên một ly đồ uống, cho thiếu niên lấp bụng.

Phương Tinh cũng ngồi xổm xuống cầm một ly uống, “uống ngon ...” Ánh mắt hơi hơi mị lên, một bộ dáng hưởng thụ.

Phương Triệu Nhất với những người khác không có một chút hứng thú, hưng trí bưng bưng mà để cho Phương Thần ăn điểm tâm ngọt, ngược lại hắn không có ăn.

Phương Thần nhìn nữ tử đối diện một chút, biết nàng đang suy nghĩ gì, vì thế cầm một khối điểm tâm, trực tiếp nhét vào khóe miệng của mình “Phụ thân, người cũng ăn ...”

Phương Triệu Nhất nhìn đến con trai mình như vậy hé miệng lập tức liền ăn xuống.

Phương Triệu Nhất biết mình ánh mắt mình nhìn thiếu niên không chỉ có tình cha con, không phải đứa con đơn giản như vậy, nếu là như thế vậy hắn giữ cậu bên cạnh mình. Có lẽ chờ khi hắn khôi phục ký ức, cảm giác cổ quái trong lòng kia, sẽ hoàn toàn biến mất.

trong ánh mắt Triệu Di thoáng hiện lửa giận đặc hơn, ở chung như vậy như thế nào như là phụ tử?! Nhìn như là tình nhân ở chung vậy.

Phương Tinh cũng biết mẹ mình sinh khí, nhưng hiện tại nhưng không có một chút biện pháp nào, hướng chỉ đại ca trước mắt, làm người ta cảm giác thực thoải mái.

Lúc chỉ có Phương Thần cùng Phương Triệu Nhất ăn thư thái, về phần hai người khác sẽ có phản ứng gì, cùng bọn họ không có bao nhiêu quan hệ.

“Phụ thân, chúng ta trở về đi.” Phương Thần là một khắc cũng không muốn nhìn đến nữ nhân kia, đồ kỳ rồ ràng như vậy, chỉ cần là người có ánh mắt, cũng có thể nhìn ra rõ ràng.

Phương Triệu Nhất gật gật đầu, “Người mang theo con trở về.” Câu này nói vừa xong, liền lôi tay thiếu niên đi rồi, chỉ còn lại có hai người một lớn một nhỏ hai mặt nhìn nhau.

Triệu Di thật không có nghĩ đến, Phương Triệu Nhất cũng dám như thế, “Chúng ta về nhà!” giọng điệu rất không tốt, lôi kéo nhi tử bước đi.

Phương Tinh cúi đầu, hắn cũng biết lúc này mẹ của mình không vui, nhưng tính cách phụ thân, hắn là rõ ràng, tốt nhất nên không cần trêu chọc hắn thì tương đối tốt.

“Mụ mụ...” Phương Tinh thấy bộ dáng mẹ rất tức giận, giọng điệu khiếp sinh sinh hô.

Triệu Di ngồi ở trên ghế sa lông sang quý, nhìn thoáng qua con trai của mình, nàng không hiểu, rõ ràng nhất đều là nhi tử, vì sao này thái độ khác lớn như thế đâu?!” Phương Tinh, người phải khiến cho phụ thân người chú ý, nếu không hai người chúng ta, cũng không có khả năng sống yên tại lang tộc.” Ánh mắt của nàng có này cảm xúc ai oán.

Phương Tinh nghiêm túc gật gật đầu, “Mụ mụ, ta biết làm như thế nào, nhưng là vị đại ca ca kia, người tốt nhất không cần trêu chọc hắn.”

thời gian mình và phụ thân ở chung không phải rất dài, nhưng cũng biết tính tình hắn thế nào.

“Người cảm thấy hắn là ca ca của người?” Triệu Di là hoàn toàn không đồng ý cái lý do thoái thác này, hướng hồ người của Lang tộc sắp tới đến lúc đó thiếu niên kia nói đối thì sẽ bị vạch trần. Ngay cả trong lòng của nàng cũng cảm thấy thật kỳ quái, vì cái gì Phương Triệu Nhất đồng ý cho thiếu niên đi theo bên cạnh hắn.

Phương Tinh gật gật đầu, “Hắn nhất định là ca ca.” Cái loại hơi thở quen thuộc này, chỉ có nhân tài lang tộc có thể cảm nhận được.

Hắn thực thích thiếu niên, không muốn làm cho hắn chán ghét, vì mẹ của mình, nhìn qua thực chán ghét đại ca ca.

“Tinh nhi, người là hài tử, có rất nhiều chuyện cũng không hiểu, phụ thân của người mới nhiều ít tuổi? Người cảm thấy hắn sẽ có con lớn như vậy sao?” Triệu Di không tin con mình, con trai của nàng rất dễ lừa vì nó không hay tiếp xúc với người khác.

Phương Tinh mân mê không nói gì, cô gái trước mắt, khi trước mặt cha mình, một bộ dáng nhu thuận, nhưng là trước mặt những người khác, đặc biệt chính mình, hoàn toàn biến thành một người khác, lúc mới bắt đầu, mẹ mẹ thực ôn nhu, nhưng phụ thân đối mẹ càng ngày càng lạnh nhạt, tình cảm nàng cũng chậm rãi biến hóa.

“Tinh nhi, ta đem ngươi đến chỗ phụ thân ở.” Triệu Di tự hỏi trong chốc lát sau, liền chậm rãi đề nghị.

Chỉ cần con mình ở bên kia nói, hai người kia tuyệt đối sẽ không quang minh chính đại như thế nào.

trong lòng Phương Tinh sinh ra ý cười, nhưng trên mặt lại nên một bộ không đồng ý “Mẹ mẹ, ba ba bên kia sẽ không đồng ý.” Phụ thân của hắn, như thế nào sẽ cho phép mình trụ đến bên kia?!

Mỗi cuối tuần có một hai lần nhìn đến cha mình, hắn liền cao hứng rất cùng thỏa mãn.

Triệu Di híp hai mắt của mình, bên trong đôi mắt, đã không có nhiều ít cảm xúc, “Ta tự nhiên có biện pháp, đến lúc đó ngươi chỉ cần dính phụ thân của ngươi là tốt rồi.” Con trai của nàng là Người thừa kế của Lang tộc, đương nhiên là cùng với cha mình ở cùng một chỗ.

Phương Tinh hơi gật đầu, chỉ cần sẽ không làm ra chuyện thương tổn ca ca, hắn liền không gặp. Kỳ thật hắn mới là lần thứ hai nhìn thấy ca ca của mình, hắn là không có tình cảm gì khác, nhưng hắn sợ hãi mẹ chọc giận tới phụ thân, đến lúc đó ngay cả mình cũng không khả năng giúp nàng.

khi Phương Thế Nguyên nhìn đến tin tức này, trong ánh mắt hiện lên một đạo cảm xúc khó hiểu, “Đại trưởng lão, ngươi cảm thấy...” Đối với nữ tử sinh ra người thừa kế, lang tộc bọn họ không có bạc đãi nàng, vì hiện tại dính trên người Triệu Nhất, bọn họ phải suy xét.

Phương Hoành tự nhiên cũng nhìn thấy nội dung, “Chỉ sợ...” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục nói, “Không phải bịa đặt, tính cách thiếu chủ, chúng ta đều rất rõ ràng, trừ phi là người thân cận, nếu không nói, làm sao có thể cho hắn vào nhà.”

Cho dù Phương Triệu Nhất mất đi ký ức, tính cách của hắn càng thêm quái gở, thậm chí rất ít trở về lang tộc không, phải nói từ mấy năm trước hắn thức tỉnh, sau khi ra ngoài, không còn trở về.

“Ngươi nói sai, vì nếu thật là Phương Thần nói, tuổi của hắn phải là bảy tuổi mới, không có khả năng là thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi?!” Phương Thế Nguyên nói ra nghi vấn bên trong lòng mình.

Hắn là không hy vọng Phương Thần phát sinh ngoài ý muốn, nhưng linh độ không gian không phải dễ dàng có thể đi ra như vậy, hơn phân nửa đã dữ nhiều lành ít.

“Tộc trưởng, ngươi sao quên? Linh độ không gian.” Phương Hoành nặng nề mà hít một hơi, “Huống chi còn có yêu tà thú lang tộc, chỉ sợ chuyện sẽ không đơn giản như vậy.” Bởi vì yêu tà thú, Phương Thần có thể đi ra cũng dễ.

Nghe được hắn nói như vậy “Chúng ta đây đi một chuyến đi?” Hắn cũng muốn thăm con trai của mình, hắn đã ba năm không có nhìn đến quá Triệu Nhất, hắn cho tới bây giờ cũng sẽ không chủ động liên hệ cùng mình.

Phương Thế Nguyên cũng rõ ràng, ngay cả Triệu Nhất quên rất nhiều chuyện, nhưng bài xích linh hồn vẫn tồn tại.

“Tốt.” Phương Hoành cũng không nói gì thêm, cho dù Triệu Nhất không có lực lượng, nhưng bởi vì nhi tử hắn là người thừa kế, đương nhiên sự chú ý cũng hoàn toàn khác.

hai người Phương Thần cùng Phương Triệu Nhất, không chút nào có nghĩ đến, Người của lang tộc, đang trên đường tới.

“Phụ thân, ngươi tính toán xử lý nữ nhân kia như thế nào?” trông mắt thiếu niên trong suốt nhìn người đang đọc báo.

phòng ở tạm thời còn có thể ở, chờ bọn hắn tìm được địa phương tốt một chút, liền trực tiếp chuyển nhà.

Phương Triệu Nhất nâng hai mắt trong tròng mắt thâm thúy, nhìn không ra chút ít tình cảm bên trong, “Người cảm thấy như thế nào?” Nữ nhân kia dù sao cũng là mẫu thân của mình con nếu làm quá phận lang tộc cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

“Cất bước.” Phương Thần cũng không hy vọng nháo ra mạng người, đương nhiên điều kiện tiên quyết là nàng an phận.

Nam tử gật gật đầu, “Ta sẽ cho nàng cất bước.” Sản nghiệp của hắn đã muốn trải rộng toàn quốc, thậm chí nước ngoài cũng có sản nghiệp của hắn, có thể đem nữ nhân kia đưa đến nước ngoài đi.

Phương Thần đối với lời cha nói rất vừa lòng, “Phụ thân...” tiếng nói thanh thúy, lộ ra vẻ làm nũng.

Phương Triệu Nhất phát hiện tim mình đập nhanh hơn, sau đó đề nghị, “Thần Thần, người hiện tại lớn như vậy, không thích hợp gọi cha.”

Phương Thần kinh ngạc tròng lớn hai mắt của mình, trong mắt thoáng hiện ỷ khuất, “Vì cái gì?” quan hệ phụ tử giữa họ là quan hệ thân mật nhất, chẳng lẽ còn có những thứ quan hệ khác sao?!

“Gọi tên của ta.” trên mặt Phương Triệu Nhất không có biểu tình gì, nhưng trong lòng cũng bồn chồn, không biết thiếu niên sẽ đáp ứng hay không.

“Ta nói, tình cảm hắn đối với người không giống.” Không đợi Phương Thần trả lời, Phương Dịch đã muốn trêu đùa.

“Câm miệng!” Phương Thần quát lớn ở trong đầu tâm tình của hắn thật bất ngờ, vì sao phụ thân sẽ đề xuất yêu cầu như vậy.

ánh mắt Phương Triệu Nhất, lập tức liền ám trầm, “Người câm miệng cho ta!” Lạnh lùng không có chút tình cảm nào.

Phương Thần lập tức liền phục hồi lại tinh thần, vội vàng giải thích, “Phụ thân, ta không phải nói người, là...” Hắn thật sự không biết giải thích yêu tà thú Phương Dịch như thế nào.

“Là ai?” Phương Triệu Nhất nhìn đến thiếu niên muốn nói lại thôi, nhất thời bất mãn mà dò hỏi.

“Là Phương Dịch.” Phương Thần quyết định nên ăn ngay nói thật, “Hắn trong đầu. ta..” Đáng tiếc lời hắn còn chưa nói hết, liền nhìn đến sắc mặt cha mình khó coi.

“Cái gì? Một nam tử xa lạ, ở trong đầu người?” lúc này tâm tình Phương Triệu Nhất rất không tốt, con hắn, người hắn thích, thế nhưng ở trong đầu có một người khác, điều này hắn có thể chịu đựng như thế nào.

“Đúng vậy, là ta...” Phương Dịch trực tiếp biến thành hư ảnh xuất hiện tại trước mắt Phương Triệu Nhất, mà vẻ mặt thoáng hiện khiêu khích.

146. Chương 146: Mẫu Thân Nhấn Tâm

Phương Triệu Nhất nhìn đến bóng dáng trước mắt, nhất thời trong lòng tràn ngập lửa giận, hắn lạnh như băng mà dò hỏi, “Người này là ai?” Không chút nào ý thức được, cả người hắn tản ra không khí lạnh liệt, thậm chí cảm giác tóc phải dựng thẳng lên.

Phương Dịch thực thích phản ứng của người này, “Ta là Phương Dịch, vẫn luôn ở trong thân thể Phương Thần.” Câu nói kế tiếp cũng không nói xuống, nhưng ý tứ thực rõ ràng, đó vì toàn thân nhi tử người từ trên xuống dưới, ta biết nhất thanh nhị sở.

“Lăn!” Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, nếu ánh mắt có thể giết người cũng không biết Phương Dịch rốt cuộc chết bao nhiêu lần.

Phương Dịch vô tội mà nhún nhún vai, “Ta cũng muốn lăn, đáng tiếc ta không phải bóng, căn bản liền lăn không được.” Một chút cũng không cảm thấy lời mình nói ra thiếu muối cỡ nào.

Phương Thần thấy cha mình càng ngày càng sinh khí, lập tức nói, “Người trở về, còn muốn có thân thể không?” tiếng nói thanh thúy mềm nhẹ, nhưng có thể rõ ràng cảm giác ý tứ hàm xúc bên trong.

Phương Dịch muốn kích thích Phương Triệu Nhất một chút nhưng kế hoạch bị ngâm nước nóng, nhưng hắn biết có một số việc cần một vừa hai phải, “Chỗ này của ta nhớ đó...” Hắn chĩa chĩa đầu óc mình, sau đó liền phiêu trở về.

Nếu Phương Triệu Nhất làm cho mình ngột ngạt, hắn sẽ thường xuyên thoát ra.

Phương Dịch ra bên ngoài sẽ mờ ảo, nhưng tuyệt đối là một người anh tuấn, thậm chí thanh âm cũng mang theo hấp dẫn của giống đực.

Phương Triệu Nhất thiếu chút nữa liền xông lên phía trước ẩu đả với Phương Dịch, sau đó đối với hành vi xúc động như thế cảm thấy quái dị.

“Hắn là ai vậy?!” Thấy bóng dáng kia biến mất không thấy, Phương Triệu Nhất trực tiếp ngồi bên người Phương Thần, cầm lấy tay hắn dò hỏi.

Phương Thần cúi đầu của mình, nhìn bàn tay to nắm tay mình, “Hắn là Phương Dịch, Người của Lang tộc, người cũng không nhớ rõ?” những lời này của thiếu niên có đau thương.

Phượng Triệu Nhất hận không thể tự đánh mình, để cho mình khôi phục ký ức có liên quan đến Thần Thần, thanh âm của hắn có chút khàn khàn, “Thần Thần, ta...”

Hắn không biết năm đó xảy ra chuyện gì, thậm chí có thể khiến mình nhẩn tâm mà quên mất hải tử.

Phương Thần nâng hai mắt, đôi mắt tối đen như là lưu ly, toàn tâm toàn ý mà hỏi suy nghĩ của nam tử, “Phụ thân, người không thể chịu đựng Phương Dịch, ta không có cách nào.”

“Nếu không có hắn, ta sớm đã chết ở linh độ không gian.” Có một chuyện, Phương Thần cũng không phủ nhận, đồng thời trong lòng cũng muốn xem phản ứng của cha mình.

Phượng Dịch nói, cho Phương Thần cảnh tỉnh, đó là hắn đối với cha mình, có phải tình cảm phụ tử hay không phải, mà đó là tình yêu nhân gian?!

Phượng Dịch không có nói sai, một đứa con trai nói, tuyệt đối sẽ không độc chiếm mạnh như thế này.

Quả nhiên vừa nói câu này xong, sắc mặt Phượng Triệu Nhất xuất hiện biểu tình, mâu thuẫn “Thần Thần, chẳng lẽ không có cách nào đem hắn bắt cóc sao?” Chỉ cần vừa nghĩ tới thân thể thiếu niên trước mắt, bị người nhìn hết, trong lòng của hắn liền sinh khí, thậm chí liên lửa giận cũng khó chế không.

“Có, nhưng không phải hiện tại.” Phương Thần cũng biết, cần chế tạo thân thể yêu tà thú, ngoài sức mạnh còn cần một ít tài liệu trân quý.

Phượng Triệu Nhất muốn hỏi, nhưng nhìn đến biểu tình con mình, cuối cùng nuốt xuống.

“Thần Thần, đề nghị vừa này thì thế nào?” Phượng Triệu Nhất quan tâm con trai như vậy, yêu con trai của mình, ngay cả mình khiếp sợ, nhưng cần xác định một chút.

Phương Thần ra vẻ khó hiểu mà hỏi ngược lại, “Cái đề nghị gì?”

“Gọi tên của ta, về sau người đi theo đến công ty, không có ai tin tưởng người là nhi tử của ta, chỉ bằng trực tiếp tên để xưng hô.” thanh âm Phượng Triệu Nhất dịu dàng nhu hòa, hắn vuốt ve mu bàn tay thiếu niên, cảm giác một mảnh mềm nhẵn.

Phương Thần hơi gật đầu, “Àn.” Hắn cũng không thích gọi phụ thân, dù sao tình cảm của mình không giống như vậy

“Triệu Nhất... Triệu Nhất...!” Còn không có chờ hai người tiếp tục bồi dưỡng tình cảm khi, sáng sớm ngày hôm sau, cửa đã bị gõ mạnh.

Phượng Triệu Nhất nháy mắt liền mở hai mắt trong tròng mắt thâm thúy, thoáng hiện hàn khí, sau đó nhìn về phía thiếu niên trong lòng ngực của mình, ánh mắt lập tức nhu hòa xuống, “Người tiếp tục ngủ, ta đi nhìn xem.” Sau khi nói xong, hắn mặc quần áo đi ra ngoài.

Mở cửa liền nhìn đến Triệu Di ôm Phượng Tinh, mà lúc này sắc mặt đứa trẻ dị thường không bình thường.

“Triệu Nhất, Tinh nhi không biết làm sao vậy, hần...” trên mặt Triệu Di, toàn bộ đều là nước mắt, hình như là lo lắng con trai mình.

trong mắt Phương Triệu Nhất thoáng hiện không vui, “Sinh bệnh người đi tìm thầy thuốc, mà không phải ta...!”

Hần cũng không phải thầy thuốc, làm sao có thể xem bệnh, “Triệu Nhất, nhưng là Tinh nhi, Tinh nhi không muốn ...” Triệu Di khi còn muốn nói gì, Phương Thần bị đánh thức.

Thiếu niên xuyên áo ngủ từng từng, trực tiếp đi ra, lộ ra xương quai xanh tinh xảo, một đôi mắt ngập nước, nhìn hằm tử trong ngực Triệu Di.

“Triệu Nhất, trước đưa hần đi bệnh viện đi.” Phương Thần liếc nhìn liền phát hiện hận ý trong mắt Triệu Di, rất nhanh biến mất không thấy.

người như vậy, trước kia mình cũng gặp nhiều rồi. Có lẽ trước kia bên người phụ thân không có những người khác, nàng có thể thờ ơ, thậm chí trước mặt phụ thân, làm một người hiền lành, khi có kích thích nữ nhân này sẽ khó vững vàng.

Phương Triệu Nhất nhìn đến bộ dáng Phương Thần, lập tức liền nói với hần, “Người đi mặc quần áo trước, ta rất nhanh sẽ trở về.”

Hần nói xong, liền trực tiếp bế Phương Tinh, từ trong tay Triệu Di lập tức đưa đi bệnh viện.

“Nữ nhân này, đầu óc có bệnh!” sau đó Phương Thần đi vào phòng bọn họ, chọn một bộ quần áo vận động mặc lên.

Hần không thích sơ mi cùng quần bò, làm cho hần không thoải mái, vì thế liền lựa chọn rất nhiều đồ vận động

“đứa trẻ kia xử lý không tốt nói, phỏng chừng liền hủy như vậy.” Phương Dịch nói trong đầu Phương Thần.

Phương Thần mặc quần áo tử tế sẽ theo phụ thân, đến một bên mua bữa sáng, hần vì nhớ rõ phụ thân không có ăn gì về phần nữ nhân kia, kè cho nàng tìm chết người con mình cũng có thể xuống tay, căn bản liền không có tư cách chiếu cố Phương Tinh.

khi Phương Thần đi vào bệnh viện, Triệu Di thật cẩn thận mà đứng ở bên người Phương Triệu Nhất, rồi sau đó sắc mặt, đã đen như đáy nồi.

“Triệu Nhất, ăn bữa sáng trước.” Phương Thần đưa cho nam tử một ly sữa, còn có vài cái bánh bao.

Phương Triệu Nhất nhìn đến Phương Thần, ánh mắt lập tức liền nhu hòa lên, “Thần Thần...” Hần không biết nói cái gì cho phải, hiện nay tình huống Phương Tinh không để lạc quan.

“Sẽ không có việc gì.” Phương Thần vươn tay mình, ra muốn vỗ vỗ bả vai phụ thân, lại phát hiện có chút cao, vì thế chụp lưng hần.

Triệu Di nhìn đến hai người bọn họ trực tiếp ăn điểm tâm trên hành lang, sắc mặt không biết có bao nhiêu khó coi.

“Triệu Nhất, Tinh nhi sẽ không có việc gì chứ?” trong lòng Triệu Di cũng rất sợ hãi, nàng căn bản không có nghĩ tới chuyện sẽ biến thành như thế này.

Phương Triệu Nhất liền một câu không có nói, cúi đầu, ăn bữa sáng, lúc này có thể thấy được tâm tình hần rất không tốt.

Tổng Gia Bảo căn bản sẽ không có pháp lực gì, đối với tình huống như vậy, hần cũng không biết làm thế nào, chỉ có thể lợi dụng đá giẫm nhiệt cho bé

“Triệu Nhất.” Tầng lầu này là nơi chỉ có nhân tài Phương gia có thể đi lên, hiện nay toàn bộ hành lang, trừ vài người nhóm hần ra, không có những người khác.

Phương Triệu Nhất lập tức liền đứng lên, thanh âm có chút khàn khàn mà dò hỏi, “Thế nào?”

Nhiều năm ở chung như vậy, ngay cả tình cảm rất mỏng, nhưng nhìn đến biến mất, nghĩ như thế nào trong lòng cũng sẽ không thoải mái.

“Ta đã muốn dùng biện pháp đóng băng, cho công năng toàn thân hẳn chậm lại, nhưng xem ra không quá lý tưởng, người...” Tống Gia Bảo cũng không nói nói câu kế tiếp nhưng ý tứ thực rõ ràng, vì để Phương Triệu Nhất làm tốt chuẩn bị tùy thời mất con.

sắc mặt Triệu Di trở nên trắng bệch, nàng dùng một viên thuốc, để cho nhi tử như vậy tử, nàng kia... Nàng lui lại mấy bước, nghĩ mình đường lui.

“Triệu Nhất, ta... Ta...” nước mắt Triệu Di không ngừng mà chảy xuống, “Tình nhi như thế nào sẽ ngu như vậy đâu... để người chú ý, thế nhưng đi cố hết sức.” Nàng cũng biết mình rất khó trốn tránh trách nhiệm, nếu là như thế, vậy cần ...

lúc này trên mặt Phương Triệu Nhất nhìn không ra thần sắc gì, vì Phương Thần nhưng có thể cảm giác tâm tình cha mình rất không tốt.

“Người của Lang tộc khi nào thì đến?” Phương Triệu Nhất hỏi hư không, rồi sau đó một bóng người xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Thiếu chủ, tộc trưởng bọn họ đã ở trên đường.” Âm vệ cung kính mà trả lời.

Phương Thần biết, chờ Người của Lang tộc đến, chỉ sợ Phương Tinh đã sớm chết, vì thế hắn nói, “Gia Bảo thúc thúc, để cho chúng ta vào xem đi.”

“Người có tư cách gì? Nếu không phải người nói, Tình nhi cũng sẽ không...” Triệu Di kích động nói với Phương Thần, mà Tống Gia Bảo không phải ngu ngốc, nhìn sang tình huống như vậy là có thể đoán đến một số việc.

“Lăn!” sát khí trên người Phương Triệu Nhất, khiến Triệu Di cứng rần cứng rần mà lui lại sau mấy bước.

Tống Gia Bảo mang theo hai người đi vào, hắn rất thích Phương Tinh, cũng không ngờ, bởi vì mẹ đổ kỵ, thế nhưng để hắn biến thành như thế này. Sức mạnh bành trướng vô hạn, với trẻ con không phát dục quả thực là sát thủ.

Phương Thần nhìn tiểu đồng nằm trên giường, ngay cả khi công năng chậm lại, nhưng có thể rõ ràng mà cảm giác làn da hắn chậm rãi bành trướng, thậm chí toàn thân cao thấp đều là một mảnh hồng sắc.

“Người cứu hắn được sao?” Phương Thần hỏi Phương Dịch, “Nếu người không cứu hắn trách nhiệm cũng không do người, hơn nữa phụ thân của người, còn lại một mình người.” Thanh âm của hắn, mang theo hấp dẫn tuyệt đối.

trên gương mặt non nớt của Phương Thần, nhìn không ra chút biểu tình nào, không có người nào hiểu hơn hắn, chính là hắn không cứu đứa trẻ trước mắt, hắn chỉ có đường chết.

“Phương Tinh...” Phương Thần nhẹ nhàng mà học ra hai chữ, nhìn đôi mắt thuần khiết của đứa trẻ, chậm rãi vươn tay...

147. Chương 147: Làm Ái Nhân Của Hắn

sau đó hai người Phương Triệu Nhất cùng Tống Gia Bảo nhìn quang mang nhũ bạch sắc tản ra trên tay đến thiếu niên, chậm rãi tiến vào thân thể đứa trẻ.

làn da Phương Tinh vốn dĩ bạo hồng, nhưng lúc này không có tiếp tục tăng trưởng xu thế, vẫn duy trì như cũ.

trước kia Tống Gia Bảo cũng nhìn đến tình huống tương tự, nhưng đây là lần đầu tiên nhìn đến tình huống như vậy trên người Phương Thần. Trước kia lúc Phương Thần còn nhỏ, căn bản là không có lực lượng như vậy.

Phương Triệu Nhất cảm giác trong bên trong đầu mình hiện lên một hình ảnh, rất nhanh liền biến mất không thấy.

“Thần Thần...” tiếng nói nam tử trầm thấp, lộ ra giọng điệu khó hiểu.

chuyện quỷ dị như vậy tử, hắn cũng biết, nhưng ở mình trong trí nhớ, coi như là lần đầu tiên nhìn đến.

Phượng Thần ngẩng đầu, nhìn hai người trước mắt, sau đó thần nhiên mà giải thích, “Triệu Nhất, Gia Bảo, ta chỉ tạm thời ổn định mà thôi, nếu muốn hắn không có việc gì nói cần Người của Lang tộc.”

Có chút đồ vật, hắn là tuyệt đối không muốn lộ ra.

sức mạnh của mình mình rõ ràng, khi không cần thiết, tuyệt đối sẽ không lộ ra lực lượng, để tránh rơi vào tình huống gặp phải kẻ địch sẽ dễ dàng chịu thiệt.

Tổng Gia Bảo nghiêm túc gật đầu, hắn cũng biết cổ sức mạnh này của Thần Thần lợi hại, hơn nữa cũng hiểu được, Thần Thần nhất định là trả giá lớn.

Người của Lang tộc cũng khó ra khỏi lĩnh độ không gian hướng chỉ là một đứa trẻ cái gì cũng không biết.

“Sức mạnh của ta, lấy từ lĩnh độ không gian, hy vọng các người không nói ra.” Phượng Thần, nói chuyện tử tế với họ, hắn không còn bộ dáng trẻ con, cả người đều tản ra không khí lạnh như băng.

Tổng Gia Bảo không khách khí mà phiên phiên xem thường, nghĩ đến hành vi thiếu niên đối với mình thật là khó chịu, “Người nghĩ rằng chúng ta là ai? Còn có, không cần không lớn không nhỏ, kêu Gia Bảo thúc thúc, hắn là phụ thân của người, người nên gọi phụ thân.”

Thật là, cũng không biết vài năm này Thần Thần sinh hoạt như thế nào, thế nhưng biến thành tính cách như vậy.

Phượng Thần vô tội mà dụi dụi ánh mắt, “Là phụ thân cho ta gọi như vậy, đương nhiên tên của người cũng thế.” Kỳ thật tính đứng lên, xưng hô như vậy mình chiếm tiện nghi, như vậy cũng có thể trải nghiệm một chút tình cảm của mình là với phụ thân như thế nào.

Kiếp trước Phượng Thần, có thể vì Chiêu Hoa làm ra chuyện như vậy, như vậy kiếp này thật là dễ yêu thương cha mình, hắn cũng tuyệt đối không lùi. Cho dù phụ thân không thích mình, hắn cũng muốn vĩnh viễn mà đem người ở lại bên cạnh mình.

Có lẽ có thật nhiều người đều cho là mình bá đạo vô lý, nhưng tính cách của hắn như vậy, bất luận kẻ nào cũng đừng mong thay đổi hắn.

Tổng Gia Bảo nghiêng mặt mình, khó hiểu mà nhìn bạn tốt rõ ràng là con của mình, thế nhưng dùng tên xưng hô?! bối phận như vậy thì toàn bộ đều loạn lên sao?!

“Như vậy có thể bảo hộ thân phận Thần Thần.” sắc mặt Phượng Triệu Nhất không có một chút biến hóa, hắn thần nhiên mà giải thích, “Thần Thần mới bảy tuổi, nhưng thân thể hiện tại đã là thiếu niên hơn mười tuổi, hơn nữa ta không muốn cho Người của Lang tộc biết Thần Thần đã trở lại.”

Bằng trực giác, hắn không thích Phượng Thần gọi mình là phụ thân, cảm giác gọi như vậy có cách trở.

Tổng Gia Bảo vừa nghĩ tới thái độ Người của lang tộc với Phượng Thần, cũng thận trọng gật đầu, “Người nói đúng vậy, không thể để cho những người khác biết thân phận Thần Thần.”

Có lẽ Phượng Thần rất lợi hại, nhưng mình đao dễ chắn, ám tiễn nan phòng, hướng chỉ hiện tại Triệu Nhất căn bản không có lực lượng, Thần Thần còn có thể bảo hộ hắn.

Bởi vì Phượng Tinh ổn định không bạo phát năng lực nữa, ba người bọn họ không lo lắng nữa hiện tại chờ người mà thôi.

“Nếu như thế vậy người định dùng thân phận gì?” Tổng Gia Bảo nhìn thoáng qua bạn tốt lang tộc không thể có nam nam yêu nhau, không mà nói có, tuyệt đối sẽ mang gây đánh uyên ương. Người của Lang tộc, đều hy vọng nối dõi tông đường, mà hai nam nhân, sống không nổi.

“con trai của bạn.” Phượng Triệu Nhất nói xong câu đó cũng cảm giác không khí giữa đột nhiên lạnh rất nhiều.

Phương Thần lạnh lùng mà nhìn thoáng qua cha mình, “Có người bạn nào của người có con trai lớn như vậy sao? Người cho là là ai?” Mỗi ngày lúc nào cũng thời thời khắc khắc cùng một chỗ, chỉ cần là người có ánh mắt, cũng biết là xảy ra chuyện gì.

Nghe được Phương Thần nói, Tống Gia Bảo “Hi hi...” Một tiếng liền bật cười, “Thần Thần, chẳng lẽ người muốn làm ái nhân của Triệu Nhất sao?” Vốn dĩ hắc cũng chỉ vui đùa, cũng không ngờ Phương Thần thế nhưng gật gật đầu, để hắc chần động.

“Thần Thần, đối với danh dự của người rất không tốt.” Phương Triệu Nhất nhíu lông mày nói, ngay cả nói là ái nhân, nhưng rất nhiều người cũng sẽ không suy nghĩ về phương diện này, bọn họ đều sẽ cho là đường pháo hữu, hoặc là ngư lang.

Phương Thần nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất, nhìn nhìn lại Tống Gia Bảo, phát hiện người kia cũng là không ngừng mà gật đầu, “Ta biết các người là nghĩ như thế nào, nhưng ta sẽ dùng sức lượng chứng minh bản thân mình.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục nói, “ trong đầu những người đó nghĩ cái gì, cùng ta không có quan hệ.”

Phương Thần cho tới bây giờ cũng không để ý thái độ những người khác, chỉ để ý mình mà thôi, nếu không như thế nào chuyện giết cha cũng có thể làm ra.

Phương Triệu Nhất còn muốn nói, lại bị Phương Thần ngăn trở, “Đây là người thiếu ta.” Dư thừa không cần nói, có thể chứng minh lời hắc nói ra, đối với nam tử trước mắt có sức nặng như thế nào.

trong lòng Tống Gia Bảo nặng nề mà hít một hơi, hắc nghĩ Phương Thần lòng dạ hẹp hòi, tuyệt đối sẽ không dễ dàng mà buông tha bạn tốt của mình, xem ra cuộc sống sau này, Triệu Nhất cũng sẽ khó sống tốt.

ba người nói chuyện rất thoải mái, không hề biết Triệu Di bên ngoài, chỉ có sợ hãi.

Triệu Di đem mình lui đến trong góc phòng ôm hai chân mình, sau đó đem đầu chôn vào co lại

Nàng thật không có nghĩ đến, con trai của mình, sẽ thừa nhận nỗ lực lượng của nó.

Nàng cho rằng, chỉ cần nhi tử bị bệnh, kia Triệu Nhất khẳng định sẽ khẩn trương, đến lúc đó mình là có thể nhân cơ hội đề xuất một chuyện.

Ngoài nhi tử, nàng thật sự không còn cái gì.

Trước kia, cho dù nàng thực vất vả, nhưng rất khoái nhạc, từ khi bị Phương Triệu Nhất tìm đến nàng liền cho rằng sinh hoạt nên có thể biến hóa.

“Tình nhi...” Triệu Di khóc thành tiếng, nếu Phương Tình có chuyện gì nói, nàng cũng rất khó trốn.

Nàng biết đứa con trai này không thích mình, nếu là như thế, mình không có chút áy náy nào, vì nàng thật sự không muốn chết nàng còn có rất nhiều sinh mệnh có thể tiêu xài phung phí.

“Đông đông đông...” thanh âm giày da đi ở trên sàn nhà phá lệ rõ ràng, mà Triệu Di cảm giác phía trước mình có một đôi giày, sau đó nhẹ nhàng mà ngẩng đầu, “Người...” Nàng không biết người trước mắt là ai, chỉ muốn nói, lại phát hiện nói không nên lời...

“Người muốn bảo toàn tánh mạng của mình sao?” trong thanh âm, tràn ngập hấp dẫn.

tiềm lực con người đều là vô cùng, để cho mình sống sót, chuyện gì cũng có thể làm.

Triệu Di hung hăng mà gật đầu, “Ta muốn, ta muốn lực lượng như vậy.”

Người tới cầm một khối vật cho nàng, ” khi người cảm thấy hữu dụng, có thể nuốt, đến lúc đó không có cớ kị gì.”

Triệu Di gấu gao mà cầm đồ vật hình vuông trên tay, khối đồ vật này hiện ra màu đỏ thẫm, nhìn qua có một loại cảm giác yêu dị nhưng có thể cảm giác đến sinh mệnh lưu động bên trong.

Triệu Di cầm khối đồ vật này, khi muốn thấy rõ ràng người trước mắt, lại phát hiện cái gì cũng không có, giống như hết thấy này đều là mình ảo giác, chỉ còn lại đồ vật nắm trong tay.

Phương Thần sững sốt một chút, mà hấn thất thần, không có giấu diếm được Phương Triệu Nhất, “Thần Thần, đã xảy ra chuyện gì?”

Phương Thần lập tức hồi thần, khoe miệng hơi hơi mà gợi lên, lộ ra trào phúng độ cung, “Triệu Nhất, không chuyện gì, đến lúc đó chúng ta là có thể nhìn một trò hay.” Phương Tinh hài tử vô tội này nhất định phải có người trả giá vì nó.

Mặc kệ là kiếp trước, kiếp này, hấn đối mẹ mình không có bất luận ấn tượng gì, nhưng trí nhớ ít ỏi của hấn mẹ đều là rất yêu thương con của mình, thậm chí vì hài tử, ngay cả mình tôn nghiêm cùng sinh mệnh cũng có thể vứt bỏ.

Hấn gặp được một ít nữ nhân, thật là cực phẩm, nhìn Triệu Di, vì có thể giữ lại cha mình, không, phải nói, muốn đạt được sự chú ý của cha mình, ngay cả tới chuyện tự tay thương tổn con của mình đều có thể làm đi ra, nghĩ đến Phương Tinh trước kia được nàng chiều cố, chắc không sống tốt.

Kỳ thật kế hoạch của nữ nhân này thực thông minh, nhưng là nàng quên lực lượng một đứa trẻ có thể thừa nhận, ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, đại khái vì nàng như vậy.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất rõ ràng liền không thích con trai mình lộ ra biểu tình như vậy hình như là có cái gì đó đang gặm mình, lại như giữ bí mật cho riêng mình.

Phương Thần nhìn phụ thân mình vẻ mặt bất mãn, “Không có gì, nhìn đến một ít đồ vật.” không nên nhìn đến Nếu như là chính mình trước kia, căn bản lại không thể có thể cảm thấy được lực lượng như vậy vì hiện tại hình như không ai biết sức mạnh trên người mình như thế nào.

Hấn có thể xác định, cho dù là các trưởng lão lang tộc đến đây, về sau hấn cũng sẽ nghĩ biện pháp thay đổi.

“Người của Lang tộc đến.” Phương Thần dụi dụi hai mắt mình, sau đó khôi phục bộ dáng lôi kéo tay cha mình cả ngày, rõ ràng vì một bộ sợ hãi, để cho Tổng Gia Bảo lắc đầu ở trong lòng, diễn xuất của tiểu tử này, rốt cuộc là ai dạy cho hấn?!

148. Chương 148

Phương Triệu Nhất còn không nói gì khi, liền có thanh âm từ bên ngoài truyền đến.

Tổng Gia Bảo dò hỏi “Chuyện gì?” Hấn vì biết, phòng nay là của mình, những người khác tại không có gì, tuyệt đối không thể quấy rầy.

“Tổng tiên sinh, tộc trưởng bọn họ đến.” Bên ngoài truyền đến thanh âm.

Vì thế Phương Thần liền tránh ở sau cha mình, nhìn đến Phương Thế Nguyên đi tới.

Phương Hoành nhìn đến đứa bé nằm ở trên giường, hơi hơi mà nhíu lông mày, sau đó quát lớn đạo, “Ai làm vậy?!”

Ánh mắt hấn nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất, hấn trực tiếp trả lời, “Tĩnh lại để hấn nói cho người biết.” Phương Tinh là một hài tử thế nào, bọn họ cũng đều biết rất rõ ràng.

Phương Thế Nguyên thần nhiên nhìn thoáng qua con trai của mình, cũng không nói gì thêm, vì thế vài người, Tổng Gia Bảo liền đi ra ngoài, còn lại vài người bọn họ.

Sau khi đi ra, bọn họ không có nhìn thấy Triệu Di, “Nữ nhân kia đâu?” ánh mắt Tổng Gia Bảo không tốt mà dò hỏi.

Hấn vì biết, Phương Tinh như thế này, hấn là cùng mẹ hấn có quan hệ rất lớn.

“Đào tẩu.” Phương Thần cười nói, trong ánh mắt của hấn thoáng hiện ý cười. Hấn tin tưởng chuyện này, Người của Lang tộc tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, nhưng mình muốn xem cuộc vui, cũng sẽ không đi trợ giúp Người của Lang tộc.

“Thần Thần, chúng ta trở về đi.” trực giác Phương Triệu Nhất biết con trai mình không thích Người của Lang tộc, nếu bọn họ đều tại nơi này, kia mình ở lại không có một chút tác dụng. Hắn là người thường, chuyện gì đều không làm được.

Thiếu niên dụi dụi hai mắt của mình, sau đó lắc đầu, “Ở trong này cùng Phương Tinh đi.” Hắn đối có ấn tượng nên rất tốt với bé, nhớ lại chuyện kiếp trước đệ đệ đối với mình cũng rất tốt.

Ngay cả khuôn mặt không có tươi cười hoà nhã, nhưng sau lại đó hắn nghe được một ít chuyện nói, phỏng chừng cũng là giấu diếm cho chính mình. Phương Thần cảm thấy kiếp trước mình thật là một tên ngu ngốc, rất nhiều chuyện đều bị người lớn gạt đi, thậm chí vì Chiêu Hoa, liền cùng cha mình trở mặt thành thù, thậm chí còn muốn giết cha mình, hắn thật là rất bất hiểu.

Nếu phụ thân không phải vì mình, lấy mình thân phận người thường, làm sao có thể sẽ làm ra công việc bề bộn như vậy, vì làm quân cờ cho họ, mình chết đi.

Nhiếp hồn thuật lợi hại, hắn đã muốn khắc sâu cảm nhận được, nhưng kiếp này tuyệt đối sẽ không cho bọn họ khống chế chính mình.

“Tốt.” Phương Triệu Nhất sẽ không phản bác lời con mình nhưng trong lòng đã có điểm kỳ quái, rõ ràng Thần Thần như mẫu tử hai người thế, vì sao lựa chọn lần này cũng tốt như vậy...

Phương Thần giống như biết cha mình đang suy nghĩ gì vì thế giải thích, “Đứa bé kia là vô tội.” Đúng vậy, mặc kệ người lớn làm chuyện gì, đều cùng trẻ con không có một chút quan hệ, huống chi Phương Tinh thật là bé mèo ngoan.

Không có người này, có lẽ còn có những người khác, nếu cần một người kế thừa lang tộc, sai lầm đều đã xảy ra, vậy tốt tốt mà bồi dưỡng Phương Tinh.

Tổng Gia Bảo đầy hứng thú mà nhìn thiếu niên, cho dù hắn không biết Phương Thần là tính cách gì, nhưng từ nhỏ bắt đầu, tính cách người này liền cùng những người khác không giống, “Thần Thần, người có hảo tâm như vậy?” Hắn liền không cảm thấy xú tiểu tử này một chút tư tâm cũng không có.

ánh mắt Phương Thần lập tức liền mị lên, “Gia Bảo, người là không phải muốn ném thử, sự lợi hại của ta đâu?” Ngón tay của hắn, tản ra thanh âm “Két két...”, sau đó hắn cười thâm thúy.

Tổng Gia Bảo lập tức liền kháng nghị, “Thần Thần, ta là người thường, hơn nữa còn là trưởng bối của người, người dùng thứ đó sao?” Thật sự là lòng dạ hẹp hòi, liền một chút vui đùa cũng không được. Hắn có thể rõ ràng mà cảm giác đến kia mặt trên ẩn chứa lực lượng, đánh vào người nói, tuyệt đối sẽ rất đau.

“Người đã là trưởng bối, liền không nên dọa một cái hài tử.” Phương Thần cười nói, hắn là cố ý, đương nhiên sẽ không làm gì Tổng Gia Bảo, huống chi địa phương cách họ không xa, Người của Lang tộc cũng còn ở đây, hắn cũng không muốn bại lộ sức mạnh của mình.

Hắn cũng không hy vọng Người của Lang tộc biết Phương Thần không chết, hắn muốn làm người phía sau màn kia.

Tổng Gia Bảo không khách khí mà phiên phiên xem thường, một bộ ủy khuất, “Triệu Nhất, người cũng không nói hắn?” Dọa người thành thật vui lắm sao?!

Phương Triệu Nhất sùng nịch mà nhìn thiếu niên ở trước mắt, “Chỉ cần là Thần Thần muốn ta đều duy trì vô điều kiện.” Sau đó cho bạn tốt một biểu tình lực bất tòng tâm.

Tổng Gia Bảo mở lớn lên miệng, biểu tình như là nuốt ruồi bọ.

Người này không phải mất trí nhớ sao?! Như thế nào còn có thể không kiêng nể gì mà sủng ái Phương Thần như thế?!

Đang lúc bọn họ nói nhảm, Phương Thế Nguyên từ trong phòng bệnh đi ra, “Đã không có gì đáng ngại, nhưng không có tỉnh lại nhanh như vậy.” Dù sao cũng là thương tổn căn cơ, mà hiện tại phải xử lý vì vấn đề của con mình.

Hắn đối với lời Triệu Di nói cũng chỉ bán tín bán nghi, vì nhìn đến tránh thiếu niên phía sau, hơi hơi mà nhú lông mày, lá gan cũng quá nhỏ.

“Người là Phương Thần?” Phương Thế Nguyên không có nhìn con trai của mình, trực tiếp dò hỏi tên hắc giống tên cháu mình, còn nói là cháu của mình, sau đó ngẫm lại bộ dáng khi còn bé của Phương Thần, lại phát hiện mình ấn tượng mơ hồ.

Phương Thần gật gật đầu, như là một người bị kinh hách, “Triệu Nhất...” Cầm lấy cha mình tay, rõ ràng sợ hãi những người này.

Phương Triệu Nhất nhẹ nhàng mà vỗ tay Phương Thần, hắc trả lời vấn đề của cha mình, “Hắc là Phương Thần, cũng là người yêu của ta.” Ngữ khí của hắc một chút cũng không qua loa, thậm chí còn lộ ra thâm tình hắc không có chú ý tới.

Lời như bom nổ bên tai, Phương Thế Nguyên giật mình mà nhìn Phương Triệu Nhất, “Hắc không phải Phương Thần sao?” con của người, như thế nào là tình nhân rồi?!

“Ha ha... Ha ha...” Phương Thần cảm thấy đầu óc mình liền muốn điên rồi, Phương Dịch này, cũng không biết rút điên cái gì, từ khi cha nói ra những lời này sau, hắc giống cười như là kẻ điên.

“Thật buồn cười.” Phương Dịch biết cái gì là một vừa hai phải, cũng hiểu được người trước mắt, có ý nghĩ như thế nào.

Khi đó mình nói ra phụ thân mỉm cười, cũng không nói phản đối, không có nói đồng ý, nhưng lại ra tay ở sau lưng, không biết người có mặt ở đây, sẽ đem Phương Thần xử lý như thế nào?!

“Là Phương Thần, nhưng hắc không phải con ta.” Phương Triệu Nhất nghiêm túc mà nhìn cha mình, “Ta yêu hắc.” Những lời này vừa nói ra tới hắc cảm giác đến có cái gì thả lỏng cảm thấy phá lệ thoải mái.

Phương Thế Nguyên mà hô hút một hơi thật sâu, sau đó đối với những người khác nói, “Triệu Nhất, chúng ta cần nói chuyện.” Trước kia nhi tử vì một cái bán yêu, đem mình biến thành người thường, hiện tại lại tìm cho mình một cái ái nhân.

Phương Triệu Nhất suy nghĩ trong chốc lát sau, liền gật gật đầu, “Người tốt tốt ở trong này.” Ôn nhu mà dặn dò Phương Thần, sau đó liền đi theo phụ thân đi vào.

Phương Thần đang nhìn bóng dáng phụ thân, hắc có thể rõ ràng mà cảm giác đến các trường lão khác của lang tộc nhìn quét trên người mình, nhưng hắc một chút cũng không để ý.

“Triệu Nhất, người nhưng biết thân phận của mình?” Phương Thế Nguyên thăm thía mà nói, cho dù Triệu Nhất không có lực lượng, nhưng hắc là thiếu chủ lang tộc, điểm này thế nào cũng không khả năng biến hóa.

Phương Triệu Nhất nhìn phụ thân, mấy năm qua chưa gặp mặt chậm rãi dò hỏi, “Chẳng lẽ mục đích người tới, vì muốn nói với ta cái này sao?” Còn không có chờ hắc trả lời khi, đã nói tiếp nói, “Kia không cần, chuyện của mình, mình có thể suy xét.”

phụ tử bọn họ hình như là có cái gì ngăn cách không còn có tình cảm trước kia

Phương Thế Nguyên không biết muốn nói gì, “Người yêu nam nhân, nên biết quy củ lang tộc?” Lang tộc cấm chỉ nam nam yêu nhau.

“Phụ thân, người cũng nói, ta là một người bình thường, hiện tại đã có người thừa kế, thì người yêu của ta, hắc với lang tộc không có chút ảnh hưởng nào.” Phương Triệu Nhất cũng đã qua tuổi xúc động, cũng hiểu được rất nhiều chuyện, cần chậm rãi suy xét, không phải phát hỏa là có thể thành công.

“Nếu là như thế vì sao lang tộc còn muốn can thiệp?” thanh âm, lộ ra đau thương.

Phương Thế Nguyên lần đầu tiên nhìn đến con trai mình như thế này, nhất thời có chút không biết ứng phó thế nào.

“Triệu Nhất, tình nhân cũng không thể là nam nhân, vì quy củ lang tộc, cho tới bây giờ chưa ai dám phá.” Phương Thế Nguyên nhìn thoáng qua con trai của mình, mới tiếp nói, “Lúc trước yêu tà thú như thế nào, người rất rõ ràng.”

trước kia nhi tử có lực lượng, mình tự nhiên hy vọng lang tộc có thể càng mạnh, nhưng hiện tại hấn không có sức mạnh, cũng hy vọng hấn có thể sống hạnh phúc. Ngay cả trong lòng của hấn không đồng ý nhi tử tìm một thiếu niên xinh đẹp làm người tình, chỉ cần không phải là đứa con đã chết của hấn.

Cái bán yêu kia, đã chết ở trong linh độ không mình cũng không cần phải tiếp tục bức bách nhi tử.

Phương Triệu Nhất nghiêm túc gật đầu, “Biết, hấn không bảo vệ nỗi ái nhân, mới có thể cho những người khác cơ hội làm hại mình mà phụ thân ngươi cũng không phải bọn họ, ngươi sẽ không làm như vậy.” Cho dù bọn họ giao lưu rất ít, nhưng hấn biết tính cách phụ thân mình.

Phương Thế Nguyên bị con mình nói sững sốt, sau đó cười khổ nói, “Ngươi liền khẳng định phụ thân sẽ duy trì người như vậy sao?”

“Sẽ, bởi vì phụ thân ngươi đối với ta có áy náy!” Phương Triệu Nhất khẳng định mà nói, chuyện năm đó, không biết tra tấn nam tử trước mắt đã bao lâu.

149. Chương 149

Phương Thế Nguyên cũng không ngờ con trai mình ,nói cách khác là đoán chừng, nó chẳng nhớ gì để nói ra những lời đó.

“Phụ thân.” bên trong đôi mắt Phương Triệu Nhất, không có tình cảm dư thừa.

Phương Thế Nguyên thận trọng gật đầu, “Ta đã biết.” Nếu là con trai của mình, vậy hấn liền hy vọng nó vui lòng hạnh phúc sinh hoạt, thích nam nhân không c gì, dù sao hiện tại người thừa kế cũng sinh ra rồi.

Nghe được cha mình như vậy nói, Phương Triệu Nhất rốt cục trầm tĩnh lại.

Phương Thần vẫn luôn bên ngoài, hấn đứng ở bên người Tống Gia Bảo, đối với mấy người Phương Hoàn không có nhiều đại tình nên nhìn nơi khác.

Phương Hoàn nhìn thiếu niên ở trước mắt, không biết xảy ra chuyện gì, hấn luôn có một loại cảm giác quen thuộc, “Ngươi thật sự không phải là Người của Lang tộc?” Hỏi xong những lời này hấn mới cảm thấy mình nói nói không đúng nếu không phải, chẳng phải là bại lộ lực lượng lang tộc sao.

“Ta thích Triệu Nhất, chuyện lang tộc các ngươi, cùng ta có quan hệ gì?” Phương Thần khờ dại dụi dụi hai mắt, quả nhiên thấy đám người bọn họ thoáng hiện vẻ mặt kinh ngạc.

Phương Hoàn cũng không ngờ, đó là thiếu chủ, mới vài ngày, thế nhưng đem chuyện lang tộc đều nói rõ ràng.

“đúng là cùng ngươi không quan hệ, nhưng là người ngươi thích lại là thiếu chủ của chúng ta!” Phương Hoàn nói đến hai chữ sau, đã rất nghiêm túc, “Mà chúng ta không cho phép lang tộc yêu nhau.”

Đối với lời năm người này nói, hấn rất xem thường nhưng vẫn giữ bộ mặt trẻ con, “Triệu Nhất căn bản không phải Người của Lang tộc, hơn nữa hấn sẽ không sức mạnh đúng không?”

“Các ngươi nên giải quyết, hấn là vấn đề con của hấn, mà không phải ở trong này chất vấn ta.” những lời này nói rất chuẩn cả người đều tản ra không khí lãnh liệt, vì sau khi nói xong,lại nhút nhát như chưa có gì xảy ra.

Phương Hoàn cảm giác đến độ ẩm nơi đây đột nhiên rơi chậm lại rất nhiều, mà thiếu niên ở trước mắt, cho dù nhìn qua thực đơn thuần, nhưng trực giác hấn cho rằng, người này tuyệt đối không đơn giản, nếu thiếu chủ cùng hấn cùng một chỗ còn không biết sẽ phát sinh chuyện gì.

“Vị tiên sinh này, ta nói cho ngươi cái câu chuyện đi.” Nghé mới sinh không sợ cạp, Phương Hoàn cũng là biết đến, chỉ có thể từ cửa hông nhắc nhở thiếu niên ở trước mắt.

Phương Thần ngồi ở một bên, thản nhiên mà gật đầu, “Ngươi nói đi.” Bất kể như thế nào, hấn cũng không khả năng tách ra cùng cha mình.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trên toàn bộ hành lang, chỉ có thể nghe được tiếng Phương Hoành thản nhiên nói, còn lại hết thảy đều rất an tĩnh.

“Người cảm thấy mãi như vậy có được không?” Phương Hoành nghiêm túc mà quan sát thiếu niên ở trước mắt, khi mình nói cái gì khi, cũng không có bỏ qua vẻ mặt của hắn.

Phương Thần cặp mắt to ngập nước, lúc này lại thoáng hiện cảm xúc kiên định, “Triệu Nhất không phải yêu tà thú, hắn sẽ không đối nghịch cùng lang tộc, mà ta đâu...” Tạm dừng trong chốc lát, mới chậm rãi mà nói, “Cũng không phải nam tử phổ thông kia, chúng ta cùng bọn họ là không như vậy.”

“Đương nhiên, các người cũng có sức mạnh đem chúng ta tách ra, nhưng không cần quên, các người cùng con người chúng ta khác nhau.” lời đơn giản, nhưng có thể khiến Phương Hoành kinh sợ.

Người của lang tộc, không thể tùy tiện sát hại nhân loại, nói cách khác, thiên phạt sẽ đến trên đầu bọn họ. Hiện tại lang tộc gặp phải nguy cơ tuyệt chủng, rất nhiều người đều dự định không được, cho dù sinh mệnh rất dài lâu, nhưng đối với bọn hắn mà nói, đó là nguy cơ rất lớn.

Phương Hoành mân môi không nói gì, hiện tại hắn phát hiện, thiếu niên này so với mình nghĩ phức tạp hơn rất nhiều.

“Răng rắc...” Một tiếng, hai người Phương Triệu Nhất đã đi rồi.

“Đại trưởng lão, đi trước điều tra chuyện Phương Tinh.” Phương Thế Nguyên nhìn thoáng qua Phương Thần, rồi cuộc không nói gì thêm.

trong lòng Phương Thần cho dù nghi ngờ cũng cùng những người khác gật gật đầu, “Chúng ta đi thôi.” Lúc này Phương Tinh hẳn có Tống Gia Bảo chiếu cố.

sau khi bọn họ đi, Phương Thần tựa bên người cha mình, tò mò dò hỏi, “Triệu Nhất, bọn họ đáp ứng rồi?” Chuyện này thật ra rất đơn giản, hắn biết Phương Dịch oán hận lang tộc mà thôi.

“Ấn.” Phương Triệu Nhất cười gật gật đầu, vươn mình tay ra, sờ sờ đầu của hắn, “Chuyện từ nay về sau không cần lo lắng.”

Chuyện phiền phức, liền giao cho mình để giải quyết đi, con hắn chỉ cần hảo hảo mà hưởng thụ sinh hoạt.

“Chúng ta đi đi xem Phương Tinh đi...” Phương Thần cũng bỏ thêm một ít lực lượng, tốc độ thức tỉnh của Phương Tinh, tương đối nhanh.

Tống Gia Bảo nhìn hai người bọn họ không nhìn mình, nhất thời trong lòng có một cỗ tức giận, “Các người coi ta là người trong suốt sao? Hơn nữa Phương Tinh không phải ngày mai mới có thể tỉnh lại sao?” Hiện tại nói, không tác dụng.

Triệu Di rốt cuộc đi nơi nào, cùng bọn họ không quan hệ, dù sao chờ đợi là được.

“Hiện tại tỉnh.” Phương Thần cười gật gật đầu, Người của Lang tộc không phát hiện ra sức mạnh của mình, đối với hắn mà nói, coi như là một loại tiến bộ.

Ba người không có nói chuyện, trực tiếp đi vào phòng bệnh, sau đó nhìn đến đứa trẻ đã muốn ngồi dậy trên mặt, có quang mang tuyệt vọng.

Phương Thần không thích biểu tình như vậy, vì thế đi bên cạnh hắn, xoa bóp mặt của hắn “trẻ con, như thế nào như là một cái lão nhân?” Đối với đứa bé này, hắn thật là không hận nổi.

Phương Tinh nhìn thiếu niên xinh đẹp trước mắt, không khí trên người hắn khiến mình rất thoải mái, nước mắt vẫn luôn chịu đựng, trực tiếp chảy xuống...

Phương Thần có chút luống cuống, “Người đừng khóc, ta nhiều nhất không đánh người.” Nhưng trong lòng lại nghĩ, thảo nào người kia thích nhéo mặt mình, cảm giác này thật tốt.

“Ca ca...” Phương Tinh cầm lấy tay thiếu niên, sau đó trực tiếp đem mặt vùi vào trong ngực của hắn, lớn tiếng mà khóc lên.

bên trong đôi mắt Tống Gia Bảo, thoáng hiện mê hoặc bất giải, nếu như mình không có đoán sai, số lần hai người Phương Tinh cùng Phương Thần gặp mặt hẳn là không nhiều lắm đâu, tiết mục huynh đệ tình thâm này, là cho ai nhìn?!

Phương Thần vươn mình tay ra, nhẹ nhàng mà vuốt lưng hắn, “Đừng khóc, hết thấy đều đi qua.” Trước kia khi mình thơ ấu, trừ mình ra, căn bản liền nhìn không tới người khác, cô độc như vậy, hẳn rất rõ ràng.

“...” Phương Triệu Nhất hơi hơi mà nhúu lông mày, cũng không nói gì thêm. Hắn muốn biết chuyện trải qua, Triệu Di nữ nhân kia, cho dù không thể giết, nhưng tuyệt đối không thể lưu lại.

Chờ Phương Tinh khóc xong sau đó chợt nghe đến thanh âm đối bụng, “Ba ba” tay hắn nhỏ bé, lôi kéo tay Phương Thần.

“Xảy ra chuyện gì?” biểu tình trên mặt Phương Triệu Nhất rất nhu hòa, đối với đứa bé này, cho dù không thể nói thực thích, nhưng hắn rất hiểu chuyện.

Phương Tinh nghe câu hỏi, trong ánh mắt trong suốt, thoáng hiện ảm đạm, “Mụ mụ muốn lợi dụng ta đến chỗ người, cho ta ăn thuốc tăng sức mạnh.” Chuyện kỳ thật không phải như thế này, nhưng hắn cũng không muốn nói thêm.

“Người là ngu ngốc sao? Nàng cho người ăn, người liền ăn?” Còn không có chờ Phương Triệu Nhất nói chuyện Phương Thần đã không vui mà nói.

Phương Tinh nâng hai mắt của mình, nhìn thiếu niên ở trước mắt, thật cẩn thận mà dò hỏi, “Ca ca, người thật sự là ca ca của ta sao?” Hắn không xác định, với mẹ của mình, hắn đã hoàn toàn thất vọng rồi.

“Ta là ca ca của người.” Phương Thần mỉm cười gật gật đầu, khuôn mặt tản ra quang huy.

“Ca ca... Ca ca...” Phương Tinh không ngừng mà hô, nhưng thanh âm trong bụng hắn phát ra khiến mặt hắn đỏ ửng.

Tống Gia Bảo cùng bạn tốt liếc nhau, không biết ảo giác của hắn hay không, cảm giác đến lãnh khí bên trong phòng bệnh này, hình như là càng lúc càng lớn...

“Người tính toán xử lý mụ mụ người như thế nào?” Phương Triệu Nhất thản nhiên dò hỏi, trong tròng mắt thâm thúy, hiện lên một đạo cảm xúc không vui.

Phương Thần đánh gãy lời cha mình, “Triệu Nhất, chúng ta đều đối bụng, đi ăn cơm đi.” Nếu như là lời mình nói, nam tử kia khẳng định sẽ lập tức thực hiện nhưng là Phương Tinh đòi hỏi... Mặc dù là có chút không đồng ý, nhưng trong lòng của hắn thực thoải mái.

“Ân.” Phương Triệu Nhất không nói hai lời đáp ứng con trai của mình.

Phương Tinh muốn xuống dưới, vì lại bị Phương Thần ôm lấy, “Đi... Ca ca mang người đi ăn.”

thân thể Phương Tinh thực là suy yếu, nhưng không phải bệnh gì, không có gì kiêng kỵ.

Đang lúc bọn họ đều cao hứng, Triệu Di lại thấy được vài Người của lang tộc, “Tộc trưởng, đại trưởng lão.” Trong tay của nàng cầm rất nhiều ăn đồ vật, cho dù nàng biết mình chạy không thoát, nhưng là có một đường sinh cơ, tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha.

“Người cho Phương Tinh ăn cái gì?” Phương Thế Nguyên lạnh lùng dò hỏi, Phương Tinh là Người thừa kế Lang tộc, tuyệt đối không thể xảy ra bất cứ chuyện gincôại ý muốn, nếu không nói... Đối với lang tộc mà nói, tuyệt đối là một cái tai nạn lớn.

sắc mặt Triệu Di có chút tái nhợt, nhưng giữ vững tinh thần nói, “Ta không có cho hắn ăn cái gì, hắn mình không cẩn thận ăn sai đồ vật, hắn hiện tại...” Nếu nàng thừa nhận nàng thật ngu ngốc.

“Triệu Di, ta cũng không muốn đưa chứng cứ ra, hắn ăn thuốc tăng sức mạnh, ý nghĩ như thế nào, tin tưởng người cũng rất rõ ràng!” ánh mắt Phương Thế Nguyên lạnh như băng, như đang nhìn người chết.

150. Chương 150: Tiếp Theo

hiện tại Triệu Di rất khản trương, thậm chí trong lòng sợ hãi muốn chết, nhưng trên nàng còn trấn định mà nói, “Tộc trưởng, người cũng biết, trẻ con tương đối bướng bỉnh, khi ta không giám sát chặt chẽ, hẳn liền biến thành như thế này, ta cũng thực thương tâm.”

nước mắt chậm rãi chảy xuống, như người mẹ tốt lo lắng cho con, “Tộc trưởng, hẳn là con của ta, chẳng lẽ người thật sự đã cho là ta sẽ hại hắn ư?”

“làm như vật ta được gì?” Triệu Di không có nghĩ đến, chuyện sẽ biến thành như thế này, nàng muốn sám hối cũng không kịp.

Nàng không muốn chết, ngay cả trước kia sống rất khó khăn, nàng cũng không muốn chết, chết đối với nàng mà nói, là chuyện rất xa xôi.

Phương Thế Nguyên hơi hơi mà híp mắt không nói gì, nữ nhân này nói, hẳn một câu cũng không tin tưởng, vì người này dù sao cũng là mẫu thân người thừa kế, nên muốn hỏi đương sự một chút.

“Một khi đã như vậy nói, vậy người liền đi theo ta trở về cùng Phương Tinh đối chất.” Thân là tộc trưởng, cũng có quy định của mình.

Triệu Di lập tức liền gật gật đầu, “Tốt.” trong lòng lại nghĩ Tinh nhi hẳn là sẽ tha thứ cho mình.

Trước kia nàng cũng không phải không có lợi dụng đứa bé này làm chuyện khác, hẳn đều không nói gì thêm, lúc này đây nhất định có thể, bất quá... trong lòng tràn ngập mơ mơ hồ hồ mà bất an đâu?!! Làm cho nàng nóng nảy.

Chờ khi một đám bọn hắn trở lại bệnh viện, lại phát hiện người đi nhà trống, một bóng người đều nhìn không tới.

“Mang nàng trở về lang tộc.” Phương Thế Nguyên chỉ chớp mắt liền hiểu được là xảy ra chuyện gì, nếu Phương Tinh thức tỉnh lại sớm như vậy, liền không cần tiếp tục đùa ở chỗ này.

Triệu Di nghe đến câu đó, sắc mặt tái nhợt, lập tức liền phản bác đạo, “Tộc trưởng! Ta muốn thấy con ta, như vậy tử tâm tình, người cũng sẽ biết đến đi?”

“Thân là mẹ chẳng lẽ liền nhìn tư cách liếc nhìn con mình không có ư?” Nàng gất gao mà nắm tay, hình như một số việc ngoài ngoài ý liệu, căn bản liền không khống chế được.

Phương Hoành nhìn thoáng qua tộc trưởng, nhìn nhìn lại những người khác, sau đó nói, “Nàng cũng nói đúng.” Ngay cả là phạm nhân, cũng nên cho mình quyền lực biện bạch.

Phương Thế Nguyên cũng không nói gì thêm, xoay người liền rời đi, nếu là như thế vậy nhóm hắn ở tại S thị vài ngày, điều tra một số chuyện.

vài người Phương Triệu Nhất chọn lựa ăn uống rất tinh xảo, dù bọn họ thích ăn điểm tâm ngọt, nhưng suy xét đến vấn đề sâu răng, dứt khoát từ bỏ.

Phương Tinh rất vui vẻ, trong ánh mắt đều là cảm xúc vui vẻ, nếu sớm biết ca ca này, hẳn khẳng định sẽ đi theo ca ca.

“Tinh Tinh...” Tống Gia Bảo buồn cười mà hô tên này, chắc chắn... Trước kia mình không có ý tưởng như vậy, ai mượn xú tiểu tử này cũng có tính cách e sợ thiên hạ bất loạn.

Đứa bé nghe vậy lập tức liền ngẩng đầu, trợn tròn hai mắt của mình, “Thức thức! chỉ ca ca có thể gọi!” Đây là xưng hô chỉ có ca ca gọi mình, trong lòng hẳn không biết vui vẻ bao nhiêu, đương nhiên không cho những người khác gọi như vậy.

“Người không phải Tinh Tinh sao? hay có đứa ngốc nào tên là Tinh Tinh!” Tống Gia Bảo cảm giác cũng không có, đứa nhỏ Phương Thần này quá nhanh, chấm dứt trò đùa của mình. Trước kia bởi vì Phương Tinh không thân với mình là có lý do, đương nhiên bây giờ không có khả năng như trước kia.

Phương Tinh trừng cả khuôn mặt, cuối cùng đỏ mắt cúi đầu, yên lặng mà uống cháo.

trên người đứa bé, tản ra ủy khuất, khiến người nhìn rất không đành lòng.

vươn ra mình tay, sờ sờ đầu Phương Tinh, sau đó thanh niên nói với mặt trẻ con, “Dọa một đứa trẻ 5 tuổi, người cảm thấy rất thú vị?”

Tổng Gia Bảo chỉ muốn đùa đùa Phương Tinh mà thôi, căn bản không có nghĩ tới mình lộng nó khóc...

“Ta...” Hắn thật không biết nói gì, có một số lúc hắn không thích dỗ hài tử.

“Xì...” Một tiếng, còn không có chờ thanh niên mặt trẻ con như thế nào khi, Phương Tinh đã nhếch môi nở nụ cười, hắn biết lợi dụng mình tuổi nhỏ, nhưng cũng sẽ không khó xử thúc thúc, hắn là là bạn tốt của phụ thân.

“Người cái này xú tiểu tử... di truyền không tốt, thế nhưng giống ca ca của ngươi.” miệng Tổng Gia Bảo nhếch lên, lập tức nói.

“Chúng ta là huynh đệ, không giống ta, chẳng lẽ giống ngươi sao?” Phương Thần cười tủm tỉm mà phản bác.

Tổng Gia Bảo lập tức liền ngậm miệng mình hai huynh đệ bọn họ đệ là người trên một cái thuyền, mình căn bản liền không đối phó được bọn họ.

trong mắt Phương Triệu Nhất ngoài cách Phương Thần, những người khác đều là con tốt thậm chí liên ánh mắt không có bố thí cho bọn hắn, lúc này hắn cặp mắt thâm thúy kia lại mang theo điểm điểm ghen tuông.

Vốn dĩ bọn họ hai huynh đệ tình cảm tốt, mình cũng rất cao hứng, vì Thần Thần đem lực chú ý đều phóng tới trên người những người khác, trong lòng của hắn không thoải mái.

“Nhanh lên, ăn đi nhiều lời như vậy.” Phương Triệu Nhất nói với Phương Tinh, rồi sau đó nó lập tức liền ngoan ngoãn mà ăn cơm, hắn rất nghe lời cha nói.

Vài người ăn xong bữa tối cũng đã là chín giờ tối mà Tổng Gia Bảo về nhà ba người khác lại..

“Đông đông đông...” Tiếng điện thoại đánh gãy không khí ấm áp giữa ba người, Phương Triệu Nhất không vui mà cầm lấy điện thoại, cuối cùng nói một câu, “Tốt.”

Phương Thần dắt tay Phương Tinh, đi bên người phụ thân, “Muốn chúng ta đi qua sao?” Trẻ như thế, khẳng định cùng Triệu Di có quan hệ.

Hắn cảm thấy kỳ quái, nữ nhân Triệu Di kia còn không có đào tẩu sao?! Cúi đầu của mình, nhìn cặp ánh mắt đứa trẻ nhìn mình, không biết xảy ra chuyện gì, trong lòng mềm nhũn một chút.

Triệu Di thấp thỏm bất an mà ngồi đó, nàng còn tưởng rằng có thời gian giảm xóc, ngược lại cũng không ngờ, đến nhà mình, những người này lập tức liền gọi điện thoại.

“Triệu Di, có một số việc, ta cũng sẽ không nói rõ ràng.” Phương Thế Nguyên nhìn người ánh mắt có chút cục xúc bất an nói, “Ngươi là dạng người gì, làm sao có thể sẽ l Phương Tinh tùy tiện ăn bậy?” Càng thêm quan trọng là ..., Phương Tinh đã muốn 5 tuổi, đã qua tuổi ăn bậy.

“...” Triệu Di cúi đầu mình, khiến người thấy không rõ biểu tình trên mặt nàng, lẳng lặng nghe Phương Thế Nguyên nói.

“Ta cũng biết ngươi thích Triệu Nhất, nhưng chuyện tình cảm không thể miễn cưỡng.” Phương Thế Nguyên giống như là nghĩ đến cái gì đó, thở dài thật mạnh. Kỳ thật hắn nói như vậy căn bản liền không phải nói cho nữ nhân trước mắt nghe, nàng không có tư cách như vậy.

Nếu mình cũng đáp ứng nhi tử, kia nhất định sẽ nói các trưởng lão, hắn cũng không muốn mất đi đứa con độc nhất. Phương Thần đã chết, đối với hắn mà nói, đó là gạch ngang mà hai cha con không thể vượt qua.

Tuy rằng hiện tại Triệu Nhất cái gì cũng không nhớ rõ, thân là lang tộc tộc trưởng, căn bản mình không thoát tội.

vài người Phương Hoành cũng ngồi bên trong phòng khách, thấy tộc trưởng bọn họ nói như vậy, ánh mắt hơi hơi động một cái, sau đó rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh. lang tộc gặp phải nguy cơ diệt chủng, phải như thế nào giải quyết vấn đề sinh dục, chỉ có thể là mong đợi tân sinh.

“Tộc trưởng, ta biết.” thanh âm Triệu Di có chút run rẩy, nàng hiện tại đã không dám nghĩ đến Phương Triệu Nhất, chỉ muốn tìm cách bảo mệnh.

tội danh Mưu hại người thừa kế, đối với lang tộc mà nói, là tội ngập trời, nhất là tại tình huống này.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Phương Thế Nguyên vẫn luôn nói chuyện con mình, đương nhiên, cũng chậm rãi mà nói cho cho nàng biết, “Triệu Nhất đối rất thương con !” vài tuwf đơn giản, liền đem Triệu Di đánh vào địa ngục.

Nàng cảm giác có nhiều chỗ thực cổ quái, lại phát hiện không nghĩ ra.

“Người thiếu niên kia...” Đúng vậy cổ quái như vậy, phụ tử có thể yêu nhau sao?! Nàng nghĩ đến lần đầu tiên nhìn đến chiếm hữu trong mắt thiếu niên rõ ràng như vậy, hình như là muốn đem mình ăn luôn.

“Hắn không phải nhi tử Triệu Nhất.” Phương Thế Nguyên trực tiếp ngắt lời, hắn làm sao có thể không rõ nữ nhân trước mắt.

“Leng keng...” Tiếng chuông cửa vang lên, mà một người trong đó mở cửa rất nhanh, sau đó liền nhìn đến ba người Phương Triệu Nhất xuất hiện tại trước mắt.

khi Phương Tinh nhìn đến Triệu Di, bé cầm lấy tay Phương Thần, nháy mắt liền khẩn trương một chút.

ánh mắt Phương Thần lóe ra một chút, nhất thời liền hiểu được là xảy ra chuyện gì, hắn dùng ánh mắt không tiếng động mà an ủi em trai, sau đó đi theo phụ thân đi vào.

“Tinh nhi...” khi Triệu Di nhìn đến con mình, lập tức liền đứng lên rời khỏi sa lông, sau đó hướng hắn chạy tới, ngồi xổm người xuống muốn ôm hài tử.

Phương Tinh nháy mắt né tránh hai tay của nàng, giấu mặt sau Phương Thần, ánh mắt khiếp sinh mà nhìn nữ nhân xa lạ trước mắt.

Phương Tinh đối với việc mẹ mình làm, trái tim hoàn toàn băng giá, vì phụ thân, nàng dám bỏ cả sinh mệnh của mình, hắn còn có cái gì chờ đợi đâu?! Từ lúc còn rất nhỏ, hắn liền hy vọng mẹ mình có thể đối tốt với mình, chính là...

Lần lượt hy vọng, lại lần lượt thất vọng, đến lúc này đây là tuyệt vọng. Hắn vốn tưởng rằng mẹ hiểu ý nhưng hắn hoàn toàn thua.

“Tinh nhi...” sắc mặt Triệu Di cứng đờ, sau đó ôn nhu hô.

bên trong đôi mắt Phương Tinh, không có tình cảm dư thừa, chậm rãi phun ra vài từ, “Người không phải mẹ ta, mẹ ta sẽ không muốn ta chết!” tiếng nói non nớt, có thể khiến cả đại sảnh nghe được rõ ràng, nhất thời rất áp lực.

151. Chương 151: Đoạn Tuyệt Quan Hệ

khóe miệng Triệu Di cứng đờ, sau đó nàng thả lỏng biểu tình trên mặt mình, tràn ngập tươi cười mà giải thích, “Tinh nhi, ta làm sao có thể sẽ muốn người chết đâu? Là người mình không cần thận ăn viên thuốc đúng không?” nhiều người như vậy đứa trẻ trước mắt, hắn là sẽ không muốn mình chết đi.

Phương Tinh trợn to hai mắt của mình nhìn nữ nhân xa lạ trước mắt, “Ta...” khi lời còn chưa nói hết, cũng đã bị đánh gãy.

“Tộc trưởng, ta muốn một mình nói một chút với Tinh nhi.” Triệu Di nghiêng thân thể, nói với Phương Thế Nguyên, “Các người cũng biết, Tinh bị ủy khuất, cảm xúc khẳng định không ổn.”

tâm tư Đứa trẻ, người lớn làm sao có thể rõ ràng.

Phương Thế Nguyên cùng những trưởng lão khác liếc mắt nhìn nhau, sau đó gật gật đầu, “Đi thôi.”

Phương Tinh muốn nói lại thôi, vì nhìn đến ánh mắt mẹ mình cầu xin, trong lòng của hắn mặt lần thứ hai mà mềm nhũn, mặc kệ nói như thế nào, nàng đều là mẹ của mình, là người sinh hạ mình.

Phương Triệu Nhất lôi kéo thiếu niên ngồi xuống một bên sofa khác, một chút cũng không cảm thấy có cái gì không ổn.

Phương Hoàn hơi hơi nhíu lông mày, sau đó nhìn đến mình tộc trưởng ý bảo, chỉ có thể an tĩnh lại.

Có một số việc, lang tộc bọn họ nhất định phải giải quyết, mà hiện tại là quan trọng nhất là giải quyết vấn đề người thừa kế. Phương Tinh đối với lang tộc mà nói, rất trọng yếu, nếu bọn họ không đuổi tới đúng lúc còn không biết phát sinh chuyện gì.

bên trong phòng khách, vì có thể nghe được tiếng hít thở giữa hai bên, còn lại cái gì đều nghe không rõ.

Phương Tinh đi theo mẹ của mình đi vào phòng của nàng, “Mụ mụ...” tiếng nói non nớt, tràn ngập đau thương.

lúc này trên mặt Triệu Di không có biểu tình dư thừa, nàng nhìn Phương Tinh, như là nhìn người xa lạ, sau đó thản nhiên mà dò hỏi, “Chẳng lẽ người thật sự muốn cho mụ mụ người chết sao?” Vừa rồi nếu không phải mình ngăn cản nhanh tộc trưởng khẳng định sẽ quơ được mình.

Nghe đến câu hỏi, Phương Tinh mạnh mẽ mà lắc lắc đầu, “Mụ mụ, ta không muốn người chết, thật sự.” Hắn thật là quá mức thương tâm, nhìn nhìn lại bộ dáng mẹ mình, chỗ nào không quan tâm mình.

Hắn cảm thấy rất đau, tiểu đồng đứng ở trong góc nhỏ, cúi đầu, thấy không rõ lắm biểu tình trên mặt hắn.

“Hừ! Người không muốn ta chết làm sao lại nói thế?!” Triệu Di cũng không trông cậy con sẽ làm gì cho mình nàng muốn thời gian để có thể đào tẩu, đương nhiên, nàng là sẽ không để cho Phương Triệu Nhất sống tốt.

Phương Tinh cắn môi của mình, mang theo vị rỉ sắt, hắn cảm giác đau đớn, “Mụ mụ, người nói đi, người muốn ta làm như thế nào?” Ngắc đầu, đã muốn khôi phục thành bộ dáng không có nhiều biểu tình.

Đây là một lần cuối cùng, về sau hắn không bao giờ sẽ giúp nữ nhân trước mắt, sinh tử cùng mình không có bất cứ quan hệ nào.

“Ta muốn người đi theo ta.” Triệu Di cười nói, chỉ cần nhử từ bên cạnh mình, kia Phương Triệu Nhất khẳng định sẽ quần chính mình.

Phương Tinh kiên định mà nói, “Người đi đi, ta sẽ không đi theo người.” Hắn biết tính cách nữ nhân trước mắt, ngoài nàng ra, người còn lại đều không để ở trong lòng.

Hắn không biết mẫu thân mình, vì sao chấp nhất mà muốn mình đi theo nàng, nhưng có một số việc, nàng là tuyệt đối sẽ không như vậy tử làm.

“Phương Tinh, người thật sự muốn cố chấp như thế sao?” lúc này giọng điệu Triệu Di có chút lạnh, nếu đứa trẻ trước mắt tự nguyện đi theo mình sẽ vạn vô nhất thất.

“Mụ mụ, ta không nói người cũng sẽ không có nguy hiểm, vì cái gì nhất định phải đi?” trong lòng Phương Tinh sinh ra nghi vấn, này thật sự là rất không phù hợp nữ nhân tính cách.

“Hãy bớt sàm ngôn đi!” Triệu Di híp hai mắt, cả người đều tản ra không khí thanh lãnh, sau đó Phương Tinh vì người được có vị đạo như thế nào, lập tức liền hôn mê bất tỉnh, một khắc cuối cùng trong lòng hắn tràn ngập tuyệt vọng vô hạn.

ánh mắt Triệu Di có chút ngốc lăng, nhưng vừa nghĩ tới tình huống của mình, vì thế liền đem hài tử ngã xuống ôm ở trong ngực của mình, sau đó trực tiếp nhảy ra cửa sổ.

Phương Thần thưởng thức tay cha mình, hắn cảm thấy cái phòng khách này quá mức an tĩnh, bởi vì sợ hãi Người của Lang tộc nhìn ra miêu nị, lực lượng trên người hắn, cũng đã ẩn dấu đi, cùng người thường không có nhiều quan hệ.

Đã qua hai mươi phút, Phương Thế Nguyên hơi hơi nhíu lông mày, “Người đi nhìn một chút.”

khóe miệng Phương Thần gọi lên, lộ ra tươi cười xinh đẹp, quả nhiên không có một phút đồng hồ sau, người nọ hoang mang rối loạn trương trương mà đã chạy tới, “Tộc trưởng, Phương Tinh không thấy?!” Dựa theo l mà nói, bọn họ ở trong này, Triệu Di muốn đi ra ngoài, căn bản là không có khả năng.

“Đi xem!” Phương Thế Nguyên đều đứng lên, rất nhanh chạy về phía phòng Triệu Di.

Phương Triệu Nhất cùng Phương Thần cũng đi theo sau bọn họ dù sao cũng là người thường, đương nhiên không có sức mạnh.

Trong phòng trống rỗng, cái gì cũng không có, mà cửa sổ đã mở, có thể để vài người thông qua.

“Truy!” Phương Thế Nguyên không nói gì, mang theo đại trưởng lão trực tiếp đuổi theo.

Phương Thần nhìn bầu trời đen nhánh, nhìn nhìn lại hết thấy chung quanh, trách không được không có người phát hiện, thì rạn vỡ này đã bị người bố trí kết giới.

Phương Triệu Nhất dùng đôi mắt thâm thúy mà nhìn con trai của mình, “Thần Thần...” lực lượng thiếu niên trước mắt, hẳn đã biết.

“Triệu Nhất, ngươi yên tâm, hẳn sẽ không có chuyện gì.” Phương Thần tự tin mà nói, kỳ thật hiện tại hẳn quan tâm nhất là lực lượng trên người phụ thân.

Rõ ràng là người lợi hại như vậy, vì sao ra ra khỏi lĩnh độ không gian thậm chí ký ức không có?! Điều này làm cho hắn cảm thấy dị thường cổ quái, hình như là có cái gì quái nhiều.

Phương Triệu Nhất tin tưởng con trai của mình, hơn nữa hắn cũng không muốn tiếp tục đùa ở tại chỗ này, vì thế lôi kéo tay hắn, “Chúng ta về nhà đi.”

Nhà, đối với Phương Thần mà nói, có ý nghĩa rất biệt, vì thế cười gật gật đầu, “Tốt.”

đối với người khác mà nói, phụ tử hai người càng thêm nhân nhã.

Triệu Di mang theo con trai mình đi đến một chỗ, nếu có người cẩn thận quan sát sẽ phát hiện ánh mắt của nàng có đôi khi có cảm giác đại ra, giống như linh hồn bị người đã khống chế.

Chờ Phương Tinh tỉnh lại lần thứ hai, phát hiện bọn họ thế nhưng trong một cái sơn động.

Hắn đối hoàn cảnh này đó không quen thuộc, nhưng có thể rõ ràng mà cảm giác đến cái loại cảm giác tà ác quay cuồng.

“Tiểu quỷ!” đột nhiên, một cái âm âm lãnh thanh vang lên trong lỗ tai hắn.

Phương Tinh lập tức liền nghiêng đầu, sau đó thấy được một người toàn thân đều bị bao vây bởi sức mạnh hồng sắc, bên ngoài hắn là cái gì, Phương Tinh thấy không rõ lắm, mà mẹ của mình, lúc này vẫn đứng ở bên cạnh.

“Mụ mụ, đây là người lựa chọn?” trên mặt Phương Tinh không có chút sợ hãi nào, nếu đã sớm bày ra, cho dù mình sợ hãi như thế nào, không có chút tác dụng nào.

bên trong đôi mắt Triệu Di, đã không có ôn nhu, “Phương Tinh, mụ mụ chỉ muốn ba ba của ngươi tới nơi này mà thôi.”

thanh âm của nàng còn hướng tới, “Nếu không phải người thiếu niên kia chúng ta đây còn rất hạnh phúc.” vài ngày, khiến cho bọn họ từ thiên đường rơi xuống đến bên trong địa ngục.

Nàng hận... Trong lòng nàng toàn bộ đều là hận...

Trước kia cho dù mình rất khó khăn, nhưng sống rất vui vẻ. Khi đó nàng không có một chút ảo tưởng đối với thiếu chủ thật về sau lại thiếu chủ chủ động tìm tới chính mình, sau đó... Hết thấy đều là sinh hoạt tốt đẹp .

Nàng cũng biết thiếu chủ lãnh tâm lãnh tình, hiểu được cần thời gian rất dài mới có thể che nhiệt tâm của hắn, nhưng chính mình, căn bản liền không sót ruột, chẳng qua sau khi thiếu niên đến, hết thấy đều biến hóa.

“Mụ mụ, người...” Phương Tinh như là người lớn mà hít một hơi.

“Tiểu quý! Người tự thân khó bảo toàn, còn muốn ở trong này chiếu cố mẹ của người?” thanh âm nam tử như là từ địa ngục tới khiến người cảm giác đến Mao Cốt từng nhiên.

Phương Tinh là trẻ con, đối với áp lực như vậy, rất khó có thể duy trì, hần lui thân thể mình, lạnh run, nhưng cặp mắt, không lộ ra chút sợ hãi nào.

“Người đã đáp ứng ta không thương tổn hần?” Triệu Di nói, nàng thật là không muốn nhìn con trai mình chết đi.

Cổ sức mạnh kia mỏng manh một chút, “Tốt, nơi này liền giao cho người, ta đi trước.” Hần nói vừa xong cũng đã biến mất ở trong này, còn lại mẫu tử hai người.

“Tinh nhi, hiện nay cũng là bất đắc dĩ.” Triệu Di giải thích mà, nàng phải giết chết người thiếu niên kia.

Phương Tinh không nói gì, hần đối với mẹ của mình, đã không còn hy vọng.

Nếu nàng thật sự yêu mình, vậy không có tình huống hôm nay; nếu nàng thật sự yêu mình liền không đem mình vào nguy hiểm.

Cho dù trước kia vì phụ thân, nàng cũng sẽ không làm như vậy, “Mụ mụ, chúng ta không có quan hệ gì nữa!”

Thanh âm của hần, tràn ngập cảm giác lãnh khốc, không chút nào giống đứa trẻ khờ dại.

152. Chương 152: Lấy Người Đổi Người

Triệu Di không nói gì nàng cũng rõ ràng, có một số việc, nếu làm, vậy không có khả năng quay đầu lại.

“Tinh nhi, mặc kệ nói như thế nào, người cũng là con ta, điểm này như thế nào cũng sẽ không thay đổi.” Triệu Di nói xong câu đó liền trực tiếp xoay người ngồi xổm một bên khác.

bên trong ánh mắt nàng đều là bộ dáng con mình, như là muốn đem đứa trẻ in sâu tới trong tâm thức.

Phương Tinh không nói chuyện lần thứ hai, hần cũng biết, có một số việc, không phải mình nghĩ muốn thế nào là có thể thế ấy, hần đã không còn khả năng cứu mẹ, kỳ thật trong lòng của hần cũng có chút kỳ quái, mẹ của mình, làm sao có thể thoát sự theo dõi của ông nội.

Phương Thế Nguyên tìm một buổi tối, lại không có chút manh mối nào, đối với bọn hần mà nói, quả thực là tát vào mặt họ, “Tộc trưởng, chúng ta ở chỗ này chờ tin tức.” Phương Hoành nhú lông mày nói.

Triệu Di là Người của Lang tộc, hần là sẽ không thương tổn Phương Tinh.

Phương Thế Nguyên cũng thần nhiên gật đầu, “Ân, chúng ta cũng chờ tin tức.” Kỳ thật đối với bọn hần mà nói, đã không có chút biện pháp nào, cũng không biết khi nào thì Triệu Di, có thể che dấu sức mạnh lợi hại như vậy, làm cho bọn họ tìm khắp nơi không thấy.

Những người khác không nói gì, ngay cả bọn họ rất lo lắng, lại một chút biện pháp cũng không có. Rất nhiều khi, Người của Lang tộc, ngoài việc sống lâu hơn so với con người, gặp chuyện, thủ đoạn truy tung so ra còn kém con người.

Phương Thần ngủ không tới, hần muốn tìm Phương Tinh chỉ cần theo sức mạnh của mình, nhưng hần cũng không muốn bại lộ sức mạnh của mình.

“Triệu Nhất...” Đứa trẻ nhìn người làm việc tại phòng bếp trong mắt đều là ý cười.

tiếng nói nam tử, mang theo trầm thấp, “Từ từ là có thể ăn.”

Tuy rằng trong lòng của hần cũng lo lắng cho an nguy của Phương Tinh, nhưng lực lượng con mình, hần cũng biết.

hai người ăn xong bữa sáng liền nhận được điện thoại của tộc trưởng, vì thế liếc mắt nhìn nhau, chỉ có thể đến địa điểm ước định.

Phương Thần cũng biết, quan hệ của hai người còn không hoàn toàn thay đổi, chờ chuyện Triệu Di giải quyết xong sẽ đến phiên bọn họ.

lúc này sắc mặt Phương Thế Nguyên rất khó coi, nhóm người bọn họ cũng nhận được tin tức Triệu Di, muốn một mạng đổi một mạng, để cho Phương Thần đi qua, chuyện này, với lang tộc mà nói, cũng biết lựa chọn người nào bỏ người nào.

Nhưng Phương Thế Nguyên cũng hiểu được, qua cửa con mình như thế nào...

Phương Thần nhìn vài người bọn họ, sắc mặt khó coi như vậy, hẳn biết chuyện này rất khó giải quyết, có lẽ là có những người khác nhúng tay vào chuyện này.

” chuyện lang tộc, người vì sao nhất định phải mang theo hắn đến?” Lúc này giọng điệu Phương Thế Nguyên không tốt.

ánh mắt Phương Triệu Nhất nhìn thoáng qua cha mình, sau đó nói, “Ngoài ta, hẳn không còn những người khác.” Thanh âm của hắn rất bình tĩnh, không nghe ra dấu hiệu nổi bão.

trên mặt Phương Thế Nguyên tràn ngập lo lắng còn có cảm giác hối hận, khiến Phương Thần cảm thấy thú vị.

Phương Hoành nhìn thoáng qua Phương Thần, sau đó nói, “Người kêu Phương Thần sao?” Minh từ trên người của hắn, không có cảm giác đến chút lực lượng nào.

“Đúng vậy, tên của ta là Phương Thần.” Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, cho người ta một bộ dáng rất vô tội.

Thân là đại trưởng lão lang tộc, bọn họ không hy vọng lang tộc diệt vong.

“Triệu Nhất, nữ nhân kia muốn Phương Thần đi trao đổi.” Phương Thế Nguyên biết đại trưởng lão muốn làm như thế nào, nhưng hắn cũng từng cam đoan sẽ thuyết phục đại trưởng lão. Hắn đã khiến nhi tử mất đi Phương Thần, không bao giờ...

Lúc này Phương Thế Nguyên không biết, vì bởi vì hắn phần áy náy này, trong tương lai lang tộc mới nhiều lần vượt qua nguy cơ, toàn bộ đều do hắn cho rằng tôn tử bán yêu nhà mình vô dụng.

“Không được!” Phương Triệu Nhất dựa vào bản năng nói, hắn phát hiện bên trong đầu mình có hình ảnh gì đó, nháy mắt đã không thấy tăm hơi.

“Như thế nào không được? Chẳng lẽ người muốn nhìn Phương Tinh chết sao?” Phương Hoành cũng biết chuyện như vậy mặc kệ là ai, bọn họ cũng không muốn làm, nhưng không thể mất mở trường trường mà nhìn Phương Tinh gặp chuyện không may.

Phương Tinh là bọn họ hy vọng duy nhất của lang tộc, một khi hắn chết, vậy nhóm lang tộc... Một người thừa kế, rất khó bồi dưỡng.

“Hắn không được!” Phương Triệu Nhất mân môi của mình, “Nếu muốn chọn ra một trong hai, ta đây lựa chọn Phương Thần.” Cậu là người mà hắn quên nhưng chỉ thấy cậu bị đau đớn hẳn chịu không nổi.

Phương Thần tránh ở phía sau cha mình, khiếp sinh sinh mà nhìn một đám người bọn họ, nhưng ở trong lòng lại tràn ngập ý tứ châm chọc. Hắn có thể xác định, chính là Triệu Di sẽ không thương tổn con trai của mình, nhưng đối với mình vậy không nhất định.

Hắn cảm thấy mình rất vô tội, những nữ nhân này, đều đem mình trở thành đá kê chân. Nếu những nữ nhân kia thật sự có bản lĩnh như thế nào sẽ xuống tay ở trên người mình.

“Chúng ta mang theo Phương Thần đi, sẽ không để cho hắn gặp nguy hiểm.” Phương Thế Nguyên nghiêm túc mà nói, sau đó nhìn thoáng qua thiếu niên, lập tức liền dời đi mở.

Phương Triệu Nhất lắc đầu, hẳn là sẽ không đáp ứng để con trai mình mạo hiểm.

Phương Hoành thối thía mà nói, “Triệu Nhất, chúng ta cũng biết người khó xử, nhưng người hy vọng chúng ta dùng vũ lực sao? Hơn nữa người cũng biết, Phương Tinh với lang tộc chúng ta, rất cuộc ý vị như thế nào?” Triệu Nhất là thiếu chủ lang tộc, nhất định là có nghĩa vụ như vậy.

Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà nhìn vài người trước mắt, “Người nói đúng, nhưng các người phải biết, bắt đầu từ khi ta trở thành người thường, liền cùng lang tộc không có quan hệ.” Ngay cả tình huống khi đó hắn không biết, vì hắn đã trả giá tất cả mọi thứ.

“Ta tất cả mọi thứ đều đã bồi thường cho lang tộc, người duy nhất mà ta yêu các người cũng muốn cướp sao?” Thanh âm của hắn phá lệ âm lãnh, ánh mắt nhìn về phía bọn họ, như là người thường.

Rất nhiều khi, Phương Triệu Nhất nghĩ nếu như mình có thể thoát ly lang tộc, liền không để nhĩ tử khổ cực như vậy.

Những người khác một câu đều nói không nên lời, Phương Triệu Nhất không có nói sai, hắn đã là người thường, chẳng lẽ một phần hạnh phúc cũng cướp của hắn?! Người của Lang tộc, đều rất chung tình, bạn hữu chết bọn họ cũng không lấy ai nữa.

“Ta đồng ý.” Phương Thần thấy bọn họ giằng co, đối với mình tuyệt tình, lúc này Người của Lang tộc, hình như còn lăm lăm tình cảm hơn.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất lập tức liền lên án.

Ánh mắt mấy người Phương Thế Nguyên, cũng thoáng hiện vẻ kinh ngạc. trong ấn tượng bọn họ, thiếu niên rất là nhất gan.

“Ta không muốn Phương Tinh có việc.” Phương Thần nói thẳng.

“mẹ nó, để cho chúng ta nói chuyện riêng.” lúc này Phương Triệu Nhất cũng không quản những người khác, trực tiếp lôi Phương Thần vào trong phòng.

Phương Thần cũng không nói gì thêm, tùy ý cha mình kéo mình.

“Thần Thần, chẳng lẽ ngươi không biết rất nguy hiểm sao?” Phương Triệu Nhất rất giận hắn không thể chịu đựng con trai mình gặp nguy hiểm. cho dù Phương Tinh cũng là con trai của mình, nhưng bên nhẹ bên nặng, mình đã sớm biết.

Phương Thần phản thủ nắm tay cha mình, sau đó an ủi, “Triệu Nhất, không cần lo lắng, ta không có việc gì, chẳng lẽ ngươi không tin ta sao?” Lúc này hắn không có bố trí kết giới vốn dĩ nữ nhân Triệu Di kia muốn mình chết hắn liền không dễ dàng mà buông tha nàng.

“Thần Thần, ngươi biết rất rõ ràng...” bên trong đôi mắt Phương Triệu Nhất, thoáng hiện vẻ bất đắc dĩ.

“Triệu Nhất, tin tưởng ta!” trong tròng mắt trong suốt, đều là sắc thái kiên định.

Phương Dịch nhìn đến bọn họ như thế này, “Da mặt thực dày...” Lúc này hắn đã có thể xác định, hai người kia thích nhau, nhưng hắn là tuyệt đối không nói cho bọn họ biết, có một số việc, cần từ từ xem diễn tượng đối tốt.

Trước kia mình có năng lực khống chế Phương Thần, hắn mang bộ dáng một cái hiện tại hắn khống chế, đã không có năng lực như vậy.

Phương Thần đối với việc mẫu yêu tà thú nói như vậy, không có phản ứng chút nào.

Phương Hoành nhìn thoáng qua tộc trưởng, “Tộc trưởng, người đồng ý bọn họ?”

“Triệu Nhất không có sức mạnh chẳng lẽ các người muốn đem hắn bức lên tuyệt lộ sao?” Phương Thế Nguyên đứng về phía con mình.

Phương Hoành cùng những người khác liếc mắt nhìn nhau, “quy củ Lang tộc, cho tới bây giờ cũng không bị phá.” Chuyện năm đó, cho dù hắn nhóm cũng không rõ ràng, nhưng hắn biết, đây chính là nam tử yêu nhau, với lang tộc mà nói, nguy hiểm cỡ nào.

“Quy củ là tử, người hay sống?!” Phương Thế Nguyên không để cho phản bác nói, cho dù thân là lang tộc tộc trưởng, nhưng là cũng có rất nhiều chuyện tình cũng bất lực.

Hắn không có khả năng mắt mở trừng trừng mà nhìn con trai mình chết hắn đã là một người bình thường, cho hắn sống bình thường đi.

Đang lúc Phương Hoành muốn nói, hai người Phương Triệu Nhất cũng đã đi ra, “Ta cũng cùng đi!” Nam tử nói ngay.

“Không được, ngươi là người thường!” Phương Thế Nguyên thật sự không nghĩ tới việc con trai mình bị nguy hiểm.

“Thần Thần cũng là người thường!” Phương Triệu Nhất không tha mà cùng cha mình giằng co.

153. Chương 153: Đụng Chạm Nghịch Lân

Kết quả cuối cùng, Phương Triệu Nhất đi cùng bọn họ.

Triệu Di nói địa điểm, sơn động này là của hắc y nhân, một khi đã nói như vậy, vậy nàng tuyệt đối có thể giết chết thiếu niên kia.

Phương Tinh không bị đói, hắn vẫn có ăn có uống.

thời gian hai ngày, hắn không có ngược đãi chính mình, cho dù tâm tình rất không tốt, nhưng hắn cũng biết, có sức lực, mới có thể chạy đi.

Triệu Di đứng ở bên ngoài động khẩu, nhìn một đám người lại đây, “Tộc trưởng...” Nàng nhẹ nhàng mà hô một tiếng.

Nàng cũng không dám đi ra ngoài động khẩu, nói cách khác, không biết sẽ phát sinh chuyện gì. mục đích của Nàng là giết Phương Thần, về phần chuyện còn lại, có con trai mình tồn tại, hắn là không có vấn đề gì.

Phương Thế Nguyên nhìn cô gái trước mắt, nàng vẫn như lúc đời đi không thay đổi, “Triệu Di, thả Phương Tinh!” Người thừa kế của Lang tộc, tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

“Có thể, ngươi để cho hắn đi vào trong sơn động.” Triệu Di cười nói, nhưng bên trong ánh mắt của nàng, không có nhiều ý cười.

bên trong đôi mắt Phương Thế Nguyên, thoáng hiện tức giận, ngược lại Phương Thần nói, “Tốt.”

kết giới như vậy mình thấy rõ, nếu như là người thường, một khi vào bên trong sơn động, chỉ có thể là tùy ý những người khác xoa bóp.

“Ta cũng đi.” Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, sau đó kiên định mà lôi kéo tay thiếu niên.

Triệu Di nhìn đến Phương Triệu Nhất, trong mắt hiện lên một đạo hận ý, nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy. Nàng yêu nam nhân này, đã muốn vượt qua tất cả mọi thứ, nàng vì muốn mắt nam tử tận mắt Phương Thần chết trước mặt hắn.

Phương Thế Nguyên lập tức liền ngăn cản nói, “Triệu Nhất, không nên vào đi!” bên trong giọng điệu của hắn, thậm chí có cảm xúc khẩn cầu.

một tầng đồ vật trong sơn động bọn họ đều nhìn rất rõ ràng, cũng không biết Người của Lang tộc, có thể đi vào hay không.

“Nhanh lên! Nói cách khác...!” Triệu Di bởi vì biết một chuyện, cho nên đối với hắn một chút cũng không e ngại.

“Triệu Nhất, ngươi ở bên ngoài, biết không? Ta sẽ không có việc gì.” Phương Thần nói với cha mình, vốn tưởng rằng chuyện này, căn bản liền không cần mình nhúng tay, đứng yên xem cuộc vui cũng không vấn đề gì, nhưng chuyện lại ra ngoài dự liệu của hắn.

người Triệu Di muốn giết, là mình?! Hắn cho tới bây giờ cũng không phải người lương thiện, huấn luyện trong linh độ không gian, cho hắn nhận thức rằng sinh mệnh mình mới là quan trọng, nhất định phải sống để bảo vệ người mình coi trọng.

“Không được!” Phương Triệu Nhất kiên định mà lắc đầu, cho dù chết hắn cũng phải cùng con trai mình chết cùng một chỗ.

“Triệu Nhất cũng tiến vào!” Triệu Di nhìn hai người bọn họ nắm tay nhau, hận không thể trực tiếp thiêu chết Phương Thần.

cả người Phương Thế Nguyên đều tản ra không khí lạnh như băng, lúc này trong tim của hắn, Triệu Di đã là một người chết, “Triệu Di! Người cũng biết hậu quả?” Lúc này hắn có thể xác định, đây chính là phía sau Triệu Di tuyệt đối có những người khác sai sử.

“Hậu quả?” Triệu Di chần chừ lông mày, khàn khàn nói bên trong đôi mắt, lại thoáng hiện cảm xúc điên cuồng, “Các người có hiểu cảm xúc của ta không!? Rõ ràng ta sinh Tinh nhi, các người làm gì?!”

Này căn bản liền không phù hợp quy củ lang tộc, chỉ là những người này, nếu không nàng đã là...

“Thật biết xấu hổ.” Phương Thần lạnh lẽo nói, không thể không biết lời mình nói sẽ kích thích đến nữ nhân trước mắt.

Triệu Di lạnh mặt, “Các người rốt cuộc như thế nào?” Nàng không nghĩ vô nghĩa, lần thứ hai nhìn đến Phương Thần nàng đã nghĩ muốn giết thiếu niên ở trước mắt.

“Đi thôi...” Phương Triệu Nhất lôi kéo con trai của mình, trực tiếp hướng bên trong đi đến.

Chờ bọn họ đi qua, Phương Thế Nguyên lập tức liền tiến lên, lại phát hiện kết giới cách trở bọn họ.

“Tộc trưởng...” cả người Phương Hoành đều tản ra không khí lãnh liệt, ngược lại cũng không ngờ, kết giới này là nhằm vào sức mạnh của bọn họ.

Phương Thế Nguyên mân môi của mình, một hồi lâu sau, mới gần từng tiếng mà nói, “Nữ nhân này, nhất định không thể lưu!” Sau khi nói xong, liền mang lực lượng tản mát, mọi người cũng biết sắp xảy ra chuyện gì

khi Phương Triệu Nhất vào sơn động, Triệu Di không có vội vã ra tay, nàng muốn Phương Triệu Nhất tận mắt mặt thống khổ của Phương Thần vẽ, cuối cùng bất đắc dĩ mà chết.

“Ba ba, ca ca...” Phương Tinh cuộn mình một bên, lúc tiến vào, nhìn đến bọn họ lập tức suy yếu mà hô.

sắc mặt đứa trẻ tái nhợt, há miệng không có chút nào huyết sắc.

“Tinh tinh...” bên trong đôi mắt Phương Thần, hiện lên một đạo quang mang, khi muốn đi qua, lại phát hiện một đạo sức mạnh.

“Ngô...” Phương Triệu Nhất kêu lên một tiếng đau đớn, đạo sức mạnh kia trực tiếp đánh vào trên người hắn.

“Phụ thân...” Phương Thần một lòng đau đớn, rồi sau đó lắc đầu tỏ vẻ mình không có gì trở ngại.

sắc mặt Triệu Di khùng bố, tay nàng còn tản ra lực lượng, rõ ràng Triệu Nhất đã không có sức mạnh, vì cái gì hắn còn có tốc độ nhanh như vậy.

Phương Thần nháy mắt liền đem tay mình đặt lên cổ tay phụ thân chậm rãi đưa sức mạnh chữa khỏi vào, mà đôi mắt, lại thoáng hiện vẻ khùng bố.

“Nữ nhân! Người đừng chạm đến nghịch lân của ta!” ánh mắt Phương Thần, như là lưu ly màu đen, thoáng hiện quang mang chói mắt.

Triệu Di cũng phát hỏa, không chút nào có chú ý tới biến hóa chung quanh, “Phương Thần! Hôm nay là giờ chết của nguoi!” Nàng vừa mới dứt lời khi, liền trực tiếp tiến lên, mà trên người cũng tản ra lực lượng khùng bố.

Phương Thần hơi hơi cười, đối với lực lượng như vậy, một chút cũng không để ý, “Này...” Triệu Di phát hiện mình cả người đều không nhúc nhích.

” không gian Tuyệt đối, biết không?” tiếng nói của Phương Thần thanh thúy, lộ ra ý cười đắc sát.

người Phía sau màn là ai, mình cũng biết đến, không thể tưởng được chỉ vài năm, sức mạnh của nó cao như vậy. Hắn muốn giết nữ nhân trước mắt, mà còn bất động thanh sắc, cần phải có một lý do thật tốt.

Triệu Di hoảng sợ mà trừng lớn hai mắt của mình, nàng phát hiện cả người đều đau, là loại cảm giác xâm nhập linh hồn, “Người... Người...” Nàng vẫn luôn không tin tưởng người trước mắt là Phương Thần, là lang tộc.

“Ta là Phương Thần, cho tới bây giờ không có thay đổi người liền trở thành một phần chất dinh dưỡng của linh độ không gian đi.” trên mặt Phương Thần đều là tươi cười, như là ác ma, khiến người nhìn qua phá lệ khủng bố.

Triệu Di phát hiện cảnh sắc trước mắt thay đổi, không trung nơi này đều là một mảnh trắng nõn, nhưng rõ ràng cảm giác được sự hấp thu khủng bố, nàng có thể rõ ràng cảm giác lực lượng trên người, dần dần biến mất không thấy.

“Phương Thần, ngươi thật sự là Người của lang tộc? nhi tử Triệu Nhất?!” Triệu Di quỳ trên mặt đất, trên mặt hiện ra màu xám thản nhiên.

Phương Thần vươn ra hai ngón tay phe phẩy, “Đúng vậy, nếu ngươi thức thời, ta còn cho ngươi con một đường sống, đáng tiếc...”

“Ta nói cho ngươi biết một tin tức, linh hồn của ngươi bị đưa vào lực lượng bùng nổ, nếu không nhờ ta nói, ngươi đã chết rồi.” Phương Thần tốt tâm giải thích, “phụ thân, bất cứ người nào cũng không có thể thương tổn.”

Triệu Di hô hút một hơi thật sâu, nàng cũng biết, thiếu niên ở trước mắt, tu vi lợi hại hơn nàng tưởng tượng rất nhiều. không phải nàng chưa từng thấy qua người lợi hại, vì người kia là Tộc trưởng lang tộc bọn họ cũng bị ngăn lại, mà thiếu niên này lại... Có thể thấy được thực lực hấn khủng bố.

“Ta nói, bọn họ cũng sẽ hoài nghi ngươi.” Triệu Di ngẩng đầu, nhìn thiếu niên ở trước mắt, “Hơn nữa ngươi cũng có thể rõ ràng, ta là mẫu thân Phương Tinh!” ý tứ thực rõ ràng, vì bất kể như thế nào, quan hệ huyết thống sẽ không biến hóa.

“A... Ta không có thời gian lôi kéo cùng ngươi.” Phương Thần một chút cũng không để ý, tại lúc tiến vào, hấn có thể rõ ràng mà cảm giác trên người Phương Tinh tản mát ra không khí tuyệt vọng.

khi Triệu Di còn muốn nói gì, lại phát hiện bóng người thiếu niên biến mất không thấy...

Trong sơn động nên có một nữ nhân tiến về phía Phương Thần chẳng qua tại trong nháy mắt, kết giới trong sơn động đột nhiên bị phá, mà sức mạnh của mấy người Phương Thế Nguyên cũng trực tiếp đánh nát Triệu Di.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất hình như bị hù, hấn ôm con trai của mình, nhìn nữ nhân chậm rãi té trên mặt đất, hình như là muốn đem nàng bầm thây vụn đoạn.

Phương Tinh với cái chết của mẹ có chút đau lòng, nhưng hấn biết, đây kết quả tốt nhất.

nữ nhân nằm trên mặt đất, ánh mắt dần dần ảm đạm, sau đó hai tay vô lực mà rũ xuống.

Phương Thế Nguyên giết chết Triệu Di, một chút áy náy cũng không có, ngồi xổm xuống ôm Phương Tinh, “Tinh, ngươi chịu khổ!” bên trong đôi mắt Phương Thế Nguyên, thoáng hiện từ ái.

Phương Tinh cúi đầu, nước mắt chậm rãi chảy xuống, cho dù bị bắt lâu như vậy, có lẽ mệnh mình đã bị nguy hiểm, lại một giọt nước mắt cũng không rơi hiện tại cũng như vậy ...

“Kỳ quái...” Phương Hoành nói ra hai chữ, những người khác đều hướng hấn nhìn lại.

154. Chương 154: Tâm Còn Nghi Vấn Lự

Phương Hoành như thế này, ánh mắt Phương Thần hơi nhíu lại, cũng không ngờ, hấn sẽ phát hiện một ít vấn đề.

“Làm sao vậy?” trong đôi mắt Phương Thế Nguyên, thoáng hiện khó hiểu. Vì một khối thi thể mà thôi, nhìn đẹp lắm à?! Triệu Di chết, đối với hấn mà nói, một chút cảm giác cũng không, vì đứa bé mình đang bế, mọi thứ cũng có chút phức tạp.

Hắn tận mắt nhìn bọn họ giết mẹ của hắn, không biết về sau Phương Tinh sẽ có ý kiến gì, hy vọng không có ảnh hưởng.

“Thi thể thực cổ quái.” Phương Hoành cũng có chút quái dị vì nhìn qua, như là bị vặn ngược.

Những người khác cẩn thận mà quan sát thi thể, máu có chút màu đen mà thôi, “Ý của ngươi là nói, Triệu Di đã sớm chết?” Đúng vậy, chỉ có như thế này, khi máu chảy ra, mới đen như vậy, thậm chí không hiện ra màu đỏ tươi.

“Là người phía sau màn?” Phương Triệu Nhất đảo mắt liền hiểu được là xảy ra chuyện gì, vì thế trực tiếp dời lực chú ý của những người khác.

“Đại ý của trường lão là chúng ta lúc tiến vào Triệu Di đã là nỗ lực hết đà?” Phương Thế Nguyên hơi nhíu lông mày, hắn thật sự là không thể tưởng được là nguyên nhân gì mới có thể dẫn đến kết quả như vậy.

Phương Hoành cẩn thận gật đầu, “Đúng vậy, có lẽ người phía sau màn muốn mượn đao giết người.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục nói, “Người nọ muốn diệt sạch lang tộc chúng ta.”

tâm tư người này thật là rất độc, mặc kệ nói như thế nào, Phương Tinh nhìn một đám người giết mẹ của mình, trên người nó, sẽ có bóng ma tồn tại.

Phương Thần không nói gì, trong lòng đã có điểm trợn mắt há hốc mồm, đến lúc đó cũng không ngờ tưởng tượng của bọn họ phong phú như thế, nếu không như thế nào sẽ nghĩ tới những phương diện khác, nhưng chết như vậy, sẽ không liên quan đến mình.

thời gian lúc trước bởi vì tương đối khẩn cấp, hắn không có suy xét đến vấn đề máu lưu thông, mà Triệu Di chân chính, còn nằm trong lĩnh độ không gian.

Không gian cần phát triển thế nào, hiện nay hắn nên không rõ ràng lắm, nhưng mọi thứ trong không gian, không tránh được hai mắt của mình, tin tưởng hồ căn cốt là nơi phát ra sức mạnh của toàn bộ không gian, mà sau đó tất cả lực lượng bị mình hấp thu, không gian tự nhiên là của mình.

Phương Thế Nguyên nhìn thoáng qua sơn động này, sơn động thực phổ thông, thứ cản trở sức mạnh của bọn họ, đã hoàn toàn tiêu thất, “Chúng ta trở về đi.” Nếu tiếp tục ở trong này nói, còn không biết sẽ phát sinh chuyện gì, bọn họ phải thật cẩn thận.

Phương Triệu Nhất vội kéo tay con mình, mà từ đầu đến cuối Phương Tinh đều không nói gì, tùy ý để Phương Thế Nguyên ôm, mà ánh mắt nhìn thoáng qua thi thể, hiện lên một đạo quang mang, rất nhanh liền biến mất không thấy.

Vài người rất chật vật, tương phản Phương Thần không có bất luận tổn thương gì.

” Tinh Tinh!” giọng điệu Phương Thần có chút nặng nề không thích đứa trẻ trước mắt biểu hiện như thế này.

Phương Tinh nâng mắt, đôi mắt trước kia trong suốt trong suốt, giờ phút này lại thoáng hiện cảm xúc ảm đạm, “Ca ca...” tiếng nói non nớt, lộ ra đau thương.

Mẹ của hắn, để đạt tới mục đích của mình, ngay cả sinh tử cũng có thể không để ý.

Kỳ thật hắn phải vui vẻ, ít nhất nữ nhân này về sau không bao giờ sẽ phiền mình, hoặc là nói, tánh mạng của hắn sẽ không bị uy hiếp, vì nhìn thi thể nàng, nhìn không được sẽ thương tâm.

” Tinh Tinh, chuyện đã qua.” trên mặt Phương Thần, là tươi cười ôn hòa, đối với hắn mà nói, nữ nhân có uy hiếp, nên bỏ.

Phương Tinh giương môi của mình, nghĩ muốn nói gì, cuối cùng nuốt xuống.

Hắn cũng biết, chính là thiếu niên ở trước mắt, muốn tốt cho mình, “Ân.” Cuối cùng nó lên tiếng, còn lại không nói ra.

Những người khác đối với tình huống như vậy, không thể phân tích, mà Triệu Di chết, đối lang tộc mà nói, không nhắc lên một chút gợn sóng.

Lúc này đại trưởng lão cùng tộc trưởng đối diện nhau, hai người căng thẳng.

“Tộc trưởng, quy củ lang tộc không thể phá hư.” cuối cùng Phương Hoành đánh vỡ này một mảnh không khí bình tĩnh, chuyện yêu tà thú, đối với lang tộc chúng nó mà nói, là một tai nạn rất lớn.

Phương Thế Nguyên cũng biết có một số việc, cần từ từ giải quyết, “Hiện tại Phương Triệu Nhất đã có người thừa kế.” Về sau hẳn cùng người nào cùng một chỗ, cần bản liền không ảnh hưởng đến lang tộc.

“Tộc trưởng, không phải vấn đề này, mà là...” Phương Hoành suy nghĩ trong chốc lát sau, mới tiếp nói, “Sẽ ta mang đến nguy cơ diệt vong cho chúng.” Đúng vậy, lang tộc bọn họ không thể bình yên.

Nghe xong, Phương Thế Nguyên ngược lại bật cười, “Đại trưởng lão, người cảm thấy lang tộc hưng suy, có quan hệ cùng một thiếu niên?” Hẳn cảm thấy đây là lời nói vô căn cứ, trước liền là bởi vì mình chấp nhất, mới để cho Phương Thần chết ở trong linh độ không gian.

“Đại trưởng lão, lang tộc thịnh vượng hay không, nhìn người của chúng ta làm như thế nào mà thôi?! Cùng một thiếu niên phổ thông, không có quan hệ.” Phương Thế Nguyên thấy đại trưởng lão không nói gì, hẳn tiếp tục nói, “Lúc trước Phương Thần chết như thế nào, người cũng rõ ràng.”

Hắn thật sự không nghĩ con trai mình tiếp tục sinh hoạt tại thế giới lạnh như băng nếu nhi tử có người yêu, thân là phụ thân, không nên ngăn cản.

Phương Hoành một câu không có nói, “Lang tộc gặp nguy hiểm thì thiếu niên kia không thể lưu!” Ngoài những lời này, hẳn cũng không biết mình có thể nói cái gì.

Kỳ thật thiếu chủ đã không có chút lực lượng nào, hẳn là người thường, mà lang tộc bọn họ hẳn là cùng hẳn không có quan hệ, nhưng hẳn quả thật là người thừa kế thân phận rất trọng yếu.

“Huống chi Triệu Di chết rất kỳ quái.”

“Tộc trưởng, Triệu Di cũng là người có sức mạnh, cho dù chúng ta tiếp xúc, cũng không biết sức mạnh trong cơ năng thể như thế người không biết thấy kỳ quái sao?” Phương Hoành thoáng hiện cảm xúc nghiêm túc.

Phương Thế Nguyên ngắt gao mà cau mày, “Người hoài nghi người thiếu niên kia?”

toàn thân Hắc không có một chút vết thương, ngược lại Triệu Nhất còn bị thương, chuyện này đúng là có chút cổ quái.

“Đúng vậy, hơn nữa hẳn không rõ lai lịch, thậm chí điều tra không đến một chút tư liệu, càng thêm làm ta lo lắng chính là, vì sao thiếu chủ vẫn luôn đối những người khác không có tình cảm, hiện tại...” Câu nói kế tiếp cũng không nói xuống, nhưng ý tứ rất rõ ràng.

thiếu niên Phương Thần là một người lai lịch không rõ, thời gian hẳn quen Phương Triệu Nhất rất ngắn vì sao thời gian như thế có thể khiến một người lãnh khốc vô tình yêu hẳn sâu đậm, thậm chí vì hẳn có thể hy sinh sinh mệnh của mình, cái này có vấn đề.

Phương Thế Nguyên không phải không có tự hỏi chuyện này, vì ánh mắt Triệu Nhất khi đó, còn có hẳn khẩn cầu, hẳn biết là xảy ra chuyện gì.

“Lời tuy như vậy nhưng thiếu niên là một người bình thường” hẳn bèn Phương Thần.

“Tộc trưởng, nếu sức mạnh thiếu niên kia cao hơn so với chúng ta chúng ta đây cần bản lại không thể nhận thấy được.” giọng điệu Phương Hoành rất nghiêm túc, bởi vì bọn họ cũng lãng phí không ít thời gian để vào sơn động, Triệu Di bị bọn họ giết chết.

Thân hẳn là lang tộc đại trưởng lão, mọi chuyện, đều là xuất phát từ lang tộc bên này. Có một số việc, hẳn cũng không quên suy nghĩ đến chuyện không tốt, chính là...

“Vậy càng không có khả năng.” Phương Thế Nguyên trực tiếp phản bác đạo, “Nếu sức mạnh của hẳn lợi hại như vậy, cần bản không cần giấu diếm, trực tiếp diệt chúng ta là có thể.”

Liên tu vì bọn họ cũng không ai phát hiện, người như vậy có thể có mục đích gì?!

Phương Hoành không nói gì, nhưng hắn biết tộc trưởng nói rất đúng, ngay cả trong lòng của mình có chút suy nghĩ về Phương Thần chẳng qua lại không có chút căn cứ nào chính xác hướng chỉ hắn lợi hại như vậy cũng không cần che giấu trước mặt bọn họ.

lang tộc thật không có bảo bối gì, cho dù là xuống tay, cũng chỉ có thể là tộc trưởng rat ay, mà không phải là thiếu chủ chẳng có tí sức mạnh nào.

Thiếu chủ ngoài cái danh thiếu chủ, thì chẳng có tí sức nào.

Hiện nay thiếu chủ giàu như vậy hoàn toàn là hắn cố gắng, cùng Người của Lang tộc không có quan hệ.

“Đại trưởng lão, thân là tộc trưởng, ta ở trong này khẩn cầu ngài, không cần chia rẽ bọn họ.” bên trong đôi mắt Phương Thế Nguyên, thoáng hiện cảm xúc khẩn cầu. Hắn cũng biết mình như vậy rất quá phận, dù sao cũng là xúc phạm quy củ lang tộc luôn luôn tồn tại tới nay.

Phương Hoành mà nhìn tộc trưởng, cuối cùng hít một hơi thật mạnh, “Tốt.”

Phương Thần nghe xong bọn họ đối thoại xong, sắc mặt có chút phức tạp, thật sự cũng không ngờ Phương Hoành nhảy cảm thế, càng thêm làm hắn xuất hồ ý liệu là ông nội... người suốt ngày nhảy vào giữa mình và cha mình

đột nhiên, bờ vai bị vỗ một chút, trực tiếp quay đầu lại, nhìn người trước mắt.

155. Chương 155

Phương Thần hít một hơi ở trong lòng, biết ngay, vì sao bên cạnh mình có không khí những người khác, thế nhưng hoàn toàn không – cảm giác, thì ra là cha mình.

Nếu có những người khác tại bên cạnh mình hắn có thể cảm giác được nguy hiểm ngay lập tức.

“Thần Thần...” bên trong đôi mắt Phương Triệu Nhất, thoáng hiện nghiêm túc. Có một số việc, hắn phải hỏi rõ ràng, nếu không thực nguy hiểm.

Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, mặt vốn dĩ nghiêm túc lúc này nhưng không có một chút tình cảm còn lại, “Làm sao vậy? Triệu Nhất?” Ngay cả bị vạch trần việc mình nghe lén, nhưng hắn một chút áy náy cũng không có.

“Theo ta lại đây.” Phương Triệu Nhất đối nói với thiếu niên ở trước mắt, khi hắn đang nói chuyện, khuôn mặt kia cũng rất nhu hòa.

Thiếu niên hai tay cầm ở trong túi quần, đi theo sau nam tử, một bộ nhàn nhã.

Trong không gian rất đơn giản, ngoài cách gia cụ cơ bản không có cái gì khác.

lúc này Phương Triệu Nhất không có ngồi bên người Phương Thần, hắn ngồi ở đối diện, “Thần Thần, chuyện Triệu Di...” Hắn thấy rõ sở, đây chính là mình cảm một kích cho con trai, sau đó ...

“Nàng trong không gian.” Phương Thần vốn dĩ sẽ không giấu diếm cha mình, “Ta mang người đi vào” có sức mạnh của mình, hắn là sẽ không để cho cha bị thương tổn.

Nghe được con trai mình nói như vậy, trong ánh mắt Phương Triệu Nhất, hiện lên một tia kinh ngạc, sau đó liền phát hiện trước mắt cảnh sắc sinh ra biến hóa lớn.

không trung một mảnh trắng nõn, nhưng nơi nơi đều là cảm giác hoang vắng, ngoài một mảnh cát vàng ở ngoài, cỏ cây đều nhìn không tới.

“Này...” Sau đó hắn liền nhìn đến một nữ nhân tóc dài quỳ trên mặt đất.

hoàn toàn nhìn không ra bộ dáng trước kia, hai tay đầy nếp nhăn, thời gian không lâu, có thể thấy được trình độ không gian lợi hại.

“Phương Triệu Nhất!” Triệu Di cũng không ngờ, khi mình chết, còn có thể nhìn đến người nam nhân trước mắt, nàng nâng mặt, gương mặt của một bà lão.

Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày, nhưng trong lòng lại nhịn không được khiếp sợ.

“Người...” Nam tử thật không có nghĩ đến, chuyện sẽ biến thành như thế này.

trong đôi mắt Triệu Di, thoáng hiện cừu hận, “Đều là người! Đều là người!” Thanh âm của nàng rất lớn, nhưng không có tiếng vang, giống như tất cả mọi thứ đều đã kiệt lực.

Phương Triệu Nhất nhìn nữ nhân, một chút cảm giác cũng không có, “Hận ta? Ta không quan tâm chuyện những người khác hận ta, địch nhân của ta cần bản không thiếu.”

Triệu Di muốn đứng lên, trực tiếp phác đi lên, lại phát hiện mình một chút khí lực cũng không có, “Ta muốn giết các người! Giết các người! Con ta sẽ không bỏ qua các người!”

Phương Thần híp hai mắt của mình, “Phương Tinh đã biết người chết, một người chết, người còn sống sẽ không làm gì cho cô ta.”

Đối với Triệu Di, cho nàng trở thành chất dinh dưỡng của không gian, đã là chuyện rất vinh hạnh.

Triệu Di mấp máy miệng, chuyện gì cũng không nói nên lời, “Người chậm rãi hưởng thụ đi...” Nói xong câu đó, hần liền mang theo cha mình đi ra ngoài.

Linh độ không gian sẽ rất nhanh mà ăn mòn làn da Triệu Di,, đợi cho linh hồn chậm rãi tiêu hao, quả thật, khiến người ta hưởng thụ loại thống khổ này.

Trước kia là gì thì bây giờ vẫn vậy, giống như trước là phù dung sớm nở tối tàn, lúc này Phương Thần vẫn có chút thấp thỏm bất an, lần đầu tiên hần ngoan tuyệt không tình trước mặt cha mình cùng tính cách trước kia hoàn toàn không giống.

“Triệu Nhất...” Thấy cha mình vẫn không có nói chuyện, Phương Thần nhỏ giọng mà hô.

Phương Triệu Nhất vẫn luôn nhìn con trai của mình, cho dù mình không có ký ức, nhưng có thể rõ ràng mà cảm giác đến tư vị đau lòng, khi hần chờ trong linh độ không gian, cũng không biết đã trải qua chuyện gì, mới có thể biến thành như thế này.

sau đó Phương Thần liền phát hiện cha mình nắm tay mình, mà trong lòng mắt thâm thúy kia, toàn bộ đều là ý tứ đau lòng, “Thần Thần, người chịu khổ!”

“Phụ thân...” bên trong đôi mắt Phương Thần, thoáng hiện cảm xúc kinh hãi, “Người khôi phục ký ức?” hiện nay hần bức thiết mà muốn biết tình huống này.

Thấy trong ánh mắt nhi tử đều là kinh hãi, Phương Triệu Nhất rất muốn gạt gạt đầu, nhưng ngoài cách một ít hình ảnh, cái gì không có nhìn đến, “Thần Thần...”

Phương Thần cũng biết mình quá mức nóng vội, thần sắc phụ thân muốn nói lại thôi, mình vì nhìn rất rõ ràng, “Không quan hệ, chúng ta từ từ sẽ đến.”

lực lượng trên người Phụ thân, cũng không biết là xảy ra chuyện gì, hoàn toàn không có.

Phương Triệu Nhất vươn tay lôi kéo, liền đem nhi tử ôm trong ngực mình, cảm giác như vậy tử, đã rất lâu hần không có.

Phương Thế Nguyên cùng Phương Hoành nói chuyện xong, nếu không có cách nào thay đổi nói, kia chỉ có thể là từ từ đến, hơn nữa xem ra, cũng không khả năng chia rẽ bọn họ.

Bọn họ cũng đều biết tính cách Phương Triệu Nhất, một khi người thiếu niên kia phát sinh cái gì ngoài ý muốn, cũng không biết nam tử sẽ làm chuyện gì.

Phương Tinh là một vấn đề lớn, trước kia là Triệu Di tự mình chiếu cố, hiện tại nữ nhân kia chết, thậm chí phía sau màn còn có những người khác, bọn họ thảo luận rõ rồi mà người sau màn vẫn hừ hừ thực thực .

“Phương Tinh, người đi theo chúng ta về lang tộc.” Phương Thế Nguyên nói với bé, từ khi Triệu Di chết, đứa trẻ trở nên trầm mặc, thời gian ngắn ngủi như vậy, hần hình như đột nhiên liền lớn lên.

Nghe được như vậy, Phương Tinh lập tức liền nâng hai mắt của mình, “Ta...” Hấn hiện tại có thể đi chỗ nào đâu?! Chẳng lẽ cùng ba ba? Còn có ca ca... Vì chính mình... Hấn cũng đã có sức mạnh nhưng chưa trưởng thành đối những người khác mà nói là một trời buộc.

“Ta...” Phương Tinh do dự mà, cặp mắt to ngập nước, nhìn về phía nơi khác, muốn Phương Thần bọn họ xuất hiện nhanh lên.

Phương Thế Nguyên không phải ngu ngốc, làm sao có thể không có nhìn ra ý tưởng của Phương Tinh, nhưng là có một số việc, không thể tiếp tục, “Phương Tinh, hiện tại biện pháp tốt nhất là ngươi trở về lang tộc, như vậy có thể được chăm sóc tốt hơn.”

trong ánh mắt Phương Tinh, lập tức liền ảm đạm rồi xuống dưới, hấn cũng tình tường một chuyện, hiểu được địa vị. mình

Phương Thế Nguyên nhìn đứa trẻ trước mắt, đối với hấn mà nói, có điểm tàn nhẫn, chính là...

“Tinh nhi, chờ ngươi có thể độc lập khi, lang tộc tuyệt đối sẽ không hạn chế ngươi.” hiện tại có thể nói, chỉ có này đó.

khi Phương Thần cùng cha mình đi tới, liền nhìn đến trong phòng khách có một loại không khí đau thương, “Làm sao vậy?” Bởi vì cha mình, trong lòng hấn không nghĩ nhiều. Phụ thân muốn bảo vệ mình, liền chứng minh, hấn đau lòng mình, không có những ý tứ khác.

nhiều khi, tình cảm giữa bọn họ, cũng không cần nói ra hai bên có thể hiểu được.

“Ca ca...” Phương Tinh muốn nói gì, cuối cùng nên đem nói nuốt xuống. Cho dù hấn rất thích ca ca trước mắt, nhưng hấn hiểu được, rất nhiều chuyện, không thể phiền toái hấn.

Phương Thần nhìn thoáng qua Phương Thế Nguyên, nhìn nhìn lại Phương Tinh, kỳ thật không cần tự hỏi, đều hiểu được là xảy ra chuyện gì.

“Ngươi ở lại đi.” Thiếu niên nói với đứa trẻ.

Nhưng lời thiếu niên nói, Phương Thế Nguyên không đồng ý, “Chính ngươi cũng còn là một hài tử, cần đến trường, hấn như thế nào có thể cho các ngươi chiếu cố?” Không phải không tin tưởng bọn hấn, hai đại nam nhân, có thể làm được cái gì?!

“Ai nói ta muốn đến trường? Ta đi công ty đi làm, tuyệt đối sẽ không có bất cứ vấn đề gì.” Phương Thần cũng không muốn tiếp tục đến trường, hưởng chi những tri thức, kiếp trước, cũng đã học tập một lần, cũng không muốn tiếp tục ôn lại.

Phương Thế Nguyên không nói gì, đưa ánh mắt nhìn về phía con trai của mình, rồi sau đó cũng gật gật đầu, ” cho hấn ở lại đi, còn có thể nhờ người đến.” Đối với con mình hấn là sẽ không phản đối, nhưng sau này, hấn liền vô cùng hối hận với quyết định này.

Nếu người làm cha nói như vậy, Phương Thế Nguyên cũng không nói gì.

trông mắt Phương Tinh như lưu ly, toàn bộ đều là ý tứ cao hứng, hấn không có nghĩ đến, chuyện sẽ trở nên như vậy, “Ca ca...” Từ trên ghế sa lông đứng lên, sau đó chạy đến trước mặt Phương Thần, sau đó lôi kéo ống quần hấn.

Phương Thần ngồi xổm xuống lôi kéo hấn ngồi xuống một bên, rất nhiều chuyện, cũng không cần hấn đến quyết định, chỉ cần đi theo thì tốt rồi.

Phương Thế Nguyên không thể ở lại S thị quá lâu, vì thế ngày hôm sau khi, bọn họ trở về mà Phương Triệu Nhất cũng dọn nhà mới, dù sao ba người, cùng trước kia một người hoàn toàn không giống.

Chiêu Hoa đứng ở một chỗ, lúc này trên mặt của hấn, tràn ngập hắc khí, hấn rất có tin tưởng với kế hoạch của mình, vì cái gì Triệu Di cũng chết? Mà Phương Triệu Nhất lại bình an vô sự, chuyện này, thấy thế nào đều cảm thấy thực cổ quái.

“Xem ra phải tiến hành kế hoạch lần thứ hai.” Chiêu Hoa lẩm bẩm, sau đó hấn nghiêng thân thể, sẽ nhìn đến huyết tinh đập vào mặt. Ngay cả có một số việc, không nghĩ ra, nhưng có thể thăm dò một chút.

Vốn dĩ có thể lợi dụng Phương Thần, nhưng là tiểu hài tử kia, lại chết, mình cũng bất lực.

Phương Triệu Nhất, vô luận như thế nào, hẳn đều phải có được nhất định phải được đến... Nhất định...

trên người Thanh niên, tản ra khí màu đen, thậm chí cho người ta một loại cảm giác âm trầm.

“Ha ha... Ha ha...” Một thanh âm không ngừng mà vang lên, sau đó liền nhìn đến một Nữ Oa bốn năm tuổi xuất hiện tại bên người Chiêu Hoa.

khuôn mặt Oa oa nhìn qua rất non nớt, ngoài cách đôi mắt đỏ như máu, những thứ khác như trẻ con bình thường.

“Đi thôi.” Chiêu Hoa phất phất tay, sau đó khiến cho huyết oa oa chạy đi, rất nhanh liền biến mất tại chỗ cũ, mà bên trong đôi mắt Chiêu Hoa, lại thoáng hiện ý cười.

156. Chương 156

Phương Thần vẫn luôn cho rằng cuộc sống của mình khôi phục lại, hẳn cùng phụ thân, còn có Phương Tinh dọn đến nhà, ngày hôm sau, liền xảy ra chuyện khiến người trở tay không kịp.

lúc này sắc mặt Thiếu niên dị thường khó coi, hẳn có thể rõ ràng mà cảm giác đến mùi máu tươi dày đặc trong phòng, hẳn muốn tập trung tìm, lại phát hiện, vật kia đột nhiên biến mất vô tung.

Kiếp trước, không có trải qua chuyện này, một ít tình huống hẳn không quen thuộc.

“Thần Thần, làm sao vậy?” Phương Triệu Nhất nhìn đến con trai mình như thế này, vì trong tròng mắt thâm thúy, thoáng hiện có chút khó hiểu. Cho dù thời gian hẳn cùng thiếu niên quen biết không lâu nhưng mỗi lần hẳn làm sao, mình cũng có thể rất nhanh nhận thấy được.

“Trong phòng mặt có mùi máu tươi, thực không an toàn.” Phương Thần híp hai mắt nếu có thể nhận thấy được che dấu ở nơi nào nói, hẳn là có thể lập tức tiêu diệt.

Hắn nghĩ đến huyết oa oa mấy năm trước bị đánh đi, Chiêu Hoa đã muốn thân thiện hữu nghị sao?! Nghĩ đến nam tử đó, trong lòng của hắn đã không có chút gợn sóng nào, sau khi trùng sinh, linh hồn hắn cũng được đáp nện lại.

Phương Tinh trừng lớn hai mắt của mình, hắn căn bản liền không biết ca ca đang nói cái gì, nhưng hắn cảm thấy phòng này có chút không thoải mái.

“Mùi máu tươi?” Phương Triệu Nhất thân là người thường, đối với việc này, một chút cũng không biết, hiện tại chợt nghe được hắn như vậy nói, một đôi mắt vô cùng tối, lại thoáng hiện vẻ mặt quái dị.

Hắn không có chút lực lượng nào, nhưng Phương Thần có thực lực gì, hắn biết đến rất rõ ràng. Ngoài đau lòng, hắn cũng không biết mình còn có thể sinh ra cảm xúc gì khác.

Phương Thần thận trọng gật gật đầu, “Không tồi, nhưng là hiện tại đi rồi.” Xem ra mình phải đi theo bên người phụ thân hoặc là Phương Tinh, một khi bị bắt lấy khẳng định...

Hắn tuyệt đối sẽ không để cho cha mình có chuyện gì, mà Phương Tinh... Cúi đầu, nhìn ánh mắt kia, đôi mắt trong suốt, tràn đầy tín nhiệm cảm xúc, hắn cảm thấy mình cũng mềm hoá.

Thiếu niên biết mình không bao giờ khả năng thuần khiết giống như thế này, “Tinh không cần đi nhà trẻ, đi với chúng ta.” Hắn muốn đi đến công ty phụ thân, hơn nữa ngay dù có nguy hiểm, cũng không khả năng đứng một chỗ chờ kẻ địch.

“Tinh, đi ngủ.” Phương Triệu Nhất đối nói với tiểu nhi tử, đứa nhỏ này rất hiểu chuyện, mình cũng thực vừa lòng.

Nghe được cha mình phân phó, trên trán Phương Tinh treo đầy hắc tuyến, chẳng lẽ cha mình không có nhìn đồng hồ sao?!” Ba ba, hiện tại mới hơn 5 giờ, hơn nữa ta còn không có ăn cơm tắm rửa, như thế nào đi ngủ đây?”

Hắn cũng biết phụ thân là không muốn mình lo lắng, chính là...”Ta cũng là thành viên trong nhà, cũng sẽ bảo hộ các người!” tiếng nói non nớt, có vẻ phá lệ rõ ràng.

Phượng Triệu Nhất lạnh lùng mà liếc nhìn đứa bé, trước kia mình thả ánh mắt, hắn cũng không dám như thế nào, nhưng từ khi ở cùng Thần Thần này thói tiểu hài tử, căn bản sẽ không sợ chính mình, “Người một cái hài tử chưa dứt sữa, có thể bảo hộ cái gì?”

Phượng Tinh ủy khuất, hắn tội nghiệp mà nhìn ca ca của mình, rồi thấy ca ca trực tiếp đối với cha mình nói, “Tinh về sau là người thừa kế, có một chuyện cần phải biết.” Câu nói đầu tiên đã lộ ý tứ.

Lần này đến phiên Phượng Triệu Nhất buồn bực, rõ ràng mình mới cùng hắn có quan hệ huyết thống, tại sao lại giúp đỡ Phượng Tinh đâu? Vì nó còn nhỏ à?!

“Xi...” Một tiếng, Phượng Thần lập tức liền cười ra tiếng, phụ thân của hắn, mỗi lần tại trước mặt mình, đều lộ ra cảm xúc chân thành nhất, căn bản liền không sẽ che giấu, “Tinh, người tắm rửa đi.”

Phượng Tinh nặng nề mà gật đầu, hắn rất nghe lời anh mình, vì thế từ trên ghế sa lông đứng lên, rất nhanh về phía chạy tới bên trong phòng mình, giống như phía sau có cái gì đuổi theo hắn.

“Hiện tại hắn nghe lời người nói.” Phượng Triệu Nhất thản nhiên nói, nhưng trong ánh mắt của hắn, lại thoáng hiện tươi cười, hai huynh đệ người có thể hài hòa như thế đối với mình mà nói, tuyệt đối là ngoài ý muốn, về sau cũng không cần lo lắng Thần Thần tính sổ cùng mình.

Cho dù mình không có ký ức, hắn nên biết thiếu niên đã từng nói, đối với sự xuất hiện của Phượng Tinh, xem ra Thần Thần một chút cũng không rõ ràng. Hiện tại chính mình, căn bản sẽ không có ký ức, một khi đã như vậy nói, nên giải hòa cùng thiếu niên, cho một số chuyện không thoải mái, quên hết đi.

“Phụ thân ghen tị?” Phượng Thần buồn cười mà nhìn cha mình, kỳ thật có thể dời đi lực chú ý của bọn họ, mình là rất vui mừng.

Người của Lang tộc, cùng những người khác hoàn toàn không giống, có chút chuyện quý dị, nhất định cần trải qua.

“Không có.” Phượng Triệu Nhất là tuyệt đối sẽ không thừa nhận chuyện này, vì thế miệng rất nhanh mà phản bác.

Đang lúc muốn nói gì, lại bị nam tử ngăn trở, “Người nói rõ ràng cho ta, mùi máu tươi là sao?” Hắn cũng không phải người dễ gạt con mình đang suy nghĩ gì, tự mình biết rất rõ ràng.

Hắn cảm thấy đầu óc mình có chút không bình thường, biết rất rõ ràng thiếu niên ở trước mắt là con trai của mình, nhưng là tình cảm của hắn... Trong lòng giống như vẫn luôn có dã thú, rất nhanh liền muốn nhảy ra, hắn đang không ngừng mà áp lực chính mình.

Phượng Thần bĩu môi, đã sớm nên biết, đây chính là cha mình căn bản không phải nhân vật đơn giản, ngay cả trước kia hắn trải qua rất nhiều chuyện, bất quá... Hiện tại ngấm lại, hành vi trước kia thật ấu trĩ, rất nhiều chuyện, đều là phụ thân an bài.

Kiếp trước, vì một chút sức mạnh cũng không có, vì phụ thân hoàn toàn khác, hắn dùng chút sức mạnh là có thể giết mình, mình không có, thậm chí còn hại chết Gia Bảo thúc thúc.

Trùng sinh, hắn vẫn muốn xin lỗi Tổng Gia Bảo cho nên hắn đối với Tổng Gia Bảo phá lệ khoan dung. Có lẽ tình cảm cùng Tổng Gia Bảo, đã cùng trước kia hoàn toàn không giống.

“Đây thuyết minh có con rối âm thuật xuất hiện.” Còn không nói chuyện xong, một bóng người, nhảy mắt liền xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Nhìn đến người này ánh mắt Phượng Triệu Nhất眯 một chút, sau đó liền khôi phục thành bộ dáng, một ngày nào đó, hắn sẽ hung hăng mà giáo huấn nguyên thần một chút. chuyện Phượng Dịch, nhi tử đã nói với mình nói, cái tên này mặt dày mày dạn, thật muốn đá hắn đi thật nhanh.

Phượng Triệu Nhất mặc kệ người này, trực tiếp nhìn con trai mình, muốn hắn giải thích cho mình.

” huyết oa oa, căn bản sẽ không có tiêu diệt, cho nên...” Phương Dịch gắt gao mà cau mày, kỳ thật mình cũng không dám khẳng định, đây chính là huyết oa oa Chiêu Hoa làm ra có phải hay không?!

Nếu thuật pháp người nọ lợi hại như vậy, kiếp trước kia vì sao không dùng?! Điều này làm cho hắn khó hiểu.

Phương Triệu Nhất nghe con mình giải thích, mà Phương Dịch phiêu phù ở một bên, nhìn bộ dáng bọn họ, khóe miệng gợi lên, lộ ra xinh đẹp độ cung.

“Hai người các người, không cần không nhìn ta?” Phương Dịch thấy bọn họ đối với lời mình nói ra nói một chút cảm giác cũng không có, vì thế hỏa khí bay lên.

“Phương Thần, ngươi cho là mình có thể đối phó huyết oa oa sao?” Quả nhiên nói xong, liền nhìn đến ánh mắt hai người, nhìn về phía mình.

Phương Thần hơi hơi mà nhú lại lông mày, khuôn mặt dễ nhìn, lại tràn ngập nghi hoặc, “Ngươi là có ý gì?” linh độ không gian hắn cũng có thể khống chế. Chẳng lẽ một cái huyết oa oa cũng còn là không đối phó được sao?! Nếu thật sự là như thế kia những năm ở linh độ không gian, rốt cuộc có ích lợi gì?!

“Không có ý gì, nhưng ngươi tìm không thấy nó.” Tạm dừng trong chốc lát, hắn mới tiếp tục nói, “Vì con rồi âm thuật đối không gian có rất lớn tác dụng, ngươi có thể tốt tốt lợi dụng.” Hắn vì một chút không nói sai, hiện tại chủ nhân không gian là Phương Thần, vậy có tác dụng rất lớn.

“Nhưng muốn dẫn nó cũng không phải đơn giản như vậy.”

Phương Thần tự hỏi trong chốc lát, mới dò hỏi, “Ngươi có biện pháp?” Đây đã là giọng điệu khẳng định.

“Ta có thể giúp ngươi, nhưng ngươi nên đáp năn thân thể cho ta!” Phương Dịch cảm thấy tâm thần có chút không yên, hắn bức thiết muốn một cái thân thể, như vậy hắn mới có thể tìm được phần linh hồn không trọn vẹn của người mình thương.

Phương Thần không nói gì, ngược lại Phương Triệu Nhất nói, “Thần Thần, chạy nhanh để cho hắn lấn!” Hắn nhìn đến nguyên thân Phương Dịch liền dị thường chán ghét. Rõ ràng thân thể, người nhiều như vậy lại cố tình lựa chọn con trai mình, đây không phải là cố ý chọc giận mình ư?!

“...” Phương Dịch nhìn người đang quát mình trong lòng rất bất mãn, nhưng lại không nói gì thêm, bây giờ là hồn dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

khi Phương Dịch muốn nói chuyện, lại phát hiện không khí có thành phần khác, mà Phương Thần cũng hiểu được xảy ra chuyện gì, lập tức liền cấp cha mình một cái kết giới, sau đó nhìn đến một oa oa xinh đẹp xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

157. Chương 157: Thu Thập Con Rối

huyết oa oa hòa nhìn như đứa trẻ bình thường, thậm chí mùi máu tươi cũng không có, cặp mắt kia đỏ như máu, gắt gao mà nhìn chằm chằm Phương Thần.

không khí trong phòng khách rất áp lực, sau đó huyết oa oa phát ra tiếng cười, “Ha ha... Ha ha...” hình như nó muốn làm gì

Thiếu niên híp hai mắt của mình, cả người đều tản ra không khí sung sướng, thật không có nghĩ đến, khi hắn muốn thứ này xuất hiện, thứ này lập tức liền xuất hiện trước mặt mình, hắn bớt rất nhiều việc. Nếu như tập kích người khác, mình không có bản lĩnh đối phó nó.

“Ha ha... Ha ha...” Huyết oa oa công kích rất nhanh, trực tiếp hướng về phía Phương Thần, mà hai tay vốn dĩ trắng nõn, móng tay màu đen đen vươn ra, thậm chí tản ra quang mang sắc bén, giống như tùy tiện đánh một kích, cũng có thể xé nát người.

Tim Phương Triệu Nhất hình như nhắc tới cổ họng rồi, ngoài dự liệu của hắn, thứ này nhìn qua phá lệ khủng bố, lực lượng cả người tản ra, nam tử cảm giác không ổn. Hắn cầm lấy tay con mình, khi muốn đem người kéo đến sau lưng mình, lại bị thiếu niên ngăn trở.

Phương Thần dùng tay an ủi cha mình, sau đó nói với Phương Dịch “Chẳng lẽ người không biết là thân thể này hữu dụng với người sao?” Hấn hiện tại có thể xác định, thứ này là huyết oa oa năm đó, thậm chí sức mạnh đã tăng mạnh.

Đáng tiếc Không biết người làm huyết oa oa là ai, trước kia có lẽ còn có thể đối phó với bọn họ, nhưng hiện tại lại hoàn toàn không có lực lượng như vậy.

Phương Dịch lập tức liền kháng nghị, “Thứ này là nữ đồng, càng quan trọng là ..., chỉ có mấy tuổi mà thôi!?” Hấn tuyệt đối không cần thân thể phải vậy tử, huống chi là đồ vật dính tới con rối âm thuật, cả người đều tản ra âm khí, thể nào cũng không cảm thấy tốt.

Phương Thần bĩu môi môi, “Thực xoi mới.”

Kỳ thật khi bọn họ nói chuyện, huyết oa oa đã sớm vọt tới trước mặt bọn họ, nhưng trong khoảng cách 1 mi li nó không di động được giống như phía trước một tầng cản, sớm đã bị cách ly.

“Ha ha... Ha ha...” Huyết oa oa phát ra thanh âm chói tai, mà Phương Thần cũng biết, hiện nay để chế phục được thứ này, không phải là rất chuyện đơn giản.

“Thu!” Tạm thời chỉ có thể như thế này, sau đó sắc mặt Phương Thần có chút tái nhợt, lập tức liền đẩy cha mình ra.

Phương Triệu Nhất nhìn đến khóe miệng con mình lộ ra máu loăng, nháy mắt liền kinh hoảng, “Xảy ra chuyện gì?” Hấn nhìn một nam tử khác phiêu phù ở không trung, giọng điệu lãnh liệt trước nay chưa có.

Phương Dịch hơi hơi mà nhíu lông mày, “Huyết oa oa trong không gian, trước hết Phương Thần còn tỉnh lọc một phần lực lượng của nó, nếu không không gian cũng khó có thể tiêu hóa.” Hơn nữa không gian này lấy Phương Thần làm chủ, chỉ nhận phần có lợi cho cậu.

lúc này Phương Thần đã ngồi xuống, trên người tản ra quang mang nhàn nhạt, ánh mắt cũng nhắm lại.

“Hiện nay không cần quá vội hấn, cần nhiều thời gian, làm cách này hấp thu lực lượng oán linh nhiều hơn.” Phương Dịch đối giải thích với người lo lắng không thôi, nếu nếu đổi lại là những người khác hấn mới không kiên nhẫn như vậy, vì nam tử trước mắt đặc biệt thôi.

Phương Triệu Nhất rất khẩn trương, nhưng hấn biết có một số việc, không phải mình có thể tùy tiện ứng phó.

“Không cần đi qua! sức mạnh sẽ bắn ngược người!” Phương Dịch ra tiếng cảnh cáo, hấn cũng biết, Phương Triệu Nhất có chuyện gì, khi Phương Thần thức tỉnh, tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha chính mình, hoặc là thân thể hấn sẽ ngấm nước nóng.

Phương Thần không để cho mình trở về, chỉ nhập định như thế này, sợ là địch nhân còn một tay sai khác.

“...” Phương Triệu Nhất không nói gì, sau đó ngồi ở trên ghế sa lông, nhìn con trai của mình, vẫn không nhúc nhích, giống như tất cả mọi thứ đều đã đi xa, khiến cho trong lòng Phương Dịch càng khẳng định một chuyện.

Chỗ nào có phụ tử như là bọn họ, này hoàn toàn là hành vi không bình thường.

khi Phương Tinh ra tới, liền phát hiện tình huống như vậy cảnh giác mà nhìn Phương Dịch, “Ba ba...” Thanh âm của hấn rất nhẹ, sợ hãi quá rầy đến bọn họ.

Trước đó phát sinh chuyện gì, mình căn bản sẽ không có cảm giác, nhìn nhìn lại thiếu niên ngồi dưới đất, trong trông mắt tối đen, hiện lên một tia kinh ngạc.

Hấn cho tới bây giờ không có cảm giác được lực lượng trên người thiếu niên, nhưng hiện tại năng lượng phát ra, lại làm cho mình một tia suy nghĩ phản kháng cũng không có.

Phương Triệu Nhất giống như không có nghe được đứa trẻ kêu gọi, trong ánh mắt của hấn, chỉ nhìn đến con trai bảo bối.

Phương Tinh hơi hơi mà hít một hơi, cho dù mình thực lo lắng, nhưng hấn hiểu được, bây giờ mọi chuyện đều phải vượt phía sau.

lúc này Phương Thần đang bên trong không gian của mình, hiện tại lợi dụng ý chí của mình giăng co cùng huyết oa oa.

Huyết oa oa không có một chút tư tưởng, lợi dụng mình oán khí, trực tiếp công kích thiếu niên ở trước mắt.

“Ha ha... Ha ha...” Huyết oa oa muốn tiến lên, có lẽ trong không gian này có lực lượng áp chế nó, lại phát hiện một chút tác dụng cũng không có.

“Muốn chạy sao? Người cảm thấy có khả năng?” Phương Thần trực tiếp truyền lại hơn nữa linh hồn cũng thả ra lực lượng.

lúc này Chiêu Hoa cảm thấy rất kỳ quái, liên hệ của hắn cùng huyết oa oa thế nhưng bị chặn đứt, giống như vật kia tiêu thất trong hư không.

“Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?!” Chiêu Hoa hỏi người trước mắt, bộ dáng bọn họ giống nhau như đúc, chỉ tóc cùng đôi mắt hoàn toàn không giống mà thôi.

Hắn nói với người đối diện, ” hết thấy đều trở nên không giống trước kia.”

“ta tin tưởng Phương Thần đúng là Phương Thần.kia ” lời còn chưa dứt, nháy mắt liền biến mất.

Chiêu Hoa hí mắt, phức tạp mà nhìn phía trước.

Khổng Chiêu tiếp nhận điện , sắc mặt dị thường khó coi, thân là tổng giám đốc của công ty, thế nhưng nhiều ngày như vậy không có một chút tin tức, nếu không có những người khác tọa trấn kia công ty có lẽ sẽ đóng cửa không biết chừng.

Bởi vì công việc, hắn đối với những việc đã xảy ra chỗ Phương Triệu Nhất, hắn đều hoàn toàn không rõ ràng.

Tổng Gia Bảo nghe người lên án sau, mới chậm rãi mà nói, “Hắn chuyển nhà, ta cùng người cùng đi nhìn xem.”

bạn tốt có tính cách gì, hắn là rất rõ ràng, nhất định là xảy ra chuyện gì, mới có thể khiến hắn không đến được công ty.

Hai người; mới vào biệt thự, liền phát hiện phương diện này phá lệ an tĩnh, tất cả mọi thứ đều cổ quái.

“Này...” Tổng Gia Bảo hơi hơi mà cau mày, hai người bọn họ không có chìa khóa, thậm chí cả mã mở cửa cũng không có.

“Leng keng...” Khổng Chiêu cũng mặc kệ bên trong có ấn chuông cửa xuống.

Thời gian chậm rãi trôi qua, chờ bọn hắn cho rằng không có chút nào phản ứng khi, lại phát hiện cửa mở, sau đó một cái đứa trẻ đi ra.

sắc mặt có chút tiêu tụy, cả người đều tản ra quang mang suy sút.

Tổng Gia Bảo lập tức liền nhận ra Phương Tinh, hắn vội vàng mà ngồi xổm xuống bế đứa trẻ đứng lên, sau đó dò hỏi, “Đã xảy ra chuyện gì?” Minh rời đi cũng chỉ có ba ngày mà thôi, biến thành như thế này sao?!

” bụng thật đói.” thanh âm Phương Tinh hữu khí vô lực, mà Khổng Chiêu nghe được nói về sau, không nói hai lời mà đi ra ngoài.

Tổng Gia Bảo ôm người đi vào, sau đó liền nhìn đến hai bóng người, thiếu niên ngồi dưới đất vẫn không nhúc nhích, mà nam tử nằm tại trên ghế sa lông cũng cho tới bây giờ không có di động, giống như tất cả mọi thứ đều đã yên lặng dường như.

“Bọn họ...” Tổng Gia Bảo nhất thời liền nhìn ra đối bụng không ổn, lực tập trung của bạn tốt, đối với hắn mà nói, rất giật mình.

ánh mắt Phương Tinh âm trầm, nhưng cũng giải thích, “Đại khái là có tập kích, ca ca tại thu thập vật kia, mà ba ba liền nhìn ca ca, hai ngày nay không có chút biến hóa nào.” đồ vật trôi nổi kia, không thể trông cậy.

May mắn bên trong biệt thự còn có đồ ăn, nếu không, hẳn thật sự sẽ đói chết, cho dù như thế, bụng của hắn vẫn rất đói. Vốn dĩ mình muốn đi ra ngoài, nhưng lại lo lắng cho anh và phụ thân, sợ họ hành động một mình.

Tổng Gia Bảo nghe được không hiểu ra sao, căn bản là không rõ Phương Tinh đang nói gì, may mắn tốc độ Khổng Chiêu rất nhanh, bọn họ đợi mấy phút đồng hồ hắn đã trở lại.

Phương Tinh cũng không quản bọn họ, cầm lấy bánh mì, ăn hết luôn.

“Triệu Nhất!” Khổng Chiêu nhìn người nào đó như vậy, giọng điệu không tốt.

nam tử ngồi ở trên ghế sa lông, không có một chút phản ứng, như là một pho tượng dường như, không nghe được chuyện ngoài giới.

“Tĩnh đi, để hắn như vậy sao.” Tổng Gia Bảo cũng hiểu được, những chuyện về sức mạnh, bọn họ một chút cũng không hiểu, huống chi là đồ vật khác.

Phương Tinh cũng hơi gật đầu, hắn không có đem kia chuyện nguyên thần nói cho hai người trước mắt biết, dù sao bọn họ là người thường, cũng không muốn liên lụy bọn họ.

“A...!” đột nhiên, thiếu niên ngồi dưới đất, từ trong miệng phát ra một tiếng vang thật lớn, sau đó lóe sáng quang mang, bay để tận trời...

“Thần Thần...!” Phương Triệu Nhất đứng lên rất nhanh lại bị quang mang chặn bước.

158. Chương 158: Người Thần Bí

lòng Phương Triệu Nhất nóng như lửa đốt, nhưng không có cách nào, chỉ có thể là nhìn con trai mình tiếp tục đắm chìm trong quang mang chói mắt hắn muốn đi tới, lại phát hiện cả người mình cứng ngắc, thậm chí không bước nổi một bước.

Tổng Gia Bảo cùng Khổng Chiêu cũng biết tình huống như vậy, đối với bọn họ mà nói, rất bất lợi, vì thế hai người một tả một hữu giữ lấy nam tử, trực tiếp chạy khỏi phạm vi này.

“Người làm gì?!” thanh âm Phương Triệu Nhất khàn khàn, ánh mắt đỏ đậm mà chất vấn. mất nước vài ngày khiến thân thể đã chống đỡ đến cực hạn, nếu tiếp tục như thế nói, không biết về sau sẽ phát sinh chuyện gì.

gương mặt trẻ con của Tổng Gia Bảo thoáng hiện nghiêm túc, “Triệu Nhất, ngươi đã không còn là trẻ con, tin tưởng những lời khác không cần ta nói!” Thanh âm của hắn trầm thấp dị thường Phương Tinh như vậy còn có mình bộ dáng bạn tốt căn bản không để ý đến mình, lòng hắn, thoáng hiện liệt hỏa nồng đậm.

” chuyện của ta, cùng ngươi không quan hệ!” Phương Triệu Nhất muốn thoát khỏi hai người giữ mình, lại không có biện pháp. Cho dù vũ kỹ không tồi, nhưng thể lực tiêu hao, hắn không có khí lớn như vậy lực, hai người giữ hắn, rõ ràng cũng luyện qua.

ánh mắt Khổng Chiêu nhíu lại, sau đó gơ tay, trực tiếp chém gáy nam nhân, người kia chỉ có thể không cam tâm nhắm mắt.

Phương Tinh nhìn đến ba ba mình bị đối đãi như vậy một đôi mắt trong suốt, nhất thời trợn thật lớn, “Ba ba...” tiếng nói đứa trẻ non nớt, phá lệ rõ ràng. Hắn cũng biết tình trạng ba ba mình, thân thể chịu không nổi, chính là...

Khổng Chiêu trực tiếp đem người ném trên ghế sa lông, nhìn nhìn lại thiếu niên đang tản ra quang mang, lương lương mà nói, “Phương Tinh, ngươi là tiểu hài tử, nên có vẻ mặt trẻ con.” ý tứ rất rõ ràng, vì chuyện người lớn bọn họ, này đứa trẻ nên không cần nhúng tay.

Phương Tinh lập tức liền ngậm miệng mình hắn cũng biết, Khổng Chiêu là bạn của cha mình hắn sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Tổng Gia Bảo đối với hành vi của Khổng Chiêu, không có nhiều cảm giác, dù sao thân thể bạn tốt tương đối trọng yếu.

“Chỉ cần chờ hẩn tỉnh lại, Phương Thần không có việc gì là tốt rồi.” Tống Gia Bảo lẩm bẩm, ánh mắt, lại là nghiêm túc mà nhìn thiếu niên, hy vọng hẩn sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn.

Lúc này thiếu niên đắm chìm bên trong sức mạnh, phát hiện hấp thu lực lượng của huyết oa oa, cũng không phải là chuyện đơn giản như vậy.

“Ha ha... Ha ha...” dù huyết oa oa đã bị mình tiêu hao rất nhiều lực lượng, nhưng ánh mắt kia, còn có oán khí mình phát ra, không thể tiêu hóa nhanh như vậy.

Phương Thần lợi dụng linh hồn của mình, nhìn huyết oa oa không còn nhiều sức mạnh, trong lòng mắt tối đen thoáng hiện ý cười, “Người cũng chậm chậm mà ở trong này đi...!” Linh độ không gian là thuộc về mình, đi mình chết rụng đi, cũng sẽ không cho huyết oa oa đi ra.

Huyết oa oa hiển nhiên không hiểu Phương Thần đang nói cái gì, nhưng là nó cũng biết, thiếu niên ở trước mắt, là mục tiêu của chính mình, chính là...”Ha ha... Ha ha...” Huyết oa oa không ngừng mà tiến lên, nhưng giờ nói tay chân tàn tật, cho dù hung tàn, cũng sẽ không tạo thành bất cứ thương tổn nào với thiếu niên.

Phương Thần trực tiếp biến mất trước mặt huyết oa oa, sau đó hết sức chuyên chú mà hấp thu từ lực lượng tản mát trên người nó. Trước kia là mình không có cách nào nhưng huyết oa oa hao phí rất nhiều lực lượng của đối phương, thậm chí còn góp nhặt rất nhiều oán khí, nếu là như thế với không gian của mình, cũng có chỗ tốt.

một ngày một đêm đi qua, hai người Tống Gia Bảo cùng Khổng Chiêu, vẫn luôn chờ đợi bên người bọn họ.

Phương Triệu Nhất đại khái là quá mức mệt mỏi, tại khoảng thời gian này, căn bản sẽ không thức tỉnh lại, liền chứng minh trình độ mệt mỏi của hẩn.

Phương Tinh không đến trường, tình huống như vậy, hẩn rất là lo lắng.

Tống Gia Bảo cũng đã khuyến khích nhưng sau đó ngẫm lại, nhóm hẩn đều là người thường, mà Phương Tinh ít nhất cũng lợi hại hơn bọn hẩn đương nhiên, bọn họ nói về sức mạnh mà thôi, còn lại ngược lại không có.

“Ấn...” nam tử nằm trên ghế sa lông, lông mày nhăn đến gắt gao sau đó nhẹ nhàng mà rên rỉ một tiếng.

Phương Tinh nhìn đến tình huống như vậy, lập tức liền đứng lên, sau đó đi phòng bếp. Ngay cả ăn cơm bọn họ đều giải quyết ở trong này, bởi vì thời khắc đều lo lắng cha mình sẽ thức tỉnh, nên luôn chuẩn bị đồ ăn.

Tống Gia Bảo cùng Khổng Chiêu liếc mắt nhìn nhau, không có ngăn cản hành vi của Phương Tinh.

Chờ đứa trẻ đi ra, Phương Triệu Nhất đã tỉnh lại, mà khuôn mặt tuần tú, trầm đến mức có thể tại thành băng.”Ba ba...” Phương Tinh khiếp sinh sinh hô một câu, trước kia cũng nhìn thấy cha thâm trầm như ,vì lúc này lại không có chút tình cảm nào, tất cả mọi thứ tình cảm, dường như cũng đã rời xa hẩn mà đi.

Phương Triệu Nhất không có phản ứng chút nào, giống như lúc này trong ánh mắt của hẩn chỉ có người trong phòng khách, thiếu niên đang tản ra ánh sáng màu trắng ngà.

Tống Gia Bảo không nói gì nhìn bạn tốt của mình, sau đó đối nói với Phương Tinh, ” để đồ xuống.” Một khi đã như vậy vậy không nên trách mình áp dụng một ít thủ đoạn.

Hẩn cũng biết địa vị Phương Thần tại trong lòng bạn tốt, hẩn không có khôi phục ký ức, có lẽ cùng bản năng có quan hệ rất lớn. Chắc chắn... Nếu như những người khác nhìn đến có ai tin tưởng Phương Triệu Nhất lãnh khốc vô tình, vì con trai của mình, sẽ biến thành như thế này.

Phương Tinh ngồi ở một bên, hẩn cũng hiểu được, lấy sức mạnh của mình, căn bản là không có cách nào khiến cha mình hoàn thức tỉnh lại. Lúc này phụ thân mình, dường như đã mất hồn rồi.

Tống Gia Bảo hô hút một hơi thật sâu, sau đó đứng lên, đi đến bên người Phương Thần, hẩn cầm một cây kim, muốn đâm xuống, lại phát hiện thân thể của mình bị đẩy ra xa, mà khuôn mặt Tu La, lại xuất hiện trước mặt mình.

“Người... Muốn... Làm gì?!” Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà chất vấn, ánh mắt không có một chút ánh sáng, thoáng hiện quang mang làm cho người ta sợ hãi.

Tổng Gia Bảo dụi dụi hai mắt của mình, may mắn người này còn có một chút lý trí, nếu không nói... Hắn dùng ngón tay chỉ cổ của mình, ý tứ rất rõ ràng, bị tóm như vậy, nói còn khó khăn, làm sao có thể trả lời hắn.

ánh mắt Phương Triệu Nhất hơi hơi lóe ra, sau đó để lại nói với bản mình, “Không được thương tổn hắn.” thanh âm rất mềm nhẹ, nhưng lại tràn ngập cảnh cáo.

“Khụ khụ... Khụ khụ...” Tổng Gia Bảo không ngừng mà ho khan, nhìn ánh mắt trêu tức của Khổng Chiêu liền tức tậ hợ.

“Triệu Nhất, ngươi ăn một chút gì đi, không phải...” Khổng Chiêu nhìn thanh niên mặt trẻ con, liền biết hân giận rồi mà mình cũng không tốt tiếp tục khoanh tay đứng nhìn.

Phương Triệu Nhất không nói gì, hai tay cầm ở bên trong túi quần, “Không có việc gì.”

Hắn một chút cũng không cảm thấy đói, cũng không biết thời bao lâu, hắn chỉ muốn con mình bình an.

Nam tử cũng không rõ tại sao lại như thế này, nhưng trong lòng lo lắng, lại khiến hắn không có thời gian nghĩ vấn đề khác.

Nghe hắn trả lời như vậy bên trong phòng khách xuất hiện áp lực, “Phương Triệu Nhất! Chẳng lẽ ngươi muốn Phươg Thần thức tỉnh lại, nhìn đến người người không ra người quỷ không ra quỷ sao?! Quên nói cho người biết ...” Thấy hắn không nói gì, hắn tiếp tục nói, “Thần Thần nói cùng ta, hắn chán ghét nhìn bộ dáng người thế này.”

Quả nhiên hắn nói xong ánh mắt Phương Triệu Nhất chợt lóe, “Ta đã biết...” Hắn như là người máy ngồi trên ghế sa lông, sau đó bưng đồ ăn lên, một hơi mà ăn hết.

vài người khác nhìn đến hắn như thế này, trong lòng trở nên rất phức tạp.

Phương Tinh cúi đầu, cũng biết địa vị ca ca trong lòng phụ thân, nhưng tình huống như thế này, thật sự vượt quá tưởng tượng.

“Ha ha ha! ... Ha ha ha! ...” Giữa đột nhiên, một thanh âm quen thuộc vang lên, mà Phương Triệu Nhất lập tức liền cảnh giác nhìn bốn phía.

Tổng Gia Bảo cùng Khổng Chiêu liếc mắt nhìn nhau, từ trong mắt nhau, nhìn thấu kinh hãi.

“Chắc chắc... Phương Triệu Nhất! Ngươi thật sự là thất bại, ta đi vài năm, ngươi ngay cả mình là ai đều nhớ không được?” vừa hết câu xong Tổng Gia Bảo liền nhìn trong hư không, một bóng người tà mị xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Toàn bộ phòng khách dị thường áp lực, mà Khổng Chiêu bọn họ cũng không dám lớn tiếng thở, bởi vì tại người trước mắt bọn họ, hiển nhiên là Phương Triệu Nhất, vì trên người người này, lại tản ra không khí hắc ám cường đại, khiến người ta không phản kháng nổi.

thân thể Phương Triệu Nhất cứng đờ, sau đó lãnh khốc chất vấn, “Ngươi là ai?! Vì sao ở trong này giả thân giả quỷ?!” Bộ dáng của hắn, cùng mình giống nhau như đúc, vì không khí giữa hai người, lại không có chỗ nào tương tự.

159. Chương 159: Bí Ẩn Không Hiểu

nam nhân kia liếc nhìn Phương Triệu Nhất, sau đó lạnh như băng mà nói, “Ngươi còn chưa đủ tư cách!” Nói xong câu đó sau, nháy mắt liền biến mất trước mặt mọi người.

“Phương Triệu Nhất! Ta chờ ngươi!” câu nói cuối cùng khiến tim mọi người run rẩy.

lúc này Phương Tinh đã muốn ngắt đi thôi, đại khái là do trên người hắn có sức mạnh, cho nên có thể rõ ràng cảm giác đến cỗ hắc ám cường đại này, căn bản liền không thứ thân thể hắn có thể thừa nhận.

Tổng Gia Bảo ôm đứa trẻ trước mắt, kiểm tra thân thể hắn, biết hắn không có chuyện gì, một lòng yên ổn xuống dưới, sau đó nhìn về phía bạn tốt.

sắc mặt Phương Triệu Nhất khó coi dị thường, thậm chí khóe miệng đều phát run, cả người tản ra lãnh khí, quả thực không ai dám đụng, chẳng qua không có loại cảm giác hắc ám làm người ta hít thở không thông.

“Triệu Nhất!” Khổng Chiêu trước hết lấy lại tinh thần, sau đó lạnh giọng mà hô.

Phương Triệu Nhất không có phản ứng chút nào, đôi mắt tối đen thoáng hiện quang mang sắc bén, nhiều hơn mê hoặc bất giải.

Phương Triệu Nhất cảm thấy rất kỳ quái, nam nhân cùng mình giống nhau như đúc, hần căn bản không có bất luận ấn tượng gì, nhưng bên trong thân thể của mình, đã có một cảm giác quen thuộc. Hần không biết khi mình mất trí nhớ rốt cuộc là quên chuyện gì, cũng không hiểu vì sao chuyện biến thành như thế này.

Hần cảm thấy mình rất vô năng, khi hắn biết mọi thứ lại không có khả năng giati quyết. người trọng yếu nhất trong lòng hắn nên ngồi ở chỗ cũ, hắn chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn, cái gì cũng không làm được.

Tìm người nợ sao?! Hiện tại hắn phát hiện ký ức mình mất đi, đối với mình mà nói, rất trọng yếu. Một khi không có ký ức, cái gì mình cũng không làm được, càng không nói đến chuyện ở cùng một chỗ với người yêu.

Ngay cả Phương Thần là con trai của mình, nhưng loại cảm giác này, thân là nam nhân, không có khả năng một chút cũng không rõ ràng.

Hắn cho tới bây giờ không có nghĩ quá, một phụ thân sẽ đối sinh tình với con trai mình, tình nguyện mình thống khổ, cũng không hy vọng hắn xuất hiện bất luận cái gì ngoài ý muốn.

“Triệu Nhất...” Phương Triệu Nhất nghe được thanh âm chậm rãi quay đầu lại, nhìn đến mình ánh mắt bạn tốt lo lắng, hắn muốn tươi cười một cái an ủi, lại phát hiện mình khó làm được, một hồi lâu sau, hắn mới chậm rãi mà trả lời, “Ta không sao.” Đại khái là lâu lắm không nói gì, thanh âm của hắn rất khàn khàn, nhưng biểu đạt cũng rất rõ ràng.

hai người Khổng Chiêu cùng Tống Gia Bảo liếc mắt nhìn nhau, thấy nam tử trên mặt không khác thường nhiều, một lòng thả lỏng xuống dưới.

“Triệu Nhất, hiện tại không nên nghĩ chuyện khác, cần đợi Thần Thần thức tỉnh lại, mà ngươi...” Dừng một chút, mới tiếp nói, “Phải bảo hộ thân thể của mình.” Bọn họ cũng lo lắng Phương Thần sẽ xảy ra vấn đề gì, nhưng nhìn bộ dáng, hắn không phải là lực lượng tà ác.

Phương Triệu Nhất hơi hơi nhíu lông mày, sau đó gật gật đầu, “Ta đã biết, đem Phương Tinh vào đi.”

Hắn cũng hiểu được tra tấn thân thể của mình, lấy tính cách Thần Thần, sau khi thức tỉnh lại, khẳng định sẽ sinh khí.

Vài người không có lên tiếng, mà Khổng Chiêu liền đem đồ ăn cho Phương Triệu Nhất rồi sau đó cũng không nói gì thêm, tuy rằng không có khẩu vị gì, nhưng muốn bảo hộ thân thể của chính mình, vì tương lai bọn họ.

Người nợ nói mình không có tư cách, mình liền cho hắn nhìn xem, làm cho mình cường đại, hiện nay là quan trọng nhất là khôi phục ký ức.

Phương Thần không biết tình huống bên ngoài, lúc này hắn ở trong lĩnh độ không gian, vẫn tràn ngập cát vàng, không biết có phải do ảnh hưởng của hồ hay không, ngay cả màu xám trước kia, hiện tại không có âm u.

Thiếu niên nhìn một mảnh không trung màu vàng, lúc này đã có điểm điểm xanh thẫm, ánh mắt trong suốt, lại thoáng hiện quang mang hưng phấn. Phương Thần biết mình là hấp thu lực lượng hồ nước kia, mới có thể tiếp thu không gian này, hiện tại hắn có thể rõ ràng mà cảm giác không gian biến hóa chút ít.

Mới vừa lúc mới bắt đầu, phương diện này không có chút sinh cơ nào, vì hiện tại lại cảm giác có sinh khí, theo thời gian, không gian này tuyệt đối sẽ có thay đổi rất lớn. Hắn đã mang một số vật sống vào, lại phát hiện căn bản lại không thể tồn tại, có lẽ cùng sức mạnh vốn dĩ không có khả năng dung hợp.

lực lượng trên người Huyết oa oa, chậm rãi bị lĩnh độ không gian hấp thu, mà Phương Thần vừa lòng mà nhìn thoáng qua, sau đó linh hồn hắn, nháy mắt liền biến mất khỏi chỗ cũ.

thiếu niên ngồi trong phòng khách, quang mang trên người, chậm rãi thu liễm, sau đó mở hai mắt của mình, quang mang chợt lóe rất nhanh liền khôi phục thành bộ dáng cũ.

Phương Thần đang tưởng muốn tìm cha, lại phát hiện thân thể mình, nhất thời nằm trong một lồng ngực quen thuộc.

“Phụ thân...” Phương Thần có thể rõ ràng mà cảm giác, khí lực nam tử ôm mình mạnh hơn nhiều.

Phương Triệu Nhất gắt gao mà ôm thiếu niên trong lồng ngực, nửa tháng, đối hẫn mà nói, giống như thử qua một lần tận thế.

Trong lòng hẫn cũng hiểu được, ngoài cách từ từ, mình không chút có cách nào, hiện tại nhìn đến thiếu niên mình đợi lâu như vậy thức tỉnh lại, tâm của hẫn cũng nhảy lên, trái tim yên lặng, cũng một lần nữa sống lại đây.

Phương Thần cũng không biết bị cha mình bế bao lâu, “Phụ thân...” Trước không biết hiện tại mới phát hiện thân thể của mình có chút cứng ngắc.

Phương Triệu Nhất nhẹ nhàng buông tay mình ra, “Thần Thần, đói bụng đi?” Sau khi nói xong, liền đứng lên, sau đó kéo thiếu niên.

Phương Thần gật gật đầu, bụng của hẫn cũng phát ra thanh âm kháng nghị.

“Ca ca...” Phương Tinh từ bên ngoài chạy vào, hai người lớn theo sau, nhìn đến thiếu niên tỉnh lại, trong ánh mắt của hẫn thoáng hiện quang mang cao hứng.

Mấy ngày này, hẫn không biết tình hình thế nào, không hy vọng tình trạng ba ba như vậy.

Tổng Gia Bảo cùng Khổng Chiêu cũng nhìn thấy bộ dáng thiếu niên, “Phương Thần, người rốt cục đã tỉnh, may qua sneesu không trời nóng mà chúng ta lại phải sống trong mùa đông.”

Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, nhìn đồ ăn trên tay họ “đúng là tỉnh đúng lúc?”

Phương Triệu Nhất cái gì cũng chưa nói, lấy đồ ăn trên tay Khổng Chiêu, trực tiếp tiến vào phòng bếp, “Từ từ là có thể ăn.” tiếng nói trầm thấp lại tràn ngập ôn nhu, khiến cho Tổng Gia Bảo cùng mấy người khác ngạc nhiên mà trừng lớn hai mắt của mình.

Ngay cả bọn họ cũng nhận ra hẫn rất ôn nhu vì ánh mắt này, còn có thâm tình bên trong, làm cho bọn họ cảm thấy rất quái dị, giống như tràn ngập cảm giác không hợp.

Phương Thần không có phát hiện ánh mắt phụ thân mình, lôi kéo tay Phương Tinh ngồi trên ghế sa lông, “Nói đi, xảy ra chuyện gì?”

Cho dù rất mỏng manh, nhưng hẫn nên có thể cảm giác tinh tường, cha mình biến hóa, hình như là đã bị cái gì kích thích.

“Làm sao người biết?” Tổng Gia Bảo hỏi những lời này sau mới phát hiện mình là ngu ngốc, mà bên cạnh cũng xuất hiện ánh mắt khinh bỉ, chỉ có thể là phần nộ mà ngậm miệng mình. Không biết xảy ra chuyện gì, từ khi Phương Thần lên tiếng, mỗi lần mình muốn dọa hẫn, cuối cùng chịu thiệt lên mình.

Phương Thần không có cười nhạo thiếu niên mặt trẻ con, đưa ánh mắt nhìn về phía Khổng Chiêu, vừa rồi ánh mắt người này, mình vì nhìn nhất thanh nhị sở.

Phương Tinh cúi đầu, hẫn là hài tử, cái gì cũng không biết, tuy rằng giọng điệu ca ca thực nhu hòa, nhưng hẫn nhưng có thể cảm nhận được cái loại áp lực này, quả nhiên ca ca của mình là rất lợi hại, mà mẹ ...

Hẫn gặp chuyện quá sớm, hơn nữa trình độ miễn cảm cũng rất lợi hại, mà mẫu thân... lúc mới bắt đầu hẫn liền hoài nghi, chính là... Trong ánh mắt của hẫn, hiện lên một đạo quang mang, nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy.

Khổng Chiêu nhìn thoáng qua thiếu niên, “Thần Thần, chuyện này sẽ gia tăng gánh nặng cho người.” Huống chi Triệu Nhất đã sớm nói cùng bọn họ không được cho thiếu niên trước mắt biết, đáng tiếc bọn họ thật là đánh giá thấp sức quan sát của thiếu niên.

Nếu bọn họ biết Phương Thần còn có trí nhớ của kiếp trước, vậy sẽ không kỳ quái như thế, chỉ có thể nói bởi vì bọn họ cảm thấy Phương Thần đơn thuần, mới có thể không có tâm phòng bị, điều này không bị bọn họ lập tức nhìn ra.

Phương Thần hí hai mắt của mình, “Cùng phụ thân có quan hệ?” Ngay cả là câu nghi vấn, nhưng đôi mắt màu đen như lưu ly sắc, cũng đã xác định.

“Nói!” Phương Thần thấy bọn họ trầm mặc, vì thế giọng điệu càng thêm không tốt.

Hắn hấp thu sức mạnh của huyết oa oa, đối với hết thảy chung quanh cũng không biết, tuyệt đối có chuyện phát sinh.

“Người có hai cái phụ thân, hoặc là nói, người...” Khổng Chiêu muốn nói lại thôi, tìm từ như vậy hắn cũng biết là không đúng, nhưng hắn muốn xem ý nghĩ của Phương Thần, có lẽ thật sự có khả năng, nghĩa là thiếu niên căn bản không phải nhi tử của Triệu Nhất.

“Người tìm lộn người.” Khổng Chiêu phát hiện mình nói xong câu đó có thể cảm giác tình huống trước mắt biến hóa.

không khí chung quanh hình như là đọng lại, thậm chí thở đều cảm thấy rất khó khăn.

“Có ý tứ gì?!” Hai cái phụ thân, đây là chuyện cho tới bây giờ Phương Thần không có nghĩ qua, hơn nữa hắn cũng hiểu được, Khổng Chiêu tuyệt đối không dám lừa gạt chính mình, mà mình nhìn đến cảm xúc bất an trong mắt phụ thân, thì ra đều do một người khác.

160. Chương 160: Tân Giới Hạn

không khí bên trong phòng khách, như là ngưng trệ, vài người Tổng Gia Bảo, cũng có thể rõ ràng mà cảm giác cổ áp lực này khủng bố cỡ nào.

Khổng Chiêu cũng hiểu được lời mình nói, đối với thiếu niên ở trước mắt mà nói, là một kích đánh sâu vì hai cái người giống nhau như đúc, tuyệt đối có miêu nị, hơn nữa trình độ quen thuộc của người nọ với Triệu Nhất xem ra, khi không có mất trí nhớ bọn họ, tuyệt đối là quen.

Kỳ thật trong lòng mình cũng hiểu được rất kỳ quái, chính là vì sao chuyện huyền huyền như thế, thế nhưng trực tiếp trong cuộc sống của bọn họ điều này làm cho hắn cảm giác mình tiến nhập vào một thế giới kỳ diệu mà bọn họ là phạm nhân một ngón tay người khác, cũng có thể bóp chết bọn họ.

“Nói!” Phương Thần thấy bọn họ hai mắt nhìn nhau, giống như là không có nghe được lời mình nói vì thế giọng điệu càng thêm cứng rắn. Hắn đã không phải tiểu hài tử năm đó, cái gì cũng không biết, nếu không nói, bí ẩn kiếp trước, vĩnh viễn cũng không có khả năng cởi bỏ.

Kiếp trước bởi vì mình là bán yêu, cho nên chủ động sống như người thường, vẫn luôn đều cho rằng phụ thân đối với mình lạnh lùng, rất chán ghét mình, kỳ thật tại tình huống hắn nhìn không tới, nam nhân kia không biết vì mình đã giải quyết bao nhiêu lần nguy cơ.

Khổng Chiêu hô hút một hơi thật sâu, một hồi lâu sau, mới chậm rãi nói chuyện, đáng tiếc...” Không cho nói!” Cũng không biết khi nào thì, bóng dáng Phương Triệu Nhất, đã xuất hiện tại trước mặt mọi người.

Khổng Chiêu vô tội nhún nhún vai, sau đó vẻ mặt vô hại giải thích, “Nếu phụ thân của người không cho nói, vậy người tự mình đi hỏi hắn đi.” Hắn cũng không muốn bị trừng chết, chỉ bằng thả lỏng.

Nghe được hắn nói sau, Phương Thần hung tợn mà cảm tức liếc nhìn cha mình, sau đó chống lại ánh mắt cha mình, “Phụ thân...” Thanh âm của hắn đã muốn không giống như là trước, hiện tại tràn ngập nhu hòa cùng với làm nũng.

trong tròng mắt thâm thúy của Phương Triệu Nhất căn bản là nhìn không ra cảm xúc gì, ” chuyện của ta, ta tự mình giải quyết, từ từ ăn cơm.” Nói xong câu đó, liền xoay người đi vào.

Phương Thần cùng những người khác liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt những người khác bên, nhìn thấu cảm xúc vui sướng khi người gặp họa.

Phương Tinh nhìn ca ca của mình, ánh mắt lóe ra một chút, sau đó nhỏ giọng nói, “Ca ca, người nọ nói chờ ba ba, chỉ cần tìm về ba ba ký ức mất đi, tin tưởng chuyện sẽ được giải quyết.”

Hiện tại hắn còn nhỏ, ngay cả trong lòng có ý nghĩ, nhưng tự tâm cũng biết mình vô lực.

Phương Thần không nói gì, cũng không đáp lại đệ đệ mình hắn rất rõ ràng, đây chính là phụ thân không cho phép nói, những người này là một lời sẽ không nhả ra.

tốc độ Phương Triệu Nhất rất nhanh mà Tổng Gia Bảo bọn họ không có lên tiếng, lão Đại làm đồ ăn, bọn họ nên lần đầu tiên nếm, khẳng định sẽ không dứt lòng dưới miệng lão hồ.

Trên bàn cơm rất an tĩnh, mặc kệ Phương Triệu Nhất ôn thanh như thế nào nhỏ nhẹ nói chuyện cùng Phương Thần, cậu cũng không lên tiếng chỉ yên lặng ăn.

ánh mắt Phương Triệu Nhất ái muội không rõ, cũng không dám phát ra lãnh khí, dù sao thiếu niên ở trước mắt, là thịt đầu tim mình, hắn cũng không muốn Thần Thần sinh khí, ngay cả không nói cũng khiến hắn vui mừng..

Những người khác biết Phương Thần không có việc gì liền không có lý do gì tiếp tục đùa ở tại chỗ này, dù bọn họ thích nghe bát quái, nhưng nhìn đến sắc mặt ai đó, cũng biết vấn đề này nghiêm trọng cỡ nào.

Phương Thần yên lặng tùy ý cha mình lôi kéo mình đi vào trong phòng, hắn cũng biết mình biểu hiện như vậy, không công bình với nam nhân ở trước mắt, dù sao hắn đã mất ký ức, không có khả năng nhớ tới chuyện khác, nhưng chỉ cần vừa nghĩ tới tình huống kiếp trước, Phương Thần liền không có cách nào làm cho mình tỉnh táo lại.

Lúc này hắn không chế tâm tình của mình, mới không để mình đương trường bộc phát ra đến.

không khí rất an tĩnh, ngoài tiếng hít thở, còn đều nghe không được, “Thần Thần...” Phương Triệu Nhất nhìn sang con trai mình như thế này, tràn ngập cảm xúc bất đắc dĩ.

Phương Thần cũng không để ý đến, cúi đầu, giống như tất cả mọi thứ đều cùng mình không quan hệ.

Phương Triệu Nhất hơi hơi nhíu lông mày. Sau đó vươn ra tay, nâng cằm cậu, “Phương Thần!” Ngữ khí của hắn có chút nặng dù biết thiếu niên ở trước mắt tại sao lại sinh khí, nhưng là có một số việc, cần bọn họ cùng giải quyết.

sắc mặt Phương Thần có chút khó coi, “Người không phải nói cái gì cũng không cho ta biết sao?” Hắn hiểu được mình thực ấu trĩ, nhưng đụng tới phụ thân hết thủy lý trí còn lại đều rời xa mình.

Phương Triệu Nhất ở nặng nề mà hít một hơi, sau đó ngồi cạnh Phương Thần, nhẹ nhàng đem người ôm vào trong ngực của mình, “Thần Thần, ta không muốn ngươi lo lắng.” lực lượng người kia, chỉ có mình mới có thể cảm giác đến.

bên trong lòng mình cũng biết nam nhân kia cùng mình nhất định là quen, về phần xảy ra chuyện gì, hiện nay mình còn không biết.

Phương Thần tránh thoát nâng lên hai mắt, nghiêm túc mà nhìn nam tử trước mắt, “Phụ thân, ngươi đã biết ta sẽ lo lắng, vậy nên đem mọi chuyện đều nói cho ta biết, dù sao...” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục nói, “Người bây giờ là người thường.” hắn không nói tiếp, hiện tại trên người phụ thân một chút ít sức mạnh cũng không có, vốn dĩ điểm này cũng không trọng yếu, mình cũng có thể chiếu cố phụ thân, nhưng chuyện lại ngoài ý liệu.

Ngay cả hắn chưa từng thấy qua nam nhân cùng cha mình giống nhau như đúc, thì từ trong mắt những người khác đó có thể thấy được, tuyệt đối không phải một nhân vật thiện lương. Cha mình là dạng gì là tính cách gì, hắn làm sao có thể sẽ nhận sai cha mình, này căn bản chuyện không thể nào.

Nghe được Phương Thần nói, Phương Triệu Nhất nói không nên lời, “Ta...” Đúng vậy, hiện tại chính mình, có cái gì năng lực có thể cùng người kia đối kháng?! Mình một chút tư cách cũng không có, hơn nữa ký ức, rốt cuộc như thế nào mới có thể tìm về?!

“Phụ thân...” Phương Thần vươn tay mình ra, nhẹ nhàng mà nắm tay hắn, sau đó ôn nhu mà nói, “Ta không hy vọng ngươi xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.” Cho dù là hy sinh chính mình, cũng không nguyện ý người trước mắt có vấn đề gì.

Phương Triệu Nhất mấp máy môi của mình, sau đó nghĩ đến chuyện của mình, ánh mắt tối sầm lại, mặc dù mình hiện tại không có ký ức, nhưng hắn tuyệt đối sẽ không buông tha thiếu niên ở trước mắt, “Ta cho ngươi biết, người nọ có được lực lượng hắc ám...”

Thời gian chậm rãi trôi qua, mà Phương Thần cũng an tĩnh nghe cha mình nói, dù sao chỉ có đương sự, mới có thể cảm giác tình huống đó.

Phương Thần gắt gao cau mày mao, “Người này...” Nếu hắn thật sự có lực lượng cường hãn như vậy, làm sao có thể sẽ bỏ qua cha mình, có lẽ... Có một chút tình huống chậm rãi thành hình ở trong lòng, nhưng dù sao không có chứng thật, mình cũng không thể tiếp đoán.

“Trách không được...” bóng người Phương Dịch xuất hiện trước mặt hai người, mà Phương Triệu Nhất nhìn đến cái nguyên thần này sắc mặt càng thêm khó coi.

Hắn cảm thấy là quan trọng nhất là đem yêu tà thú đuổi ra khỏi cơ thể con mình, nếu không bọn họ nói cái gì đều bị người trước mắt trực tiếp rình coi.

Phương Thần lập tức liền híp hai mắt, “Người có biết chuyện gì?” Ngay cả hiện tại sức mạnh của mình mạnh hơn Phương Dịch nhưng là hắn sống không biết bao nhiêu năm, cho dù là hiểu biết, so với mình hơn rất nhiều.

Phương Dịch đối không trả lời Phương Thần, nhìn Phương Triệu Nhất, “linh hồn Hắn không được đầy đủ, không, phải nói là có chút thiếu hụt, cảm giác có một loại không hợp.” Trước mình cũng cảm thấy thật kỳ quái, vì sao mình khi chiếm lĩnh thân thể hắn, lại phát hiện có không thấy vài thứ.

“Đó là cái gì?” trong lòng Phương Thần khẩn trương, cho tới bây giờ không có nghĩ quá, cha mình, không hoàn chỉnh .

Phương Dịch lắc đầu, “Ta cũng không rõ lắm, dù sao đây là một thế giới mới mà.” Mấy thứ này, cũng là mình xem bên trong sách cổ, truyền lưu đến hiện tại, đã sai lệch nhiều .

“Giải thích rõ ràng.” Phương Thần mơ mơ hồ hồ mà cảm thấy, có chút đồ vật, là bọn hắn căn bản không có tiếp xúc.

“Vì thế giới này, chỉ là hạ giới thôi, về phần còn hay thế giới của hắn hay không, cho tới bây giờ, không ai có thể phá tan quy tắc này.” giọng điệu Phương Dịch, nghe không ra tâm tình của hắn, nhưng trong ánh mắt của hắn cũng thoáng hiện kỳ quái.

“Về phần người phá tan quy tắc tu luyện, sang thế giới khác chúng ta cũng không rõ ràng, nhưng toàn lang tộc người nào làm chuyện này cũng sẽ khiến toàn tộc diệt vong.” Phương Dịch dừng một chút, mới nói, “Hậu đại của lang tộc khó ra đời cũng vì chuyện này.”

161. Chương 161: Lựa Chọn Sai Lầm

Phương Thần nghe Phương Dịch nói, vì chưa hiểu rõ hết, hiện nay còn không có đề cập đến phương diện này vì trên người cha mình...

“Thần Thần, làm thân thể cho hắn đi!” Phương Triệu Nhất nhìn phiêu ảnh trước mắt, giọng điệu không tốt mà nói.

Phương Dịch nghiêng đầu của mình, nhìn nam tử trước mắt, sau đó xả ra tươi cười, “Có thể, nếu con của ngươi có thể tìm đủ nguyên liệu. Hắn cũng hi vọng mình có thể đi ra ngoài.

trong thân thể Phương Thần, căn bản không có khả năng áp chế đối phương, thậm chí còn đã bị ước thúc, hơn nữa hắn cảm thấy chán ghét. Trước kia còn có thể lợi dụng thân thể thiếu niên, tình huống hiện tại lại hoàn toàn tương phản.

“, hiện tại cũng không phải là dễ dàng như vậy.” Phương Dịch thêm mắm thêm muối nói một câu, hơn nữa cũng trực tiếp khiêu chiến nam nhân này.

Phương Triệu Nhất không khống chế tốt tâm tình của mình, trực tiếp huy một quyền đi đáng tiếc chỗ đụng tới không có cảm giác.

“Phương Dịch!” sắc mặt Phương Thần có chút khó coi, hắn cũng không muốn phụ thân bị đối đãi như thế.

Phương Dịch vô tội giơ hai tay lên, “Ta đã biết.” Nói xong, liền biến mất tại chỗ cũ. nhiều khi hắn cũng dám trêu chọc Phương Triệu Nhất một chút, điều kiện tiên quyết là không làm thiếu niên tức giận.

trong lòng mắt thâm thúy của Phương Triệu Nhất thoáng hiện liệt hỏa nồng đậm, đồng thời tràn ngập cảm giác vô lực. Hiện tại như thế này, hắn căn bản sẽ không có cách làm gì cho người mình yêu.

hô hút một hơi, ngăn lửa giận không phát ra, giữa đột nhiên, không khí ảm áp truyền đến “Thần Thần...” Cúi đầu của mình, nhìn thiếu niên lo lắng nhất thời tức giận cũng tiêu thất.

Phương Thần nhẹ giọng an ủi, “Không có việc gì.” Hắn nói một chút cũng không sai, chỉ cần một ngày mình tồn tại, vậy sẽ không để cho nam tử trước mắt phát sinh ngoài ý muốn.

Hai người đều không nói gì, vì yên lặng nhìn đối phương, giống như chuyện không thoải mái, đã rời xa bọn họ mà đi, lúc này trong ánh mắt bọn họ, chỉ có lẫn nhau.

Phương Thần đã nghĩ tốt lắm, nếu người nọ như vậy, vậy còn có cơ hội như thế, việc bọn họ cần phải làm là tìm ký ức.

Phương Triệu Nhất muốn bồi dưỡng tình cảm của mình và nhi tử, làm cho bọn họ từ thân tình biến thành ái tình, đối với việc không có ký ức mà nói, tình phụ tử không có trong ý nghĩ của hắn một khắc kia Thần Thần xuất hiện, cảm giác tim đập thành thịch đó hắn vẫn không quên.

Phương Thần không biết tối hôm qua là mình ngủ khi nào, chờ khi mở to mắt, lại phát hiện mình nằm ở trong ngực phụ thân, “Tĩnh?” tiếng nói trầm thấp, lộ ra hấp dẫn.

Phương Thần động thân thể một cái, phát hiện lỗ tai có chút ngứa, vội vàng mà tránh đi, “Ân.”

Phương Triệu Nhất cao hứng nhìn nhi tử phản ứng như vậy, có một số việc, là cần từ từ, không có khả năng lập tức liền thành công, vì thế hắn nhẹ nhàng buông tay đang trói buộc nhi tử, “Đứng lên đi.” Giống như ái muội vừa rồi, là ảo giác mà thôi.

ánh mắt Phương Thần lóe một chút, sau đó rất nhanh liền như không có việc gì mà đứng lên, hắn phát hiện có một số việc không giống trước, cụ thể là xảy ra chuyện gì, hiện tại mình căn bản không – cảm giác.

“Cha...” Gọi những lời này sau, mới phát hiện mình không có mặc quần áo, đây là chuyện khi nào?! Xem ra mình đối phụ thân vì một chút phòng bị cũng không có, nếu không nói, như thế nào cởi quần áo cũng không biết.

Phương Triệu Nhất không nói gì, vì ném quần áo cho con trai của mình, “Mặc vào, chúng ta đi trường học.” Xem ra, hắn là học sinh, nên tiếp thu giáo dục, chuyện còn lại, để sau đi.

Phương Thần không có nghĩ nhiều, dù sao Phương Tĩnh cũng đi nhà trẻ mà.”Ân.” Tốc độ của hắn cũng không chậm, nếu phụ thân không có gì khác thường, kia mình cũng không cần già mồm cãi láo.

Phương Tĩnh chờ bọn họ từ sáng sớm, nhìn bọn họ đi ra, cao hứng hô một tiếng, “Ba ba, ca ca.” tiếng nói non nớt, lộ ra sung sướng, làm tâm tình người ta phá lệ tốt.

Phương Thần nhìn hài tử chạy tới hướng mình, khi muốn ôm hắn, lại phát hiện bên người có một ánh mắt mãnh liệt nhìn qua, “Làm sao vậy?” Trước kia mình cũng là thực thích trẻ con.

Tuy rằng đối cha gạt mình có một cđệ đệ, nhưng vừa nghĩ tới tình huống kiếp trước, còn có Phương Tĩnh kiếp này, thấy thế nào cũng rất đáng yêu, nếu cần người thừa kế vậy không chấp nhất việc này.

Phương Triệu Nhất không có nói gì, mân môi mình, “Đưa hắn đi lên lớp.” Hắn là không có biện pháp, trực tiếp đem Phương Tĩnh làm quà, như vậy liền không quấy rầy mình và Thần Thần ở chung.

“...” Phương Tinh làm sao có thể sẽ không chú ý tới không vui lòng trong mắt phụ thân, đáng tiếc đâu... Hấn là tuyệt đối sẽ không rời ca ca của mình, đây là bùa hộ mệnh của mình.

Hấn rất ít khi nhìn đến ba ba mình như thế này, vì mẹ chết, hấn chỉ có thể đi theo phụ thân, mà ca ca là người hấn thích, bên cạnh hấn rất thoải mái.

vài người trên đường đều rất bình thản, chờ Phương Thần đi theo cha mình đi vào trường trung học, hấn mới trợn to hai mắt của mình, trong thanh âm xuất hiện cảm xúc khó hiểu, “Phụ thân, vì sao người dẫn ta đến nơi đây?” Mặc dù bắt mình gọi tên như hấn là cha mình, dù sao cậu cũng không cảm thấy quái dị là tốt rồi.

Phương Triệu Nhất hơi hơi nhíu mày lại, “Thần Thần, kêu tên của ta.” Hấn cũng không muốn dạy nó gọi tên như vậy, hấn là muốn thiếu niên trở thành ái nhân để cậu dần quen với vai trò mới của mình.

Phương Thần nhìn người lui tới, còn lôi kéo tay hấn, “Ân, Triệu Nhất.” Đối với ánh mắt những người khác, hấn một chút cảm giác cũng không có, chỉ cần chính bọn hấn cảm thấy vui vẻ là tốt rồi.

“Triệu Nhất, người dẫn ta tới nơi này làm gì?” Thiếu niên nói, cho người ta một loại cảm giác ôn hòa.

một ít học sinh trong trường học, nhìn đến hai cái nam tử tay trong tay, trong ánh mắt mỗi người, hoặc nhiều hoặc ít đều có một chút cảm giác quái dị. Trước kia bọn họ cũng nhìn đến tình huống như vậy, nhưng có người nào dám nhìn thẳng như thế đâu?!

Phương Triệu Nhất không trả lời câu hỏi này, trực tiếp đi tới phòng hiệu trưởng, “Đến trường.” Vốn dĩ muốn cho hấn đi học tiểu học, xem ra, tuổi của nó lớn hơn tiểu học .

Nghe được lời cha nói, Phương Thần chu miệng, “Đến trường?” hấn không có bị huyền thính chứ ?! người này sao có thể nói những lời đó.

kiếp trước mình cũng đã lấy được bằng cấp cao, bây giờ còn muốn đi đến trường một lần nữa?! Mặc kệ nghĩ như thế nào, hấn không ngụyện ý.

“Ân, người mới bảy tuổi, nên học tập cho thật giỏi, về phần chương trình phía dưới không cần học bù, ta sẽ thỉnh gia sư cho người học bù.” Phương Triệu Nhất nghiêm túc mà nói, hấn cũng không muốn nhi tử bị thất học.

ánh mắt Phương Thần có chút phức tạp, khi hấn muốn nói gì, liền đến phòng hiệu trưởng, “Phương tiên sinh.”

Người đứng lên gầy teo, trong ánh mắt của hấn mặt đều là quang mang chân thành, tối hôm qua mới nhận tin tức, thật là kinh hãi, tuy rằng nửa học kì mới đến xếp lớp, khó thay đổi, nhưng Phương Triệu Nhất tài trợ một phần cơ sở học tập, đối với trường học mà nói, quả thực là tin vui.

“Ân.” Phương Triệu Nhất lạnh nhạt mà đáp lại, “Hấn là Phương Thần, người an bài hấn đến lớp trọng điểm.” Nếu muốn học tập vậy nên tiếp thu sự giáo dục tốt nhất.

Nhất trung là trường trung học lợi hại nhất S thị, Phương Triệu Nhất muốn cho cậu học cấp ba nhưng xem ra, lại sợ cậu bị áp lực học tập, hơn nữa hấn cũng không hy vọng có ngày con trai học với người hơn tuổi hấn.

Lúc này hấn quên mất, Phương Thần không phải người thường, hơn nữa hấn cái gì cũng không biết nói thì không thể đi ra khỏi lĩnh độ không gian.

Phương Thần nhìn hiệu trưởng đang muốn nói chuyện, vì thế lập tức liền đánh gãy lời hấn, “Triệu Nhất, ta không cần đến trường, ta cái gì cũng biết.” Cùng một đám trẻ học tập, đối với hấn mà nói, quả thực là một sự tra tấn.

“Người biết cái gì?” Phương Triệu Nhất nghiêng đầu mình, một đôi mắt tối đen, toàn bộ đều là bóng dáng thiếu niên.

Hấn cũng hiểu được thiếu niên không hợp lý, nhưng cần học tập , mặc kệ nói như thế nào, đều hấn là có vòng luẩn quẩn thuộc về mình, hấn cũng không hy vọng Phương Thần tiếp xúc những người khác, vì hấn không thể ích kỷ như thế, nhân lúc cậu chưa lớn lên , cũng đem người khóa bên cạnh mình.

“Ta cái gì cũng biết, đồ vật ấu trĩ này đó, ta cũng biết.” Phương Thần không khách khí nói, đối với ánh mắt có chút nịnh nọt của hiệu trưởng, hắn một chút cũng không để ý tới.

nam tử gầy teo nghe hắn nói như vậy, khoe miệng động một cái, có những đứa trẻ sợ xa người thân nên mới lấy cớ như thế, kết quả cũng bị vạch trần thôi.

“Nếu thiếu gia biết mọi thứ chúng ta kiểm tra xem.” Hắn cũng biết, để có tài trợ thêm, cậu bé này phải học ở trường mình.

Phương Thần chọn chọn lông mày, người này tính kế gì, mình vì xem đến nhất thanh nhị sở, “Có thể, nhưng ta muốn làm bài thi vào trường đại.” Nếu như là mình phụ thân trước kia, tuyệt đối sẽ không làm vậy đáng tiếc hắn lại mất ký ức.

Phương Triệu Nhất không cônggan cản bọn họ, bởi vì hắn muốn hiểu con mình thêm.

162. Chương 162: Nhân Quả Kiếp Trước

kết quả, ngoài ý liệu của Phương Thần.. Hắn phát hiện, cho dù mình chuyên nghiệp, tri thức đầy đủ, nhưng đối với một ít tri thức trung học, bởi vì không có ôn tập, nên có chút quên, cho dù như thế, cũng đủ để cho hiệu trưởng Nhất trung giật mình.

Nếu thiếu niên Phương Thần này lợi hại như vậy, vì sao Phương Triệu Nhất còn cần bỏ tiền để xếp lớp cho hắn.

Phương Triệu Nhất đối với chuyện này, trong lòng có chút ngoài ý muốn, nhưng trên mặt không lộ gì. Hắn cũng biết, có lẽ khi mình không có mất trí nhớ, còn biết một số việc.

Hai người yên lặng mà không có lên tiếng, mà thiếu niên giữa đột nhiên nói một câu, “Triệu Nhất, người không cần đi đến công ty sao?” Hắn nhớ rõ cha mình mở công ty, thậm chí còn có hắc bang, quỹ đạo vận mệnh, đã cùng trước kia hoàn toàn không giống.

Phương Triệu Nhất sửng sốt, hắn hiển nhiên là cũng không ngờ mình còn có chuyện của công ty, bởi vì sau khi Phương Thần trở về, quên cả chuyện công ty, đây là lần đầu tiên.

“Triệu Nhất, cho ta đi công ty giúp người đi.” Thiếu niên theo theo dụ hoặc mà đề nghị.

Hắn thật sự là không muốn tiếp tục đi đọc sách, cho dù bài thi còn lỗi sai, hiện nay bằng cấp cũng rất trọng yếu, nhưng đối với hắn mà nói, hắn một chút cũng không để ý, kiếp trước, mình đã muốn đã trải qua nhiều chuyện như vậy, kiếp này liền sống tùy hứng đi

Phương Triệu Nhất hơi hơi mà nhíu lông mày, hắn không muốn cho Phương Thần đi làm.

thiếu niên thấy nam nhân không nói gì, vì thế vươn tay mình ra, nhẹ nhàng mà lôi kéo bàn tay to của nam nhân, sau đó liền dừng bước chân của mình, hiện nay trên đường nhiều người như vậy, cũng đã có người liếc nhìn.

Phương Triệu Nhất thấy thiếu niên như thế này, nhìn ánh mắt trong suốt kia, có khẩn cầu “Thần Thần...” trong thanh âm nam tử, tràn ngập giọng điệu bất đắc dĩ.

Phương Thần biết cha mình bắt đầu mềm nhũn, vì thế tiếp tục khuyên nhủ đạo, “Triệu Nhất, chờ người khôi phục ký ức, sẽ biết vì cái gì ta sẽ yêu cầu như vậy.”

đã xảy ra chuyện gì, hắn cũng không kể lại lần nữa, như vậy không tốt lắm.

Phương Triệu Nhất gắt gao mày mao, nhìn thiếu niên kiên định, hơi gật đầu, “Tốt.”

Hắn cũng biết, đây chính là thiếu niên mình thích, hắn không muốn như trước kia, tư tâm đã hạ, hắn nên hy vọng Phương Thần có thể ở cùng mình ở không cần biết bắt đầu như thế nào.

” tập đoàn Trần thế” đã lâu không tiếp đón chủ tịch hắn đến mang theo một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi tiểu trong lòng mỗi người, hoặc nhiều hoặc ít đều có cảm xúc tò mò.

Bọn họ đi vào thang máy sau, lập tức liền có thanh âm đi ra, ” mỹ thiếu niên là ai đâu? Là người tình của tổng giám đốc?” bên trong đôi mắt một nữ nhân, thoáng hiện quang mang chói mắt.

“Làm sao có thể?” Một cái khác phản bác, ” là thân thích, nhưng thật là rất đẹp...”

Mỗi người đối sự vật tốt đẹp, đều tương đối yêu thích.

hai người Phương Triệu Nhất đối với nghị luận mặt sau một chút cũng không biết, đi thang máy đến tầng cao nhất khi, mới ngừng lại Trước kia Phương Thần quản lý hắc bang, công tác chân chính, hẳn nên lần đầu tiên nhìn đến.

Thư kí nhìn người đi sau tổng giám đốc, cũng không dám nói gì, dù sao phòng tổng giám đốc ở họ cũng biết nên vào hay không.

Phương Thần quan sát văn phòng cha mình, ngoài bàn công tác, còn có sofa, thậm chí tủ lạnh, hiển nhiên đã đem nơi này trở thành nhà ở, mà một bên còn có phòng nghỉ.

“Triệu Nhất.” Phương Thần ngồi xuống ghế sofa, hẳn có chút kỳ quái, mặc dù cả người phụ thân mình đều tản ra không khí người lạ chớ gần, nhưng đây cũng không phải là thời đại phong kiến, sợ đến như thế sao?!

Phương Triệu Nhất phân phó thư kí bên ngoài mang một ly trà sữa vào, sau đó liền nhìn mình văn kiện trên mặt bàn. Cho dù mình chưa có tới, nhưng mỗi ngày lượng công việc nên không có giảm bớt, đương nhiên, một ít chuyện bọn họ xử lý không được, đều phóng tới bên Khổng Chiêu đi.

Phương Triệu Nhất ôn nhu mà trả lời, “Người hiện tại đi bên kia đọc sách, ta xem văn kiện một chút.”

Nếu đến đây, hẳn nên làm việc.

Phương Thần hơi gật đầu, ngày đầu tiên đến công ty cha mình, muốn hiểu biết một chút tình huống, về phần làm gì, hiện nay hẳn làm không được, có lẽ nên làm một ít việc thoải mái.

Thư kí Triệu nhẹ nhàng gõ cửa, chờ đến lúc được vào, để trà sữa xuống đi ra ngoài, thân là tổng giám đốc thư kí nàng biết phải làm chuyện gì, mà chuyện gì không cần mình.

tổng giám đốc dẫn người trở về, nàng nên làm tốt bổn phận, còn lại không quan hệ với mình.

Phương Thần nhìn ánh mắt của nàng, một chút cảm giác cũng không có, an tĩnh mà cầm lấy một quyển sách, trực tiếp nhìn chỉ chốc lát sau sau không có tâm tư.

“Tổng giám đốc, tổng giám đốc Chiêu Hoa phòng điền sản muốn gặp ngài.” Thư kí nói mấy câu nhưng Phương Thần nghe được nhất thanh nhị sở, hẳn cho tới bây giờ không có nghĩ Chiêu Hoa đã gặp cha mình.

Phương Triệu Nhất trả lời thư kí, tỏ vẻ đáp ứng, mà sau đó liền đứng lên, nói với nói Phương Thần, “Thần Thần, người chờ một chút, ta đi gặp Chiêu Hoa.” công ty bọn họ hợp tác đã mấy năm rồi .

Phương Thần lập tức nói “Ta cũng đi.” Hẳn ngược lại muốn nhìn, Chiêu Hoa rốt cuộc muốn làm chuyện gì.

Ngay cả mình có được trí nhớ của kiếp trước, nhưng hẳn tuyệt đối không hy vọng Chiêu Hoa tiếp xúc cha mình, ban đầu nghĩ là bởi vì mình xuất hiện, Chiêu Hoa tiếp cận cha mình, hẳn là không thể nhanh như vậy, hiện tại xem ra, chuyện thật là ngoài ý liệu.

Phương Triệu Nhất không rõ con trai mình rốt cuộc vì sao phải làm như vậy, nhưng nhìn đến ánh mắt của hắn hơi gật đầu.

Chiêu Hoa nhìn văn kiện trước mắt, chờ một chút là có thể nhìn thấy Phương Triệu Nhất, trong ánh mắt của hắn mặt hiện lên một đạo quang mang, nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy.

huyết oa oa Hắc phái đi, đã muốn hoàn toàn mất liên hệ, nói cách khác bên người Phương Triệu Nhất, có một cao thủ rất lợi hại, nếu không làm sao có thể để huyết oa oa biến mất vô tung vô ảnh.

Lúc trước mình chỉ muốn giết thiếu niên kia mà thôi, vì kế hoạch của mình căn bản sẽ không thành công, có lẽ còn có khả năng bại lộ sức mạnh, vì mình hiện tại, không có biện pháp khác, nên làm việc bình thường để thu tin tức.

thời gian rất dài, mà Chiêu Hoa nhìn văn kiện trên tay, tin tưởng yêu cầu tốt như vậy, Phương Triệu Nhất là tuyệt đối sẽ không cự tuyệt.

“cách ...” Một tiếng, cửa được đẩy ra, tiếp đến liền nhìn thấy bóng dáng Phương Triệu Nhất, khi hắn nhìn thấy người phía sau, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Chiêu Hoa từng nghe qua chuyện thiếu niên tên Phương Thần, chẳng qua nhiều năm không xuất hiện, cũng không ngờ còn nhìn được phiên bản lớn của nó, điểm này khiến hắn cảm thấy rất kinh dị, nếu như mình không có đoán sai, Phương Thần chân chính, hắn chỉ có bảy tuổi.

Phương Thần đương nhiên không có nhận sai Chiêu Hoa kinh ngạc, ngược lại hắn có chút kỳ quái, vì sao nam tử này sẽ lộ ra biểu tình như vậy đúng như hắn nhớ, Chiêu Hoa phải là chưa từng gặp mình khi lớn.

“Phương tổng giám đốc.” Chiêu Hoa rất nhanh hãy thu thập vẻ mặt mình, mỉm cười với Phương Triệu Nhất.

Phương Triệu Nhất vì lạnh lùng gật đầu, sau đó ngồi xuống, bởi vì bọn họ hợp tác đã lâu, lần đầu gặp phía đối tác, nhiều khi, đều là từ giám đốc ” tập đoàn Trần thế ” đến phụ trách chuyện này.

Phương Thần không có lên tiếng, ánh mắt như có như không mà nhìn trước mắt thanh niên, hắn cùng kiếp trước thật sự một chút biến hóa cũng không có, khuôn mặt, trước mắt này cũng là non nớt rất nhiều.

“Phương tổng giám đốc, vị này chính là?” Chiêu Hoa không có vội vã, nhưng trong lòng lại nghĩ chuyện khác. Bây giờ là mình không chế thân thể, chờ người nọ, không biết nhìn đến người trước mắt, rốt cuộc sẽ có cảm xúc khiếp sợ thế nào.

“Phương Thần.” Còn không có chờ Phương Triệu Nhất nói chuyện, Phương Thần đã tự giới thiệu.

Chiêu Hoa không nói gì, vì ánh mắt kia, lại thẳng tắp mà nhìn thiếu niên ở trước mắt, hắn nhớ rõ trời buộc linh hồn, nhớ rõ linh hồn tình yêu, nếu thiếu niên ở trước mắt là Phương Thần nói, lần đầu tiên kia nhìn đến ánh mắt mình, hắn không có biểu tình như vậy.

Phương Triệu Nhất thấy con trai mình nhìn Chiêu Hoa, trực tiếp hừ lạnh một tiếng, biểu đạt bất mãn, “Hợp đồng đâu.” Vốn dĩ hắn có ấn tượng tốt với Chiêu Hoa vì con trai hắn quyết định, ít gặp tên này “Tốt.” Chiêu Hoa cũng biết mình luống cuống, vì thế liền trực tiếp đem phương án để trên mặt bàn.

Hiện tại bọn họ nói chuyện một chút mà thôi, không có lập tức quyết định.

Phương Triệu Nhất nghiêm túc nhìn nội dung mặt trên, sau khi xem xong đặt xuống dưới, không nói gì, mà lúc này, Chiêu Hoa lại đột ngột nói hai chữ, “Thần, ngươi có khỏe không?” Thanh âm có chút khàn khàn, lại tràn ngập tình cảm.

Vốn dĩ Phương Thần chỉ chú ý cha mình, chợt nghe xưng như vậy hô, cả người chấn động, sau đó nhìn về phía Chiêu Hoa...

163. Chương 163: Có Tâm Thăm Dò

trên mặt Phương Thần không cái biểu hiện gì chỉ có thản nhiên dò hỏi: “Chiêu Hoa tiên sinh, không biết người... Là có ý gì?” Giống như hết thảy cũng chỉ là người xa lạ, đối với lời hắn nói, cậu thấy khó hiểu.

Chiêu Hoa chần chừ lông mi sau đó lần thứ hai nói: “Thần là người yêu ta, bộ dáng hắn cùng người rất tương tự, cho nên...” Sau nói cũng không nói gì đi nhưng ý tứ rất rõ ràng, hắn nói như vậy có mục đích gì, Phương Thần có thể cảm thấy rõ ràng.

“Hắn làm sao có thể là người yêu của người!” Phương Triệu Nhất còn không có chờ con mình nói chuyện, quát lớn.

Con hắn chỉ có bảy tuổi, thậm chí mới từ linh độ trong không gian đi ra, nếu không phải hiện trường hợp không thích hợp hắn trực tiếp lôi kéo con trai mình chạy lấy người.

“Huống chi cho tới bây giờ ta không có nghe nói, tổng giám đốc Chiêu Hoa thích nam nhân?” ánh mắt Phương Triệu Nhất hơi hơi mà, cả người đều tản ra lạnh khí.

Làm đến chức vụ này sở thích nhất định bị điều tra, mà thanh niên có chút xinh đẹp trước mắt nhưng cho tới bây giờ không có gì gièm pha.

ánh mắt Chiêu Hoa không có dao động, nhưng lại xuất hiện bi thương thản nhiên, " người ta yêu, thật lâu trước kia đều rời ta đi, ta đang tìm kiếm hần, mà..."

"Lúc trước là ta không biết quý trọng, biết mất mới hiểu được mình yêu hần." Hần vừa nói, một bên quan sát biểu tình Phương Thần, lại phát hiện người này không có một chút phản ứng, giống như này tất cả mọi thứ, đều cùng hần không có bất cứ quan hệ nào.

Phương Triệu Nhất mân môi, nhìn thời gian, "Chúng ta có việc , những chuyện khác tình, về sau nói."

Cho dù biết con trai mình cùng Chiêu Hoa không có chút quan hệ nào, nhưng lúc này trong lòng của hần không thoải mái, không thích ánh mắt thanh niên nhìn nhử tử, hình như đang xem kỹ cái gì.

Chiêu Hoa cũng không biết khi nào thì một vừa hai phải, nếu là như thế, vậy trực tiếp chuyển dời đến công việc, " đầu tư chỗ này., với mục tiêu ngày đặt ra, hoàn toàn phù hợp."

công ty hai người bọn họ muốn hợp tác, chủ yếu là vì " tập đoàn Sáng thế " là trọng điểm tại S thị, mà "Đại học hàm thụ" lại là tại G thị, trọng điểm không giống, nhưng cùng muốn nuốt đất N thị, cũng không phải chuyện đơn giản.

Phương Triệu Nhất không nói gì, nhìn mặt bàn, một hồi lâu sau, mới chậm rãi mà trả lời, " công ty cũng không phải có mình ta, ta cần ban giám đốc quyết nghị." Đầu tư cũng phải có thời gian , phải có sự điều tra rõ ràng.

Ngay cả N thị đang phát triển, hơn nữa địa ốc cũng là một lĩnh vực béo bở,... giữ mảnh đất này có một vùng núi. Nếu hoàn toàn bình di dời, chuyện tuyệt đối không đơn giản.

"Tốt, ta đây chờ tin tức của phương tổng." Chiêu Hoa không để ý đến hợp đồng, dù sao hần mới bắt đầu, cũng không quyết định nhanh như vậy.

"Hiện tại đã là thời gian cơm chiều, không biết có cơ hội ăn cùng phương tổng giám đốc không?" Chiêu Hoa đề xuất một vấn đề khác, thực hiện nhiên mục đích của hần là lúc này, hoặc là, hần chọn lựa thời gian vì lúc này.

Phương Triệu Nhất còn không nói gì, Phương Thần đã phản bác, " chúng ta còn có chuyện, chờ chút đi." Hần không biết tiếp tục nhìn gặp Chiêu Hoa, sẽ phát sinh chuyện gì.

Hiện tại hần không dám khẳng định, đây thanh niên trước mắt nam tử, cùng mình nhất dạng hay không, có được trí nhớ của kiếp trước, hoặc là nói, hần vì thăm dò mình một chút mà thôi.

Phương Thần cho là mình buồn lo vô có có những chuyện kiếp trước xảy ra giờ không xảy ra.

trên mặt Chiêu Hoa, không có lộ ra cảm xúc khác thường, nhìn thoáng qua Phương Thần, sau đó bước đi, phòng còn lại hai người.

Phương Triệu Nhất đứng lên, lôi kéo con trai mình bước đi, hần có rất nhiều vấn đề muốn hỏi, nhưng không biết hỏi từ đâu.

Phương Thần cũng không nói gì, hần suy nghĩ vấn đề Chiêu Hoa, nếu như mình tiết lộ đi ra ngoài khẳng định bị vây trong thế bị động.

"Không được nghĩ về hần!" đột nhiên, Phương Thần nghe được bên lỗ tai của mình truyền đến tiếng quát lớn, kinh ngạc mà ngừng đầu, phát hiện trong mắt phụ thân thoáng hiện liệt hỏa nồng đậm.

trong tròng mắt thâm thúy, đều là lửa giận, hơn nữa lực độ trên tay cũng không ngừng mà tăng thêm, thiếu niên không biết khi nào mình đã về tới trong nhà.

"Ta..." Phương Thần cảm thấy buồn cười, xem ra hần thật là quá mức chìm đắm trong suy nghĩ của mình, nếu không nói, như thế nào liên về đến nhà cũng không biết?! Hay nên nói, hần đối với cha mình một chút ngăn cách cũng không có.

“Người quen hửn?!” Phương Triệu Nhất khẳng định mà hỏi con trai của mình, nhưng trong lòng mắt tối đen, lại thoáng hiện cảm xúc khẳng định.

Phương Thần muốn lắc đầu, chẳng qua sau đó nhìn đến phụ thân để ý chính mình như thế, hửn cảm thấy tim của mình âm ập dào dạt, “Àn, kiếp trước quen.” Đúng vậy, chuyện của kiếp trước, đã đi qua, nếu Chiêu Hoa không có trêu chọc mình, mình cũng sẽ không liên hệ cùng hửn.

“Kiếp trước?” Phương Triệu Nhất bắt đến hai chữ này, hơn nữa Thần Thần nhiều tri thức như vậy, trách không được trước kia hửn sẽ nói ra lời như vậy.

Bởi vì không có ký ức, rất nhiều chuyện lang tộc, cũng không cần mình xử lý, huống chi còn có Phương Tinh là người thừa kế.

Phương Thần nặng nề mà gật đầu, “Tinh Tinh đâu?” sau khi trở về, kia Phương Tinh phải làm gì?!

“Ta đã gọi người đón hửn.” Phương Triệu Nhất sững sốt, sau đó trả lời vấn đề này.

Phương Thần thả lỏng xuống dưới, hửn đối với Phương Tinh không có thành kiến, hơn nữa cũng không muốn đề cập vấn đề kiếp trước, hửn cảm thấy nam tử trước mắt, có một chút biến hóa so với ấn tượng trong trí nhớ, cụ thể là cái gì, mình căn bản đoán không được.

“Triệu Nhất, ta muốn chính ngươi nhớ lại.” bên trong đôi mắt Phương Thần, thoáng hiện cảm nghiêm túc xúc.

Hiện tại, còn có một ít ân oán, Phương Thần không muốn tiếp tục đi so đo, vì chuyện huyết oa oa, còn có một ít người phía sau màn muốn cần đối phó, hửn một người cũng không bỏ qua. Ngay cả hiện tại khoa học kỹ thuật phát triển nhưng nên có rất nhiều đồ vật khoa học không giải thích được, tỷ như linh độ không gian.

Phương Thần cũng nghĩ đến việc lập tức đi làm, vì cuộc sống không như hửn nghĩ.

ngay cả Phương Triệu Nhất bức thiết muốn biết hết thấy, nhưng bởi vì một câu của nhi tử, lại làm cho hửn nói không nên lời.

Chiêu Hoa trở lại chỗ ở, ngả người trên ghế sa lông, “Thật là hửn sao?”

“Tuyệt đối là hửn, ngay cả không khí đều có biến hóa, nhưng hửn là Phương Thần.” Bóng dáng bên trong thoáng hiện cảm xúc khẳng định.

Chiêu Hoa hơi hơi nhú lông mày, “Vì điều này không thông, lúc trước không phải chết sao? Nếu không có việc gì, cũng mới bảy tuổi, hửn tử bảy tuổi, làm sao có thể sẽ có diện mạo đứa trẻ hơn mười tuổi?” Tạm dừng trong chốc lát, mới nói tiếp, “Hơn nữa ngươi không được quên, đó là linh hồn thuật.”

” người đoán như vậy, vậy hửn làm sao có thể một chút cảm giác cũng không có?!”

Hửn cũng không ngờ, chuyện sẽ biến thành thế này, thân thể của mình, còn có một linh hồn khác tồn tại.

“Này... Chuyện gì đều có khả năng phát sinh.” Bóng dáng tiếp tục biện giải.

Chiêu Hoa không có nói gì, hửn cảm thấy có một số việc thực phức tạp, nhưng cũng không nghĩ tới, hửn là...

“Người tùy tiện tìm một thân thể đi thử, ta cũng không không lộng người.” Chiêu Hoa không khách khí mà nói, có một số việc, cần từ từ sẽ đến, hơn nữa thực dễ dàng tạo thành nguy hiểm, cũng không biết về sau nên xử lý như thế nào.

Vốn dĩ hửn có thể công tác như người thường, hưởng thụ sinh hoạt bình thường, cũng là trải qua một đời.

Bóng dáng dị thường âm trầm, “... Chuyện huyết oa oa.” Vốn dĩ tất cả mọi thứ đều đúng kế hoạch, nhưng hiện tại lại biến thành như thế này.

“Không rõ ràng lắm, vì Phương Thần kia, là người có sức mạnh.” Chiêu Hoa ngồi ở chỗ cũ, sau đó đứng lên, ” chuyện này ngươi không cần lo cho ta, mà chuyện của ngươi, tốt nhất là tự mình xử lý.”

“...” Bóng dáng không nói gì, bởi vì hửn cũng cảm giác cậu ta, cho dù vẫn là bộ dáng kia, nhưng không khí cả người, còn có ánh mắt, cùng kiếp trước một chút cũng không giống.

Chiêu Hoa mình cũng không nghĩ tới chính là Phương Triệu Nhất sẽ điên cuồng như thế, cho dù chết đi, cũng muốn lôi kéo mình xuống địa ngục, để cho hắn phải chết theo Phương Thần...

164. Chương 164: Lời Đồn Phong Ba

Kiếp này hắn không có thân thể, hơn nữa linh hồn kiếp trước của mình còn đến kiếp này, hắn tránh việc yêu Triệu Nhất, lại cũng không ngờ tên đó càng thêm có dã tâm, thậm chí rất nhiều khi, mình không khống chế được hắn.

“Trước tạm thời như thế này đi.” Thanh niên ngồi ở trên ghế sa lông, cười nói, nhưng bên trong đôi mắt xinh đẹp, lại thoáng hiện vẻ mặt thú vị.

người bị nhiếp hồn thuật, thế nhưng một chút chuyện cũng không có, hắn không tin như thế, Chiêu Hoa kiếp trước mặc kệ là tri thức hay lực lượng, đều cường hãn hơn rất nhiều, có một số việc, ngay cả mình không muốn thừa nhận, nhưng cũng nhờ kiếp trước huấn luyện, nếu không mình căn bản là không có thực lực như vậy,

Từ nhỏ, bởi vì cha mẹ song phương không phải một chủng tộc, hắn chịu sự xem thường, thậm chí có một ít tộc nhân, còn mưu toan giết mình. Hắn sinh hoạt tại lang tộc lại không bằng heo chó, Phương Triệu Nhất cùng mình ở hai thái cực, hắn vừa hâm mộ Phương Triệu Nhất, cũng oán hận hắn.

Hâm mộ thiên phú của người nào đó, hâm mộ hắn có thể được Người của lang tộc coi trọng, oán hận hắn có tiền cảnh tốt như vậy, lại phóng đảng không kèm chế được, thậm chí xem thường bất luận kẻ nào.

Bóng dáng hơi hơi mà nhú lông mày, một hồi lâu nhi sau, mới chậm rãi mà nói, “Không nên động vào Phương Thần.” hiện tại cũng không biết thiếu niên có phải Phương Thần kiếp này hay không, hơn nữa mình vẫn luôn đều ẩn núp trên người, những người khác như nếu thật sự là Phương Thần, mình không có khả năng một chút đều nhìn đoán không ra?!

Kiếp trước ký ức hắn rất rõ ràng, Phương Thần là người thường không có bất luận sức mạnh gì, ngay cả kiếp này đã xảy ra một ít thay đổi, nhưng cũng sẽ không thay đổi nhiều, Phương Triệu Nhất không có lực lượng, thậm chí bị lang tộc dần dần xem nhẹ, đối với hắn mà nói, ngược lại một cái ngoài ý muốn.

bắt đầu từ khi Phương Thần mất tích, sức mạnh Phương Triệu Nhất bắt đầu biến mất, có lẽ có liên hệ rất lớn, đáng tiếc chính là, nhiều năm như vậy không có tin tức gì khác.

Chiêu Hoa hơi hơi nâng mắt, nhìn bóng dáng trước mắt, “Người thích hắn? Theo ta biết, không phải người thích Phương Triệu Nhất sao?” Thật là, một nam nhân, thế nhưng thích một nam nhân khác, cũng không biết hắn rốt cuộc là nghĩ như thế nào, cuối cùng bị giết .

Một người, chỉ cần có được quyền thế, nam nhân hoặc là nữ nhân nào mà không có, cố tình thích thiếu chủ lang tộc, này không phải mình là tìm ngược sao?!

Bóng dáng hơi hơi chấn động, sau đó phản bác đạo, “Đây là chuyện của ta, cùng người không có quan hệ nào.”

trong mắt Chiêu Hoa thoáng hiện lửa giận, “Đừng tưởng rằng sức mạnh của người cường đại, là có thể tùy ý sử dụng ta!” Trong thanh âm của hắn có lãnh ý, hắn đối với Phương Thần hiện tại cảm thấy rất hứng thú, nếu thật sự là đứa bé kia, vậy hắn xảy ra chuyện gì?! Càng thêm quan trọng là ..., một đứa trẻ không có khả năng có lực lượng lớn như vậy, thậm chí mới vài năm thời gian không gặp, có thể trưởng thành như thế này, không có khả năng.

Bóng dáng không nói gì, hắn nặng nề mà hít một hơi, “Ta đã biết.” Hắn không phải không nghĩ đến cướp lấy thân thể kiếp này, căn bản lại không được, điều này làm cho hắn ảo não, mà thân thể những người khác dùng không thích hợp.

Đối với việc bóng dáng thuận theo như thế, Chiêu Hoa rất vừa lòng, “Yên tâm, ta đều có biện pháp bồi đen bọn họ.” Về phần muốn làm như thế nào, hắn đã lập kế hoạch.

Huyết oa oa là mình nuôi nhiều năm như vậy, trong lòng hẳn có chút ảo não, không có những thứ tình cảm khác, dù sao cũng là một oa oa không cảm xúc mà thôi chỉ cần đạt tới mục đích thăm dò thì không vấn đề gì.

Phương Triệu Nhất không thích nhitử có chuyện gì gạt chính mình, hẳn nhìn đến thiếu niên nhiệt tình với Chiêu Hoa như vậy, vì thế đem nghi vấn trong lòng, chậm rãi ẩn dấu ở, chờ một ngày khi, hẳn nhất định sẽ thăm vấn “Nhitử”.

“Triệu Nhất.” Phương Thần nhìn tại nam tử nghiêm túc nhìn văn kiện, giọng điệu không tốt mà hô.

Hắn cũng biết, mình như vậy thỉnh thoảng lại quấy rầy cha công tác là không tốt, nhưng là ai khiến hắn vẫn luôn đều xem nhẹ mình.

Cho dù Phương Triệu Nhất rất nghiêm túc nhìn chăm chăm văn kiện, khóe mắt, lại như có như không mà nhìn thiếu niên ngồi ở trên ghế sa lông. Có đôi khi nhìn hẳn nhíu mày, có đôi khi nhìn nó ngẹn lời, trong lòng đã cảm thấy cao hứng.

“Ân?” thanh âm Phương Triệu Nhất trầm thấp tràn ngập mị hoặc mà vang lên tại trong không gian an tĩnh.

“Người là cố ý?” Phương Thần thấy cha mình bày ra bộ dáng khó hiểu, vì thế cau mày chất vấn đạo.

Trước đây mình lãnh đạo hắc đạo cùng chuyện bạch đạo, hẳn rõ ràng, hai cái bằng cao học cũng là hẳn tự học.

Người của Lang tộc, tiến vào thế giới thế tục, phải dựa vào sức mạnh của chính mình, người gia tộc, ngoài một ít tiền tài để duy trì tuyệt đối sẽ không làm gì cho nguwoi .

tròng mắt Phương Triệu Nhất tối đen thoáng hiện ý cười, “Ta cố ý như thế nào?” Hẳn chỉ muốn nhitử làm bạn bên cạnh mình, cho hẳn mỗi thời mỗi khắc đều có thói quen ở bên mình, chờ ngày hẳn không thể rời mình.

hiện nay Phương Triệu Nhất không có một chút ký ức, nếu hẳn thích Thần Thần, vậy hẳn sẽ đem người thả đến bên cạnh mình.

“Ta muốn làm việc không phải ngồi như thế này.” Phương Thần rất bất mãn, cho dù hẳn không hiểu, nhưng là hẳn có thể học tập.

Phương Triệu Nhất hơi gạt đầu, “Ân, chờ người quen thuộc nghiệp vụ công ty, cho người làm trợ lí đặc biệt.”

Thiếu niên còn muốn phản bác, lại phát hiện điện thoại vang lên, cuối cùng chỉ có thể là đem lời nuốt vào.

“Ta đã biết, che lại cho ta!” sắc mặt Nam tử dị thường khó coi, cũng không biết bên kia điện thoại, rốt cuộc nói nói gì đó, thế nhưng có thể khiến hẳn như thế.

Cúp điện thoại, gương mặt Phương Triệu Nhất có thể trầm đến tích nước trên mặt, “Triệu Nhất, làm sao vậy?” Phương Thần không có cố ý nghe lén lời cha nói, vì nhìn đến hẳn như thế này, chắc là đã xảy ra một ít chuyện mình không biết, thậm chí còn cùng mình có quan hệ rất lớn.

“Không có việc gì.” Phương Triệu Nhất nói với thiếu niên, hẳn không có nghĩ đến, có người dám làm như vậy.

“Triệu Nhất!” Phương Thần trực tiếp đứng lên, đi trước bàn làm việc, trong tròng mắt trong suốt thoáng hiện cảm xúc kiên định.

Phương Triệu Nhất đứng đối diện thiếu niên, nhìn ánh mắt của hẳn, cuối cùng bất đắc dĩ mà hít một hơi, ” trên Báo có một ít tin tức của người, người...” Lời còn chưa nói hết khi, Phương Thần đã đoán đến là xảy ra chuyện gì.

“Nói ta là ngu lang sao?” Thiếu niên đối với xưng hô này vì một chút cũng không để ý, dù sao có một số việc, chỉ cần bên trong lòng mình hiểu được là tốt rồi.

“Người...” trong lòng Phương Triệu Nhất là có điểm mất mát, nhìn biểu tình nhitử, một chút cũng không để ý, thậm chí trên mặt không có nhiều biểu tình.

“Triệu Nhất, miệng ở trên người những người khác, bọn họ muốn nói gì, chúng ta không xen vào.” Phương Thần thoải mái mà nở nụ cười, đồng thời ở trong lòng rất cao hứng, cha mình, quan tâm mình, nếu không nói, làm sao cả người đều tản ra lãnh khí.

Phương Triệu Nhất lắc đầu, “Phải ngăn báo chí đăng, nói cách khác, ảnh hưởng đối với người rất lớn.” Hắn không có cái gì, trên thương nghiệp hắn địa vị, bọn họ cũng không dám明目张胆 mà nói về mình.

“Mặc kệ là nam sủng của người, người của người, ta đều sẽ đứng ở bên cạnh người, ngay cả khi tham gia tiệc rượu cũng vậy.” Phương Thần chọn chọn lông mày, trên mặt đều là ngạo nghễ.

Hắn thích cha mình, cùng hắn cùng một chỗ, lời đồn như vậy đối với hắn mà nói, một chút cảm giác cũng không có.

“Đúng vậy.” Phương Triệu Nhất cười trả lời, ngay cả mình đem thân phận Thần Thần nói ra, cũng sẽ không có người tin tưởng, nếu là như thế nói, kia vừa lúc là một cơ hội.

bên trong đôi mắt hai người, đều có cảm xúc tự tin, bọn họ muốn đăng thế nào, là chuyện của bọn họ, chỉ cần bọn họ không thẹn với lương tâm.

Chờ tan ca, Phương Thần có thể rõ ràng mà cảm giác ánh mắt những người đó trên người mình tràn ngập khinh bỉ, chờ khi hắn đi qua, lại như là không có chuyện gì.

“Nhìn xem, thì ra hắn là nam nhân của tổng giám đốc, ta nói lớn lên xinh đẹp như vậy.” ánh mắt một người, cảm giác tràn ngập khinh thị.

“Nam nhân thì như thế nào? Nam nhân cũng có ái tình.” Có người phản bác lời của nàng.

Bọn họ nói gì, Phương Thần nghe được, hắn cười cười, không để ở trong lòng.

“Vì hắn... Vì hắn...” Một đường đi tới, có thể nghe được tiếng nói nhỏ khe khẽ.

Hai người đi đến ga ra, trên mặt đều là tươi cười, đột nhiên, một chiếc xe từ trong góc phòng hướng bọn họ lao đến, căn bản là không có thời gian để bọn họ tránh né...

165. Chương 165: Tái Hiện Gợn Sóng

tốc độ xe chạy rất nhanh, thậm chí mang theo ánh sáng lao về phía bọn họ, mà Phương Thần vì hơi hơi nhíu mày lại, chờ khoảng xe cách bọn họ càng ngày càng gần, còn lại mấy ly, lại ngạnh sinh sinh mà ngừng lại, giống như một bước cũng tiến không nổi.

“Két két...” thanh âm chói tai, phá lệ rõ ràng, lúc này đã có nhân viên rất nhanh mà đã chạy tới, đối với tình huống này bọn họ đều khó hiểu.

“Tổng giám đốc!” lái xe Xe vận tải đã bị dọa hết hồn, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, chỗ rẽ này, thế nhưng có người đi ra, thậm chí lại là tổng giám đốc.

lúc này sắc mặt Phương Triệu Nhất rất khó nhìn, nếu không phải con trai mình có hữu sức mạnh lúc này bọn họ lấy liền huyết nhục mơ hồ, có lẽ đối phương căn bản không biết là xảy ra chuyện gì, hành vi như vậy, cũng sẽ không tạo thành thương tổn gì, nhưng động cơ này.

“Ngày mai ta muốn một phần hồi báo!” Phương Triệu Nhất phân phó những lời này sau, lôi kéo nhi tử, cũng không quản những sắc mặt nịnh nọt, trực tiếp chạy lấy người.

Lái xe đã té trên mặt đất, đổi một số chuyện, hắn hoàn toàn không rõ ràng lắm, chỉ có thể để những người khác kéo đi.

Phương Thần ngồi ở ghế phó lái, “Triệu Nhất, một ít trùng hợp mà thôi.” Những lời này vừa nói hắn cũng không tin tưởng.

Vốn dĩ trong ga ra công ty, xe cầu đều rất thông thả, nhưng xe này lại... Nghĩ như thế nào cũng có vấn đề.

Phương Triệu Nhất không muốn con trai mình lo lắng, vì thế ôn nhu mà trả lời, “Ta biết, nếu có những người khác, ta là tuyệt đối không dễ dàng mà buông tha bọn họ.” Trước kia mình cũng như thế, cho tới bây giờ không có phát sinh quá chuyện như vậy.

Hai người không có lập tức trở về đi, mà là trực tiếp đến nhà trẻ đón Phương Tinh.

“Cái gì?” lúc này sắc mặt cô trông trẻ tái nhợt, trên mặt nàng, toàn bộ đều là nước mắt, mà Phương Thần bọn họ nghe xong sắc mặt dị thường khó coi.

Phương Tinh là dạng tính cách gì, ngay cả Phương Triệu Nhất tiếp xúc với nó không nhiều, nhưng đứa trẻ đó rất hiểu chuyện, trừ phi sức mạnh này hấn căn bản không thể chống đỡ.

“Phương tiên sinh, sau khi tan học Phương Tinh, đã không thấy tăm hơi, người xem...” Nữ tử là xin lỗi mà nói, nàng vốn dĩ tính toán điện thoại gọi gia trưởng, nhưng ngẫm lại, có lẽ hấn vì ham chơi mà thôi.

Phượng Triệu Nhất lạnh lùng mà nhìn cô gái trước mắt, ” nói cụ thể cho ta.” Hấn là Người thừa kế của Lang tộc, làm sao có thể không có một chút lực lượng. Vốn dĩ thế giới người thường, yêu tộc khác sẽ không tùy tiện nhúng tay vào.

sắc mặt cô gái kia càng thêm tái nhợt, bất kể như thế nào, nàng cũng mất việc thậm chí không được lại gần nhà trẻ.

Lúc này ngoài Phượng Triệu Nhất bọn họ, hữu người phụ trách, cũng đã đến nơi đây.

“Phương tiên sinh, bởi vì thời gian cảnh sát không thụ lí.” Viên trưởng cảm thấy rất xấu hổ, người biến mất tại chỗ nàng, cho dù hiện nay còn không có chân chính xác định, nhìn sắc mặt nam tử trước mắt, nhất định là sự kiện bất cóc tổng tiền.

“Bọn họ cần phải chịu trách nhiệm!” Phượng Triệu Nhất nói xong câu này lập tức liền đứng lên, trực tiếp chạy lấy người, còn lại một đám người sắc mặt sợ hãi.

những người này cũng biết sức mạnh Phượng Triệu Nhất rốt cuộc như thế nào, nếu muốn cho bọn họ biết mất tại S thị, chuyện đơn giản, vì tùy tiện động miệng một chút là có thể.

“Triệu Nhất, chúng ta trở về nhìn xem Tinh Tinh trở về không.” Phượng Thần chỉ có thể là an ủi cha mình như thế này, hấn cũng biết, lúc này Phương Tinh chỉ sợ sẽ không tốt như vậy.

Phương Tinh là người có sức mạnh, người thường căn bản là không có khả năng cưỡng chế mà đem người mang đi, thậm chí thông báo một tiếng cũng không ban đầu Hấn nghĩ là Phương Tinh không có nguy hiểm, những người đó muốn làm gì sẽ trực tiếp hướng về phía bọn họ.

Phượng Triệu Nhất hơi gật đầu, hấn đã muốn làm người đi điều tra sự kiện Phương Tinh mất tích, nếu không có chuyện gì nói, vậy tâm hấn cũng sẽ yên ổn xuống dưới, một khi đã xảy ra... Hơn nữa người lang tộc, cũng không biết áp dụng hành động gì.

Chờ bọn hấn khi về đến nhà, phát hiện trong nhà rất an tĩnh, căn bản là không có nhìn đến bóng dáng Phương Tinh.

hai người Tổng Gia Bảo cùng Khổng Chiêu tại nhận được tin tức, đều dùng tốc độ nhanh nhất chạy lại đây, “Xảy ra chuyện gì?” Hấn vì nhớ rõ Triệu Nhất có phái người bảo hộ Phương Tinh, hiện tại lại nói cho bọn hấn biết, Phương Tinh mất tích.

Phượng Triệu Nhất không nói gì, mà Phượng Thần như thế nào là đem chuyện nhất nói cho cho bọn hấn biết, “Là có một số người nhằm vào chúng ta, hoặc là là Người của lang tộc.”

Nhiều năm như vậy đi qua, hấn đối không liên lạc với lang tộc, thậm chí bọn họ có nhiều bao nhiêu cừu nhân, hấn cũng không biết.

Thời gian chậm rãi trôi qua, những người khác không có lên tiếng, vài người Tổng Gia Bảo cũng biết rất rõ rằng Phương Tinh không có khả năng tùy tiện bị người bắt đi.

” người đi theo Phương Tinh, đều chết.” Phượng Triệu Nhất nhận được điện thoại sau, liền nói với những người khác.

Phương Thế Nguyên nghe chuyện Phương Tinh, lập tức hầy thu đến tin tức, lúc này sắc mặt hắn rất khó coi.

“Tộc trưởng, là yêu tộc khác nhằm vào chúng ta lang tộc.” Phương Hoành khẳng định mà nói, Phương Tinh là Người thừa kế của Lang tộc, một khi hắn chết, đối với lang tộc mà nói, là đả kích dạng gì, cũng có thể dự liệu rõ ràng.

Phương Thế Nguyên thận trọng địa gật đầu, “Tuyệt đối đúng hiện tại chúng ta phải biết chỗ Phương Tinh bị bắt.”

Chỉ có tìm được người, mới có thể tiến hành cứu viện.

“Đi Triệu Nhất bên kia.” Phương Thế Nguyên suy nghĩ trong chốc lát, liền chậm rãi đề nghị.

Mặc kệ lang tộc như thế nào, khi Phương Tinh thức tỉnh lại phát hiện mình trong một gian phòng đơn sơ, mà trên người lại không có chút khí lực nào, muốn vận dụng một chút sức mạnh, lại phát hiện hình như là bị khóa lại.

Hắn không biết vì sao mình bị bắt, một chút ấn tượng cũng không có, chỉ nhớ rõ đầu thực vụng, tiếp đó cái gì cũng không biết.

” rắc...” Một tiếng, cửa gỗ bị nhẹ nhàng mà mở ra, phòng ở như vậy, tại S thị rất ít, nhưng cũng không bài trừ vùng ngoại ô.

Phương Tinh quan sát phòng ở mình nằm, đều là một ít phôi gạch, mà rất bẩn, Phương Tinh không biết mình mê man bao lâu, thậm chí cũng không biết bên ngoài đã mấy giờ, mà này bốn phía ngoài cách một cánh cửa, căn bản là không có cửa sổ.

Người đến là một người có râu quai nón, cả người đều bẩn hê hê, mà đôi giọng khàn khàn, nhìn đến Phương Tinh tỉnh lại, miệng nứt ra một độ cung, “Nha nha nha...” Đầu lưỡi hình như là bị cắt, nói chuyện cũng không rõ ràng.

Phương Tinh bị người giúp đỡ, hé miệng nói chuyện, lại... phát ra thanh âm “Nha nha...”, chẳng lẽ ta yết hầu xảy ra vấn đề?! Hay hoặc là là... trong khi nghĩ đến đây, hắn cảm giác cả người đều rét run, hơn nữa yết hầu cũng rất đau.

“Nha nha nha...” Người nọ bưng một chén cháo, chỉ huy Phương Tinh, để chẩn hiểu được là có ý gì.

Lúc này Phương Tinh rất lạnh, hắn không biết yết hầu mình xảy ra chuyện gì, nhưng có thể từ bên trong khàn khàn khó nghe, thậm chí còn cảm giác đau đớn đây chính nhất định là bị người hạ độc. Nghĩ đến đây, hắn liền bất lực.

Hắn là một đứa trẻ, mặc kệ trong lòng thành thực như thế nào, nhưng có một chuyện, rất sợ hãi.

Hắn là Người thừa kế của Lang tộc, có được lực lượng những người khác không có, lúc này lại bị người biến thành tàn tật, sinh hoạt về sau... Hơn nữa những người đó nhằm vào lang tộc, rốt cuộc là nghĩ muốn làm chuyện gì.

“Nha nha nha...” Phương Tinh không nhìn mình bên trong đôi mắt râu quai nón, hiện lên một đạo cảm xúc không vui, nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy.

Phương Tinh chính chìm đắm trong suy nghĩ của mình, lại phát hiện cảm bị mang đứng lên, tiếp đã bị quán vào nóng cháo, nóng bỏng cảm giác, mời/ để cho Phương Tinh liều mạng giấy dựa, mà bất nháy mắt đã bị đánh vỡ, chảy đầy đất.

“Ba...!” Một tiếng, râu quai nón trực tiếp quăng Phương Tinh một bàn tay, rồi sau đó giả khờ miệng nháy mắt liền liền chảy ra máu đỏ tươi khuôn mặt cũng sưng lên nhưng cũng là quật cường mà nhìn nam tử trước mắt.

Hắn không biết là xảy ra chuyện gì, cho dù là không thể nói chuyện, hắn cũng sẽ không buông bỏ, chỉ cần có một đường sinh cơ, hắn đều phải sống sót, đem những người đó toàn bộ đều giết, hắn tự cứu, hắn nhất định sẽ hảo hảo mà hoàn trả cho bọn hắn.

Râu quai nón đối với ánh mắt như vậy thực chán ghét, sau đó quát to vài câu lập bước ra khỏi phòng đóng đóng lại, trong phòng mặt một lần nữa khôi phục cảm giác hắc ám, mà Phương Tinh lại là không ngừng mà điều động sức mạnh của chính mình, hy vọng có thể có một tia cảm giác.

Cũng không biết qua bao lâu, cả người Phương Tinh đều rất mệt mỏi, nhưng năng lượng trong cơ thể, lại một chút cảm ứng cũng không có, cái kia hoàn toàn biến mất trong thân thể của mình.

“Ba ba, ca ca...” Phương Tinh nhìn không gian tối đen, miệng lẩm bẩm, ánh mắt sáng, có ngạo khí tuyệt đối không thua người nào.

166. Chương 166: Hai Người Gặp

chuyện Phương Tinh, không có khả năng lập tức giải quyết, huống chi còn có chuyện tai nạn xe cộ. Phương Thần là tuyệt đối sẽ không tin tưởng, già rồi thì không được lái xe, lẽ nào công ty không biết.

Vài người nhìn văn kiện trên mặt bàn, sắc mặt cũng không xinh đẹp, ngay cả thủ phạm muốn sát hại bọn họ, đã trảo vào nhà lao, vì người phía sau màn, một chút manh mối cũng không có, huống chi còn có sự kiện Phương Tinh.

“Người của người như thế nào?” Tống Gia Bảo hỏi bạn tốt của mình, hắn cũng biết, bọn hắn đã hết cách, nếu mình muốn tìm một người, chỉ sợ so với lên trời còn khó hơn.

Hiện tại con người đã có thể bay lên trời vì so trước kia đơn giản rất nhiều, không làm được là không làm được căn bản là không cần làm chuyện dự thừa.

Ánh mắt Phương Triệu Nhất thâm trầm, thoáng hiện liệt hỏa nồng đậm, hắn cho tới bây giờ không có nghĩ quá, chính là nhi tử tại trước mặt mình, thế nhưng có thể biến mất vô tung vô ảnh, ngay cả mình cho người tìm khắp không đến.

Hắn tại S thị thành lập mạng lưới quan hệ, thậm chí người hắc đạo, đều kiêng kị mình vài phần, vì sao hiện tại lại xuất hiện tình huống như thế, không phải bị tát mấy bàn tay sao?! Càng làm người ta cảm thấy buồn cười chính là, một chút năng lực phản kháng cũng không có, hình như là cười nhạo sự bất lực của hắn nhất dạng.

Phương Triệu Nhất cho tới bây giờ cũng không phải một người thiện lương, những người đó dám ở địa bàn của mình làm ra chuyện như vậy, chứng minh người sau màn này không đơn giản. Hiện nay, hắn một chút sức mạnh cũng không có, nhưng Phương Tinh là Người thừa kế của Lang tộc, cho nên...

Phương Thần nhìn phụ thân mình như thế này, trong lòng thấy thật khó khăn quá, nếu không phải mình sơ suất, Phương Tinh liền không sẽ mất tích, thậm chí ẩn kỵ mình rơi ở trên người hắn, hình như là tiêu thất trong hư không.

“Triệu Nhất, người bắt Phương Tinh đi, không phải người thường.” Điểm này Phương Thần có thể một trăm phần trăm xác định, thậm chí lực lượng người này che dấu, so với mình lợi hại rất nhiều, nếu không, làm sao có thể sẽ mất manh mối.

Ngoài kẻ thần bí cùng phụ thân giống nhau như đúc, mình còn không biết chỗ tối có bao nhiêu người nhìn bọn hắn chăm chăm. Ngay cả phụ thân cùng lang tộc không có nhiều quan hệ, hơn nữa sức mạnh của hắn cũng hoàn toàn tiêu thất, chẳng qua có vài người không phải tưởng như vậy, bọn họ vẫn phải canh chừng nhau.

Khổng Chiêu tại một bên nâng trán của mình, hắn thật là không hiểu, vì sao những người gọi là dị năng giả, không, phải nói một ít hữu người có sức mạnh, như thế nào sẽ ở gây sức ép lên người thường?! Chẳng lẽ bọn họ không biết, cho dù là một ngón tay, cũng có thể làm cho bọn họ chết không có chỗ chôn.

“Thần Thần, người nói, nhằm vào lang tộc?” Khổng Chiêu nghĩ đến phương diện yêu tộc khác phân tích, hoặc là bọn họ còn có thể có những manh mối khác.

Phương Tinh đứa bé này, cho dù mình tiếp xúc không nhiều lắm, nhưng là rất thích hấn. Rất nhiều khi hấn đều nghĩ hài tử của Triệu Nhất như thế nào, mỗi người đều nghịch thiên như vậy, sau đó nghĩ đến việc bọn họ không phải người thường, rất nhiều chuyện cũng liền bình thường trở lại.

Nghe được như thế hỏi nói sau, Phương Thần chọn chọn mình lông mày, “Người cảm thấy ta sẽ hiểu biết tình huống lang tộc sao?” thời gian hấn tại lang tộc, cũng có nửa năm, làm sao có thể sẽ biết tình huống này đó.

“Hơn nữa người cũng biết ta bao nhiêu tuổi?” oa nhi 7 tuổi, sẽ biết này đó?! Hấn cảm thấy Khổng Chiêu thúc thúc trước mắt, nhất định là ma.

Khổng Chiêu rất không khách khí mà phiên phiên xem thường, rõ ràng vì hấn là phi nhân loại, hiện tại hấn châm chọc chính mình như thế, chẳng lẽ là bởi vì tâm tình quá áp lực sao?!

“Thần Thần, ta cũng không dám nói người là oa nhi bảy tuổi, ” Khổng Chiêu nói ra tiếng lòng mình, quan hệ nhân mạch của hấn, còn so ra kém Triệu Nhất, nếu hấn tìm khắp nơi, mình càng không có khả năng.

Những người khác đều không nói gì, nhưng không khí vốn dĩ áp lực, hiện tại lại thả lỏng rất nhiều.

“Ta thử lần thứ hai.” Phương Thần nói với cha mình, hấn đối với người mình thân cận, đều sẽ biểu hiện một mặt thật sự, nói cách khác, không phải người thân thì đừng hỏi.

Phương Triệu Nhất lắc đầu, “Chờ tộc trưởng đến đã, mà người nên tích khí lực.” Hấn nói một chút không có sai, chính là vấn đề sức mạnh Thần Thần một khi bị những người khác biết đến chỉ sợ sẽ không đơn giản như vậy.

Phương Thần cũng hiểu được cha mình cố kỵ một số người biết sức mạnh của hấn, có lẽ bởi vì sau lưng không có gia tộc, mà hạ sát thủ đối với mình.

Hiện tại mình có được linh độ không gian, cho dù có nguy hiểm, hấn có thể rất nhanh liền trốn vào đi.

“Leng keng...” điện thoại trong phòng khách, đột ngột mà vang lên, điều này làm cho tinh thần những người khác chấn động, những người đó muốn uy hiếp bọn họ nói, hấn điện thoại đến tìm Phương Thần, cần cậu xuống như vậy có thể biết manh mối, việc chúng ta đây tìm Phương Tinh đơn giản hơn rất nhiều.

“Cái gì?” Phương Triệu Nhất vừa nghe xong, sắc mặt lập tức liền ám trầm xuống dưới, “Hấn không có thời gian.” Sau khi nói xong, liền lập tức không khách khí mà cúp điện thoại.

Người ở chỗ này đều hai mặt nhìn nhau, bọn họ cũng không biết vì sao Phương Triệu Nhất sẽ sinh khí như thế, hình như là ai đụng chạm nghịch lẩn của hấn?!

“Triệu Nhất?” Phương Thần đánh vỡ không khí trầm mặc, hấn cũng hiểu được, ngoài chuyện của mình, hỉ giân của phụ thân, rất ít biểu hiện trên mặt.

Phương Triệu Nhất nghe được con mình nói, chậm rãi quay đầu lại, “Chiêu Hoa tìm người đi ra ngoài, hấn ở bên ngoài.” Hấn thật sự không biết, da mặt người này dày như thế mình không có đáp ứng, thế nhưng đã muốn tại con mình ra bên ngoài.

Cho dù hấn cùng hấn hợp tác sinh ý, thậm chí hay là Người của Lang tộc, nhưng mình mục trường đảm như vậy, đòi con trai của mình, hấn nghĩ như thế nào đều cảm thấy rất khả nghi.

Phương Thần thấy cha mình giải thích như vậy, tròn mắt như là lưu ly tối đen, lại thoáng hiện cảm xúc kinh ngạc. Hấn tinh tường biết, trước đây Chiêu Hoa sử dụng nhiếp hồn thuật đối với mình, mà bây giờ là tình huống nào?!

Lần trước Chiêu Hoa thăm dò, mình đã muốn không tiếng động mà chặn trở về, dựa theo giống lý mà nói, hấn không nên sẽ tìm lần thứ hai mình, chẳng lẽ.... Vừa nghĩ tới, hấn đã cảm thấy mình hấn là nên đi gặp Chiêu Hoa.

“Chiêu Hoa? Người cùng Thần Thần có quan hệ?” Tống Gia Bảo là biết người này, cũng hiểu được địa vị hấn, đồng thời thanh trừ một chuyện.

Phương Thần mới trở về không lâu, làm sao có thể sẽ quen Chiêu Hoa?! Hơn nữa phong cách Chiêu Hoa hành sự có chút cổ quái, rất nhiều đồ vật, đều dựa vào hứng thú yêu thích.

“Ta cùng hần một chút quan hệ cũng không có!” Phương Thần không khách khí mà phản bác, hần cũng không hy vọng có một chút điểm liên hệ cùng người nọ. Hần trùng sinh đến trên đời này thu hoạch lớn nhất là đã muốn thoát khỏi linh hồn trôi buốc, mình sẽ không bao giờ như thế.

“Vậy hần...” Khổng Chiêu còn chưa nói hết, cũng đã bị Phương Triệu Nhất đánh gãy.

“Không được đi gặp hần!” Nam tử trầm thấp quát lớn, hần biết Chiêu Hoa sinh ra hứng thú với con trai của mình, nói rõ ràng như thế, mình tuyệt đối sẽ không để cho bọn họ gặp, ghen tị trong lòng, như là một dây leo quấn lên.

Phương Thần cảm thấy buồn cười, hần an ủi cha mình, “Triệu Nhất, ta cùng hần không có quan hệ, vì ta nghĩ, hần có quan hệ cùng việc Phương Tinh mất tích.” Đương nhiên, lần này hần cũng chỉ phỏng đoán mà thôi, rất nhiều chuyện, cần tiến thêm một bước.

“...” Những người khác không nghĩ ra, bọn họ cũng không rõ ràng vì sao Phương Thần sẽ nói như thế, nhưng họ biết cậu đang đoán mò.

Phương Triệu Nhất gắt gao mà cau mày, nhìn con trai mình đứng lên, sau đó liền đi ra, hai tay nắm tay mình, chỉ có đầu đón mới có thể để cho lý trí của hần thanh tỉnh một ít, nói cách khác, hần sẽ trực tiếp ngăn cản Phương Thần.

Gia Bảo bộ dáng bạn tốt, ánh mắt lóe ra một chút, một ít đồ vật, hần đã sớm nhìn ra, chẳng qua vừa nghĩ tới bọn họ có quan hệ huyết thống, nhất thời liền đem tâm tư như vậy tử áp xuống, dù sao ý tưởng của mình quá mức nghịch thiên?!

khi Phương Thần đi ra khỏi biệt thự, liền nhìn đến Chiêu Hoa dựa vào tại một chiếc xe thể thao đỏ mắt trần ngáp ỷ cười.

“Tìm ta có chuyện gì?” Phương Thần đứng ở phía trước hần, kiếp trước cũng không biết nhìn hần bao nhiêu lần, hiện tại hần đã có thể thờ ơ.

Chiêu Hoa mở cửa xe, “Đi lên, ta cho người biết một chuyện.” Đúng vậy, hần tới nơi này, cũng là vì thăm dò Phương Thần, nhìn xem nó có phải đứa bé kia không, nếu thật, kia sức mạnh của hần, mình cũng phải suy nghĩ.

” nói ở đây!” Phương Thần bất vi sở động, trực tiếp lạnh nhạt mà nói.

Chiêu Hoa chần chừ lông mày, sau đó nói ra vài từ, lại làm cả người Phương Thần đều chấn động, không có một chút do dự vào bên trong xe, mà xe thể thao “Xoát” một tiếng, lập tức liền biến mất phía trước biệt thự.

167. Chương 167: Làm Bạn Trai Ta

khi Phương Triệu Nhất đuổi tới, xe đã biến mất tại biển mắt hần tức giận đến mức đâm một quyền lên tường, máu đỏ tươi chậm rãi chảy xuống.

“Người là xảy ra chuyện gì?” Tống Gia Bảo đuổi theo, nhìn đến bạn tốt mình tự ngược, lập tức liền quát lớn đạo. Thần Thần đi gặp người khác mà thôi sao hần giận vậy, như là đồ phụ vậy.

Phương Triệu Nhất không có lên tiếng, gương mặt trầm đến tích băng, hần thật không có nghĩ đến, đây chính là Chiêu Hoa mang Thần Thần đi, càng thêm làm hần cảm thấy khó nghĩ chính là Thần Thần còn nghe lời mà đi cùng hần.

“Đi vào!” Tống Gia Bảo lôi bạn tốt của mình đi, lại phát hiện người kia thờ ơ, mà Khổng Chiêu cũng bắt đầu vô lực.

Phương Triệu Nhất cũng hiểu được, Thần Thần có lực lượng, hần sẽ không có chuyện gì, mà mình cũng không cần lo lắng.

hai người Khổng Chiêu cùng Tống Gia Bảo liếc nhau, đều từ trong mắt nhau, nhìn thấu cảm giác bất khả tư nghị.

Hai người bọn họ là biết quan hệ Phương Thần cùng Triệu Nhất, giữa phụ tử còn có thể như thế sao?! Trong lúc nhất thời, không khí trầm trọng, làm cho bọn họ cũng không dám lớn tiếng.

Tống Gia Bảo băng bó sau đó yên lặng nhìn bạn tốt của mình, sau đó cùng Khổng Chiêu giao lưu ánh mắt, người kia lập tức liền hiểu được xảy ra chuyện gì, sau đó hai người bước đi ra bên ngoài ban công nói chuyện.

“Triệu Nhất quan hệ của bọn họ có chút không bình thường.” Tống Gia Bảo vừa mở miệng nói với Khổng Chiêu, hai người bọn họ bắt đầu quen từ đại học, tình cảm so người bình thường đậm hơn rất nhiều, mà Trương Đại Tráng bởi vì lý do khác cho dù thực tốt, nhưng không thể nói một số chuyện.

Khổng Chiêu nghiêm túc gật đầu, “Không tồi, bọn họ không giống phụ tử, như là tình lữ.” nói xong câu đó, hắn đều cảm thấy mình rất buồn cười, thông dong phân tích, cũng đủ để hiểu vấn đề.

“ít chuyện trên báo, người hắn là nhìn đến, mà Triệu Nhất vốn dĩ là có thể phong tỏa, lại một chút tin tức cũng không có.” Đối với chuyện như vậy, Khổng Chiêu cảm thấy rất quái dị, chuyện này không tốt cho Phương Thần dù sao hắn là một hài tử không có bối cảnh.

Tống Gia Bảo gương mặt trẻ con, lúc này lại tràn ngập ưu sầu, “dù bọn họ sinh ra tình cảm không nên có, chúng ta có thể ngăn cản sao?” Từ lúc Phương Thần còn rất nhỏ hắn đã cảm thấy bạn tốt của mình có chút không bình thường, chỗ nào có người đối đãi như vậy?! Vì vốn dĩ bạn tốt là người không bình thường, rất nhiều hành vi đều bị hắn tự giải thích.

“Không thể.” thanh âm Khổng Chiêu cũng có chút trầm thấp, nhìn mặt Tống Gia Bảo có chút phức tạp, sau đó dò hỏi, “Người kỳ thị tình cảm như vậy?” Bọn họ đã không phải tiểu hài tử, cũng qua cái tuổi xúc động, có rất nhiều tình cảm, cũng đã nhìn rõ

Thấy Khổng Chiêu đối nhìn mình như vậy, hắn trực tiếp phiên phiên xem thường, “Làm sao có thể?” Không phải bạn tốt của mình cùng Phương Thần, cho dù là những người khác, hắn cũng sẽ không khinh thị. Tình cảm của bọn họ đều rất tinh thuần, mình căn bản liền không có tư cách xem thường người ta.

Nghe được hắn tuyên bố như vậy, Khổng Chiêu từng một hơi, “Nếu là như thế nói, chúng ta đây...” Nhưng lời hắn còn chưa nói hết, liền lấy bị một đạo thanh âm đánh gãy.

“Ta yêu Phương Thần! Các người không có đoán sai!” thanh âm nam tử, tràn ngập tình cảm thật sâu, giống như, tình cảm hắn trút xuống hết cho thiếu niên hữu.

hai người Tống Gia Bảo không biết đây là tốt hay xấu, Phương Triệu Nhất đã đứng sau bọn họ, thậm chí còn nghe được nhất thanh nhị sở, “Người...” Đồng thời trong lòng cũng rất ấm áp, dù sao bạn tốt là tin tưởng chính mình như thế.

“...” Phương Triệu Nhất không nói gì, đôi mắt kia thâm thúy, yên lặng nhìn hai người trước mắt.

“Thích liền thích, chúng ta cũng sẽ không nói cái gì.” Khổng Chiêu cười nói, từ trên mặt của hắn, nhìn không tới lo lắng.

Nếu sức mạnh thế giới huyền huyền còn có thể xuất hiện hướng chi là đồ vật khác,.

sắc mặt Phương Triệu Nhất nhu hòa rất nhiều, sau đó hắn nói, ” lập tức tìm Thần Thần sẽ trở lại.” Ngay cả mình mất đi ký ức, cũng hiểu được tính cách nhi tử, một khi quyết định chuyện gì, là rất khó có thể thay đổi.

” người có khả năng sao? Hướng chi bọn họ mới đi không được mấy phút đồng hồ.” Tống Gia Bảo không khách khí mà phản bác về phần các người thích nhau, nhìn bộ dáng Phương Thần, chiếm hữu đối với cha mình là khủng bố cỡ nào liền đó có thể thấy được.

Kỳ thật bọn họ hắn là lo lắng chính là, chính là Phương Thần biết tình cảm như vậy hay không?! Nghĩ đến đây, bên trong đôi mắt thanh niên mặt trẻ con, xuất hiện cảm xúc đồng tình, xem ra, bản thân thiếu niên không biết tình cảm nam tử trước mắt, nếu không nói, như thế nào còn cùng Chiêu Hoa đi ra ngoài?!

“Hơn nữa Thần Thần còn cười như vậy căn bản liền không hiểu mấy thứ này, người liền không lo lắng như vậy.”

Khổng Chiêu tiếp Tống Gia Bảo, thậm chí còn vươn mình tay ra, vỗ vỗ bả vai Phương Triệu Nhất, để cho hắn phóng tâm,

Hắn cũng chưa có trở lại, hắn cũng biết mình lo lắng hơi nhiều vì ghen tuông trong lòng, căn bản khiến cho hắn không chịu đựng được.

Phương Thần ngồi ở ghế phó người cũng không biết xe chạy bao lâu, chờ lúc ngủ được mùi muối, mới biết được bọn họ đến bờ biển. Ở trên xe, bọn họ một câu không có nói, giống như còn lại một mình.

Chiêu Hoa đối với thái độ Phương Thần như vậy, một chút cũng không để ý, dù sao bọn họ lúc này, cũng không quen thuộc, chỉ là người xa lạ mà thôi.

“Trước đó người nói gì?” Phương Thần đứng ở trên bờ cát, vừa nhìn biển rộng vô tận, tâm tình phiền táo, lúc này dần dần mà biến mất không thấy, còn lại một mảnh hòa bình.

Chiêu Hoa oai đầu mình, nhìn thiếu niên tuổi trẻ trước mắt, sau đó cười trả lời, “Nếu ta không nói chuyện Phương Tinh, chỉ sợ người sẽ không đi cùng ta?” Đúng vậy, hắn nói biết nơi Phương Tinh bị nhốt, nếu không thiếu niên ở trước mắt, là tuyệt đối sẽ không đi theo mình

khuôn mặt thiếu niên nồn nà, lúc này lại xuất hiện điểm điểm vụn vặt, “Chiêu Hoa, chẳng lẽ người không biết là người thực đáng ghét sao?”

Ngoài thanh âm gió biển, thứ khác đều nghe không được, người ở đây rất thưa thớt, thậm chí một cọng cỏ cũng không có.

Cái chỗ này đã từng có cá mập xuất hiện, mà quốc gia cũng liệt vào cấm địa, cho nên địa phương vốn dĩ phồn hoa, hiện tại biến thành không người hỏi thăm.

Chiêu Hoa nhún vai, “Ta cũng không cảm thấy vậy, hơn nữa mỗi chuyện, đều cần trao đổi đồng giá đúng không?” Hắn nói một chút không có nói sai, từ nhỏ hắn muốn cái gì, đều phải cố gắng như vậy.

“Người nói đúng, vậy!” Phương Thần thần nhiên mà nói, “Vậy điều kiện là cái gì?”

Huống chi hắn còn muốn biết tin tức hữu dụng hay không, cái này giá trị hay không.

“Ta đắc tội người sao?” Chiêu Hoa cũng không nói điều kiện, ngược lại là vẻ mặt ảm đạm mà dò hỏi, giống như đối với thái độ Phương Thần, hắn rất là thương tâm.

Phương Thần hơi hơi nhíu lông mày, sau đó giải thích, “Không có, nhân duyên mà thôi, ta không thích người như thế này.”

Chiêu Hoa kiếp này, ngoài nhiếp hồn thuật, căn bản sẽ không có làm chuyện khác với mình, hơn nữa tại trước mắt thanh niên này hắn căn bản liền không quen, mà địch ý không hiểu, sẽ khiến hắn cảm thấy tò mò cùng kỳ quái.

” không phải nghĩ muốn thế nào được cái đó.” trên mặt Chiêu Hoa thoáng hiện điểm điểm thương tâm, giống như thiếu niên nói như vậy với hắn, có ảnh hưởng rất lớn.

Có lẽ Phương Thần trước kia, đối với Chiêu Hoa sẽ sinh ra thương tiếc, chẳng qua vừa nghĩ tới việc cuối cùng hắn thực hiện, biết trình độ diễn kịch của người này, hơn nhiều người.

“Nói đi!” Phương Thần không muốn lãng phí thời gian, hắn hơi hơi nghiêng mặt mình, sau đó đậm mặt mà dò hỏi.

lúc này Hắn rất lo lắng cho Phương Tinh, nếu nó có sức mạnh mình sẽ yên tâm, chẳng qua...

Phương Tinh là Người thừa kế của Lang tộc, một khi hắn phát sinh chuyện gì lang tộc... Còn có cha mình. Dù hắn không có hảo cảm với lang tộc, lại không hy vọng cha mình xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, hoặc là tự sinh một cái đệ đệ.

Chiêu Hoa không thú vị mà quyết quyết miệng, thiếu niên ở trước mắt, mắt học sinh đầu óc phụ huynh.

“Ta muốn ngươi làm bạn trai!” Chiêu Hoa một nói xong câu đó sau, liền nghiêm túc mà nhìn thiếu niên ở trước mắt.

Phương Thần đồng tử hơi hơi mà lui, hấn cho tới bây giờ không có nghĩ quá, Chiêu Hoa thể nhưng nói câu này, “Không có khả năng!” Hấn là tuyệt đối sẽ không cùng người đáng ghét cùng một chỗ.

Chiêu Hoa giống như là biết trước mắt thiếu niên sẽ nói ra như vậy tử, hấn cũng không để ý, “Chẳng lẽ ngươi không muốn biết, trong lòng Phương Triệu Nhất ngươi có địa vị gì sao? Hơn nữa ngươi còn phải biết Phương Tinh bị nhốt ở đâu, nói như vậy, nhất cử lưỡng tiện, huống chi ngươi cũng sẽ không có tổn thất đúng không?”

Hấn trực tiếp tung môi, chờ ngư nhi trước mắt mắc câu.

168. Chương 168: Đạt Thành Giao Dịch

Phương Thần trăm triệu lần không ngờ, chính là Chiêu Hoa kiếp này, thể nhưng sẽ đề xuất yêu cầu như vậy. Kiếp trước mình theo đuổi nam tử trước mắt như thế nào, đến hiện tại hấn cũng có thể nhớ rất rõ ràng.

Có lẽ là bởi vì kiếp trước hấn bị nhiếp hồn thuật, dẫn đến trong tim của hấn, ngoài Chiêu Hoa người này, còn lại đều là một bàn dưa chua, thậm chí liên khách mỹ vị món ngon không có nhìn đến.

Phương Dịch ở trong thân thể Phương Thần, cười mà nhìn một màn này.

Hấn đối với chuyện Phương Thần trùng sinh mà đến, biết đến nhất thanh nhị sở, chẳng qua phương diện tình cảm, hấn cũng thấy một chút miêu nị.

Từ khi Phương Thần còn bé bắt đầu liền sinh hoạt tại nơi này, mà thiếu niên với những người khác không có nhiều cảm giác, vì một mình đối mặt với người xa lạ này biểu hiện của hấn hoàn toàn không giống.

Hấn ngược lại có chút kỳ quái, đây chính là Phương Thần, rốt cuộc phát sinh quá chuyện gì, mới có thể để hấn như thế này.

Chiêu Hoa thấy thiếu niên nên không có nói vì thể tiếp tục nói, “Hoặc là nói, ngươi hy vọng Phương Tinh chết đi?” Quả nhiên câu này vừa mới dứt lời khi, người trước mắt, lập tức liền nghiêng đầu của mình.

Phương Thần làm sao có thể không biết Chiêu Hoa đang thăm dò chính mình, mỗi một lần nói, hấn đều nghiêm túc mà quan sát chính mình, muốn từ bên trong hai mắt của mình nhìn ra cái gì.

Hấn cũng không biết Chiêu Hoa có phải cũng là trùng sinh hay không, vì kiếp trước thanh niên này, là tên phá gia.

cảm giác đào tìm ra là gì, hấn hiểu rõ hơn ai hết, thậm chí còn uy hiếp cha mình.

“Chiêu Hoa, mục đích của ngươi là cái gì?” Phương Thần cũng không cảm thấy, đ người trước mắt, thật là thích chính mình?! Hoặc là yêu mình, hấn không có sức quyến rũ lớn như vậy, nếu không nói, hấn sẽ không vì phụ thân làm ra công việc bẽ bộn như vậy.

Vừa nghĩ tới phụ thân, trong lòng của hấn mặt hơi hơi mà lui, thậm chí có điểm điểm đau đớn. Hấn vì biết Chiêu Hoa yêu cha mình, như vậy kiếp này có phải hay không cũng vậy không?!

Chiêu Hoa vô tội mà nhún nhún vai, “Ta có mục đích gì, chẳng lẽ cho ngươi làm bạn trai ta, thật sự có khó khăn như vậy sao?” Hấn đối thiếu niên ở trước mắt càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

Nếu đổi lại là những người khác, có được mỹ mạo như mình cùng tài trí hơn những người khác, hấn là không có người cự tuyệt, vì Phương Thần lại hoàn toàn khác u, hơn nữa liên ánh mắt không có nhìn mình.

Phương Thần nở nụ cười, nhưng ý cười không có đạt tới đáy mắt, tiếng nói thanh thúy, tràn ngập toàn bộ bờ biển, nhưng cũng rất nhanh đã bị mai một.

“Ta cũng không tin tưởng, Chiêu Hoa sẽ đổi ta nhất kiến chung tình?” Hấn chuyện thực, cũng là tâm tư một người bình thường hấn là sẽ hỏi lại.

Chiêu Hoa không có lên tiếng, ngoài Tiếng sóng biển, còn lại đều nghe không được, mà hai tầm mắt không ngừng mà giăng co, không trung cũng có thể nghe được tiếng hỏa hoa bùng bùng cuối cùng nên Phương Thần hơi hơi mà sai khai ánh mắt của mình.

Phương Thần biết, nếu tiếp tục cùng bản thân thanh niên đối diện nói, hắn sẽ nhịn không được trực tiếp bóp chết người trước mắt, để cho hắn nhanh lên biến mất ở trên đời này.

Chiêu Hoa nhìn đến thiếu niên phản ứng như vậy, đối với mình rất có lòng tin với sức quyến rũ của mình, ngay cả người trước mắt không phải Phương Thần mình nhớ, không có bao nhiêu người có thể chịu đựng được hấp dẫn của hồ tộc.

“Phương Thần, chúng ta không cần lãng phí thời gian, ta thừa nhận, mình đối với ngươi cảm thấy hứng thú, hơn nữa ta không thích ngươi cùng Phương Triệu Nhất cùng một chỗ.” bên trong đôi mắt Chiêu Hoa, thoáng hiện cảm xúc nghiêm túc. Một đôi mắt mị hoặc, lúc này lại xuất hiện điểm điểm hàn ý.

Phương Thần mân môi không nói gì, hắn không rõ lắm tên này rốt cuộc là ghen tị mình ở phụ thân bên người, hay có mặt khác... Một khi đã nói như vậy, như vậy...

“Ngươi nói cho ta biết trước Phương Tinh ở nơi nào?” Thiếu niên không có lập tức đáp ứng, hắn cũng hiểu được, đây chính là chờ khi cha mình biết đến, hắn rốt cuộc có phản ứng gì, tuy rằng hắn cũng muốn tình cảm phụ thân, có phải hay không xuất phát từ ái tình không.

Trước kia mình căn bản liền không sẽ quan sát người bên cạnh mình, nhưng đối phụ thân phá lệ chú ý, vì phụ một mặt khác, cho tới bây giờ hắn vẫn cố tình không hiểu, thậm chí che lấp rất tốt, để cho hắn đến chết cũng không biết tình cảm phụ thân đối với mình.

Chiêu Hoa híp hai mắt của mình, “Phương Thần, ngươi cảm thấy ta là ngu ngốc sao?” Người này còn không có đáp ứng, mình liền nói cho hắn biết, nếu hắn đối ý nói, kia mình cũng không có cách nào.

Tại đây thế giới thế tục, bọn họ không thể xuống tay với người thường, nếu không nói, quy luật sẽ không dễ dàng mà buông tha yêu tộc bọn họ.

yêu tộc bọn họ sống trên cõi đời này, cho dù nằm trên đỉnh vật sống, nhưng lại khó có thể sinh tồn, hậu đại cũng rất khó được kéo dài, nếu không lấy mình thân phận như vậy, là sẽ không có tộc nhân đồng ý thu lưu chính mình.

“Ngươi cảm thấy sao?” Phương Thần hỏi ngược lại, trong tròng mắt tối đen, nhìn thấu cảm xúc lạnh nhạt.

Chiêu Hoa một câu đều nói không nên lời, nếu không phải người trước mắt trước đáp ứng mình nói, hắn là sẽ không làm chuyện nhảm chán đó, “Đáp ứng rồi nói!” Ngoài bốn chữ này, hắn không có nói mặt khác, có chút đồ vật, hai bên bọn họ đều hiểu được.

Phương Thần hơi hơi híp hai mắt của mình, vì khuôn mặt hắn, lại không có bao nhiêu lực uy hiếp, hiện tại thiếu niên này, vì đối với chuyện lang tộc cái gì cũng không biết, nói cách khác, liền bại lộ thân phận của mình.

“Ta đáp ứng ngươi, chẳng qua điều kiện tiên quyết là...” Tạm dừng trong chốc lát, Phương Thần mới tiếp tục nói, “Duy trì ba tháng, nếu ba tháng sau chúng ta không có gì tình cảm kia ước định liền trở thành phế thải.”

Ba tháng thời gian, đã là cực hạn hắn chịu đựng, nếu không nói, hắn khẳng định sẽ giết Chiêu Hoa trước mắt.

Kỳ thật hắn không có nắm chắc, đây chính là lực lượng của Chiêu Hoa, rốt cuộc là tại trình độ gì, hơn nữa hắn muốn biết, sự kiện huyết oa oa, có phải người trước mắt làm hay không?!

Phương Thần tự nhận là không phải một người giết kẻ vô tội, chờ hắn chứng minh rồi, hắn sẽ biết mình nên làm như thế nào.

“Sảng khoái!” Chiêu Hoa đối với thời gian Phương Thần đề xuất cho dù có chút bất mãn, nhưng không nói gì thêm, vì thế liền đem chỗ nhốt Phương Tinh nói cho cho hắn biết.

Phương Tinh là một cái tiểu thí hài, hắn không gây nên sóng gió gì, cũng không phải ngại không.

Phương Thần nên cùng Chiêu Hoa tiếp tục ước hội, gọi một cú điện thoại cấp cha mình, hẳn không có khả năng biểu hiện điểm khác thường.

Phương Triệu Nhất cầm điện thoại ngẩn người, thẳng đến Tổng Gia Bảo truy vấn chuyện, hẳn mới hoảng hốt mà hoàn hồn, ” để cho người của chúng ta đi tìm Phương Tinh, địa điểm là...” Sau khi nói xong, hẳn ngay lập tức mà đi ra ngoài, mà Khổng Chiêu cũng rất nhanh liền đi theo sau nam tử.

Phương Tinh không biết mình bị nhốt bao nhiêu lâu, thậm chí liên ban ngày cùng đêm tối đều phân không rõ ràng lắm.

Từ khi lần trước người nọ uy mình uống cháo, hẳn phản kháng, đã muốn thật lâu không có nhìn thấy bóng người.

Hắn biết thân thể của mình rất suy yếu, vì hẳn không thể ngã xuống, hẳn muốn biết rốt cuộc là ai thương tổn tới mình?!

Trong khoảng thời gian này, hẳn không có đi ngủ, mỗi lần đều dùng cố gắng lớn nhất điều động mình sức mạnh trong cơ thể, ngay cả tử cơ hội như vậy rất mỏng manh, nhưng hẳn cũng biết, mình buông tha, chính là địch nhân thành công.

“Răng rắc...” tuy rằng không biết bao lâu không có ăn cơm, nhưng tinh thần hẳn vẫn tỉnh, nếu không nói, làm sao có thể sẽ duy trì thời gian lâu như vậy.

ánh sáng Mảnh liệt, khiến ánh mắt Phương Tinh lập tức đóng lại, lâu lắm chưa từng thấy qua, lập tức kích thích lớn như vậy, thực dễ dàng tạo thành thương tổn.

“Nha nha nha...” thanh âm Râu quai nón, rõ ràng mà xuất hiện tại trước mặt Phương Tinh, sau đó thân thể hẳn bị kéo lên.

Lúc này Phương Tinh một chút khí lực phản kháng cũng không có, chỉ có thể là tùy ý người này dẫn theo mình.

Chờ bọn hắn đi ra bên ngoài khi, Phương Tinh lặng lẽ quan sát hoàn cảnh nơi này, phát hiện chung quanh đều là cây cối, hơn nữa chỉ có một gian phòng ở, chung quanh đều rác rưởi chất đầy, xem ra là bên cạnh chỗ đổ rác S thị.

Nhiều chỗ bị người ta đốt cháy , hẳn có thể rõ ràng mà cảm giác đến hương vị hỏa huân.

“Ngô...” thân thể Phương Tinh bị ném trên mặt đất, phát ra một tiếng kêu rên.

“Nha nha nha... Nha nha...” Hẳn cũng không biết râu quai nón rốt cuộc là nói cái gì nói, chỉ có thể gian nan mà đi động thân thể mình.

Hắn không rõ lắm mình bao lâu không có ăn cái gì, nếu như là người thường nói, chỉ sợ sớm đã đói ngất, vì hiện tại hẳn không có nhiều vấn đề, nên bởi vì có quyết tâm hẳn tuyệt đối sẽ không biết mình bị nguy hiểm tình, còn vững mê đi qua, đến lúc đó thật là tùy ý những người khác xâm lược.

Phương Tinh khó khăn mà dời động thân thể của chính mình, hẳn có thể rõ ràng mà nhìn đến tình huống râu quai nón. Mấy ngày này, ngoài nhìn thấy người trước mắt, những người khác hẳn một chút không có nhìn đến, nói cách khác, hẳn là bị vứt bỏ tại cái chỗ này, mà râu quai nón, chỉ sợ cái gì chuyện cũng không biết.

“Chắc chắc... Không hổ là Người thừa kế của Lang tộc, tại tình huống này, ánh mắt còn có thể trong suốt như thế.” đột nhiên, một đạo thanh âm âm nhu xuất hiện sau Phương Tinh cả hẳn muốn biết xảy ra chuyện gì, nhưng hẳn hiểu được hiện chỉ là phí công.

169. Chương 169: Biến Thành Người Câm

Cậu bé nhìn người trước mắt, cho dù trong lòng rất lo lắng, nhưng hẳn hiểu được, có một số việc, không phải hiện tại mình có thể làm được.

” cho hấn tự sinh tự diệt!” Sau đó nghe được thanh âm âm nhu kia nói với râu quai nón. Bọn họ là tuyệt đối sẽ không tạo thương tổn cho lang tộc, nói cách khác, trở mặt cùng lang tộc cũng sẽ trở thành nguy cơ.

Râu quai nón nhìn thoáng qua Phương Tinh, sau đó liền trực tiếp chạy lấy người.

Kỳ thật Phương Tinh thời gian mất tích không phải rất dài, hơn nữa hấn đối với người xuống tay, cũng hiểu được trình độ lợi hại của lang tộc, đương nhiên sẽ không mình đánh đến cửa, không thể nghi ngờ là đang khơi mào chiến tranh.

Nếu mục đích đã muốn đạt tới, vậy không có gì đâu có.

Phương Tinh có thể rõ ràng mà cảm giác đến bọn họ rời đi cái, mà hấn bởi vì không có khí lực, thậm chí liên xoay người rất khó khăn, địa phương như vậy một tháng mới sẽ có người tới một lần, chờ có người tới nói, còn không biết là chuyện khi nào.

trong lòng Phương Tinh cảm giác rất kỳ quái, đây chính là lí do vì sao đối phương không trực tiếp đem mình giết, như vậy tử chẳng phải là xong hết mọi chuyện, thậm chí còn làm cho mình tự sinh tự diệt.

Hấn bây giờ là một đứa trẻ, cho dù là người thành niên, tại đây tình huống này, cũng thực dễ dàng là mất đi sinh mệnh của mình.

Phương Tinh híp hai mắt của mình, tự nhiên mà vậy mà nằm trên mặt đất, cho dù tình huống hiện tại rất bất lợi với hấn, nhưng hấn là tuyệt đối sẽ không buông tha, chỉ cần có một tia hy vọng, hấn phải sống sót.

Thù này, về sau chờ hấn lớn lên, chờ khi hấn có năng lực, hấn nhất định sẽ điều tra rõ ràng, đến lúc đó...

Phương Triệu Nhất bọn họ đều ngồi trên xe, sắc mặt mỗi người dị thường trầm trọng,, đều tăng tốc về phía ngoại ô thành phố S thời gian càng là lớn lên nói, đối với Phương Tinh càng là bất lợi.

Tổng Gia Bảo cùng Khổng Chiêu liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong ánh mắt nhau nhìn thấu cảm xúc lo lắng.

“Triệu Nhất, Phương Tinh sẽ không có chuyện gì.” Tổng Gia Bảo ngoài một câu an ủi, còn lại đều nói không nên lời. Đồng thời trong lòng của hấn mặt cũng cảm thấy thật kỳ quái, đây chính là Thần Thần, rốt cuộc là dùng biện pháp gì, mới có thể biết Phương Tinh ở đâu.

Nếu như nói chuyện này không có một chút quan hệ với Chiêu Hoa vậy tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

Tuy rằng thời gian bọn họ cùng Chiêu Hoa tiếp xúc không phải dài, vì cũng biết, cái nam nhân kia thù dai, đã từng có một ít thương nghiệp đắc tội hấn người, đều dần dần mà hấn đi xuống.

Phương Triệu Nhất không nói gì, hiện tại hấn càng thêm lo lắng cho Phương Thần, cũng không biết thiếu niên rốt cuộc cùng Chiêu Hoa đạt thành hiệp nghị gì, càng thêm làm hấn cảm thấy khó hiểu chính là, người thanh niên kia, làm sao có thể sẽ biết Phương Tinh bị nhốt ở đâu?! Trừ phi hấn sớm có dự mưu, đối với việc Chiêu Hoa tạp giao như vậy, vốn dĩ Người của Lang tộc sẽ giám thị hấn, hấn là không có cơ hội như vậy.

Người của Lang tộc không thích chủng tộc khác, vì bởi vì sợ hãi phản loạn, đến lúc đó sẽ mang đến nguy cơ diệt tộc. Đương nhiên, bán yêu cùng bọn họ hoàn toàn không giống, cho nên cũng sẽ không lo lắng yêu tộc cùng nhân tộc sinh ra hậu đại, sẽ không có uy hiếp.

Tổng Gia Bảo phần nộ mà ngậm miệng mình hấn cũng biết, đây chính là chuyện Phương Triệu Nhất và Phương Thần, rốt cuộc để ý bao nhiêu, mà mình cũng không thể làm chuyện gì.

rất nhanh Phương Tinh đã được Phương Triệu Nhất phát hiện. Chờ đứa trẻ biết đây là người nào khi, bởi vì tinh thần lơ lửng xuống, rất nhanh liền té xỉu đi cho nên cũng không biết một loạt chuyện mặt sau.

Phương Triệu Nhất đi nửa đường , liền trực tiếp đến bệnh viện, mà Tổng Gia Bảo cũng sớm liền chuẩn bị sẵn sàng.

Chờ đợi là rất khi Tổng Gia Bảo một thân mồ hôi ra tới, Phương Thần cũng trở về lúc này là cách khoảng ngày Phương Tinh bị bắt đi một buổi chiều, rất nhiều chuyện đều chậm rãi giải quyết.

Chỗ đổ rác một chút manh mối cũng không có, liền một chút ít dấu vết không có để lại, đây đối với bọn họ mà nói, không có cách nào, có lẽ chờ khi Người của Lang tộc đến, bọn họ có thể rõ ràng mà điều tra ra.

Phương Thần không nói gì với cha mình, xem ra, tình huống Phương Tinh hẳn không tốt.

Hắn cùng Chiêu Hoa hiệp nghị, còn không có nói cho nam tử trước mắt

“Triệu Nhất!” Phương Thần đã mười mấy giờ không có nói chuyện cùng hắn, mà Phương Tinh bị người ném tới đó, hắn cảm thấy kỳ quái, đây chính là Chiêu Hoa có phải sớm biết việc này, hay hoặc là nói, hắn có phát ra tin tức gì để khi người của bọn họ tới, những người đó đã hoàn toàn rời đi.

ý thuật của Tổng Gia Bảo hẳn biết đến rất rõ ràng, mà hiện tại tình huống Phương Tinh, hẳn không lạc quan như bọn họ tưởng.

” cổ họng bị hủy, còn có vì thân thể...” Tổng Gia Bảo cũng không biết hắn là hình dung như thế nào, sau đó ánh mắt của hắn, trực tiếp nhìn Phương Thần, hy vọng hắn có thể kiểm tra một chút.

Phương Thần cũng hiểu được, một ít hữu đồ vật có sức mạnh, người trước mắt, căn bản lại không thể có thể kiểm tra đi ra.

Phương Triệu Nhất cũng không nói một câu gì, hoặc là nói, từ khi Phương Thần sau khi trở về, hắn thậm chí liên ánh mắt cũng không có cấp những người khác.

sắc mặt Phương Tinh tái nhợt, mà Người của Lang tộc, bởi vì thời gian, căn bản là còn không có đuổi tới, nếu không nói, như thế nào sẽ để Phương Thần trị liệu trước một chút đâu?!

Phương Thần không có dùng dài hơn thời gian, biết Phương Tinh có vấn đề gì.

“Nếu như là Người của Lang tộc, chỉ sợ không có nhiều biện pháp, hắn chỉ có thể...” Phương Thần nhìn thoáng qua cha mình, rồi người đó cũng nghiêm túc mà nhìn người trước mắt, hy vọng hắn có thể cho mình một giao đãi.

“Biến thành người câm.” Phương Thần gian nan mà phun ra, hắn thật không có nghĩ đến, người của đối phương thế nhưng ngoan độc như vậy, hạ độc thủ khiến nó nói không ra tiếng.

Những người khác nghe đến câu trả lời, sắc mặt mỗi người đều dị thường khó coi, Phương Tinh là Người thừa kế của Lang tộc, thế nhưng biến thành người câm, điều này làm cho lang tộc tiếp thu như thế nào?!

Những người khác đều biết xảy ra chuyện gì, cũng hiểu được tại sao lại biến thành như thế này, bọn họ không có giết Phương Tinh, chỉ muốn hủy diệt Người thừa kế của Lang tộc mà thôi.

Phương Thần nhìn mặt của bọn họ, cũng hiểu được bọn họ đang suy nghĩ gì, “Ta có thể trị liệu hắn, hơn nữa hắn sức mạnh trong cơ thể, hẳn cũng có thể khôi phục, nhưng điều kiện tiên quyết là...” Suy nghĩ trong chốc lát sau, mới tiếp nói, “Hắn phải đến huấn luyện ở linh độ không gian, hơn nữa đối ngoại tuyên bố, hắn nên là một người câm.”

Đúng vậy, chỉ có như thế này, mới có thể đem một vài người một lưới bắt hết, để cho bọn họ cũng đều biết mình lợi hại.

tiếng Phương Triệu Nhất trầm thấp, lộ ra điểm điểm khàn khàn, “Chuyện này người quyết định.” Ngay cả cùng tình cảm với Phương Tinh không có thâm hậu như Phương Thần, nhưng mặc kệ nói như thế nào, hắn đều là con trai của mình, đương nhiên không hy vọng hắn xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

hai người Tổng Gia Bảo cùng Khổng Chiêu đều là người thường, đối với việc bọn họ thực hiện, cũng sẽ không có ý kiến.

Phương Tinh cảm giác mình cả người đều rơi trong một mảnh lửa nóng trung, sau đó thanh lương, hắn cảm thấy dị thường thoải mái, mà lông mày vốn dĩ gắt gao, tại được Phương Thần trị liệu rất nhanh liền giãn ra mở ra.

“Triệu Nhất, các người đi về trước, nơi này có ta cùng Khổng Chiêu.” Tổng Gia Bảo thức thời mà đề nghị đạo, hắn như thế nào lại không biết mình là bạn tốt đang suy nghĩ gì, huống chi chuyện Phương Thần cùng Chiêu Hoa, là một cái kiếp số giữa bọn họ.

bạn tốt, thích con trai của mình, nghĩ như thế nào đều cảm thấy thật quái dị, vì tình cảm con người kỳ diệu như vậy, bọn họ không có tư cách hỏi đến tình cảm của những người khác.

Phương Triệu Nhất hơi gật đầu, mà Phương Thần bắt đắc dĩ mà đứng sau cha mình hy vọng bão táp sẽ không tới mãnh liệt như vậy, nếu không, còn thật không biết xong việc như thế nào.

trong phòng khách, vì có thể nghe được tiếng hít thở, mà Phương Thần đã im hơn nửa canh giờ, từ khi sau khi trở về, hai người một câu không có nói.

“Triệu Nhất, chúng ta ăn cơm trước đi.” Phương Thần đối với phụ thân như vậy, thật sự là không có cách nào, chỉ có thể là phân tán lực chú ý.

Phương Triệu Nhất chọn chọn mình lông mày, “Chẳng lẽ người không có gì nói với ta sao?” Cho dù biết thiếu niên ở trước mắt khi cố ý như vậy, nhưng thân thể hắn đã đứng lên, xem ra là làm cơm đi.

Phương Thần ở phía sau lộ ra một cái tươi cười, mặc kệ chuyện như thế nào, phụ thân của hắn, vĩnh viễn cũng sẽ không vứt bỏ chính mình, sẽ đứng ở bên cạnh mình.

“Triệu Nhất, chờ người tâm tình tốt ta sẽ nói cho người biết từ đầu chí cuối!” Phương Thần cũng hiểu được tại sao phụ thân lại như thế này, còn không phải bởi vì mình nếu không nói, phụ thân là sẽ không để ý đến người xa lạ.

Phương Triệu Nhất bắt đắc dĩ mà hít một hơi ở trong lòng, ngay cả ghen tị trong lòng, điên cuồng mà trưởng khởi, nhưng đối với con mình hắn thật là nói không nên lời hung ác.

Phụ tử hai người an tĩnh mà ăn xong bữa tối, mà Phương Thần cũng hô hút một hơi thật sau đó nói, “Ta đáp ứng Chiêu Hoa làm bạn trai hắn ba tháng...” Hắn lời còn chưa nói hết khi, chợt nghe đến bên trong phòng khách phát ra Tiếng vang “Đồng đồng đồng...” thật lớn.

Phương Thần mắt mở trừng trừng mà nhìn cha mình, trực tiếp hất bàn, gương mặt khủng bố mà nhìn mình.

170. Chương 170: Ngụy Cơ

Phương Thần tưởng tượng đủ loại phản ứng của cha mình, chỉ có hành động bộc phát trực tiếp này là chưa nghĩ đến.

lúc này cả người Phương Triệu Nhất đều tản ra hắc khí, như là muốn đem người xé nát thành hai nửa, “Phương Thần! Người nói rõ ràng cho ta!” hắn rất nghiêm khắc, một đôi mắt tối đen, sâu không thấy đáy, giống như nhìn sang là có thể đem người xé vỡ thành hai mảnh.

Phương Thần nặng nề mà hít một hơi ở trong lòng, hắn không biết phụ thân mình, rốt cuộc là bởi vì nhi tử luyện ái nam nhân, hay bởi vì những thứ khác sinh khí, hắn đoán không ra chuyện gì.

“Nói!” Phương Triệu Nhất lần thứ hai lặp lại hai tay nắm chặt, hắn sợ mình chịu đựng không nổi, trực tiếp đem thiếu niên ở trước mắt trối lại, hành hung.

Ngay cả khi hắn không có một chút ký ức, vì yêu nhi tử, bất luận kẻ nào đều không ngăn cản, vì trăm triệu lần không ngờ, tiện nhân Chiêu Hoa kia, cũng dám đoạt Thần Thần với hắn.

Nam nhân hiểu được, thiếu niên ở trước mắt, có lực hấp dẫn rất lớn, dù nam tử, hay nữ tử, hắn phải phòng bị nữ nhân, hiện tại càng thêm đề phòng nam nhân.

Hắn là tuyệt đối sẽ không đồng ý Thần Thần kết giao cùng Chiêu Hoa, người yêu của hắn, phải bên cạnh hắn.

“Phụ thân đáp ứng ta, lúc này đây, không được đánh gãy!” Phương Thần đề xuất điều kiện trước, nói cách khác, còn không biết nam tử trước mắt, rốt cuộc sẽ sinh ra lửa giận dạng gì.

Kỳ thật lửa giận như vậy, đối với Phương Thần có được sức mạnh mà nói, một chút cảm giác cũng không có, vì hắn không hy vọng cha mình sinh khí, càng thêm không nghĩ muốn nhìn đến vẻ mặt này của hắn.

Phương Triệu Nhất mấp máy môi mình, cuối cùng hơi hơi điểm gật đầu, “Tốt.”

Nói như thế, nhưng ánh mắt hắn, không buông tha thiếu niên ở trước mắt, hắn muốn nhìn biểu tình khác của cậu.

Phương Thần không dám nhìn ánh mắt cha mình, chậm rãi nói chuyện giữa mình và Chiêu Hoa, “Triệu Nhất, vì Tinh nhi, ta phải làm như vậy, nói cách khác, hấn sẽ...” Câu nói kế tiếp cũng không nói gì, nhưng ý tứ rất rõ ràng.

Cho dù mình chán ghét phụ thân có con riêng, nhưng con cũng đã sinh ra, kia mình tuyệt đối không có khả năng mắt mở trừng trừng mà nhìn hấn chết đi.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, “Ngoài biện pháp này, còn có những thứ khác đi?” Lúc này hấn hận không thể trực tiếp giết Chiêu Hoa, cái nam nhân kia nhìn rất chướng mắt, quả nhiên mình phỏng đoán hoàn toàn chính xác.

“Triệu Nhất, ngươi không cần lo lắng, chỉ ba tháng, hơn nữa...” Phương Thần nghịch ngợm mà dụi dụi hai mắt của mình, “Ta cùng hấn có cừ oán, làm sao có thể sẽ thích hấn đâu?”

Huống chi chuyện huyết oa oa, hấn nhất định phải điều tra rõ ràng, hấn cảm giác chuyện đó cùng Chiêu Hoa có quan hệ rất lớn.

“Ta chưa chấp nhận !” Phương Triệu Nhất trầm thấp mà phản bác cho dù Thần Thần bởi có lý do, mới chịu đáp ứng Chiêu Hoa, về phần trong lòng của hấn cũng là rất khó chịu.

Tin tưởng không có một người nam nhân nào có thể chịu đựng, đây chính là người mình yêu, lại cùng nam nhân khác tình chàng ý thiếp, chỉ cần nghĩ đến đây bộ dáng này hỏa khí trong lòng của hấn, hình như là muốn phun trào.

“Phụ thân...” Từ khi bọn họ gọi tên nhau, Phương Thần nghiêm túc mới có thể gọi tên cha mình, trong lòng thiếu niên, hai chữ phụ thân, đại biểu cho quan hệ huyết thống của bọn họ, biểu thị cho kiếp trước kiếp này.

thân thể Phương Triệu Nhất có chút cứng ngắc, hấn không rõ lắm, đây chính là cảm giác nhĩ tử đối với mình. Hai chữ phụ thân này giống như là ma chú, thời khắc mà nhắc nhở hấn cùng thiếu niên trước mắt có quan hệ huyết thống.

“Không cần lo lắng.” Thiếu niên vươn mình tay ra, nhẹ nhàng mà nắm bàn tay to kia.

Hấn cũng rõ ràng, muốn khuyên nhủ cha mình, chỉ sợ không phải chuyện đơn giản như vậy, vì đâu... vì ý tưởng của mình vô sỉ như thế, tuy rằng nam tử trước mắt mất đi ký ức, nhưng vẫn yêu quý mình, lại không có biện pháp, nếu không, hấn biết phụ thân gạt mình sinh ra một cái đệ đệ, mà không có xoay người rời đi.

Phương Tinh xuất hiện là tất nhiên, kiếp trước khi, đệ đệ cũng xuất hiện, thay đổi một nữ tử khác mà thôi, khi mình dùng linh hồn trở về, nhìn đến người thiếu niên kia chăm chọc cha mình.

Phụ thân của hấn cùng đệ đệ, có lẽ tại mỗi thời mỗi khắc mình không biết điều chú ý chính mình, chỉ bởi vì hấn là người thường lý do, không có phát hiện tình huống nào.

Phương Triệu Nhất nghĩ muốn nói gì, cuối cùng chỉ có thể ý hít một hơi trong lòng. Thần Thần, muốn trưởng thành, có ý tưởng của chính mình, kỳ thật mua bán như vậy rất có lời, đương nhiên điều kiện tiên quyết là người giao dịch không phải con trai của mình.

“Hấn như thế nào sẽ biết chuyện Phương Tinh?” Phương Triệu Nhất không nghĩ tiếp tục nói việc này, vì thế liền đem đề tài chuyển dời đến những phương diện khác.

Nghe được hấn hỏi như vậy, Phương Thần hơi hơi mà lắc đầu, “Không rõ ràng lắm, vì người này cần nghiêm mật giám thị.” Kiếp trước, tin tức Chiêu Hoa phát ra cũng rất rộng, khi đó nhất cử nhất động của mình, chỉ sợ đều bị nam tử đó nhìn nhất thanh nhị sở.

Phụ tử hai người không có nói chuyện lần thứ hai, từng người nghĩ tâm sự của mình.

khi Phương Thế Nguyên đến, Phương Tinh đã muốn bị chuyển về nhà, hấn biết tình huống của mình, hơn nữa bởi vì không thể nói chuyện, trên người hấn tản ra không khí đau thương.

Phương Tinh cũng hiểu được, chuyện này, chẳng trách người khác, chỉ có thể nói là vấn đề thân phận của mình.

“Tinh tinh...” Phương Thần chỉ dùng sức mạnh của mình áp chế thanh âm Phương Tinh, kỳ thật cổ họng của hắn đều tốt lắm, nhưng muốn sức mạnh đạt tới trình độ nhất định sau, sức mạnh này mới có thể áp chế.

Phương Tinh nâng lên hai mắt của mình, đôi mắt trong suốt, như là dòng suối nhỏ yên lặng nhìn ca ca của mình.

“...” Phương Tinh không có lên tiếng, dùng tay khoa tay múa chân tỏ ý mình.

” cổ họng em không có việc gì.” Phương Thần cuối cùng nên nhịn không được, vốn kế hoạch của bọn họ là đừng cho Phương Tinh biết bí mật này, dù sao năng lực bảo hộ của đứa trẻ, cũng không biết như thế nào.

Phương Tinh trừng lớn hai mắt của mình, sau đó cười cười tỏ vẻ mình không thèm để ý, hắn cũng hiểu được, ca ca trước mắt, là an ủi mình nói. Đối với chuyện tổn hại cổ họng, dù không quen, nhưng hắn cũng sẽ không oán trời trách đất.

Phương Thần bắt đắc dĩ mà nở nụ cười một chút, “Nhìn đến không...” Trên tay của hắn tản ra quang mang nhàn nhạt, ” cổ họng được sức mạnh chữa khỏi, đã không có việc gì, chính là...”

“Người cũng biết, đây chính là người phía sau màn căn bản sẽ không có đi ra, một khi người khôi phục bộ dáng, khẳng định sẽ khiến cho người chỗ tới chú ý, chúng ta đây muốn điều tra rõ ràng một chuyện, bí mật, ngược lại sẽ đã thảo kinh xà.” tiếng Phương Thần nói, lộ ra điểm điểm năng lực trấn an, giống như ở trước mặt của hắn, bất an đều sẽ chậm rãi biến mất.

Phương Tinh vốn đang cho rằng ca ca của mình là an ủi mình, chẳng qua nhìn đến bộ dáng hắn tự tin như thế, trong lòng mừng như điên, không ngừng gật đầu.

“Nha nha nha...” Ngoài cách hô lên vài cái đơn âm, Phương Tinh không ngừng mà huy tay, kỳ thật hắn vì muốn hỏi, ca ca của mình có phải không muốn mình thương tâm, mới có nói ra như vậy không.

Trước kia mình, chỉ biết ca ca là có một ít sức mạnh, cụ thể là như thế nào, hắn một chút cũng không rõ ràng, chẳng qua hiện tại hắn có thể khẳng định, chính là lực lượng ca ca, phải là cao hơn lang tộc, nếu không nói, tộc trưởng bọn họ làm sao có thể sẽ một chút không có phát hiện.

“Là thật, ta sẽ không lừa gạt ngươi...” Tạm dừng trong chốc lát, Phương Thần mới tiếp tục nói, “Người nên vì ca ca bảo hộ bí mật này, biết không?”

đứa trẻ 5 tuổi, đối với người thường mà nói, là tiểu thí hài bất kể cái gì cũng không biết, chẳng qua Phương Tinh không phải những người khác, là người thừa kế tương lai lang tộc, hắn biết rất nhiều.

Phương Tinh nặng nề mà gật đầu, hắn đã quyết định, cho dù mẹ mình chết là ca ca làm, hắn cũng sẽ không hận ca ca. Nếu ca ca muốn giết mình, một bàn tay như vậy đủ rồi.

Đang lúc Phương Thần còn muốn tiếp tục nói gì, lập tức liền ngậm miệng mình, hắn biết Phương Thế Nguyên bọn họ đến đây, vì thế liền giả thành dáng vẻ lo lắng đứng ở một bên.

Phương Tinh nhìn ca ca của mình giữa đột nhiên như thế này cảm giác kỳ quái, hắn mở miệng mình, muốn hỏi, thì cửa mở sau đó nhìn đến vài người tộc trưởng đã đến.

tốc độ Phương Hoành xem như rất nhanh, chẳng qua bởi vì lộ trình, mới có thể nhiều ngày mới đến.

“Nha nha nha...” Phương Tinh chĩa chĩa mình yết hầu, dư quang nhìn đến ca ca của mình, liền hiểu được mình làm đúng rồi.

Hắn không rõ ràng lắm vì sao lực lượng ca ca, không cho tộc trưởng bọn họ biết. Nếu biết đến nói, kia ca ca nhất định có thể kể thừa lang tộc, chuyện trước kia, mình một chút không biết.

“Người nói không ra lời?” Phương Thế Nguyên đau lòng mà dò hỏi, khi hắn ở trên đường, cũng đã biết, chẳng qua tận mắt đến như thế này, khiến tim của hắn đi run rẩy đứng lên.

các trưởng lão Lang tộc đều thấy đau thương, Người thừa kế của Lang tộc tổn thương, đối lang tộc bọn họ mà nói, là nguy cơ trước nay chưa có.

171. Chương 171: Hoàn Toàn Hoài Nghi

Người thừa kế duy nhất của Lang tộc, thế nhưng là người câm! Hơn nữa hần sức mạnh trong cơ thể như là biến mất không thấy đường như, lúc trước Triệu Nhất cũng bởi mất đi ký ức, sức mạnh cũng không thấy, này...

Hai chuyện, đã bị Phương Thế Nguyên liên hệ đứng lên, người sau màn này nghĩ muốn đoạn tuyệt tương lai lang tộc, làm cho bọn họ hoàn toàn tuyệt vọng. Mỗi cái yêu tộc đều có quy tắc thuộc về mình, cho dù nhóm hần sẽ có chiến tranh quy mô nhỏ, lại sẽ không liên lụy đến người thường.

Mỗi yêu tộc đều rõ ràng, người bình thường đối với bọn họ mà nói, như là một con kiến.

Lúc trước bọn họ cũng nghĩ đến trực tiếp đem Phương Tinh mang về lang tộc bọn họ, vì sống nhu người thường, đối với sự trưởng thành càng có lợi.

Những người khác đều tại an ủi Phương Tinh một chút nhẹ nhàng mà lui ra, bọn họ cũng biết trước mặt Phương Tinh, tuyệt đối không thể tuôn ra ý nghĩ trong lòng bọn họ.

“Tinh tinh, người nghỉ ngơi.” Phương Thần nói với Phương Tinh, sau đó liền đi ra ngoài, toàn bộ phòng chỉ còn mình nó.

Phương Tinh nhìn cửa phòng đóng, tròn mắt trong suốt, hiện lên một đạo thâm ý, cũng nhanh biến mất không thấy. Tuy rằng hần nhỏ như vậy, nhưng rất nhiều chuyện, mình cũng thực hiểu được, thân thể hiện tại xuất hiện chỗ thiếu hụt, không biết thể làm Người thừa kế?! ba ba, bởi vì sức mạnh biến mất, ở ngoài là lang tộc thiếu chủ, nhưng nội bộ đã bị hủy bỏ.

Phương Thần chậm rãi đi ra ngoài, hần không có đi theo Phương Triệu Nhất hơn nữa đám kia người, có chuyện cần nói cùng cha mình, cũng không biết bọn họ sẽ làm như thế nào.

Ngay cả Tộc trưởng lang tộc đã muốn đồng ý mình và phụ thân cùng một chỗ, nhưng nhóm hần là tuyệt đối sẽ không đồng ý mình cùng Phương Tinh cùng một chỗ, e sợ cho hần gây chuyện bất lợi cho đứa bé.

Phương Triệu Nhất muốn lôi kéo con trai mình đi vào, lại bị ánh mắt của hần ngăn lại, cuối cùng không có miễn cưỡng. Hần khuyết thiếu ký ức, hơn nữa nhìn bộ dáng nhũn nhũn, hần là cùng lang tộc có một chút ân oán.

Phương Hoàn không có hảo cảm với Phương Thần, trước kia là do quy tắc, mình có thể thỏa hiệp, chẳng qua Phương Tinh hiện tại, muốn kế thừa lang tộc chỉ sợ không có năng lực như thế, đương nhiên, cần tộc trưởng quyết định.

Bên trong phòng khách đều là không khí an tĩnh, mà Tống Gia Bảo bọn họ lại ngồi ở trong phòng không có đi ra.

Phương Hoàn bố trí một kết giới hơi gập đầu với tộc trưởng, chứng minh đã chuẩn bị tốt.

Phương Thế Nguyên nhìn thoáng qua con trai của mình, sau đó hỏi, “Đem chuyện đều nói đi ra.” Mỗi lần có chuyện gì, bọn họ luôn dừng một bước, xem ra phải nghĩ biện pháp giải quyết, hơn nữa hoàn cảnh thế tục, đối với lang tộc mà nói, cũng không quá mức thích hợp.

Phương Triệu Nhất nhìn thoáng qua những người khác, vì thế liền đem chuyện mình biết, toàn bộ đều nói cho cho bọn hần biết.

Hiện tại mình là người thường, muốn tìm người cũng tìm không thấy, thậm chí không thể nào xuống tay. Những người có sức mạnh, chỉ cần một ngón tay là có thể bóp chết chính mình, chính mình trước kia, cho tới bây giờ cũng không có thống hận, hiện tại lại muốn có được sức mạnh cường đại.

“Xem ra, hần là cùng sức mạnh biến mất của người có quan hệ rất lớn.” Nghe được hần nói xong, bên trong đôi mắt Phương Thế Nguyên, thoáng hiện vẻ nghiêm túc Nếu chuyện thật sự như là bọn họ đoán như vậy, vậy định nhân vì rất vĩ đại.

cả người Phương Triệu Nhất đều tản ra lãnh khí, “Phụ thân, người nói cái gì?” lý do lúc trước Thần Thần biến mất, mà mình cũng... Chẳng lẽ không phải bởi vì hấn tình nguyện mất đi sao?! Là có người tại phía sau màn quấy rối?!

“Năm đó hai người đều đi vào lĩnh độ không gian, bên trong xảy ra chuyện gì, toàn bộ chúng ta không biết, chính là...” Tạm dừng trong chốc lát, Phương Thế Nguyên mới tiếp tục nói, cũng không bài trừ một số người lợi dụng thời cơ mà động.

Lĩnh độ không gian cần tiêu hao nhiều lực lượng, ngay cả bọn họ không có đi vào, nhưng là hiểu được, muốn ra tới nói, không chết cũng vứt bỏ nửa cái mạng, làm sao có thể còn có sức mạnh phòng bị những người khác.

Phương Triệu Nhất không nói gì, chuyện đều đi qua, hơn nữa hấn không có ký ức thuộc về mình, hiện tại điều tra đứng lên, cũng rất khó khăn.

“Nói chuyện Phương Tinh, còn lại thứ yếu.” Hấn muốn biết chính là, lang tộc đối xử trí Phương Tinh như thế nào?!

Phương Tinh đã tàn tật, Người của Lang tộc, hấn là sẽ không nhận thụ một người câm.

“Hấn là Người thừa kế của Lang tộc, Người của Lang tộc, lực lượng trên người hấn, chúng ta sẽ nghĩ biện pháp giải quyết.” Phương Thế Nguyên tự hỏi trong chốc lát sau, mới chậm rãi mà nói.

Quả nhiên hấn vừa mới dứt lời, liền bị những người khác phản đối.

“Tộc trưởng, này không thể...” một người nói, nhưng câu nói kế tiếp lại bị ánh mắt Phương Hoàn ngăn trở.

“Ta biết các người đang suy nghĩ gì? Chẳng qua có tình huống nào là tốt hơn so với hiện tại sao?” trong thanh âm Phương Thế Nguyên, tràn ngập không khí mệt mỏi, “Hiện nay là quan trọng nhất là tìm ra phía sau màn người, địa phương người nói, chúng ta cũng sẽ phái người đi qua thăm dò.”

Những người khác đều trầm mặc không nói, tình huống lang tộc hiện tại, bọn họ rất bất lợi, cho dù bọn họ còn có sinh mệnh dài lâu, vì lại nhìn không tới tương lai lang tộc.

Phương Thần nhìn những người khác tế mi lộng nhãn, ở trong lòng phiên phiên xem thường, “Các người rốt cuộc muốn nói gì?” Thật là, rõ ràng sẽ không có bất cứ vấn đề gì, hấn cũng như thế mà

“Chẳng lẽ người không lo lắng?” Tống Gia Bảo rõ ràng tình cảm của bạn tốt, hơn nữa hấn không biết chuyện Phương Thần cùng Chiêu Hoa.

“Ta lo lắng cái gì?” Phương Thần cảm thấy mặc danh kỳ diệu, hơn nữa cha mình là thiếu chủ lang tộc, tuyệt đối sẽ không thương tổn hấn.

Tống Gia Bảo mấp máy môi, sau đó nói, “Phương Tinh xuất hiện tình huống như vậy Người của Lang tộc, khó bảo toàn sẽ không để cho phụ thân của người tiếp tục làm con người...” Một nói xong câu đó, hấn đã cảm thấy rất buồn cười, giống như bạn tốt của mình là chủng mã.

“Phốc...” Phương Thần thật là nhin không được trực tiếp nở nụ cười, hấn vốn đang cho rằng Tống Gia Bảo sẽ nói cái gì, ngược lại trăm triệu lần không ngờ, hấn thế nhưng sẽ nói như vậy.

Khổng Chiêu tại một bên cũng phiên phiên xem thường, “đầu óc nước vào đi?” Ngoài cách cái này, hấn thật sự hoài nghi Tống Gia Bảo mê muội, nói cách khác... tạo người?! Một hấn nghĩ đến cái từ này.

Tống Gia Bảo ủy khuất mà mân môi của mình, hấn nói sự thật, nhưng ngẫm lại cũng đúng, nếu bạn tốt của mình thích Phương Thần, vậy tuyệt đối sẽ không còn có những người kế thừa lang tộc khác đi.

Phương Thần vì một chút cũng không lo lắng cha mình sẽ như thế nào, trước kia là bởi vì không có cách nào, mà hiện tại đi... Hấn là tuyệt đối không cho phép.

“Triệu Nhất tới tìm ta.” Phương Thần nhìn những người khác, sau đó liền đi ra cửa.

Phương Triệu Nhất đối với tương lai lang tộc, nói không có một chút quan tâm là không có khả năng, dù sao hấn là Người của lang tộc, một khi lang tộc phát sinh cái gì ngoài ý muốn, vậy hấn cũng không khả năng có thể an toàn, huống chi con trai của mình.

“Leng keng...” Phụ tử hai người liếc mắt nhìn nhau, tiếng điện thoại lại đánh gãy bọn họ.

Phương Thần bất đắc dĩ mà cầm lấy điện thoại, nhìn đến một cái dây số sau, nháy mắt liền hiểu được là xảy ra chuyện gì.

“Tốt.” Chỉ nói là một chữ, liền cúp điện thoại.

Phương Triệu Nhất cầm lấy con mình tay, “Là Chiêu Hoa?!” Cho dù là câu nghi vấn, nhưng trông mắt tối đen kia, lại thoáng hiện cảm xúc khẳng định.

Chỉ cần nhắc tới tên người này, hắn liền rất sinh khí, hận không thể trực tiếp bóp chết Chiêu Hoa.

hắn không có nhiều ấn tượng với Chiêu Hoa, nhưng cũng không ngờ nhiều năm như vậy, hắn thế nhưng sẽ ở trước mặt mình xuất hiện, thậm chí còn muốn nhúng chàm con trai của mình.

“Ân, ta đi ra ngoài một chút!” Phương Thần cũng biết, có một số việc cần tuân thủ lời hứa. Nếu hắn cũng đã đáp ứng ba tháng, kia này ba tháng, hắn nhất định sẽ đi ra ngoài cùng người ước hẹn.

“Không chuẩn!” Phương Triệu Nhất cường ngạnh mà mệnh lệnh, trong trông mắt tối đen, thoáng hiện vẻ mặt sắc bén.

Phương Thần bất đắc dĩ mà nhìn cha mình, “Người cũng cùng lên đi.” Chiêu Hoa không có nói không được ba người đi.

Nghe được lời của con sau, lãnh khí trên mặt Phương Triệu Nhất, lập tức hãy thu lên, “Tốt.” Có hắn, tuyệt đối sẽ không để cho con trai mình chịu thiệt, càng thêm quan trọng là ..., hắn muốn đuổi tình địch đi.

Phương Thế Nguyên tính toán mang theo Phương Tinh trở về, vì Phương Triệu Nhất thân là phụ thân, không có đồng ý lang tộc làm như vậy.

“Tộc trưởng, thiếu chủ hắn...” Phương Hoành nhìn người đi ra ngoài, đối với tộc trưởng muốn nói lại thôi.

Phương Thế Nguyên xoa mình lông mày, mấy ngày gần đây, hắn thật là rất mệt, phụ cận lang tộc đều xuất hiện một ít yêu thú, có đôi khi còn công đánh lang tộc bọn họ.

“Tinh, hắn muốn làm như thế nào liền làm như thế đi.” Phương Thế Nguyên mệt mỏi mà đáp lại đạo, hắn thật không có nghĩ đến, đây chính là lang tộc thế nhưng hủy diệt trong tay của mình, tuyệt chủng!

Người thường tham gia vào ân oán lang tộc linh hồn cũng không có khả năng lưu lại, hơn nữa bọn họ cũng không hy vọng Phương Tinh chết ở trước mặt bọn họ.

Phương Hoành không biết nghĩ cái gì, thật sâu mà nhìn thoáng qua tộc trưởng, còn một chuyện, “Có lẽ hắn thật là Phương Thần, cũng vì nhi tử Triệu Nhất!” Có chút đồ vật là không có cách nào thay đổi, phải thăm dò một chút.

“Cái gì?” Phương Thế Nguyên bất khả tư nghị mà trừng lớn hai mắt của mình, thiếu niên làm sao có thể là đứa trẻ kia?!

172. Chương 172: Xác Định Thân Phận

Trước kia bọn họ cũng không phải không nghĩ, chỉ bởi vì rất nhiều chuyện, đều chậm trễ xuống dưới, hiện tại Phương Hoành lần thứ hai nói ra, có thể thấy được trình độ này...

“Tộc trưởng, ta không tán thành thiếu chủ thích thiếu niên đó, vì nguyên nhân này.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp nói, “Nếu người thiếu niên kia thật là Phương Thần, cũng đã từng là bán yêu, người nói này phụ tử yêu nhau là tình huống nào?!”

Chỉ cần nghĩ đến đây hắn đã cảm thấy lang tộc bọn họ hoàn toàn không có hy vọng.

Bọn họ vì tương lai lang tộc, vì một chuyện này, bọn họ không chỉ là bên trong đã xảy ra nhiều mâu thuẫn như vậy, thậm chí liên bên ngoài cũng tạo rất nhiều địch nhân, càng làm bọn họ không biết xuống tay như thế nào chính là, cũng không biết địch nhân là ai?!

Phương Thế Nguyên híp hai mắt của mình, cả người đều tản ra lãnh khí, “Không có khả năng!” Hắn như thế nào cũng không thông, vì con trai của mình, như thế nào sẽ thích Tôn nhi?! Trước kia bởi vì Phương Thần là bán yêu lang tộc mới hy vọng huấn luyện hắn, sau này tất cả mọi thứ đều ngoài ý liệu.

“Tộc trưởng, trước kia thiếu chủ đã làm chuyện gì, tin tưởng ngài cũng rõ ràng, như thế nào sẽ không có khả năng?” Lúc này chỉ có hai người bọn họ, Phương Hoành mới có thể nói như thế, thậm chí đem bọn họ một ít bí mật lang tộc đều nói ra.

“Hắn thích những người khác nói, là tuyệt đối sẽ không buông tha.” Cho dù giọng điệu Phương Hoành rất bình thản, nhưng này bên trong đôi mắt, lại thoáng hiện lo lắng nồng đậm.

Nếu bọn họ nghịch thiên nói, đối với lang tộc... Ở trong lòng hít một hơi thật sâu, ngay cả mình nói như vậy nhưng cũng hiểu được, đây chính là cho dù nhóm hắn vận dụng toàn bộ lực lượng, chỉ sợ cũng không ngăn cản bọn họ được.

Phương Thế Nguyên híp hai mắt của mình, “Đại trưởng lão, ý của ngươi là?” Hắn câu nói kế tiếp cũng không nói gì, nhưng ý tứ thực rõ ràng.

“Tộc trưởng, ta chỉ muốn ngươi có biết mà thôi, nếu người thiếu niên kia thật là Phương Thần, mà tộc trưởng yêu hắn nói, vậy chứng minh lực lượng thiếu niên...” Thấy tộc trưởng không nói gì, Phương Hoành mới tiếp tục nói, “Rất nghịch thiên, thậm chí hắn cũng đã muốn trưởng thành đứng lên, một chút cũng sẽ không sợ hãi lang tộc.”

trước kia lang tộc là đối đãi đứa trẻ kia như thế nào, bên bọn hắn cũng biết nhất thanh nhị sở, hiện tại thiếu niên trở về, không có trả thù bọn họ, xem như ân huệ lớn nhất của thượng thiên.

“Vậy hắn...” Phương Thế Nguyên hơi nhíu lại lông mày, trên người thiếu niên không có một chút lực lượng, hơn nữa không có không khí bán yêu, làm sao có thể sẽ?! Chính là... Hắn cũng biết tính cách nhi tử, đối với một người xa lạ, thế nhưng còn có che chở, như vậy tử nghĩ như thế nào cũng không khả năng.

Lúc trước vì bởi vì lý do Phương Thần là ca ca Phương Tinh, mới có thể dẫn đến một loạt chuyện mặt sau, hơn nữa nữ nhân kia cuối cùng chết như thế nào, Người của Lang tộc cũng là có điểm hoài nghi, nhưng không có một chút chứng cứ.

Triệu Nhất là người thường, tiến vào thời gian lâu như vậy, nữ nhân nhưng không có làm gì bọn họ điểm này bọn họ là như thế nào cũng không tin tưởng, vì cuối cùng nàng chết, đúng là bọn họ ra tay, trình độ trùng hợp này, không thể không làm cho bọn họ suy nghĩ sâu xa.

“Sức mạnh phải phía trên chúng ta, nếu không nói, làm sao có thể sẽ giấu diếm được ánh mắt chúng ta.” trong mắt Phương Hoành thoáng hiện quang mang hưng phấn, nếu thiếu niên không có trả thù bọn họ lang tộc, nhưng lại cùng thiếu chủ dính cùng một chỗ, liền chứng minh tình cảm của bọn họ rất sâu

Phương Thế Nguyên gật gật đầu, “Ta đã biết, ta sẽ trực tiếp hỏi.” lang tộc sẽ không tùy tiện đi thử người bên này, mà Phương Thần quả thật là Người của Lang tộc bọn họ, vậy phải vì lang tộc tấn một phần lực lượng.

Về phần tình cảm phụ tử hai người bọn họ, mình không có sức mạnh can thiệp.

Phương Hoành không nói gì, hắn cùng tộc trưởng nói chuyện này, cũng là suy xét đến lý do Phương Tinh. Vốn dĩ bọn họ hy vọng nhất người thừa kế là Phương Tinh, hơn nữa cũng bồi dưỡng thật tốt, vì tình huống trước mắt, đối lang tộc bọn họ rất bất lợi.

lang tộc không úy kỵ bất lực lượng, chẳng qua cây trụ tinh thần phải vững, vậy nhóm lang tộc sẽ tự sinh tự diệt, thậm chí rất nhanh liền biến mất trong lịch sử.

“Phương Thần trải qua rèn luyện của linh độ không gian, đã muốn không phải người chúng ta tưởng tượng.” Phương Thế Nguyên giống như là đã muốn xác định thiếu niên là nhi tử Phương Triệu Nhất, giọng điệu của hắn thoải mái rất nhiều. Mặc kệ nói như thế nào, hắn cũng không hy vọng đứa trẻ năm đó, thật sự chết đi.

Lúc này Phương Thần căn bản sẽ không biết đạo, bởi vì hành vi quái dị của hai người / để cho Người của Lang tộc đoán được quan hệ của bọn họ.

Chiêu Hoa nhìn đến người bên cạnh Phương Thần, chọn chọn mình lông mày, “Phương Thần, ta nhớ rõ rất rõ ràng, ước hội người mà thôi?” Hắn đối với hành vi của Phương Triệu Nhất ngược lại không có nhiều đại cảm giác, hơn nữa...

Hắn có thể rõ ràng mà cảm giác đến thân thể của mình nội linh hồn rung động, cũng không biết là bởi vì thiếu niên, nên bởi vì nam nhân.

Cho dù hắn biết linh hồn kiếp trước của mình có biến vì mấy năm nay tình cảm hắn đối với ai, mình cũng dần dần mà phát giác đến đây.

Người nọ so với mình âm hiểm rất nhiều, hơn nữa rất nhiều phép thuật tu luyện, cũng là hắn truyền thụ, nếu không lấy tuổi mình hiện tại, làm sao có thể sẽ lợi hại như vậy?!

“Hắn còn không có thành niên, ta là người giám hộ, mà người...” Phương Triệu Nhất liếc nhìn Chiêu Hoa, không khách khí mà nói, “Nhìn qua liền không phải người tốt!”

Tuy rằng trước kia hắn thực thưởng thức Chiêu Hoa, chẳng qua tình huống theo nhi tử cùng hắn có tiếp xúc sau, tất cả mọi thứ đều hóa thành tro tàn. Cho dù là người thường, cũng tuyệt đối sẽ không để người yêu gặp nam nhân khác, nên chán ghét nam nhân.

Chiêu Hoa vô tội mà nhún nhún vai, cái bóng đèn lớn thế, hắn nghĩ muốn nói gì đều rất không tiện, huống chi là nói chuyện những người khác, chi bằng... Vừa nghĩ tới chuyện sau, Chiêu Hoa nói với bọn họ, “Chúng ta đi ăn cơm...”

Dư thừa nói không nói, chờ mình một mình một người, tin tưởng bóng dáng rất thích cùng Phương Triệu Nhất ở chung.

Chiêu Hoa vươn mình tay ra, muốn kéo Phương Thần, lại bị Phương Triệu Nhất phát một chút, rồi sau đó cũng không để ý.

trong lòng Phương Thần cảm thấy rất ấm áp, phụ thân của hắn, tuyệt đối có hắn, nếu không nói, hành vi như vậy hình như là ăn dấm?! Nghĩ đến đây, hắn cảm thấy tim mình đập đến rất nhanh, hình như là muốn nhảy ra.

hai nam nhân khác nhìn đến thiếu niên sắc mặt hơi hơi mà phiếm hồng, trong lòng nhảy dựng, mà Phương Triệu Nhất, nhất thời liền trầm xuống dưới, hơi hơi mà nghiêng đi thân thể, ngăn trở tầm mắt Chiêu Hoa.

Chiêu Hoa hơi hơi mà híp hai mắt của mình, trách không được sẽ như thế, trong lòng hắn có một ít so đo, vì thế liền tiếp đón hai người đi theo mình.

Phương Thần nhìn bọn hai tay họ cùng nắm, nhìn nhìn lại ánh mắt những người khác, không có để ý, chẳng qua ánh mắt Chiêu Hoa có thâm ý khác, khiến lòng hắn có một loại cảm xúc bất an tồn tại, cảm giác như vậy, hắn đã muốn thật lâu không có nếm thử qua.

“Chiêu Hoa có chút cổ quái.” Một chuyến ba người ngồi ở trong phòng ăn mà Chiêu Hoa bởi vì đi toilet, còn lại phụ tử hai người ngồi mà thôi.

Phương Triệu Nhất hơi hơi mà không vui, con hắn, ngoài nhắc tới Chiêu Hoa, giống như những người khác đều không ở trong lòng của hắn mặt.

“Triệu Nhất, ngươi không biết, Chiêu Hoa là yêu tộc lang tộc cùng hồ tộc kết hợp sinh ra.” Phương Thần cũng biết cha mình quên rất nhiều chuyện đều, hiện tại chỉ có thể là trước tiên là nói về một ít chuyện trọng yếu, để cho nam tử bên người, có thể thời khắc mà cảnh giác.

Phương Triệu Nhất đang tưởng đáp lại, lại nhìn đến Chiêu Hoa trở lại, mà lúc này không khí trên người hắn, hình như là đã xảy ra thay đổi, cụ thể là xảy ra chuyện gì, Phương Triệu Nhất căn bản liền nhìn đoán không ra.

“Thần! Triệu Nhất!” trên mặt Chiêu Hoa đều là tươi cười, vì nhưng không có đạt tới đáy mắt.

Bóng dáng đối Chiêu Hoa như vậy, trong lòng nên có điểm điểm bất mãn, nhưng lúc này nhìn đến người mình thích, một ít đồ vật có thể vứt bỏ không thấy.

trên mặt Phương Thần không có biểu tình dư thừa, hạ tay, lại gắt gao mà nắm. không khí như thế, đối với hắn mà nói, thật là rất quen thuộc, nói cách khác, mình trước đoán không có sai, Chiêu Hoa kiếp trước thật sự trở lại?!

trong lòng thiếu niên tuy rằng là như thế này tưởng, nhưng hắn muốn một trăm phần trăm đích xác định, kiếp trước hắn, thích cha mình.

Phương Triệu Nhất vì hừ lạnh một chút, rất rõ ràng không tính toán nhìn người trước mắt.

“Triệu Nhất, ta làm sai cái gì sao?” Chiêu Hoa đầy hứng thú mà nhìn thoáng qua Phương Thần, sau đó hỏi Phương Triệu Nhất.

“Rời Phương Thần!” Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà trả lời, tay phía dưới, cũng bị Phương Thần hơi hơi mà an ủi, để cho hắn nhìn xem.

Phương Thần vẫn luôn không nói gì, hắn không có nhìn ánh mắt Chiêu Hoa, cúi đầu, khiến người ta thấy không rõ lắm biểu tình trên mặt hắn.

Chiêu Hoa cầm lấy cái chén, uống một hơi nước sau, mới nhìn Phương Triệu Nhất trả lời, “Triệu Nhất, chúng ta làm sinh ý coi trọng hứa hẹn cùng danh dự, chẳng lẽ ngươi muốn Phương Thần không tuân thủ quy định sao?” Còn không có chờ những người khác trả lời khi, hắn mình tiếp nói, “Đương nhiên, các người muốn làm như vậy nói, ta cũng sẽ không có biện pháp.”

“Dù sao ta chỉ là tầng dưới lang tộc mà thôi, mà ngài lại là thiếu chủ lang tộc cao cao tại thượng, chỉ cần ngài mệnh lệnh một câu, ta đều sẽ vâng theo.” Tuy rằng giọng điệu Chiêu Hoa rất mềm nhẹ, nhưng chỉ cần là người có lỗi tại, cũng có thể cảm giác đến giọng điệu châm chọc nồng đậm.

Phương Thần lập tức liền ngẩng đầu, nhìn ánh mắt xinh đẹp kia, “Chiêu Hoa, chuyện của chúng ta, không cần liên lụy đến nơi khác.” nói xong câu đó khi, hắn liền biết mình nói sai rồi, mà hắn nhắc tới lang tộc khi, mình nhưng không có một chút biểu tình kinh ngạc.

“Lang tộc như thế nào là nơi khác đâu? Tin tưởng người so với ta càng thêm rõ ràng.” ý cười trong mắt Chiêu Hoa càng thêm thâm, hình như là xác định chuyện khiến cho hắn phá lệ sung sướng.

Phương Thần giả ngu, “Ta không biết ngươi đang nói cái gì?!”

173. Chương 173: Chân Tướng Bại Lộ

Chiêu Hoa muốn thăm dò Phương Thần, kết quả đều là không như ý, hơn nữa ánh mắt của hắn như có như không mà nhìn Phương Triệu Nhất, lấy ánh mắt thiếu niên, nhìn cũng biết là xảy ra chuyện gì.

Phương Triệu Nhất từ đầu đến cuối đều lãnh mặt, cả người đều tản ra lãnh khí khủng bố, đương nhiên, chỉ có nhìn về phía Phương Thần khi, ánh mắt mới có thể nhu hòa rất nhiều.

Bóng dáng cảm thấy rất kỳ quái, vì sao Phương Triệu Nhất kiếp này, sẽ biến thành như thế này?! ánh mắt như vậy, chỉ có thể xuất hiện giữa tình nhân.

hai người đi ở trên đường cái, người đến người đi, tuần mỹ dung hợp, thực dễ dàng hấp dẫn những người khác.

“Triệu Nhất...” cuối cùng Phương Thần thanh thúy mà hô, tuy rằng trong lòng là cha mình, nhưng là biết, nhưng tuổi hiện tại, không có khả năng trở thành phụ tử, một khi bị những người khác biết đến còn cho là mình có tật xấu đâu.

ký ức của Phụ thân, cần cùng lang tộc thương nghị, hoặc là... Hắn muốn nhìn nam tử cùng cha mình giống nhau như đúc, rốt cuộc là ai?! Như vậy, trong cơ thể phụ thân có vấn đề gì, có thể lập tức biết.

Phương Thần cũng không phải không quan sát cha mình thân thể, lại phát hiện bất cứ vấn đề gì cũng không có, điểm này hắn cảm thấy rất kỳ quái.

, trong cơ thể Phụ thân của hắn vốn dĩ có lực lượng, khi hắn kiểm tra, lại phát hiện hắn như là người thường phảng phất không có cái gọi là lực lượng.

Phương Triệu Nhất hơi hơi mà nghiêng đầu của mình, “Làm sao vậy?” Phải nghĩ biện pháp để cho nhi tử chia tay Chiêu Hoa nếu không nhiều mấy lần như thế nói, còn không biết sẽ phát sinh chuyện gì.

Kỳ thật hẳn tin tưởng con trai của mình, nếu thiếu niên không nguyện ý nói, kia Chiêu Hoa cũng tuyệt đối không làm được cái gì.

“Chiêu Hoa...” Phương Thần muốn nói lại thôi, ngoài nam tử kia, hẳn thật sự không biết nói chuyện cũ với ai?!

Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày, hẳn cũng không ngờ con trai mình thế nhưng sẽ có việc gạt chính mình?! Sau đó ở trong lòng cười khổ một chút, mất đi ký ức, đối với hẳn mà nói, thật là rất khó khăn.

“Hơi thở của hẳn hoàn toàn thay đổi.” Tạm dừng trong chốc lát, Phương Triệu Nhất mới tiếp nói, “Hình như là biến thành hai người.” Tuy rằng hẳn cùng Chiêu Hoa không quen thuộc, vì mỗi lần hợp tác, hẳn đều là cùng Chiêu Hoa cùng một chỗ, người này là dạng gì, hẳn biết đến rất rõ ràng.

Hiện nay Chiêu Hoa, như là nhân cách phân liệt, làm cho bọn họ rất khó có thể tìm đến nhân cách chủ.

Nghe được cha mình như vậy nói, trong mắt Phương Thần hiện lên một tia kinh ngạc, ngược lại cũng không ngờ, cha mình sắc bén như thế, Chiêu Hoa biến hóa như vậy cũng có thể cảm thấy nhanh như vậy.

khóe miệng Thiếu niên hơi hơi mà gợi lên, lộ ra độ cung xinh đẹp, phụ thân của hẳn cho tới bây giờ đều rất thông minh, mình nghĩ như vậy, quả thực là vũ nhục chỉ số thông minh của phụ thân.

“Đúng vậy, có lẽ Chiêu Hoa có hai cái linh hồn.” Phương Thần cũng hiểu được người thanh niên kia muốn thăm dò chính mình, hiện tại xem ra, quả nhiên y như mình nghĩ.

Nếu Chiêu Hoa kiếp trước trở lại, Phương Thần là tuyệt đối sẽ không buông tha người kia, cần giải quyết như thế nào, phải bàn bạc kỹ hơn.

Hẳn vẫn không biết, thì ra Chiêu Hoa là yêu tộc, thậm chí còn có lực lượng lợi hại như vậy, mà mình lại ngốc hồ hồ mà vì hẳn làm mọi chuyện gì, thậm chí cuối cùng chết ở trong tay của hẳn.

Vốn dĩ đối với cái chết, Phương Thần không có bao nhiêu cảm giác, chẳng qua sau khi chết tim hẳn như bị xé rách, từ nay về sau không thể vá lại, đến hiện tại vừa nghĩ tới tình huống phụ thân khi đó, tâm của hẳn đều rất đau đớn.

“Hai linh hồn?!” Phương Triệu Nhất nghe được con mình giải thích, tròng mắt thâm thúy, thoáng hiện vẻ kinh ngạc.

Hẳn cũng biết người tu luyện phát triển như thế nào, lang tộc bọn họ vì cànchậm rãi tu luyện, mới có thể cường đại đứng lên, mới có thể kéo dài cuộc sống, con hẳn cũng là tu luyện giả, thậm chí còn có được không gian của mình, trăm triệu lần không ngờ, chuyện phát triển khắp nơi.

“Đúng vậy, cái linh hồn này có khả năng là linh hồn kiếp trước, cũng là linh hồn cùng ta có ân oán.” khi Phương Thần nói những lời này, bên trong đôi mắt trong suốt, lại thoáng hiện cừ hận. Rất nhiều khi, hẳn không muốn nói này đó, dù sao hẳn không muốn phụ thân lo lắng.

Nếu như là phụ thân trước kia, bởi vì loại sức mạnh của mình, cũng không cần lo lắng, vì hiện tại... sự kiện tai nạn xe cộ, đối với bọn hẳn mà nói, nên có tai hoạ ngầm rất lớn.

Có lẽ là người thường muốn giết cha mình, hay là yêu tộc khác.

Bọn họ tại thế giới người thường, ngoài cách vận dụng mình lực lượng, không làm được gì khác, một khi đề cập đến chuyện liên quan đến người bình thường, đối với bọn họ mà nói, cũng là chuyện không tốt.

Hiện tại lang tộc gặp phải nguy cơ diệt sạch, có lẽ cùng chuyện trước kia có quan hệ rất lớn.

Rất nhiều công đức không phải là một sớm một chiều là có thể tích lũy, bọn họ cần trường kỳ dĩ vãng, mà một ít lang tộc thực hiện, rõ ràng vì động đến một ít quý tộc. Đương nhiên, này đó cũng chỉ là ý tưởng của cậu mà thôi.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất mân môi, kêu con trai mình trong chốc lát mới nói, “Ta biết mình mất đi ký ức, nhưng là chuyện lớn như vậy, người phải nói cho ta biết biết.” Hai linh hồn, kiếp trước rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?!

Trước kia mình đã cảm thấy có chút kỳ quái, đây chính là Thần Thần mới là đứa trẻ bảy tuổi, nhưng lại hiểu được nhiều đồ vật như vậy, ngay cả là lang tộc, cũng cảm thấy dị thường kỳ quái, nhưng nhìn bộ dáng Tổng Gia Bảo, hết thấy như thế này đều rất bình thường.

Phương Thần thấy bên trong đôi mắt cha mình, lộ ra thần sắc lo lắng, chỉ có thể nặng nề mà hít một hơi ở trong lòng, “Trở về nói cùng người.”

Trước kia là bởi vì sinh khí, mới không muốn cho cha mình biết việc này, chẳng qua hiện tại lại hoàn toàn không giống, hẳn không muốn phụ thân mơ hồ mà tiến hành một chuyện, việc này đối với bản thân mà nói, thật sự sẽ tạo thành thương tổn.

Vì bọn họ đều cũng không ngờ, chờ bọn họ trở về, Phương Thế Nguyên trực tiếp kêu thiếu niên cùng con trai mình đến trong phòng, hơn nữa nhìn về mặt của hắn, rõ ràng vì có rất nhiều lời cần hỏi, bọn họ cũng không khả năng cự tuyệt.

Phương Thần cùng cha mình liếc nhau lẫn nhau, đều nhìn được sự khó hiểu.

Từ nhìn khi thấy Phương Thế Nguyên, lần đầu tiên Phương Thần bị gọi đến trước mặt của hắn, điều này làm cho trong lòng hắn có dự cảm không tốt.

Phương Thế Nguyên người này, ngoài tộc nhân của mình, những người khác đều có thể nói là rất lạnh lùng, nếu không năm đó sẽ không đối với mình như vậy, chỉ vì hắn là bán yêu, lưu trữ huyết thống con người, đây đối với lang tộc mà nói, là một vũ nhục rất lớn.

Phương Triệu Nhất lôi kéo Phương Thần ngồi bên trên băng ghế, ý tứ rất rõ ràng, mình phải bảo vệ Phương Thần.

“Phụ thân, người tìm chúng ta đến có chuyện gì?” Nam tử hỏi đầu tiên, trong trí nhớ phụ thân là như thế nào, mình rất rõ ràng.

Phương Thế Nguyên hô hút một hơi thật sâu, từ khi Phương Thần trở về, ánh mắt của hắn cho tới bây giờ không có rời hắn.

“Người là nhi tử Triệu Nhất —— Thần Thần?!” Cho dù Phương Thế Nguyên nói như vậy, nhưng trong ánh mắt của hắn lại thoáng hiện cảm xúc khẳng định. Có lẽ bởi vì lang tộc đã xảy ra công việc bề bộn như vậy, hắn tình nguyện muốn một người đến chống đỡ tín niệm của mình.

trong lòng Phương Thần rất khiếp sợ, cho tới bây giờ hắn không có tiết lộ sức mạnh của chính mình, hơn nữa thân thể của mình cũng đã xảy ra biến hóa lớn như vậy, thậm chí liên một chút yêu khí cũng không có, vì sao tộc trưởng lang tộc hỏi như thế,?!

Thấy hai người không có lên tiếng, Phương Thế Nguyên càng thêm khẳng định ở trong lòng, “Chuyện trước kia, là ta thực xin lỗi người!” Nói xong câu đó sau, hắn lập tức liền đứng lên, mà cúi đầu thật sâu.

Phương Thần có chút luống cuống, đây là lần đầu tiên nhìn đến Phương Thế Nguyên, thế nhưng sẽ như thế thật trọng mà làm việc này, chính là... Có chút đồ vật, một khi đã làm, cũng sẽ không có cái gì thay đổi, trong khi nghĩ đến đây, ngược lại là trấn định xuống dưới.

“Các người phát hiện như thế nào?” giọng điệu Phương Thần rất trấn định, giống như bị phát hiện mình là Phương Thần, hẳn một chút cũng không để ý.

trong lòng Phương Thế Nguyên cao hứng không thể tưởng được đại trưởng lão đoán hoàn toàn chính xác, mà nữ nhân kia chết cùng bọn họ không có bất cứ quan hệ nào.

“Bởi vì quan hệ của người cùng Triệu Nhất.” Phương Thế Nguyên đều rất tinh tường biết, đây chính là Triệu Nhất đối Phương Thần có ý nghĩa như thế nào.

“...” Phương Thần không nói gì, cảm thấy bất ngờ, những người này thật sự là lợi hại, ngay cả quan hệ mình cùng phụ thân, cũng có thể bị bọn họ nhìn nhất thanh nhị sở.

sắc mặt Phương Triệu Nhất có chút vặn vẹo, hắn cũng không ngờ bởi vì mình, mới để cho nhi tử bại lộ, “Hắn là không có khả năng về lang tộc, hơn nữa hắn là con ta, cùng các người một chút quan hệ cũng không có.”

thanh âm nam tử, tràn ngập lãnh khốc, giống như không bán mặt mũi cho cha mình.

Phương Thế Nguyên cười khổ một chút, nếu không biết nhi tử mất đi ký ức kia cùng trước kia có gì khác nhau. Bọn họ đối đãi Phương Thần như vậy, cũng không có khả năng cần thiếu niên ở trước mắt kế thừa vị trí lang tộc, vì hy vọng khi cần, nhìn tại mặt mũi phụ thân, có thể trợ giúp bọn họ một chút.

“Chúng ta không có sức mạnh khống chế hắn, nhưng hắn cũng không muốn nhìn lang tộc bị diệt sạch đi?” Phương Thần vừa nghe đến những lời này sau, lông mày đều dựng thẳng lên.

174. Chương 174: Ước Định Hứa Hẹn

Phương Thần chọn chọn lông mày, ngược lại cũng không ngờ, da mặt Phương Thế Nguyên dày thế.

Phương Triệu Nhất không biết con mình cùng lang tộc ân oán, hơn nữa ký ức hắn cũng còn không có nhớ tới, nhưng ánh mắt lúc này, hắn nhận thấy được rất nhiều thứ.

“Phụ thân, lúc này Phương Thần cũng không phải Người của lang tộc sao?” Nếu cha mình nói như vậy, vậy thuyết minh Thần Thần là không nguyện ý cùng tộc nhân của mình có liên lụy.

Kỳ thật đối với Phương Triệu Nhất hiện tại, cũng không thấy đến lang tộc mang đến tiện lợi cho hắn, dù sao hắn là một người thường không có bất luận sức mạnh nào.

Phương Thế Nguyên nhìn thoáng qua con trai của mình, ngay cả con hắn không nhớ rõ bất cứ chuyện gì nhưng giữ gìn Phương Thần lại cùng trước kia giống nhau như đúc.

“Phương Thần, người cảm thấy như thế nào?” Phương Thế Nguyên cũng không nói gì thêm, cũng không để cho Phương Thần hấn lựa chọn, nhưng ánh mắt của hắn, thật sâu mà nhìn thiếu niên ở trước mắt.

Phương Thế Nguyên như thế nào cũng không thông, đây chính là một hài tử hơn một tuổi, thế nhưng còn sống từ linh độ trong không gian đi ra, chuyện không thể tưởng tượng như thế, chỉ sợ cùng yêu tà thú có quan hệ rất lớn.

Hắn cũng hoài nghi quá thiếu niên ở trước mắt bị yêu tà thú chiếm lĩnh thân thể nhưng hắn cũng biết, như vậy, thiếu niên là tuyệt đối sẽ không tiếp cận nhi tử không có một chút sức mạnh, hắn một chút giới trị lợi dụng cũng không có.

Phương Thần mân môi không nói gì, kỳ thật Phương Thế Nguyên không có nói sai, bởi vì cha mình là lang tộc, một khi lang tộc xuất hiện nguy cơ gì, khẳng định sẽ liên lụy đến phụ thân, đến lúc đó hắn không có khả năng khoanh tay đứng nhìn, huống chi bản cho ông nội một nhân tình cũng không tệ.

Phương Triệu Nhất không thích bộ dáng con mình khó xử, nói với cha mình “Có thể cho chúng ta tự nói một chút chuyện sao?”

Phương Thế Nguyên không có lên tiếng, hắn cũng biết, chuyện này, không có khả năng lập tức liền thành công.

Chờ sau khi hấn ra ngoài, Phương Triệu Nhất nhìn con trai của mình, “Người không nghĩ làm bang chủ lang tộc?” Cho dù hấn khẩu khí nghi vấn, bên trong đôi mắt, đã muốn khẳng định.

Thiếu niên nhìn cha mình, thật sự là không biết tư vị gì, rõ ràng hấn hấn không nhớ rõ chuyện giữa bọn họ, nói cách khác, hấn mà nhớ liền tuyệt đối sẽ không hỏi như vậy.

Hắn cũng biết, vậy là chuyện này, cùng cha mình không có quan hệ, dù sao hấn cũng không muốn mất đi ký ức cùng mình, này đối với bọn hấn mà nói, đều rất trọng yếu.

Phương Triệu Nhất thấy nhi tử không có lên tiếng, bên trong đôi mắt, đã có ảm đạm cảm xúc, vì thế nhẹ nhàng mà vươn tay, “Thần Thần...” tiếng nói trầm thấp, mang theo xin lỗi.

Phương Thần cười sau đó an ủi cha mình, “Ta không sao, lang tộc có chuyện gì nói, ta cũng không khả năng khoanh tay đứng nhìn.” Kỳ thật Phương Thế Nguyên nói một chút cũng chưa sai, tất cả mọi thứ hắn đều lấy phụ thân vì chủ.

Thấy thiếu niên trước mắt nói như vậy, Phương Triệu Nhất hơi hơi mà nhíu lông mày, “Người cũng biết, cùng lang tộc có liên hệ, đối với người mà nói, tuyệt đối không phải một chuyện tốt.” Hắn cũng không có biện pháp nào, có thể lệnh ký ức mình mất đi toàn bộ trở về.

“Nếu ta sợ hãi liền không trở lại.” thanh âm Phương Thần tràn ngập kiên định, hắn có thể sống tại linh độ không gian có thể trực tiếp cắn nuốt nguồn suối sức mạnh, hoàn toàn là bởi vì mình muốn còn sống trở về gặp phụ thân, nếu không nói, hắn đã sớm chết.

“...” Phương Triệu Nhất không biết muốn nói gì, tình cảm nhĩ tử đối với hắn, thật là phụ tử sao? Lúc này hắn là có chút hoài nghi, nhưng hắn hiểu được cái loại luyện phụ tình kết này xảy ra chuyện gì.

Phương Thế Nguyên vừa ra tới khi, liền nhìn đến đại trưởng lão vội vàng mà đi ra, mà bên trong đôi mắt, lại là thoáng hiện lo lắng người trước cùng hắn liếc mắt nhìn nhau, bước vào một phòng khác.

Tùy tiện bố trí kết giới, bọn họ sẽ không bị những người khác nghe được, đương nhiên, nếu sức mạnh người này vượt qua bọn họ nói, vậy không biết được rồi.

Hiện nay thân là lang tộc tộc trưởng, Phương Thế Nguyên cảm thấy mình làm người rất thất bại, thậm chí địch nhân lang tộc, đều còn không biết ở nơi nào. Kỳ thật trong lòng của hắn mặt mơ mơ hồ hồ mà có phán đoán, nhưng cũng không dám tùy tiện nói ra.

Hắn nói ra nói, đối với tộc nhân khẳng định có ảnh hưởng nhất định, đến lúc đó mà sai lầm, thực dễ dàng tạo thành hậu quả. bọn họ không muốn nhìn đến

“Hắn là Phương Thần sao?” Cho dù phỏng đoán chuẩn xác như vậy, nhưng Phương Hoành nên muốn tộc trưởng xác định.

Hắn đối Phương Thần không có bao nhiêu cảm giác, vì vừa nghĩ tới tình cảm phụ tử bọn họ mặc kệ nói như thế nào, trong lòng luôn có một chút không thoải mái.

yêu tà thú, vì bởi vì yêu nam tử, mới có thể dẫn đến kết cục hôm nay?! Đúng vậy, lang tộc bọn họ biến hóa, ít nhiều nhờ yêu tà thú, mà hiện tại lang tộc bọn họ gặp phải lại là nguy cơ diệt sạch.

Phương Thế Nguyên không trả lời hắn nói, hơi gật đầu, chứng minh hết thấy suy luận đều là chính xác.

Hắn ở trong lòng nặng nề mà thở dài, Phương Thần bình yên vô sự, khiến tảng đá lớn trong lòng của hắn phóng xuống dưới, đồng thời cũng biết, chờ nhĩ tử khôi phục ký ức sau, cũng sẽ không trách cứ chính mình.

trên người Phương Thần không có chút không khí yêu tộc nào, liền chứng minh hắn đã không phải người yêu tộc, thậm chí toàn thân cũng đã bị cải tạo qua, nếu không nói, như thế trưởng thành như thế này.

Linh độ không gian là dạng gì, chính bọn hắn cũng biết rất rõ ràng, nhất định là bởi vì có yêu tà thú trợ giúp, nếu không thì không có Phương Thần hôm nay, về phần bọn họ đã từng đạt thành cái hiệp nghị gì, liền cùng bọn họ không có một chút quan hệ.

Hiện tại bọn họ cần phải làm là lang tộc khó khăn, hy vọng Phương Thần có thể giúp đỡ một chút, người yêu tộc, luôn luôn đều là lấy sức mạnh vì tôn, chỉ cần người đầy đủ cường hãn nói, kia cái gì âm mưu quỷ kế trước mặt cường giả, đều sẽ hóa thành tro tẫn.

Phương Hoành chứng thật tin tức này sau, trong ánh mắt của hắn mặt, thoáng hiện quang mang chói mắt, vả lại mặc kệ Phương Thần nguyện ý hay không, tình cảm hắn đối với thiếu chủ, cũng không phải là tùy tiện vài câu liền giải thích rõ ràng.

Phương Thế Nguyên làm sao không biết đại trưởng lão đang suy nghĩ gì, ” để cho hắn suy xét một chút, nếu hắn không đáp ứng chúng ta không có cách nào.” Thậm chí còn không thương tổn một thiếu niên.

Lúc trước thiếu niên còn rất nhỏ, bọn họ cũng đã làm sai rất nhiều chuyện, hiện tại sức mạnh của hắn cường hãn như vậy, nếu thật sự trở mặt, chỉ sợ cuối cùng chịu thiệt là lang tộc.

“Tộc trưởng, chúng ta cũng biết, chuyện này làm khó dễ người.” Phương Hoành đối với mình tộc trưởng trần ngập xin lỗi, cũng hiểu được nam tử trước mắt, rốt cuộc là thừa nhận áp lực nào, mới có thể dẫn đến kết quả hôm nay.

Bọn họ trăm triệu lần không ngờ, lang tộc không thể sinh con nữa?! là do họ phạm vào quy luật gì, cho nên mới...

Vừa nghĩ tới bọn họ tuổi thọ của họ, cùng với kỳ vọng của lang nữ, trái tim như là đè nặng một đại tảng đá, làm cho bọn họ đều không thở nổi.

Phương Thế Nguyên lắc đầu, “Đây là trách nhiệm của ta.” Cho dù thêm một lần, hắn vẫn cứ sẽ như vậy lựa chọn. Người cũng không khả năng biết trước, huống chi là với một cái bán yêu, nhưng hắn sẽ áp dụng ôn nhu biện pháp, mà không đến mức cùng Triệu Nhất biến thành như thế này.

Đúng vậy, con hắn là mất đi ký ức, vì khoảng cách kia, chỉ sợ vĩnh viễn cũng không khả năng biến mất, hắn thức tỉnh lại liên cũng không có ở lại lang tộc thêm một ngày, trực tiếp đi luôn, từ nay về sau ngoài cách liên hệ tất yếu, phụ tử bọn họ hình như không có gì nói cần nói, thậm chí như người xa lạ.

Phương Hoành mấp máy môi của mình, khi nghĩ muốn nói gì, cuối cùng cái gì cũng không có nói ra nhiều khi, ngôn ngữ không phải cam đoan tốt nhất, ngược lại là hành động.

Bọn họ thực xin lỗi Phương Thần, sinh hoạt về sau nên bù lại cho thiếu niên, để cho tâm của hắn, hoàn toàn mà trầm tĩnh lại.

Phương Triệu Nhất cùng Phương Thần nói chuyện không lâu, mà nhìn bộ dáng song phương, cũng đã nói xong.

“khi lang tộc gặp nguy hiểm khi, ta sẽ ra tay.” Phương Thần giọng điệu thản nhiên, mà lời hắn nói, một ít trưởng lão mà nói, căn bản sẽ không biết xảy ra chuyện gì.

Phương Thế Nguyên lộ ra tươi cười, “Cám ơn!” Chỉ cần hứa hẹn này, vậy nhóm hắn không có cái gì buồn phiền ít nhất lang tộc sẽ không tùy tiện bị giết tuyệt.

Đối với nam tử nói, Phương Thần vì bữu môi, sau đó nói, “Ta là vì phụ thân.” Đúng vậy, hắn làm này hết thấy, đều là bởi vì phụ thân, nói cách khác, hắn mới sẽ không quản lang tộc.

Hiện tại Phương Thần cùng Phương Thế Nguyên cũng không ngờ, đây chính là nguy cơ lang tộc sẽ đến đến nhanh như vậy, làm bọn hắn trở tay không kịp.

“Người đối thân thể Phương Tinh có biện pháp sao?” Phương Hoành thấy bọn họ nói thỏa, vì thể tiểu tâm mà dò hỏi. Tuy rằng hắn cũng thích Phương Thần, nhưng đối với hắn mà nói, Phương Tinh tương đối trọng yếu.

Ngay cả Phương Tinh trong cơ thể bộ không có nhiều lực lượng, thậm chí có thể nói, căn bản liền không – cảm giác, nhưng có thể nói, hắn nên hy vọng bồi dưỡng Phương Tinh thành một người thừa kế.

“Có!” Phương Thần không có một chút giấu diếm mà nói, nếu bọn họ cũng đều biết sức mạnh của chính mình, vậy hắn cũng không cần phải giấu diếm, chính là...”Đi ra!” Hắn có thể rõ ràng mà cảm giác đến áp lực cường đại, mà thân thể đã sớm bảo hộ bên người phụ thân.

“Ha ha... Thật sự là không tồi!” Một cái thanh âm âm lãnh vang lên, toàn bộ không gian đều tối đen xuống dưới.

175. Chương 175: Khẩn Cấp

Phương Thế Nguyên bọn họ cả người đều cảnh giác, cho dù toàn bộ không gian đều đen xuống dưới, trên mặt bọn hắn, vì một chút cảm xúc khẩn trương cũng không có.

“Ha ha... Ha ha dát... Người của lang tộc...” đạo thanh âm kia tiếp tục nói, cấp người một loại cảm giác mao cốt từng nhên.

Phương Thần không nói gì, lúc này hắn đã biết đối phương đang phô trương thanh thế, một khi đã như vậy nói, kia mình không cần khẩn trương, người duy nhất hắn lo lắng là cha mình, nếu mình có năng lực vậy yên lặng theo dõi kỳ biến.

Phương Thế Nguyên hơi hơi híp hai mắt của mình, sau đó nở nụ cười, “Không biết các hạ quang lâm nơi này có gì chỉ giáo?” Trong thanh âm của hắn không có một chút cảm giác dư thừa, hơn nữa cùng đại trưởng lão hồ thị liếc nhìn, từ trong mắt nhau, nhìn thấu cảm xúc lạnh nhạt.

Bọn họ cũng không phải sợ hãi người, huống chi Phương Thần thừa nhận sức mạnh của mình, nếu như vậy hắn nhóm cũng không cần lo lắng quá phận.

Có lẽ Phương Thần cũng không để ý lang tộc, chẳng qua nhất định là rất coi trọng Triệu Nhất, hắn tuyệt đối sẽ không để ra bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn.

“Cái này đi...” Kia đạo thanh âm cố ý kéo dài rất nhiều, đợi trong chốc lát sau, mới tiếp tục nói, “lang tộc các ngươi rất nhanh sẽ bị giết vong...” Hắn không có nói xong, lại phát hiện mình hết thấy chung quanh giống như đều bị cố định.

Phương Thần ghét nhất một ít người không có thực lực nói như vậy, “Đi ra!” Trong nháy mắt, chợt nghe đến tiếng vang...

Sau đó tất cả mọi người thấy được trước người nói chuyện, lúc này hắn nằm trên mặt đất, muốn giãy dụa đứng lên, lại phát hiện không có bất cứ tác dụng gì.

“Vừa rồi ngươi không phải thực kiêu ngạo sao?” Phương Thần cười tủm tỉm mà dò hỏi, người này nhìn qua tuổi không lớn lắm, phá lệ âm nhu, cho người một loại cảm giác chán ghét.

“Ngươi buông!” Người nọ quát lớn lớn, hắn vốn dĩ chỉ muốn nhìn mà thôi, hơn nữa ý vào tu vi mình rất tốt, cho nên mới dám như thế, vì chuyện ra ngoài dự liệu của thế nhưng biến thành như thế này.

“Là ai phái ngươi tới?” Phương Thần cũng không quản những người khác như thế nào, gương mặt, xinh đẹp lúc này lại xuất hiện sát khí. Hắn ghét nhất người như vậy, hắn muốn xuống tay với cha mình, một khi đã như vậy nói, vậy hắn tuyệt đối sẽ không dễ dàng mà buông tha.

Người nọ không muốn nói chuyện, sau đó sắc mặt đều vặn vẹo, mà Phương Thần không chú ý mấy người Phương Thế Nguyên một chút chú ý cũng không có, “Vào đi thôi...” Sau khi nói xong, người này nháy mắt liền biến mất trong tầm mắt mọi người.

Trừ Phương Triệu Nhất ra ở, trong mắt những người khác đều lộ ra biểu tình kinh hãi, cũng không phải bọn họ sợ hãi, chỉ trăm triệu lần không ngờ, tu vi thiếu niên thế nhưng lợi hại như thế, còn có thể trong trống rỗng mà đem người trực tiếp cất bước ...

Phương Thế Nguyên suy nghĩ rất nhiều chuyện, một hồi lâu sau, mới dò hỏi, “Phương Thần, hắn đi chỗ nào?” Tuy rằng biết mình có lẽ không có cách nào hỏi đến, nhưng hắn muốn biết rốt cuộc là ai phái người đến nhằm vào lang tộc bọn họ.

Trước kia bọn họ cũng muốn ra tay, không gian cũng không phải khó cởi bỏ, nhưng mới một giây đồng hồ tất cả mọi thứ đều đã bị giải khai, thậm chí liên người cũng bị khống chế. Trong lòng của hắn mặt không kinh hãi là không có khả năng, đồng thời cũng có cảm xúc kiêu ngạo.

Ngay cả Phương Thần hiện tại không phải Người của Lang tộc, nhưng trong lòng người này có vương bản, sẽ không nhìn lang tộc diệt vong. Kỳ thật trong lòng của hắn rất kỳ quái, đây chính là lang tộc cho tới nay đều làm người điệu thấp, khi nào thì đắc tội những yêu tộc khác?!

“Chờ kết quả thẩm vấn đi ra, ta tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết.” Nếu mình đã muốn bại lộ tu vi, vậy muốn cho bọn họ nhìn, cho bọn họ không dám hành động thiếu suy nghĩ, mà mình không bao giờ còn là đứa trẻ không có sức mạnh.

vừa nói xong, sắc mặt các trưởng lão đều có điểm khó coi, thiếu niên xinh đẹp này, thật là quá mức kiêu ngạo, sau đó ngấm lại, người này cũng tư bản như vậy, huống chi... Nghĩ đến đây, tất cả bọn họ nhin xuống.

Phương Thế Nguyên ngược lại không có phản ứng, dù sao hắn biết Phương Thần đối với lang tộc, vẫn luôn có oán hận.

“Ta đây sẽ chờ tin tức của ngươi!” Phương Thế Nguyên, thoáng hiện tin tưởng không khí, để cho trong lòng Phương Thần phá lệ thư sướng. Thân là tộc trưởng lang tộc, nên có trí tuệ như vậy, về phần những người khác sẽ như thế nào, cùng hắn một chút quan hệ cũng không có.

Phương Triệu Nhất vẫn không nói gì, lúc này sắc mặt hắn dị thường khó coi, hắn là người thường, trước chuyện phát sinh, một mảnh tối đen không sự sống. Hắn chán ghét yêu tà thú, nhưng càng thêm chán ghét chính mình, bởi vì hắn là một người thường không có sức mạnh.

đột nhiên trên tay của hắn truyền đến độ ấm, nam tử lập tức liền nghiêng đầu của mình, nhìn ánh mắt nhi tử lo lắng, một lòng không biết xảy ra chuyện gì, có vẻ phá lệ trầm trọng.

Cái người kia cùng mình giống nhau như đúc còn không biết lai lịch là gì, nhưng điều duy nhất có thể xác định chính là, người nợ quen chính mình.

“Triệu Nhất, chúng ta nói chuyện.” trong thanh âm Phương Thần tràn ngập nhu hòa, hắn ánh mắt trong suốt có vẻ phá lệ nhu hòa. Hắn cũng biết, có một số việc, mình phải đối mặt, huống chi còn có... Trong lòng mơ mơ hồ hồ mà có một loại cảm giác, chẳng qua lại bởi vì xã hội hiện đại, đều bị hắn xem nhẹ đi.

Lang tộc gặp phải nguy cơ, đại khái cùng một ít đồ vật có quan hệ rất lớn, không một cái tinh cầu có người thuộc về mình, một khi đã như vậy nói, vậy hắn cũng có thể tấn trách, nếu không đối với bọn họ không có chỗ tốt.

Linh độ không gian là địa bàn của mình, nếu như mình có đầy đủ lực lượng, có lẽ có thể thay đổi hoàn cảnh bên trong, chẳng qua hiện tại như thế này, xa xa không đủ, nếu như vậy, hắn càng cần tu luyện, đề cao tu vi mình.

Phương Triệu Nhất không biết con trai mình rốt cuộc muốn cùng mình nói cái gì, gật đầu cùng những người khác, lập tức liền lôi kéo nhi tử đi vào trong phòng, còn lại Phương Thế Nguyên bọn họ cùng với các trưởng lão lang tộc.

“Tộc trưởng, ngài như thế nào có thể thỏa hiệp?” một vị trưởng lão trong đó rất không thích thái độ Phương Thần, dù sao bọn họ lang tộc có lịch sử đã lâu, đối với quy củ trong tộc, những người khác đều rõ ràng.

Phương Thế Nguyên nặng nề mà hít một hơi, trừ mình cùng đại trưởng lão, những người khác đều không biết thân phận Phương Thần, nhưng hắn không có tính toán giấu diếm.

“Hắn là đứa trẻ năm đó, cũng là hài tử của Triệu Nhất.” Trong thanh âm của hắn tràn ngập cảm thán, tuy rằng hắn là tộc trưởng lang tộc, chẳng qua rất nhiều chuyện, đều là các trưởng lão đề nghị sau mới có thể bắt đầu thực hành.

Bán yêu đối với lang tộc bọn họ mà nói, đúng là không có nhiều tác dụng, lúc trước hắn cũng chỉ muốn đem Phương Thần rèn luyện thành người mạnh mà thôi, vì ra ngoài ý liệu, đây chính là bán yêu nhi con mình xem trọng, để cho mặt sau đã xảy ra một loạt chuyện.

Khi đó bởi vì mình thỏa hiệp cùng nhi tử, bọn họ đi vào thế giới nhân loại, sau đó lại lại đã xảy ra công việc như vậy, thậm chí yêu khí trên người cũng không có, huống chi xem ra, bản lãnh của hắn không có triển lãm ra.

Nghe được tộc trưởng bọn họ nói như vậy, trên mặt, các vị trưởng lão đều xuất hiện biểu tình không đồng dạng, nhưng điểm duy nhất có thể xác định chính là, bên trong đôi mắt bọn họ, đều có biểu tình kinh hãi, tộc trưởng sẽ như vậy nói, đã chứng minh cùng thiếu niên đạt thành hiệp nghị.

“Vậy hắn...” Trước trưởng lão muốn nói lại thôi, chuyện lang tộc bọn họ, thiếu niên đều sẽ hỏi đến?! Kỳ thật hắn cảm thấy ý tưởng như vậy không chỉ là mình có, những người khác cũng nhất định muốn biết.

Bọn họ vì tương lai lang tộc, thật là thao nát tâm, vốn tưởng rằng đây là một thế giới bình thản, hiện tại xem ra, ánh mắt của bọn họ rất hẹp, tỉ lệ sinh đẻ của lang tộc không có, mà yêu tộc khác không phải như thế này.

Quy luật đối trừng phạt lang tộc bọn họ như vậy tử? Hay là Người của lang tộc bị người hãm hại?! hết thấy hết thấy, người của bọn họ cũng còn không có được một chút tin tức,

Phương Thế Nguyên chưa sót mà nở nụ cười, “Cũng không biết đứa nhỏ này trưởng thành như thế nào, hẳn đối với chuyện khi còn bé, nhớ rõ nhất thanh nhị sở, nói cách khác...” Tam dừng trong chốc lát, mới tiếp nói, “Trong lòng của hắn cũng chỉ có Triệu Nhất, nếu không nói, tuyệt đối sẽ không quản nhân sự.”

Đúng vậy, đối với Phương Thần mà nói, chuyện lang tộc, vì là nhân sự mà thôi.

tất cả mọi người trong đại sảnh không có lên tiếng, bọn họ cũng không biết ứng nên nói như thế nào, chuyện năm đó, bọn họ cũng có tham dự, hiện tại không có tư cách nói cái gì.

Trong phòng, Phương Thần nhìn cha mình, sau đó nghiêm túc mà nói, “Phụ thân...”

Phượng Triệu Nhất kinh ngạc nhìn con trai của mình, trước vẫn luôn đều gọi tên của mình, vì sao hiện tại cũng là gọi phụ thân đâu?!

“Chính như Phượng Dịch nói, có lẽ sẽ cái này giới đã xảy ra chuyện nhất định, mới có thể dẫn đến...” Phượng Thần nghĩ tìm từ như thế nào, “Hiện nay là quan trọng nhất chính là, tìm kiếm được cái điểm vỡ tan này, có lẽ trợ giúp đối với trí nhớ của người.”

Chỉ có t khi nguy hiểm, mới có thể kích thích đại não người, hắn cũng biết phương pháp này rất nguy hiểm, vì một ít sức mạnh thần bí liên tiếp xuất hiện, chỉ sợ về sau sẽ có người nhiều tu vi đã khi đó cha mình là người thường, càng thêm muốn chết chính là, hắn là thiếu chủ lang tộc, không có khả năng để những người khác không đếm xỉa đến.

“Này rất nguy hiểm?!” Phượng Triệu Nhất vươn mình tay ra, trực tiếp đem nhi tử ôm vào trong ngực của mình, đồng thời ở trong lòng âm thầm đặt quyết định đính hôn, chỉ cần chờ hắn khôi phục ký ức, vậy hắn liền thông báo cùng con trai mình.

176. Chương 176: Không Khí Ái Muội

Phượng Thần đương nhiên biết tìm được chỗ đột phá nếu không sẽ rất nguy hiểm, chỉ vì cha mình, hắn tuyệt đối phải làm như thế. thể cục hiện tại, không phải tùy tiện một hai người là có thể tùy tiện xoay chuyển.

Tuy rằng trong lòng như vậy nhưng trên mặt không có biểu tình như thế, hắn nhẹ nhàng mà vươn tay mình, sau đó cầm lấy tay phụ thân an ủi, “Yên tâm, không có bất cứ chuyện gì, hơn nữa người cũng có thể tin tưởng ta, tu vi của ta cũng không tệ lắm.” Kỳ thật hắn như vậy khiêm tốn mà thôi, dù sao liên Người của Lang tộc cũng biết thiếu niên này rất lợi hại, huống chi là một ít người thường đâu?!

trong ánh mắt Phượng Triệu Nhất thâm thúy, căn bản liền nhìn không thấy để, “Chuyện từ nay về sau, người cần phải nghe ta, biết không?” Hắn không nghĩ nhi tử xảy ra bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn, bất lực, dù sao hiện tại mình là người thường mà thôi.

“Ân, điều kiện tiên quyết là nghiêm túc không có tình huống nguy hiểm.” tiếng nói thiếu niên thanh thúy, tràn ngập cảm xúc. Cha mình có tính cách gì, ngay cả mất đi ký ức, nhưng cũng hiểu được tầm quan trọng của mình với hắn.

Nếu bọn họ ngay từ đầu gặp mặt, phụ thân không để ý tới mình nói, vậy hắn khẳng định sẽ xoay người mà đi, tin tưởng không có một người thích cảm giác bị nhìn thành người xa lạ.

Phượng Triệu Nhất còn muốn nói điều gì, đã muốn bị thiếu niên ngăn trở, “Phụ thân, người phải đáp ứng ta?! Biết không?” Nâng đôi mắt, đồng tử trong suốt trong, nhìn về mặt nam tử, khiến những thứ khác nói đều nói không nên lời.

“Thần Thần...” Không kìm lòng nổi, Phượng Triệu Nhất nhẹ nhàng mà hôn trán thiếu niên một chút sau đó hai người đều sững sốt, không khí ấm áp, nháy mắt liền quay chung quanh mọi người.

Phượng Thần cảm giác trong lòng mình ấm áp, hắn đã thật lâu không có cảm giác như vậy.

trong lòng Phương Triệu Nhất rung động, nhưng không có hồi hận, hấn quyết định cùng nhi tử cùng một chỗ, khó khăn, cũng sẽ không trở thành chướng ngại.

Trong phòng hai người đều tràn ngập không khí cực nóng, không khí ái muội thản nhiên mà quay chung quanh, ai không có phá một mảnh không khí hài hòa này.

Chiêu Hoa đối với Phương Thần rất cảm thấy hứng thú, vì mặc kệ là hồ tộc hay lang tộc, giữa yêu tộc bọn họ hình như là xuất hiện vấn đề.

“Người từ trước thế tới, như vậy người có biết đây là tình huống gì sao?” Chiêu Hoa hỏi bóng dáng, giữa bọn họ có thể giao lưu, cũng có thể tại tình huống mình đồng ý hạ, cho bóng dáng không chế thân thể của chính mình.

Bóng dáng hơi hơi nhăn mày đầu, kiếp trước, căn bản sẽ không có phát sinh chuyện như vậy, chẳng lẽ là bởi vì mình trở lại quá khứ?! Mới có thể dẫn đến tất cả mọi thứ đều đã xảy ra biến hóa?! Còn có vì Phương Thần, thiếu niên như vậy cùng kiếp trước có điểm điểm bất đồng.

“Người nói chính người là từ kiếp trước tới, không phải là gạt ta đi?” Chiêu Hoa cười dò hỏi, từ trong ánh mắt của hấn nhưng không có một chút ý cười.

Từ lúc mới bắt đầu, hấn liền biết bên trong thân thể của mình có một linh hồn khác, thậm chí có đôi khi mình hôn mê, người không chế thân thể của mình cũng không phải mình, trước hấn vẫn cũng không biết, sau đó mới phát hiện hai cái linh hồn giữa có thể giao lưu.

Kỳ thật hấn cũng không phải không có hoài nghi lời bóng dáng nói, nhưng có rất nhiều công pháp tu luyện, đều là bóng dáng cung cấp, thậm chí đối với hấn mà nói, có tác dụng rất lớn.

“Vì sao phải lừa gạt người? Nếu không phải ta không có thân thể nói, căn bản là không cần mượn dùng sức mạnh của người.” thanh âm lạnh lùng, từ trong ánh mắt của hấn mặt, nhìn không ra tình cảm khác. Hấn cũng muốn biết rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, vì sao cùng kiếp trước một chút cũng không nhất dạng, thậm chí tại khi kia, hấn đều cố ý đi chờ Triệu Nhất, kết quả... Lại trống rỗng cái gì cũng không có, lúc này mới bắt đầu hiểu được, có lẽ có vài thứ, cũng sớm đã chuyển biến.

Chiêu Hoa nhún nhún vai, cho dù tu vi của hấn so ra kém bóng dáng trước mắt, nhưng bởi vì lý do thân thể, mình cũng sẽ không mời cho hấn không chế.

“Ta đây hỏi người, lang tộc cùng hồ tộc bị yêu tộc khác đánh lén, kiếp trước có không?” Đối này với hai yêu tộc, hấn không có nhiều tình cảm, nhưng hồ tộc là của mình hấn sẽ không để ai phá.

Hồ tộc là thực không dễ dàng mới ở trong tay một khi bị người dễ dàng hủy diệt nói, vậy việc trước kia hấn làm, toàn bộ đều là uống phí công phu. từ lúc Chiêu Hoa còn rất nhỏ hấn biết, mặc kệ là chuyện gì, cần nắm ở trong tay của mình.

Bóng dáng suy nghĩ trong chốc lát sau, mới chậm rãi mà lắc đầu, “Không có, hơn nữa rất nhiều chuyện, đều cùng kiếp trước không có quan hệ.” Phải nói là vận mệnh quý đạo, tại khi hấn không biết, đã sớm đã xảy ra biến hóa.

Phương Tinh là xuất hiện, vì sao Phương Triệu Nhất không lấy cô gái kia, điều này làm cho trong lòng hấn sinh ra cảm xúc khó hiểu.

Chiêu Hoa giống như sớm liền đoán đến như vậy, nói với bóng dáng, sắc mặt của hấn không có chút biểu tình nào.

“Một khi đã như vậy nói, vậy người liền chuẩn bị tìm thân thể đi.” Chiêu Hoa thản nhiên mà nói, hấn cũng không muốn bị những người khác không chế, cảm giác vậy tử, rất không tốt.

Bóng dáng hít một hơi thật mạnh, “Xem ra, yêu tộc đem gặp nguy cơ thật lớn!”

Tuy rằng hấn cũng là Chiêu Hoa, chẳng qua hiện tại chỉ còn lại linh hồn mà thôi, ngay cả trong đầu có rất nhiều ý tưởng, nhưng là chính mình không có thân thể, căn bản không làm được cái gì.

Chiêu Hoa mân môi không có lên tiếng, “Nhìn lang tộc bên kia có cái biến hóa gì mới quyết định đi!” Hiện nay ngoài biện pháp này, căn bản không làm chuyện khác.

Phương Thần đối với người mình quen được, một chút cũng không lưu tình, chờ hắn thắm vấn ra, trong mắt xuất hiện vẻ mặt nghiêm túc. Đương nhiên, người kia cũng không khả năng sẽ tiếp tục ở trên đời này, hắn là rác mà thôi, người phía sau màn rốt cuộc là ai, chỉ sợ không phải đơn giản như vậy.

Phương Thế Nguyên đối với việc Phương Thần nhanh như vậy có được tin tức, nói không kinh hãi là không có khả năng, sau đó ngẫm lại sức mạnh của hắn, trong lòng nhất thời liền bình thường trở lại.

“Người kia đến từ hồ tộc, hơn nữa không chỉ là lang tộc, thậm chí liên những yêu tộc khác, đều đã bị công kích.” Phương Thần đem đối thoại giữa bọn họ nói cho Phương Thế Nguyên biết.

Hồ tộc rốt cuộc có nhiều hơn, có bao nhiêu người, tình huống cụ thể, Phương Thần là hoàn toàn không rõ ràng lắm.

Chờ Phương Thần nói xong, Phương Thế Nguyên xuất hiện vẻ mặt vi diệu khó hiểu, hình như là có chuyện gì làm bọn họ phức tạp.

“Làm sao vậy?” Phương Thần cảm thấy rất kỳ quái, dù sao tình huống hồ tộc, mình hoàn toàn không biết gì cả.

“Hồ tộc là c người dẫn đầu toàn bộ yêu tộc, hơn nữa...” Tạm dừng trong chốc lát, Phương Thế Nguyên mới tiếp tục nói, “Hồ tộc cho tới bây giờ cũng sẽ không tùy tiện khởi mào chiến tranh, thậm chí khi yêu tộc khác phát sinh mâu thuẫn, hồ tộc tuyệt đối sẽ đi ra điều giải.”

Nói là người hồ tộc, chỉ bọn hắn không – cảm giác không khí hồ tộc, làm cho bọn họ có chút kỳ quái, trong lòng của bọn họ nghĩ như vậy, nhưng ánh mắt cũng không dám hướng Phương Thần nhìn lại.

“Ngay cả như vậy, cũng không nói rằng bọn họ cũng sẽ không khởi mào chiến tranh yêu tộc?” Phương Thần đối nhìn bọn họ tin tưởng hồ tộc như thế, cảm thấy có chút khó nói, không phải như thế nào sẽ có chuyện Phương Tinh, đương nhiên, có lẽ là yêu tộc khác giá họa cho hồ tộc cũng không nhất định.

Hiện tại tư liệu trên tay các người rất thiếu, cần từ từ sẽ đến mới có thể làm sáng tỏ việc này, điều tra rõ ràng ngọn nguồn.

“Người nói đến vậy, còn có người đoán trác là yêu tộc khác tham gia, là có ý gì?” Cái đồ vật này, lang tộc bọn họ cũng biết một chút, chẳng qua hiểu biết không nhiều lắm thôi.

Phương Thần hít một hơi thật mạnh, “Từ tình huống người kia đến xem, là hồ tộc bọn hắn có những người khác sai sử mới có thể làm chuyện như vậy, hay hoặc là nói, bọn họ dựa vào cái gì mới có thể như thế.”

“Nếu muốn biết tình huống cụ thể, phải tới hồ tộc một chuyến.” Thiếu niên, nghiêm túc mà nhìn những người khác.

Phương Hoành cũng không phải không nghĩ đến chuyện này, nhưng nhóm hắn lên ngựa, thì một phương không hòa bình, thậm chí còn sẽ làm người ta hiểu lầm.

“Ta đi cùng phụ thân.” Phương Thần không thấy họ nói gì, cũng đã đem quyết định của mình nói cho bọn hắn biết.

Những người khác nghe câu đó, đều không hẹn mà cùng mà nhìn về phía Phương Thần, ý là khi lang tộc xuất hiện nguy cơ, Phương Thần mới có thể nhúng tay, bây giờ là là tình huống nào?! Ngay cả trong lòng của bọn họ mặt rất cao hứng, nhưng phải phân biệt rõ ràng.

Phương Triệu Nhất hơi hơi cau mày, vì nhưng không có phản bác lời của con.

“Tu vi của ta các người là biết đến, hơn nữa ta là nhi tử thiếu chủ lang tộc, tin tưởng cái thân phận này, đã muốn đầy đủ.” Về phần những người đó có tin tưởng hay không, không trọng yếu, hơn nữa bọn họ cũng không dám tùy tiện ra tay, vạn nhất gặp nguy hiểm nói, kia mình liền mang theo phụ thân tiến vào không gian.

Phương Thần sẽ đề xuất đề nghị như vậy, nên muốn dùng phương pháp nhanh nhất khôi phục ký ức cho phụ thân, về phần lực lượng... Hắn là hỏi Phương Dịch một chút, người này, mỗi lần đều giấu diếm một chuyện cũng không nói rõ ràng, xem ra phải có một lần nói chuyện tử tế.

“Người thừa nhận mình là Người thừa kế của Lang tộc?” bên trong đôi mắt Phương Thế Nguyên, bộc phát ra kinh hỉ quang mang.

177. Chương 177: Phụ Thân Hiểu Lâm

Các trưởng lão khác nghe câu hỏi, bên trong đôi mắt mỗi người, đều thoáng hiện khó hiểu, dù sao bọn họ cũng không phải hiểu hành vi tộc trưởng như thế.

Trước bọn họ là xử lý Phương Thần vấn đề như thế nào, cũng biết nhất thanh nhị sở, hiện tại người thừa kế Phương Tinh biến thành như thế này, đối với bọn hắn mà nói, thật là họa vô đơn chí.

Phương Thần lắc đầu, “Không.” Hắn chỉ muốn điều tra rõ ràng một chuyện mà thôi.

“Kia...” Phương Thế Nguyên đối với trước nói một chút cũng không hiểu, một khi đã như vậy hắn vì sao có thể nói như vậy?!

Phương Thần đối với không có giải thích nghi vấn của Phương Thế Nguyên, “Như thế nào?” Là đáp ứng hay không? Hắn nhưng một chút cũng không để ý, hắn có này mục của chính mình, huống chi là chuyện cha mình.

“Ta đáp ứng người!” Phương Thế Nguyên có chút mất mát, chẳng qua thiếu niên dám làm như vậy, đối lang tộc bọn họ không có một chút tổn thất, huống chi còn có khả năng biết một chuyện khác.

thế giới khác sáp nhập vào bọn họ, đối với bọn hắn mà nói, thật là rất khiếp sợ, dù sao bọn họ không hiểu chuyện này lắm, nếu những người đó biết tình huống bọn họ, một khi tiến công nói, có lẽ yêu tộc bọn họ rất khó có thể tồn tại.

cho dù Phương Triệu Nhất không đồng ý nhĩ tử đi mạo hiểm, nhưng vì ký ức, còn có hòa bình, chỉ có thể là nuốt một hơi xuống. Nếu có thể nói, thật sự muốn bắt lấy cái người cùng hắn giống nhau như đúc đến hỏi một chút, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?!

Mặc kệ là người khác đến xâm lấn, hoặc là là muốn tiêu diệt bọn họ, nguyện vọng của hắn rất đơn giản, hy vọng cùng nhĩ tử sống hạnh phúc.

người Phương Triệu Nhất yêu, tuyệt đối sẽ không để cho hắn chạy ra khỏi lòng bàn tay của mình, có lẽ ý tưởng như vậy rất cực đoan, nhưng hắn một chút cũng không hối hận.

Mỗi người đều có tâm tư của mình, mà Tống Gia Bảo tuy rằng biết chuyện lang tộc, nhưng hắn là người thường, lòng có mà lực không đủ, căn bản là không có khả năng hỗ trợ.

” chuyện thế tục, liền giao cho các người xử lý.” Phương Triệu Nhất nhìn bạn tốt của mình thận trọng nói, hắn cũng không biết về sau sẽ phát chuyện gì, vì không nghĩ chuyện của bọn họ ngưng hắn ở trong này mà thôi.

Nghe được Phương Triệu Nhất nói sau, Tống Gia Bảo gắt gao cau mày mao, “Người là có ý gì?” Hắn cũng biết phương diện này rất nguy hiểm, hơn nữa ký ức đối với linh độ không gian cũng thực rất thưa thớt, trừ ra một ít vụn vặt, còn lại cũng không nhớ rõ.

Khổng Chiêu nhẹ nhàng lôi kéo tay Tống Gia Bảo để cho hắn trước không khẩn trương.

hiện nay Trương Đại Tráng cũng không tại S thị, đã muốn đi công tác đi, nếu không nói, hắn cũng lại ở chỗ này.

Bọn họ là bạn cùng phòng đại học, khi, còn không có tốt nghiệp bắt đầu gây dựng sự nghiệp, vừa mới bắt đầu tất cả mọi người rất gian nan, bởi vì có lang tộc làm hậu thuẫn, bọn họ không có gặp khó khăn, hơn nữa Phương Triệu Nhất còn có đầu óc thương nghiệp lợi hại.

“Có lẽ ta sẽ không trở về.” Phương Triệu Nhất làm tính toán, thậm chí hắn mình cũng cũng không ngờ, đây chính là lời mình nói sẽ trở thành sự thật, khi bọn hắn trở lại thế giới này, hết thảy đều đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

“...” Tống Gia Bảo trợn tròn hai mắt của mình, hình như cũng không ngờ bạn tốt của mình thế nhưng sẽ nguyên rủa mình chết đi?!

“Phương Triệu Nhất!” sắc mặt Khổng Chiêu cũng dị thường khó coi, tin tưởng bất cứ người nào nghe được bạn tốt nói như vậy, sẽ nhịn không được sinh khí.

trong tròng mắt Phương Triệu Nhất thâm thúy, thoáng hiện nghiêm túc, “Ta cùng Phương Thần đi lang tộc điều tra phát sinh chuyện gì cũng không rõ lắm.” Tất yếu, hẳn tuyệt đối sẽ không liên lụy con trai của mình.

Hắn là thiếu chủ lang tộc, ngay cả một chút sức mạnh cũng không có, nhưng ở trong mắt những người khác, thân phận của hắn một chút đều không biến hóa.

Lúc này Phương Thần căn bản liền không biết phụ thân mình tồn tại tâm tư gì, bởi vì Chiêu Hoa lần thứ hai mà hẹn mình đi ra, mà phụ thân của hắn, thế nhưng ra ngoài ngoài ý liệu, không có theo tới.

“Người ăn ngay nói thật đi, như vậy hứng thú sao?” Đôi mắt của thiếu niên không có tình cảm dư thừa, nhưng lại dị thường lạnh lùng, giống như nam tử yêu dị trước mắt đối với hắn mà nói, thế một chút cảm giác cũng không có.

Chiêu Hoa chần chừ lông mày, “Có hứng thú? Phương Thần, người mang theo trí nhớ của kiếp trước đi?” Nếu bóng dáng đã nói chuyện đã xảy ra biến hóa, thiếu niên trước mắt chỉ có mấy tuổi, chỉ sợ cũng là chuyển sinh mà đến.

Bóng dáng cũng chưa có xác định Phương Thần là chuyển thế mà đến, bởi vì trong ánh mắt của hắn mắt chỉ có Phương Triệu Nhất, mà mình lại hoàn toàn không giống, không thể tưởng tượng chuyện như thế đều đã xảy ra, như vậy phát sinh một hai kiện cũng sẽ không có cái gì thần kỳ.

“Người cũng đừng vội vã phủ nhận, người là nhi tử Phương Triệu Nhất, tự nhiên liền thích dãi tại bên cạnh hắn, mà người đối với ta...” Tạm dừng trong chốc lát, Chiêu Hoa tươi cười càng thêm sáng lạn, “Tuy rằng che dấu thực tốt, nhưng là lại tràn ngập hận ý.”

“Ta tự nhận là cùng người không quen thuộc, thậm chí thời gian gặp mặt đều mới mấy lần, là dạng kết quả gì, mới có thể cho người hận ta như thế đâu?” ngay cả thiếu niên này chán ghét chính mình, nhưng trên mặt nên giả thành một bộ bộ dáng vân đạm phong khinh.

Kỳ thật Chiêu Hoa lợi hại nhất không phải phép thuật cùng tâm tư, mà là bản lĩnh quan sát người, từ khi mình sinh ra tới nay, mặc kệ người nọ che dấu như thế nào, chỉ cần gặp mặt vài lần, hắn cũng có thể nhìn thấu bản lĩnh một số người.

Phương Thần rõ ràng cùng Phương Triệu Nhất có quan hệ, hơn nữa không có một người nào se sinh khí với việc cha mình có nữ nhân như thế, thậm chí còn... một chuyện mẹ Phương Tinh, đều là mình bố trí, huống chi huyết oa oa cũng không thấy, ngoài Phương Thần tiến vào linh độ không gian, hắn tái cũng không nghĩ ra những người khác, đương nhiên, hết thấy cũng chỉ hắn đoán mà thôi.

Thiếu niên quấy cà phê, nhìn đường chậm rãi tản ra, mà đối với Chiêu Hoa nói, hắn hình như là đang nghe kể chuyện, “Nếu Chiêu Hoa tiên sinh người muốn chơi như thế kia thật có lỗi, ta vì một chút hứng thú cũng không có.” Trong lòng của hắn đã muốn xác định, Chiêu Hoa nhất định là nhất thế song hồn, không phải làm sao có thể nói ra như vậy.

Kỳ thật hắn có thể giết chết Chiêu Hoa, nhưng hắn hiểu được, tình huống yêu tộc hiện nay có chút hỗn loạn, mà Chiêu Hoa, hẳn là tộc trưởng hồ tộc.

“Phương Thần! Người một chút cũng không sáng khoái, rõ ràng liền muốn giết ta, lại nên như thế, người thật sự là dối trá!” thanh âm Chiêu Hoa tràn ngập lãnh ý, thậm chí bên trong đôi mắt, bắt đầu dần dần mà biến thành hồng sắc yêu dị.

Phương Thần hiểu được thanh niên trước mắt đang tại bức bách chính mình, “Cũng tốt hơn người, nguy quân tử!” môi Yên hồng, lạnh như băng mà phun ra một câu nói kia.

Hắn cùng Chiêu Hoa có ân oán, không chỉ riêng là một lần chết liền có thể giải quyết, hẳn sẽ làm Chiêu Hoa biết, cái gì là cảm giác sống không bằng chết.

Chiêu Hoa rất nhanh liền khôi phục thành bộ dáng lạnh lùng, thậm chí còn “Ha ha ...” Mà nở nụ cười, “Phương Thần, ngươi rốt cục thừa nhận?” Quả nhiên tự giác đoán đều chính xác, bóng dáng là từ kiếp trước mà đến, mà thiếu niên ở trước mắt, cũng là từ trước thế mà đến, chẳng qua...

“Thừa nhận lại như thế nào? Ngươi có thể làm khó dễ ta?” trong đôi mắt Phương Thần tràn ngập chán ghét.

“Ta không thể đối với ngươi như thế nào, dù sao kiếp trước ngươi, là người yêu của ta đúng không?” Chiêu Hoa cũng biết đây là ảnh hưởng nhiếp hồn thuật, nói cách khác, thiếu niên với hắn một chút ảnh hưởng cũng không có, nhìn kết quả kiếp này liền hiểu được.

Nghe được buồn cười như thế, Phương Thần híp hai mắt của mình, “Chiêu Hoa. Không nói ái nhân. Như vậy sẽ làm ta muốn phun!” Vốn đang tưởng do mình trở về, mới dẫn đến chuyện biến hóa, vì cũng không ngờ, linh hồn Chiêu Hoa cũng trở về đến đây.

“Phun? khi cùng ta triền miên, ngươi cũng không nói như vậy đâu? Hoặc là...” Chiêu Hoa đứng lên. Hơi hơi nghiêng người, “Ngươi là hận ta đối với ngươi không có tình yêu s?” Quả nhiên mình khi vừa nói xong câu này, đồng tử thiếu niên lập tức liền trợn thật lớn.

lúc này Bóng dáng chiếm cứ thân thể Chiêu Hoa, hắn là muốn kích thích Phương Thần, sau đó...

Phương Thần thật sâu hô hút một hơi, mới khống chế thân thể của mình bộc phát lực lượng, “Chiêu Hoa! Ngươi muốn ta bạo đi? Đáng tiếc ta đã muốn không phải Phương Thần kiếp trước!” Sau đó thiếu niên đứng lên, trực tiếp xoay người rời đi.

ánh mắt kia đến hiện tại, Phương Thần đều không thể quên được, hận trong lòng, không có biến mất. Ngay cả giải trừ nhiếp hồn thuật, nhưng này loại cảm giác khắc cốt铭心, đến hiện tại còn nhớ rõ nhất thanh nhị sở.

trong mắt Bóng dáng tràn ngập ý cười, hắn rất nhanh mà che ở trước mặt Phương Thần, sau đó quỷ dị nở nụ cười một chút, “Phải không?” khi Phương Thần không có chuẩn bị, nháy mắt liền giữ chặt cổ thiếu niên, sau đó hôn xuống

Môi răng tương giao cảm giác, để cho thiếu niên có hoảng hốt trong nháy mắt, sau đó một đạo thanh âm rét lạnh vang lên đến, “Phương Thần!” tiếng nói trầm thấp tràn ngập nghiêng răng nghiêng lợi cảm giác.

mọi người, đều nhìn hành vi bọn họ, biểu tình mỗi người đều tràn ngập khinh bỉ.

cả người Phương Thần tràn ngập run rẩy, sau đó tránh thoát, nhìn đến cha mình, khuôn mặt tuyệt vọng mà đang nhìn mình, thậm chí tràn ngập bị ai nòng đậm...” Phụ thân, ta...” Thiếu niên nói năng lộn xộn, không biết giải thích hành vi của mình như thế nào.

178. Chương 178

Chiêu Hoa nhìn đến Phương Triệu Nhất thậm chí còn rất tốt tâm chào hỏi, “Triệu Nhất, ngươi nhanh như vậy đã tới rồi?” Trong giọng nói mặt có nguyên tố vui mừng.

“Thực cũng không ngờ, ngươi quan tâm ta như vậy.” trên người nam tử, tản ra không khí vui sướng.

Phương Triệu Nhất mân môi, không nói gì, thẳng hướng thiếu niên đi đến.

lúc này Phương Thần bất ổn, cha mình không phải nói không đến sao? Vì cái gì hiện tại ngay tại cái chỗ này? Thậm chí còn để cho hắn thấy được một màn khó chịu nhất. Tâm hắn tự chuyển động một vòng, cũng hiểu được Chiêu Hoa là cố ý, để cho nam nhân trước mắt nhìn đến.

“Phụ thân... Ta...” Thiếu niên còn chưa nói hết, liền phát hiện tay mình bị kéo lại.

” để cho ta phải nhìn...nữa thấy ngươi gặp Thần Thần, ta không buông tha ngươi!” Nam tử cảm giác đến thiếu niên run rẩy, trong tròng mắt thâm thúy, thoáng hiện vẻ mặt thần nhiên, cái khác đều nhìn không tới.

Chiêu Hoa có ngốc lảng trong nháy mắt, chờ hắn kịp phản ứng, thiếu niên cùng người mình ngưỡng mộ trong lòng, đã sớm rời đi.

Thời gian cũng không biết qua bao lâu, Chiêu Hoa mới kịp phản ứng, rất nhanh mà rời đi cái chỗ này.

Về đến nhà, không khí trên thân thể Chiêu Hoa hoàn toàn cùng trước kia không giống, bóng dáng cũng xuất hiện trên ghế sa lông.

“Ta không cảm giác được Phương Triệu Nhất đã giận?” Chiêu Hoa sâu kín mà nói, tại một cái chớp mắt kia, hắn cảm giác thân thể bị xâm chiếm, chuyện sau đó xảy ra, hắn đều nhìn nhất thanh nhị sở.

bên trong đôi mắt Bóng dáng, thoáng hiện cảm xúc ảm đạm, “Đúng vậy, trước kia Triệu Nhất sẽ không lãnh tĩnh như thế.”

Chẳng lẽ thật sự bởi vì thiếu niên trở lại, mà mình cũng trở về đến hiện, mới có thể dẫn đến hết thảy đều phát sinh biến hóa khó lường?!

Hắn thật là quá mức tự đại, nhìn bộ dáng thiếu niên, nhất định là đã biết bọn họ những người này cũng không biết kỳ ngộ như vậy.

“Người thì sẽ thay đổi.” Chiêu Hoa nhún nhún vai, tại hắn xem ra, tình cảm vô dụng, dùng sức mạnh tới tương đối nhanh, mấy thứ này mới có thể bảo vệ tốt chính mình.

“Bóng dáng, không cần tìm bọn họ.” Một hồi lâu sau, Chiêu Hoa mới chậm rãi mà nói.

Ngay cả bóng dáng cung cấp cho mình rất nhiều lực lượng, nhưng hiện nay là quan trọng nhất là đối mặt một ít nguy cơ của hồ tộc, nếu không có bọn họ tất cả mọi thứ đều sẽ hóa thành tro tẫn.

Bóng dáng nghe được hắn như vậy nói sau, linh hồn vốn dĩ hư vô, trở nên càng thêm mờ ảo, “Vì cái gì? Chẳng lẽ ngươi không nghĩ đến Phương Thần sao?” Hắn vì tình huống thấy hứng thú trong mắt Chiêu Hoa, hắn liền không tin tưởng nam tử này, đối với người thiếu niên kia một chút cảm giác cũng không có.

“Ha ha...” Chiêu Hoa nở nụ cười, trong thanh âm mặt tràn ngập giọng điệu trào phúng, “Chẳng lẽ ngươi không phát hiện sao?” Thấy hắn khó hiểu mà nhìn mình, hắn tiếp tục nói, “Có lẽ tại bất tri bất giác, ngươi thích thương Phương Thần.”

Hắn cũng không biết vì sao đồng dạng là Chiêu Hoa, người này nhưng có thể đồng thời yêu hai phụ tử bọn họ.

“Không... Không có khả năng...” Giống như là không thể tin dường như, bóng dáng lớn tiếng mà phản bác, chẳng qua linh hồn run rẩy, lại mơ mơ hồ hồ mà cho thấy hắn bất an.

Chiêu Hoa không có hứng thú tái luận vấn đề này, “Về sau chuyện bọn họ cùng của ngươi, các ngươi tự mình giải quyết, bản nhân không có thời gian cùng tinh lực phụng bồi.” Phương Triệu Nhất không là cái gì, hơn nữa hắn hiện tại không có một chút lực lượng, mình đối Phương Thần hứng thú, cũng là bởi vì vi tu vi của hắn mà thôi.

Mỗi người đều có công pháp tu luyện thuộc về mình, mà Phương Thần bây giờ còn nhỏ như vậy, đã có thân thể thiếu niên, nhất định là trải qua thống khổ mới có, trước kia hắn hoài nghi chỉ số thông minh của mình, hiện tại câu đó đều giải không còn có tất yếu tiếp tục đi xuống.

Bóng dáng không có lên tiếng, cả người đều cuộn mình, hơi hơi mà phát ra gầm rú, lại một chút thanh âm không có phát ra đến.

đi theo cha mình, tùy ý hắn lôi kéo mình đi, một câu không nói.

Trước kia Phương Thần có thể làm nũng, có thể làm bất cứ chuyện gì, đó là phụ thân đối nhi tử sủng nịch. Sau mình thành thiếu niên sau, phụ thân cùng mình ái muội như có như không, hắn không phải không rõ ràng, chẳng qua kiếp trước bởi vì niếp hồn, mới có thể dẫn đến tình yêu.

Tổng Gia Bảo cùng Khổng Chiêu hai người nhìn đến trên người bạn tốt tản ra không khí khủng bố, còn có thiếu niên vẻ mặt ủy khuất, liếc mắt nhìn nhau, cũng có thể từ bên trong đôi mắt đối phương, nhìn thấu cảm xúc.

Bọn họ vốn dĩ muốn nói chuyện, Triệu Nhất cũng đang công đạo công ty, sau lại không biết xảy ra chuyện gì, hần thế nhưng sẽ nhanh như vậy chạy đi ra ngoài, thậm chí còn cho bọn họ về đến bên trong nhà chờ hần.

Phương Thế Nguyên bọn họ không có đi, chẳng qua muốn bố trí lang tộc, không có luôn lái nhai bên trong biệt thự.

“Thành thịch...!” Một tiếng vang thật lớn, cửa bị đóng lại.

“Bọn họ...” Tổng Gia Bảo muốn nói lại thôi, rất nhiều chuyện, bọn họ là người ngoài cuộc, không có thể nói cái gì.

Khổng Chiêu cho hần rót một chén nước, sau đó nói, “Chờ xem, đây là chuyện giữa phụ tử bọn hần.”

một câu bình thản, đã nói lên đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.

Nếu bạn tốt của mình cũng đã nói, vậy không có gì kiêng kị, ngoài chúc phúc bọn họ ở ngoài, chuyện còn lại cũng không phải chuyện bọn họ lo lắng.

Phương Thần đứng ở trước mặt cha mình, “Phụ thân...” Hần hy vọng hai chữ này có thể giảm bớt lửa giận của phụ thân, vì hần gọi cho tới khi nào xong thôi, liền phát hiện mình không khí trên người phụ thân càng thêm âm lãnh, giống như tất cả mọi thứ đều nhìn không vừa mắt.

lúc này Phương Triệu Nhất ngẩng đầu, trên mặt anh tuấn, toàn bộ đều là vẻ lo lắng, “Chẳng lẽ người không biết sao?” tim của Hần hơn nữa cho dù thời gian cùng nhi tử ở chung không lâu, mình không có bất luận ký ức gì về thiếu niên, chính là...

Nếu hần không có như những người khác, vậy hần là hiểu được tình cảm của mình, hần cũng tinh tường biết, nếu mình nói ra tới nói, sẽ cho thiếu niên trước mắt đã kích, vì hần không có nhiều cơ hội, hơn nữa thế nhưng thấy được hình ảnh Chiêu Hoa khê hôn.

Hần không phải hài tử ba tuổi, cũng biết như thế nào mới có thể khống chế tình cảm của mình, mới có thể không áp lực rỗng giận, nói cách khác, hần thật sự không biết mình sẽ làm ra chuyện gì.

“???” Phương Thần thấy nam nhân hỏi như vậy, đôi mắt trong suốt nhìn nam tử thoáng hiện vẻ mặt khó hiểu.

Phương Triệu Nhất ở trong lòng nặng nề mà hít một hơi, “Vì cái gì ta không cho người gọi cha, hoặc là ba ba, từ khác, bởi vì...” Tay hần đặt ở trái tim mình, “Nó không xem em là nhi tử.”

Câu này vừa nói xong, sắc mặt thiếu niên tái nhợt, “Người thật sự không nguyện ý ta làm con của người?” Hần thậm chí lui ra phía sau vài bước, hần trùng sinh, đều là vì phụ thân, nam nhân ở trước mắt thế nhưng có thể nói như vậy.

Phương Triệu Nhất nháy mắt liền đứng lên, nhìn thiếu niên tuyệt vọng tâm của hần cũng rất đau, “Thần Thần...” Hần vươn ra mình tay, lại bị thiếu niên hất ra.

“Người quả nhiên là chán ghét ta!” giọng điệu Phương Thần lạnh như băng, cả người đều tản ra hàn khí. Thật lâu trước kia, hần nghĩ, nếu cha mình không yêu chính mình, không thừa nhận lời mình nói, vậy hần nên đi con đường nào?!

Phương Triệu Nhất rất nhanh mà đi bên người thiếu niên, hai tay cầm lấy bờ vai của cậu, trầm giọng mà nói, “Ta cho tới bây giờ cũng không chán ghét em, cho tới bây giờ đều thích em! Em là người trong lòng ta!” Cho dù là trả giá sinh mệnh của mình, hần cũng sẽ không có một câu oán hận.

Vốn dĩ âm u, nghe đến nam tử như vậy nói sau, dần dần mà tán đi, “Vậy tại sao?” Vì cái gì không để cho mình gọi phụ thân đâu? Chỉ có quan hệ huyết thống thân cận, mới có thể để cho nam tử trước mắt nhìn đến chính mình, trong mắt cũng chỉ có chính mình.

Phương Triệu Nhất không biết nói như thế nào, nhìn gương mặt yên hồng, hần nhẹ nhàng mà lại gần đi, “Hiểu không?” Chuồn chuồn lướt nước dường như hôn môi, đại biểu tâm hần.

Quả nhiên Phương Thần tròng lớn hai mắt của mình, tâm tình hắn là phức tạp, duy nhất có thể xác định là hắn thật cao hứng, tâm tình rất kích động.

“Ta... Ta... Ta...” Liên tục nói vài cái “Ta” tự, rốt cuộc nói không xong đành.

Hắn hiện tại có chút hiểu, nhưng lại hình như rất mê hoặc, hắn kiếp trước đến kiếp này chấp nhất, đều là bởi vì hắn yêu cha mình?!

Phương Dịch cũng cùng mình nói qua, vì dù sao không có trải qua, hắn căn bản liền không hiểu những thứ này là xảy ra chuyện gì.

“Ta biết em có lẽ không thể tiếp thu, nhưng...” trong mắt Nam tử có bị thương, càng nhiều hơn là kiên định, “Ta tuyệt đối không để em rời đi bên cạnh ta, cho dù là xuống địa ngục, ta sẽ kéo em cùng đi!”

Từ khi xác nhận tâm của mình ý hắn liền không cho phép thiếu niên rời đi bên cạnh hắn, cũng muốn cùng hắn một chỗ.

Thiếu niên không ngừng mà lắc đầu, nước mắt của hắn chậm rãi chảy xuống, hắn không biết biểu đạt kích động trong lòng như thế nào, hắn cũng không hiểu nên nói với nam nhân như thế nào

“Ta cũng...” Thiếu niên run rẩy mà nói, “Yêu ngươi!” thượng yêu từ linh hồn, cho tới bây giờ cũng sẽ không có tạp chất.

179. Chương 179

Hắn biết mình trùng sinh là vì phụ thân, vì chấp niệm kiếp trước, hiện tại hắn biết, thì ra bất tri bất giác hắn yêu nam tử trước mắt, vượt quá tưởng tượng. Kiếp trước tại sao lại chấp nhất, chẳng qua bởi vì muốn nam tử coi trọng mình, mới có thể làm nhiều chuyện thương tổn như vậy.

Có lẽ kiếp trước không biết phụ thân cho mình những gì, quyền cùng tiền không có bất luận ý nghĩa gì. Thiếu niên giống như thấy được bóng dáng đau thương tuyệt vọng, kia khiến tim hắn rất đau.

Kiếp này hắn muốn cố gắng biến cường, không nghĩ trở thành kẻ trói buộc cha mình, kỳ thật chỉ bởi vì trong lòng của hắn mặt có tâm tự ti, mới có thể dẫn đến kết quả này.

Phương Triệu Nhất nhìn đến con mình trả lời như vậy, không có vui vẻ, ngược lại là gắt gao mà cau mày mao, “Thần Thần, ngươi...” Hắn không nghĩ miễn cưỡng con trai của mình, cũng không hy vọng hắn xuất hiện ủy khuất..

trong lòng Nam tử chưa sót mà nở nụ cười một chút, hoặc là trước kia quá mức tin thề, vì vừa nhìn thấy sắc mặt nhi tử như thế này, cường ngạnh, nháy mắt liền mềm nhũn xuống dưới.

Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, nếu đã thấy rõ ràng tâm ý của mình, vậy hắn liền không để nam tử trước mắt xảy ra bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn, “Phụ thân, ngươi cho là ta nói giỡn?” tiếng nói thiếu niên, tràn ngập cảm xúc kỳ quái.

Phương Triệu Nhất nhẹ nhàng mà buông thiếu niên ra, sau đó lôi kéo hắn ngồi xuống bên giường, nam tử trầm thấp tiếng nói, tại phòng này bên trong có vẻ phá lệ rõ ràng, “Thần Thần, ta không nghĩ bức bách ngươi, chỉ muốn ngươi hạnh phúc sinh hoạt mà thôi.”

Hắn có thời gian, hắn có thể chờ, đợi cho thiếu niên ở trước mắt vì mình mở rộng cửa lòng mà thôi.

“Xi...” Một tiếng, Phương Thần vốn dĩ không nghĩ cười, vì nhìn đến bộ dáng, cha mình thật cẩn thận, áp lực tình cảm trong lòng, nhất thời phát tiết đi ra. Trước kia hắn vẫn luôn cho rằng tình cảm phụ thân đối với mình là tình phụ tử mà thôi, cũng không ngờ...

Phương Triệu Nhất sớm đã có chuẩn bị tâm lý, vì nhìn đến bộ dáng thiếu niên, trong lòng nên nhin không được trù sục lên.

Hắn vẫn luôn muốn quý trọng cùng trân trọng thiếu niên, mang tình yêu của mình, cho con điều tốt nhất.

Phương Thần liếc nhìn liền nhìn ra cha mình đang suy nghĩ gì, vì thế hắn là vươn tay mình ra, nhẹ nhàng mà nắm tay hắn, “Phụ thân, ta yêu người, từ kiếp trước bắt đầu yêu người, vì ta căn bản không biết mà thôi.”

” ân oán cùng Chiêu Hoa, để cho chúng ta g tự giải quyết.” Sớm hay muộn cũng có một ngày, nam tử trước mắt, sẽ nhớ hết thảy về mình.

Nói hắn quật cường cũng tốt, hoặc là cố ý làm như vậy cũng tốt, hắn vì không nghĩ phụ thân bị những người khác hấp dẫn đi qua. Kiếp trước, hắn không rõ vì sao Chiêu Hoa sẽ làm như thế, sau khi cheersrt, hiện tượng linh hồn nhìn đến, có thể thấy được kiếp trước hắn là một tên tra, chết cũng không đáng tiếc.

Phương Triệu Nhất gất gao mà cau mày mao, “Chiêu Hoa, hắn giống như quen người?” Đúng vậy, có chút ánh mắt rất quen thuộc, ngay cả mình căn bản sẽ không có luyện ái nhưng là hắn tinh tường biết, người thanh niên kia, là hỗn loại lang tộc cùng hồ tộc, đối với con trai của mình, có tâm tư không thể cho ai biết.

Mới vừa lúc mới bắt đầu, hắn cảm thấy rất kỳ quái, rõ ràng bọn họ mới lần đầu tiên gặp lại, thậm chí không cùng xuất hiện, vì sao thái độ Chiêu Hoa sẽ thay đổi, mà con mình cũng là như thế, cho dù biến hóa nhỏ, nhưng là mình rõ ràng.

“Ha hã, một cái linh hồn trong đó, cũng đến từ đời trước.” trong đôi mắt Phương Thần cặp trong suốt thoáng hiện vẻ mặt lạnh như băng. tất cả mọi thứ Kiếp trước, hắn đều nhớ rõ ràng mạch, kiếp này hắn là tuyệt đối sẽ không buông tha cái linh hồn kia.

Hiện tại, hắn cũng sẽ không phá hư cái quy củ này, yêu tộc hội tụ, sẽ cho hắn một cơ hội thật tốt.

“Kiếp trước...” Phương Triệu Nhất rất nhanh đã bắt trụ trọng điểm, hắn đã cảm thấy kỳ quái, vì sao nhi tử sẽ như thế, thì ra còn có một tầng nguyên nhân này tồn tại. Trước kia nói đến đây, hắn vẫn luôn đều có thái độ hoài nghi, nhưng là hiện tại lại...

Hắn rốt cuộc quên cái gì vậy, nhi tử trước mắt sẽ lần thứ hai mà tự nói với mình, tin tưởng việc hắn quyết định.

Phương Thần tinh tường biết, nếu không cho mình phụ thân hiểu được mình yêu, hắn, vậy hắn là tuyệt đối sẽ không tin tưởng mà, “Phụ thân, ta yêu người, vượt qua linh hồn của ta, người ngấm lại, trước kia ta vì sao không cho người cùng nữ nhân khác ở chung?”

Có lẽ khi còn bé không có ký ức, nhưng mẫu thân Phương Tinh, còn có những chuyện khác tình, tin tưởng nam tử trước mắt cũng có thể hiểu được.

Kỳ thật Phương Triệu Nhất là không thể tin được chuyện hắn tưởng niệm lâu như vậy, cũng không ngờ khi mình thổ lộ khi, nháy mắt liền thành công. Trước kia nghĩ quá quá mức khó khăn, thậm chí con trai mình căn bản sẽ trốn tránh không muốn thấy chính mình, nhưng là ngoài dự liệu của hắn, thì ra nhi tử căn bản liền không phải an ủi mình, cũng là có tình cảm.

“Thần Thần...” Phương Triệu Nhất trực tiếp đem người mình yêu ôm vào trong ngực, lúc này thiên ngôn vạn ngữ, nằm trong cái ôm này.

Phương Thần trong ngực cha mình không có giây dựa, tuy rằng trước kia hắn cũng vẫn luôn chơi xấu trong ngực cha mình, chỉ là cảm giác như thế này hoàn toàn không giống, hiện tại bọn họ là dùng tư thế tình nhân hơn nữa tâm tình bọn họ cũng cùng trước kia bất đồng.

Về sau mặc kệ hắn gặp được khó khăn gì, đều cùng nhau đối mặt, giải quyết khó khăn, để cho cuộc sống của bọn họ tràn ngập ấm áp.

“Ha ha... Ha ha...” Còn không có chờ hai người kịp phản ứng khi, trong phòng bọn họ, xuất hiện một loại không khí áp lực, cái thanh âm này, Phương Triệu Nhất rất quen thuộc, hắn đã từng, cũng xuất hiện quá.

“Đi ra!” Phương Thần vội vàng mà tại bố trí kết giới bên người cha mình, để ngừa vạn nhất hắn xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Hắn cũng biết tu vi người này tuyệt đối phía trên hắn, nếu không nói, như thế nào làm sao có thể một chút không có cảm thấy được.

bóng dáng nhẹ nhàng mà xuất hiện ở trước mặt bọn họ, hấn đứng trên mặt đất, quần áo màu đen, thân thể như ẩn như hiện, tùy thời đều có khả năng biến mất.

Phượng Thần nhìn đến bộ dáng người này, nhất thời đau lòng không gì sánh kịp, thậm chí liên thổ đều cảm thấy khó khăn, hấn cảm thấy có cái gì vậy từ trong mắt của hấn mặt chảy ra, “Phụ thân...” phụ thân này... Cùng phụ thân kiếp trước giống nhau như đúc.

đạo bóng dáng ngẩng đầu, nhìn về phía thiếu niên, kéo môi ra một cái, muốn lộ ra một tươi cười, lại phát hiện cái gì đều nói không nên lời, “Thần Thần, kiếp này người rốt cục đồng ý gọi ta một câu phụ thân.” Thanh âm của hấn rất khàn khàn, ánh mắt lại bất thiện mà nhìn người đứng sau thiếu niên.

Phượng Triệu Nhất nhìn đến như thế này, liên tưởng đến kiếp trước, nhất thời trong lòng tràn ngập cảm xúc khủng hoảng, hấn chỉ có thể là gắt gao mà cầm tay nhi tử, lúc này mới có thể xác định hấn ngay tại bên cạnh mình.

“Phụ thân, người...” Lúc này Phượng Thần hỗn loạn, vì sao phụ thân kiếp trước sẽ dùng phương thức như vậy xuất hiện tại trước mặt mình?! trước kia cũng vậy, hấn vẫn luôn đều cho rằng đây là thế giới trước vì thời gian đảo lưu, nhưng...

bóng dáng thật sâu mà nhìn thoáng qua Phượng Thần, “Thế giới này không phải người trùng sinh, mà là một không gian song song, chỉ khác thời gian mà thôi, điều này cũng là lí do có hai linh.”

Về phần Phượng Thần vì sao chỉ có một linh hồn, đây là mình động tay động chân trước, trực tiếp đem cái linh hồn kia giết.

Nghe những lời này, Phượng Thần cả người đều run rẩy, hấn... Hấn... Vậy hấn thích phụ thân kiếp trước? hay phụ thân kiếp này?! Hấn thích là cha mình, hay là phụ thân vì hấn tra giá hết thấy.

“Thần Thần, hấn không phải phụ thân của người.” bóng dáng cùng Phượng Triệu Nhất giống nhau như đúc, cười nhạt mà nhìn nam tử tránh ở phía sau thiếu niên.

Phượng Triệu Nhất nháy mắt liền đem nhi tử kéo đến mặt sau, hấn lạnh giọng mà chất vấn, “Người rốt cuộc là ai? Hà tất giả thần giả quỷ?!” Hấn là tuyệt đối không giao ra người mình yêu cho dù là mình chết đi, cũng sẽ không làm như vậy.

“Người có tư cách gì nói như vậy?! tu vi trên người mình cũng mất, còn có thể nói những thứ khác?” Thanh âm của hấn cũng dị thường lạnh như băng, cả người đều là không khí hắc ám, hình như là muốn đem chung quanh hết thấy đều dung nhập đi vào.

Phượng Triệu Nhất run run môi của mình, hấn không biết người trước mắt nói ra chân thật hay không nhưng hấn đúng là nhiều loạn suy nghĩ của Thần Thần.

Phượng Thần ổn định tâm tư của mình một chút, hiện tại không phải lúc nghĩ những thứ khác, “Phụ thân, ta vì sao lại trùng sinh ở chỗ này?” Kỳ thật vấn đề này không cần hỏi, hấn cũng biết là xảy ra chuyện gì, ngoài nam tử yêu mình sâu sắc, tuyệt đối sẽ không có người khác tốt tâm như vậy.

Quả nhiên người hắc ám hồi đáp, “Ta dùng linh hồn lang tộc trở thành tế phẩm, cho người đạt được cơ hội trùng sinh.” Hấn nói những lời này, trong mắt không có chút biểu tình nào, lang tộc chôn cùng hấn là bình thường.

“Ta... Phụ thân...” Phượng Thần đẩy Phượng Triệu Nhất ra, muốn ôm trụ bóng dáng kia, lại phát hiện xuyên thấu mà qua, mà Phượng Triệu Nhất cũng cảm giác đến vô sai, này tất cả mọi thứ hết thấy, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?! Vì cái gì việc như vậy đều không thể đoán trước.

“Thần Thần, ha hả, xem ra người không có quên phụ thân của người...” đạo bóng dáng nở nụ cười, ánh mắt tràn ngập vui mừng, nhưng lãnh ý trong mắt lại một chút không có tan đi.

“Phụ thân, người...” Phượng Thần chỉ có thể mắt mở trừng trừng mà nhìn linh hồn kia đánh về phía cha mình.

180. Chương 180: Linh Hồn Dung Hợp

Phương Thần rất hỗn loạn, hình như cũng không ngờ đây là xảy ra chuyện gì, đối với linh hồn phụ thân kiếp trước tập kích linh hồn hiện tại, không có ngăn cản. Hắn biết, cái linh hồn kia tuyệt đối sẽ không thương tổn phụ thân hiện tại, cũng sẽ không làm chuyện bất lợi đối với mình.

Quả nhiên khi linh hồn đi vào, Phương Triệu Nhất cả người chấn động, sau đó hoàn toàn mà té xỉu.

“Phụ thân...!” Phương Thần rất rất nhanh mà tiếp người ngã xuống, trong phòng đã muốn khôi phục bình tĩnh, giống như hắc ám vừa rồi không tồn tại.

Phương Thần nhìn nam tử té xỉu hắc ánh mắt đều là ưu sầu, hình như là có chuyện gì khiến hắn không yên lòng.

Trong phòng ngoài tiếng hít thở rất nhỏ, còn lại đều nghe không được, mà thiếu niên trực tiếp ôm nam tử, không nói gì.

“Đông đông đông...” tiếng gõ cửa, Phương Thần đem cha mình phóng tới trên giường, sau đó liền đứng dậy, mở cửa phòng ra, nhìn đến người đứng bên ngoài, còn nghĩ tình cảnh bên trong, trực tiếp trả lời, “Có việc?”

Phương Thế Nguyên xuyên áo sơ mi màu trắng, phía dưới là quần tây đen, nhìn rất khác. Bình thường tới đều là trường bào, hiện tại đã có một loại cảm giác chức tràng tinh anh hiện đại, mới nhìn đến, trông mất thiếu niên thoáng hiện vẻ mặt kinh ngạc.

“Hắn thế nào?” giọng điệu Phương Thế Nguyên có chút âm đạm, đối với con trai của mình, không có khả năng không quan tâm, huống chi là... Hiện nay tình huống lang tộc rất không vui muốn sống yên ổn, nhất định phải tra ra người phía sau màn.

Phương Thần lắc đầu, “Hắn là không có gì trở ngại.” Hắn cũng đã kiểm tra rồi tình huống cha mình, linh hồn hắn, cũng thiếu hụt.

Lúc trước cụ thể là xảy ra chuyện gì, hắn cũng không hiểu được, hơn nữa phụ thân kiếp trước, không có tự nói với mình một chút tin tức nào.

Phương Thế Nguyên gất gao mà cau mày, “Phát sinh chuyện gì?” bình thường hai người nói chuyện lâu như vậy Triệu Nhất cũng không lơ mình. Phương Thần dời thân, hắn rất nhanh mà đi đến, sau đó liền phát hiện nhi tử nằm ở trên giường, trên người của hắn có năng lượng thần nhiên quay chung quanh.

“Hắn...” bên trong đôi mắt Phương Thế Nguyên, có kinh hãi. Trăm triệu lần không ngờ, con hắn thế nhưng sẽ khôi phục sức mạnh của chính mình, nhưng tình huống hiện tại, chỉ sợ không phải lạc quan như vậy.

Thiếu niên không trả lời vấn đề của Phương Thế Nguyên, hắn có thể xác định, cái linh hồn kia phải là sức mạnh phụ thân đi ra, hắn bức thiết mà muốn biết, lại phát hiện mình bất lực. Ngay cả hắn hiện tại có không gian, đối với người mình không thể đả bại hắn cũng không kéo họ vào được vì.

Trong phòng rất an tĩnh, Phương Thế Nguyên cẩn thận mà nhìn thoáng qua sau, liền đi ra ngoài. tu vi Thiếu niên so với mình cao, hắn không có tổ thái độ, vậy chứng minh nhi tử không có vấn đề gì.

” người phụ trách Các tộc đã muốn chuẩn bị tốt, người cũng nên xuất phát.” Khi đến cạnh cửa Phương Thế Nguyên nhắc nhở rất nhỏ.

Thân là tộc trưởng lang tộc, để cholang tộc biến thành như thế này, hình như là quy luật lý do, lại như là một loại xu thế, những tộc khác cũng không thấy tốt hơn lang tộc, về phần yêu tộc đánh lén bọn họ, có phải hổ tộc hay không? Hoặc là người tộc khác, điểm này một chút tin tức cũng không có.

Phương Triệu Nhất hình như là trải qua một thế kỷ, chuyện kiếp trước hắn nhớ rõ rất rõ ràng, đồng thời cũng hiểu được vì sao mình sẽ xuất hiện ở trong này?! Vốn dĩ đến khi nhất định, hắn sẽ có trí nhớ của kiếp trước, sau đó thân thể gặp được nguy hiểm, cái linh hồn kia rút ra.

Phương Tinh muốn đi theo Phương Thế Nguyên trở về, ngay cả hắn muốn ở lại chỗ này, nhưng thân thể nhỏ căn bản là không thể giúp gấp cái gì.

“Người tiến vào linh độ không gian huấn luyện đi.” Phương Thần nghe được hắn nói nghiêm túc mà nói.

đứa trẻ này là Người thừa kế của Lang tộc, tại lang tộc còn không có ổn định, tốt nhất đến nơi an toàn, nếu không hẳn tái phát sinh cái gì ngoài ý muốn, chuyện liền không phải giải quyết tốt như vậy. Lang tộc là người trung thành, hiện tại lại là gặp phải nguy cơ diệt sạch, chỉ có phá tan hết thủy triều buộc, mới có thể nghênh đón tân sinh.

đôi mắt Phương Tinh trong suốt như là dòng suối nhỏ, đã có khờ dại không thuộc về đứa trẻ, “Vậy người nhóm...” Hẳn biết mình thiếu sức mạnh, nhưng nghe đến hẳn nói như vậy sau, nhất thời có chút khản trương.

Mẹ của hẳn chết như thế nào, còn có tu vi ca ca trước mắt thế nào, hẳn không rõ lắm, nhưng là có thể hiểu biết đến.

“Người đi huấn luyện đi, chúng ta bên này không cần người lo lắng, người làm tốt việc một đứa trẻ nên làm là được rồi.” Suy nghĩ trong chốc lát sau, Phương Thần hơi hơi mà nhíu lông mày lại, “Phương Dịch sẽ huấn luyện cùng người, có chuyện gì, người có thể bảo hẳn nói cho ta biết.”

thân thể Phương Dịch, hiện nay muốn chế tạo, cũng không phải chuyện đơn giản.

Hẳn vừa mới dứt lời, bóng Phương Dịch liền xuất hiện ở trước mặt bọn họ, trên mặt của hẳn không có một chút biểu tình dư thừa, “Phương Thần, chuyện người đáp ứng ta, còn không có làm.” Người yêu của hẳn, cũng không biết linh hồn thế nào.

Hẳn cảm thấy mình đang lãng phí thời gian, nhưng rồi đi thiếu niên ở trước mắt, hẳn là một cái linh hồn cái gì đều không làm được.

Phương Thần nghe được hẳn chất vấn như vậy, không có sinh khí, vì thản nhiên mà giải thích, “Chúng ta có thì giờ rảnh không?” Hẳn vừa ra tới, mỗi chuyện đều theo nhau mà đến, để cho hẳn không có thời gian có thể làm chuyện khác.

Phương Dịch híp hai mắt của mình, thiếu niên không có nói sai, bất quá... Hẳn thật là không cam lòng, “Kia giải quyết xong người phải làm.” Ngay cả không tình nguyện, nhưng không có cách nào.

“Ân.” Phương Thần cũng hiểu được hiện tại ngoài cách như thế này, thật không có ý khác.

Phương Tinh rất nhanh đã bị đưa vào linh độ không gian, Phương Thế Nguyên không có ý kiến, thậm chí bọn họ rất cao hứng, tu vi thiếu niên, lộ hết trước mặt bọn họ.

khi Phương Triệu Nhất thức tỉnh lại, không khí cả người đều đã xảy ra thiên biến không khí giống như có hắc ám vô cùng.

“Phụ thân...” Phương Thần thăm dò mà hô, phụ thân của hẳn, đã muốn khôi phục lực lượng, thậm chí so trước kia càng thêm cường hãn, rốt cuộc sức mạnh như thế nào, mình cũng nhìn không rõ lắm.

Nam tử đã muốn mê man một tuần, lý do đại khái là do thân thể thích ứng sức mạnh khổng lồ.

Phương Triệu Nhất nâng lên hai mắt của mình, ánh mắt màu đen như lưu ly, thoáng hiện thâm tình, “Thần Thần...” Sau khi nói xong, liền trực tiếp đem thiếu niên kéo xuống đến, sau đó gất gao mà ôm ở trong ngực của mình.

Kiếp trước kiếp này, hết thủy ký ức đều khôi phục, nghĩ đến nhi tử rõ ràng tại trước mắt của mình, như là một giấc mộng.

Phương Thần trong ngực nam tử không có giấy dựa, khí vị quen thuộc, mời/ để cho hẳn cảm thấy phá lệ an tâm.

Hai người không có lên tiếng, Phương Triệu Nhất hít thật sâu khí vị quen thuộc này, nhiều năm như vậy, nhi tử nên một chút biến hóa cũng không có.

“Phụ thân, người nói cho ta biết, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” Phương Thần từ nam tử trong ngực ngẩng đầu, môi hồng chậm rãi phun ra một câu.

ánh mắt Nam tử ám trầm xuống dưới, lập tức liền cúi đầu mình, hôn lên đi...

Phương Triệu Nhất thật cẩn thận mà miêu tả môi cậu, như là đối đãi thủy tinh sợ không cẩn thận liền nát.

bên trong mắt của thiếu niên bắt đầu xuất hiện hơi nước, hắt hơi hơi mà mở môi của mình, mà đầu lưỡi linh hoạt, lập tức liền xâm nhập đi vào, sau đó liền cùng hắt đầu lưỡi triển miên.

“Chặc chặc...” Thanh âm phá lệ rõ ràng, mà tần suất thở của hai người cũng từ từ tăng thêm.

Phương Triệu Nhất rất vừa lòng nhìn thiếu niên nhuỷ đến trong ngực của mình khi thiếu niên thở không thông thuận, lập tức liền lui ra, “Thần Thần...” Giờ khắc này, hắt đợi hai thế, kiếp này rốt cục hoàn thành tâm nguyện.

Đáng tiếc chính là, khi đó linh hồn hắt không hoàn toàn, cho dù thực kích động, nhưng không có cái loại cảm giác thoải mái này, việc vừa rồi khiến hắt không thể tin được.

Phương Thần vững vàng thở hai tay của hắt ôm thắt lưng nam tử, “Phụ thân, ngươi còn không có nói cho ta biết đâu?” Chỉ cần vừa nghĩ tới phụ thân kiếp trước, trong lòng của hắt đã cảm thấy rất đau, linh hồn hắt trở về quá hai lần, tình huống nhìn đến lại hoàn toàn bất đồng.

“Vì ngươi chuyển sinh, ta cũng đi theo ngươi chuyển sinh, sau đó đầu thai đến cái thế giới song song này.” Phương Triệu Nhất đơn giản mà khái quát, có một số việc, hắt là tuyệt đối sẽ không nói cho nhi tử biết, nếu không hắt còn không biết sẽ hối hận như thế nào đâu.

Phương Thần là tuyệt đối không tin đơn giản như vậy liền có thể giải quyết, “Vậy linh hồn của thân thể này đâu?” ánh mắt như vậy, còn có không khí như vậy, hoàn toàn không có biến hóa gì, chỉ là trên người phụ thân nhiều cảm giác hắc ám.

“Hắt vốn dĩ là ta, vì khi đó ta rút một phần một linh hồn ra, đem sức mạnh của mình phóng tới bên kia mà thôi.” Phương Triệu Nhất vươn tay ra mình, nhẹ nhàng mà miêu tả khuôn mặt nhi tử, “Sai lầm là ngươi sẽ tiến vào đến một không gian, thậm chí cũng không kịp dung hợp, ngươi cũng chỉ có thể...”

Hắt là cảm giác đến việc này, nhưng bên trong xảy ra chuyện gì, lại không có chút ký ức nào, dù sao vật kia không phải nói có thể trở về là có thể trở về, ngay lúc đó mình mình tuyệt vọng, vì thế đã nghĩ muốn quên tất cả mọi thứ, hắt là cần thêm kích thích mới có thể khôi phục đoạn ký ức kia.

“Hiện tại chúng ta không phải không có việc gì sao?” Phương Thần dụi dụi hai mắt của mình, cắn cái ngón tay chạy trên môi mình, vẻ mặt đầy ý cười mà nói.

Phụ thân của hắt có thể khôi phục tu vi kiếp trước, hơn nữa trí nhớ của kiếp trước... Hắt sẽ không đi đụng chạm những chuyện đã thương người, bọn họ cần phải tạo triển vọng tương lai, sau đó hảo hảo sinh hoạt.

“Về sau cũng không cho ngươi rời khỏi ta!” Nam tử vừa khí phách lại ôn nhu mà tuyên bố.

181. Chương 181: Tuyệt Đối Không Vứt Bỏ Ngươi

Kiếp trước,loạicảm giác đau đến không muốn sống này, Phương Triệu Nhất không bao giờ muốn nếm thử, hắt dùng sức mạnh mới có thể để cho con trai mình chuyển thế.

Từ lúc mới bắt đầu, hắt liền đặc biệt thích đứa bé này, sau này bởi vì một chuyện, mới có thể khiến người ta thừa cơ, nhưng cố tình hắt lại cái gì đều không thể làm, chỉ có thể người yêu lâm vào bên trong bẫy rập.

Nhi tử hận hắt, hắt biết đến rất rõ ràng, thương tâm lại không biết làm thế nào. Hắt lại không thể giết Chiêu Hoa, người kia không chỉ là Người của lang tộc, thậm chí còn là tộc trưởng hồ tộc, càng thêm quan trọng là ... Hắt đối nắm giữ con mình, khiến cho hắt nhượng bộ.

Kiếp trước mỗi lần nhìn hận ý trong mắt nhi tử, hắt đã nghĩ muốn đem Chiêu Hoa thiên đao vạn quả.

“Ân.” Phương Thần nhẹ giọng mà trả lời cha mình. Đi qua rất nhiều chuyện, một màn như vậy mà xuất hiện ở trước mặt của hắt, muốn quên cũng không phải dễ dàng như vậy.

Nam tử hiển nhiên rất bất mãn thiếu niên trả lời như vậy, hắt trực tiếp nâng cằm Phương Thần, sau đó âm trầm mà dò hỏi, “Có ý tứ gì?” Hắt cũng có ký ức kiếp này, tất cả mọi thứ đều tiên minh như vậy.

con trai bảo bố là mang theo trí nhớ của kiếp trước chuyển sinh, cùng mình phong tỏa ký ức hoàn toàn không giống. việc hấn cần phải làm là chờ một ngày nhi tử lớn lên, chẳng qua sau đó lại phát sinh một chuyện, khiến cho hấn căn bản là không có cách nào.

Phương Thần trước kia cũng không phải không có nhìn đến biểu tình khủng bố của phụ thân sau đó nhếch môi mỉm cười, “Người không rời ta, ta tuyệt đối không vứt bỏ người.” Thanh âm của hấn rất nhu hòa, lại mang theo kiên định tuyệt đối.

Hoặc là trước kia hấn không biết mình đối phụ thân chấp nhất là cái gì, giờ này khắc này hoang mang cũng đã cởi bỏ, muốn hấn buông tha nam tử trước mắt, tuyệt đối là chuyện không thể nào.

trong tròng mắt thâm thúy của Phương Triệu Nhất, thoáng hiện vẻ kiên định “Người lấy linh hồn kia ra.” Hấn cũng không muốn khi cùng nhi tử thân thiết, còn có những người khác nhìn.

Yêu tà thú là chuyện gì, kiếp trước căn bản sẽ không có, nếu không Thần Thần cũng không thống khổ như vậy, thậm chí còn biến thành người thường.

Phương Thần nháy mắt đã nghĩ đến xảy ra chuyện gì, vì thế hấn vô tội mà dụi dụi hai mắt của mình, “Phụ thân, ta cũng muốn đem hấn lấy ra, nhưng là hấn không có thân thể.” Cái này còn cần tự nguyện, nếu không nói, đối với hấn mà nói, không thể tùy tiện vứt bỏ Phương Dịch.

ánh mắt Phương Triệu Nhất ám trầm một chút, “Thần Thần, ta không nói đùa!”

Hấn ngoài cười nhưng trong không cười mà nói rằng, khi đó chuyển sinh, vì bởi vì thân thể hấn không thừa nhận đại bộ phận lực lượng, mới đem một cái hồn phách đem ra, hơn nữa... Người của Lang tộc, biết mình vừa ra sinh ra được tràn ngập lực lượng hắc ám, vậy quyền kế thừa cũng bị tước đoạt.

Kiếp trước hấn không có lợi hại như vậy, vì Phương Thần chết, mới tìm được thần hắc ám, thậm chí cùng hấn làm một cái giao dịch, nếu không hấn cũng không khả năng còn có hạnh phúc kiếp này.

Vì người yêu của hấn, cho dù toàn bộ tinh cầu hủy diệt, hấn cũng không để ý.

Phương Thần khẽ động môi của mình, cuối cùng ở trong lòng nói một câu thật có lỗi với Phương Dịch, tiếp đến bóng người của hấn liền xuất hiện trước mặt hai người.

khi Phương Dịch nhìn Phương Triệu Nhất, toàn bộ nguyên thần đều lộ ra khó hiểu “Người...” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp nói, “Không phải Phương Triệu Nhất!” Đúng vậy, khi đó hấn cũng xâm nhập trong thân thể nam tử trước mắt, lại không có loại cảm giác hắc ám này.

không khí hắc ám trên người hấn rất cường hãn, hơi chút không cẩn thận nói, thực dễ dàng bị cắn nuốt.

lực lượng như thế, tuyệt đối không phải Phương Triệu Nhất trước kia có thể có được, nhưng dung mạo hấn rất quen thuộc, hơn nữa ánh mắt không có nhiều biến hóa lớn, càng thêm quan trọng là ... thái độ đối đãi Phương Thần, hoàn toàn không giống như là một người khác.

“Ta như thế nào không phải Phương Triệu Nhất?” Nam tử thường thức tay con mình, thần nhiên mà hỏi ngược lại.

linh hồn Hấn hoàn toàn đầy đủ, hơn nữa lực lượng kiếp trước, cũng đồng thời kế thừa.

“Hấn không có tu vi lợi hại như vậy.” Phương Dịch cảnh giác mà nói, đồng thời cũng ở trong lòng hiểu được, nếu người này phát phát tay nói, có lẽ nguyên thần của mình liền thối.

Phương Thần phiến phiến xem thường ở trong lòng, Phương Dịch trước kia là người kiêu ngạo cỡ nào, ngược lại cũng không ngờ, bây giờ còn có như thế đảm nhỏ.

“Hấn là phụ thân ta, phụ thân kiếp trước.” Phương Thần vẫn tương đối tốt tâm, vì thế cười giải thích.

Chỉ cần hấn xác định linh hồn kiếp trước cùng kiếp này là cùng một người, vậy chứng minh hấn yêu không có sai.

” kiếp này đâu?” Phương Dịch lo lắng mà dò hỏi, bản thân thiếu niên chuyển sinh hấn mình rất rõ ràng, nhưng ở trong lòng đã có điểm kỳ quái, nếu nam tử trước mắt lợi hại như vậy nói, vì sao Phương Thần lúc trước còn chết?! Đương nhiên, câu hỏi như vậy, hiện nay hấn nên không dám hỏi đi ra.

“Vì ta!” Phương Triệu Nhất không kiên nhẫn tiếp tục cùng Phương Dịch lãng phí vô mồm, “Ta cho người thân thể, người rời Thân Thần.” Hắn biết chỗ nào có tài liệu chế tạo thân thể, chẳng qua đi... Nếu chiếm mình thân thể dụng con lâu như vậy, kia nói như thế nào cũng phải hồi báo.

“Có thể!” Phương Dịch đáp ứng rất sáng khoái, hắn đã sớm muốn thoát ly bản thân thiếu niên, nhưng hắn chỉ có nguyên thần, căn bản liền không có cách nào.

khóe miệng Phương Triệu Nhất nhếch lên, lộ ra một phần biểu tình châm biếm, “Người cho là đơn giản như vậy liền giải quyết?” Hắn cảm thấy bên người bọn họ khuyết thiếu một người hầu, hơn nữa còn là nhìn hắn tại chiếu cố con mình tại không gian.

Nghe được hắn như vậy nói sau, Phương Dịch hơi hơi mà híp hai mắt của mình, “Vậy người muốn như thế nào?” Trước kia mình kiêu ngạo như vậy, quả nhiên là phong thủy thay phiên chuyển, hiện tại báo ứng đến đây?! Mặc kệ đầu óc của mình nghĩ như thế nào, đều là không nghĩ ra vì sao Phương Triệu Nhất giữa đột nhiên sẽ trở nên lợi hại như vậy.

” người hầu Một trăm năm!” Phương Triệu Nhất ánh mắt cũng không trát mà nói.

“Xi...” Một tiếng, Phương Dịch cảm thấy nghe được tốt nhất chê cười, thời gian một trăm năm, hắn đều không biết mình còn sống hay không?!

“Ta muốn đi tìm kiếm người yêu của ta.” giọng điệu Phương Dịch thực nhu hòa, thậm chí có thể xưng là ôn nhu, nhưng cả người đều tản ra không khí lạnh lùng.

Tuy rằng tu vi Phương Triệu Nhất rất lợi hại, nhưng đối với hắn mà nói, không có gì so tìm kiếm ái nhân càng thêm trọng yếu. Hắn đã chậm trễ dài như vậy, tuyệt đối không nghĩ tiếp tục như thế, trước hắn cùng Phương Thần có những thứ giao tình khác, hơn nữa bởi vì tình thế hắn mới không có cách nào.

Phương Triệu Nhất muốn giáo huấn một chút Phương Dịch, lại phát hiện ánh mắt của hắn cùng mình khi đó tương tự, huống chi còn có mình con trai bảo bối cầu tình.

“Phụ thân, coi như hết, hắn cũng giúp ta, nếu không tại linh độ không gian, ta đã sớm chết.” Phương Thần ngẩng đầu, nhìn cha mình. Hắn có thể rõ ràng mà nhìn đến trông mắt nam tử như là sao trời bộ dáng toàn tâm toàn ý mà ẩn mình.

Phương Triệu Nhất ở trong lòng nặng nề mà hít một hơi, cho dù qua lâu như vậy, con hắn vẫn thiện lương như thế, nếu nhi tử cần như vậy, vậy hắn liền gắng gượng mà làm mà bảo chứng, “Tốt, chỉ khi chúng ta cùng một chỗ khi, không cần xuất hiện tại trước mặt của chúng ta.”

Chờ gặp Tống Gia Bảo, bọn họ liền xuất phát đi tìm kiếm tài liệu, còn có tụ hội, hắn ngược lại muốn nhìn, kiếp này, bọn họ, rốt cuộc ai áp dụng thủ đoạn gì.

Phương Dịch gật gật đầu, hắn ước gì rời đi sớm một chút, ai muốn nhìn hai người bọn họ thân thiết, thật sự là cũng không ngờ, người bình thường lạnh khốc như vậy, sẽ có một mặt nhu tình như thế. Nếu không phải bởi vì Phương Thần xác định, vậy hắn thật sự tưởng linhhoofn cũng đổi rồi.

hai người Tống Gia Bảo bọn họ vẫn luôn ở bên trong phòng khách, vốn dĩ bên trong công ty có rất nhiều chuyện, nhưng bởi vì lo lắng Phương Triệu Nhất, bọn họ không có rời đi.

“Triệu Nhất?” Khổng Chiêu nhìn hai người nắm tay đi ra, trong mắt có cảm xúc mê hoặc. Cũng không phải bởi vì hành vi của hai người, mà là không khí trên người bạn tốt, hoàn toàn không giống.

“Như thế nào? Chẳng lẽ không quen ta sao?” Phương Triệu Nhất mỉm cười, khôi phục thành bộ dáng, không khí hắc ám giống như trước, căn bản sẽ không có tồn tại.

trên mặt Tống Gia Bảo, đều là ý cười, “Triệu Nhất, người có chuyện gì nói cùng chúng ta sao?” Hắn thiết tình thực lòng mà thích bạn tốt của mình, còn có Phương Thần.

Lúc này mới vài năm, tất cả mọi thứ đều đã xảy ra biến hóa lớn như vậy.

Phương Triệu Nhất gật gật đầu, ký ức kiếp này, toàn bộ đều tại trong óc của hắn mặt, căn bản sẽ không có một chút xa lạ cảm giác, “Lần này chúng ta đi tụ hội, còn không biết sẽ phát sinh chuyện gì, vạn nhất...” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp nói, “Ta chưa có trở về nói, công ty các người kể thừa đi.”

Hắn đối với vật ngoài thân không có nhiều đại cảm giác, chỉ cần có thể sinh hoạt là tốt rồi, kiếp trước để thu tin tức con trai, còn có thể đang âm thầm bảo hộ hắn mà thôi.

Tổng Gia Bảo nghe bạn tốt nói, hiển nhiên là rất không đồng ý, “Triệu Nhất! Người nói lần này có nguy hiểm rất lớn? Mà các người không có cách nào toàn thân trở ra?!” Hắn không phải ngu ngốc, hướng chỉ chuyện yêu tộc, đối với người thường bọn hắn mà nói, cần bản lại không thể chen chân.

cũng không rõ lắm, dù sao chuyện này ta không hiểu lắm “Phượng Triệu Nhất không có thác đại, cho dù kế thừa sức mạnh hắc ám, nhưng đối với thế giới mà nói, cũng là xa xa không đủ.

182. Chương 182: Duy Nhất Thế Gian

Những người khác nghe được hắn nói như vậy, sắc mặt mỗi người đều có điểm trầm trọng, cuối cùng Tổng Gia Bảo cắn răng dò hỏi: ” đối với con người chúng ta có ảnh hưởng gì sao?” Hắn không hiểu Triệu Nhất nói là có ý gì, nếu bọn họ có ảnh hưởng lớn như vậy, thì người thường, chẳng phải là quyền lợi sinh tồn cũng không có.

Phượng Triệu Nhất lắc đầu, ” chuyện yêu tộc, là sẽ không đề cập đến nhân loại.” Cho dù là đánh nhau, cũng sẽ có một chỗ, tuyệt đối sẽ không bị người khác phát hiện, nếu bị phát hiện nói, chờ đợi bọn họ là diệt vong.

Nghe được hắn nói như vậy, Tổng Gia Bảo thở một hơi, về phần chuyện bạn tốt kính nhờ, hắn nói, “Không có việc gì, chúng ta sẽ chờ các người trở về.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp tục nói, “Ngay cả chúng ta chết, còn có người thừa kế.”

Vốn dĩ hắn muốn nói hậu đại, nhưng có một số việc, bọn hắn cũng không rõ lắm, mà Khổng Chiêu tiếp Tổng Gia Bảo nói, “Nếu kiếp trước các người cũng có thể không có việc gì, kia kiếp này cũng nhất dạng.”

Trong ánh mắt của hắn mặt, tràn đầy tín nhiệm với Phượng Triệu Nhất bọn họ.

Phượng Thần kiếp trước, đối Tổng Gia Bảo rất áy náy, nhưng cậu hiểu được, có chút việc, đã xảy ra không bao giờ khả năng khôi phục. Hắn có thể trùng sinh, bởi vì phụ thân, hắn không rõ nam nhân của mình, rốt cuộc là trả giá gì.

Phượng Triệu Nhất không nói gì, cho dù không có trí nhớ của kiếp trước, tâm tư hắn đều trên người con trai bảo bối, hiện tại càng thêm như thế.

Phượng Thế Nguyên cùng vài vị trưởng lão đã trở lại, bộ dáng bọn họ, giống như không có biến hóa, vì khi ăn diện, lại cảm giác không khí, cùng trước kia bất đồng.

“Triệu Nhất?” Phượng Thế Nguyên cùng mình đại trưởng lão Phượng Hoàn liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn được sự khó hiểu.

Phượng Triệu Nhất đã muốn biến thành người thường, điểm này không có bất luận kẻ nào rõ ràng hơn bọn hắn chẳng qua... Vì sao hiện tại trên người của hắn, toàn bộ đều là không khí hắc ám, này đối với lang tộc bọn hắn mà nói, quả thực là thương tổn trí mạng.

Người của Lang tộc, cũng không cho phép người hắc ám kế thừa lang tộc bọn họ, người có được sức mạnh hắc ám, sẽ mang đến vận mệnh diệt cho lang tộc vong. Tuy rằng tình huống lang tộc hiện tại rất không vui, nhưng bọn hắn không chút nào có nghĩ đến, người bọn họ cho rằng kém cỏi nhất, sẽ cho bọn họ một loại cảm giác cao thâm.

“Đúng vậy, phụ thân.” Phượng Triệu Nhất thản nhiên mà đáp lại, từ trên gương mặt kiên cường, nhìn không ra chút nào cảm xúc.

Hắn đối với phụ thân, không có nhiều đại tình cảm, vì nhân quả tuần hoàn, hắn sẽ để con trai mình bảo hộ lang tộc.

Phượng Thế Nguyên nháy mắt cũng cảm giác được con trai mình sinh ra biến hóa lớn, trước kia hắn cũng là lạnh như băng, đậm mực, nhưng lại không có loại cảm giác xem nhẹ này, giống như đối với hắn mà nói, phụ thân giống như là người xa lạ.

“Triệu Nhất, người khôi phục sức mạnh của chính mình?” Trước khi Phương Triệu Nhất hôn mê, bọn họ cũng biết đến rất rõ ràng.

Bọn họ ở bên ngoài, vì thăm dò một chút có thể lực khác hay không, có phải có yêu khác tộc tại S thị hay không, một khi có, vậy hẳn nhóm có thể áp dụng phương thức hợp tác cùng đối phương. S thị đối với lang tộc mà nói, cũng là một hang ổ mới.

Phương Triệu Nhất không trả lời nam nhân đối với hắn mà nói, căn bản liền không cần phải trả lời bọn họ, ngược lại là Phương Thần hiểu được ý tứ cha mình, vì thế vươn ra mình tay, vỗ vỗ tay hắn, vì thế giải thích, “Àn, sức mạnh phụ thân khôi phục.”

Về phần chuyện kiếp trước kiếp này, hẳn cho rằng càng ít người biết càng tốt.

tu vi bọn họ cũng không phải lợi hại nhất, huống chi bị những người khác biết đến nói, còn không biết tâm tư mỗi người là thế nào.

Trên thế giới này, khó nhất nắm chắc nhất là nhân tâm, một khi tâm cũng đã biến hóa, vậy sẽ có hướng đi cực đoan, đặc biệt người tu yêu.

Phương Hoànhắt gao mà cau mày, hẳn đối với lời Phương Thần nói không tin tưởng lắm, nhưng không có cách nào. Ngay cả thiếu chủ khôi phục tu vi trước kia, không có khả năng bọn họ một chút đều thấy không rõ lắm, điểm này đối bọn họ mà nói, tuyệt đối là che dấu rất sâu, huống chi trên người của hắn còn có lực lượng hắc ám.

Người thừa kế của Lang cần bị khống chế nghiêm khắc, nề hà tình thế lang tộc hiện tại, căn bản lại không thể để bọn họ dùng tinh lực để xử lý. Bọn họ đã thu được tin tức, đây không chỉ bọn hắn đã bị tập kích, yêu tộc khác cũng nhất dạng.

Yêu tộc trước hoài nghi nhau, không có bất luận chỗ tốt, dù sao đánh nhau sẽ làm người phía sau mất mặt.

“Các người chuẩn bị một chút, ngày mai xuất phát.” Phương Thế Nguyên xoa lông mày mình, hiện tại hẳn không quản công việc bề bộn, hơn nữa không có năng lực quản, một khi đã như vậy thuận theo tự nhiên tốt lắm.

Phương Thần gật gù đầu, cho dù cha mình khôi phục lực lượng, nhưng là chuyện hắn đáp ứng rồi, tuyệt đối sẽ không chối từ.

Tổng Gia Bảo cùng Khổng Chiêu cũng không thích hợp tiếp tục ở tại chỗ này, dù sao công ty của bọn họ, cần bọn họ để ý tới

Chờ khi còn lại hai người bọn họ, Phương Thần nâng hai mắt của mình, nhìn cha không quên mặt dò hỏi, “Người xử lý Chiêu Hoa như thế nào?” Hẳn vì biết, phụ thân đối với nam nhân kia hận cớ nào.

“Người muốn xử lý như thế nào, liền xử lý như thế.” Phương Triệu Nhất làm sao có thể sẽ không rõ mình ý con trai bảo bối sợ mình sẽ nhúng tay.

Hắn cũng biết, hiện tại tu vi mình, dư dả đối phó Chiêu Hoa.

Phương Thần hiển nhiên rất vừa lòng, trực tiếp cong thân thể, “Ba...” Một tiếng hôn một chút.

ánh mắt Phương Triệu Nhất lập tức liền ám trầm, hắn khàn khàn mà nói: “Chẳng lẽ người cảm thấy như vậy đủ rồi sao?” Câu này vừa mới dứt lời, môi, thiếu niên cũng sớm đã bị hôn lên...

Hai người không coi ai ra gì mà hôn sâu ở trong phòng khách, để cho vài người nhìn đến, sắc mặt cũng có thể so sánh với đầy nổi.

Phương Hoành cùng vài vị trưởng lão, dù đáp ứng sự thật thiếu niên cùng cha mình yêu nhau, nhưng kích thích ánh mắt bọn họ như vậy, làm cho đám đồ cổ này thật là rất khó có thể thích ứng.

“Đi thôi.” Phương Thế Nguyên buồn cười mà nhìn hai người kia, hẳn còn có thể rõ ràng mà nhìn đến cháu của mình, nghịch ngợm chớp chớp mắt về phía mình.

Lấy tu vi bọn họ, đã sớm phát hiện bọn họ những người này rình coi, có thể nghĩ tại sao bọn họ lại làm như vậy, đại đa số đều là bởi vì muốn cho bọn hắn nhìn xem mà thôi.

Phương Hoành muốn nói lại thôi, mà những người khác cũng thế chẳng qua bởi vì lão đại không có lên tiếng, cuối cùng chỉ có thể là ngạnh sinh sinh mà nhận xuống.

Chờ ánh mắt của bọn họ đều sau khi biến mất, Phương Thần lui ra “Ngô...” Hắn phát hiện thân thể của mình rất mềm yếu, nhưng hắn tiểu huynh đệ lại một chút động tĩnh cũng không có.

Cho dù thân thể hắn nhìn qua như là thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi, nhưng tuổi thực tế đặt tại nơi đó, hiển nhiên Phương Triệu Nhất cũng chú ý tới tình huống như vậy chỉ có thể là tiếc nuối mà rồi con trai bảo bối. Lúc trước mình phong tỏa ký ức, thật sự có dự kiến trước, nếu không hắn một nam nhân bình thường, phải nhận xuống nói, quả thực rất vất vả.

“Thân thể của ngươi...” Phương Triệu Nhất trầm thấp mà dò hỏi, câu kế tiếp hắn cũng không nói gì, nhưng ý tứ thực rõ ràng, tư vị nhìn không ăn rất khổ sở.

bên trong đôi mắt Phương Thần, tất cả đều là tươi cười, “Ta không có cách nào, bởi vì muốn thừa nhận tu vi, chỉ có thể thực hiện trưởng thành, về phần những thứ khác, chờ đi.” Ngữ khí của hắn, rõ ràng có vui sướng khi người gặp họa.

Phụ thân của hắn đợi lâu như vậy, nhiều vài năm cũng là rất tốt, nhưng...” Vì sao ngươi còn muốn sinh Phương Tinh ra?” Kỳ thật trong lòng của hắn mặt không có nhiều đại đồ kị, chỉ muốn phải biết là lý do gì mà thôi.

“Hắn... Tạm thời giữ bí mật.” Phương Triệu Nhất hơi hơi mà nhíu lông mày, hiển nhiên có bí ẩn.

“Bí mật?” Thiếu niên cố ý điều cao thanh âm của mình, hiển nhiên thấy nam nhân trả lời có lệ như thế rất bất mãn.

Phương Triệu Nhất nhìn thiếu niên ở trước mắt là sủng ái, vì hắn, người toàn bộ tinh cầu cũng có thể chôn cùng, có thể thấy được tâm của hắn là tàn khốc cỡ nào. Trong thiên địa, ngoài người trước mắt, chỉ sợ không có người nào có thể tác động tâm tình của hắn.

“Chuyện này, cùng thần hắc ám có quan hệ.” Ngoài một câu như vậy, Phương Triệu Nhất cũng không biết hắn nói lên như thế nào.

Phương Thần híp hai mắt của mình, hình như cũng không ngờ, cái đệ đệ này, thế nhưng cùng thần hắc ám có quan hệ rất lớn. Hắn vẫn không có hỏi, chính là cha mình, rốt cuộc cùng thần hắc ám, rốt cuộc đạt thành cái hiệp nghị gì, mới đổi đến kim thể trùng sinh.

Phương Triệu Nhất nhẹ nhàng mà cầm lấy tay nhi tử, trong thanh âm của hắn mặt tràn ngập thâm tình, “Thần Thần, ngươi chỉ cần nhớ kỹ, vì ngươi, phụ thân chuyện gì đều có thể làm.” Rất nhiều khi, hắn đều cảm thấy mình mê muội, nhưng không có một chút biện pháp, thậm chí đi vào căn bản lại không thể có thể dứt ra.

“Ta cũng như thế!” bên trong đôi mắt Phương Thần trong suốt trong suốt, thoáng hiện quang mang tử sắc thần nhiên, hứa hẹn nói, biến thành kẻ ước cả đời.

“Diễn thật là càng ngày càng tốt nhìn.” trong Vũ trụ hư không, một cái bóng người hư ảo thần nhiên mà nói.

“Chủ nhân, vì sao phải như vậy phiền toái?” Cũng không biết ai hỏi, nhưng có thể rõ ràng mà nghe ra khó hiểu.

“Bởi vì nhàm chán.” trong thanh âm người nọ có nụ cười thần nhiên, “Chờ khi hồng mắt, hắn cũng có thể có thể ...”

183. Chương 183: Có Điều Bảo Lưu

Phương Hoành không có tư cách phê phán chuyện thiếu chủ, nhưng bởi vì tu vi hiện tại, làm cho Người của Lang tộc không dám hành động thiếu suy nghĩ, càng thêm quan trọng là ..., hiện tại tình huống lang tộc, đối bọn họ rất bất lợi.

Tuy rằng không dám bắt mắt ở mặt ngoài, nhưng khi riêng tư, nên hỏi rõ ràng là chuyện gì xảy ra.

“Tộc trưởng, biết nguyên nhân thiếu chủ như vậy sao?” Phương Hoành đại biểu những người khác, trong ánh mắt của hắn thoáng hiện vẻ mặt nghiêm túc.

Cho tới nay, hắn đối với thiếu chủ đều rất khoan dung, cho dù biết tu vi của hắn không có, nhưng nên để cho hắn bảo lưu quyền lợi thiếu chủ lang tộc, nếu không nói, có thể trực tiếp huỷ bỏ. một số người, cũng đi điều tra chuyện, chính là... Làm bọn hắn rất lo lắng là, những người đó một cái đều chưa có trở về.

tu vi Lang tộc không thể nói là lợi hại nhất, nhưng một ít yêu tộc muốn giết hắn, không hẳn phải là chuyện đơn giản như vậy, nhưng trăm triệu lần không ngờ, những người xâm nhập, một cái đều chưa có trở về. Chuyện qua lâu như vậy, thậm chí một chút tin tức cũng không có, chỉ biết kết quả bọn họ như thế nào.

Phương Thế Nguyên nhìn nơi nơi hư không, đều là một mảnh màu trắng, nhìn không ra cái gì vậy, tay hắn phóng tới bắp đùi của mình, nhẹ nhàng mà di động tới, một hồi lâu nhi sau, hắn mới đem ánh mắt của mình thu hồi đến, “Đại trưởng lão, có chút đồ vật, chúng ta liền không cần phải quá mức so đo.” Kỳ thật hắn không có nói sai, đối với lang tộc hiện tại mà nói, cần vượt qua cửa ải khó khăn là tốt rồi, hơn nữa bọn họ cũng không biết người phía sau màn là ai?!

thế giới yêu tộc này bởi vì đã bị quy luật trói buộc, căn bản lại không thể có thể quá mức kiêu ngạo, hơn nữa...

“Ta hiểu được, chỉ muốn tộc trưởng nói rõ ràng mà thôi.” Phương Hoành như thế nào sẽ không biết người trước mắt rốt cuộc có ý kiến gì không, chính là... Bọn họ đều là người sống rất lâu, đương nhiên không hy vọng xảy ra bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn.

tâm bọn họ đều hướng về lang tộc, đồng thời bọn họ đối cũng rất vâng theo quy củ. hiện tại trên người thiếu chủ lang tộc, có không khí hắc ám khủng bố như vậy, đối với lang tộc bọn hắn mà nói, tuyệt đối không phải một chuyện tốt. Đương nhiên, rất nhiều người hoặc là việc, cũng không phải thứ bọn họ có thể hỏi đến.

Phương Thế Nguyên nặng nề mà hít một hơi, hắn nói với đại trưởng lão: “Ta cũng không biết là xảy ra chuyện gì, nhưng là ta tin tưởng con trai của

mình.” Dư thừa không cần nói, hắn biết mình nên lựa chọn như thế nào.

Lúc trước lựa chọn của mình là sai lầm, để cho nhi tử không có tu vi, thậm chí tôn tử tiến nhập linh độ không gian. Tuy rằng hiện tại bọn họ không có chuyện gì, nhưng áy náy trong lòng, không có biến mất.

Phương Thần tuổi nhỏ như vậy, cũng không biết chịu bao nhiêu khổ. Nếu không phải mình quá mức cố chấp nói, chuyện tuyệt đối sẽ không phát triển trở thành như thế này. Trong lòng của hắn mặt vi tu vi Phương Thần như vậy tử cảm giác vừa lòng, đồng thời cũng đau lòng.

Trước kia hắn căn bản sẽ không có tình cảm như vậy, đại khái là cùng thiếu niên ở chung, hướng chi còn có Phương Tinh, đứa trẻ gặp nhiều khó khăn như vậy đối bọn họ không có hận ý, trí tuệ như vậy, khiến cho mình rất bội phục.

Phương Hoành hiển nhiên sững sốt, sau đó nở nụ cười, trong mắt toàn bộ đều là cảm xúc thoải mái, tộc trưởng không có nói sai, cùng với nghi kỵ như vậy, chỉ bằng tin tưởng hắn bọn họ cũng là Người của lang tộc, tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện thương tổn lang tộc.

Hai người lần thứ hai căn cứ tình huống lang tộc thương lượng một loạt đối sách, ngay cả lang tộc không có tân sinh nhi, nhưng bọn hắn còn có rất nhiều thanh niên, hắn là nên bồi dưỡng, mà thiếu chủ, giao cho chính bọn hắn đến xử lý.

Chiêu Hoa cùng bóng dáng đã muốn về tới hồ tộc, thời gian rất gấp gáp. Hơn nữa tại tình huống không biết địch nhân tốt nhất nên bảo hộ.

“Bóng dáng, trong khoảng thời gian này người xảy ra chuyện gì?” Chiêu Hoa rõ ràng rất bất mãn với linh hồn này, tuy rằng hắn không thể ảnh hưởng mình, nhưng nhìn đến một cái linh hồn không có một chút ý chí chiến đấu ở trước mặt hắn lúc ẩn lúc hiện, tin tưởng không có một người nào có tâm tình.

Bóng dáng dừng lại bước chân của mình, nhìn người bắt chéo chân trên ghế sa lông, ánh mắt của hắn ái muội không rõ, không biết là có nên đem chuyện hắn biết, nói cho người trước mắt biết.

Chiêu Hoa trưởng thành, ngoài dự liệu của hắn ở ngoài, mặc kệ học cái gì vậy, tốc độ của hắn đều rất nhanh, căn bản là không như kiếp trước.

“...” Chiêu Hoa không nói gì mà nhìn linh hồn của bản thân, ” giữa hai ta còn khách khí như vậy sao? Người cũng biết, người là ta, ta cũng là người, trước sau mà thôi.” Không phải cái này linh hồn này, mình tu vi cũng không tiến bộ nhanh như vậy.

Hắn không phải một người không có cảm tình, khi đó cảm thấy hứng thú đối với Phương Thần, đa số là bởi vì tốc độ tu luyện của hắn. Một hài tử chỉ có mấy tuổi, có thể trưởng thành lợi hại như vậy, thậm chí trí tuệ cũng lợi hại như này.

“Phương Triệu Nhất thực khủng bố.” Kiếp trước khi, Chiêu Hoa biết cái kẻ điên kia rốt cuộc làm chuyện gì.

Hắn thực yêu, Phương Triệu Nhất đồng thời cũng rất e ngại. Hắn chính mắt nhìn mình thịt trên thân thể mình bị cắt bỏ, thậm chí cuối cùng khi chỉ còn lại xương cốt, hắn không có chết, cái nam nhân kia dùng sức mạnh của mình duy trì tánh mạng của hắn.

Hắn biết tu vi Phương Triệu Nhất rất lợi hại, vì hắn bắt được mệnh Phương Thần, cậu mà biết phụ thân mình làm gì hắn, kia... Kiếp trước, hắn lợi dụng Phương Thần uy hiếp Phương Triệu Nhất, mới có thể khiến người lãnh khốc vô tình không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Rất mạnh?” Chiêu Hoa chọn chọn lông mày, hắn cũng không phải chưa từng thấy qua Phương Triệu Nhất, người nọ vì một chút sức mạnh cũng không có, còn nói cường?! Hắn cũng không biết bóng dáng rốt cuộc là bị cái gì kích thích, mới có thể nói ra như vậy từ.

Bóng dáng thận trọng gật đầu, “Đúng vậy, Phương Thần chết, cái nam nhân kia liền điên rồi, toàn bộ yêu tộc, thậm chí có thể nói toàn bộ tinh cầu đều hủy.” Hắn hình như không rõ ràng lắm, Phương Triệu Nhất tại sao lại cường hãn giống như này, không có một người nào có thể chống cự được.

“Xi...” Một tiếng, cuối cùng Chiêu Hoa thật là nhịn không được trực tiếp nở nụ cười, từ khi bóng dáng đến bên mình, lần đầu tiên hắn nhìn đến mình sợ hãi như vậy Phương Triệu Nhất. Nếu không phải biết hắn yêu Phương Triệu Nhất đến mức xâm nhập linh hồn bên trong, còn tưởng rằng cái linh hồn này là...

“Bóng dáng, ta xem người bị chứng sợ hãi, hơn nữa chẳng phải người thích Phương Thần sao?” Chắc chắn... Người thiếu niên kia cũng rất đáng thương, khi chết, cũng không biết người yêu của hắn một chút cũng không thương hắn, thậm chí còn đưa hắn địa ngục.

linh hồn Bóng dáng có chút ám trầm, rõ ràng biểu hiện sinh khí, kiếp trước khi, cũng có chuyện như vậy, nhưng người yêu tộc căn bản so ra kém những tu luyện giả thần bí, để cho toàn bộ bọn họ đều trở thành nô lệ, chỉ có Phương Triệu Nhất.

nam nhân kia không biết dùng biện pháp gì, cuối cùng đem những người xâm lấn đuổi ra đi, đồng thời cũng tiến hành điên cuồng trả thù.

“Người cũng không nên tức giận, ta chỉ muốn nói sự thật mà thôi, kiếp này người đã dùng nhiếp hồn thuật đối với Phương Thần, vì nhìn qua giống như một chút ảnh hưởng cũng không có.” Chiêu Hoa nói sự thật, thấy hắn không có nói nói, hắn tiếp nói, “Chẳng lẽ là vì quá nhỏ sao?”

Nhiếp hồn thuật rốt cuộc như thế nào, hắn rất rõ ràng, nhưng linh hồn trước mắt, thật là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, đại khái cùng việc thiếu niên lớn lên có quan hệ rất lớn, càng thêm trọng yếu, Phương Thần trên người, không chút có một chút yêu khí nào, đây là lý do phá giải đi.

“Chiêu Hoa, không cần tự cho là đúng.” thanh âm Bóng dáng rất âm lãnh, kiếp trước hẳn là người như thế này, cũng không ngờ đời sau, thế nhưng sẽ biến thành như thế này.

Chiêu Hoa vô tội mà nhún nhún vai, “Ta cho tới bây giờ cũng sẽ không hoài nghi tu vi mình có chút hoài nghi với người mà thôi, huống chi ta không có nói sai, người yêu phụ thân, lại vui hoan nhi tử.” Nghĩ như thế nào hẳn kiếp trước đều rất đáng giận.

Có lẽ không có bóng dáng ảnh hưởng, hẳn đối Phương Triệu Nhất cũng bình thường nhưng hiện tại chuyện đều đã xảy ra, liền chứng minh chuyện này sẽ không phát sinh.

” cho dù Phương Triệu Nhất không có tu vi, nhưng là hẳn...” Bóng dáng híp hai mắt của mình, tạm dừng trong chốc lát, hẳn mới tiếp tục nói, “Nhất định là một người khủng bố, đây là lời khuyên ta nói với người.” Sau khi nói xong, hẳn lập tức liền biến mất tại chỗ cũ.

trên mặt Chiêu Hoa không có nhiều tươi cười, đối với Phương Triệu Nhất, hẳn cho tới bây giờ sẽ không có khinh thị, còn có lang tộc. Hẳn oán hận lang tộc, nhưng phải thuận theo mới có thể làm cho mình lớn mạnh đứng lên.

khuất nhục khi còn bé, còn có dãi ngộ tại hồ tộc, tất cả mọi thứ, hẳn đều nhớ rất rõ ràng. Chiêu Hoa đã sớm phát thệ, một ngày nào đó, sẽ song bội mà hoàn trả cho bọn hắn. Có chút người tương đối đáng ghét, sớm đã bị mình thần không biết quỷ không hay mà giết.

“Phương Thần, Phương Triệu Nhất...” Chiêu Hoa lẩm bẩm, trong mắt đều là chiến ý đặc hơn.

“Ha hả... Người muốn cùng Phương Triệu Nhất đối nghịch, quả thực là trứng gà đập đá” Không biết từ nơi nào truyền đến thanh âm xa lạ, đột nhiên tại vang lên trong lỗ tai Chiêu Hoa.

Chiêu Hoa nháy mắt đứng lên đề phòng, có thể lặng yên không một tiếng động mà lên vào tiến vào, vậy chứng minh người này ẩn nấp rất cường hãn, về phần tu vi như thế nào, phải đợi về sau chứng thật mới có thể biết.

“Phải không? Vậy người nói phải như thế nào đâu?” Hẳn không giống những người khác trông gà hoá cuốc, thậm chí còn nhếch chân bắt chéo, về mặt đầy ý cười mà dò hỏi.

“Không hổ là người âm thầm thao túng hồ tộc quả nhiên có khí phách, chúng ta đây hợp tác liền có cơ hội thành công.” Sau đó một bóng người nhìn như thanh niên thông thả mà xuất hiện ở trước mặt của hắn.

184. Chương 184: Âm Mưu Sau Lưng

Chiêu Hoa nhìn thanh niên trước mắt cả người đều tản ra không khí âm lãnh, trên mặt của hắn có một vết sẹo rất rõ ràng, ngạnh sinh sinh mà phá hủy mỹ cảm chỉnh thể. Một đôi mắt màu đen bên lại mang theo đồng tử màu xám, chỉ cần là người có ánh mắt, đều sẽ không tin tưởng người nọ là nhân loại.

“Vì cái gì nói như vậy?” Chiêu Hoa bất động thanh sắc mà quan sát người này rất kỳ quái, hình như là có cái gì thâm trầm giấu ở trong mắt.

Thanh niên xuyên quần áo màu đen, sau đó tại khác ngồi xuống một bên ghế sa lông, “Hợp tác, chẳng lẽ lời nói của ta người không có nghe được sao?” Trước kia hẳn không biết người trước mắt, hơn nữa nữa chính mình nửa tà, chút nào không rõ ràng lắm lai lịch của hắn.

Chiêu Hoa chần chừ lông mày, “Phải không? Dựa vào cái gì người có thể nói xuất hai chữ này?” lòng hắn chuyển động một vòng, người này nhất định là có âm mưu gì, không, phải nói hẳn không phải người yêu tộc bên này.

trên người Phương Thần không có phát ra yêu khí, mà nam tử này đồng dạng cũng không có. Nếu như mình không có đoán sai, vậy hẳn đã sớm chết, về phần tại sao có thân thể, phải có câu chuyện gì đó.

“Chỉ bằng ta là đại biểu của bên kia, hơn nữa...” Tạm dừng trong chốc lát, mới nói tiếp, “Nếu các người cũng không thỏa hiệp, vậy nhóm người, bao quát tộc nhân các người, toàn bộ đều sẽ biến mất ở trên đời này.” Trước kia cho tới bây giờ cũng không biết trên đời còn có chuyện huyền huyền như thế, nhưng cảm giác nắm chắc sức mạnh trên tay mình, lòng tự trọng hình như được thỏa mãn.

Trước hắn vẫn luôn bị khi dễ, thậm chí liên cơ hội phản kháng cũng không có, thì ra yêu tộc bọn họ, trách không được sẽ như thế này.

Chiêu Hoa không muốn nói với hắn, nhưng trong lòng đã có điểm khiếp sợ, người phía sau màn rút cuộc là ai?! Bọn họ có bao nhiêu nhiều tu vi cùng lực lượng?! thanh niên ngồi ở đối diện hắn thế nhưng cần rõ mà nói như thế, liền chứng minh bọn họ có kiêu ngạo.

“Như thế nào? Chẳng lẽ ngươi không tin?” Hiển nhiên thanh niên hình như là nghĩ tới điều gì, vì thế mỉm cười dò hỏi. Nụ cười của hắn bởi vì vết sẹo trên mặt, nhất thời cấp người một cổ cảm giác âm trầm khủng bố.

Chiêu Hoa lắc đầu, “Ta không có không tin, chỉ có chút người hành vi ẩn nấp rất lợi hại, mà ngươi...” Câu nói kế tiếp cũng không nói hết, nhưng ý tứ rất rõ ràng, tộc nhân bọn họ cũng có cao thủ ẩn nấp, hay là dùng cái gì lừa mình?!

“Ha ha ha... Ha ha ha...” Thanh niên lớn tiếng nở nụ cười, trong toàn bộ không gian mặt đều tràn ngập tiếng cười của hắn, cho người ta một loại cảm giác mao cốt từng nhiên.

“Ngươi nói đúng vậy, vậy ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng tin tưởng ta đâu?” Sau khi cười xong, bên trong đôi mắt thanh niên, thoáng hiện vẻ mặt trào phúng. Có lẽ trước kia mình đối với người trước mắt mà nói, chẳng qua như là con kiến, hắn hiện tại nhưng hoàn toàn không giống.

Chiêu Hoa chuyển động một vòng, sau đó nói, “Ngươi đem Phương Thần nắm đến.” Thanh âm của hắn rất bình thản, bên trong đôi mắt yêu dị nhất dạng, đã có lang chấp nhất. Nếu người trước mắt thất bại nói, cũng cùng mình không có quan hệ, một khi thành công...

Nghe được Chiêu Hoa yêu cầu, nam tử hiển nhiên cũng không ngờ hắn sẽ đề xuất yêu cầu như vậy.

Phương Thần người, tại mấy năm trước khi, hắn liền quen, thậm chí còn... Hồi tưởng một chút tình huống lúc đó, khi đó mình bị chinh đến thực đáng sợ, cuối cùng thì chết... Bọn họ là mình cứu nhân, hơn nữa mình cũng biết nhiều việc của họ.

“Đổi một cái, hiện tại không nên đa thảo kinh xà.” Suy nghĩ trong chốc lát sau, thanh niên trầm tư trả lời. Hắn cũng muốn giết Phương Thần, nhưng nhiệm vụ chủ nhân công đạo, hắn tuyệt đối không thể chậm trễ, nếu không linh hồn của chính mình, tuyệt đối sẽ biến mất trên thế giới này.

từ lúc Hắn còn rất nhỏ hắn đã biết, rất nhiều đồ vật cần dựa vào chính mình, về phần người khác, một chút tác dụng cũng không có, trình độ cuộc sống bây giờ cùng hắn khi đó hoàn toàn không thể so sánh, nếu không có đụng tới Phương Thần, kia mình cũng không có hôm nay.

Có lẽ mình hắn nên cảm tạ bọn họ, tuy rằng khi lựa chọn, sống không bằng chết, thậm chí cuối cùng hắn cũng chết, nhưng đối hắn mà nói, hiện tại tương đương là tái sinh, người thường trong mắt của hắn, giống như là con kiến không đáng giá tiền.

“Chẳng lẽ không được sao? hoặc là nói ngươi không có thực lực như vậy.” Chiêu Hoa rất đến có kiên nhẫn, hắn cũng hiểu được, người trước mắt, tuyệt đối có tu vi, lại che dấu sức mạnh tương đối lợi hại.

Thanh niên tạm thời không nói gì, sau đó vung tay lên, mà Chiêu Hoa cảm giác thân thể của mình giống như bị hoàn toàn giam cầm, muốn nâng ngón tay của mình, giống như có ngàn cân đè nặng.

Hắn không thích mình bị người khống chế, ngoài đôi mắt thoáng hiện lửa giận nồng đậm, hết thấy chung quanh không có biến hóa, nhưng nguyên tố chung quanh thân thể hắn, đã muốn bị ép lại, hắn giống như thịt trên thớt gỗ, chỉ có thể để người xâm lược.

“Như thế nào? Hiện tại có thể tin tưởng ta đi?” nam tử mỉm cười dò hỏi, nhưng đáy mắt không có chút ý cười nào. Cho dù là người khống chế hồ tộc, trong tay của hắn, cũng không hơn gì cái này.

Sức mạnh đối hắn mà nói rất trọng yếu, hắn hiện tại đã muốn luyện tiếu buông tay, ngay cả xuống địa ngục cũng vậy, nhưng đâu... Hắn đã là một người chết, bộ dáng địa ngục cũng không hơn gì cái này, hắn cũng bỏ đi ra.

Chiêu Hoa dụi dụi hai mắt của mình, hẩn hiểu được. Kẻ thức thời là trang tuấn kiệt, hẩn Chiêu Hoa cũng biết tu vi mình rốt cuộc ở nơi nào, hơn nữa hẩn không đáp ứng chỉ sợ sẽ có nguy hiểm tánh mạng.

Thanh niên tùy tiện vung tay lên, Chiêu Hoa liền cảm giác lực lượng giam cầm trên người mình đều biến mất không thấy.

“Người muốn hợp tác như thế nào?” lúc này trên mặt Chiêu Hoa, sớm đã thay đổi Cả người cũng giống như là lợi kiếm chờ phân phó, tùy thời đều có khả năng xảy ra đi... Dem người đâm thủng.

“Rất đơn giản, thì phải là...” Thanh niên nam tử chậm rãi giảng thuật, đem kế hoạch của bọn họ nói cho hẩn.

Nghe xong, Chiêu Hoa âm trầm mà nhìn người trước mắt, “Như vậy tử các ngươi có thể ngư ông thủ lợi?! Mà chết toàn bộ đều người của chúng ta?” Mặc dù là giọng điệu nghi vấn, trong mắt cũng là cảm xúc khẳng định.

cái gọi là kẻ xâm lược, trăm triệu không nghĩ tới, bọn họ muốn không mất người nào khiến cho toàn quân yêu tộc bị giết?!

“Trận pháp rất cường đại, các ngươi bày trận người không có nguy hiểm, bảo vệ góc thuộc về mình là tốt rồi.” Thanh niên như là không có nhìn Chiêu Hoa âm trầm, vẻ mặt bình thản mà nói.

Điểm hy sinh ấy là không thể tránh được, chỉ cần bọn họ muốn trèo lên tu vi cao, vậy trước hết trả giá đại giới nhất định. Đương nhiên, người trước mắt không đáp ứng nói, hẩn còn có thể tìm những người khác, nhưng Người của lang tộc tuyệt đối không được.

đối tượng bọn họ muốn diệt trừ, hướng gì tính cách người của lang tộc, bọn họ sớm liền điều đã điều tra xong, không có một người sẽ đáp ứng yêu cầu của bọn họ, tộc nhân bọn họ như là một trung thần. Những lang tộc đã từng bị bọn họ bắt lấy, bởi vì không thỏa hiệp, chỉ có thể là đưa bọn họ đến một nơi khác.

“Phải không?” Chiêu Hoa hoài nghi, nhưng sau đó ngấm lại tình huống yêu tộc bọn họ, cũng đáp ứng đứng lên.

Thanh niên nhìn con dê béo này, một lòng cũng bị thả lỏng xuống dưới, sau đó từ trong ngực của mình lấy ra một đồ vật, ” cầm đi...”

Chiêu Hoa hiện lên một tia cảnh giác, nhưng bọn hẩn đã đạt thành hiệp nghị, nếu như mình đổi ý nói, kia đối với mình không có chỗ tốt, xem trước rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, cứ làm theo lời hẩn đi.

Quả nhiên thân thể đau xót, giống như có cái gì chui vào bên trong thân thể hẩn.

“Yên tâm, chỉ cần ngươi không có phản kháng thứ trong thân thể ngươi sẽ không đã bị bất cứ thương tổn gì.” Thanh niên cười giải thích, thấy thế nào đều có một loại cảm giác âm mưu.

trong lòng Chiêu Hoa tràn ngập lửa giận, lần đầu tiên hẩn bị người tính kế như thế hoàn toàn, dù hẩn muốn kiếm chút lợi trong ngày tụ hội nghị, vì trăm triệu lần không ngờ, kẻ xâm lược thế nhưng sẽ như thế giáo hoạt.

“Thứ này hữu dụng khi bày trận.” Thanh niên lần thứ hai giải thích một câu.

Chiêu Hoa chịu đựng không thoải mái trong lòng, có lẽ phép mà dò hỏi, “Xin hỏi tên của ngươi là? Còn có ta bình thường liên hệ ngươi sao như thế nào?” Một khi có cơ hội nói, hẩn tuyệt đối sẽ để chongười này bầm thây vạn đoạn.

Hẩn không phải e ngại người trước mắt, chủ yếu là không biết bọn họ người sai sử phía sau màn rốt cuộc là ai?! đặc tội hẩn đối với mình không có chút nào chỗ tốt.

“Ngụy Tỏa Nghĩa!” Thanh niên có chút hoảng hốt, sau đó nói một cái tên, nháy mắt liền biến mất trước mặt Chiêu Hoa.

“Ba ba ba...” Vài tiếng nổ, Chiêu Hoa đánh vỡ hết đồ đạc.

không biết khi nào Bóng dáng thì trôi nổi đi ra, “Ta đã sớm nói, muốn ngươi chú ý một chút.” Trong thanh âm của hẩn mặt, phảng phất có giọng điệu châm chọc.

“Người cầm miệng cho ta!” Chiêu Hoa quát lớn lớn, hần lần đầu tiên tức đến khó thở.

hần cho tới bây giờ không có nghĩ quá, đó vì hần sẽ bị tính kế, thậm chí lấy loại phương thức ngu xuẩn này, lúc còn rất nhỏ, liền có linh hồn tại bên cạnh mình, ngay cả bị không ít kỳ thị nhưng không có mối vừa khó khăn như lúc mới bắt đầu, trăm triệu lần không ngờ, có thứ ngoài ý liệu của hần.

Bóng dáng mẫn mẫn, linh hồn hần chợt cao chợt thấp, mang theo một loại không khí, “Kỳ thật chỉ cần người không tiến trận nói, dấu vết tại thân thể của người không xảy ra bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn.” Tuy rằng bọn họ trước vừa mới vừa cãi nhau, lợi ích cũng hoàn toàn không giống, hần cũng không muốn thân thể xuất hiện bất cứ vấn đề gì.

“Người có biện pháp giải quyết?” Chiêu Hoa nghe được bóng dáng nói như vậy trong mắt hiện lên biểu tình vui sướng. Đúng vậy, bóng dáng vẫn luôn tại cái chỗ này, nhưng là người thanh niên kia hình như là không có nhìn đến, cái này thuyết minh bóng dáng mình có biện pháp ẩn nấp.

Bóng dáng gật gật đầu, sau đó lại lắc đầu, ” đại khái là dấu vết, linh hồn hần cũng nói, ngoài trận pháp còn lại cũng sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn.” Tạm dừng trong chốc lát, hần mới tiếp tục dò hỏi, “Người vì cái gì phải đáp ứng âm mưu của bọn họ?”

Một khi bị yêu tộc khác biết đến, vậy hần hồ tộc, vậy sẽ trở thành địch nhân của toàn bộ yêu tộc.

“Ta có thể không đáp ứng sao? Hơn nữa người cho là chỉ có hồ tộc chúng ta phản bội?” Chiêu Hoa trào phúng mà nhìn bóng dáng trước mắt, có phải bình cũ rượu mới hay không mà tên này sợ hãi như vậy. Bóng dáng không trả lời Chiêu Hoa, kiếp trước, người màn sau căn bản sẽ không có tìm mình?!

Chẳng lẽ tìm bọn họ vì Phương Triệu Nhất?! Sau đó ngẫm lại cũng không đúng, dù sao cuối cùng nam nhân kia cũng giết bọn họ.

“Tính, nói rõ đi.” Chiêu Hoa biết linh hồn của mình bị đánh thượng, nói không sinh khí hoàn toàn không có khả năng.

Bóng dáng nhìn hần một cái, sau đó nói, “Người tìm Phương Triệu Nhất, có lẽ hần sẽ có biện pháp giải quyết, còn có một cái chính là...” Suy nghĩ trong chốc lát, mới tiếp nói, “Người có thể đem thân thể giao cho ta đến, như vậy nói, liền thoát ly bọn họ không chế.”

Lúc này hần còn không biết trong lòng Chiêu Hoa rốt cuộc đang suy nghĩ gì, vì đáp ứng kẻ xâm lược ngoại lai, đối bọn họ yêu tộc mà nói, rất nguy hại. “Người muốn nhân cơ hội lấy cơ thể của ta?” Chiêu Hoa lạnh như băng mà chất vấn, “Người có điều giấu diếm với ta, còn có Phương Triệu Nhất tại sao lại lợi hại như vậy? Người không có giải thích rõ ràng?!” Trước kia hần rất tín nhiệm bóng dáng, sau khi mình lớn lên khi, lại phát hiện hần cất giấu rất nhiều bí mật.

185. Chương 185: Địa Điểm Hội Nghị

ngày hôm sau Phương Triệu Nhất liền xuất phát, vốn dĩ chỉ có hần cùng nhi tử cũng không ngờ, phụ thân của hần cùng các trưởng lão cũng cầm thiệp ý tứ rất rõ ràng, bọn họ cũng được mời.

“Đây là xảy ra chuyện gì?” địa phương tập hợp, là quốc gia phương Bắc, địa hình bên kia rất phức tạp, hơn nữa có rừng rậm chung quanh, địa phương bọn họ tụ hội, ngay trên đỉnh núi.

Cao tới mấy ngàn mét, như muốn leo tới tầng mây, nếu tu vi không đủ căn bản lại không thể có thể đi lên.

vài người Phương Hoàn đều ngồi ở bên trong phi cơ, bọn họ sẽ xuống máy bay ở B thị, sau đó đi xe đến chân núi, chuyện còn lại, liền để bọn họ giải quyết, người không có tu vi nhất định, căn bản không thể có thể đi lên.

Lần thương nghị này rất nghiêm cẩn, tuyệt đối không thể xuất hiện ngoài ý muốn.

Phương Triệu Nhất có tài lực, một mình hần bao máy bay, bên trong, đều là Người của lang tộc, không có một ngoại nhân, mà thiếu niên ngồi bên cạnh hần.

Phương Hoành nhìn thoáng qua thiếu niên gồi đầu trên đùi thiếu chủ, ánh mắt có chút ảm đạm, nhưng không nói gì, tương lai lang tộc, chỉ có thể là dựa vào bọn họ. Phương Tinh bởi vì quá nhỏ, cũng không biết thiếu chủ rốt cuộc đưa đi nơi nào, nói thẳng là chỗ an toàn nhất.

“Rất đơn giản, vì các trưởng lão yêu tộc, còn có tộc trưởng cùng với thiếu chủ cũng phải đi.” Phương Thế Nguyên cũng trước một ngày, mới thu được tin tức như vậy, một tháng nữa mới đến hội nghị, bọn họ đến sớm như vậy đi, chủ yếu nên muốn giao lưu cùng yêu tộc khác một chút, nhìn tình huống rốt cuộc thế nào.

lang tộc tổn thất rất lớn, đồng thời không có tiếp tục phái người đuổi theo tra, nếu không nói, một người cũng không khả năng trở về.

Nghe được cha mình trả lời khi như vậy, Phương Triệu Nhất hơi hơi mà híp hai mắt của mình, quả nhiên cùng kiếp trước giống, nhưng lại không giống, cũng không biết này người phía sau màn rốt cuộc là ai đó?! Lúc trước yêu tộc bị giết, đều là mình tự tay bày ra, đương nhiên còn có tác dụng những người khác đẩy sóng.

Cả đời này, hắn ngoài con trai của mình, còn có một ít nhiệm vụ người kia cấp, chuyện còn lại đối với hắn mà nói, vì một chút cũng không để ý. Kỳ thật hắn cũng có chút kỳ quái, linh độ không gian khủng bố như vậy, hơn nữa ý chí của mình cường hãn như thế, hắn như thế nào không nhớ nổi?!

“Phương diện này có âm mưu khác đi.” Phương Triệu Nhất nhìn thoáng qua cha mình, kiếp trước cùng kiếp này, tính cách của hắn cải biến rất nhiều. Nếu mình có năng lực nói, cũng không hy vọng lang tộc bị giết, huống chi còn có Phương Tinh tồn tại.

Kỳ thật hắn cảm thấy rất kỳ quái, nam nhân vì sao phải sinh ra Phương Tinh?! Tuy rằng khi đó mình không có một chút ký ức, nhưng chuyện này tất nhiên sẽ phát sinh, ngay cả mình có hồi ức kiếp trước, cũng không khả năng chuyện gì cũng không làm.

Phương Hoành thận trọng gật đầu, “Đúng vậy, chỉ chúng ta bất động tại chỗ, kia chỉ để cho người phía sau màn hành động càng nhanh.” Hắn cũng biết hiện tại rất nhiều tin tức, Người của Lang tộc thu không đến.

cao tầng lang tộc, cũng có thể lựa chọn tránh ở nhà mình, vĩnh viễn cũng không đi ra?! Nhưng gần nhất như thế này, chẳng lẽ bọn họ phải chờ những người khác đánh tới sân nhà mới có thể phản kích sao?! Như vậy khác gì con rùa?!

Phương Triệu Nhất tự hỏi trong chốc lát, nên quyết định không đem mình một ít đồ vật kiếp trước nói cho bọn hắn biết. Kiếp này cùng kiếp trước là có một chút giống nhau, nhưng để thế giới cân bằng, hắn sẽ phát sinh biến hóa thực lớn.

chuyện Chiêu Hoa, hắn lưu cho con trai bảo bối tự mình giải quyết.

Chiêu Hoa Kiếp này, tu vi cũng cao rất nhiều, nhưng không có hắn, chỉ sợ chuyện sẽ dựa theo quỹ đạo phát triển.

“Nếu các ngươi xem chúng ta không vừa mắt nói, chuyện này giải quyết sau, chúng ta có thể thoát ly lang tộc.” Phương Triệu Nhất đột nhiên nói ra như vậy, trong lòng mất thâm thúy, có vẻ mặt kiên quyết.

Kiếp trước vì bởi vì hắn là thiếu chủ lang tộc, mới có thể dễ dàng tử bị nhiều tai nạn như vậy.

Hắn biết nhi tử bị nhiếp hồn thuật, bởi vì tu vi của hắn hữu hạn, căn bản không có thể giúp nhi tử giải quyết, linh hồn hắn hoàn toàn dung hợp cũng kiểm tra rồi thân thể nhi tử, phát hiện công xiềng linh hồn đã sớm biến mất không thấy.

Trách không được khi đó hắn khẩn cầu thần hắc ám, người nọ chỉ nói là, hết thảy đều có quỹ đạo vận mệnh của mình. Lúc trước trong lòng của hắn chỉ có báo thù, đối với việc thần hắc ám vì sao phải trợ giúp chính mình, huống chi đối với mình mà nói, hình như là thuận theo tự nhiên, căn bản sẽ không có trợ giúp, đây là cái gọi là vận mệnh sao?!

Bây giờ trở về một chút, thần hắc ám nói một ít, còn có làm một ít, đều rất kỳ quái, dường như là xu thế tất nhiên.

Phương Hoành cùng các trưởng lão khác biến sắc, bọn họ đều rõ ràng mình tu vi, căn bản liền không phải đối thủ của thiếu chủ.

Phương Hoành nhìn tộc trưởng, phát hiện hắn giống như nhìn hư không, giống như không có nghe thấy Phương Triệu Nhất nói, hướng thụ cao nhất trên phi cơ, phía trước bày hoa quả cùng thực vật, muốn nghỉ ngơi nói, cũng có phòng nghỉ.

Các trưởng lão tổng cộng mới bảy người, hơn nữa tộc trưởng cùng phụ tử Phương Triệu Nhất với tộc trưởng là mười.

“Thiếu chủ, chúng ta chưa từng có ý tưởng như vậy.” Phương Hoành ở nặng nề mà hít một hơi trong lòng, về sau lang tộc bọn họ là dạng gì, cũng không phải đồ cổ bọn họ có thể can thiệp.

“Phải không?” Có lẽ Phương Triệu Nhất trước kia, đối với lang tộc có cảm giác, giờ một chút cảm giác cũng không có. Trước kia hắn còn hận lang tộc, không phải bọn họ ngăn cản nói, không phải bọn họ cố ý an bài nói, con trai cũng sẽ không đến bên người Chiêu Hoa.

Quả nhiên thực lực quyết định hết thảy, tu vi không đủ, chỉ có thể cấp xoa bóp những người khác, liên một chút năng lực tự chủ cũng không có.

Phương Hoành cũng hiểu được mình thiếu chủ đối với bọn họ không tín nhiệm, nhưng sau đó ngẫm lại cũng đúng trước kia bọn họ làm vậy với Phương Thần?! Nhìn nhìn lại khuôn mặt nõn nà của thiếu niên, liền hiểu được vì sao thiếu chủ yêu cầu.

Cho dù bọn hắn, không thừa nhận cũng không được, Phương Thần không chỉ bộ dạng tốt, thậm chí khí chất trên người hắn, người khác không bì được.

“Thiếu chủ, chúng ta nói một câu thành thật, đối với hành vi đột ngột như vậy, chúng ta thân là trưởng lão, không thể chịu đựng.” Nhị trưởng lão trực tiếp nói, trên mặt của hắn đều là thống khổ. từ lúc còn rất nhỏ bọn họ liền tiếp thu quy tắc giáo dục, bảo bọn họ tiếp thu cái khác, căn bản rất khó.

“Nhưng chúng ta cũng đã nghĩ thông, chỉ cần lang tộc không có vấn đề gì, các người nghĩ muốn thế nào được cái đó đi.” Trong thanh âm của hắn, đều là giọng điệu bị ai.

“Coi như nhóm người thức thời!” Còn không có chờ Phương Triệu Nhất nói chuyện khi, cũng không biết khi nào, Phương Dịch đi ra từ trong thân thể Phương Thần.

Phương Dịch biết Phương Thần căn không có ngủ, nằm trên đùi cha dưỡng thần, đồng thời cũng cho bọn họ nhìn xem, mặc kệ dùng phương pháp gì, bọn họ tuyệt đối sẽ không rời đi lẫn nhau.

Nhất thời này trong không gian, không khí đều động lại bọn họ cũng không ngờ, yêu tà thú cũng dám như thế quang minh chính đại mà xuất hiện trước mặt bọn họ.

“Các người nhìn ta làm gì? Ta nói thật, hơn nữa đâu...” bên trong đôi mắt Phương Dịch. Chậm rãi đảo qua Phương Hoành, “Ta tráo đổi tượng cho Phương Thần, các người muốn đụng đến ta nói, cần phải hiểu rõ chứ.”

Hắn sinh hoạt tại thân thể Phương Thần, cho dù thiếu niên sẽ không có ý kiến gì, vì cái nam nhân lãnh khốc kia, tuyệt đối sẽ không để người thương xảy ra bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn.

Sắc mặt Phương Hoành có chút khó coi, nhưng hắn khống chế được mình tính tình, “Người cũng bị đóng lâu như vậy, hiện tại lang tộc gặp kiếp nạn, thân là người lang tộc một, hắn là xuất một phần lực.”

Trước kia Người của lang tộc, cũng là muốn mượn trợ sức mạnh của hắn, hướng chỉ là hiện tại hắn có nhiều chỗ dựa vững chắc như vậy.

“Các người nói cũng thật thoải mái? Khi hắn bắt chúng ta tách ra có nghĩ đến ngày hôm nay không?” Phương Dịch rất ghét cha mình,. Cho dù qua nhiều năm như vậy, oán khí trong lòng của hắn, không có một chút biến hóa.

Phương Thần thích hợp mà tỉnh lại, thành công mà áp chế không khí phân tán, “Chuyện đã qua, chúng ta cũng không cần phải tiếp tục như thế.” Hướng chỉ bọn họ đều là người lang tộc, nếu bọn họ có ân oán không thể lập tức giải quyết vậy chờ chuyện đi qua rồi giải quyết.

tiếng nói Thiếu niên trong suốt, mang theo cảm giác thanh tâm, khiến lửa giận, dần dần mà biến mất đi xuống.

Phương Dịch bĩu môi, kỳ thật hắn không có cái gì, huống chi không có thân thể hắn, thật sự không thể phát huy lực lượng khác. Phương Triệu Nhất đã muốn đáp ứng mình, chờ hắn thu thập được tài liệu, đến lúc đó hắn có thể khôi phục thân thể của mình.

“Phương Thần, ta nghe lời ngươi, hơn nữa ngươi nhìn ta đây, ta chỉ nói miệng, ta chưa làm gì.” Phương Dịch thần nhiên mà giải thích, hắn nhìn mọi người không cam lòng, cũng không thể làm gì bọn họ.

Các trưởng lão khác cũng không nói gì, bọn họ đã qua tuổi xúc động, lời nói kích thích, đối với bọn họ không có tác dụng.

“Thần Thần, muốn uống cháo sao?” Bọn họ rất sớm liền xuất phát, mình bảo bối có rất ít sớm như vậy đứng dậy, nhất định là đói bụng.

Phương Thần hơi gật đầu, sau đó bọn họ liền nhìn nam tử không ai bì nổi, săn sóc thiếu niên, nếu cậu không đòi tự ăn hắn còn định dứt luôn.

bên trong mắt thiếu niên, đều là hạnh phúc, nhưng vừa nghĩ tới sắp có người đến phá hư, trong lòng của hắn mặt hiện lên một đạo sát ý. Mặc kệ những người đó là ai, hắn cũng sẽ không dễ dàng mà buông tha bọn họ, phụ tử bọn họ thật vất vả mới đoàn tụ, tuyệt đối sẽ không tách ra.

Người khác làm chuyện của mình, hoặc là đọc sách, hoặc là thảo luận về tu vi, không ai quấy rầy bọn họ.

Xuống máy bay sau, có xe tới đón bọn họ, đợi đến buổi tối bọn họ mới tới chân núi. dưới chân núi này mặt là một sơn trang, diện tích cũng rất mà rộng lớn.

“các vị đi theo ta!” Có người cung kính nghênh đón bọn họ, Phương Thần cùng cha mình liếc mắt nhìn nhau, nghiêm túc nghiên cứu.

Cho dù thực mỏng manh, nhưng tu vi hai người rất cao, có thể cảm giác đến nơi đây cất giấu một cổ sức mạnh cường đại, thậm chí vật kia mang theo tà khí, cho người một loại cảm giác không thoải mái. Bọn họ cũng không biết hoài nghi lần này, sẽ mang ảnh hưởng thế nào.

186. Chương 186: Ngoại Lai Thẩm Thấu

Bọn họ được an bài bên trong một tòa biệt thự, đủ cho bọn họ mười người ở.

“Nơi này có thể kêu cơm, còn có thể tự mình nấu, chúng ta đều cung cấp thực vật.” Người nọ rất có lễ phép nói với Phương Thế Nguyên.

Tuy rằng hắn là người thường, nhưng là trong lòng tự nhiên hiểu được, những người hắn chiêu đãi này, cũng không phải người thường.

“Nếu chúng ta muốn cái gì liền trực tiếp điện thoại gọi các người.” Phương Thần nói trực tiếp, người kia nhìn thiếu niên ra tiếng, trong ánh mắt của hắn mặt hiện lên một tia kinh ngạc. Phương diện này nhiều người như vậy, ngược lại để một thiếu niên định đoạt.

Thấy những người khác đều không nói gì, vì thế gật gật đầu, sau đó liền lui ra.

Yêu tộc, là tuyệt đối không cho phép những người khác xâm nhập, mà bọn họ chỉ cần đem người đưa đến địa phương này, liền không có bất cứ vấn đề gì.

Phương Thế Nguyên nhìn thoáng qua Phương Thần, nhìn nhìn lại những người khác, sau đó nói, “Các người đều lựa chọn một cái phòng đi, nghỉ ngơi trước một chút.”

Phương Triệu Nhất gật gật đầu, sau đó liền lôi kéo nhi tử, bọn họ đã ăn rất nhiều, hiện tại bụng vẫn chưa đói, nhưng có chút mệt, cần nghỉ ngơi. Bọn họ có thể ở trong này một đoạn thời gian, cũng có thể ngày hôm sau liền lập tức đi lên đỉnh núi.

Phương Hoành, cũng đi chọn lựa phòng, biệt thự rất lớn, phòng cũng rất nhiều, thiết bị bên trong rất đầy đủ hết, không cần gọi người hầu hạ.

Phương Triệu Nhất để nhũ tử rất nhanh đã tắm rửa xong, mà hân mình lại là vôi vàng mà giặt sạch một lần quần áo, cho dù rất hân tâm dương, nhưng hiện nay nhũ tử còn không có phát dục, chỉ có thể chịu đựng trước. Hân không biết mình có thể chịu đựng bao lâu, chỉ có thể dời đi lực chú ý mình đi mà thôi.

“Phụ thân...” tóc Thiếu niên thượng còn tích bọt nước, khuôn mặt tràn ngập đỏ ửng, hơn nữa mặc áo ngủ rộng, cho người ta một loại cảm giác hấp dẫn.

Phương Triệu Nhất vôi vàng mà dời tầm mắt của mình, sau đó từ lấy quần áo, trực tiếp ném đến trên đầu thiếu niên, “Mặc vào, dưới chân núi dễ dàng cảm lạnh.” Thanh âm của hân khàn khàn, hơn nữa có chút ý tứ chỉ trích.

Phương Thần đem y phục của mình bắt đến, hơi hơi mà híp mắt, mình phụ thân như thế này, giọng điệu của hân có chút không vui mà nói, “Phụ thân, bây giờ là mùa hè, hơn nữa sức mạnh của ta có thể ổn định nhiệt độ, người là có ý gì?”

Chẳng lẽ mình hiện tại như thế này, thật là rất khó coi? Mới có thể để cho cha mình như thế này?! Nghĩ đến đây trong khi, trong lòng của hân có điểm điểm khổ sở, dù sao kiếp trước kiếp này, ngoài cha mình, hân còn không có chấp nhất người nào.

Ngay cả trước kia bởi vì nhiếp hồn thuật, hân yêu Chiêu Hoa, nhưng cái này cùng mình không có liên quan hân cũng không muốn như thế này.

Phương Triệu Nhất lập tức liền cảm thấy giọng điệu con trai bảo bối không giống, vì thế nháy mắt sẽ đến bên cạnh hân, cứng ngắc mà đem thiếu niên ôm ở trong ngực của, “Thần Thần, phụ thân không phải ý tứ này, hơn nữa là...” Lời còn chưa nói hết khi, trên mặt liền hiện ra xấu hổ.

Trước kia hân cũng không phải không có như vậy, nhưng nên lần đầu tiên thổ lộ sau như thế.

Phương Thần nhất thời cũng cảm giác được một thứ rất cứng rắn chạm vào hông mình, nhất thời liền hiểu được là xảy ra chuyện gì, vì thế “Xi...” Một tiếng liền bật cười. Cho dù có chút không phúc hậu, nhưng đó cũng là chuyện không có cách nào.

Nam tử thấy nhũ tử nhìn mình, đôi mắt tối đen như ngọc lưu ly, trở nên ám trầm, vì thế trực tiếp cúi đầu, liền hôn lên đôi môi kia “Ha ha ...”.

Phương Thần ngược lại cũng không ngờ phụ thân của hân sẽ đánh lén mình, vì thế hơi hơi mà mở môi của mình, đầu lưỡi người kia không khách khí mà trực tiếp xâm nhập tiến vào, đảo qua hàm răng hân, sau đó là khoang miệng...

Phương Thần vì cảm thấy tê dại cảm giác ở trong lòng dâng lên, nhưng cũng hiểu được, thân thể hân sẽ không khởi có phản ứng.

Phương Triệu Nhất trừng phạt con trai bảo bối sau, phức tạp mà nhìn mình nhô ra.

Phương Thần hai mắt đắm lệ hông lưng, theo nam tử ánh mắt nhìn lại, vì thế hân nhẹ nhàng mà vươn ra mình tay, nắm quần áo một chút, độ ẩm cực nóng, rơi vào trên tay của hân, mà Phương Triệu Nhất lại thoải mái rên rỉ một tiếng.

“Phụ thân, ta tới giúp người đi...” Vốn dĩ áo ngủ này rất rộng, hơn nữa thực dễ dàng là có thể nhìn đến hình dạng vật kia.

Phương Thần trước kia, đã tắm cùng phụ thân mình, lại nghĩ tới tình huống khi đó, trong mắt tràn ngập càng nhiều nhu tình.

Nam nhân nằm trên mặt đất, hân đưa đôi tay trắng nõn, cao thấp lỗ động, ngoài tiếng “Chặc chặc...”, cái gì cũng nghe không được.

Phương Thần cũng không dám làm gì cha mình, mặt của hân hình như là quả hồng, ngón tay chỉ có thể là dùng động tác máy móc.

trước kia Hấn rất ít làm chuyện như vậy, nhưng hấn cảm thấy tim mình đập rất nhanh, giống như tất cả mọi thứ cũng không chịu sự khống chế của hấn...

Phương Triệu Nhất chìm đắm trong dự vọng, tuy rằng như vậy tử cảm giác chưa đủ, nhưng đã là tốt nhất ...

Phương Thần không biết rốt cuộc mình lỗ bao lâu, ngón tay đều lỏng, bản thân nam nhân thể nhưng còn không có tiết đi ra, “Người...” Lời còn chưa nói hết, thân thể hấn đột nhiên bị kéo xuống dưới, sau đó đã bị hôn thật sâu.

lúc này ánh mắt Phương Triệu Nhất sung huyết, trực tiếp xoay người, liền đem người áp đảo phía dưới, sau đó tìm kiếm được tay hấn, rất nhanh mà di động.

Phương Thần trừng lớn hai mắt của mình, rất nhanh mà vận tác mỗi tiếng nhân gầm nhẹ phát ra từ trong cổ họng hấn, mà thiếu niên cũng cảm giác đến trên tay mình một mảnh thấm ướt, chất lỏng sền sệt tràn ngập, nháy mắt hấn biết đây là cái gì, vì thế mặt hấn càng thêm hồng.

Phương Triệu Nhất bình phục, mà thiếu niên đẩy nam nhân ra, trực tiếp đến toilet rửa tay, hấn nhìn chính mình bên trong gương, cái loại người mị nhân như tơ này?! Thực sự là mình sao?! trước kia Hấn như vậy sao?! Vì thế dùng nước lạnh rửa sạch mặt, thẳng đến khi hết mà hồng, mới đi ra.

Phương Triệu Nhất đã muốn chỉnh lý tốt lắm, hấn cũng biết bảo bối thẹn cho nên không có trêu đùa.

“Thần Thần, lại đây, lau sạch nước đi.” thanh âm nam tử tràn ngập tình dục khàn khàn, mang theo điểm điểm hấp dẫn, để cho Phương Thần không tự giác mà đi qua đi.

Hấn bị nam nhân ôm ở trong ngực của mình, sau đó nghiêm túc mà sát tóc của hấn, ngoài tiếng hít thở lẫn nhau, còn lại đều tràn ngập cảm giác ấm áp.

Nếu con trai bảo bối có thể khống chế Phương Dịch không cho hấn nhìn một ít đồ hấn là tuyệt đối sẽ không để cho con mình xích quả quả như thế, đây không phải là tiện nghi yêu tà thú kia sao?! Hấn nhớ rõ kiếp trước, căn bản sẽ không có yêu tà thú lang tộc, ngày nay lại xuất hiện, đồng thời cũng cải biến một ít quỹ đạo vận mệnh của Thần Thần.

“Phụ thân, chúng ta đi nhìn cổ khí tà ác kia được không?” Phương Thần tự hỏi thật lâu, quyết định đi xem vài thứ kia rốt cuộc là xảy ra chuyện gì. Hiện tại bọn họ nhìn qua rất an toàn, nhưng một khi cổ tà khí kia phát ra kia đối với bọn hấn, tuyệt đối bất lợi.

Có lẽ Phương Thần trước kia, có thể cái gì cũng không cố kỵ, nhưng hấn đã đáp ứng tộc trưởng lang tộc, hơn nữa mình cũng biết, đối với bọn hấn mà nói, không có lang tộc bảo hộ, vậy tu vi, sẽ bị những người khác đặt tại trước mặt, bọn họ không muốn như vậy.

Nghe được nhi tử đề nghị, Phương Triệu Nhất hơi hơi mà nhíu lông mày, “Không được, hiện tại chúng ta còn không biết cổ súc mạnh kia rốt cuộc như thế nào, tùy tiện hành động sẽ làm khiến bọn họ biết chúng ta đang hành động.”

Cho dù mình có ký ức kiếp trước nhưng cái gọi là vận mệnh, đã không đi theo quỹ đạo nữa.

Phương Thần vươn tay mình ra, sau đó cầm tay nam nhân lên, không nhìn mặt nữa, bên trong đôi mắt trong suốt, thoáng hiện cảm xúc nghiêm túc, “Phụ thân, ta biết người đang suy nghĩ gì, nếu thứ này thấm thấu vào, nói cách khác...” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp nói, “yêu tộc, có người của bọn họ, hoặc là người bị bọn họ thu mua.” chuyện yêu tộc, mình cũng không rõ ràng, nhưng những người này có thể nguy trang thành người hỗ trợ đến đánh lén bọn họ, liền chứng minh tu vi bọn họ, tuyệt đối không thể coi thường.

Hoặc là bọn hấn cũng không ngờ, chúng phái người tới thị uy, người kia bị bọn họ nắm chắc, thậm chí linh hồn cũng biến mất không thấy.

“Nếu như chúng ta đoán, chúng ta thương nghị giờ một chút ý tưởng cũng không có.” đợi bọn họ tự nhảy vào bẫy ư, cho dù những người đó cũng đã lựa chọn chỗ an toàn nhất, nhưng đối với những người khác mà nói, cũng chưa chắc là như thế.

trong đôi mắt Phương Triệu Nhất, nhìn không ra cảm xúc gì, hần thản nhiên mà nói, “Người từ bên ngoài đến thật sự lợi hại như vậy, vậy nhóm liên hần không sẽ áp dụng như vậy tử biện pháp, hoặc là trực tiếp giết chết tộc nhân thì đúng hơn.”

“Bọn họ thực hiện như vậy, chỉ có thể chứng minh bọn họ không thể ra tay, có lẽ bởi vì bọn họ bị hạn chế ở đây.”

Phương Thần thực tin tưởng lời cha nói, “Chúng ta đi nhìn xem đi...” Hần biết phụ thân căn bản không sẽ e ngại cái gọi là lực lượng tà ác, nếu không phải tu vi bọn họ đạt tới trình độ nhất định, tuyệt đối không biết chuyện gì đang xảy ra.

Phương Triệu Nhất nhẹ nhàng mà hít một hơi, “Thần Thần, ta không muốn người có chuyện.” Hần cũng biết, nhi tử đã trưởng thành, thậm chí tu vi cũng rất lợi hại, nhưng người quá mức lợi hại, muốn thương tổn hần, hình như không có khả năng. Đương nhiên, hần đoán bọn chúng là người ở thế giới này mà không phải dị năng giả đờn trước.

Trước kia hần cũng gặp người đến, từ bên ngoài thậm chí hiểu được tu vi bọn họ ở nơi nào, đồng thời cũng lợi dụng bọn họ, nếu không sao mình có khả năng đem tinh cầu hủy diệt. Đối với hành vi của mình, vì người trong ngực, nam tử một chút cũng sẽ không hối hận.

Phương Thần hai mắt của mình, nhìn nam nhân do dự, hần cũng hiểu được, vô luận làm chuyện gì, nam nhân ở trước mắt, đều đem an nguy đặt ở vị trí đệ nhất.

“Phụ thân, ta có không gian, hơn nữa không phải còn có người bên người sao?” ánh mắt Phương Thần cặp kia trong suốt, sáng suốt mà nhìn ái nhân trước mắt.

Hần muốn cùng cha mình đứng chung một chỗ, mà không phải nhân vật bị bảo hộ, trước kia bởi vì cố kỵ phụ thân là người thường, nhưng hiện tại lại không giống.

Phương Triệu Nhất đối với ánh mắt nhi tử như vậy tử, căn bản sẽ không có năng lực chống cự, chỉ có thể là bất đắc dĩ gạt đầu.

Trong bóng đêm, có thể nhìn đến hai đạo nhân ảnh di động rất nhanh, không người biết, còn tưởng là gió mà thôi, không có chú ý tới tình huống bọn họ di động, sau đó bọn họ liền tới trước mặt một tòa biệt thự, tà khí càng thêm tràn đầy.

187. Chương 187: Gian Trong Yêu Tộc

Hai người đều ẩn thân, để cho cỗ tà khí kia không phát hiện.

Nếu như là tu vi Phương Thần, có lẽ còn không có khả năng, nhưng Phương Triệu Nhất hoàn toàn khác, đây là địa phương hắc ám, hơn nữa lực lượng hắc ám trên người của hần, một khi dung hợp cùng hắc ám, trừ phi là tu luyện giả, cao hơn hần, căn bản không có thể phát hiện hành tung của bọn họ.

“Phụ thân...” Bọn họ đứng ở bên ngoài biệt thự, biệt thự ở dưới chân núi, hơn nữa chung quanh đều là cây cối, từ bên trong biệt thự có thể mơ mơ hồ hồ mà truyền đến một ít ánh sáng, ban đêm tối đen, cảm giác dị thường quỷ dị.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, “Chúng ta trở về đi.” Hần có cảm giác xấu, tuy rằng hiện nay này cỗ tà khí kia không mạnh, nhưng có một ít đồ vật, nhanh chóng ngăn cản thì tốt hơn.

Một khi tà khí tiến vào thân thể, vậy cần tu vi lớn mới có thể khắc chế, thậm chí là... Kiếp trước khi, hần là biết loại cảm giác này, đó cũng là nguyên nhân hần không nguyện ý để nhi tử mạo hiểm. Hần đối với sức mạnh hắc ám mình khống chế có tin tưởng tuyệt đối, chẳng qua hiện tại lại không giống, đại khái là sức mạnh không có hoàn toàn dung hợp đến bên trong thân thể này, chưa nắm giữ thực tốt.

“Vào xem.” Phương Thần nhẹ nhàng mà nắm tay cha mình, hần hiểu được nam tử lo lắng, hần biết hần trân trọng mình. Thiếu niên phát hiện thân thể của mình ẩm áp, chung quanh đều tràn ngập không khí ẩm áp, chỉ cần có người nam nhân này ở bên mình, khó khăn còn lại, đối bọn họ mà nói, không đủ gây sợ hãi.

Phương Triệu Nhất ở bất đắc dĩ mà hít một hơi, không để nghĩ tới biết là tình huống trở về cũng sẽ mất hứng, một khi đã như vậy, hơn nữa hẳn tin tưởng tu vi mình hiện nay cần gì phải sợ hãi rụt rè đâu?! Như vậy, sẽ rất khó có thể tiến bộ.

Nam tử nghĩ thông, sau đó liền phát hiện mình tâm tình đề cao rất nhiều, tuy rằng tu vi của hắn không có tăng trưởng, nhưng đối hắn mà nói, đã không tồi.

hai người lặng yên không một tiếng động mà tiến vào biệt thự, lầu một căn bản sẽ không có người nào, thậm chí có chút an tĩnh quỷ dị.

Bọn họ liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn thấu nét mặt cổ quái.

lúc tiến vào, không khí âm lãnh bên trong biệt thự,, là có thể rõ ràng mà cảm nhận được, nhưng ở bên ngoài lại không có chút cảm giác nào.

“Xử lý như thế nào?” khi bọn họ đi đến trên lầu, chợt nghe đến một thanh âm xa lạ.

“Yên tâm, ta sẽ làm tốt.” một đạo thanh âm có chút già nua, giống như tràn ngập bị ai cảm giác.

Ngụy Tỏa Nghĩa nhìn hỏ tộc trưởng trước mắt, thời gian một tháng, người này liền biến già như thế này, xem ra nên để sức mạnh chiếm thượng phong, nếu không, đối với hắn rất bất lợi.

“Tộc trưởng, đừng biểu hiện như thế, đây là cho ai nhìn đâu?” nam tử ngồi ở trên ghế sa lông, vết sẹo trên mặt, nhìn qua phá lệ khủng bố, hình như là có cái gì mấp máy ở trên mặt.

cả người tộc trưởng Hỏ tộc đều tản ra không khí thê lương, “Người không thích, có thể đi.” Thanh âm của hắn thực lạnh nhạt, nhưng chỉ cần là người có lỗi tai, cũng có thể nghe ra bên trong lửa giận.

Ngụy Tỏa Nghĩa chọn chọn mình lông mày, “Tộc trưởng, người thật là đáng cười, chuyện này, ta không có bức bách người, là chính ngài đáp ứng?” xú lão đầu tu vi rất lợi hại, hắn đáp ứng, cũng chỉ vì trên tay của mình có lợi thế mà thôi.

tộc trưởng Hỏ tộc không nói gì, nơi nơi đều tràn ngập áp lực không khí.

“Là lỗi của ta!” Lão nhân như là tự ai hỏi tiếc, Ngụy Tỏa Nghĩa bên nghe vậy, cũng rất chói tai.

“Ta phân phó, chỉ cần làm tốt liền không sẽ có vấn đề gì.” Không phải quan trọng nói, hắn mới không lại ở chỗ này nghe một lão nhân dong dài.

Phương Thần nhìn cái thanh niên này, luôn có một loại cảm giác quen thuộc, giống như mình nhìn thấy ở chỗ nào? Nếu hắn thật là nhìn thấy kia người trước mắt âm khí dày đặc như thế, sao một chút ấn tượng cũng không có? Hơn nữa tà khí cũng là từ trên người hắn phát ra.

Phương Triệu Nhất thấy bọn họ không có tiếp tục nói chuyện, vì thế lười kéo nghĩ tới liền biến mất.

“Kỳ quái...” Ngụy Tỏa Nghĩa vừa rồi có thể cảm giác đến rét lạnh, sau đó nhìn về phía cạnh cửa, lại phát hiện không có cái gì khả nghi.

Bởi vì hắn là linh hồn với một ít đồ vật rất mẫn cảm, sau đó lại cái gì cũng không có, ngẫm lại, đại khái là bởi vì hắn quá mức cẩn thận.

Phương Thần không phải hiểu cha mình vì sao phải rời đi nhanh như vậy, “Hắn là linh hồn đôi lên thân thể, cho dù sẽ không nhìn đến chúng ta, nhưng thực dễ dàng cảm giác đến.” Đó cũng là điểm khác của con người cùng linh hồn.

“Ân, chúng ta đi về lại nói.” Phương Thần cũng không phải người bốc đồng, muốn đến xem trước, nhưng vì lòng hiếu kỳ mà thôi, hiện tại hắn cũng biết, có gì kỳ quái.

người nào ở biệt thự kia, hắn cũng không biết, điểm duy nhất có thể khẳng định chính là, tuyệt đối là yêu tộc người. Về phần linh hồn tản ra tà khí, hắn cùng người phía sau màn có quan hệ rất lớn.

Thời gian đã muộn, khi bọn họ trở về, liền trực tiếp nằm xuống nghỉ ngơi.

Phương Triệu Nhất ôm con trai bảo bối, cảm thấy mỹ mãn mà nhắm mắt của mình, chỉ cần thiếu niên ở trước mắt bên cạnh mình, mặc kệ phát sinh chuyện gì, hắn cũng sẽ không để cho hắn xuất hiện ngoài ý muốn, cho dù là những người đó là kẻ xâm lược.

sáng sớm hôm sau, một đám người đều nghỉ ngơi thực tốt, Phương Triệu Nhất bọn họ đi ra ngoài, Phương Hoành không có chút phát hiện nào.

“Các người nghĩ muốn đi đâu chơi, chúng ta cùng với những tộc trưởng khác sẽ cùng đi.” Phương Thế Nguyên nhìn thoáng qua con trai của mình, nói với hắn.

Lúc này an toàn của bọn họ, cũng không cần mình lo lắng, dù sao tu vi bọn họ, đã so với mình lợi hại hơn rất nhiều.

Phương Thần hơi hơi nhíu lông mày, ” tối hôm qua chúng ta nhìn thấy một người liên hệ với bên ngoài.” Đương nhiên, này cái gọi là người từ ngoài đến chỉ là bọn hắn phỏng đoán mà thôi, người thanh niên kia rất quen thuộc, cụ thể là xảy ra chuyện gì, hắn bây giờ còn chưa nhớ.

Tối hôm qua trở về, bọn hắn đều mệt, vì thế ngủ thẳng đến hừng đông. Hắn cũng không hy vọng Phương Thế Nguyên trúng gian kế của địch nhân, sau đó còn cần bọn họ cứu. Phương Thần thực chán ghét phiền toái, có thể ngăn cản một chuyện nói, hắn tuyệt đối sẽ cố gắng ngăn cản.

“Cái gì?!” Người ở chỗ này nghe đến câu đó, sắc mặt của bọn họ đều dị thường khó coi, hình như cũng không ngờ, trong phạm vi yêu tộc, còn có người quang minh chính đại mà làm việc này.

“Các người không cần khẩn trương, cổ tà khí kia rất suy yếu, hiện tại bọn họ hẳn là không làm gì chúng ta.” sau khi Thiếu niên nói xong, liền nhìn cha mình, hy vọng hắn có thể nói nói vài lời, nói như vậy sẽ càng thêm có niềm tin.

Phương Triệu Nhất buồn cười mà nhìn biểu tình nhi tử, nhìn thoáng qua phụ thân sau, mới nói, “Cái gian tế kia là tộc trưởng hổ tộc, nhìn dáng vẻ của hắn, hẳn là sẽ bố trí kế hoạch.” âm mưu, trước mặt sức mạnh tuyệt đối, căn bản liền không thi triển được.

Sắc mặt mấy người Phương Hoành khó coi, thực lực hổ tộc lợi hại nhất yêu tộc bọn họ, hiện tại bọn họ thế đầu phục cái gọi là kẻ xâm lược, điều này làm cho tâm lý bọn họ thừa nhận năng lực họ thật sự là có chút...

“Còn có đầu mối gì khác sao?” Phương Thế Nguyên hít một hơi, có lẽ có chút đồ vật, so với bọn hắn nghĩ đến càng thêm ác liệt, vì rất nhiều yêu tộc, cũng không rõ ràng tình huống thay đổi thế nào.

Bọn họ triệu tập hội nghị lần này, chủ yếu để thương lượng một chút đối sách, những người ngoại lai tu vi lợi hại.

Phương Thế Nguyên không biết có mấy người yêu tộc đã muốn bị bọn họ đón mua, đây đối với bọn họ mà nói, là rất bất lợi.

Phương Triệu Nhất lắc đầu, “Các người tốt nhất nên chế định một ít kế hoạch, đồng thời không cần để tin yêu tộc khác, nếu không làm phao hơi cũng không biết.” Hắn không có nhiều tình cảm với lang tộc, nhưng của nhìn nó tiêu vong trước mắt mình, mình làm không được, trừ phi là mình ra tay...

Từ khi trải qua chuyện Thần Thần, hắn không để ý thứ khác, thậm chí có thể nói là coi thường.

Những người khác không có nói, áp như tảng đá lớn ở trong lòng bọn họ, làm cho bọn họ không thở nổi, chẳng lẽ bọn họ thật không thể sống sót sao?! Không, phải nói, yêu tộc bọn họ thật sự trở ngại đối với quy luật thế giới này sao?! Nói cách khác, như thế nào sẽ có người xuất hiện như vậy?!

Phương Triệu Nhất nhìn bộ dáng bọn họ, ở trong lòng lắc đầu, những người này đại khái là quá mức an nhàn, mới có thể dẫn tình huống như vậy, một khi gặp được chuyện gì, sẽ tự loạn đầu trận tuyến, thậm chí còn không có đánh, đều nhận thua trước.

yêu tộc đã muốn thật lâu không có náo động, đối với tu luyện giả hiện tại mà nói, có lẽ năng lực chiến đấu của bọn họ là rất kém cỏi, ngoài một chút phép thuật, còn lại chuyện gì cũng không làm được.

Chờ bọn hắn ra ngoài, Phương Thần bĩu môi, còn không có tiến hành đâu, bọn họ ngoài tư tưởng thất bại, căn bản sẽ không có tin tưởng, thật sự không biết bọn họ vượt qua mấy năm nay thế nào.

” đại khái không có trải qua chuyện như vậy đi.” Thiếu niên thần nhiên mà nói một câu, hẳn cho tới bây giờ cũng không sợ hãi chiến đấu, như vậy, mình nên tăng tu vi.

“Trước kia quá quá mức an nhàn, mới có thể dẫn đến tình huống như bây giờ.” Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, về phần yêu tộc có những gian tế khác hay không, nên thương nghị với yêu tộc khác, hiện tại bọn họ cũng còn ở dưới chân núi mà thôi, còn chưa tới đỉnh núi, đến lúc đó sẽ biết chuyện.

Hắn cần một khối sức mạnh, cổ sức mạnh này có thể bảo hộ nhi tử, có thể không cần bọn họ lo lắng.

giới Thế tục, đã có tập đoàn mình sáng lập, tin tưởng Tổng Gia Bảo sẽ chiếu cố rất khá, hơn nữa cho tới bây giờ hẳn cũng không sẽ hoài nghi bạn tốt, kiếp trước thanh niên mặt trẻ con kia chết như thế nào, hẳn cũng biết rất rõ ràng.

“Phụ thân...” Phương Thần thấy cha mình tinh thần hoảng hốt, vì thế vội vàng mà hô.

Hắn không thích cha mình biểu tình như vậy, sẽ làm hắn nghĩ đến kiếp trước. Hắn thật sự không biết, phụ thân mình như cái xác không hồn đối, rốt cuộc là tra tấn thế nào.

Nam tử cúi đầu mình, nhìn khuôn mặt thiếu niên lo lắng, sau đó cười giải thích: “Không có gì, chỉ nghĩ làm sao mới có thể đột phá âm mưu mà thôi.” Cuối cùng chịu không nổi, hẳn bảo nhi tử đi cho vào không gian sau đó hẳn phát động...

“Phụ thân, người cũng không gian, là khi gặp nguy hiểm nói, chúng ta liền trực tiếp trốn vào đi.” Phương Thần đã sớm nghĩ đường lui, hơn nữa chuyện như vậy, cũng không cần đẩy họ vào đường chết.

Nam tử vươn tay mình ra, trực tiếp điểm một cái trên mũi thiếu niên c, sau đó cười nói, “Thì ra tất cả mọi thứ người đều chuẩn bị tốt? Thậm chí còn có đường lui?” Bọn họ đều là người thức thời, đương nhiên sẽ không lấy sinh mệnh của mình nói giỡn.

“Đây là để ngừa vạn nhất!” Phương Thần đắc ý dào dạt mà nhìn cha mình, “Người ngược lại nói cho ta nghe một chút tác dụng của Phương Tinh đi?” Hẳn như thế nào cũng không nghĩ ra, đệ đệ kia, thế nhưng có tác dụng lớn như vậy.

188. Chương 188: Thiện Ý Nhắc Nhở

Phương Thần vẫn luôn có lòng hiếu kỳ rất lớn về Phương Tinh, hắc ám thần vì sao phải coi trọng Phương Tinh?!

Phương Triệu Nhất như thế nào sẽ không biết thiếu niên ở trước mắt là nghĩ như thế nào, “Ta cũng không rõ ràng, chờ về sau sẽ biết.” hắc ám thần vì cái gì phải làm như vậy, đối với mình căn bản liền không có bất cứ quan hệ nào.

“Được rồi.” Hẳn về sau cũng sẽ không hỏi về chuyện Phương Tinh, dù sao bé con kia ở bên trong không gian của mình tu luyện đầu.

Phụ tử hai người cũng không nói chuyện không thoải mái, nên đi du lịch, nhìn xem nơi nơi, sau đó vui chơi, thời gian trôi rất nhanh.

Phương Thế Nguyên mỗi ngày đều đi ra ngoài, cũng không biết bọn họ làm chuyện gì, nhưng xem bộ dáng bọn họ mệt mỏi, tình huống không tốt.

Năm ngày sau, Phương Thế Nguyên thông tri bọn họ, muốn tới mặt trên. tất cả mọi người Yêu tộc cũng đã đến, đây đối với bọn họ mà nói, đã muốn không cần phải tiếp tục ở trong này.

Mấy ngày này, Phương Hoành cũng quan sát tình huống yêu tộc khác, ngoài hổ tộc, những người khác nghe đến mấy tin tức này, mỗi người đều lòng đầy căm phẫn, có thể thấy được bọn họ oán hận người ngoại giới đến cỡ nào.

Yêu tộc vững vàng sinh hoạt đến quá mức an nhàn, lúc này gặp chuyện, mới có thể biến thành như thế này, như là một đám ruồi bọ không đầu, căn bản sẽ không biết hẳn bay đến phương hướng nào. Đó cũng là nguyên nhân kiếp trước Phương Triệu Nhất dễ dàng tiêu diệt bọn họ như thế.

“Ta mang người đi lên, không cần bại lộ tu vi của người.” Phương Triệu Nhất nói với con trai mình, sau đó nhìn xem những người khác lợi dụng các loại biện pháp đi lên, nhìn qua phá lệ khôi hài.

Phương Thần lần đầu tiên nhìn đến tình cảnh như vậy, có dùng vòng tròn, có dùng bát, nhìn qua phá lệ buồn cười, cho nên hắn cùng phụ thân ngồi cây quạt đi lên không có cái gì buồn cười.

khi bay lên, tiêu phí nửa giờ thời gian, đến trên mặt mới phát hiện nơi này rất rộng lớn, thậm chí không có vật tư, chỉ có một mảnh đất trống, thậm chí nâng tay mình lên, cũng có thể chạm đến tầng mây.

Đây mới thật là lộ thiên, nếu một cái đạn pháo tới, mọi người bọn họ nơi này, đều sẽ bị một lưới bắt hết, hơn nữa tro bụi cũng sẽ không lưu trữ.

“Yên tâm, đều bố trí kết giới, không có người biết chuyện phát sinh.” Phương Triệu Nhất nhìn biểu tình con trai bảo bối trên mặt, biết hắn đang suy nghĩ gì.

mỗi một cái yêu tộc đều có địa phương thuộc về mình, hơn nữa lang tộc bọn họ cũng là một địa phương nhỏ, tất cả mọi người ngồi xếp bằng xuống dưới, khôi phục tu vi mình hao tổn.

“Ha ha...” Phương Thần có chút ngượng ngùng, trên mặt đều phỉếm đỏ ửng.

Mắt của hắn như hạt châu đều nhìn nơi nơi, yêu tộc không có gì khác nhau, có lẽ là vì bọn họ không có lộ ra nguyên hình.

Phương Thần không biết bọn họ thương nghị như thế nào, mà những người khác đều nhắm hai mắt của mình, giống như đối chung quanh không có một chút hiếu kỳ.

“Phương Thần... Triệu Nhất...” Cũng không biết khi nào thì, một người khác vừa đi tới.

Phương Triệu Nhất cùng Phương Thần đồng thời nhìn lại, liền nhìn đến Chiêu Hoa xuyên quần áo đỏ tươi, nhìn qua phá lệ yêu dị, không khí một mảnh thanh u, toàn bộ đều biến mất không thấy.

“Chiêu Hoa?!” Phương Thế Nguyên có chút không xác định mà hô, người nọ là người lang tộc cùng hồ tộc bọn họ, căn bản không có tư cách tới nơi này, này...

Chiêu Hoa nhìn thoáng qua Phương Thế Nguyên, sau đó lễ phép mà nói, “Tộc trưởng.” Thân có được một nửa huyết thống lang tộc, nhìn đến tộc trưởng, nhất định phải chào.

“Người...” ánh mắt các trưởng lão khác có chút khó coi, rõ ràng không phải Người của Lang tộc, thế nhưng sẽ đến nơi này.

“Hắn là tộc trưởng hồ tộc.” Còn không có chờ Chiêu Hoa nói chuyện, hồ tộc ở bên cạnh lập tức trả lời.

Nghe được hắn nói như vậy, tâm mỗi người cũng không nhất dạng, mà Chiêu Hoa nhìn rất rõ ràng, nhưng hắn nói với phụ tử Phương Triệu Nhất bọn, “Có thời gian nói chuyện sao?”

Phương Triệu Nhất đang nhìn đến Chiêu Hoa, cả người đều tản ra không khí lạnh như băng, đối với người trước mắt, hắn hận không thể trực tiếp giết hắn. Cái loại hơi thở quen thuộc này, chỉ cần hóa thành tro mình cũng có thể nhận được. Hắn như thế nào cũng không muốn, vì sao linh hồn con tiện nhân Chiêu Hoa kia cũng sẽ đến trên cái thế giới này đến.

“Triệu Nhất, người cũng không nhìn đây là cái địa phương gì, một khi người ra tay nói, chỉ sợ...” câu kế tiếp Chiêu Hoa cũng không nói gì đi nhưng ý tứ uy hiếp hàm xúc thực rõ ràng. Mọi yêu tộc đều ở đây, nam tử ra tay tuyệt đối sẽ không có trái tốt.

Lúc này Chiêu Hoa đã là bóng dáng, dù sao một cái khác đã bị trói buộc, mà mình mới có thể khống chế khối này thân thể. Bóng dáng đang suy nghĩ gì, kiếp này Chiêu Hoa có chút đoán không ra, nhưng hắn sẽ không trở thành quân cờ của những người khác, thậm chí đưa tộc nhân của mình đi chết.

Phương Thần vội vàng mà lôi kéo cha mình, để cho hắn tỉnh táo lại, “Chiêu Hoa, có chuyện gì, người nói ngay tại nơi này!” ánh mắt thiếu niên trong suốt, lạnh như băng mà nhìn thanh niên trước mắt.

“Người xác định muốn nói ở trong này?” trong mắt Chiêu Hoa toàn bộ đều là ý cười quỷ dị, mà ánh mắt Phương Thế Nguyên thì vẫn luôn đều nhìn bọn hắn chằm chằm, ý tứ rất rõ ràng, muốn biết bọn họ nói gì .

Phương Thần cắn môi của mình, cuối cùng đứng lên, “Ta với người đến chỗ khác nói!” Núi này rất lớn, nhưng lại có đại thụ rậm rạp, tầng mây cũng chặn rất nhiều tầm mắt, đối bọn họ mà nói, căn bản sẽ không có ảnh hưởng.

“Ta cùng người đi!” Phương Triệu Nhất cũng đứng lên, híp mắt nói.

Hắn là tuyệt đối sẽ không cho mình con trai bảo bối cùng Chiêu Hoa tâm cơ một chỗ. Kiếp trước, hắn đã muốn biết được kiếp này tuyệt đối sẽ không phát sinh như chuyện vậy tử.

Chiêu Hoa nhìn Phương Triệu Nhất như vậy ngược lại không nói gì thêm, có chút đồ vật, nên cho bọn hắn biết, dù sao bọn họ cũng không muốn chể.

“Vì cái gì một cái...” Phương Hoàn không có nói tiếp, sau đó nhìn tộc trưởng lắc đầu, cũng đã nói lên hắn cũng không biết là xảy ra chuyện gì.

Trên đỉnh núi có gió nhẹ, đại khái là bởi vì kết giới rét lạnh đối với bọn họ không có chút ảnh hưởng nào, vì ngoài kết giới, nhưng có thể rõ ràng mà nhìn đến ẩn kỵ khủng bố kia, thanh âm cũng thực lớn.

“Nói đi!” Phương Triệu Nhất lạnh lùng mà chất vấn, hiện tại hắn không biết Chiêu Hoa rốt cuộc muốn làm cái gì.

Chiêu Hoa nâng tay mình lên, sau đó để lại xuống dưới, “Nơi này bố trí đại trận!” Hắn nói xong câu đó, quả nhiên thấy hai người Phương Triệu Nhất cũng không tin tưởng.

“Phải nói sắp bố trí đại trận, đem nơi này tất cả mọi người giết.” Chiêu Hoa cười nói, từ trong ánh mắt của hắn nhìn không ra cảm xúc. Hắn cũng tình tường mình nói xuất như vậy những yêu tộc khác sẽ không tin tưởng.

hồ tộc trong yêu tộc vốn dĩ phép thuật hấp dẫn tương đối lợi hại, những người khác là khinh thường, mà hắn nói ra, chỉ sợ cũng sẽ không có người nào tin tưởng, càng thêm quan trọng là ..., còn có người giám thị mình đâu.

Hắn cùng Phương Triệu Nhất có ân oán, người phía sau màn hình như rất rõ ràng, thậm chí hắn đối với phụ tử hai người, cũng tràn ngập cừu hận.

“Tin hay không tùy tiện các ngươi!” sau khi Chiêu Hoa nói xong, liền trực tiếp đi mà trên mặt của hắn, cũng tràn ngập lửa giận. Chỉ cần là người có ánh mắt, cũng có thể rõ ràng mà cảm giác bọn họ tan rã trong không vui.

Chiêu Hoa là hỗn hợp lang tộc cùng hồ tộc, hành vi hắn như vậy, nhất định là chiếm không được chỗ tốt, có chút yêu tộc vui sướng khi người gặp họa, có chút lại lạnh lùng đối diện, dù sao là không có một người cùng ý nghĩ.

Chiêu Hoa đối với cái này cũng không để ý, chờ sinh mệnh gặp phải nguy hiểm, bọn họ sẽ biết... Kỳ thật hắn đối với việc tất cả mọi người yêu tộc chết đi, một chút cảm giác cũng không có, để cho hắn có chút đau lòng là Phương Triệu Nhất cùng Phương Thần.

Hắn cũng hiểu được mình bị coi thường, rõ ràng hai người bọn họ đều hận không thể giết mình, lại còn muốn nhẫn nại.

Kỳ thật trong lòng Chiêu Hoa cũng rất kỳ quái, lấy tu vi Phương Triệu Nhất, muốn giết mình nói, hắn là rất đơn giản, cũng không biết vì cái gì hắn sẽ bỏ quên cái kế hoạch nhanh như vậy?! mặc kệ nói như thế nào, hắn cũng sẽ không để mình chết.

Hắn quý trọng sinh mệnh của mình, như vậy tử mới có thể tìm được người yêu mình. hiện tại tu vi hắn so ra kém Triệu Nhất, nhưng là... về sau có thời gian đúng không?! Nghĩ đến đây, miệng của hắn sừng hơi nhếch lên, cấp người một loại cảm giác âm lãnh.

phụ tử Phương Triệu Nhất không có vội vã trở về, bọn họ đối với lời Chiêu Hoa nói, cũng là tin tưởng, bởi vì có chút đồ vật, bọn họ đã muốn thấy tận mắt.

“Hiện tại chúng ta phải làm như thế nào?” Phương Thần nhẹ giọng mà hỏi cha mình, sau đó dựa vào trong ngực của hắn mặt, có lẽ rất nhiều người nhìn ra, bọn họ đều là giao lưu bình thường, hoặc là phụ thân an ủi mà thôi.

“Nhìn tình huống!” Phương Triệu Nhất cũng không tin tưởng Chiêu Hoa không có chuẩn bị cái gì, người kia đối thực yêu quý sinh mệnh của mình, chỉ cần không nói, hẳn liền không buông bỏ. Cho dù là yêu tộc bố trí đại trận thì như thế nào?!

Có lẽ rất nhiều người nơi đây sẽ chết đi, nhưng cái đó và mình có quan hệ gì, hắn chỉ cần nhĩ tử sống tốt, còn lại là thứ yếu.

“Vì sao không giết hắn?” Phương Thần đối điểm này vẫn có chút cách ứng, hẳn vì biết người thanh niên kia yêu cha mình. Kiếp trước hắn đều chìm đắm trong cảm giác của Chiêu Hoa chuyện cũng thấy không rõ lắm, kiếp này lại hoàn toàn không giống.

Phương Triệu Nhất híp hai mắt của mình, nhìn Chiêu Hoa cách đó không xa, “Giết không được!” Ngoài ba chữ kia, còn lại không có thể nói gì.

Nếu có thể nói, hắn sẽ làm Chiêu Hoa sống không bằng chết!

Phương Thần thấy cha rất kỳ quái, nếu hắn nói như vậy nói, mình cũng sẽ không tiếp tục hỏi.

Có lẽ bởi vì kiếp này quá mức hạnh phúc, hận ý đối với Chiêu Hoa, đã muốn không có sâu như trước kia.

“Tộc trưởng đều đến tập trung!” đột nhiên tại bọn họ trong lỗ tai vang lên thanh âm, Phương Triệu Nhất cùng con trai mình liếc mắt nhìn nhau, sau đó hai người chậm rãi đi đến giữa đội ngũ.

Về phần vì sao là tộc trưởng tập trung, đây là chuyện của bọn hắn hiện tại cùng bọn họ không có nhiều quan hệ.

Tộc trưởng, thiếu chủ cùng với các trưởng lão đều đến, là muốn sức mạnh chủ yếu của yêu tộc đều tập trung cùng một chỗ, nói như vậy, mới có thể một kích tiêu diệt.

Có lẽ rất nhiều người cũng biết là xảy ra chuyện gì, nhưng bởi vì đối mặt kẻ xâm lược ngoại lai, trong lòng bọn họ đều có điểm không xác định, nếu là như thế vậy hẳn là nên đoàn kết cùng một chỗ.

Người nói là tộc trưởng hồ tộc, tu vi của hắn rất cao, hơn nữa thanh âm cũng thực vang dội.

Mỗi tộc trưởng yêu tộc đều tập trung bên kia, mà còn không có chờ bọn hắn thương nghị, lại phát hiện mình không thể động đây.

Phương Thế Nguyên sớm có chuẩn bị, nhìn đến bộ dáng những người khác, hắn cùng bọn họ như nhau, vì hắn muốn nhìn xem lão nhân trước mắt, rốt cuộc có kế hoạch gì.

Trước bọn họ cũng có thương nghị chuyện, trăm triệu lần không ngờ, “Thân là yêu tộc các ngươi, thế nhưng làm phản?” Sau đó bọn họ liền nhìn vài tộc trưởng yêu tộc chậm rãi đi ra ngoài, có thể thấy được bọn họ là không có bị áp chế.

“Kẻ thức thời trang tuần kiệt!” Chiêu Hoa cười nói, cả người đều tản ra không khí âm lãnh, giống như vui vẻ với tình huống bị bọn họ cáo chế rất.

Phương Hoành đều nhẫn nại, khi nhận được truyền âm của tộc trưởng, chỉ biết xảy ra vấn đề.

189. Chương 189: Yêu Tộc Phản Chiến

Phương Thần cũng lui đến trong ngực cha mình, mà vài yêu tộc khác, lập tức liền ra tay với người xung quanh..

Phương Triệu Nhất bọn họ bên này cũng làm thành một vòng tròn, mà Phương Hoành đối với hai người bọn họ nói, “Các ngươi trước không cần bại lộ mình tu vi.” Sau khi nói xong, liền nhìn đến hồ tộc tộc nhân, hướng bọn họ tiến lên mà đến, nhất thời liền đánh một cái kết giới, lại phát hiện...

“Nguy rồi! tu vì chúng ta đều bị áp chế!” sắc mặt vài người Phương Hoành rất khó coi, hình như cũng không ngờ, chuyện sẽ biến thành như thế này.

Phương Triệu Nhất cùng con trai bảo bối liếc mắt nhìn nhau, điều động tu vi, phát hiện một chút ảnh hưởng cũng không có, cái này thuyết minh, đại trận Chiêu Hoa đã nói, khi bọn họ đi lên, cũng đã khởi động, chỉ bọn hắn không có phát hiện mà thôi.

“Sát!” Vốn dĩ trên đỉnh núi tràn ngập cảm giác mờ ảo, hiện tại xơ xác tiêu điều.

Phương Triệu Nhất mình không có nhân rồi, đối những nhóm lang tộc muốn giết hắn, trực tiếp một kiếm xuyên tim, về phần kiếm của hắn là từ đâu tới, tại tình huống hỗn loạn hạ, chỉ sợ không có mấy người có thể chú ý tới.

“Nhìn tộc nhân của mình bị giết hại? Có cái cảm tưởng gì?” Ngụy Tỏa Nghĩa không biết khi nào thì lao tới, nhìn tộc trưởng bọn họ bị khống chế nói, sau đó nhìn thoáng qua Phương Thế Nguyên, “Người là tộc trưởng lang tộc?” Ngay cả là giọng điệu nghi vấn, nhưng trong mắt lại tràn ngập khẳng định.

” yêu tộc chúng ta là tuyệt đối sẽ không khuất phục!” Trong đó một tộc trưởng lớn tiếng mà hô, vì hắn vừa mới dứt lời khi, liền phát hiện cổ cùng đầu tashc ra huyết đỏ tươi, phun đến trên mặt những người khác, sắc mặt mỗi người đều dị thường khó coi.

Bọn họ như thế nào đều cũng không ngờ, tộc trưởng bộ tộc, đơn giản như vậy đã bị giết.

Ngụy Tỏa Nghĩa giống như đối với đầu người không có một chút cảm giác, “Ta tương đối chán ghét tranh cãi âm ỉ, nhưng...” Tạm dừng trong chốc lát, lớn tiếng nói với mọi người, “Nếu các người đồng ý quy thuận nói, chúng ta để lại các người một con ngựa!”

Đương nhiên, một khi trận pháp này khởi động, nhất định phải toàn bộ người đều chết, nếu không nói, chỉ có thể vĩnh viễn ở tại chỗ này.

Một ít yêu tộc người đã trải qua ảnh hưởng, thậm chí rất nhanh liền gục qua, yêu tộc vốn dĩ liền không có gì trung tâm, bọn họ cố gắng tu luyện như vậy, chỉ muốn kéo dài sinh mệnh của mình, hiện tại có thể không cần chết, đối với bọn họ mà nói, rất tốt.

Chiêu Hoa quan sát hỏ tộc tộc trưởng, còn có tộc khác trưởng, sắc mặt đều có điểm không bình thường, xem ra những vật trói buộc có tác dụng rất lớn. Hắn cũng làm cho sắc tái mặt mình nhợt, sau đó quỳ xuống.

Hắn biết những người này không chỉ là Ngụy Tỏa Nghĩa, hoặc là còn có những người khác, không biết vì cái gì, hắn là người chỉ huy phương diện này.

Ngụy Tỏa Nghĩa nhìn bộ dáng bọn họ tự giết lẫn nhau, tâm tình phá lệ tốt. Ngay cả con người bọn họ rất nhỏ yếu, nhưng nhìn xem cái gọi là yêu tộc, còn không phải bị mình một cái tiểu tiểu linh hồn đùa bỡn thành như thế này, đẳng cấp không nhiều lắm ...

“Này... Này...” nơi nơi trên đỉnh núi đều tràn ngập không khí nồng hậu, sau đó bọn họ thật đáng buồn phát hiện, chính là thân thể bủn rủn vô lực, thậm chí cử động cũng không được.

bên Lang tộc có vài trưởng lão đã chết, còn lại vài người, trên mặt đều dính đầy máu đỏ tươi.

“Người làm cái gì?” lúc này trong lòng Phương Thế Nguyên đều là lửa giận, hắn muốn lập tức liền giết người trước mắt, nhưng cũng hiểu được người này là một viên quân cờ mà thôi, người chân chính muốn xâm nhập bọn họ yêu tộc căn bản sẽ không có đi ra.

Ngụy Tỏa Nghĩa nhìn thoáng qua Phương Thế Nguyên, sau đó tái nhìn thoáng qua phụ tử Phương Triệu Nhất, không biết xảy ra chuyện gì, ngay cả bọn họ nhìn qua rất chật vật, nhưng trên người cũng là thực sạch sẽ, thậm chí liền một chút ít huyết khí cũng không có lay dính.

Tất cả mọi người khụy trên mặt đất, mà Phương Triệu Nhất cũng không ngoại lệ, Ngụy Tỏa Nghĩa biết chỗ tốt của trận pháp thể hiện ra.

Phương Triệu Nhất cùng Phương Thần đều ngồi dưới đất, người yêu tộc khác cũng như thế, không khí lạnh như băng, làm cho bọn họ nhìn không được lạnh run.

Ngụy Tỏa Nghĩa còn không có đối phó các tộc tộc trưởng nhanh như vậy, hiện tại hắn chỉ muốn trả thù Phương Triệu Nhất mà thôi.

hai người Phương Triệu Nhất cùng Phương Thần đều nhìn người tới, khi cái linh hồn này thăm dò bọn họ, cũng đã xem qua, vì ánh mắt dữ dội kia, xảy ra chuyện gì?!

Ngụy Tỏa Nghĩa một cước đá đi, Phương Triệu Nhất né tránh, trên mặt đất nháy mắt liền xuất hiện một cái hố to. Nếu cái này là đá vào người trên người khẳng định sẽ đục một lỗ lớn.

Yêu tộc n, cũng biết Ngụy Tỏa Nghĩa là địch nhân, vì nhìn đến bộ dáng của hắn, tưởng cùng thiếu chủ lang tộc có ân oán.

“Người làm cái gì?” Phương Thần híp hai mắt của mình, may mắn sức mạnh của bọn họ không sao, nếu không nói, thật sự sẽ chết ở chỗ này, nhưng bọn hắn muốn dẫn người phía sau màn ra, mới có thể ẩn nhẫn như thế, nhưng nhìn đến bộ dáng kia của hắn đối đãi cha mình, nháy mắt liền tản mát ra lãnh khí.

thực buồn cười mà nhìn thiếu niên ở trước mắt, “Người là gì của Phương Triệu Nhất?” Là nhân tình sao?! Sau đó nghĩ đến tư liệu mình điều tra, thực không tin, Phương Triệu Nhất này mới nhiều ít tuổi, liền có nhi tử lớn như vậy, không phải lừa gạt thế nhân sao?!

Cho dù hắn đã trải qua rất nhiều chuyện khó lường, nhưng cho tới bây giờ không có nghe nói, có người còn có thể sinh con lúc 10 tuổi.

“Xi...” Một tiếng, Phương Thần thực không khách khí mà nở nụ cười, cho dù linh hồn trước mắt tràn ngập sát khí, nhưng đối với mình mà nói, một chút ảnh hưởng cũng không có. Vốn dĩ hắn từ linh độ trong không gian ra tới, hơn nữa không khí lúc trước, không có ảnh hưởng với hắn, huống chi là hiện tại.

Hiện tại hắn có thể nhớ tới đã gặp người nọ ở nơi nào, “Đầu của người cùng thân thể của người cũng ngu như nhau.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp nói, lúc trước người còn muốn ăn ta mà!” Trước kia là không biết, nhưng loại ánh mắt này, còn có thần sắc vận vẹo, khiến cho hắn nghĩ đến chuyện đã xảy ra sau khi mình chuyển thế không lâu.

Trong lòng của hắn mặt có chút kỳ quái, đây chính là thiếu niên lúc trước, sẽ biến thành như thế này, nếu khi đó mình không có sai lầm hẳn phải là người thường, hiện tại lại biến thành như thế này, quả nhiên thế sự khó liệu.

Ngụy Tỏa Nghĩa nghe được hắn nói như vậy, nháy mắt đã nghĩ đến chuyện trước kia, “Người là con sói kia?” Trước kia mình không có điểm giác ngộ này, hiện tại đã biết lang tộc, câu đó cũng có thể bỏ, mà Phương Thần đúng là nhi tử Phương Triệu Nhất.

“Người xem ta giống sao?” Dù sao trên người của hắn không có một chút không khí yêu tộc, người này căn bản lại không thể làm gì mình.

Quả nhiên Ngụy Tỏa Nghĩa nhìn thấy trên người Phương Thần, ngoài cảm giác người thường, còn lại cái gì cũng không có, “Người trêu đùa ta...!” Thẹn quá thành giận, mặc kệ nói như thế nào, hắn phải giết hai người kia, đem khuất nhục năm đó, toàn bộ đều đòi lại.

Phương Thần nhìn đến không khí âm lãnh ra tới trên tay hắn, nháy mắt chỉ biết là xảy ra chuyện gì, ngăn trở cha mình hỗ trợ, trực tiếp để cho nó đánh vào bên cạnh mình, sau đó “Phốc...” Một tiếng, trong miệng mặt học ra máu đỏ tươi ý tứ rất rõ ràng, hắn thụ thương rất nặng.

“Thần Thần...” cho dù Phương Triệu Nhất biết là diễn kịch, nhưng nhìn đến nhi tử như thế này, tâm của hắn hình như là bị một đao đao gọt vào để cho lửa giận, không ngừng mà thăng lên.

Ngụy Tỏa Nghĩa khinh bỉ nhìn thoáng qua Phương Triệu Nhất, “Thế nào? Phương Triệu Nhất, cũng không ngờ người còn có hôm nay đi?” Hiện tại hắn nên tuyệt đối không đủ nhanh ý, chờ khi tra tấn đến linh hồn thiếu niên, hắn liền muốn khiến nam nhân nếm thử, chút lợi hại.

Phương Triệu Nhất hô hút một hơi thật sâu, con hắn ở trong đầu an ủi hắn không cần hành động thiếu suy nghĩ, trước đem người phía sau dẫn ra, “Người là ai?”

một câu Nam nhân, thiếu chút nữa để cho Ngụy Tỏa Nghĩa trực tiếp học máu, nhưng hần hiện tại như thế này, hần là không có máu, chỉ có linh hồn trôi nổi.

“Phương Triệu Nhất, ta chết như thế nào, chẳng lẽ ngươi không biết sao?! Còn tại nơi này giả ngu?!” Ngụy Tỏa Nghĩa hí hai mắt của mình, trên tay của hần tản ra thần nhiên năng lượng màu xám, về phần yêu tộc khác sớm đã bị đã khống chế, căn bản không có khả năng phản kháng.

Hần cũng dẫn theo người đến, toàn bộ đều là con rối linh hồn, có lẽ có vài người nhìn không tới, nhưng âm trầm khí, vây quanh ở trong này, khiến người cảm giác không thoải mái.

“Uống!” Phương Triệu Nhất không nói gì, trong tròng mắt thâm thúy, lại thoáng hiện vẻ mặt miệt thị.

Ngụy Tỏa Nghĩa quả thực là khí nổ, nam tử trước mắt, ngay cả chặt vật như thế, không có một chút bị thái hèn mọn, giống như hết thảy đối với hần mà nói, không có một chút cảm giác.

“Một khi đã như vậy nói, vậy...” Ngụy Tỏa Nghĩa hí hai mắt của mình, sau đó lộ ra một cái nụ cười tà khí, “Các ngươi ai thích thiếu niên này? Ta thưởng cho các ngươi!” Hần liền không tin tưởng, những người này thật là thích lang tộc như vậy?!

Nghe được hần nói như vậy, quả nhiên có rất nhiều người rục rịch, dù sao thiếu niên bên, tại yêu trong tộc cũng là tốt nhất.

lúc này Phương Triệu Nhất căn bản liền không khống chế chính mình, hần gần từng tiếng mà chất vấn, “Ngươi dám?!”

Phương Thần muốn ngăn cản, căn bản sẽ không kịp, trên người phụ thân tản ra không khí hắc ám.

“Vì sao không dám?” Đáng tiếc hần lời còn chưa nói hết, liền trợn tròn hai mắt của mình, giống như đối với tình huống như bây giờ đã là không thể tin được.

Những người khác đều trợn mắt há hốc mồm mà nhìn tình huống như thế, không khí hắc ám trên thân nam nhân để cho tất cả mọi người cảm giác đến sợ hãi...

190. Chương 190: Cuồng Ngạo Sát Ý

Tất cả mọi người nhìn đến cái tên kiêu ngạo vô cùng kia, thậm chí nam tử còn muốn giày xéo thiếu niên nháy mắt liền trở thành một mảnh huyết vụ, một mảnh cặn cũng không có để lại.

Trên người Phương Triệu Nhất không khí hắc ám, càng ngày càng đậm, yêu tộc nhìn đến tình huống như vậy, sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, giống như tùy thời đều có khả năng té xỉu.

Đại trận đã sớm khởi động, mà Ngụy Tỏa Nghĩa không kiêng nể như thế, nên ý vào cái này, nhưng kết cục cuối cùng, chỉ sợ hần vĩnh viễn cũng sẽ không nghĩ đến, vốn tưởng rằng vạn vô nhất thất, thế mà linh hồn cũng không có bảo tồn.

Phương Thần biết đây là cha mình lực lượng, nhìn nhìn lại những thứ khác vì thế nhẹ nhàng mà lôi kéo tay hần, tiếp xúc một mảnh lạnh băng chứng minh độ ấm của nam tử đang không ngừng mà rơi chậm lại.

“Phụ thân...” tròng mắt Thiếu niên trong suốt có cảm xúc lo lắng, sắc mặt cũng hơi hơi mà tái nhợt.

Hần không biết phụ thân mình rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, còn có cái gọi là hắc ám lực lượng, hần cần khủng bố như thế nào, nói cách khác, như thế nào có thể làm hần bạo đi?! Một khi bạo đi vậy hần năng lượng tự thân không thể khống chế, đây là rất nguy hiểm.

Phương Triệu Nhất giống như là không có nghe được mặt hần không đổi sắc mà nhìn những người khác, hình như là Tu La tới từ địa ngục, tùy thời đều có khả năng cướp đoạt sinh mệnh những người khác.

“Phụ thân...” Phương Thần phát hiện bất kể như thế nào, căn bản liền không có cách nào thức tỉnh cha mình, trách không được này lực hắc ám không thể tùy tiện vận dụng, thì ra lấy mức là phụ thân không có ý thức người như vậy, hình như thành công cụ giết người.

May mắn bởi vì linh hồn vừa mới dung hợp sức mạnh hắc ám của nam tử căn bản sẽ khủng bố hơn như vậy, vì thế thiếu niên kéo đầu nam tử xuống, miệng liền hôn lên đi...

Mọi người đảo tròng một hơi lương khí, bọn họ thân là người tu yêu, đương nhiên biết chuyện nam tử yêu nhau, ngược lại cũng không ngờ, tại đây tình huống khẩn cấp, thiếu niên này còn đi lên chịu chết, đồng thời trong lòng cũng từng một hơi, ít nhất đây đối với bọn họ mà nói, không có chỗ hỏng.

Phượng Triệu Nhất cảm giác trong miệng mình truyền vào một cỗ không khí nhu hòa, ánh mắt không có thần thái, dần dần mà có một tia thần sắc.

Đại trận đang không ngừng mà khởi động, mà một ít Quỷ Hồn Ngụy Tỏa Nghĩa mang đến, nhìn đến Phượng Triệu Nhất như thế này, thậm chí nơi đào thoát cũng không có, cũng đã bị lực hắc ám hấp thu.

Phượng Hoàn cố gắng mà khôi phục mình tu vi, đáng tiếc bất kể điều động đan điền như thế nào ngoài một mảnh trống rỗng, cái gì cũng không có.

bên trong đôi mắt Chiêu Hoa, hiện lên một đạo ánh sáng, chỉ cần người khởi động trận pháp không chết những người khác mơ tưởng từ chỗ này đi ra ngoài, thậm chí xuống núi đều tràn ngập khó khăn.

tu vi Phượng Thế Nguyên không có bị ức chế, sau lại nhưng không biết xảy ra chuyện gì, cũng cùng những người khác nhất dạng, một chút sức mạnh đều không được.

“Các người không cần uống phí khí lực, thực hiện như vậy không hữu dụng.” tộc trưởng Hồ tộc, liếc nhìn bọn họ sau, sau đó nói.

Hắn vì con cháu mình, mới đáp ứng yêu cầu này đó, cho dù Ngụy Tỏa Nghĩa chết, nhưng người phía sau màn không có xuất hiện, đối với bọn họ mà nói, nguy cơ không có giải trừ.

“Chúng ta giết người!” người đầu Yêu tộc phản hận mà nhìn hồ tộc tộc trưởng.

Hồ tộc vốn dĩ là đầu lĩnh liền thuộc loại yêu tộc, vì cái gì người thứ nhất phản chiến là hắn?!

Chiêu Hoa hình như là không có nhìn đến lửa giận những người đó, hắn thẳng đi đến bên người Phượng Triệu Nhất, sau đó một cái sức mạnh ném đi qua...

Hắn nhìn thật là quá mức chóng mặt, thời gian qua lâu như vậy, bọn họ thể nhưng còn hôn đến khó tách.

Phượng Thần huy động tay mình, cỗ sức mạnh kia như là bị hấp thu, chuyện gì cũng không có phát sinh.

miệng Thiếu niên thượng bị cắn một chút, sau đó nhìn về phía nam tử, phát hiện trong ánh mắt của hắn có lên án, rõ ràng vì bất mãn.

Phượng Triệu Nhất lần thứ hai mà liếm chỉ một chút, lúc này mới không cam mà buông thiếu niên ra. Hắn cũng không hy vọng những người đó nhìn thiếu niên động tình.

ánh mắt Chiêu Hoa phức tạp , tu vi Phượng Triệu Nhất, hắn vẫn luôn có dự cảm, ngược lại cũng không ngờ, Ngụy Tỏa Nghĩa cứ tiêu thất như vậy... Giống như cho tới bây giờ không có xuất hiện người này.

“Lang tộc thiếu chủ!” “Lang tộc thiếu chủ!” Rất nhiều yêu tộc đều bắt đầu gọi người, hy vọng hắn có thể giải cứu bọn họ về phần trước một ít nguof muốn đánh chủ ý lên Phượng Thần lúc này lại hận không thể trực tiếp đem thân thể của mình lui trên mặt đất.

Phượng Triệu Nhất thần trí thanh tỉnh lên, nhìn một tảng lớn yêu tộc ngồi hoặc là nằm trên mặt đất, bên trong đôi mắt thâm thúy, hiện lên một đạo ám trầm.

“Là người sinh ra dục niệm với Thần Thần sao?” kiểm trên tay Phượng Triệu Nhất, máu đỏ tươi huyết không ngừng tích trên mặt đất.

“Ta sai!” nam tử trung niên liếc nhìn , hắn cầu xin nhìn nam tử. Đan điền bị hủy, về sau muốn tu luyện, cũng không khả năng.

khóe miệng Phượng Triệu Nhất nhếch lên, cả người như là một phen lợi kiếm, cấp người lấy sát khí dày đặc.

Hắn hình như là sát thần, giống như không có nghe được nam tử cầu xin tha thứ một kiếm kiếm mà đem đâm một cái lỗ thủng.

yêu tộc từng có ý tưởng như vậy, nháy mắt liền đã hôn mê, mà một số người khác sắc mặt tái nhợt mà nhìn Phương Triệu Nhất.

Yêu tộc lúc này hối hận muốn chết, vì sao bọn họ đều cho rằng lang tộc bởi vì không có tân sinh, rất nhanh sẽ gặp phải diệt vong, nhìn xem thiếu chủ lang tộc này, triệt để là một cái sát thần, cho bọn họ đối mặt một cái sát thần, quả thực là đem mệnh đặt trên dao.

“Lang tộc thiếu chủ!” Một đạo thanh âm trầm ổn vang lên, tất cả mọi người nhìn lại hướng kia, thì ra là tộc trưởng báo tộc, nhất thời trong lòng từng một hơi.

ánh mắt Phương Triệu Nhất, nhìn về phía nam nhân kia, trong mắt không có một chút tình cảm, “Chuyện gì?”

Hắn cũng biết, những người này kinh sợ lực hắc ám, về phần Chiêu Hoa không có dị động, chỉ sợ là kiêng kỵ với chính mình, lúc này không dám hành động.

“Hiện tại yêu tộc gặp phải tình huống, căn bản liền không phải khi giải quyết ân oán cá nhân, người hẳn trước hết nghĩ đến nguy cơ lần này.” Vốn dĩ người báo tộc, hẳn là tâm ngoan thủ lạt, nhưng lần này, tộc trưởng lại ra ngoài sở dự liệu của mọi người, cùng bên ngoài hung ác so sánh đã có một viên từ tâm.

“Cùng ta có quan hệ gì?” Nam tử tràn ngập tà khí mà phản bác đạo.

Hắn tới cái chỗ này, bởi vì nhi tử lý do, hướng chỉ hắn chỉ muốn bảo tồn một ít lực lượng lang tộc, như vậy về sau phát triển có lợi.

Nghe được hắn nói như vậy, sắc mặt c yêu tộc khá nhất thời trở nên khó coi, ngược lại là một ít người phản bội trực tiếp “Ha ha ... Ha ha ...” Mà nở nụ cười ra tiếng.

Vốn cho là sinh mệnh bọn họ cũng chấm dứt, nhưng thiếu chủ lang tộc, là một người lãnh tâm lạnh lùng, có lẽ đối tộc nhân của mình cũng như thế.

“Thiếu chủ quả nhiên có khí phách!” bên trong đôi mắt, Người phản bội tràn ngập ý cười.

Phương Thần hơi hơi mà nhíu lông mày, hẳn đối với cái gọi là yêu tộc không có một chút tình cảm, trải qua kiếp trước, còn có kiếp này, để cho hắn có chút lưu luyến, nhưng lại không muốn làm cho những người khác hiểu lầm, trở thành công địch của mọi người.

“Các vị! Trận pháp này nhưng không phải chúng ta có thể cởi bỏ, hướng chỉ...” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp nói, “Đều là lợi dụng người yêu tộc bố trí, hơn nữa cùng tộc trưởng bọn họ có quan hệ rất lớn.”

đến khi máu chốt, hắn không nghĩ bại lộ con bài chưa lật, nếu không nói, khẳng định sẽ bị người phía sau màn nhìn đến.

vài người Phương Hoành không có lên tiếng, Phương Triệu Nhất có tính cách gì, không có rõ ràng rõ ràng hơn bọn hắn, hướng chỉ đối đầu kẻ địch mạnh, thật sự là không nên nháo nội chiến.

Mọi người trầm mặc, bọn họ muốn sống sót, hình như không có khả năng, hơn nữa sức mạnh tùy thời bớt, bọn họ có thể rõ ràng mà cảm giác mình đối bụng.

“Ta xem... Lang tộc cùng người phản bội là một hội!” Một đạo thanh âm âm lãnh vang lên đến, bọn họ nhìn về phía Phương Thần, lại tràn ngập oán độc phần hận, hình như là muốn đem người thiên đao vạn quả.

“Đúng vậy! nếu bọn họ không sao không diệt người phản bội, lại đối phó người một nhà!” Một cái yêu tộc khác cũng phụ họa.

Phương Triệu Nhất đối bọn họ như vậy tử nói, thậm chí liên lông mày không có nhăn, hẳn đem bọn họ giết đi, mùi máu tươi tràn ngập toàn bộ hư không, khắp nơi đầy loại cảm giác áp lực.

“Phụ thân...” Phương Thần lời kéo cha mình, ngồi một bên về phần những người khác, chết hay không chết, cái đó và bọn họ không có nhiều quan hệ.

Chiêu Hoa không phải không muốn nói chuyện cùng bọn họ, chỉ gần bọn họ khi, đã có một cổ sức mạnh vô hình ngăn trở, để cho hắn đi tới một bước cũng không có khả năng.

“Ha ha ha... Ha ha ha...! Không hổ là người hấn lựa chọn, quả nhiên đủ độc!” khi đạo thanh âm xuất hiện, những người khác đều có thể rõ ràng mà cảm giác đến áp lực trên đỉnh, thậm chí “Phốc phốc...” Mà hộc máu.

Phương Triệu Nhất cùng Phương Thần, nháy mắt liền dựng lên kết giới, rồi sau đó giả nhìn thoáng qua Phương Hoành suy nghĩ một chút, nên quyết định bảo hộ bọn họ.

Người của lang tộc còn lại năm trưởng lão, một nửa khác đều chết hết.

Phương Hoành hướng Phương Thần cảm kích sau đó đề phòng mà nhìn hư không.

Trong hư không mặt cái gì cũng không có, cổ tạo áp kia lực lại làm cho tất cả mọi người không thở nổi.

Phương Triệu Nhất không nói gì, tầm mắt càn quét qua lại hình như là muốn tìm vị trí người này.

“Không cần hao tổn tâm cơ! Người giết những người đó ta bỏ qua các ngươi!” Thanh âm lần thứ hai truyền đến, lại tràn ngập cảm giác cuồng ngạo.

Phương Triệu Nhất chậm chọc mà nhìn lại, “Ngươi có tư cách giết chúng ta sao?” Ngữ khí của hấn càng thêm kiêu ngạo, giống như đối với uy hiếp của hấn, một chút cảm giác không có đường như.

Giống như là bị nghẹn đến, “Giết các ngươi dễ như trở bàn tay!” Có chút tức đến khó thở

191. Chương 191: Hủy Diệt Toàn Bộ

Có lẽ những người khác sẽ bị không khí như vậy làm cho sợ nhưng Phương Triệu Nhất là ai?! cho tới bây giờ Hấn không có e ngại cái gọi là người phía sau màn có lẽ là kiếp trước, hoặc là là bọn hấn căn bản không thể tiến công quy mô.

Phương Thần nhìn đến cha mình như thế, hình như là hiểu được cái gì, lại hình như là hoàn toàn không hiểu.

“Ngươi đã lợi hại như thế, vậy biểu hiện bản lĩnh của ngươi đi?” Phương Thần lạnh lẽo mà mở miệng, mà những người khác thấy phụ tử bọn họ dùng giọng điệu khiêu khích, trong lòng vừa phẫn hận, rồi lại không biết làm thế nào.

Chung quanh hết thảy đều tràn ngập áp lực, giống như tùy thời đều có khả năng đem người đè ép. người tu yêu trên mặt đều có vẻ mặt hoảng sợ, bọn họ đối với tình huống này đó cũng không rõ ràng, lại càng không nói chuyện khác.

“Muốn chết!” Hiển nhiên với Phương Triệu Nhất, đạo thanh âm thần bí kia còn cố kỵ, nhưng đối mặt Phương Thần đang khiêu khích mình không có kiên nhẫn.

Từ phía trên tầng mây, nhất thời một đến lực lượng khủng bố, đậm thẳng hướng Phương Thần, những người khác kinh hồn táng đảm, bọn họ cũng có thể rõ ràng mà cảm giác đến cỗ sức mạnh này lợi hại.

Phương Triệu Nhất đương nhiên sẽ không mất mở trường trường mà nhìn con trai bảo bối bị thương, vì thế hộ thuẫn màu đen nháy mắt liền xuất hiện ở trước mặt hấn, “Két két két...” lực lượng đang áp xuống dưới, hình như là gặp được cái gì, trực tiếp lâm vào.

Phương Thần ngồi ở bên người cha mình, hấn có thể rõ ràng mà cảm giác đến sức mạnh này cường đại, nếu như là mình chống tuyệt đối chỉ có bỏ chạy.

người Phương Triệu Nhất để ý, cho tới bây giờ đều chỉ có Phương Thần, về phần những thứ yêu tộc khác sẽ phải chịu liên lụy gì, cùng mình không có nhiều quan hệ.

“Không cần phải xen vào việc của chúng ta.” Phương Hoành nhìn với Phương Triệu Nhất rồi nhỏ giọng mà dặn dò, một khi phát sinh chuyện không có cách nào khống chế, vậy nhóm hấn chỉ cần bảo vệ mình.

Bọn họ thân là trưởng lão lang tộc, cũng sống thật lâu, chỉ cần lang tộc còn người nói, vậy hấn nhóm không có cái gì tiếc nuối. Ngay cả hiện tại nơi nơi đều là mùi máu tươi, cũng không biết rốt cuộc yêu tộc chết bao

nhieu người, trên mặt của mỗi người, hoặc nhiều hoặc ít đều có một loại biểu tình tro tàn, cũng biết kết quả mình sẽ không tốt.

yêu tộc có thực lực không nhỏ, cũng đã bị nhốt tại cái chỗ này, chờ bọn hắc chết yêu tộc còn lại sẽ không được kính nể.

khi mấy người Phương Hoành tới, cũng không phải không nghĩ đến khả năng sẽ táng thân ở trong này, nhưng có chút việc, bọn hắc không thể trốn tránh.

Phương Thần không nói gì, kỳ thật hắc có thể đem toàn bộ người đều thu vào linh độ trong không gian như vậy sẽ bại lộ thực lực của chính mình, hơn nữa bây giờ còn không đến khi mấu chốt, nếu thật là cứu bọn họ coi như là còn một phần ân tình cho lang tộc.

Phương Triệu Nhất không nói gì, hắc vươn tay ra, gắt gao mà nắm tay con trai bảo bối. Nếu hắc mình một người muốn phá tan kết giới này, có thể lợi dụng năng lượng hắc ám, nhưng bên cạnh hắc còn có một thiếu niên.

rất nhiều chuyện Kiếp này, cũng đã đã thay đổi, đương nhiên kết quả cũng sẽ khác.

người Phía sau màn rốt cuộc là ai, hắc cũng không biết, hơn nữa không có tâm tư, chỉ cần bọn họ sẽ không thương tổn mình cùng nhi tử, những chuyện khác, cũng có thể tạm thời chạy đến sau đầu.

“Phương Triệu Nhất, người đồng ý quy thuận ta, ta có thể tha cho người khỏi chết, còn có người bên cạnh người!” cổ áp lực đột nhiên giảm bớt rất nhiều, sau đó thanh âm quen thuộc lần thứ hai vang lên, lần này là đưa ra điều kiện.

” điều kiện Ta đề xuất rất tốt.” Tạm dừng trong chốc lát, mới tiếp nói, “Cho dù ta không có cách nào tiến vào không gian của các người, tương đương tu vi bị trói buộc, nhưng Phương Triệu Nhất người cũng biết, một khi ta cởi bỏ trói buộc, người cũng không thể sống sót.”

trong lời Hắc nói có ý tứ uy hiếp, đồng thời trong lòng những người khác cũng có tự hỏi, nói cách khác, cái thanh âm khùng bố như vậy, là người phía sau màn bày ra, điều kiện tiên quyết là hắc có thể từ không gian của mình đến thế giới này.

rất nhiều yêu tộc cũng không hiểu được là xảy ra chuyện gì, nhưng chỉ người nọ chưa có ý tới đây, vậy nhóm hắc còn có một đường sinh cơ.

“Ha ha... yêu tộc không cần si tâm vọng tưởng, cho dù ta không thể đến thế giới này, nhưng sức mạnh của ta, hơn nữa kết giới này, dư dả giết các người.” Nếu không phải bởi vì thân thể đã bị hạn chế nói, vậy làm sao hắc lại bắt những người khác để thay thế mình làm việc..

Ngụy Tỏa Nghĩa là oán linh cường đại, hắc lựa chọn, cũng là cổ hận ý trong lòng kia, vì trăm triệu lần không ngờ, khi mình muốn đột phá khi, hắc thể nhưng chết, điều này làm cậu nổi dục nhất biến mất.

Lúc trước hắc vì thật vất vả mới tìm được như vậy một cái linh hồn, lại bị Phương Triệu Nhất giết. tên này, trước kia hắc không quen thuộc, cũng không biết là ai, nhưng khi Ngụy Tỏa Nghĩa hội báo, lần nào cũng nhắc tên người này.

Kỳ thật trong lòng của hắc có chút kỳ quái, đây chính là Phương Triệu Nhất là một yêu tộc, vì sao trên người có lực lượng hắc ám?!

Hắc ám thần là truyền thuyết, ngay cả người ở thế giới bọn họ cũng không rõ.

“Người có thể buông tha chúng ta?” Phương Triệu Nhất chọn chọn lông mày, gương mặt anh tuấn của hắc, nhìn không ra thần sắc.

“Đương nhiên, lời ta nói tuyệt đối sẽ không nuốt lời.” chờ mình đến được thế giới này vậy lại khác.

Phương Triệu Nhất không có trả lời ngay, “Ta cần thương lượng một chút.” Mục đích của hắc chỉ là kéo dài thời gian mà thôi, nếu những người phản bội đều chết hết, không biết người bày trận, còn có tâm tính như vậy sao?!

Hắn biết trận pháp này chỉ dùng để tế điện linh hồn yêu tộc, nếu không làm sao có thể sẽ vây nhiều người như vậy.

“Có thể, ” trầm mặc một hồi lâu, đạo thanh âm kia mới chậm rãi trả lời.

Chiêu Hoa đầy hứng thú nhìn bọn họ hồ động, đối với cái chết, hắn đã không có nhiều cảm giác, dù sao hắn đã bị tra tấn, so sánh thì hiện tại đã muốn thực hạnh phúc.

“Chiêu Hoa, này hết thấy đều là người làm?” Từ khi Chiêu Hoa phản bội bắt đầu, Phương Thế Nguyên vẫn luôn đều quan sát sắc mặt cùng hành động Chiêu Hoa, muốn từ trên người của hắn, tìm ra điểm điểm đột phá.

Vốn dĩ bọn họ một lòng đều trên người Phương Thần, sau đó nghe được câu hỏi, lập tức liền nghiêng đầu của mình, “Người cảm thấy ta có năng lực như vậy sao?” Tộc trưởng lang tộc rất để ý mình, hướng chỉ hắn là dạng thân phận gì, tin tưởng những người khác đều tinh tường biết.

Hắn là lang hỗn loại tộc cùng hồ tộc, may mắn hồ tộc không có như lang tộc, hắn tuổi trẻ liền bò lên vị trí tộc trưởng hồ tộc, mà tộc nhân đối mình rất tin phục, liền đủ để chứng minh tu vi của hắn, còn có năng lực phán đoán cá nhân.

Có lẽ tại lang tộc, hắn vì bị khinh thường mà thôi, nhưng như vậy từ đối với một người lòng tự trọng rất cao ngạo mà nói, quả thực là khuất nhục.

“Phương tộc trưởng, kỳ thật ta từ lúc còn rất nhỏ liền rất tôn kính ngài.” Chiêu Hoa dụi dụi hai mắt của mình, giống như trong ánh mắt của hắn đều là tình cảm tôn kính.

“Không dám!” Phương Thế Nguyên nhâm chọc mà nhìn thanh niên trước mắt lúc trước hắn khinh thường hỗn loại, sau đó bởi vì Phương Thần sinh ra, lực chú ý đều lên chuyện người thừa kế tự nhiên cũng xem nhẹ một người như Chiêu Hoa.

lang tộc có quy định, không thể tàn sát lẫn nhau, họ luôn dựa theo quy củ làm việc.

“Hiện tại chúng ta cần nghĩ làm cách nào chạy khỏi chỗ này, mà không phải nói vấn đề vô dụng kia.” một người nhìn bọn họ như thế này, vì thế nhìn không được xen mồm, “Huống chi Chiêu Hoa đã phản bội chúng ta, Phương tộc trưởng là có ý gì?”

Hắn vừa mới dứt lời khi, sắc mặt những người khác cũng không đẹp đâu, dù sao hiện tại người phản bội còn đứng chỗ này, mà yêu tộc khác hình như chết hơn một nửa.

Chiêu Hoa mân môi không có lên tiếng, dù sao tình huống yêu tộc hỗn loạn có lợi cho hắn.

Kỳ thật kết giới có thể mở ra ở chỗ hắn, hắn phải thừa dịp loạn chạy đi. Tuy rằng hắn không sợ chết, nhưng bất cứ người nào cũng không hy vọng mình sẽ chết, chỉ cần có cơ hội nói, đều sẽ cố gắng mà sống sót.

Phương Thần nghe được một ít tin tức trong đầu cha mình, nhất thời khó lường mà trợn tròn hai mắt của mình, “Phụ thân, ta có thể đem bọn họ vào linh độ không gian, về phần có thể thích ứng hay không, đó vì chuyện của họ.”

Thiếu niên nói bọn họ, đương nhiên là Người của Lang tộc, về phần những yêu tộc khác, thật có lỗi, cùng hắn không có một chút quan hệ, huống chi hắn cũng không phải thánh mẫu, không có ý chí như vậy.

“Ân.” Phương Triệu Nhất thần nhiên mà đáp lại một câu. Hắn muốn toàn lực mà phá tan kết giới này, về phần người khác có chết hay không, hắn một chút cũng không quan tâm.

“xong chưa!” Hiển nhiên thanh âm mặt trên cảm thấy bọn họ nói lâu quá, vì thế giọng điệu không tốt mà quát lớn.

Phương Triệu Nhất ngẩng đầu, nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó lạnh như băng mà đáp lại, “Người cảm thấy chuyện này ta sẽ đáp ứng sao?” Chỉ có người không đầu óc, mới có thể cho rằng người này sẽ bỏ qua bọn họ.

Nam tử vừa nói xong câu này, trên người của hắn bắt đầu tản ra lực lượng hắc ám, nơi nơi cũng có thể cảm giác không khí bị ăn mòn.

“Tốt! Tốt!” Kia đạo thanh âm cũng nổi giận, sau đó toàn bộ đỉnh núi xuất hiện lực lượng khủng bố, cái loại tạo áp lực này, khiến rất nhiều người đều trực tiếp hôn mê.

mấy người Phương Hoàn cũng đặc biệt khó chịu, giống như có cái gì vậy muốn phá thể xuất ra, làm cho bọn họ không có chút biện pháp nào, sau đó phát hiện áp lực buông lỏng, nơi này trống rỗng một mảnh.

“Rầm rầm oanh...” Trên đỉnh núi phát ra tiếng nổ mạnh thật lớn, toàn bộ đỉnh núi bắt đầu châm lửa, khói bốc lên cao, mọi thứ đều cháy rụi.

192. Chương 192: Sinh Cơ Cuối Cùng

ngọn núi lớn nhất Quốc gia, toàn bộ hủy diệt, may mắn là mùa du lịch ế hàng, chân núi cũng bị lan đến, nhưng không có nhiều tổn thương, điều này làm cho ZF từng một hơi. Một khi có người thương vong đối với bọn họ, tuyệt đối không phải tin tức tốt.

Không biết, nhân vật chủ yếu yêu tộc, hình như đều chết trên núi.

Một tòa núi cao, đã thành đất bằng phẳng, tro bụi cuộn cuộn, từng đạo khí màu xám, bắt đầu tản ra bốn phía, cuối cùng hình như là gặp được cái gì, rốt cuộc bị ngăn lại.

Phương Thần nghe tiếng nổ mạnh, lập tức liền đem có được người mình chọn kéo vào. Lúc ấy ngoài cách áp lực cực lớn cùng lực hấp dẫn, hẳn cái gì đều không – cảm giác, cũng không biết phụ thân mình rốt cuộc như thế nào.

sắc mặt Thiếu niên dị thường khó coi, thời khắc cuối, hẳn thế nhưng không có kéo được cha mình, hình như là có cái gì thật lớn, ngạnh sinh sinh đem mình văng ra.

Phương Thế Nguyên không nói gì, sắc mặt trắng bệch, đang tại khôi phục mình tu vi, đáng tiếc tại không gian lý do, bọn họ đều đã bị hạn chế.

Phương Tinh không có ở trong này, hẳn đi ra ngoài tu luyện, chuyện bên ngoài, hẳn không thu đến, cũng không rõ ràng.

Phương Thần muốn lao ra không gian của mình, lại phát hiện... cả người đều nóng nảy lên.

Nơi này có một màu vàng cam liếc nhìn xung quanh không thấy biên giới, phương diện này không có gì, không có mưa, thậm chí mặt trời cũng không có, tất cả mọi thứ đều hình như là cấm chỉ.

Phương Thần híp hai mắt của mình, không gian thế nhưng không chịu khống chế của mình, chẳng lẽ là ảnh hưởng?! Hẳn hiện tại lo lắng cha mình, cũng không biết hẳn vì sao không tiến vào?! Ngay cả sức mạnh hấp dẫn cường hãn, chính là...

Không biết xảy ra chuyện gì, thiếu niên luôn có một loại cảm giác hoảng hốt, giống như cùng cha mình hoàn toàn không có liên hệ.

“Người có thể đi ra ngoài sao?” Phương Thần nhìn thoáng qua Phương Dịch, nhìn nhìn lại vài người ngồi dưới đất khôi phục sức mạnh.

quần áo đã muốn vụn vặt bất kham, hơn nữa tóc bị đốt trụi, tuy rằng Phương Thần dùng sức mạnh lớn nhất lôi kéo bọn họ, nhưng bởi vì lửa lan đến quá lớn, căn bản không thể có thể toàn bộ bảo toàn.

Phương Dịch nhìn thoáng qua thiếu niên, sau đó lắc đầu, “Không thể.” Hẳn hết chỗ chê rồi, có lẽ là bên năng lượng ngoài kia quá mức, cho nên không gian tự động đóng cửa. Đương nhiên, ý tưởng này đó hẳn cảm thấy có chút buồn cười, chẳng qua một khi gặp được nguy hiểm có thể tự động ngăn cách, đây đối với một cái không gian trưởng thành, có chỗ tốt.

“Làm sao có thể? không phải Người chỉ có nguyên thần sao?” giọng điệu Phương Thần có chút kém, mặc cho ai nghe được tin tức như thế, tâm tình cũng sẽ không tốt.

Trước kia hẳn liền làm thực nghiệm, nguyên thần xuất nhập so thật thể xuất nhập đơn giản rất nhiều, nếu mình không có khả năng đi ra ngoài nói, để cho Phương Dịch hỏi thăm một chút tin tức cũng là không có vấn đề, làm sao biết lại trả lời mình như vậy tử.

“Thì tính sao? Người cũng biết tu vi của ta, so ra kém người.” Phương Dịch trong giọng nói không có nhiều tình cảm dao động, người bên ngoài, bao quát Phương Triệu Nhất, đều cùng mình không có nhiều đại quan hệ.

Hắn là một nguyên thần, cùng Phương Thần cũng chỉ có ích lợi trao đổi, mình vì hắn, cũng không biết hy sinh bao nhiêu lực lượng, chính là... rõ ràng đáp ứng mình đắp nặn thân thể, kết quả hết thấy đều trở thành công dã tràng.

Nói không có một chút oán hận, đó là không có khả năng!? Rõ ràng đáp ứng mình đi ra ngoài linh độ không gian, vậy hắn là có thể có được thật thể, cũng có thể tìm về ái nhân mình thất lạc nhiều năm. cũng không biết hắn thể nào, một linh hồn ư, đối với hắn mà nói, tuyệt đối là. Khó khăn.. Chuyện còn lại hắn không nghĩ xuống, có chút đồ vật,, hắn cũng không biết sẽ biến thành thể nào.

Phương Thần mân môi không có lên tiếng, hắn biết mỗi chuyện về phụ thân, đều sẽ làm cho mình kinh hoàng.

Kiếp trước kiếp này, hắn đều chỉ vì phụ thân mà thôi, hiện tại phụ thân không rõ, mà mình lại bị vây ở như vậy từ một chỗ, khiến hắn phá lệ lo âu.

“Người trước cũng cố tu vi, có lẽ còn có khả năng đi ra ngoài.” Phương Dịch nhìn thoáng qua thiếu niên, cũng có thể thông cảm tâm tình hiện tại của hắn.

Phương Thần nhẹ nhàng ngồi dưới đất, phương diện này đều là không gian của hắn, muốn củng cố lực lượng, phải cố gắng hấp thu chung quanh hết thấy.

Nhìn trên người thiếu niên tản ra lực lượng thần nhiên, Phương Dịch một lòng từng một hơi. Cái không gian này có thể mạnh mẽ đột phá, nhưng cuối cùng chỉ có thể hủy nó...

Trước kia cái không gian này đều tràn ngập không khí âm trầm, thậm chí sinh mệnh lực cũng không có cảm giác đến, sau đó lại bị Phương Thần hấp thu sau, không trung dần dần bắt đầu chuyển biến, tử khí cũng chậm rãi mà không thấy.

hai người Tổng Gia Bảo cùng Khổng Chiêu nhìn báo chí, phương Bắc đã muốn bị ZF hoàn toàn phong tỏa, người ở phía ngoài muốn được đến tin tức nói, rất khó.

“Không biết bọn họ...” thanh niên Mặt trẻ con, trong ánh mắt của hắn tràn ngập lo lắng. Bọn họ cũng đều biết đây là địa điểm yêu tộc tụ hội, hiện tại cả ngọn núi đều tiêu thất, bọn họ không có khả năng một chút cảm giác cũng chưa có.

Khổng Chiêu vươn tay mình ra, vỗ vỗ bả vai Tổng Gia Bảo, sau đó đáp, “Không có việc gì, bọn họ lợi hại như vậy, không có bất cứ vấn đề gì.” Lời tuy nhiên nói như vậy, nhưng mình lại tinh tường biết, lực lượng lớn như thế, cũng khó có thể gánh vác.

“Hy vọng như thế.” Không phải Tổng Gia Bảo bị quan, mà bọn họ là người thường, rất nhiều sức mạnh không có biện pháp phỏng đoán.

khi Phương Thế Nguyên thức tỉnh lại, cũng không biết thời gian qua bao lâu, bọn họ tiến vào liền nhập định một lúc, không có quan sát đến tình huống bên trong, càng không biết tình huống bên ngoài như thế nào.

“Tộc trưởng...” ánh mắt Phương Hoành có chút lóe ra, lang tộc bọn họ, chỉ còn tộc trưởng, trưởng lão còn lại mình và một người khác.

trong mắt tràn Phương Thế Nguyên ngập đau thương, nhìn nhìn lại người nhập định cách đó không xa, không có nhìn đến con trai của mình, ” kết cục như bây giờ, đã xem như không tồn.”

người còn sống đều rõ ràng, nhóm hắn có thể sống sót, hoàn toàn nhờ thiếu niên.

Phương Hoành cùng một trưởng lão khác đều không nói gì, trong lòng bọn họ giống một mặt gương cũng rõ ràng tình huống hiện tại không lạc quan.

“Không biết tình huống bên ngoài...” Cho dù thương thế trên người tốt lắm, chỉ có thể tiếp tục tu luyện, căn bản là hấp thu lực lượng phương diện này, mới có thể dần tỉnh lại trước tiên.

Những người khác đều trầm mặc, trong nội tâm có một tia hy vọng, dân tộc sẽ không tổn thất quá lớn, nhưng này chỉ là bọn hắn lừa mình dối người mà thôi.

màu vàng trong không gian mặt bắt đầu dần dần biến mất không thấy, còn lại một mảnh không gian trắng nõn, cảm giác mờ mờ, giống như không thấy.

mấy người Phương Hoành đều quan sát này tình huống bên trong, cũng hiểu được, tiếp tục sống ở chỗ này nói, đối bọn họ không có bất luận cái gì tác dụng, huống chi thiếu niên còn không có thức tỉnh lại.

trên người Phương Thần có lực lượng đặc hơn, linh khí trong không gian, lấy hắn làm trung tâm, rất nhanh về phía thân thể hắn.

lực lượng tử sắc bên trong đan điền, lúc này trở nên càng thêm nồng đậm, nơi nơi đều là quang điểm, đã muốn nung đặc như nước.

sức mạnh Tử sắc rất ôn nhu, Phương Thần khống chế được toàn bộ sức mạnh này đó đều dung hợp cùng một chỗ, lại phát hiện hình như là có cái gì ngăn cản để cho hắn căn bản không có cách nào tiếp tục dung hợp, mà chúng nó cũng như là muốn như thế nào, nơi nơi đều liên xông ra ngoài.

Phương Thần vì cảm thấy kinh mạch mình thật nhỏ, bị sức mạnh tử sắc cọ rửa rất khó chịu, giống như là muốn phá thể mà xuất...

sức mạnh Tử sắc tràn ngập nơi nơi, mà Phương Thần gắt gao mà khống chế bọn họ, hắn giống như cảm thấy vào nước sôi lửa bỏng không khí này nóng rực, phá tan cấm kỵ, không ngừng rửa sạch gân mạch.

Phương Dịch cũng không biết từ nơi nào xông ra, nhìn thoáng qua ba người Phương Thế Nguyên, cũng không nói gì thêm, để họ pháp thiếu niên mà thôi.

vài người Phương Thế Nguyên liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt nhau, nhìn thấu ánh mắt kỳ quái.

khi bọn họ tu luyện, căn bản sẽ không có không khí như vậy xảy ra chuyện gì?!

“Này...” Một trưởng lão khác đề xuất một cái nghi vấn, sau đó cũng phát hiện này căn bản không phải thời cơ thật tốt, nhất thời liền đem lời trong cổ họng nói nuốt xuống.

Hắn có thể sống, hoàn toàn là bởi vì Phương Thần, bán yêu thiếu niên đã từng bị bọn họ khinh thường, lại cho bọn họ trưởng thành không tưởng được.

Phương Thế Nguyên lắc đầu, tình huống như thế, hắn cũng không rõ lắm, dù sao lang tộc bọn họ tu luyện, mỗi người đều có điểm điểm bất đồng.

Cũng không biết thời gian qua bao lâu, Phương Thần chậm rãi mở hai mắt của mình, đôi mắt tối đen hiện lên một đạo ánh sáng, nháy mắt liền biến mất không thấy.

“Có thể đi ra ngoài...”

Phương Thần nói với những người khác bên trong giọng điệu của hắn, không có một chút tình cảm, mình đối lang tộc, đã muốn không có nợ. sinh mệnh, hết thảy, cũng đã xem như báo đáp.

khi Phương Thế Nguyên còn không có kịp phản ứng, bangười đã bị tặng đi ra ngoài.

Phương Thần nhìn không khí chung quanh, nơi nơi không có cảm giác được phụ thân, ánh mắt của hắn đỏ đậm, giống như tùy thời đều có khả năng đem người xé vỡ thành hai mảnh.

“Trước tỉnh táo lại!” Phương Thế Nguyên có thể rõ ràng mà cảm giác đến trên người thiếu niên tản ra lực lượng khủng bố, một khi bộc phát ra tới nói, chỉ sợ cái chỗ này...

Phương Thần thật sâu mà hô hút một hơi, ngọn núi lúc trước bọn họ nhìn đến, toàn bộ cũng không thấy, mà phương diện này tản lực lượng ăn mòn, nhưng lại như là bị người ngăn cách.

“Phụ thân...!” Phương Thần thống khổ mà hô, hắn không biết phụ thân mình, rốt cuộc như thế nào?!

bên trong đôi mắt Phương Thế Nguyên, cũng tràn ngập bi thương, trong lòng hắn vẫn luôn cũng không tin tưởng nhi tử sẽ chết.

mấy người Phương Hoành không có lên tiếng, dù sao thiếu chủ bọn họ, đáng tiếc vì bọn họ mới...

Phương Thần tuyệt đối không tin cha mình chết, hắn lợi dụng lực lượng tự thân, trực tiếp bay đi lên, “Vì nơi này...” có một cái khe, còn có thể rõ ràng mà cảm giác đến sức mạnh duy trì, mà thiếu niên không chút nào có do dự, trực tiếp vọt đi vào.

Phương Thế Nguyên chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn thiếu niên biến mất trong tầm mắt, nơi nơi đều là một mảnh không khí áp lực.

193. Chương 193: Ngăn Hai Mà

Phương Thế Nguyên không thể ngăn cản, hơn nữa không có năng lực ngăn cản, tình cảm Phương Thần đối với Phương Triệu Nhất, lang tộc bọn họ còn lại vài người, cũng có thể nhìn nhất thanh nhị sở.

“Trở về đi.” Phương Thế Nguyên nói ba chữ với hai trưởng lão khác, nghe là như thế thì lương lại làm người ta cảm thấy bị thương.

mấy người Phương Hoành không có lên tiếng, cuối cùng thiếu niên sẽ như thế nào, còn có thiếu chủ, còn sinh sống trên cõi đời này hay không, chỉ có thể là mặc cho số phận, yêu tộc tổn thất nghiêm trọng, còn lại một ít tân nhân đối với lang tộc mà nói, không đủ gây sợ hãi, từ nay về sau, lang tộc trở thành đầu lĩnh.

chuyện Phương Thần còn không rõ ràng lắm, hắn tiến vào cái khe thân thể giống như cũng bị đè ép, tơ máu thật nhỏ, từ làn da không ngừng xuất hiện.

“Người nhanh lên tiến vào không gian, nếu không thân thể của người, sẽ bị nghiền nát!” Phương Dịch lo lắng thanh âm từ trong đầu vang lên đến, lực phá hoại của khe hở này, cũng không phải là thân thể hiện tại có thể chống đỡ.

Phương Thần dựa vào một chút ý chí cuối cùng, nháy mắt liền rời khỏi khe.

Tiến vào đến linh độ không gian, Phương Thần đã muốn hôn mê, thậm chí bất tỉnh nhân sự, có thể thấy được cổ sức mạnh bên ngoài kia khủng bố cỡ nào.

Phương Dịch hít một hơi thật mạnh, hắn là trạng thái linh hồn, căn bản liền không có cách nào đụng chạm đến Phương Thần, chỉ có... Vì thế trực tiếp bay đi, tìm người hỗ trợ.

Phương Thần thức tỉnh lại thể nhưng phát hiện mình bên trong một tòa nhà gỗ, điều này làm cho hắn có chút không thể tin được.

“Ca sát...” cửa mở, sau đó nhìn đến một cái thân thể nhỏ gầy, thiếu niên mới hiểu được là chuyện gì xảy ra.

“Ca, người tỉnh?” Phương Tinh rất nhanh cầm một chậu nước tiến vào, trong ánh mắt của hắn mặt thoáng hiện vẻ vui sướng.

Hắn một mình một người tu luyện, thật là rất tịch mịch, chỉ vì tăng cường sức mạnh của chính mình, tất cả mọi thứ, hắn đều nhìn xuống. Lúc trước Phương Thần cảm thấy hắn quá nhỏ, chuẩn bị cho hắn rất nhiều ăn đồ vật, thậm chí liên bó củi cũng có, xây nhà gỗ, hắn cũng có hỗ trợ.

sắc mặt Phương Thần rất tái nhợt, nhưng so với tro tàn trước kia đã khá nhiều.

“Ca, trước uống điểm cháo.” Phương Tinh đem mình cháo cho ca ca của mình, trên mặt trắng nõn, đều là khát vọng.

Thân là hài tử sáu tuổi, có thể đem cháo nấu thành như thế này, đã xem như rất không tồi.

Phương Thần không nói gì, yên lặng mà tiếp nhận cháo, cũng hiểu được mình ở nơi này, hơn nữa bên ngoài là dạng tình huống gì, không có người so với hắn rõ ràng hơn. Một cái khe không gian mãnh liệt như thế vậy hắn vừa ra đi nói, khẳng định sẽ bị cắn nát.

Phương Tinh không rõ lắm tình huống bên ngoài, hơn nữa Phương Dịch không có nói cùng mình, hiện tại nhìn bộ dáng ca ca của mình, như chuyện rất khó giải quyết.

“Ca, người nghỉ ngơi trước.” Phương Tinh suy nghĩ một hồi, nên đối với huynh trưởng của mình dằn dò. Hắn cũng hiểu được, bộ dáng ca ca của mình như thế, khẳng định cùng phụ thân có quan hệ rất lớn. Vừa nghĩ tới lý do là ba ba, ánh mắt cậu càng thêm âm trầm.

Tuy rằng Phương Tinh cũng thực thích ba ba, nhưng càng khiến cậu vui mừng cũng là ca ca của mình, chỉ cần đứng ở bên người ca ca, hắn đã cảm thấy thật cao hứng, hơn nữa cũng rất thoải mái.

Phương Thần hơi hơi gật đầu, “Phương Dịch đâu?” Hắn với rất nhiều chuyện đều không rõ lắm, ngay cả có được không gian, nhưng với hắn mà nói, không có nhiều tác dụng.

không gian rất hoang vắng, thậm chí thực vật đều rất khó có thể trưởng thành, lại càng không muốn nói linh khí

“Hắn nói đi hỏi thăm tin tức.” Phương Tinh thành thật đem lời Phương Dịch nói cho thiếu niên ở trước mắt biết.

Nghe được Phương Tinh trả lời như vậy, Phương Thần ngậm miệng mình không nói gì, “Ân, ta nghỉ ngơi trước một chút.” Còn lại không nói gì, nằm xuống đi nghỉ ngơi đi.

giường rất mềm mại, nhưng thiếu niên đi người cảm giác đến rét lạnh.

Hắn hiện tại không thể xác định cha mình thế nào, nhưng cái khe không gian như thế, đối với hắn mà nói, rất khó có thể ngăn cản.

Phương Tinh đi ra khỏi nhà gỗ, nhìn mình địa phương phía trước, rất nhiều tử lạnh đặt ở nơi này, thậm chí còn có cái ao nước, hết thảy này đều là lúc ấy mình đặt ở nơi này.

Ngay cả nơi này không cho thực vật sinh trưởng, nhưng đối với việc giữ tươi đã có tác dụng, cho dù qua lâu như vậy, thực vật không có bị ăn mòn hay phá hư.

phía trước Nhà gỗ có một khối đất trống, mặt trên có rổ để đặt đồ ăn.

Phương Tinh tự hỏi trong chốc lát sau, trực tiếp ngồi xuống, đề cao tu vi, mới có thể làm những chuyện khác tình.

Phương Triệu Nhất phát hiện, chung quanh đều là một mảnh lực lượng hư vô, lúc trước sức mạnh va chạm mạnh, lại khiến cho khe không gian mở ra mà mọi người bọn họ, đều bị cuốn vào đi vào, sau đó liền ngăn cản hết thảy lực lượng, rồi tu vi quá mức hao tổn, cũng không nhớ rõ.

phiến hư vô rất an tĩnh, ngay cả tiếng thở cũng không nghe thấy, không có gió, không có mưa, không có mặt trời, tất cả mọi thứ đều trở thành hư vô, cho người ta một loại khủng hoảng tảo loạn.

Phương Triệu Nhất muốn lợi dụng sức mạnh của mình, lại phát hiện cái gì cũng không đứng dậy, bên trong đan điền trống rỗng, cái gì cũng không có.

Nam tử dùng hết thảy cảm giác, cuối cùng lại cái gì không có phát hiện, không có cách nào chỉ có thể trấn định xuống.

“Hắc ám là hư vô sao? Hư vô là trở về hắc ám sao?” Phương Triệu Nhất nhắm lại hai mắt của mình, nghiêm túc cảm thụ hết thảy không gian chung quanh, có thể lợi dụng nói, mau chóng rời đi cái chỗ này.

Trên người Phương Triệu Nhất bắt đầu thần nhiên tản ra lực lượng, nhưng rất nhỏ bé, rất khó có thể đụng chạm đến...

Phương Thần lần thứ hai tỉnh lại, lại phát hiện Phương Dịch đã phiêu tại mình bên trong không gian.

mặt Phương Dịch hơi nghiêm túc mà nhìn thiếu niên sắc mặt tái nhợt, hắn cũng biết Phương Thần rất lo lắng Phương Triệu Nhất, nhưng bọn hắn hiện tại như thế này, căn bản sẽ không có cách nào, thậm chí đi ra cũng khó khăn, trừ phi thiếu niên trước mắt đề cao tu vi.

“Người còn có thể hỏi sao?” thân thể Phương Thần tại linh độ trong không gian mặt, nhưng cũng cảm giác được khe không gian hiện tại mình đi ra ngoài nói, khẳng định sẽ bị xé rách thành mảnh nhỏ.

Phương Dịch xấu hổ cười mấy tiếng, “Thần Thần, khi đó ngươi còn không có tỉnh táo lại.” Dư thừa nói không cần nói, liền chứng minh nguyên nhân hẳn gọi cho Phương Tinh.

“Đây là xảy ra chuyện gì?” Phương Thần cũng hiểu được tu vi mình cao hơn Phương Dịch, nhưng thần thức cùng cảm giác sức mạnh, không có lợi hại như Phương Dịch.

Phương Dịch đã muốn sống mấy vạn năm, làm sao có thể sẽ không biết xảy ra chuyện gì.

“Ta chỉ biết ngươi tiến nhập khe không gian, vậy ngươi vĩnh viễn đều chỉ có thể biết ở trong này.” Tạm dừng trong chốc lát, Phương Dịch mới tiếp nói, “Ngươi đừng tưởng rằng khe không gian dễ đột phá.”

” cường độ thân thể của ngươi, chỉ có thể xem như được, hơn nữa những cơn lốc như là lưỡi dao nhất dạng, cho dù ngươi có kết giới hộ thể, không thể đi qua.” Phương Dịch cũng không hy vọng Phương Thần phát sinh ngoài ý muốn, chết ở đây thì mình cũng ...

Nguyên thần của hắn hoàn toàn dựa vào Phương Thần, nếu thân thể tiêu thất, vậy hắn tự nhiên cũng sẽ không tồn tại.

“Ta biết, ta hỏi ngươi có không có biện pháp nào khác? Tỷ như để chota di động không gian?” Phương Thần trực tiếp đề xuất biện pháp này, nói cách khác, tùy tiện di động lúc trước linh độ không gian như thế nào thì giờ làm thế, nhất định có cách.

Nghe câu hỏi, Phương Dịch thật sự không biết mình ứng nên nói cái gì,

“Trước kia là oán linh di động, cùng hiện tại hoàn toàn không giống.”

“Chỉ có thân thể của ngươi động, như vậy không gian sẽ di động.”

Phương Thần nói, hẳn chỉ nói là nói mà thôi, trong lòng ôm một tia hy vọng, lại cũng không ngờ kết quả dĩ nhiên là như thế.

“Ngươi cũng không nên nản chí, chờ thân thể của ngươi có thể thích ứng với khe không gian, ngươi nghĩ muốn đi đâu, cũng sẽ không có bất cứ vấn đề gì.” Phương Dịch vì an ủi thiếu niên âm đạm trước mắt, vì thế nhỏ giọng nói.

Cũng không biết Phương Thần cần tu luyện bao lâu, mới có thể đem sức mạnh tự thân tu luyện lợi hại, nói cách khác...

“Ta không có thời gian.” những lời này của Phương Thần rất lạnh nhạt, lại nói sáng tỏ quyết tâm của hắn. Đúng vậy, hắn là có thời gian ở trong này tu luyện, nhưng là phụ thân hắn, còn không biết chuyện gì, vạn nhất hắn cũng bên trong khe không gian, bởi vì tu vi không đủ ngạnh sinh sinh đích bị xả thành mảnh nhỏ, chỉ cần nghĩ đến đây, trong lòng Phương Thần liền rất khó chịu.

Phương Dịch hô hút một hơi, thấy bộ dáng thiếu niên nên kia, vì thế quát lớn đạo, “Chẳng lẽ ngươi cho là Phương Triệu Nhất yếu như vậy sao? Ngươi cũng không nghĩ lực hắc ám trên người hắn, đây đối với cái khe không gian, không có vấn đề gì.” một câu nói kia, nói có chút chột dạ.

lực lượng Không gian, cũng không phải là tùy tiện một người là có thể chống đỡ, kết quả cuối cùng là hồn phi phách tán, nhưng vì thiếu niên ở trước mắt, hắn cảm thấy mình nói dối cũng sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

Phương Thần hơi hơi cau mày mao, đối với lực lượng hắc ám, hắn cũng không rất thích, dù sao cổ sức mạnh kia có thể áp chế chính mình, ” thần. Hắc ám..” Ngoài người này, còn lại cái gì cũng không nghĩ ra, hiện tại hắn phải cố gắng đề cao mình tu vi.

Phương Dịch thấy bộ dáng của hắn, tạm thời từng một hơi, chỉ cần có hy vọng nói, vậy sẽ giải quyết tốt hơn rất nhiều, “Nắm chặt thời gian đi...” Nếu không gian là của Phương Thần, hẳn là có thể trực tiếp hấp thu lực lượng, sau đó chuyển hóa...

Phương Dịch tự hỏi tình huống không gian, cảm thấy không cần đem biện pháp này nói cho cấp thiếu niên, nếu không nói, y sẽ trực tiếp hủy cái không gian này.

194. Chương 194: Thần Bí Rừng Rậm

Phương Thần không biết hắn tại trong không gian bao lâu, cũng không rõ ràng tu vi mình rốt cuộc như thế nào.

Bên ngoài không gian cái khe bắt đầu phát sinh biến hóa, nhưng không có bị thiếu niên biết được, hắn vì không ngừng tu luyện, đề cao năng lực.

Mỗi một đoạn thời gian, hắn đều sẽ đi ra ngoài không gian thử luyện biến hóa, một khi không chịu nổi khi, hắn liền dùng tốc độ nhanh nhất trở lại trong không gian. Mỗi một lần sức mạnh trong cơ thể bị bớt thời là một lần tu vi của hắn đều tiến bộ.

“Rầm rầm oanh...” khe không gian không biết bị cái gì oanh tạc, mà Phương Thần cũng rõ ràng mà cảm giác đến cổ chấn động này, sau đó cảm thấy tình huống bên ngoài, một cỗ lực lượng hắc ám, có thể rõ ràng mà cảm giác đến.

“Rất quen thuộc tất!” bên trong đôi mắt của thiếu niên, thoáng hiện hưng phấn vẻ mặt.

Mặc kệ bên ngoài như thế nào, hắn tuyệt đối phải đi ra ngoài, đi ra ngoài... Còn không có chờ Phương Dịch khuyên bảo khi, bóng dáng Phương Thần, nhất thời biến mất trong không gian mật, mà khi xuất hiện, đã là đón đỡ lực lượng hắc ám.

Cổ sức mạnh này rất mạnh cái khe, đụng tới nó khi, lập tức đã bị cắn nuốt đi vào.

Phương Triệu Nhất hấp thu năng lượng bên trong hư vô rất rất nhanh, đại khái có quan hệ cùng linh hồn hắn, lực lượng vốn dĩ bị hư vô che lại, trong phút chốc liền đem năng lượng trong hư vô cho mình tu luyện.

“Thần Thần...” năng lượng Hắc ám dần dần mà biến mất không thấy, nam tử không mặc gì xuất hiện trước mắt thiếu niên.

“Phụ thân...!” ánh sáng màu trắng thần nhiên quay chung quanh Phương Thần, lúc này hắn không để ý gì, trực tiếp bỏ nhào vào trong ngực nam tử.

Quả nhiên mình đặt cược đúng, phụ thân liền ở bên trong này.

Mặc kệ thời gian bên ngoài qua bao lâu, đối với hắn mà nói, có thể làm bạn tại bên người phụ thân, không có chuyện gì khiến hắn vui vẻ cùng sung sướng hơn. Cho dù cả đời đều chỉ có thể ở bên trong không gian của mình, hắn cũng cam tâm tình nguyện.

Nam tử vội vàng mà xả năng lượng, nếu không thực dễ dàng thương tổn tới ái nhân.

“Chúng ta đi ra ngoài trước!” Nam nhân không có hỏi dư thừa, không có giải thích chuyện gì xảy ra, lập tức liền bài trừ cái khe không gian, rất nhanh liền từ một chỗ khác chui ra ngoài.

Phương Thần rất bội phục sức mạnh của nam tử, ra ngoài dự liệu của hắn nam nhân bên người, thế nhưng lợi hại như thế, chỉ sợ những người khác đều không thể đem hắn thế nào, nhất thời một lòng đều thả lỏng xuống dưới.

Chờ bọn hắn ra tới, lại phát hiện bọn họ ở trong rừng rậm, nơi nơi đều là cây thông cây cối cao mấy chục thước, che trời che lấp mặt trời, hình như chặn ánh mặt trời. Vốn dĩ cho người một loại âm u vì lại phát hiện thực thoải mái, thậm chí vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

“Này...” Phương Thần rất xấu hổ, ánh mắt của hắn cũng không dám nhìn những thứ khác lúc này hắn mới chú ý tới mình tại phụ thân trong ngực, mình đụng tới đều là... Vì thế vội vàng mà tránh thoát, thậm chí cầm quần áo cho phụ thân.

Lúc trước Phương Tinh bố trí quần áo khi, quần áo hắn, còn có phụ thân cái gì cũng chuẩn bị, hắn cũng biết đi tụ tập yêu tộc, không biết sẽ phát sinh chuyện gì, hiện tại phát hiện để ngừa vạn nhất nên rất hữu dụng.

Phương Triệu Nhất đầy hứng thú mà nhìn con trai của mình, tuyệt không để ý mình trần trụi, “Phụ thân...!” Phương Thần làm sao có thể sẽ không có cảm giác đến ánh mắt phụ thân trên tức mình, nhất thời có chút thẹn quá thành giận.

Phương Triệu Nhất cũng biết khi nào thì một vừa hai phải, vì thế liền mặc bộ đồ thường ngày vào.

Tóc của hắn dài đến vai, nhưng khuôn mặt lại không có chút biến hóa nào, hai người không có đề cập thời gian, mà trên mặt Phương Thần non nớt, lúc này lại hiện ra thành thực hàm xúc.

Phương Thần nhìn cha mình, tâm tình dần dần mà bình phục lại, đôi mắt kia như là lưu ly liếc nhìn, bóng dáng nam tử.

“Cha...” Phương Thần còn không có gọi xong, liền phát hiện mình lần thứ hai bị kéo vào trong ngực nam tử, sau đó trên môi là một mảnh không khí ẩm áp.

Hai người cũng không biết giữa hai bên rốt cuộc bao lâu không có gặp mặt.

cảm giác môi răng gần bó làm cho bọn họ cả người chấn động, mà Phương Thần phát hiện có một cỗ hơi thở quen thuộc từ thân thể của mình truyền xuống phía..

Phương Triệu Nhất hiển nhiên là phát hiện tình huống như vậy, trong mắt đều là ý cười, chờ hắn thở nổi không xong, mới buông hắn ra.

“Phụ thân...” Phương Thần hai mắt đắm lệ mông lung mà nhìn người trước mắt, sau đó thật sâu mà hô hút một hơi.

Phương Triệu Nhất bình phục tim của mình, lúc trước hắn cố gắng tu luyện, tận lực mà không thêm nghĩ thứ khác như vậy tử mới có thể dùng tốc độ nhanh nhất tu luyện tốt, cuối cùng mới có thể đi ra, thậm chí bảo bối ngay tại địa phương không xa hắn.

Hai người đều ngồi ở dưới tàng cây cao lớn, nhìn đại thụ che trời, rừng rậm không có ánh mặt trời nhưng không có nhiều cảm giác hắc ám, “Thần Thần, chúng ta lên trước đi xem?” rừng rậm quá mức an tĩnh, thậm chí hình mãnh thú không có nhìn đến, an tĩnh có chút quỷ dị.

Phương Thần hơi gật đầu, sau đó phụ tử hai người, liền dùng tu vi, trực tiếp bay trên qua các nhánh cây.. tu vi hai bên đều rất cao, cho dù Phương Thần không có đột phá khe không gian, nhưng phi hành như vậy, đối với hắn mà nói, không có trời buộc.

Bọn họ bay lên nhìn, phát hiện mắt trời cao cao trên cao, mệnh mông vô bờ, căn bản liền nhìn không tới đồ vật khác.

“Chúng ta ở trong này là nhìn không tới cái, có thể xác định rừng rậm rất rộng.” phiến rừng rậm rất yên lặng, thậm chí không khí rất thoải mái.

Hai người liếc nhìn, đều từ bên trong đôi mắt đối phương, nhìn thấu vui sướng.

Trước kia bọn họ cũng biết, trong không khí mặt có linh khí, chỉ cần bọn họ hấp thu linh khí đầy đủ vậy tu vi, sẽ tăng rất nhanh. Đương nhiên, rất nhiều chuyện, bọn họ đều không rõ lắm, nhưng sẽ không gây trở ngại cho bọn họ tu luyện.

Hai người bọn họ không có ngồi dưới gốc cây, trực tiếp ngồi trên đại thụ nghỉ ngơi, chỗ này rộng ngoài tưởng tượng của bọn họ, cho dù là hai nam nhân cũng nằm, cũng sẽ không cảm giác đến chật chội.

“Phụ thân, ngươi có biết đây là cây gì không?” Phương Thần nhìn đại thụ, lá cây rất dày đặc, trách không được một chút ánh sáng cũng không có, thì ra vì vậy.

Các cây khác bên dưới nhỏ như kim, những cây cối khác giống cây họ ngồi, nhưng có nhiều chỗ cũng rất nhiều những thứ cây cối khác, tương đối mà nói nhỏ hơn rất nhiều.

Phương Triệu Nhất lắc đầu, hắn cũng là lần đầu tiên nhìn đến cây cối như vậy, như vậy mấy cây giống kim ở phía dưới mà có ý thức, tấn công bọn họ ... trong khi nghĩ đến đây, cả người hắn đều đề phòng, hơn nữa cũng tại bố trí một cái kết giới chung quanh bọn họ.

Phương Thần nhìn hành vi cha mình như vậy tử, trong phút chốc liền hiểu được là xảy ra chuyện gì, “Chúng ta đến một địa phương chúng ta cũng không biết, nhưng là có thể khẳng định tuyệt đối không phải thế giới kia của chúng ta.”

cái khe không gian sở hữu thời gian liên tiếp, bọn họ muốn trở về thế giới cũ, chỉ sợ sẽ không đơn giản như vậy, hơn nữa bọn họ tại cái thế giới kia đã không có gì vướng bận, cho dù không quay về, không có vấn đề gì.

“Ân.” Phương Thần nên lần đầu tiên nhìn đến thế giới này, trong mắt đều là cảm xúc tò mò.

hiện tại bọn họ ở đây nhất định là có lý do, về phần tại sao lại như thế, chỉ sợ chờ bọn hắn gặp được người, liền có thể giải quyết hết thấy bí ẩn này.

“Chúng ta đi thôi.” Phương Triệu Nhất nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói với nhi tử nói.

Bọn họ không có khả năng sẽ vĩnh viễn ở trong này, nên muốn đến địa phương có con người, hiểu biết tình huống thế giới này.

“Quả nhiên...” Bọn họ tốc độ cũng không nhanh, nhưng là một đường đi tới, lại không có gì dã thú công kích bọn họ, giống như có cái gì ngăn cản.

Phương Thần lôi kéo tay cha mình, ngay cả tại thế giới bọn họ không biết, nhưng trong lòng phá lệ sung sướng, hắn trước kia cho tới bây giờ không có nghĩ quá, có thể cùng cha mình hành tẩu như vậy cả người hắn đều tràn ngập không khí vui sướng.

một khắc Phương Triệu Nhất cũng không dám thả lỏng, phạm vi này khẳng định có yêu thú hoặc là cái gì khác, lúc này mới làm một ít động vật không dám tới gần chút nào.

” linh khí nơi này rất sung túc!” lẩm bẩm, kỳ thật bọn họ cũng có thể tu luyện ở trong này, nhưng bởi vì rất nhiều thực vật đều khuyết thiếu, chỉ có thể là hướng một bên khác tìm kiếm.

Chờ bầu trời tối đen, bọn họ cũng sẽ không dãi ở bên ngoài, trực tiếp đến linh độ không gian.

không khí ở đây, đã cùng trước kia hoàn toàn không giống, hình như là dần dần mà trở nên có sinh cơ.

“Ba ba...!” lúc Phương Thần tiến vào, Phương Tinh đã tu luyện trở về, lớn tiếng mà hô.

Phương Triệu Nhất nhìn rất thiếu niên nhanh hướng mình bay qua hơi hơi mà híp hai mắt của mình... Phương Tinh thoát nhìn ít nhất có mười sáu mười bảy tuổi.

“Ân.” Nam tử thần nhiên mà gật đầu, xem ra, trong không gian này tốc độ trưởng thành rất nhanh.

Phương Tinh cùng Phương Triệu Nhất hoàn toàn không giống, hơn nữa cùng mẹ của hắn cũng không giống, mặt của hắn ngược lại thực tương tự cùng Phương Thần, có lẽ cùng không gian có quan hệ rất lớn.

“Ca ca...” Hắn nhìn đến ca ca của mình sau, lập tức liền bổ nhào vào trong ngực của hắn.

Phương Tinh ở bên trong mười năm, lúc nào cũng cùng ca ca của mình cùng một chỗ, mà còn sinh ra tình cảm không đồng dạng như vậy.

cả người Phương Triệu Nhất đều tản ra lửa giận, hắn trực tiếp vươn mình tay ra, cầm áo thiếu niên, trực tiếp ném đến một bên.

Đây bảo bối ái nhân của hắn, ngay cả hai người là huynh đệ, hắn cũng tuyệt đối sẽ không cho phép thân mật ở chung như thế.

Phương Tinh đối với hành vi của ba ba mình, trong mắt hiện lên một đạo ánh sáng, “Ca ca...” Hắn ủy khuất mà nhìn ca ca của mình, ba ba hắn thật là hơi quá đáng, mình cùng ca ca sống nương tựa lẫn nhau, ba ba thể nhưng...

Phương Thần rất sủng ái Phương Tinh vì, thậm chí so càng hơn Phương Triệu Nhất hắn đã muốn trưởng thành, đã là thanh niên, “Phụ thân...” tròn mắt trong suốt trong, thoáng hiện cảm xúc không đồng ý, sau đó trở về bên người đệ đệ, sờ sờ đầu của hắn.

“Ngoan...” Phương Tinh thoải mái mà nhắm lại hai mắt của mình, đáng tiếc còn không có chờ hắn thích ứng khi, liền phát hiện một cỗ sức mạnh càng thêm cường đại, trực tiếp đem người ngã văng ra ngoài...!

Phương Tinh bay một vòng trên không trung, căn bản liền thấy không rõ lắm biểu tình trên mặt ba ba, nhưng cổ hơi thở này lại làm người ta kinh ngạc, hẳn hiện tại có thể xác định, đó là phụ thân hắn, có tính chiếm hữu rất lớn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/trung-sinh-chi-du-lang-cong-cham>